

31-201

R. G.
L. 3/4

34,2

Habita licentia a R. T.^o Inquisitore
Florentie die. 1. Aprilis. 1600. *San*
Chine lo cede?

San è Angelo Buonsventura Della Valle

Biblioteca de Loyola

Sala
Estante
Plúteo

EVRIPIDIS

TRAGOEIDÆ

XIX.

Accedit nunc recens vigesima, cui DANAE no-
men, initium, e vetustis Bibliothecæ
Palatinæ membranis,

GRÆCE iussim & LATINE.

Latine interpretationem M. J. ...
passim ita correxit & emendavit, ut nova fa-
cie, nitidoq; cultu nunc primum in lucem prodiret.

Carminum ratio ex ... diligenter obser-
uata, additis eiusdem ... NOTIS.

330

Heidelbergæ, typis Hieronymi Commelini,
ANNO MDLXCVII.

231

Nobiliss. & ampliss. viro,
D. GEORGIO LVDOVICO
A B H V T T E N,

Serenissimi Principis, Electoris Palatini inti-
mo Consiliario, D. ac Patrono suo
plurimum observando

EMPTORVS SIGILLI
S. P. A. O.

VLTA sunt (Nobilissime, & Am-
plissime vir) quæ requiruntur in his,
qui Rempub. administrare, vel Prin-
cipibus inservire cupiunt, ut fungan-
tur officio, quod utilitatem, decus, &
gloriam afferat, non solum ipsis: sed
etiam, idq; precipue, Dominis, qui-
bus operam suam navant: at in primis pietas, & Artium
liberalium scientia. Quid enim boni, quid honesti, quid
gloriosi ab impiis, & imperitis hominibus expectari potest?
At ubi pietas regnat, ubi sapientia studia florent, ibi pax,
ibi felicitas floret, & regnat. Huc vero bonarum litera-
rum auspiciis, ductuq; peruenitur. Ideo qui sapiunt, ut
honoribus, quibus ornantur, se dignos reddant, utq; sibi
comparent ea, quæ privatum, publicamq; rem legitimis
rationibus augent, exornant, & beatiorum faciunt, sa-
cra, quin etiam profana scripta semper in manibus ha-
bent, volutant, legunt, meditantur, & laborum, molestia-
rum, atq; periculorum immunes, in his per otium con-

EPISTOLA

templantur quidquid politicis, quidquid aulicis, quidquid bellicis viris ad politicas, aulicas, bellicasque res perire, feliciterque tractandus est necessarium. Quamvis autem historia nobis ad hac paranda non minimum sit subsidium: poesis tamen ad hac ipsa consequenda usum non minorem affert. Sed quorundam *παράλογον* importunas, barbarasque voces tam mihi videor audire. Quid nobis tuam poësin, quid tuos poetas obtrudis? Quid hac poetarum inania fimenta nobis tantopere commendas? Solis sacra scriptura libris, ac optimis quibusque profanorum Historicorum, Jurisconsultorum, Oratorum, & Philosophorum operibus, *καὶ τῶν ποιητῶν* notis, omnique totam formemus, & certam regulam dirigamus, unde tandem ad optatam sperata felicitatis portum appellamus. Poeta cum suis poematis langum valeant. Poetas, & eorum poësin pueris, mulierculis, & otiosis hominibus reliquimus, ut pabulo solas aures verborum lenociniis pascende delectentur: Nos seria sectamur, nos magna quadam pectore concepimus, magna molimur. Ad Magistratus, ad Præturas, ad Imperia capeffenda properamus. In Principum, in Regum, in Caesarum aulis versari decrevimus, ut dignitatem, ac auctoritatem adipiscamur, quam domi, quam foris omnes ira suscipiant, ut omnia ex nostri nutus arbitrio pendere credant, ac proinde nostram amicitiam captare, gratiamque sibi conciliare studeant.

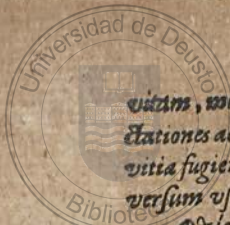
Sic autem nobis, posterisque nostris amplissimas opes, & potentiam nullo tempore delendam quæremus: sic ad immortalitatem nostri nominis claritatem viam sternemus. Vt autem quod affectamus, facilius assequamur, iis utemur auxiliis, de quorum fide minime dubitamus. Poësin vero, quæ nihil præter concinnam,

certis

DEDICATORIA.

certisque numeris constrictam verborum suavitatem habet, quæ nihil præter fabellas, & agrorum somnia nobis ministrat, nullis precibus sollicitabimus, ut nobis inutilem opem ferat.

O non ferendam innati stuporis, & cecitatis inscitiam! Quid? Nonne Herodotus, Thucydides, Aristoteles, Demosthenes, Aeschines, Strabo, & alii sexcenti tam Græci, quam Latini scriptores, Historici, Philosophi, Theologi, Jurisconsulti, Medici, Oratores, Geographi, & qui de militari disciplina libros conscripserunt, quorum auctoritate vos niti iactatis, passim Homeri, Hesiodi, & aliorum poetarum exemplis, & testimoniis utuntur, ut rei veritatem confirment, horumque spoliis sua scripta ducunt, atque magnifice decorent? Quot etiam de Patribus, quorum pietatem, atque doctrinam, omnes sine controuersia prædicant, idem fecisse constat? Horum nomina si recensere vellem, me dies citius, quam oratio deficeret. Sed ut breuitati seruiam, unicum afferam exemplum, quod barbarorum hominum, & ab omni humaniore cultu alienorum insaniam, arrogantiam, & impudentiam refellet, contundet, confringet. Quid enim de fidelissimo, ac beatissimo illo Dei seruo, Paulo Apostolo, Censori isti Catone seueriores sentient? Quid de eo dicent? An hunc etiam ut rerum imperitum, ut ineptum, ac profanum hominem suis suffragiis confidenter damnbunt? Et tamen ille Herodotus, & Thucydides, & Apostolus poetas lectitauit, poetarum carminibus, & auctoritate suam sententiam, sæpius est iutus. Nonne Actorum Apostolicorum capite decimo-septimo, versis 28. Arati carmen affert, ut nos Dei genus esse, nos in eo vivere, nos in eo moneri, & esse, nos ab eo creatos, vitam,

EPISTOLA

vitiis, motum, omnia vita commoda, omnes vite delectationes accepisse probet? Nonne idem ut Christianos ad vitia fugienda adhortetur, hunc Menandri Gracum versum usurpat,

Φτελευταίη ἡ δὲ ὁμιλία κακὰς id est,
Corrumpunt mores bonos colloquia mala.

Quam sententiam Tertullianus ad uxorem scribens, Latinis verbis, Latina comedia licentiam secutus, ita vertit,
Bonos corrumpunt mores congressus mali.

Nonne idem Cretensium mores perstringens, eosq; mendaciis, fraudibus, violentia, rapinis, otio, gula ventris, fœdisq; voluptatibus nimum dedutos esse demonstrans, Epimenidis poeta Cretensis carmine rem probat?

Κρήτης, αἰεὶ ψιδεύ, κακὰ δὲ βλάττει, καὶ σῆψος δέσσει.

An igitur summis quidem, sanctissimisque, varis poetas legere, poetarum autoritate, sententiis, argumentis, testimonis, & exemplis in maximi momenti rebus uti gloriosum fuerit, nobis vero, qui nullo modo cum ipsis conferendi sumus, vitio vertetur, si tantorum virorum vestigia sequamur? Hinc mature facessant, qui nec ipsi nos docere possunt, nec pati volunt nos ab aliis ea discere, quorum documentis melius, feliciusq; vivamus. Hic tamen poeseos ἐννομεῖν instituire non statuimus, ne rem actam agere, neve aquam in Oceanum ferre, & meridianis horis, celo nullis nubibus tecto, in splendidissima solis luce lucernam accendere videamur. Illud tantum dicam, quod ipsa veritas dictat. Qui poësin contemnunt, iidem sacra scripta contemnunt, iidem omnia Moësis, Davidis, Salomonis, & aliorum Prophetarum, vatumq; Deo gratissimorum diuina carmina, que venerandam numinis supremi Maiestatem, immensam erga nos beneficentiam, & miracula celebrant, impie condemnant, digni sunt, qui vicissim ab omnibus mortalibus contemnantur, & condemnentur.

DEDICATORIA.

dementur, & propter suam feritatem, ac in hominis figura detestandam immanitatem, ad belluas amendantur, ut fera cum feris ferinam vitam degant. Quot igitur, quantisque laudibus in calum sunt extollendi, quos nec generis nobilitas, nec diuitia, nec honores, nec amplitudo, nec dignitas, in qua favore caelesti se collocatos vident, a Philosophia, a Poeseos, & Eloquentia studiis auerit? Hec ego cum in aliis per paucis, quos noui, tum vero (N. & A. V.) in te vehementer admiror, quem omnes iis virtutibus ornatissimum esse latantur, qua generosos, & illustres viros decet, quæ tantam in Palatinatu personam sustinent, ut suorum consiliorum prudentia Serenissimo, & Illustrissimo Principi fideliter inserviant, Principi, qui verus est Patria parens, qui sua cunctis exoptatissima presentia, vultusq; clementissimi serenitate, & splendore non solum hanc Academiam, urbem, & populos augustissimi Principis imperio subiectos: sed & vicinas Germanianationes cum maxima letitia serenat, ac illustrat.

Hec fecerunt, ut meam totius Euripidis Latinam versionem, tui nominis Amplitudini censuerim dicendam. Quem enim poetam vel ipsius oraculi Delphici testimonio scimus fuisse ὁ σοφὸς Σοφοκλῆς σοφώτερον, quem etiam omnium poetarum longe γαμινώτερον, & πολικώτερον, cum αὐτοῖς σοφώτερον, πολιτικώτερον, & διὰ τὸ φιλοπονεῖν, & φιλοφρονεῖν conuenire indicauim. Quamobrem (Nobilissime, & Amplissime vir) siue poeta carmen, & operis excellentiam spectes, siue beneficiorum acceptorum memoris animi candorem intuearis, hoc per exiguum & ætatis monumentum humanitati, virtutique tue debitum, & a me obseruantia causa nunc oblatum accipies eadem alacritate, qua corpore quidem absens, at mente presens offero. Vale Nobilissime & Amplissime vir.

EPISTOLA DEDICATORIA.

Musique fortiter fauere pergens, me nouum clientem
tua Amplitudini addictum amare, tuoque patrocinio
tueri benigne digneris. Ego vero Deum Opt. Max.
orabo suppliciter, ut tuam Amplitudinem nobis inco-
lumen, omnique bonorum genere circumseptam
quam diutissime conseruet. Scriptum.

Heidelbergæ Calend. Sept.

1597.

IN EVRIPIDEM PROLEGOMENA.

QUONIAM duo quædam sunt a nobis in hoc poeta
præstata, studiole lector, cuius vtrunque sit gene-
ris, quantique momenti, breuiter explicandum
arbitror. Primum igitur mendis infinitis tum leuioribus
tum grauioribus scatentem poetam sic emaculauimus, ut
paucos in tota re literaria scriptores repertum iri, quibus
tantundem remedii sit adhibendum, putem. Id porro to-
tum fere nostro deberi ingenio, multæque & attentæ
Euripidis lectioni non difficulter fatebor: veruntamen ali-
quantum nos adiuuerunt & quæ Henricus Stephanus nu-
per ex antiquis codicibus in huius poetæ partem postero-
rem contulit, quæque ante annos aliquot Ioannes Brodæus in
eandem annotat quanquam vterque quod pace tantorum
viro rum dixerim, non raro poetam, quem corrigere vult,
corrumpit, idque ea fere de causa, quod carminum rationem
haberet in cognitam huius enim notitia sæpe nos ad locos
aliquot emendandos, & lacunas etiam deprehendendas, quæ
adhuc fefellerant, quasi manu duxit. Secundo igitur loco,
quod hætenus pro difficillimo ac propemodum desperato
fuit habitum, præstitimus, ut carminum rationem in hoc
scriptore densissimis tenebris inuolutam, clarissima luce do-
naremus. quæ res cum per se præclara potest haberi: tum ad
poetam recte intelligendum, & menda tollenda; mirum
quantum conducit. Hoc porro totum quoque nobis fere de-
beri, non iniuria quis dixerit. nam quæ in duas primas Euri-
pidis tragædias, & partem tertiæ sunt a grammaticis de me-
tris conscripta, nec plena semper sunt, nec vera: remque per se
satis obscuram sæpe obscuriorem reddunt. quod idem etiam
Sophocli vsuuenisse video, multoque magis Æschilo primo:
ideoque in his etiam duobus veram carminum rationem olim,
si videbitur, proponemus. Maximum vero contulit adiuuen-
tum Hephæstio grammaticus, qui tribus chartis, ut est in
proverbio, poematum species, carminumque genera recen-
suit. Eum quia nos fere secuti sumus, quid ab illo hac de re
præscriptum fuerit, quomodoque nos ad poetam nostrum hæc
appli-

GVLIELMI CANTERI

applicuerimus, referemus. Hanc igitur tradidit poematum
diuisionem Hephaestio. Poemata inquit alia sunt *καὶ ἄλλα*,
alia Systematica, alia Mixta, alia Communia. *καὶ ἄλλα* di-
cuntur, quæ vno eodemque constant carminis genere, vt Ilias,
vt Odyssea: nec tantum carminis, sed etiam coli, vel comma-
tis. Vt enim versus dicitur, qui tres vel quatuor syzygias ha-
bet, ita colum duas tantum habet, easque non plenas com-
ma. Systematica dicuntur, quæ vero carminum genere in
vnum congesta constant. Est enim Systema duorum vel plu-
rium carminis generum congeries, siue sint ea dissimilia, vt
fere semper, siue etiam similia, vt sunt Ausonii disticha, quæ
hactenus Catoni vulgus ascripsit. Misti dicuntur, quæ par-
tim *καὶ ἄλλα* sunt, partim Systematica. huius generis tra-
gœdiz sunt, in quibus Iambi poësim *καὶ ἄλλα* efficiunt, re-
liqua Systematicam. Communia denique dicuntur, quæ &
καὶ ἄλλα, & Systematica sunt. huius generis, quæ modo no-
minaui, sunt Catonis disticha. nam & eorum carminis ge-
nere sunt omnia, & bina cernuntur singula. Systematica por-
ro sex generum sunt. vel enim *καὶ ἄλλα* sunt, vel *Ἀπολειυ-
μνὰ*, vel *Μετρητὰ ἄλλα*, vel E similibus. vel Mysta systemati-
ca, vel Communia systematica *καὶ ἄλλα* dicuntur, quæ in-
ter se respondent. atque hæc rursum sex generum sunt. Vel
enim Monostrophica sunt, vel Epodica, vel *καὶ ἄλλα* *ἀντιθέτων*
ἀντιθέτων, vel Antithetica, vel Misti *καὶ ἄλλα*, vel Commu-
nia *καὶ ἄλλα*. Monostrophica sunt, quæ vna Strophæ constant.
qualia sunt Anacreontis & Alcæi carmina. Epodica sunt,
quæ similibus Systematibus dissimile adiunctum habent. id
si in fine ponatur, vocantur Epodica, generis nomine si in
principio, Proodica. si in medio, Mesodica. Et Epodica qui-
dem sunt fere Pindarica omnia. ternario numero constantia.
veruntamen nihil prohibet etiam quinario & septenario vt
(nam quinarii exemplum est in Hecuba chorus *ὅτι μὲν ἂν πε-
ντὰς ἰλιάς*, septenarii in Æschyli Agamemnone chorus, *Διὸς
πολλὰν ἰχθυὸν εἰπὶν*) Proodica vero nondum vlla reperi, nec
vera Melodica. *καὶ ἄλλα* *ἀντιθέτων* *ἀντιθέτων* sunt, quæ post va-
riorum Systematum congeriem siue Pericopam, aliam prio-
ri per totum respondentem subiunctam habent: sic vt in al-
terutra quidem congerie sint inter se systemata dissimilia,
verum vtraque similibus consent partibus. Talia sunt in
Oreste *Μυκηλοῖδες ὦ φίλοι*. Ponitur enim prior congeries
primæ

IN EVRIPIDEM PROLEG.

primæ strophæ, primi systematis, secundæ strophæ, secundi
systematis, tertiæ strophæ, tertii systematis, quod in Euripi-
de tamen desideratur. Sequitur posterior congeries antistro-
phæ primæ, antistystematis primi, antistrophæ secundæ, an-
tistystematis secundi, antistrophæ tertiæ, antistystematis ter-
tii. veruntamen hic ordo nonnunquam confunditur. Cete-
rum huius generis in Euripide multa sunt, in Sophocle per-
multa, nulla in Æschilo. Antithetica sunt, quæ in vario car-
minis genere, primum vltimo, secundum penultimo, ac re-
liquum similiter inter se respondens habent. cuius generis
est Ouum Simmiz. Misti *καὶ ἄλλα* sunt, quæ partim Epodica
sunt, verbi gratia, partim Monostrophica. Communia *καὶ ἄλλα*
καὶ ἄλλα sunt, quæ hoc quidem modo disposita, verbi gratia,
sunt Epodica, illo vero Monostrophica. Nunc ad alteram
speciem vt veniamus, *Ἀπολειυμνὰ* dicuntur, quæ certum
carminis genus nullum habent. earum sum vel *Ἀστροφὰ* sunt,
vel *Ἀνομοιοστροφὰ*, vel *Ἀτμητὰ*. *Ἀστροφὰ* sunt, quæ tam pau-
cos versus habent, vt Stropham complere non posse videan-
tur. *Ἀνομοιοστροφὰ* sunt, quæ aliquibus interiectis interrump-
puntur. ea si duo sunt, vocantur *Ἐπείστροφὰ*, si plura, *Ἀλλοί-
στροφὰ*. huius generis illa sunt in Hecuba, *Ἄπτε ἄπτε, καὶ ἄν-
τα δὲ κρημνὶ* in his enim Strophæ quinque inter se dissi-
miles, interiectis systematibus, cernuntur quod quidem
carminis genus solus de tragicis vsurpat Euripides. *Ἀτμητὰ*
sunt, quæ vt secari posse videntur, ita nullum secandi dant ex
se signum. Tertiam speciem constituunt *Μετρητὰ ἄλλα*,
quæ nullam habent inter se similitudinem. qualis fertur
Homeri Margites fuisse, poema perlepidum. Tales in Euri-
pide sunt chori duo, alter sub finem Iphigeniæ Tauricæ *Εὐ-
πυκτὸς Ἀλκίνοος* alter primus Herculis furentis. Male enim
his chorus in Oedipo Colon. Sophoclis *Ὅς τις τὸ πλῆθος
μέγας*. & chorus in Phœnissis Euripidis *Τύραν ἰδμεν λι-
ποῖς*. *Ἰδμεν* a grammaticis annumerantur, cum vterque sit
nobis epodicus. Quarto loco sunt E similibus dicta, quæ pe-
dum quidem sunt eorundem, certum autem numerum non
habent. quales Anapesti sunt. ea quoque vel *Ἀπείροισι* sunt,
vel *καὶ ἄλλα* *ἀπείροισι* *ἀπείροισι*. Et illa quidem sunt, quæ ad
finem vsque sunt inter se similia: hæc autem, quibus aliquid
nonnunquam breuius interciicitur. Horum exemplum illu-
stre præbet Hecubæ initium, quo loco ad Chorum illa verba
facit.

GVIL. CANT. IN EVRIP. PROLEG.

facit. Sequuntur Mistra systematica, quæ partim Καὶ ἄλλαι
sunt, verbi gratia, partim Ἐσμιλίβις. Vltima recensentur
Communia systematica, quæ hoc quidem modo disposita,
verbi gratia, sunt Ἐσμιλίβις, illo autem Καὶ ἄλλαι. Atque
hæc fere sunt, quæ de poematum & carminum generibus
Hephæstio tradidit, obscure quidem ab illo præscripta, ve-
rum a nobis exemplis illustrata. Iam ut hæc ad tragicos &
Euripidem nostrum applicemus, multas partes in paucas
contrahemus; & quæ superflua sunt, nec in vsum cadunt, re-
secabimus. Omnia igitur tragicorum systemata constant ver-
sibus vel Similibus, vel Dissimilibus, vel Similiter dissimili-
bus. Similes versus voco Iambos, & Anapæstos, quos Ἐσμι-
λίβις appellat Hephæstio, sub quibus etiam trochaicos & he-
xametros licet comprehendere. Dissimiles versus constitu-
unt vel Μονόστροφικὰ, vel Ἀντιστροφικὰ. Μονόστροφικὰ voco,
quæ Hephæstio Μετρίκῃ ἄπαικτα dixit. ea si breviora sunt, συ-
νήμικα nuda vocantur. Ἀντιστροφικὰ eodem ab illo donan-
tur nomine. Similiter dissimiles deniq; vel Ἀντιστροφικὰ con-
stituunt, vel Ἐπώδικα, vel Περιώμικα. Ἀντιστροφικὰ voco,
cum strophis antistrophæ respondent. Ἐπώδικα sunt apud
Hephæstionem eodem nomine. Περιώμικα voco, quæ ille
Καὶ τῶν ἐν πλὴν ἀντιστροφικῇ dixit. His igitur septem generi-
bus omnia comprehendi posse, quæ ad carminum rationem
in tragicis explicandam pertinent, existimo. neque nos aliis
vtetur in Euripide toto nominibus, verum singulis versusum
speciebus suum præfigemus indicem, ac vel Ἰαμβεύς, vel Ἀνα-
παιστεύς, vel Μονόστροφικὰ, vel Ἀντιστροφικὰ, vel Ἀντιστροφικὰ, vel
Ἐπώδικα, vel Περιώμικα vocabimus. Poteram huc etiam
adiicere signa, quæ vocant grammatici, paragraphos, coronida-
das, ac similia. verum hæc quoniam ad poetas intelligendos
perperam faciunt, & quæ nunc sunt a nobis præfita,
satis hoc tempore fore putamus; curiosius illa
perscrutari non ducimus opera-
precium.

EY P I P I Δ OY

Τ Ρ Α Γ Ω Δ Ι Ω Ν

ὀνόματα.

ΕΚΑΒΗ	HECVBA
ΟΡΕΣΤΗΣ	ORESTES
ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ	PHOENISSÆ
ΜΗΔΕΙΑ	MEDEA
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ	HIPPOLYTUS
ΑΛΚΗΣΤΙΣ	ALCESTIS
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ	ANDROMACHE
ΙΚΕΤΙΔΕΣ	SUPPLICES
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ	IPHIGENIA IN
ΑΥΛΙΔΙ	AVLIDE
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ	IPHIGENIA IN
ΤΑΥΡΟΙΣ	TAVRIS
ΡΗΣΟΣ	RHESVS
ΤΡΩΑΔΕΣ	TROADES
ΒΑΚΧΑΙ	BACCHÆ
ΚΥΚΛΩΨ	CYCLOPS
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ	HERACLIDÆ
ΕΛΕΝΗ	HELENA
ΙΩΝ	ION
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙ-	HERCVLES
ΝΟΜΕΝΟΣ	FVRENS
ΗΛΕΚΤΡΑ.	ELECTRA.

τε καὶ τὸ τέκνον αὐτὸς ἰαυτὴν μετὰ κλημένην αὐτὴν πνοὴν αὐτὴν
 καὶ αὐτὸς αὐτὸν κρινώσασθαι. ὅς τοι μὲν οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι Πολυ-
 δώδωρος εὐρηται παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἄλλα καὶ πῶς ἴσως
 κλαπὲς μὲν πῶς πῶς αὐτὸν ἀφικνεῖται. Ἐκείνη
 ὅς αὐτὸν ἐν τῇ χερσὶν ἔφη κελκλειμένη, ἵνα χρυσὸν ἡ-
 στυροῦς κερυμυθίου ἴσως αὐτῆς ἐν Ἰλίου μύθῳ. εἰσάγει
 δὲ καὶ τῆς σκηνῆς ἐνδόν εἰποῦσαι, ὡς αὐτὴ ἐπὶ ἅπαντα αὐτὴν δὴ
 σφραγίσαι, μετ' αὐτὴν ἐξῆλθε τῆς Τροίας. ἐκέρυψε δὲ εἰσὶν
 πολλοὶ τῶν γυναικῶν ὄχλος. οὐκ αἶψά τ' εἰσέλθοντα Ἐκείνη
 βῆ, ὁφθαλμῶν τε περὶ, καὶ τὸ τέκνον αὐτὴν ἀποσφάτιξ. διηφ-
 σάμενος δὲ αὐτὸς ἔφ' Ἀγαμέμνονα ὕστερον, καὶ τῷ Πολυμήστο-
 ρος πολλὰ παρὰ τῆς σφραγῆς Πολυδώρου ἀφ' ὧν ἀπομύθηται.
 Ἐκείνη παρὰ τῇ σκηνῇ, ἐλὶξ ἔα αὐτὸν ὡς τῷ χρυσῷ χερσὶν
 καὶ ἔχων αὐτὸν τῇ, τὸν πῶδ' αὐτὴν ἔλκε, σὺ μὲν ἦ φονεὺς αὐτὸν
 Ἀγαμέμνονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῇ δρᾷ μύθηται. ὑποκείται ἐν τῇ ἀντιπρὸς
 τῇ Θρακίᾳ Χερσὶν ὅς τ' αὐτὸς συνίστηκεν ἐν Ἰωνικῶν αἰ-
 χμηλῶν δὴ Τρωάδων, συμμάχουσαν τῇ Ἐκείνῃ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
 πρὸς τὴν.

- Πολυδώρου εἰδωλόν.
- Ἐκείνη.
- Χορὸς ἐν Τρωάδων αἰχμηλῶν πῶδων.
- Πολυξένη.
- Οδυσσεύς.
- Ταλθύβιος.
- Θερσίπετρα Ἐκείνης.
- Ἀγαμέμνων.
- Πολυμήστορ.

Προλογίζετο δὲ ὁ Πολυδώρος.

ET P P

sum liberis eius ad se accersens, cum eo de re necessaria se
 communicaturam indicans. Hic inscius Polydori cadaver
 in littore repertum simulq; aliis inductus fraudibus, pra-
 sto adfuit. Hecuba ideo vocatum dicere, uti thesauros,
 quos ipsa Ilii abscondisset, ei indicaret: hominem in taber-
 naculum suum introducere. nimirum ibi rem apertura,
 ac alias item datura, quas secum Troia attulisset, pecu-
 nias. Erat intus abdita mulierum ingens copia: harum
 auxilio Hecuba intro adducti oculos excludere, liberosq;
 eius necare. Rei iudicio inde ad Agamemnonem delato,
 cum de nece Polydori multa fingeret Polymestor, Hecuba
 coram conuicit, eum auri causa, non eorum qua praten-
 debat, puero manus attulisse: iudicauitq; secundum ipsam
 Agamemnon.

Scena fabula fingitur esse in Cherrhoneso Thracica.
 qua est e regione Troia posita. Chorus constat captiuis
 Troianis mulieribus, qua Hecuba ferunt auxilium.

PERSONÆ HVIVS
 fabulae sunt haec:

- Polydori umbra.
- Hecuba.
- Chorus Troadum captiuarum.
- Polyxena.
- Vlysses.
- Talthybius.
- Ancilla Hecuba.
- Agamemnon.
- Polymestor.

Prologum autem agit Polydorus.

A 3 EVRI-

EV RIPIDIS

HECVBA.

V Enio defunctorum latebra & caliginis portis
Relictis, (vbi Pluto in sedibus collocatus est
seorsim a diis

Polydorus, Hecubæ filius filia Cissei
Priamiq; patris: qui me, postquam Troianorū urbem
Periculum inuasit hasta ne caderet Græca,
Metuens, clam emisit ex Troiana terra
Polymestoris ad domum Thracii hospitis,
Qui præstantissimam Cherrhonesiam plagam
Seminat, equestrem populum regens hasta.
Multum vero mecum auri emitit occulte
Pater: vt si quando Iliū mœnia caderent,
Viuentibus filiis non esset penuria victus.
Minimus autem natu erā Priamidarū, quā etiam ob
Clam emisit, neq; enim ferre arma, [rem me ex terra
Neque hastam potis eram puerili brachio.
Quamdiu quidem igitur terræ recti stabant termini,
Turresque illæse Troianæ erant terræ,
Hectorque frater meus feliciter rem gerebat hasta:
Bene apud virum Thracem, patrium hospitem
Alimentis quasi quispiā furculus, crescebā miser.
Postquam vero Troia, Hectorisque periit
Anima, & paternus focus euersus est,
Ipse vero ad aram Deo ædificatam cadit
Mactatus Achilles a filio sanguinarior:
Interficit me auri miserum gratia
Hospes paternus: & quū interfecisset, in procellas
Abiecit, vt ipse aurum in domo haberet. [maris
Iaceo autem in littore, interdum in maris æstu
Multis circuitibus vndarum agitatus,
Indeflet, insepult. nūc vero, ppter matrē charam
Hecubam pro filio, corpore relicto meo,
Tertiam iam lucem versans in sublimi,

Quamdiu

EYPIPIΔΟΥ

E K A B H.

I A M B O I.

H Καί, νεκρῶν κοῦβητάων καὶ σκότειν. πύλας
Λιπῶν, ἐν ᾗ δὲ χερσὶς αἰκίσας αἰθερῶν,
Πολύδαρος, Εὐκλῆς παῖς Ζηῆος τῆς Κιοσίως,
Πελαγον τε πατρός. ὅς μ' ἐπὶ Φρυγῶν πόλιν
Κίνδυον ἔχει δοῦναι ποτὶν ἐλλυμικῶν.
Δαίσεαι, ὡς ἐπιμύσει Τρωϊκῆς χθονός,
Πολυμήτορος ὡς δώμα. Οὐκ ἐλπίς ξένος,
Ὅς τὴν ἐλπίσιν Χαίρων ἡσίων τῶν ἀνδρῶν
Σπείρει, Φίλιππον λαὸν ὀδυνῶν δοῦναι.
Πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χερσὶν ἐμπύκνυς λάτρεαι.
Πατρὸς, ἐν εἴποτ' ἰλίῳ τείχε' ἵσταται,
Τοῖς ζῶσιν εἴη περὶ μὴ σπῆναι βίον.
Νεώτερος δ' ἐμὲ Πελαμιδῶν, ὃ καὶ μὲν γῆς
Ἵππευσι μύσειν. ἔπερ φέρειν ὄψιν αἰῶνος,
Οὐτ' ἐλπίς οἷός τ' ἐμὲ, νέω βραχίονι.
Ἐὰς μὲν οὐκ οἷός τ' ἐμὲ, ἐλπίς οἷός τ' ἐμὲ,
Πύργον τ' ἀφραγνύει Τρωϊκῆς ἡσίων χθονός,
Ἐκτὸς τ' ἀδελφὸς ἐμὸς ἡνυπόχρ' ἐδελ,
Καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρηκίῳ περὶ φέρειν ξένον,
Τροφῆαίσιν, ὡς πρὸς πῶρος, ἡνυπόχρ' ἐδελ.
Ἐπὶ δὲ Τροίᾳ δ' ἔκτορος τ' ἀπώλετο
Ψυχὴ, περὶ φέρειν ἡσίων χθονός.
Αὐτὸς ὅ βαμὸς ὡς ἡσίων χθονός, ἡνυπόχρ' ἐδελ,
Σφαγῆς Αἰχμῆς παῖδος ἐμὲ μὲν φέρειν,
Κτείνε' ἐμὲ χερσὶν ἐμὲ πελαγον ἡσίων χθονός,
Ξένος περὶ φέρειν, ὡς οἷός τ' ἐμὲ, ἡνυπόχρ' ἐδελ,
Μετὰ χ' ἐν αὐτὸς χερσὶν ἐμὲ δέμους ἡσίων χθονός,
Κεῖμεν δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἀλλὰ τὸ πόντον ἐμὲ σπῆναι,
Πολλοῖς δαυλοῖς κυμαίνων φέρειν ἡσίων χθονός,
Ἀκλῶτος, ἀπεφός, νύκτ' ἐμὲ περὶ φέρειν Φίλης
Ἐκλῆς οἷός τ' ἐμὲ, ἐρημῶς ἡσίων χθονός,
Τρωτῶν ἡδὲ φέρειν, ὡς οἷός τ' ἐμὲ, ἡνυπόχρ' ἐδελ.

A 4

Ὅστιν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Ὅσον ἄρ' ἐν γῇ τῇδε Χερρὼνησίᾳ
Μήτηρ ἐμὴ δύστην' ἐν Τροίᾳ πάρος,
Παύπτερ δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες, ἥσυχον
Θάλασσαν ἐπ' ἀκταῖς τῆςδε Θρηάκιαις χθονός.
Ὁ Πηλῖος γ' ὅπως πατέρ' ἐμὴν φανείας
Κατέχ' Ἀχιλλεύς πῦν σπάπτου· Ἐκλυκόντ',
Παῖδες οἶον ὁρῶντας εἰναλίαν πατρίδα.
Αἰτεῖ δ' ἀδελφῶν τῶν ἐμῶν Πολυξένην
Τύμβου φίλον παῖδ' ὅστις φανέας λαοῖσιν·
Καὶ πύξεται τῆς δ' ἐλ' ἀδελφῆς φίλῳ
Ἐσθ' αὖθις ἀνδρῶν· ἡ πεπρωμένη δ' ἄρ' ἔχ' ἑ
Θυγατέρα ἀδελφῶν τῶν ἐμῶν τῇ δ' ἡμέρᾳ.
Δυστὴν γ' αὖθις δύο νεκρῶν καὶ ψεύεται
Μήτηρ, ἐμὸν τε, τὴν δὲ δύστηνον κόρη.
Φανήσομαι γ' ὡς ἔφυε τλήμων τύχῳ,
Δούλης ποδῶν παρῶν ἐν κλυδωνίᾳ.
Τὰς γ' ἡμέρας θένοντάς ἐξ ἡγησάμεν
Τυμβὸν κυρήσας, καὶ χέρας μετὰ ποσσίν.
Τὴν δὲ μὲν μὲρ οὐδ', ὅσον ἄρ' ἦτορ τυχόν,
Ἐσθ' ἡμεῖς γ' ἡ δ' ἐλ' ὑπὸ σκλήρης ποδῶν
Ἀγαμέμνονος, φαντασμα δειμαίνοντος· ἐμὸν
Φῦν δ' ἡ μήτηρ, ἡ πῶς ἐν τρυφῇ καὶ δόμῳ,
Δέλειον ἡμέρᾳ εἶδες, ὡς πρὸς αἰσέτι κακῶς,
Ὅσον ἄρ' ἐν ποτὶ· ἀνπονηκώσας δὲ σε
Φθιέρεθ' ἡμῶν πρὸς τῆς παρῶν δ' ὁπτασίᾳ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

ἰκν. Ἀχαιὲς ὦ παῖδες τῶν νεκρῶν παρ' ἐμῶν,
Ἀχαιὲς ὅρθοισι τῶν ἐμῶν δούλων
Νῦν, Τρωάδες, ὑμῖν, παρῶν δ' ἀνέσταν.
Λάβετε, φέρετε,
Πέμπετε, αἰετῶν τε μοῦ δέμας
Γερασὶς χέρας παρὰ λαζάρῳ.
Καὶ γὰρ σκολιὰ σκίμπερον χέρας
Διερειδόμεθα, σπῶσιν βροχὸν πόλιν
Ἥλυτον ἀέθρων παρὰ λείῃ.
Ὡς περὶ τοῦ Διὸς, ὡς σκολιὰ νύξ,
Τί ποτ' αἰετῶν ἐν νύκτι ἔσται
Δείματα, φάσμασιν, ὡς πόντος χθονί
Μελαγχολίᾳ γὰρ μήτηρ ἐνείρων,

EV RIPIDIS HECUBA.

Quamdiu in terra hac Cherrhonesia
Mater mea infelix ex Troia adest.
Omnes vero Achiui naues tenentes, quieti
Sedent in littore huius Thraciae terrae.
Pelei namque filius super tumultum apparens
Continuit Achilles totum exercitum Graecum
Domum versus dirigentes marinum remum.
Petit vero sororem meam Polyxenam
Tumulo charam victimam & honorarium acciperet
Et potietur hoc, neque indonatus amicis
Erit a viris. fatum vero impellit
Mori sororem meam hac die.
Duorum vero liberorum duo cadauera aspiciet
Mater, meumque, & huius infelicis puellae.
Apparebo enim, vt sepulturam infelix consequar.
Ancillae ante pedes in vndis,
Nā ab illis quibus est potestas apud inferos impetrat
Vt tumulo potirer & in manus matris inciderem.
Meum igitur, quantum volebam consequi,
Erit. sed ab anu procul secedam
Hecuba. profert enim ipsa pedem sub tentorium
Agamemnonis, phantasma metuens meum.
Ah mater quae ex regis aedibus,
Senuilem diem vidisti, vt tam infelicitate agis
Quam feliciter olim. at te, aequo libramine vsus,
Perdit deorum aliquis pro pristina felicitate.
Hecuba.

Ducite o puellae anum ante domum,
Ducite erigentes conseruam
Nunc, Troianae, vobis, ante vero reginam.
Prehendite, gestate,
Deducite, attollite meum corpus
Senilem manum apprehendentes.
Et ego curuo scipione manum
Annixa accelerabo tardigradum
Gressum articulorum promouens.
O fulgur Iouis, o tenebrosa nox,
Quid tandem excitor de nocte sic
Terroribus, spectris? o veneranda terra
Nigras alas habentium mater somniorum.

Abominor

EVRIPIDIDIS HECUBA.

Abominor nocturnam visionem,
Quam de filio meo
Qui servatur in Thracia,
De Polyxenaque chara
Filia, per insomnia vidi.
Vidi enim terribile visum,
Didici cognovisti.
O terreni dii servate filium meum,
Qui solus domus ancoraque meae
Niuaem Thraciam incolit
Hospitis paterni sub tutela.
Erit aliquid novum,
Veniet aliquod carmen lugubre luctuosus.
Non vquam mea mens indefinenter
Horruit, metuit.
Vbi tandem diuinam Heleni animam
Aut Casandrea spiciam, o Troades,
Vt mihi interpretentur somnia?
Vidi enim variam ceruam
Lupi cruento vngue maculatam.
Ex meis genibus auulsam per vim
Miserabiliter. Et hoc terriculamentum mihi
Venit super summum tumuli verticem
Spectrum Achillis.
Petebat vero munus, calamitosarum
Quamdam Troadum.
A mea igitur, a mea hoc filia
Auertite dii, supplico.
Cho. Hecuba sedulo ad te fugi
Herilia tentoria deferens,
Vbi sorte data sum & ordinata
Serua, ex vrbe abacta
Iliade, hasta acie,
Hasta capta ab Achivis,
Nihil malis leuans,
Sed nuntii onus portans
Grande, tibi que mulier praeco dolorum.
Nam in Achiuorum pleno concilio
Dicitur decretum esse, tuam filiam Achilli
Victimam fieri. Tumulum namque quum ascendisset,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΚΑΒΗ.

n

Αποπίμπομαι ἔννοχον ὄψιν,
Ἄν' αὖτις παῖδος ἐμῶ
Τῆ σωζομένης καὶ Θρήκης,
Ἀμφὶ Πολυξένης τε Φίλης
Θυγατρὸς, δι' ὀνείρων ἑδόν.
Εἶδον γὰρ φοβεράν ὄψιν,
Ἐμαθον, ἐδάκρυ.
Ὡχρόνιοι θεοὶ, σώσατε παῖδ' ἐμὸν,
Ὅς μοι ὦ, οἴκων ἀγκυρὸς τ' ἐμῶν,
Τῷ χιονώδῃ Θρήκῃ κατὰ χεῖρ,
Ζεὺς πατρῷου φυλακῇσιν.
Ἐγὼ ἢ νῖον.
Ἥξει π' ἐλθὼν θρασὺν θρασυῖ.
Οὐ ποτ' ἐμὸν φρενὸς ὦδ' ἐλίεσθαι
Φείσας, παρθεῖ.
Ποδὸς ποτε θείων Ἑλένης ψυχῶν,
Ἡ Καταιδρῆς ἐσίδω Τρωάδας,
Ὡς μοι κελίωσ' ὀνείρεσσιν
Εἶδον γὰρ βασιλῆα ἔλαφον
Λύκῃσιν αἰμῶνι χαλᾷ σφαζομένην,
Ἀπ' ἐμῶν θανάτων ἀπαοδίσαν ἀνὰ γὰρ
Οἰκτρῶς, καὶ τὸδε δειμνέ μοι
Ἦλυθ' ἰσχυρὸς ἀκροῦς τύμβου κορυφαῖ
Φαντασμὸν Ἀχιλλέως.
Ἦντι δὲ γέρας, πῶν πολυμήχῃσιν
Τινὰ Τρωιάδων.
Ἀπ' ἐμῶς οὐκ ἂν ἐμῶς τὸδε παῖδες
Πέμψατε, δαίμονες, ἐκτεύω.
Ἐκείνη, ἀπὸ τοῦ ὧδ' ἐλίσσεται,
Τὰς διαπομπὰς οὐλοῦσας αὐτῇ ποδοῖο
Ἰν' ἐκληρώσῃ καὶ αὐτὴν ἐκείνην
Δούλῃ, πολέως ἀπλανομένην
Τῆς Ἰλιάδος λόγχης αἰχμῇ,
Δορυθήρεσσι καὶ Ἀχαιῶν,
Οὐδὲν παῖσιν ἀποκρυφίσας.
Ἀλλ' ἀχελύας βλάσας ἀρεμνύσας
Μίτρα, σὶ περὶ γυναικὶ κήρυξ αἰχμῶν.
Εἰ γὰρ Ἀχαιῶν πληθεὶς ξανόδω
Λίγεται δέξαι, σὺν παῖδ' Ἀχιλλέῃ
Σφάριον ἡδὲ τύμβου δ' ἐπιβάς.

75

80

85

90

95

100

105

105

οἶδ'

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Οἷδ' ὅτ' ἔχουσιν αἰφνιδίως ὅπως,
Τὰς πομπὰς αὐτοῦ ἐξ ἑλπίδας,
Λαίφῃ αἰφνιδίως ἐκείδοντες,
Τὰ δὲ θύουσιν,
Ποῖ δὲ Δαναοὶ τὴν ἐμὴν τύχην
Στελλέουσιν ἀγέρας ἀφ' ἑνὸς;
Πολλὰς δ' ἐλπίδας συνίπτε κλύδων·
Δόξα δ' ἐλπίρ' ἔχ' ἄν' Ἐκκαῖον
Σταστὴν αἰχμητῶν, τίς μὲν δίδουαι
Τύχῃ σφάλλον; τίς δ' ἐλπίδοντα;
Ἦν δὲ τὸ μὲν σὺν αὐτοῖς ἀγαθόν,
Τῆς μὲν πολλὰ βακχῆς ἀνέχων
Λεκάτ' Ἀγαμέμνων;
Τῶν Θεσίδων δ' ὅζων Ἀθηνῶν
Διοσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν.
Γνώμῃ δὲ μὲν συνιχερείτω,
Τὸν Ἀχιλλέον τύχῃ σφαιροῦ
Αἰμυλὴ χλωρῇ, τὴν δὲ Κασάνδρῃ
Λέκτ' ὅτε ἐφάτω τῆς Ἀχιλλείας
Πρόθεν ἦσιν ποτὲ λόγος.
Σπουδαίῃ δὲ λόγων κρείττετον ἔργον
Ἦσαν ἰσχυρῶς, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
Κόπῃς, ἠδὲ λόγος, δημοκρατῆς,
Λαίρπιδος κείνην ἡρώων,
Μὴ τὴν ἀρετὴν Δαναῶν πέντων,
Δέλων σφαγίων οὐκ ἀποτρεῖν,
Μὴ δὲ ἔν' εἰπὴν παρὰ Περσέφονα
Σπίνεσθαι φθιόντων,
Ὡς ἀχάρεσσι Δαναοὶ Δαναοῖς
Τοῖς οἰχομένοις ἐπ' ἑλπίδι,
Τεγίαις πόδων ἀπέβησαν.
Ἦξει δ' Ὀδυσσεύς ὅσον ὅτε ἦδη,
Πῶλεν ἀφ' ἑλπίδων σὺν δαίμονι,
Ἐκτε γεραιῶν χρεὺς ὀρέσσων.
Ἀλλ' ἴθι ναῶς, ἴθι πρὸς βαρυγῆς.
Ἰς Ἀγαμέμνονα ὁ κίπτε γένεσθαι,
Κήρυττε θεὸς τὰς τ' ἑρμίδας,
Τὰς δ' ἴσως ἔσθαι, ἢ γὰρ σε λιταῖ
Διακλύουσιν ὀφθαλμοὺς εἰς αἶμα,
Παῖδες μελίας, ἢ δὲ π' ἐπιδείξῃ

EURIPIDIS HECUBA.

Scis quando aureis apparuit cum armis,
Pontigradas vero continuit rates
Vela rudentibus suffulta habentes,
Hæc clamans:
Quonam Græci meum tumultum
Proficisci in honorem relinquentes?
Magna vero contentionis orta est tempestas:
Sententia vero processit diuersa in Græcorum
Exercitu bellicoso: illis quidem ut daretur
Tumulo victima, illis vero non videbatur.
Erat vero quidem tuum studens bonum
Fatidicæ bacchæ qui habet
Thalamum Agamemnon.
Thesidæ vero, rami Athenarum,
Duorum sermonum autores erant:
Sententia autem una conueniebant,
Achilleum tumultum coronandum esse
Sanguine virenti. Casandræ vero
Torum non dicebant Achillæ
Præponendum esse vnquam hastæ.
Studia vero sermonum controuersorum
Erant paria quodammodo, priusquam versutus
Rhetor, suauiloquus, gratiam populi captans,
Laertiades persuadet exercitui,
Non optimum Græcorum omnium
Seruiles propter victimas repellere:
Ne quis dicat apud Proserpinam
Stans ex mortuis,
Quod ingrati Danaï erga Danaos
Mortuos pro Græcis
Troia ex campis discesserint:
Veniet vero Vlysses iam iam
Puellam abstracturus tuis a mammis,
Exque anili manu abducturus:
Sed vade ad templum, abi ad altaria
Accide Agamemnonis supplex ante genua:
Inuoca deos, & eos qui sunt in cælo,
Et eos qui sunt sub terra. Aut enim te preces
Prohibebunt orba ne sis
Filia misera, aut oportet te aspicere

EVRIPIDIDIS HECVBA.

Ad tumultum cadentem cruentatam
Sanguine virginem ex aurifero
Collo, flumine nigricante.
Hec. Heu me miseram, quidnam vociferabor?
Quam vocem, quem luctum?
Infelix, ob miseram senectutem,
Seruitutem hanc non tolerandam,
Non ferendam. Hei mihi mihi,
Quis defendit me? quæ gens?
Quæ vero vrbs?
Interiit senex, interierunt liberi.
Qua, an hac an illac
Ibo? vbi sedebo? vbi quis deorum
Aut demonum auxiliator?
O mala quæ attulistis Troades,
O mala quæ attulistis nocumenta.
Extinxistis, perdidistis: non amplius mihi
Vita grata in luce.
O calamitose duc me
Pes, sis dux annui
Ad hanc aulam, ô nata, ô filia
Afflictissimæ matris
Egredere, egredere domo, audi matris
Vocem ô filia, vt agnoscas
Qualem qualem
Audio famam de tua vita.
Pol. Ah mater mater quid clamas? quid noui
Nuntians ex ædibus me quasi auem
Cum terrore hoc euolare fecisti?
Hec. Hei mihi filia.
Pol. Quid me appellas ominosa voce? præmia mihi mala?
Hec. Hei hei tuæ vitæ:
Pol. Eloquere, ne celes diu.
Metuo metuo mater,
Quid tandem ingemiscis?
Hec. O filia, filia miseræ matris
Pol. Quid hoc dicis?
Hec. Mactare te Argiuorum communi
Vrget ad tumultum sententia
Pelidæ soboles

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

15

Τὺ μὲν παρρητὴ φοινιστοερδῖαν
Λιμνὴν παρρητὸν, ἐκ γυροσφύρου
Δειρῆς, νασμὲν μιλανωνοῦ.
ἡδ. Οἱ ἐγὼ μελέα. τί ποτ' ἀπύσσω;
155 Ποίαν ἀχὺν ποῖον ὀδυρμόν;
Δειλαία, δειλαὺς γήρας,
Δουλείας ἡμεῖς τλαῖν,
Τὰς δὲ φερόμεν. ὦ μοι μοι.
Τίς ἀμύνει μοι; ποία γυνὴ μοι;
160 Ποία δὲ πόλις;
Φροῦδος περὶ σβυς, φροῦδος περὶ δέσ.
Ποίαν ἢ βούταν ἢ κείναι,
Στείχοντες ποτ' οὐκ ἔσσω; ποτ' περὶ γῆρας
Ἡ δαμνῶντων ἐπιεργασίας.
165 Ὡς κ' ἐν ἐργασίᾳ Τρωάδης,
Ὡς κ' ἐν ἐργασίᾳ πηλείδας,
Απώλισται, ἀλίσσεται. σὺ κ' ἐπ' ἐμοί
Βίος ἀγαθὸς ἐν φάει.
Ὡς τλαῖν ἀχρὺς μοι
170 Πόντος, ἀχρὺς τῶν γυναικῶν
Πρὸς τῶν δ' αὐτῶν. ὦ τέκνον, ὦ πῦρ
Δυστανοῦντας μακρότερος,
Ἐξελθ' ἐξελθ' οἰκῶν. αἰετὸς μακρότερος
Αὐτῶν ὦ τέκνον, ὡς ἰδὼς
175 Οἶον οἶον
Αἰὼ φάμεν περὶ σὺς ψυχῶς.
πολ. Ἰὼ μακρότερος, πῖ βροῦς; τί νέον
Κηρύξας, οἰκῶν μ' ὡς τ' ἄρνιν
Θάμβει περὶ δ' ἐξίπληξας;
180 Ὡς μοι τέκνον.
Τί με δυσφημεῖς, φροῦμαι μοι κακῶς
ἡδ. Αἰὼ σὺς ψυχῶς.
πολ. Εξαύδα, μὴ κρύψῃς δαῖμον.
Δαίμονα δειμόνα μακρότερος,
185 Τί ποτ' ἀνυστίνεις;
Ὡς τέκνον, τέκνον μελέας μακρότερος.
πολ. Τί τοδ' αἰχμηταί;
ἡδ. Σφαξαίης Ἀργείων κρινῶν
Σωτὴρ ἐστὶν ὡς τὸν τυμῶνα γυνῆ
190 Πηλείδας γυνῆ.
πολ.

155

160

165

170

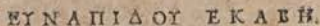
175

180

185

190

Pol.

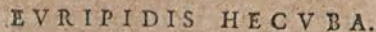

Τὰ μὲν δὲ κῆρυ, τὸν δὲ ἀμικλῶμα λόγῳ.
"Αἰὲν ἀντιδύωμαι δαίσι' ἀπὸ τοῦ σπινθῆρος,
"Αἰσὺν. ἡ ψὺ τῆς ἐμῆς, αἰς φῆς, χεῖρας,
Καὶ τῆς δὲ μεμαρῆς παρὰ πινῶν παρηίδος.
Αἰνέτωμα σὺ τῶν δὲ τῶν αὐτῶν ἐλῶ,
Χάριν τ' ἀπὸ τῶν τῶν τῶν, ἰκετεύω πέσι,
Μὴ μοι τὸ τέκνον ἐκ χειρὶν δόσπασσας,
Μηδ' ἐλθὲν τε. τῶν τεθνηκότων ἄλλης.
Τῶν τε γένηται, καὶ πῶν ἡτοίμη κακῶν.
"Ηδ' αὐτὴ πολλῶν ἐστὶ μοι παρὰ ψυχῇ.
Πόλις, ἡ γῆνη, βάκτρον, ἡ γερῶν ὁδοῦ.
"Οὐ τὴν κατὰ τοῦ γῆνης κατὰ τῆς ἀμικλῶμα.
"Οὐδ' ὅτι κατὰ τοῦ γῆνης, καὶ δὲ κατὰ τῆς ἀμικλῶμα.
"Καὶ τῶν δὲ τῶν ποτ', ἀλλὰ τῶν δὲ τῶν εἰμ' ἐπὶ.
"Τὸν πᾶν τῶν δὲ ὅσον ἡμεῖς ἐμ' ἀφείλετο.
"Αἰ, ὡ φίλον γῆνης, αἰδὲ δὲ τῶν με.
"Οἶκτος γῆνης, ἡ τῶν δὲ εἰς ἀρχὴν σπατῶν,
Περὶ γῆνης, ὡς δὲ κατὰ τῶν φῶν.
"Γαῖα γῆνης, αἰς τῶν δὲ τῶν σπινθῆρος, αἰς τῶν δὲ τῶν.
"Βαρυῶν δὲ κατὰ τῶν δὲ, ἀλλὰ τῶν δὲ τῶν.
"Νέμετος δὲ ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλδοῦ γῆνης ἴσως.
"Καὶ τῶν δὲ τῶν δὲ αἰμῶν, καὶ τῶν δὲ τῶν.
"Τὸ δὲ ἀξίωμα καὶ κακῶς λέγει τὸ σπινθῆρος,
"Πείσῃ. Λόγος γ' ἐκτ' ἀδελφῶν τῶν ἰών.
"Καὶ τῶν δὲ κατὰ τῶν αὐτῶς, ὡς τῶν δὲ τῶν.
"Οὐκ ἔστιν ἔτι σπινθῆρος αὐτῶν ποτ' εἰς.
"Ἡς γῆνης τῶν καὶ κακῶν δὲ τῶν δὲ τῶν.
"Κλυτὰς γῆνης, σπινθῆρος αὐτῶν δὲ τῶν δὲ τῶν.
"Εὐχῆται, διδασκῶς μηδὲ τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν.
"Τὸν εὖ λέγει τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν.
"Εἰ γὰρ τὸ μὲν σπινθῆρος, ὡς τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν.
"Σώζεις ἐπὶ μοῖς εἰμὶ, καὶ τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν.
"Αἰ, εἰ ποτ' εἰς ἀπὸ τοῦ σπινθῆρος, σπινθῆρος τῶν δὲ τῶν.
"Τρεῖς αἰσῶς, αἰδὲ τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν.
"Σπινθῆρος δὲ τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν.
"Εν τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν.
"Ὅτι περ ἐσθλὸς καὶ παρὰ μοῖς ὡς αὐτῶν,
"Μηδὲν φέρηται τῶν κακῶν αὐτῶν.
"Ἡμῖν δὲ Ἀχιλλεύς ἀξίος ἡμῶν, γῆνης,
"Θανὼν ὡς γῆνης Ἐκκαίδος καὶ τῶν δὲ τῶν.

*310
Οὐκ ἔστιν

Ex æquitate quidem, hoc sermone tecum contendo.
Quæ vero rependere oportet te repetente me,
Audi. Tetigisti meam (quemadmodū dicis) manum,
Et hanc anilem, accidens, genam:
Vicissim attingo tua hæc eadem ego: 275
Beneficiumque repesco prius, & supplico tibi
Ne meam filiam ex manibus auferas,
Neque interficiatis. mortuorum satis est.
Hæc gaudeo, & obliuiscor malorum:
Hæc pro multis est mihi consolatio, 280
Ciuitas, nutrix, baculus, dux viæ.
"Non oportet victores imperare quæ non decent:
"Neq; eos qui felices sunt, putare se felices fore semper.
"Nam & ego eram olim, sed nunc non amplius sum.
"Vniuersam vero felicitatem dies vna mihi eripuit. 285
Sed ô charum mentum, reuerearis me:
Miserere. vadens vero ad Græcorum exercitum
Admone quam interficere inuidiosum sit.
Mulieres (quas primum non interfecistis)
Ab altaribus auellentes: sed miseri estis. 290
"Lex enim inter vos & liberis æqua
"Et seruis de sanguine posita est.
Porro dignitas etiam si male dicat tua
"Persuadebit. Sermo enim ab incelebribus profectus
"Et a celebribus idem, non idem valet. 295
Cho. Non est adeo rigida hominis natura
Quæ luctuum tuorū & longarum complorationum
Audiens fletus, non possit euicere lacrymas.
Pl. O Hecuba, discere, neque præ tua ira
Me bene dicentem, infensum fingas in animo. 300
Ego quidem tuum corpus, per quod felix fui,
Seruare paratus sum, & non aliter dico.
Quæ vero dixi apud omnes, non negabo:
Troia capta, viro primario exercitus
Tuam filiam dandam esse victimam postulanti. 305
"In hoc enim laborant multæ vrbes,
"Quando quis bonus & strenuus existens vir
"Nihil aufert ignauis amplius.
"Nobis autem Achilles dignus honore, ô mulier,
Mortuus pro terra Græca honestissime vir. 310
B 3 Aπ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΛΕΒΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Ἐπὶ τ' ἱφρὸ φθιν' ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
 Βασιλεῖσι νόμφη, ζήλον δ' σμικρὸν γάμος
 ἔχουσ', ὅτε δάμ' ἵπταν τ' ἀφ' ἱξομεν
 Δίατοινά δ' ἡ δύστην' Ἰδαιμῶνιν λυ
 Γυναιξί, παρθένοι σὶ τ' ἀπὸ βλεπθῶς μέντοι
 Ἰση γένοι, πάλιν τὸ κρηττονεῖν μένον.
 Νῦν δ' εἰμὶ δούλη. παρθεῖν μὲν τοῦτο μοι
 Θαρσύν' ἔρχην τῇσι, σὺν εἰωθὸς ὄν.
 Ἐπὶ τ' ἴσως αὖ διαγοτῶν αἰμῶν φρένας
 Τύχοι μ' αὖ, ὅς τις δούρου μ' ἀνήσεται,
 Τῶν ἑκθρῶς τε γ' ἀτέρων πολλῶν κῆσι.
 Πρωτὶς δ' ἀνὰ κλυτὰ στῆποιδ' ὦν δέμοις,
 Σαῖρεν τι δάμα, καρκίσι τ' ἐφεισάμεναι,
 Λυπεῖσθαι ἄρ' οὐκ ἔστιν ἡμέραν μὲν ἀνὰ κρηττονεῖν
 Λέχῃ δ' πᾶσι δούλοισιν ὡς ποθὲν
 Χρῶνται, τρεῖς μὲν παρθεῖν ἡξίω μὲναι.
 Οὐδ' ἔτι. ἀφ' ἡμ' ὁμοφρονεῖν ἐλπίδων
 Φέροσ' τοῖσι, ἃ δ' ἡ παρθεῖν ἔστιν δέμοις.
 Ἄγ' οὐ μὲν Ὀδυσσεὺς, καὶ διέρχεται μὲν ἄγων.
 Οὐτ' ἐλπίδος γὰρ, ἔτι τὰ δέξῃς ὁρῶ
 Θάρσος παρ' ἡμῖν, ὡς ποτ' εὖ περ ἔξω μὲν γένη.
 Μᾶτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένη.
 Λέγουσιν, μὴ δ' ὁρῶ, συμβέβηκεν δέ μοι
 Θανεῖν, σπῆναι αἰχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.
 Ὅς περ γὰρ σὺν εἰωθῇ γάμος κρηττονεῖν,
 Φέρεται μὲν, ἀλλὰ γὰρ αὐτὴν ἐλπίς ἐστὶν.
 Ὅταν δ' αὖτ' αὐτὴν μὲν παρθεῖν ὁρῶ,
 Ἡ γὰρ τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνοσ' ὄν.
 Δεινὸς γὰρ κρηττονεῖν, καὶ πόνοσ' ἐν βροτῶσι,
 Εὐδελῶν γὰρ καὶ πᾶσι μὲν ἐρεσται
 Τῆς δ' ἄλλης τοῦτο μοι εἶπεν ἀξίους.
 Καλῶς μὲν εἶπας γύναϊς, ἀλλὰ τὰ καλὰ
 Λύπη παρθεῖναι. εἰ δὲ δεῖ τὰ Πηλεΐως
 Χάριν γὰρ καὶ πόνοσ' ὄν, καὶ πόνοσ' ἐν βροτῶσι
 Ὑμῶς, Ὀδυσσεὺς, τίς δ' αὖ μὲν κατ' ἔστιν.
 Ἡμῶς δ' ἄρ' οὐκ ἔστιν πᾶσι πᾶσι Ἀχαιῶς,
 Κεντρίτε, μὴ φείδεσθ' ἐγὼ τίς ἐστιν Πάρις,
 Ὅς πᾶσι θεοὶ πόνοσ' ὄν, ὡς πᾶσι βαλάν.
 Οὐ σ' ὁ γὰρ καὶ κρηττονεῖν Ἀχαιῶς
 Φάτωται μὲν Ἀχαιῶς, ἀλλὰ τῶν δ' ἡ τῆς πόνοσ'.

EVRIPIDIS HECUBA.

25

Deinde nutrita sum sub spe optima,
 Regibus sponsa, æmulatione non parvam nuptiarum
 Habens, ad cuius domum focumq; adventura essem:
 Domina vero infelix Troianas eram
 Mulieres virginesque inter conspicua,
 Similis deabus, præter mori solum.
 Nunc vero sum serua. Primum quidem hoc nomen
 Mortem amare facit, non consuetum existens.
 Deinde fortassis dominos sæuo animo præditos
 Possem nancisci quicunque argento me emet
 Hectoris & aliorum multorum sororem,
 Adigens me vero ad panificium in ædibus,
 Verrereque domum & radiis textorii insistere,
 Tristem agentem diem, me coget.
 Strata vero mea seruus emptitius aliquis
 Contaminabit, regibus antea digna iudicata.
 Non ita: relinquam ab oculis liberam
 Lucem hanc, inferis offerens meum corpus.
 Ducitur me Ulysses, & necato me ducens.
 Neque enim spei, neque alicuius opinionis video
 Fiduciam apud nos, quod vnquam feliciter agere me
 Mater, tu vero nobis nihil impedimento sis oporteat.
 Dicendo neque faciendo: sed assentiaris mihi
 Mori priusquam turpia non pro dignitate consequar.
 Quicunque enim non consuevit gustare mala,
 Fert quidem; dolet vero collum supponens iugo.
 Mortuus vero esse possit felicior
 Quam viuens. Vivere enim non honeste, magna calamitas.
 Mira nota & insignis inter homines est
 A bonis natum esse: & in maius procedit
 Nobilitatis nomen apud eos qui digni sunt.
 Honestè quidem dixisti filia: sed huic honesto
 Mæror adest. Si vero oportet Pelei
 Rem gratam fieri filio, & probrum effugere,
 Vos o Ulysses, hanc quidem non interficite,
 Sed nos ducentes ad bustum Achillis
 Confodite, ne parcatis: ego peperì Paridem,
 Qui filium Thetidis, sagittis feriens, interemit.
 Non te o anus, ad moriendum, Achilles
 Spectrum a Græcis, sed hanc, petiuit.

290

Hec.

EVRIPIDIDIS HECVBA.

Hec. Vos vero me cum filia simul interficite:
Et bis tantum poculum sanguinis fiet
Terre, mortuoque hæc postulanti.
Pl. Satis puellæ tuæ mori non addenda
Alia ad aliam. vinam nec hanc deberemus.
Hec. Ingens quidem necessitas est filia commori me.
Pl. Quomodo? non enim noui me dominos habere.
Hec. Ut hedera quercui, sic huic adhærebo.
Pl. An non obtinuerabis te sapientioribus?
Hec. Hanc quidem volens filiam non dimittam.
Pl. Sed neque ego ipsam hanc abibo hic relinquens.
Pol. Mater ausculta mihi: & tu fili Laertis
Remissior sis parentibus iure commotis ad iram.
Tu vero ô misera cum victoribus ne pugna.
An vis cadere in terram, ac sauciare tuum
Senile corpus per vim protulsa?
Et de decorari iuuenili brachio
Aulsâ? quæ patiaris tu nequaquam. Non enim decet.
Sed ô chara mihi mater dulcissimam manum
Porrigere, & genam iunge genæ:
Quoniam nunquam iterum, sed nunc postremum
Iubar orbemque solis aspiciam.
Finem accipe iam mearum compellationum.
O mater, ô quæ me peperisti, abeo ad inferos.
Hec. O filia, nos vero in luce seruiemus.
Pol. Ex ps cōnubii, ex ps nuptiarū quib. me cōueniebat po-
Hec. Miseranda tu filia: infelix vero ego mulier. [turi.
Pol. Illic vero apud inferos iacebo absque te.
Hec. Hei mihi quid faciam? vbi finiam vitam?
Pol. Serua moriar, patre quum sum libero.
Hec. Nos vero quinquaginta orbæ sane liberis.
Pol. Quid tibi ad Hectorem aut senem dicam maritum?
Hec. Nuntia omnium miserrimam me.
Pol. O pectora & mamille quæ me nutriuistis suauiter.
Hec. O intempestiuam filia miseram fortunam.
Pol. Vale ô mater, vale Casandraque mea.
Hec. Valentilii: matri vero non est valetudo.
Pol. Et in equestribus Thracibus Polydore frater, [ago.
Hec. Si viuit modo, dubito vero: adeo per omnia infelicit
Pol. Viuit: & morientis oculum claudet tuum.

395

400

405

410

415

420

425

430

Hec.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

27

Εκβ. Ὑμεῖς δὲ μὲν ἄλλα θυγατρὶ συμφρονόσατε,
καὶ δις τόσον πόμο αἰμυλῶν γῆνι σέττει
Γαῖα, νεκρὰ τε πατρὶς ἐξαισθητῶν.
Ὀδν. Ἀλὶς κήρης σῆς γένειος, ἢ πατρὶος
Ἄλκῃς αὐτῆς ἄλλω· μή τις τὸν δὲ ὀφείλειται.
Εκβ. Παλὴν τ' αὐτὴ κη, θυγατρὶ σιωπῶνται ἐμῇ.
Ὀδν. Πῶς; ἢ γὰρ οἶδ' αὖτε ἀποδοῦναι κεντητῶν.
Εκβ. Ὅποια κιστὸς ὀρνέος, ὅπως τῆς δὲ ἔξοισα.
Ὀδν. Οὐ μὲν γὰρ κείνη τοῖσι σοῦ σφαιτέρως;
Εκβ. Ὡς τ' εἰ ἐκθόσας παῖδας ἢ μετ' ἡσυχίᾳ
Ὀδν. Ἀλλ' εἰ εἰς τὴν γαίαν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ λιπνῶν.
Πολ. Μῆτε, παῖδες μὲν, καὶ σὺ πατρὶς ἀερίτις,
Χάλα περὶ σὺν εἰκότις θυγατρὶς.
Σὺ δ' ἂν τελευτῶναι, ἵς κεν τούτῳ μὲν κέρει.
Βάλε' ἑσθλὴν παῖδα, ἵς κεν τούτῳ μὲν κέρει.
Γέροντα γέροντα, αὐτὸς βίαν αἰσθητῶν,
Αἰσθητῶν τ' αὐτὸς βίαν αἰσθητῶν.
Σπυδαίεισ' ἢ πατρὶς μὲν σὺν, ἢ γὰρ ἄξιον.
Ἀλλ' ὅφρα μὲν μή τις, ἡδίστην χεῖρα
Δός, καὶ παρὲν αὐτῶν βαλεῖν παρὲν.
Εκβ. Ὡς ἢ ποτ' αὐτῆς, ἀλλὰ νῦν παννύχτω,
Αἰσθητῶν, κεντῶν ἢ αὐτῶν αὐτῶν.
Τέλει δὲ γὰρ δὴ τῶν ἐμῶν αὐτῶν αὐτῶν.
Εκβ. Ὡς μὲν, ὦ πατρὶς, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.
Πολ. Ὡς θυγατρὶς, ἡμεῖς δὲ σὺ φάει δουλῶν σπυδαί.
Εκβ. Ἀνμφοῖς, αἰσθητῶν, ὦν μὲν ἐκείνῳ τυχῶν.
Πολ. Οἱ κεντῶν σὺ τεκνον, ἀδελφῶν εἰς τὴν γαίαν.
Εκβ. Εκείνῳ δὲ σὺ αὐτὸν κεντῶν αὐτῶν σῆς.
Πολ. Οἱ μὲν, πὶ δρόσῳ; πατρὶς τελευτῶν βίαν;
Εκβ. Δούλη γὰρ αὐτῶν, πατρὶς δὲ εἰς τὴν γαίαν.
Πολ. Ἡμεῖς δὲ πεντηκοντ' αἰσθητῶν δὴ τεκνον.
Εκβ. Τί σοι πατρὶς ἑκτόρ, ἡ γὰρ αὐτῶν εἰς τὴν γαίαν.
Πολ. Ἀλλὰ καὶ, πατρὶς ἀδελφῶν αὐτῶν ἐμῶν.
Εκβ. Ὡς πατρὶς, κεντῶν, οἱ μὲν ἐκείνῳ τυχῶν.
Πολ. Ὡς αὐτῶν θυγατρὶς ἀδελφῶν τυχῶν.
Εκβ. Χαῖρ' ὦ πατρὶς, χαῖρ' ὦ Κασανδρὰ τ' ἐμῇ.
Πολ. Χαῖρ' αὐτῶν αἰσθητῶν, κεντῶν εἰς τὴν γαίαν.
Εκβ. Ὡς αὐτῶν αἰσθητῶν, κεντῶν εἰς τὴν γαίαν.
Πολ. Ζῆ, καὶ γένειος ἡμεῖς σὺν κεντῶν τούτῳ.

395

400

405

410

415

420

425

430

Εκβ.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Τέθνηκ' ἔγωγε, πρὶν θανεῖν, κακῶν ὑπο
 Κόμισ' Ὀδυσσεύ μ' ἀμφιζέεις καὶ πάλαις.
 Ὡς πρὶν σφαγῆναι γ' ἐκτετιμῆκα κακοῖσι.
 Θρώοισι κατὰ δὲ τῶν δ' ἐπ' ἐκτετιμῆκα κακοῖσι.
 Ὡς φῶς παρὰ σπῆν γλ' ἄν' ὄνομα' ἐξέσι μοι.
 Μίττει δ' ὑδὸν, πάλιν ὅσον χρόνον ἐξίφης
 Βαῖνοι μετὰ δὲ καὶ πυρρὴς Ἀχιλλεύας.
 Οἱ ἔγω παρὰ λείπτω λυγρῶν δὲ μου μέλη.
 Ὡς ζῶντες, ἀφ' αὐτῶν κατὰ δὲ τῶν δ' ἐπ' ἐκτετιμῆκα κακοῖσι.
 Δός, μὴ λίπης μ' ἀποχθί'. ἀπὸ λὸ μὲν φίλοι.
 Ὡς τῶν Λαερτιάδων σύζυγον Διοσκυρόν.
 Ἑλένην ἰδοίμην, ἡδὲ καλῶν γδ' ὁμοφύτων
 Αἰχίστιον Τροίαν εἶλε τῶν δ' ἀμύμονα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στρεφὴ α'.

- 1 Ἀὐτὸς ποινὰς αὐτῶν,
 2 Ἀπὸ ποινῶν ποινῶν καμίζεις
 3 Θοὰς ἀνέτονος ἐπ' οἶδ' ἀνέτονος.
 4 Ποῦ μὲν τὰν μελίαν πορροῦσας;
 5 Τῶν δ' ἀνέτονος ὅς παρὰ οἶδ' ἀνέτονος.
 6 Κτηρῆσι ἀφ' ἱερῶν;
 7 Ἡ Δωρὶδὸς ὁρμὴν αἶας,
 8 Ἡ Φθιάδης, ἐν γὰρ τὸν καλλίστων
 9 Ἰδύωνται πατέρων
 10 Φασὶν Ἀπιδανόν
 11 Πεδία λιπαρῶν;

Αντιστροφὴ β'.

- 1 Ἡ ἄσπρη, ἀλὶν ἔχει
 2 Κῶπρη πεμπόρην τεύχωνται,
 3 Οἱ κτηρῶν βιοτῶν ἔχουσιν οἶκους,
 4 Εἴη παρὰ σπῆν γλ' ἄν' ὄνομα' ἐξέσι μοι.
 5 Δάφνη δ' ἱερῶν αὐτῶν
 6 Πτόρρους Λατοῖ φίλας,
 7 Ωδίνος ἀρχαί μὲν αἶας,
 8 Σὺν Δηλιάσιν τε καὶ ὕρραισι,
 9 Ἀρτέμιδὸς τε θεῶν
 10 Χρυσῶν αἶμα πύκναι,
 11 Τόξαι δ' ἀλὸ γλ' ἄν' ὄνομα' ἐξέσι μοι.

Στρεφὴ β'.

- 1 Ἡ Παλλὰς δὲς ἐν πόλει,

ΕΥΡΙΠΙΔΙΣ ΗΕCΥΒΑ.

29

Hec. Mortua sum ego certe ante mortem prae miseriis.
 Pol. Aufer me o Vlysses circumponens caput vestibus.
 Nam priusquam maester, contabescata sum in corde
 Luctibus matris, hanc insuper tabefacio sletibus.
 O lux: alloqui enim tuum nomen licet mihi, 435
 Sed nulla mihi copia tui est, nisi quantum temporis
 Incedo inter, & tumultum Achillis. [gladium
 Hec. Heu mihi, deficio, solvantur mihi membra.
 O filia prehende matrem, extende manum,
 Da, ne relinquo me orbā liberis: perii o amicae. 440
 Utinam Lacademoniam sororem Dioscurorum
 Helenam videam. per pulchros enim oculos
 Turpissime Troiam evertit felicem.

STROPHE I.

Chorus.

- 1 O aura, marina aura,
 2 Quae pontigradas portas
 3 Celeres naues per fluctus paludis, 445
 4 Quonam me miseram vehes?
 5 Cui serua ad domum
 6 Possessa veniam?
 7 An Doricae in littus terrae?
 8 An Phthiadis, vbi pulcherrimarum
 9 Aquarum patrem
 10 Dicunt Apidanum
 11 Campos pingues facere?

Antistrophe I.

- 1 An in insulam maritimo
 2 Remo transmissam infelicem, 455
 3 Miserandam vitam habentem in domo:
 4 Vbi primitiua palma
 5 Laurusque sacros porrexit
 6 Ramos Latoniae charae
 7 Partus decorationem diuini?
 8 Cum Deliensibusque puellis,
 9 Dianaeque deae
 10 Auream vittam
 11 Arcusque celebrabo cantu? 465

Strophe II.

- 1 Aut Pallidis in vbe

Pulchrum

EVRIPIDIDIS HECUBA.

Pulchrum currum habentis Miner-
ue, in crocea veste,
+ Iungam curui equos,
+ In artificiosis variegans
6 Cioceo flore decoris tapetibus?
7 Aut Titanum ad sobolem,
8 Quam Iupiter candente abstulit
9 Flamma Saturnius?

Antistrophe II.

1 Heu mihi ob liberos meos.
2 Heu mihi ob parentes terram-
3 que patriam quæ fumo concidit
4 incensa, bello capta
5 A Græcis. Ego vero in
6 Peregrina terra iam vocabor
7 Serpa, relinquens Asiam
8 Europæ famulam,
9 Mutans cum inferis thalamos,

Talithybius.

Vbi reginam olim existentem Ilii
Hecubam inuenam, ô Troiana: puellæ?
Eho. Illa prope te tergum habens in terra,
O Talithybie, iacet inuoluta vestibus.

Tal. O Iupiter quid dicam? vtrum te homines respicere?
„ An opinionem temere hanc habere frustra,
„ Fallo existimantes esse deorum genus,
„ Fortunam vero omnia mortalia gubernare?
An non hec fuit regina abundantium auro Phrygum?
An non Priami eximie beati vxor?
Et nunc vrbis quidem vniuersa euerfa est hasta:
Ipsa vero seruanus, orba liberis, in terra
lacet, puluere scedans calamitosum caput.
„ Ah ah. senex quidem sum, attamen mihi mori
„ Contingat potius quam in turpē incidā casum aliquē.
Surge, ô infelix, & sublime
Latus eleua, & prorsus canum caput.
Hec. Age. Quis hic corpus meum non finit
lacere? Quid moues me, quisquis es, afflictam?
Tal. Talithybius venio Danaidarum minister,
Agamemnone accersente te ô mulier.

Hec. O

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΚΑΒΗ.

31

2 Ταῖς κρηλιδίφρου Αἴγας
3 νύκτας, ἐν κρηλιδίφρου πύλῳ
4 Ζεύξομαι ἄρμυι πώλῳ,
5 Ἐν δαυδαλῶσι ποικίλ-
6 λος αὐτοκρήνησι πύλῳ
7 Ἡ Τίτιον ὄρνειαν,
8 Τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρρῳ κρηλίδῃ
9 Φλογμὲν κρηλίδας;

Ανέστροφὴ β'.

1 Ὀ μοι πικρὴν ἐμῶν.
2 Ὀ μοι πατέρα, χθονὶς
3 Σ', ἀκρηλιδίφρου πύλῳ
4 Τυφορμῶν, δολιχῇ
5 Ὑπ' Ἀργείων, ἐν δὲ
6 Ζεὺς χθονὶ δὴ κήληρος
7 Δούλῳ, λιπούσ' Ἀσίαν
8 Εὐρώπης θεράπην,
9 Ἀλᾶξοσ' αἰδοῖ θυλάκους.

I AMBO I.

ταλ. Ποῦ τίλῳ αἰώσαν δὴ ποτ' ἔσαν ἱλίσ
Ἐκείλῳ αὐτὸς ἐξούρμι, Τραπῶδες κρηλιδί
2 Ἄντῃ πύλῳ στυγῶν ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ.
ταλ. Τελθῶν κρηλιδί, συκκλήφῳ πύλῳ.
„ Ὡ Ζεῦ, τί λείξῳ; ποτὶ τίς αἰθρῶν ὄρνει
„ Ἡ δὲ εὐαὶ αἰώσαν τίλῳ δὴ κρηλιδί
„ Ὡ δὲ, δολιχῇ δαυδαλῶν εἰται ὄρνει,
„ Τύλῳ δὲ πύλῳ πύλῳ ἐπισκοπῇ;
Οὐχ' ἔσ' αἰώσαν πύλῳ πολυκρήνησιν Φρυγῶν;
Οὐχ' ἔσ' Πελῶν τῷ μὲν ὄρνει δαυδαλῶ;
Κρηλιδί πύλῳ πύλῳ αἰθρῶν δολιχῇ
Αἰθρῇ δὲ δολιχῇ, αἰθρῇ, ἐπὶ χθονὶ
Κρηλιδί, κρηλιδί Φρυγῶν δὴ πύλῳ
„ Φεῦ, Φεῦ. γερῶν μὲν ἐμὶ, ὁμοῖος δὲ μοι θνήσκω,
„ Εἴη, πύλῳ αἰθρῇ αἰθρῇ πύλῳ
Αἰθρῇ δὲ δολιχῇ, κρηλιδί
Πύλῳ δὲ πύλῳ, κρηλιδί
ἐκ. Ἐὰν ἔσ' αἰθρῇ πύλῳ πύλῳ
Κρηλιδί, πύλῳ μὲν ὄρνει δὴ πύλῳ
ταλ. Τελθῶν δὴ πύλῳ, Δαυδαλῶν ὄρνει,
Αἰθρῇ μὲν πύλῳ, αἰθρῇ, κρηλιδί

ἐκ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΛΗ.

Ἦ φιλίωτ', ἀρετὴ καὶ ἐπισφάξαι τὰ φῶν
Δοκῶν Ἀχαιοῖς ἡλθεῖς, ὡς φίλ' αὖ λήγεις.
Σαυτοῦ δ' ὠμῶν, ἐκ τῶν ὠμῶν. ἡ γὰρ μοι γέρον.
Σὺ δὲ πῶς δα κατὰ θυμὸν σου ὡς γὰρ φησὶ γυναικί,
Ἦ καὶ μετὰ τὴν σὴν πεμπούσας δὲ μοι
Διοσκότ' Ἀτρεΐδαι, καὶ λείας Ἀχαιῶν.
Οἱ μοι, τί λήξεις; ἀλλ' ὡς θανόντων
Μιτήλῃς ἡμῶν, ἀλλὰ σημαίνων κακῶν;
Ὁ λάλος ὦ παῖ, μητρὸς ἀρτυδὲς ἀπο.
Ἡμεῖς δ' αἰτενοὶ τὸν πότ', ὦ τάλαν' ἔγω.
Πῶς καὶ νιν ἐξεπείξατ'; ἄρ' αἰδουμένοι
Ἦ καὶ τὸ δεινὸν ἡλθεῖς, ὡς ἐχθρὸν γέρον.
Κτείνοντες εἰπέ, καὶ αὖτε λήξαι φίλα.
Διότ' αὖτε μετὰ τὴν σὴν πεμπούσας δὲ μοι
Σὴν πεμπούσας εἰπέ, καὶ αὖτε λήξαι φίλα.
Τί γὰρ τὸ δ' ἔμελλε, καὶ τὰ φῶν δ', ὅτ' ὦλλυτο.
Παρὺν μὲν ὄχλος πᾶς Ἀχαιῶν στρατοῦ
Πλήρης καὶ τῶν πεμπούσας εἰπέ σφαιράς.
Λαβὼν δ' Ἀχιλλεύς πᾶς Πολυξένην χερσὶ,
Ἔσθ' ἐπ' ἀκροχρῆματι, πάλαι δ' ἔγω.
Λιχθὶ τ' Ἀχαιῶν ἐκκρίνοι νεανίαι,
Σκίρτημα μὲν καὶ σὴν κατὰ τὴν σὴν χερσὶν,
Ἔσθ' ὅν. πάλαι δ' ὦν χερσὶν λαβὼν δὲ πᾶς
Πᾶς χερσὶν, ἔρρε χερσὶ πᾶς Ἀχιλλεύς
Χοῆς θανόντι πατρί. σημήν δ' ἔγω
Σίγῃ Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατοῦ.
Καὶ γὰρ πεμπούσας, εἰπὼν αὖ μέσας ἔσθ' ὦν
Σιγῇ Ἀχαιοί, σίγα πᾶς ἔσθ' ὦν λείας.
Σίγῃ, σίγα πᾶς. ἔσθ' ὦν χερσὶν ὄχλον.
Ὅδ' εἰπὼν ὦ πᾶς Πηλῆως, πατὴρ δ' ἔγω,
Δίξαι χερσὶ μὲν καὶ κληθεῖς,
Νικητῶν ἀγωνιστῶν. ἐλθὲ δ' ὡς πᾶς μέλαινα
Κορὴς ἀκραιφνὲς αἵμα, ὅσιν δ' ὠρὴ μὲν
Σταυρὸς τε, καὶ πᾶς πεμπούσας δ' ἡμῖν γέρον.
Λύσας τε πεμπούσας, καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
Νεῶν δὲς ἡμῖν, πεμπούσας δ' ἀπ' Ἰλίου
Νόστον πυρόντας, πᾶν τοῖς εἰς πᾶσαν μελάν.
Τόσων τ' ἔλεις. πᾶς δ' ἔσθ' ὦν χερσὶν
Εἰτ' ἀμφιχρῶσιν φέροντες καὶ πᾶς λαβὼν,
Εξέλκε χερσὶ. λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΗΕΚΥΒΑ.

Ἦ. O charissime, numnā & me insup. mactare ad tumulū
Iuxta decretū Græcorum venisti? quam chara diceres.
Properemus, laboremus. duc me ô senex.
Tal. Tuam filiam mortuam ut sepelias, ô mulier.
Venio vocans te. mittunt vero me
Gemini Atridæ, & populus Achaicus.
Ἦ. Heu mihi: quid dicis? non ergo quasi morituros
Venisti ad nos, sed significaturus mala?
Peristi ô filia a matre abrepta:
Nos vero orbæ liberis in posterum. ô misera ego.
Quomodo vero ipsam cōfecistis? numnā reuerētes?
An ad sœnitiam processistis, ut hostem, ô senex,
Interficiētes? dic, quamuis non dicturus iucunda.
Tal. Duplices me postulas lacrymas consequi, ô mulier,
Filix tuæ miseratione: nunc quidem nuntians mala
Rigabo hunc oculum, & ad sepulcrum quū perit.
Aderat quidem tota turba Achaici exercitus
Frequens ante tumulum, tuæ filix ad mactationem.
Prehensens vero Achilles filius Polyxenam manu,
Statuit in summo tumulo: prope vero ego,
Lectique Achæorum præcipui iuvenes
Saltum vitulæ tuæ cohibitori manibus
Sequebantur. plenū vero in manibus accipies poculū
Totum aureum, fundebat manu filius Achillis
Libationes mortuo patri. Significat vero mihi
Silentiū Græcorū vniuerso ut denuntiaret exercitus.
Et ego astans dixi in medio hæc:
Tacete vos Græci: tacitus vniuersus sit populus:
Sile, tace. tranquillam autem constitui turbam.
Ipse vero dixit: O fili Pelei, pater vero meus,
Accipe libationes hæc propitiabiles;
Mortuos elicientes: veni vero ut bibas nigrum
Puellæ illibatum sanguinem, quem tibi damus
Exercitusque & ego: propitius vero nobis sis,
Solueque puppes, & retinacula
Nauium: da nobis felicemque ab Illo
Reditum nactis omnes in patriam venire.
Tārum dixit. Omnis autem adprecatus est exercitus.
Mox auratum ensē capulo accipiens
Extraxit vagina: lectis autem Græcorum exercitus
C Adole-

EVRIPIDIDIS HECVBA.

Adolescentibus innuit virginem apprehendere. 34
Ipsa vero ut sensit, hunc significavit sermonem:
O meam qui excidistis Argiui urbem,
Volens quior: ne quis attingat corpus
Meum: praebebo enim ceruicem forti pectore.
Liberam vero me, ut libera moriar, 35
,, Per Deum, mittentes, interficite. Apud manes enim
,, Seruam vocari, regina quum sim, pudet me.
Turba vero admirumabant. & Agamemnon rex
Dicebat ut dimitterent virginem adolescentibus.
Illi vero ut celerrime audierunt summam vocem, 36
Dimiserunt: cuius & summum erat imperium.
Et postquam audiuit dominorum dicta,
Apprehens dens peplos ex summo humero,
Rupit ille circa medium iuxta umbilicum,
Mamillasque ostendit, pectoraque quasi statuæ 37
Pulcherrima: & flecens ad tertiam genu,
Dixit omnium miserabilissimum sermonem:
Ecce, hoc si quidem pectus o iuuenis,
Ferre cupis: serito: si vero sub ceruice
Volueris, adest iugulus paratus hic. 38
Ille vero & nolens & volens prae commiseratione puellae
Secat ferro spiritus meatus.
Fôtes verò fluebât. Hæc vero etiã moriẽs, tamẽ
Magnam sollicitudinem habuit decenter ut caderet,
Et occultaret q̃ occultare oculos virorũ conuenit. 39
Postquam vero emisit spiritum lethali ex mactatione.
Nemo eundem habebat Græcorum laborem:
Sed aliorum mortuam ex manibus
Fronibus petebant: alii vero implent pyram
Stipites adseretes pineos, qui vero nihil adseribat. 40
Ab adserente talia audiebat conuicia:
Stas o ignauissime, ad honorem huius puellæ
Neque peplum neque ornatum in manibus habens?
Non vadis aliquid daturus valde animosæ
Generosissimeque? Talia vero de tua dicebant 41
Filia mortua, felicissimam vero prole
Omnium mulierum, infelicissimam video.
Cho. Sexua quædam clades Priamidis accenta est,
Vrbique meæ: deorum necessitas est hæc.

Hæc

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΕΚΥΒΑ.

33
345
350
355
360
365
370
375
380
385
390
395
400
405
410
415
420
425
430
435
440
445
450
455
460
465
470
475
480
485
490
495
500
505
510
515
520
525
530
535
540
545
550
555
560
565
570
575
580
585
590
595
600
605
610
615
620
625
630
635
640
645
650
655
660
665
670
675
680
685
690
695
700
705
710
715
720
725
730
735
740
745
750
755
760
765
770
775
780
785
790
795
800
805
810
815
820
825
830
835
840
845
850
855
860
865
870
875
880
885
890
895
900
905
910
915
920
925
930
935
940
945
950
955
960
965
970
975
980
985
990
995
1000
1005
1010
1015
1020
1025
1030
1035
1040
1045
1050
1055
1060
1065
1070
1075
1080
1085
1090
1095
1100
1105
1110
1115
1120
1125
1130
1135
1140
1145
1150
1155
1160
1165
1170
1175
1180
1185
1190
1195
1200
1205
1210
1215
1220
1225
1230
1235
1240
1245
1250
1255
1260
1265
1270
1275
1280
1285
1290
1295
1300
1305
1310
1315
1320
1325
1330
1335
1340
1345
1350
1355
1360
1365
1370
1375
1380
1385
1390
1395
1400
1405
1410
1415
1420
1425
1430
1435
1440
1445
1450
1455
1460
1465
1470
1475
1480
1485
1490
1495
1500
1505
1510
1515
1520
1525
1530
1535
1540
1545
1550
1555
1560
1565
1570
1575
1580
1585
1590
1595
1600
1605
1610
1615
1620
1625
1630
1635
1640
1645
1650
1655
1660
1665
1670
1675
1680
1685
1690
1695
1700
1705
1710
1715
1720
1725
1730
1735
1740
1745
1750
1755
1760
1765
1770
1775
1780
1785
1790
1795
1800
1805
1810
1815
1820
1825
1830
1835
1840
1845
1850
1855
1860
1865
1870
1875
1880
1885
1890
1895
1900
1905
1910
1915
1920
1925
1930
1935
1940
1945
1950
1955
1960
1965
1970
1975
1980
1985
1990
1995
2000
2005
2010
2015
2020
2025
2030
2035
2040
2045
2050
2055
2060
2065
2070
2075
2080
2085
2090
2095
2100
2105
2110
2115
2120
2125
2130
2135
2140
2145
2150
2155
2160
2165
2170
2175
2180
2185
2190
2195
2200
2205
2210
2215
2220
2225
2230
2235
2240
2245
2250
2255
2260
2265
2270
2275
2280
2285
2290
2295
2300
2305
2310
2315
2320
2325
2330
2335
2340
2345
2350
2355
2360
2365
2370
2375
2380
2385
2390
2395
2400
2405
2410
2415
2420
2425
2430
2435
2440
2445
2450
2455
2460
2465
2470
2475
2480
2485
2490
2495
2500
2505
2510
2515
2520
2525
2530
2535
2540
2545
2550
2555
2560
2565
2570
2575
2580
2585
2590
2595
2600
2605
2610
2615
2620
2625
2630
2635
2640
2645
2650
2655
2660
2665
2670
2675
2680
2685
2690
2695
2700
2705
2710
2715
2720
2725
2730
2735
2740
2745
2750
2755
2760
2765
2770
2775
2780
2785
2790
2795
2800
2805
2810
2815
2820
2825
2830
2835
2840
2845
2850
2855
2860
2865
2870
2875
2880
2885
2890
2895
2900
2905
2910
2915
2920
2925
2930
2935
2940
2945
2950
2955
2960
2965
2970
2975
2980
2985
2990
2995
3000
3005
3010
3015
3020
3025
3030
3035
3040
3045
3050
3055
3060
3065
3070
3075
3080
3085
3090
3095
3100
3105
3110
3115
3120
3125
3130
3135
3140
3145
3150
3155
3160
3165
3170
3175
3180
3185
3190
3195
3200
3205
3210
3215
3220
3225
3230
3235
3240
3245
3250
3255
3260
3265
3270
3275
3280
3285
3290
3295
3300
3305
3310
3315
3320
3325
3330
3335
3340
3345
3350
3355
3360
3365
3370
3375
3380
3385
3390
3395
3400
3405
3410
3415
3420
3425
3430
3435
3440
3445
3450
3455
3460
3465
3470
3475
3480
3485
3490
3495
3500
3505
3510
3515
3520
3525
3530
3535
3540
3545
3550
3555
3560
3565
3570
3575
3580
3585
3590
3595
3600
3605
3610
3615
3620
3625
3630
3635
3640
3645
3650
3655
3660
3665
3670
3675
3680
3685
3690
3695
3700
3705
3710
3715
3720
3725
3730
3735
3740
3745
3750
3755
3760
3765
3770
3775
3780
3785
3790
3795
3800
3805
3810
3815
3820
3825
3830
3835
3840
3845
3850
3855
3860
3865
3870
3875
3880
3885
3890
3895
3900
3905
3910
3915
3920
3925
3930
3935
3940
3945
3950
3955
3960
3965
3970
3975
3980
3985
3990
3995
4000
4005
4010
4015
4020
4025
4030
4035
4040
4045
4050
4055
4060
4065
4070
4075
4080
4085
4090
4095
4100
4105
4110
4115
4120
4125
4130
4135
4140
4145
4150
4155
4160
4165
4170
4175
4180
4185
4190
4195
4200
4205
4210
4215
4220
4225
4230
4235
4240
4245
4250
4255
4260
4265
4270
4275
4280
4285
4290
4295
4300
4305
4310
4315
4320
4325
4330
4335
4340
4345
4350
4355
4360
4365
4370
4375
4380
4385
4390
4395
4400
4405
4410
4415
4420
4425
4430
4435
4440
4445
4450
4455
4460
4465
4470
4475
4480
4485
4490
4495
4500
4505
4510
4515
4520
4525
4530
4535
4540
4545
4550
4555
4560
4565
4570
4575
4580
4585
4590
4595
4600
4605
4610
4615
4620
4625
4630
4635
4640
4645
4650
4655
4660
4665
4670
4675
4680
4685
4690
4695
4700
4705
4710
4715
4720
4725
4730
4735
4740
4745
4750
4755
4760
4765
4770
4775
4780
4785
4790
4795
4800
4805
4810
4815
4820
4825
4830
4835
4840
4845
4850
4855
4860
4865
4870
4875
4880
4885
4890
4895
4900
4905
4910
4915
4920
4925
4930
4935
4940
4945
4950
4955
4960
4965
4970
4975
4980
4985
4990
4995
5000
5005
5010
5015
5020
5025
5030
5035
5040
5045
5050
5055
5060
5065
5070
5075
5080
5085
5090
5095
5100
5105
5110
5115
5120
5125
5130
5135
5140
5145
5150
5155
5160
5165
5170
5175
5180
5185
5190
5195
5200
5205
5210
5215
5220
5225
5230
5235
5240
5245
5250
5255
5260
5265
5270
5275
5280
5285
5290
5295
5300
5305
5310
5315
5320
5325
5330
5335
5340
5345
5350
5355
5360
5365
5370
5375
5380
5385
5390
5395
5400
5405
5410
5415
5420
5425
5430
5435
5440
5445
5450
5455
5460
5465
5470
5475
5480
5485
5490
5495
5500
5505
5510
5515
5520
5525
5530
5535
5540
5545
5550
5555
5560
5565
5570
5575
5580
5585
5590
5595
5600
5605
5610
5615
5620
5625
5630
5635
5640
5645
5650
5655
5660
5665
5670
5675
5680
5685
5690
5695
5700
5705
5710
5715
5720
5725
5730
5735
5740
5745
5750
5755
5760
5765
5770
5775
5780
5785
5790
5795
5800
5805
5810
5815
5820
5825
5830
5835
5840
5845
5850
5855
5860
5865
5870
5875
5880
5885
5890
5895
5900
5905
5910
5915
5920
5925
5930
5935
5940
5945
5950
5955
5960
5965
5970
5975
5980
5985
5990
5995
6000
6005
6010
6015
6020
6025
6030
6035
6040
6045
6050
6055
6060
6065
6070
6075
6080
6085
6090
6095
6100
6105
6110
6115
6120
6125
6130
6135
6140
6145
6150
6155
6160
6165
6170
6175
6180
6185
6190
6195
6200
6205
6210
6215
6220
6225
6230
6235
6240
6245
6250
6255
6260
6265
6270
6275
6280
6285
6290
6295
6300
6305
6310
6315
6320
6325
6330
6335
6340
6345
6350
6355
6360
6365
6370
6375
6380
6385
6390
6395
6400
6405
6410
6415
6420
6425
6430
6435
6440
6445
6450
6455
6460
6465
6470
6475
6480
6485
6490
6495
6500
6505
6510
6515
6520
6525
6530
6535
6540
6545
6550
6555
6560
6565
6570
6575
6580
6585
6590
6595
6600
6605
6610
6615
6620
6625
6630
6635
6640
6645
6650
6655
6660
6665
6670
6675
6680
6685
6690
6695
6700
6705
6710
6715
6720
6725
6730
6735
6740
6745
6750
6755
6760
6765
6770
6775
6780
6785
6790
6795
6800
6805
6810
6815
6820
6825
6830
6835
6840
6845
6850
6855
6860
6865
6870
6875
6880
6885
6890
6895
6900
6905
6910
6915
6920
6925
6930
6935
6940
6945
6950
6955
6960
6965
6970
6975
6980
6985
6990
6995
7000
7005
7010
7015
7020
7025
7030
7035
7040
7045
7050
7055
7060
7065
7070
7075
7080
7085
7090
7095
7100
7105
7110
7115
7120
7125
7130
7135
7140
7145
7150
7155
7160
7165
7170
7175
7180
7185
7190
7195
7200
7205
7210
7215
7220
7225
7230
7235
7240
7245
7250
7255
7260
7265
7270
7275
7280
7285
7290
7295
7300
7305
7310
7315
7320
7325
7330
7335
7340
7345
7350
7355
7360
7365
7370
7375
7380
7385
7390
7395
7400
7405
7410
7415
7420
7425
7430
7435
7440
7445
7450
7455
7460
7465
7470
7475
7480
7485
7490
7495
7500
7505
7510
7515
7520
7525
7530
7535
7540
7545
7550
7555
7560
7565
7570
7575
7580
7585
7590
7595
7600
7605
7610
7615
7620
7625
7630
7635
7640
7645
7650
7655
7660
7665
7670
7675
7680
7685
7690
7695
7700
7705
7710
7715
7720
7725
7730
7735
7740
7745
7750
7755
7760
7765
7770
7775
7780
7785
7790
7795
7800
7805
7810
7815
7820
7825
7830
7835
7840
7845
7850
7855
7860
7865
7870
7875
7880
7885
7890
7895
7900
7905
7910
7915
7920
7925
7930
7935
7940
7945
7950
7955
7960
7965
7970
7975
7980
7985
7990
7995
8000
8005
8010
8015
8020
8025
8030
8035
8040
8045
8050
8055
8060
8065
8070
8075
8080
8085
8090
8095
8100
8105
8110
8115
8120
8125
8130
8135
8140
8145
8150
8155
8160
8165
8170
8175
8180
8185
8190
8195
8200
8205
8210
8215
8220
8225
8230
8235
8240
8245
8250
8255
8260
8265
8270
8275
8280
8285
8290
8295
8300
8305
8310
8315
8320
8325
8330
8335
8340
8345
8350
8355
8360
8365
8370
8375
8380
8385
8390
8395
8400
8405
8410
8415
8420
8425
8430
8435
8440
8445
8450
8455
8460
8465
8470
8475
8480
8485
8490
8495
8500
8505
8510
8515
8520
8525
8530
8535
8540
8545
8550
8555
8560
8565
8570
8575
8580
8585
8590
8595
8600
8605
8610
8615
8620
8625
8630
8635
8640
8645
8650
8655
8660
8665
8670
8675
8680
8685
8690
8695
8700
8705
8710
8715
8720
8725
8730
8735
8740
8745
8750
8755
8760
8765
8770
8775
8780
8785
8790
8795
8800
8805
8810
8815
8820
8825
8830
8835
8840
8845
8850
8855
8860
8865
8870
8875
8880
8885
8890
8895
8900
8905
8910
8915
8920
8925
8930
8935
8940
8945
8950
8955
8960
8965
8970
8975
8980
8985
8990
8995
9000
9005
9010
9015
9020
9025
9030
9035
9040
9045
9050
9055
9060
9065
9070
9075
9080
9085
9090
9095
9100
9105
9110
9115
9120
9125
9130
9135
9140
9145
9150
9155
9160
9165
9170
9175
9180
9185
9190
9195
9200
9205
9210
9215
9220
9225
9230
9235
9240
9245
9250
9255
9260
9265
9270
9275
9280
9285
9290
9295
9300
9305
9310
9315
9320
9325
9330
9335
9340
9345
9350
9355
9360
9365
9370
9375
9380
9385
9390
9395
9400
9405
9410
9415
9420
9425
9430
9435
9440
9445
9450
9455
9460
9465
9470
9475
9480
9485
9490
9495
9500
9505
9510
9515
9520
9525
9530
9535
9540
9545
9550
9555
9560
9565
9570
9575
9580
9585
9590
9595
9600
9605
9610
9615
9620
9625
9630
9635
9640
9645
9650
9655
9660
9665
9670
9675
9680
9685
9690
9695
9700
9705
9710
9715
9720
9725
9730
9735
9740
9745
9750
9755
9760
9765
9770
9775
9780
9785
9790
9795
9800
9805
9810
9815
9820
9825
9830
9835
9840
9845
9850
9855
9860
9865
9870
9875
9880
9885
9890
9895
9900
9905
9910
9915
9920
9925
9930
9935
9940
9945
9950
9955
9960
9965
9970
9975
9980
9985
9990
9995
10000
10005
10010
1

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Ἦ θύρατε, σὺν οἷσ' εἰς ὃ, π βλεψώ κηκῶν
Πολλῶν παρῶντων. ἢ γδ' ἀψωμῶν ἡνὸς,
Τὸ δ' οἷ με. παρὰ κηκῶν εἰς ἐκείθεν αὖ
Λύπη π' αἰλῶν, ἀλγὺ δὲ κακῶν κηκῶν.
Καὶ νῦν τὸ μὲν σὺν ὧσις μὴ τένειν πάσης,
Οὐκ αὖ δ' ὠμῶν ἐξ αὐτοῦ φασγῶντος.
Τὸ δ' αὖ λίαν παρῶντες, ἀλγὺ δὲ κακῶν
Ἦ γενναῖος. Οὐκ ἔστι δεινόν, εἰ γὰρ μὲν κηκῶν,
Ἦ τυχόντα κηκῶν θεῶν, εὐσεβῶν φέρει,
Ἦ κηκῶν εἰς ἀμάρτυρος ὡς κακῶν αὐτῶν τυχῶν,
Ἦ κακῶν διδῶσι κακῶν. αὐτῶν ποῖς δ' αἰεὶ
Ἦ μὲν πονηρὸς, ἢ δὲν ἀλλοπλῶν κηκῶν
Ἦ δ' εἰς ὧν, εἰς ὧν εἰς ἀμάρτυρος ὡς κακῶν
Ἦ φύσιν διέφθειρε, ἀλλὰ κακῶν εἰς ἀμάρτυρος
Ἦ ἀρὸι τεκνῶντες ἀλγὺ φέρουσιν, ἢ σπῶντες
Ἦ ἐχθρὸν μὲν τῶν τοῦ θεοῦ κακῶν,
Ἦ διδῶντες εἰς ὧν. τῶν δ' αὖ π' εἰς κακῶν,
Ἦ οἷς τῶν αἰσῶν, κακῶν τῶν κακῶν κακῶν.
Καὶ τῶν μὲν δὴ νῦν εἰς ἀμάρτυρος κακῶν.
Σὺ δ' εἰς ὧν, κακῶν κακῶν κακῶν κακῶν.
Μὴ θύρατε μὲν κακῶν, ἀλλὰ εἰς ὧν κακῶν
Ἦ τῶν κακῶν. Εἰ γὰρ μὲν κακῶν κακῶν
Ἦ ἀνδραγαθὸς ὡς κακῶν, κακῶν κακῶν
Ἦ κρείσσων πῶν κακῶν εἰς ἀμάρτυρος κακῶν.
Σὺ δ' αὖ λαοῦ σὺν τῶν κακῶν, κακῶν κακῶν
Βλέψας, εἰς ὧν κακῶν, κακῶν κακῶν
Ὡς πᾶσι λαοῖς τῶν κακῶν κακῶν κακῶν
Νύμφῃ τ' αὐτῶν, κακῶν τ' αὐτῶν κακῶν
Λύπη π' αἰλῶν κακῶν, κακῶν κακῶν κακῶν
Οὐκ αὖ δ' ὠμῶν κακῶν, κακῶν κακῶν κακῶν
Κόσμον τ' αἰσῶν κακῶν, κακῶν κακῶν κακῶν
Αἰ μὲν πᾶσι κακῶν τῶν κακῶν κακῶν κακῶν
Ναῖσιν, εἰς τῶν κακῶν κακῶν κακῶν κακῶν
Λαοῦ, εἰς τῶν κακῶν κακῶν κακῶν κακῶν
Ὡς κακῶν κακῶν, κακῶν κακῶν κακῶν κακῶν
Ὡς κακῶν κακῶν, κακῶν κακῶν κακῶν κακῶν
Πρίσμι, κακῶν τ' ὧν κακῶν κακῶν κακῶν
Ὡς εἰς τὸ κακῶν κακῶν κακῶν κακῶν κακῶν
Τῶν κακῶν κακῶν, κακῶν κακῶν κακῶν κακῶν
Ὁ μὲν π' αἰλῶν, κακῶν κακῶν κακῶν κακῶν

EVRIPIDIS HECUBA.

Hec. O filia: non scio ad quod respiciam malorum
Multis praesentibus. quum enim attingo aliquod,
Aliud non finit me. auocat vero inde rursus
Mœror quis alius successor malorum in malis.
Et nunc tuam quidem ne gemam cladem,
Haud queam delere ex mente.
Hoc vero rursus valde mitigasti nuntiata mihi
Generosa. Non igitur mirum, si terra quidem mala
Nacta bonum cælum diuinitus bonam segetem fert:
Bona vero, frustrata iis quæ conueniebat consequi,
Malum profert fructu. Inter homines vero semper
Malus nihil aliud quam malus,
Bonus autem bonus: neque præ calamitate
Ingenium perdit, sed bonus est semper.
Numnam parentes præstant, an educationes?
Haber equidè quodammodo & educatio honesta
Doctrinam honestatis. Illud vero si quis bene didicerit,
Novit quoque turpe, ex regula honesti cognoscens.
Et hæc quidem mens eiacula est frustra.
Tu vero vade, & indica Argiui hæc:
Ne attingat meâ quisquâ, sed arceat multitudinē
A filia. In infinito enim exercitu
Indomita turba, nauticaq; licentia [facit mali.
Violentior igne. malus vero habetur qui non aliquid
Tu autem accipiens urnam antiqua ministra,
Intingens, adfer huc, marino salo
Vt filiam lauacris postremis meam,
Sponsam sine sponso, virginemque non virginem
Lauem: proponamque ut quidem digna est vnde?
Non possum: faciam vt possum. quid enim agam?
Ornatum colligens a captiuis mulieribus
Quæ mihi assistentes hæc intro tentoria
Habitant: si quæpiam novos dominos
Latens, habet quoddam furtum ex sua domo.
O species ædium, o olim felix domus,
O plurima tenens pulcherrimaque, felicissime liberis
Priame, anusque ego mater liberorum, [620
Quam ad nihil devenimus, superbia
Priori spoliati? Deinde tamen tumescimus:
Aliquis quidem nostrum diuitibus in domibus,
Alius

EVRIPIIDIS HECUBA.

Alius vero inter ciues pretiosus vocatus.
Hæc nihil sunt quam inania curarum consilia
Linguaque iactantiæ. Ille vero felicissimus
Cui de die in diem nihil accidit mali.

EPODICA.

Strophe.

- Ch. 1 Mihi oportebat infelicitatem,
2 Mihi oportebat cladem accidere,
3 Idæam quando primum sylvam
4 Alexander abietinam
5 Secabat, salum per
6 Tumidum nauigaturus
7 Helenæ ad thalamos, quam pul-
8 cherrimam auricomus,
9 Sol radiis suis afficit.

Antistrophe.

- 1 Labores enim & laboribus
2 Necessitates validiores vndique circumdant.
3 Publicum ex priuata amentia
4 Malum Simoenticeæ terræ
5 Exitiale venit,
6 Calamitasque ab aliis.
7 Iudicata est vero lis, quam Ida
8 Iudicauit inter tres beatorum
9 Filias vir pastor:

Epodus.

- 1 Ad bellum, ad necem, & mearum
2 Ædium exitium.
3 Gemit vero & aliqua circa
4 Pulchre fluentem Eurotam
5 Lacena lacymis confecta
6 Domi puella:
7 Canumque in caput mater,
8 Liberis mortuis, ponit
9 Manum laniatque genam,
10 Cruentum vnguem
11 Reddens lacerationibus.

Ancilla.

Anc. O mulieres, Hecuba vbinam est infelicissima,
Quæ omnes vngit viros & muliebrem progeniem

Cala-

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Ὁ δ' ἐν πόλιν πρὶος κεκλημένῳ.
Τόσ' ἔδεν. Ἀλλ' ὅς φροντὶδων βαλδύμενα,
Γλώσσης π' ἡμῶποι. Κεῖν δ' ὀλβιώτατον.
Ὅτ' ἡμεῖς τὸν χρόνον μὴδὲν κενόν.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφή.

- 1 Εμοὶ χρεῖν συμφορῶν.
2 Εμοὶ χρεῖν πημάτων γνοῖσθαι.
3 Ἰδὲ μὲν ὅτε πρὸς τὸν ὕλιν
4 Ἀλέξανδρον εἰλαπίναν
5 ἔπειματ', ἄλιον ἔσθ'
6 Οἶδ' ἡμεῖς ναυπηγήσαν
7 Ἑλένας ἐπὶ λίετρε, τὴν καλ-
8 λίσταν ὁ χρυσόφαιος
9 Ἄλιον αὐγάζει.

Αντίστροφή.

- 1 Πόντοι γὰρ καὶ πόνοι
2 Ἀνάγκη κρείσσονες κυκλοῦνται.
3 Κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας αἰτίας
4 Κακὸν τῷ Σιμοεντίδῃ γὰρ
5 Ολίθριον ἔμμελε,
6 Συμφορὰ τ' ἀπ' ἄλλων.
7 Επελθὼν δ' ἔλεος, αὐτὸν Ἰδῆ
8 Κεῖν δ' ἔτι σπασαί μακρόρων
9 Παῖδας ἀνὴρ βεβύκε.

Επωδός.

- 1 Ἐπὶ δουρὶ καὶ φόβῳ, καὶ ἑμῶν
2 Μελαγχρῶν λώβῳ.
3 Στενὴ δὲ καὶ πρὸς ἀμφὶ τὸν
4 Ὀφείων Εὐρώπην
5 Λάχνηνα πολυδάκρυτον
6 Ἐν δόμοις κέσθ'
7 Πολὺν τ' ἐπὶ χρόνῳ μήτηρ.
8 Τέκνων θνέοντων, πηχεται
9 Χίρσος. δρυπνίται τε παρ' ἑμῶν,
10 Δάκρυον ὄνυχα
11 Τίτημα σωαρογμῶς.

Ἰαμβοί.

Ἡμεῖς, Γνωῖς, Ἐκείνη ποδ' ποδ' ἢ πῦρ αἰθρία
Ἡ πῦρ νικῶσ' ἀνδρα, καὶ θῆλυ αὐτῶν

C 4

Καρόισιν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

- Κακῶσιν; εἰς τὸ φανόν ἀνθαρήσεται.
Τί δ' ὦ πάλαινα, σῆς κακῶν λώσας βοῆς,
ὣς ἔπος· ἐν δὲ λυπηρῇ σου κηρύττω;
Ἐκείνη φέρω τὸ δ' ἄλγος. Ἐν κακῶσι δὲ
Οὐ φέρον βροτῶσιν εὐφραμεῖν τι.
Καὶ μὲν αἰσώσεται τυγχάνει δέ μιν ἄπο
Ἡδ'· εἰς δ' ἔστι κρηρὸν στίσι φαίνεται λόγους.
Ἡδ'· ὦ πανθάλαινα, καὶ πρὸς μὲν ἡ λέγω,
Δίωποι, ὀλωλας, κυνέτ' εἰ βλίπουσαι φῶς,
Ἄπαις, ἀνὰ δ' ὅτι, ἀπολις, ἐξί φημι μὲν.
Οὐ κακὸν εἶπας, εἰδὼς δ' ὡς νείδεις.
Ἀπὲρ πινυμένην τὴν δέ μοι Πολυξένης
Ἦκεις κρηρῶς, ἡς ἀπὸ γένηται πάθος
Πάντων Αἰχμῶν ἀπὸ κρηρῶς παυδὴν ἔχοντες
Ἡδ'· εἰδὼς οἶδεν, ἀλλὰ μοι Πολυξένης
Θεῶν εἰς τὴν δ' ἔστι πημῶν ἔχ' ἄπ' ἡδ'·
Ἡδ'· Οἱ ἐγὼ πάλαινα, μὲν τὸ βακχεῖον κέρως
Τῆς θεοπαυδῆς δ' εὐρὺς Κασάνδρας φέρεις;
Ἡδ'· Ζῶσιν λέλαστας, τ' ἡνέοντο δ' ἔπειτα
Τὸν δ'· ἀλλ' ἄρ' ἔστι τῶν γενομένων νεκρῶν,
Εἰ σοὶ φανένται τῶν γενομένων, καὶ παρ' ἐλπίδας.
Ἡδ'· Οἱ μοι, βλέπω δὲ πᾶσι δ' ἐμὸν περὶ τὴν κῆρυ,
Πολυδωρῶν, ὃν μοι ὀρεῖται ἔστω οἷσις ἀνὴρ.
Ἀπὸ λώσας δ' ἔστι, σπέντ' εἰ μὲν δὴ.
Ἡδ'· Τέκνον, τέκνον, αἴ, αἴ, καὶ ἔρχομαι νόμῳ
Βακχεῖον, ἐξ ἀλίστορος δ' ὀρεῖται κακῶν.
Ἡδ'· Ἐγὼ γὰρ ἀτὺν παῖδος, ὃν δὲ τῶν, σύ;
ΑΝΟΜΟΙΟΣ ΡΟΦΑ.
Στρεφὴ α'.
Ἡδ'· Ἄπαις, ἀπαις, κακὰ κακὰ δέ κρηρῶν.
Ἡδ'· Ἐπεὶ δ' ἄφ' ἐπείρων.
Κακὰ, κακὰ κυρῶν.
Οὐδὲ ποτ' ἀδύκρυτος,
Ἀπὸ κρηρῶν.
Ἡδ'· Ἀμείψω μὲν ἐπὶ κρηρῶν.
Ἡδ'· Δεῖν ὦ πάλαινα, δεῖν ὦ πάλαινα κακῶν.
Στρεφὴ β'.
Ἡδ'· ὦ τέκνον τέκνον πάλαινας
Ματρὸς, πίνι μὲν δ' ὀρεῖται;
Τίνι ποτ' μὲν κείσῃ;

EURIPIDIS HECUBA.

- Calamitatibus? nemo coronam ei præripuit.
Cho. Quid vero, ô misera tuo linguæ ominosæ clamore?
Vt nunquam dormiunt tristitia tua præconia?
Anc. Hecubæ affero hunc dolorem. In malis vero
Non facile hominibus læta dicere ore.
Cho. Atqui prodit ex ædibus
Hæc: opportune tuis apparet verbis.
Anc. O prorsus infelix, & adhuc magis quam dicam,
Domina peristi, & non amplius aspicias lucem,
Sine liberis, sine marito, cuncta vrbe, prorsus perditæ.
Hec. Non nouum dixisti, scientibus vero probrii dicis.
Sed quid? cadauer hoc mihi Polyxenæ
Venis adferens, cuius nuntiata est sepultura
Omnium Achæorum manu studiose fieri?
Anc. Illa nihil nouit, sed mihi Polyxenam
Deplorat: noua vero mala non attingit.
Hec. Heu mihi miseræ, vtrum Bacchicum caput
Vaticinæ huc Casandræ fers?
Anc. Viuentem dixisti: mortuum vero non gemis
Hunc. Sed aspice corpus nudatum mortui,
Si tibi apparebit miraculum & præter spem.
Hec. Heu mihi, video quidem filium meum mortuum
Polydorum, quem mihi Thrax seruabat in domo viri.
Perii infelix, non amplius sum sane.
O fili fili, hem, hem, incipio numeros
Bacchicos ex demone affligēte, q̄ recēs cognoui mala.
Anc. Cognouisti enim cladem filii ô misera Hecuba.
Strophe I.
Hec. Incredibilia, incredibilia, noua, noua aspicio:
Alia ab aliis
Mala malis incidunt,
Neque vnquam absque luctu,
Absque gemitu
Dies me tenebit.
Cho. Horrenda ô misera, horrenda patimur mala.
Strophe II.
Hec. O fili fili miseræ
Matris, quo fato moreris?
Quo infortunio iaces?

A quo

EVRIPIDIDIS HECVBA.

Anc. A quo hominum interfectus?
Hec. Non scio: in litore eum inveni marino.
Anc. Abiectum, an interfectum cruenta hasta?
Anc. In arena plana
 Maris ipsum eiecit marina procella.

Strophe I I I.

Hec. Heu mihi, ah ah.
 Intellego somnium oculorumque meorum
 Visionem (non me praeteriit spectrum
 Atque alis praeditum) quam aspexi
 De te o fili non ampli-
 us existente Iouis in luce. [omnia, dicere?

Cho. Quisnam ipsum interfecit, potesne tu intelligens so-

Strophe I I I I.

Hec. Meus hospes
 Threicius eques,
 Vbi senex pater
 Deposuit illum occultans. [interfecisset?
Cho. Heu mihi, quid narras? aurum ut haberet postquam in-
Hec. Infanda, detestanda: ultra omnem admirationem,
 Non pia neque toleranda. vbi ius hospitum?

Strophe V.

Ah scelerate vir,
 Quam laniasti
 Corpus, ferro
 Secans ense
 Membra huius pu-
 eri, neque misertus es.

Cho. O infelix quam te laboriosissimam mortalium
 Damon reddidit, quicumque est tibi insensus.
 Sed enim video huius domini corpus
 Agamemnonis: exinde taceamus, o amicae.

Agamemnon.

Hecuba quid cunctaris filiam tuam occultare sepulcro,
 Veniens, sicut Talthybius nuntiauit mihi,
 Ne attingeret tuam quisquam Argiuorum puellam?
 Nos utique finimus, neque attingimus:
 Tu vero otiosa es, ut mirer ego.
 Venio vero accersiturus te. quae illic enim, tene
 Acta sunt, siquid tamen horum est bene.

Hem

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Πρὸς τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον
Θεοφ. Οὐκ οἶδ'. ἐπ' αὐτῆς νιν κυρῶ θαλασσίαις.
ἰκθ. Ἐκβλήθην, ἢ πύσημα φοινίς δαδός;
Θεοφ. Ἐν ψαμίδῳ λούρῳ
 Πόντε νιν ἐξέβλεψεν πελάγῳ κλύδων.

ἰκθ. Στρεφὴ 2.
 "ὦ μοι, αἶ, αἶ,
 "Ἐμάρταν σὺν πνιόν, ὁμάρτων τ' ἐμῶν
 "Ὀψιν (ἔμπεπαρτο φάσμα
 Μιλαρόπιτρον) αὐτοῖς δὲ
 Ἀμφίσ' ὠπτερον, σπεί-
 τ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.

Χο. Τίς γὰρ νιν ἔκταν', οἷός' ὄντ' ἐρφρογ, φρεσὶ
 Στρεφὴ 3.

ἰκθ. Ερὸς ξένῳ
 Θρηίκιος ἰππὶ δὲ,
 "Ὅν ὁ γέρον πατήρ
 "Ἐρπτό νιν κυρῶσ.
Χο. "ὦ μοι, πλῆξεις; χρυσὸν ὡς ἔχει κτεάνων
ἰκθ. "Ἀρρητ', ἀνώνονα, γενομένην πύρρον,
 Οὐχ οἶσά τ', ἐπ' ἀνέκλῳ. ποδὶ δὲ ξένων
 Στρεφὴ 4.

ἰὼ κτεάνων ἀνδρῶν,
 "Ὡς διέμεινον
 Χρῆμα, σιδερέω
 Τεμνὼν φασγάνῳ
 Μίλας τὰ δὲ ποῦ
 δὲ, ἐπ' ὠπτερον.

Χο. "ὦ τλήμων, ὡς σε πολυπονώσαντι βροτῶν
 Δαίμων ἔθηκεν, ὡς ἔστι σοι βαρύν.
 Ἀλλ', εἰσπορῶν τὸ δὲ δαίμονος δέμας
 Ἀγαμύνονος· τοῦ γένους σιγῶν φέλας.

I A M B O I.

ἰκθ. Ἐκβλήθην, τί μέλλεις ποῦ δὲ σὺν κυρῶ πνιόν τῷ φῶ
 Ελθὼ δ' εἰς φ' οἷς αὐτῶν Τελυφύδῳ ἢ γένοιτο
 Μὴ διαφύγειν οἷς μεδὲν Ἀργείων κρησὶ
 "Ἡμεῖς μὲν οὐκ ἐμῶν, ἐπὶ ψαμίδῳ.
 Σὺ δ' ὡς ὁλῶς εἶς, ὡς εἶ γενομένην ἐμῶν.
 "Ἡκω δ' ἀποσπασθῶν σι, πᾶσι γὰρ ὡς
 πᾶσι γὰρ μὲν ἔστιν, εἰ ἂν τῶν δ' ἐπὶ κτεάνων.

Εκ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Ἰκμ. Ἐα, πῖν' αὐδρα τὸν δ' ἐπὶ σὺν ὡσὶς ὁρῶ
Θαυρόντα Τρώας· ἢ γὰρ Ἀργείων, πτόλοιο
Δίμους ἀπὸ πύσσοις, ἀρξάμενοι μοι.
735
Ἰκμ. Δύστην, ἑμῶν τῶν γὰρ λέγω, λέγουσά σε
Ἐκφύση, πὶ δρῶσαι· ποτε γὰρ ἀπὸ πύσσοις ἦν
Ἀγαμέμνων· τὸ δ' ἔλ' ἢ φέροι σὺ γ' ἡ κακίαι
740
Ἰκμ. Τί μοι ἀπὸ πύσσοις ἐγκλίναται σὺν,
Ὀδύρην, τὸ πρῶτον δ' ἢ λέγεις, πῶς ἐστ' ὁ δέξ;
Ἰκμ. Ἀλλ' εἰ με δούλων, πολέμιον δ' ἡ γούρμην,
Γοιῶτων ὡπλοσέει, ἄλλος αὖ ἀπὸ δεινότητος.
Ἰκμ. Οὐ τοι πεφυκαμένοις, ὡς δὲ μὴ κλύων,
Ἐξίτησται σὺν ὁδὸν βαλόντων.
745
Ἰκμ. Ἀρ' ὁ κλοχίζουσι γὰρ ἀπὸ τοῦ δυσμῆτος
Μάχων φρένας, τὸ δ' ὄντος ἔχ' οὐδ' ἐμμοδός;
Ἰκμ. Εἰ τοι με βέλεις τῶνδε μεθ' ἐν εἰδέναι,
Εἰς αὐτὸν ἡ καί, καὶ γὰρ ἔλ' ἐγὼ κλύων.
750
Ἰκμ. Οὐκ αὖ δυνάμην τῶνδε πτωρεῖν ἀπὸ
Τίνοισι θῆσι ἐμῶσι, πὶ σπέρω πῶδες;
Ἰκμ. Τολμᾶν ἀνὰ σκήνη, καὶ τῶν, καὶ μὴ τῶν.
Ἀγαμέμνων, ἰκετεύει σὺ τῶνδε γυνάτων,
Καὶ σὸς γυνεὴν, διέξαι τ' αὐτὰς μοι.
755
Ἰκμ. Τί γὰρ ἡμᾶς τεύεται, μῶν ἐλθόντων
Αἰῶνα θεῶν, ῥά οἱ γὰρ ὁδὸν ἐπὶ σοι.
Ἰκμ. Οὐ δὴ ταῦτα, τὰς κακίας δὲ πτωρεῖν ὁδὸν,
Αἰῶνα τὸν σύμπαντα δουλεύοντα θεῶν.
760
Ἰκμ. Καὶ δὴ πῖν' ἡμᾶς εἰς ἐπὶ κείνῃ καλῆς;
Ἰκμ. Οὐδὲν πὶ τῶν, ὡς σὺ δοξάζεις αὐτῶν.
Ἰκμ. Ὅρα, νεκρὸν τὸν δ' ἢ καὶ σπέρω δάκρυς
Ἰκμ. Ὅρα, τὸ μὲν τοι μέλλον σπέρω καὶ μῶν.
765
Ἰκμ. Τὸ πῶς ποτ' ἐπὶ κείνῃ, καὶ φέρον ζώνης ὑπο.
Ἰκμ. Ἐστὶ πῶς σὺν ὧτος, ὡς τλήμων, πέκων;
Ἰκμ. Οὐ τῶν θανόντων, Πελαμίδων ἴσα Ἰλίου.
Ἰκμ. Ἡ γὰρ πῖν' ἄλλων ἐπὶ κείνῃ, γυνεῖς;
Ἰκμ. Ἀνὴρ γὰρ ὡς εἰκαί τὸν δ' ὄν ἐισπράξας.
770
Ἰκμ. Ποῦ δ' ὡς ἐπὶ γὰρ ὡς ἡμῶν πτόλοιο;
Ἰκμ. Πατὴρ γὰρ ἐξ ἐπὶ κείνῃ, ὁρῶν θανόντων.
Ἰκμ. Ποῖ, τῶν ποτ' ὄντων γυνεῶν, πέκων μένων;
Ἰκμ. Εἰς πτόλιν γὰρ, ὡς αὐτὸς ὄν ἰσθῆναι.
Ἰκμ. Πρὸς αὐτὸν, ὅς αὐτὸς τῆςδε Πολυμήτορος χεῖρας;
Ἰκμ. Ἐν αὐτῇ ἐπὶ μὲν πικρὸν τε χεῖρας φύλαξ.

Ἰκμ.

EVRIPIDIS HECUBA.

45

Hem, quem virum hunc in tentoriis video
Mortuum ex Troianis: non enim Græcorum, vestes
Corpus inuoluentes, nuntiant mihi. 735
Hec. Infelix, me ipsam enim dico dicens te
Hecuba: Quid faciam? vtrum procidam ad genua
Agamemnonis, aut feram tacite mala?
Aga. Quid mihi in faciem tergum obuertens tuum
Ploras, quod actum est vero, nō dicis? quis est hic? 740
Hec. Sed si me seruam hostemque ducens
A genibus repelleret, dolorem possēmus addere.
Aga. Non sum vates, vt non audiens
Possim inuestigare tuorum viam consiliorum.
Hec. An interpretor quidem ad id quod inimicum est 745
Magis mentem, ipso existente neutiquam inimico?
Aga. Si quidem me vis harum nihil scire rerum.
Ad idem venis. etenim nec ego audire volo.
Hec. Haud possum absque hoc me vleisci
De liberis meis. quid volo hæc? 750
Aga. Audere necesse est, siue consequar, siue non consequar.
Agamemnon supplico tibi per hæc genua
Et tuam barbam dextramque felicem.
Aga. Quam rem quarens? vtrum liberam
Vitam consequi? facile enim est tibi. 755
Hec. Non sane. malos vleiscens
Vitam vniuersam seruire volo.
Aga. Et sane quid nos in auxilium vocas?
Hec. Nihil horum quæ tu putas? rex.
760
Aga. Vides cadaver hoc propter quod effundo lacrymas?
Hec. Hunc olim peperisti, & portavi sub cingulo.
Aga. Est vero quispiam tuorum hic? o misera liberorum?
Hec. Non ex illis qui mortui sunt ex filiis Priami sub Ilio.
Aga. Anne aliquē alium peperisti quam illos, o mulier? 765
Hec. Inutiliter quidem, vt apparet, hunc quem aspicias.
Aga. Vbi vero erat quando peribat vrbs?
Hec. Pater ipsum ablegauit metuens ne moreretur.
Aga. Quonam ab existentibus tunc separans liberis solum?
Hec. In hanc regionem, vbi inuentus est mortuus. 770
Aga. Ad virum qui rex est huius Polymestorem terræ?
Hec. Huc missus est acerbissimi auri custos.

Aga.

Ag. Moritur vero a quo? & quod fatum consequutus?
Hec. Quoniam ab alio? Thracius ipsum perdidit hospes.
Ag. O infelix, numnam argentum amavit accipere? 775
Hec. Talia sunt, postquam calamitatē cognovit Troianorū
Ag. Vbi nam illum reperisti? aut quis attulit cadauer?
Hec. Hæc incidens in cum marino in litore.
Ag. Hunc quaerens, an laborans alium laborem?
Hec. Aquam abierat allatura ex mari Polyxena. 780
Ag. Quum interfecisset, ut apparet, abiecit hospes.
Hec. Fluctuaturum in mari utique sic dissecans corpus.
Ag. O misera tu propter immensas calamitates!
Hec. Perii: & nihil reliquum est Agamemnon malorum.
Ag. Ah ah, quæ ita infelix nata est mulier? 785
Hec. Non est, nisi infelicitatem ipsam diceres.
Sed propter quas causas circa tuum cado genu,
Audi, si quidem iusta tibi pati videar,
Bonis consulam: si vero contrarium, tu mihi sis
Vltor viri impientissimi hospitis: 790
Qui neq; eos qui sub terra sunt, neque eos qui supra
Veritus, perpetravit facinus impientissimum:
Communi mensa sæpe potitus mecum,
Hospitalitatisq; numero primus inter meos amicos:
Consecutus vero q̄ cōueniebat, & accipies cōsiliū 795
Interfecit: ac sepultura (quum occidere voluit)
Non dignatus est, sed abiecit in mare.
Nos quidem igitur serua & imbecilles forsan,
Sed diu validi sunt, & illis dominans
„ Lex: Lege enim deos censemus, 800
„ Et viuimus iniusta & iusta definentes.
„ Quæ lex ad te progressa si corrumpetur,
„ Et non penam dabunt qui hospites
„ Interficiunt, aut deorum sacra audent capere,
„ Non est quicquam inter homines æquabile. 805
„ Hæc igitur inter turpia numerans, reuereare me,
Miserere nostri, ac quasi pictor scorsim stans
Vide me, & aspice qualia habeo mala.
Regina eram olim, sed nunc serua tua:
Felix multa sobole olim, nunc vero anus orbaque li-
Exul, deserta, afflictissima hominum. [beris simul,
Meu mihi miseræ: quo a me subducis pedem?

Videor

Ag. Οἴσασθ' ὅτι τῆς, καὶ τίς τοῦ ποταμοῦ τυχάν;
Ag. Τίνος γ' ὧς ἄλλος; Οὐχὶ νιν ὀλισσέειν;
Ag. Ὁ τλήμων, ἡ ποταμὸν ἤρπιδ' ἡλαθεῖν;
Ag. Τοιαύτ', ἐπὶ δὲ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
Ag. Εὐρες ὅτι ποδὶν, ἢ τίς ἕως κε νεκρῶν;
Ag. Ἦλ' οὐ τοχρὸς ποταμὸς ἀκτῆς ἐπὶ.
Ag. Τῶτον μαρτυρῶ, ἢ ποταμὸς ἄλλος πότον;
Ag. Ἀλλ' ὅτι οἶσυσ' ἐξ ἄλλος Πολυξένη.
Ag. Κτανὼν νιν, ὡς τοῖσιν, ἐκδῶκεν ἕλιν;
Ag. Οὐλοῦσθ' ὅτι ἀνὰ τὸν γ' ὧς δαίμονων χεῖρας.
Ag. Ὁ χεῖρα σου, τῶν ἀμείνων ἡττων πότων.
Ag. Ὁλοῦσθ' ὅτι δὲν λοιπὸν Ἀγαμέμνονος κῆλον.
Ag. Φεῦ, Φεῦ, τίς ἔπαυσε τυχεῖς ἐφ' ὧς ἡν;
Ag. Οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τέχνην αὐτῶν λήθεις.
Ἀλλ' ὧς ὡς ἐνέει ἀμφὶ σὸν πῖπτον γόνυ,
„ Ἀχρυσὸν. εἰ μὴ ὅτι σὺ πῖπτον δακνῶ,
„ Στέρχομαι αὖτ' ἐπὶ τοῦ μεταλιν, σὺ μὲν γὰρ
„ Τιμωρὸς ἀνδρῶν, ἀνὸς ἀνδρῶν ἔστιν.
„ Ὅς ἔπειτα τῶν γῆς νέστην, ὡς τῶν αὐτῶν
„ Δείξας, δὲ δρᾶκεν ἔργον ἀνὸς ἀνδρῶν,
„ Κοινῆς τε ἀπὸ τῆς ποταμῶν τυχάν ἔμειν;
„ Ξενίας δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν τῶν ἐμῶν φίλων.
„ Τυχάν δ' ὅσων δέει, καὶ λαθὼν ἀνὸς ἀνδρῶν,
„ Εκτὶς, πύμνη δ' εἰ καὶ ἐν ἐβέλτερ,
„ Οὐκ ἔστιν ὅτι, ἀλλ' ἀφ' ἡμῶν πάντων.
„ Ἡμεῖς μὲν οὐκ ὀλοῦμεν, καὶ ὀδυνεῖς ἴσως,
„ Ἀλλ' οἱ θεοὶ δένειν, καὶ ὡς κείνων κρεττῶν
„ Νόμος. Νόμος γὰρ τῶν θεῶν ἡγοῦμαι,
„ Καὶ ἔσθ' ὅτι ἀνδρῶν καὶ δεινῶν ὡς ἀνδρῶν.
„ Ὅς εἰς σὺν ἡμῶν, εἰ δὲ ἀφ' ἡμῶν ἔστιν,
„ Καὶ μὴ δὲ καὶ δὲ σὺν οἰκιστῶν ἔστιν.
„ Κτείνουσι, ἢ θεῶν ἐκδῶν, τὸν πότον φέρειν,
„ Οὐκ ἔστιν ὅτι τῶν ἐν ἀνδρῶν ἔστιν.
„ Ταῦτ' οὐκ ἐν ἀνδρῶν, ἢ μὲν, αὐτὸς δὲ καὶ με.
„ Οἰκτεροῦ ἡμῶν, ὡς γὰρ φέρεται τὸ ἀνδρῶν,
„ Ἰδὺν με, καὶ ἀνδρῶν οἱ ἔχουσιν ἡμῶν.
„ Τυχάν δ' ὅσων δέει, καὶ λαθὼν ἀνὸς ἀνδρῶν,
„ Εὐτυχῶς ποτ' ὅσων, καὶ δὲ γὰρ ὡς, ἀνδρῶν δ' ἔμειν;
„ Ἀπολὶς, ἔρμος, ἀνδρῶν ἀνδρῶν βελτῶν,
„ Οἱ μὲν παλαιὰ, καὶ με, καὶ ἔμειν, καὶ δὲ καὶ με;

Εὐτυχῶς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Ῥοικα πρᾶξεν ἔδεν. ὦ τέλειαν ἐγώ.
Τί δή περ θνητοὶ πάλλα μὲρ μαθήματα
Μοχλοῖσιν ὡς χρεὶν πάντα, καὶ ματεύουσιν,
Πείθω δὲ τίλω τυραννοῖν ἀνθρώποις μέγιστον,
Οὐδὲν ἢ μέλλον ἐς τέλος ἀποσυνδύουμι.
Μισοῦς δίδόντες μνηστῆρας, ἴν' ἢ ποτε
Πείθωιν ἃ τις βέλοιο τυραννέειν δ' ἄμει;
Πῶς οὖν ἐπ' αὐτὴς ἐλπίσιν πρᾶξεν καλῶς;
Οἱ μὲρ ἱστέον τοὶ πάδες, σέκετ' εἰσὶ μοι.
Αὐτὴ δ' ἐπ' αἰχμαλώτους οἰκισμένη.
Καπνὸν δ' ἐπὶ πόλιν ὡς τὸν ἐρρωσκον δ' ὅρῳ.
Καὶ μέντοι ὡς μὲρ τῷ λόγῳ κενὸν τὸ δέ,
Κύπριν παρ' ὁμῶς. ἀλλ' ὁμῶς εἰρήσεται.
Πρὸς σῆσι παλαιοῖς πῶς ἐμὴ κριμίζεται,
Ἡ φοῖβας, ἡ καλοῖσι Καταύδραν Φρύγας.
Ποῦ γὰρ φίλας δὴ τ' εὐφρονας δεῖξεις, ἀνὰ;
Ἡ πῶς ἐν δόλῳ φίλῳ τῶν ἀπασφράτων
Χάριν πῶς ἐξοίκαται ἐμῇ; κείνης δ' ἐγώ.
Ἐκ τῷ σκότεινῳ, νυκτέρῳ τ' ἀσπασμάτων,
Φίλῳ ὅμοιόν τε, τοῖς βροτοῖς πολλὰ χρεῖται.
Ἀχρεὶ δὴ νῦν, τὸν θανόντα τὸν δ' ὁρᾷς;
Τοῦτον καλῶς δρῶν, ὅντα κηδεσθῆναι σέθεν,
Δραστής. ἐνός μοι μέντος οὐδέ τις ἐπ.
Εἰ μοι γούνοιο φθόγγος ἐν βροτοῖσι,
Καὶ χερσὶ καὶ κόμῳ, καὶ ποδῶν βάσει,
Ἡ δ' ἀνὰ τὰ τεχνάσιν, ἢ θένων ἴν' ὅν.
Ὡς πάντ' ὁμοῦ τῇ σῶν ἱστοίῳ γυνάτων,
Κλαίοντ', ἐπισκῆπτῳ πενθεῖας λόγους.
Ὡ δὲ σπῶντ', ὦ μέγιστε Ἐλπίσι φάος,
Πίσθον, πάρος χεῖρα τῇ πρὸς βύπιδι
Τιμωρῶν, εἰ καὶ μηδὲν ἐστίν. ἀλλ' ὁμῶς.
Ἐδούλῳ γὰρ ἀνδρὶ τῇ δίκῃ δ' ὑπερετεῖν,
Καὶ τῶς κακῶς δρῶν πεινῶν κακῶς αἰεὶ.
Δεινὸν γὰρ θνητοῖς, ὡς ἀπαντὰ συμπτῆναι.
Καὶ γὰρ ἀνὰ τὰς οἱ νόμοι διώκουσιν,
Φίλους πῆντες τὰς γὰρ πολέμιους τὰς,
Ἐχθρούς τε τὰς πρὶν ἀνδρείους ποιεῖσθαι.
ἄλλοι. Εἰ γὰρ σὺν πάσῃ, καὶ τῶς σέθεν
Ἐκείνη δὲ οἴκτω, χεῖρα δ' ἐκείνην ἔχω,
Καὶ βέλοισι θένων δ' οὐκ ἀνίστον ξένους,

Καὶ

EVRIPIDIS HECUBA.

49

Videor effectura esse nihil. ô misera ego.
Quid tandem mortales alias quidem artes
Elaboramus vt oportet omnes & inquirimus:
Suadelam vero reginam solum inter homines
Non quidem præter cæteras ad finem studemus
Mercedes dantes discere, vt liceat olim
Persuadere quæ quis vellent consequi simul?
Qui igitur posthac quis sperare possit acturum se bene?
Illi quidem tot liberi non amplius sunt mihi: [820
Ipsa vero ad turpitudinem captiua proficiscor:
Fumum vero vrbis hunc eglomerañt in aliud video.
Atqui fortasse quidem sermo inanis hic sit
Venerem prætere: attamen dicetur. 825
Ad tuum latus filia mea cubat
Vates, quam vocant Casandram Phryges.
Vbi iucundas iam noctes ostendes, ô rex?
Aut in lecto charorum amplexuum
Gratiam quam habebit filia? pro illa vero ego? 830
Ex tenebris enim nocturnisque amplexibus
Illecebrisque simul, hominibus multa gratia.
Audi sane nunc: mortuum hunc vides?
Huic bene faciens, affini tuo
Feceris. vnus me sermo deficit adhuc. 835
Vnam mihi fieret vox in brachiis
Et manibus & coma & pedum ingressu,
Aut Dædali artibus, aut dei alicuius,
Vt omnia simul tuis adhærescerent genibus
Plorantia, exprimentia omnis generis sermones. 840
O Domine, ô maximum Græcis lumen,
Obtempera: porrige manum huic anui
Vltricem, etsi nihil ea est: sed tamen.
Boni enim viri est iustitiæ inferuic, 845
Et malos punire vbique semper
Cho. Mirum sane est mortalibus vt omnia accidunt
Et necessitates leges definiunt:
Amicos efficientes ex inimicissimis;
Inimicosque eos, qui ante beniuoli erant, facientes. 850
Aga. Ego te & tuum filium & fortunas tuas,
O Hecuba, per misericordiam manūq; supplicem habeo
Voloque & deorum gratia, impium hospitem,

D

Et

EVRIPIDIS HECUBA.

- Et iustitiæ, hanc tibi dare poenam:
Si quo modo videar ut tibi bene sit *efficer*,
Exercituique non videar Casandræ gratia
Thraciæ regi hanc struere cædem.
Est enim quatenus metus incidit mihi.
Virum hunc, amicum ducit exercitus:
Mortuum vero, hostem. Si vero tibi charus
Hic est, priuatim est hoc, & nō publicū exercitui. 864
Hæc expende. nam volentem quidem me habes
Tibi opem ferre & promptum ad auxiliandum,
Tardum vero, a Græcis si criminabor.
Hec. Heu, non est mortalium qui sit liber,
„ Aut pecuniarum enim seruus est, aut fortunæ, 864
„ Aut multitudo eum vrbis, aut leges scriptæ
„ Vrgent ne vtatur pro arbitrio moribus.
Postquam vero metuis, multitudiniqui nimirū tribuis
Ego te faciam hoc liberum metu.
Sis cōscius quidem, si quid struam mali 870
Aduersus eū hūc qui interfecit: adiuta vero nequaquam
Si vero ex Achæis tumultus aut auxilium,
Pariente viro Thrace qualia patietur,
Apparuerit quidā, cohibe, nō præt te ferēs meā gratiam:
Quod ad alia vero, cōfide. cūcta ego cōficiā probe. 875
Agæ. Quomodo igitur? quid facies? vtrum gladium manu
Accipiens anus, virum barbarum interficies?
Aut venenis, aut ope quam?
Quæ tibi aderit manus? vnde habebis amicos?
Hec. Testa occultant hæc Troadum turbam. 880
Agæ. Captiuas dicis Græcorum prædam?
Hec. Cum illis hunc meum homicidam vlciscar.
Agæ. Et quomodo mulierib. in viros erit robur? [perabile.
Hec. Est quiddam potens multitudo, cum insidiisque insu-
Agæ. Sæuū quidē, sed sane scemineum reprehēdo genus. 885
Hec. Quid vero? an nō mulieres interfecerūt Ægypti filios?
Et Lemno funditus viros exterminarunt?
Sed ut fieri oporteat, hanc mihi relinque rationem:
Mitte vero mihi hanc tuto per exercitum
Mulierem. Et tu Thracio accedens hospiti 890
Dic, Vocat te regina olim sane Ilii
Hecuba, (tua vero non minus quam ipsius causa)

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

- Καὶ τῷ δικαίῳ, τίς σοι δυνάμει δύνει.
Εἴ πως φανείτω, ὥς τε σοι καλῶς ἔχῃ,
Στάτω δὲ μὴ δόξαι με Κασάνδρας χάρις,
Θρηκίης ἀνὰ κλῆτον δὲ βασιλεύσασα Φοῖος.
Ἐπὶ γὰρ ἡ περὶ γὰρ ἐμὴ πῆλο καὶ μοι.
Τὸν ἀνδρὰ τέ τιν Φίλον ἡγάγεις σπῆτος,
Τὸν κατὰ γὰρ δὲ ἐλπίσιν. εἰ δὲ σοι φίλος
Ὅστις ἐστὶ, χαλκὸς τῷ τῷ, καὶ κρινὸν σπῆτος.
Πρὸς αὐτῷ φέρῃς, ὡς θέλοντι μὲν μὲν ἔχῃς
Σοὶ ἐν μὲν ἡσυχίᾳ, καὶ περὶ αὐτῷ κρινῇ,
Βραδὺν δὲ, Ἀχαιοὶς εἰς Ἀλφειὸν ἡσυχίᾳ.
Φεῦ, ὅσα ἐστὶ ἀνὰ κλῆτον, ὅσα ἐστὶ ἐλπίσιν.
Ἡ γὰρ καὶ τῷ γὰρ δὲ δόλος ἐστὶν, ἡ τύχη,
Ἡ πᾶσι γὰρ αὐτὸν πόλεος, ἡ νόμων γὰρ φῶς
Ἡ ἐργασίᾳ γὰρ ἡσυχίᾳ καὶ γὰρ αὐτῷ σπῆτος.
Ἐπὶ ὅτι περὶ αὐτῷ, τῷ ὅτι πᾶσι γὰρ ἐνέμει,
Ἐρῶ σὲ γὰρ τῷ ἐλπίσιν ἐλπίσιν φέρεται.
Συνίστημι γὰρ γὰρ, καὶ πᾶσι γὰρ αὐτῷ κρινῇ
Τῷ τῷ ἐλπίσιν ἀπὸ πῆλο καὶ σπῆτος δὲ μὴ.
Ἡ δὲ ἐλπίσιν Ἀχαιοὶν ἡσυχίᾳ, ἡ πικρὸς ἐλπίσιν,
Πάσι γὰρ αὐτῷ ὅτι Θρηκίης οἱ αὐτῷ πιστεύει,
Φανῇ πᾶσι, εἰς γὰρ, μὴ δοκῶν ἐμὴν χάρις.
Τῷ ἐλπίσιν ἀλλὰ γὰρ αὐτῷ, πᾶσι γὰρ ἡσυχίᾳ.
Πᾶσι γὰρ αὐτῷ: τί δὲ αὐτῷ; πότις γὰρ φῶς γὰρ αὐτῷ γὰρ
Λαοὺς αὐτῷ γὰρ αὐτῷ, φῶς γὰρ αὐτῷ κρινῇ,
Ἡ φαρμάκισιν, ἡ πικρὸς ἐλπίσιν ἡνίκα
Τίς σοι ἐμὴ χάρις; πότις γὰρ κτήνη Φίλος;
Στῆται καὶ αὐτῷ αὐτῷ Τρωάδων ὅτι κρινῇ.
Τῷ αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ, Ἐλπίσιν ἡσυχίᾳ,
Συνίστημι γὰρ αὐτῷ ἐμὴν φονίαν ἡμῶν ἡσυχίᾳ.
Καὶ πᾶσι γὰρ αὐτῷ ἐμὴν φονίαν ἡμῶν ἡσυχίᾳ,
Δεινὸν τὸ πᾶσι γὰρ, ἐμὴν δόλον τε δὲ σπῆτος.
Δεινὸν, τὸ μὲν πᾶσι γὰρ αὐτῷ μετὰ φῶς γὰρ αὐτῷ.
Τίς ἐλπίσιν, ἡ γὰρ αὐτῷ ἐλπίσιν Ἀχαιοὶν πᾶσι γὰρ αὐτῷ,
Καὶ Ἀχαιοὶν αὐτῷ δὲ αὐτῷ ἐμὴν φονίαν ἡμῶν ἡσυχίᾳ,
Ἀλλ' ὡς γὰρ αὐτῷ, τὸν ἐλπίσιν ἐμὴν μετὰ φῶς γὰρ αὐτῷ.
Πέμψον δὲ μοι, τίς ἐλπίσιν ἀσφαλῶς Ἀχαιοὶ γὰρ αὐτῷ
Γνωσκῶν, καὶ σὺ ὅτι γὰρ αὐτῷ πᾶσι γὰρ αὐτῷ ἐμὴν,
Λέξον, καλῶς ὅτι αὐτῷ αὐτῷ δὲ πᾶσι γὰρ αὐτῷ,
Ἐκείνη, ὅτι αὐτῷ ἐλπίσιν ἡ κτήνη γὰρ αὐτῷ.
D. 12 Καί

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Καὶ παῖδας ὡς δὲ κ' τέκν' εἰδέναι λόγους
Τὰς ἐξ' ἐκείνης, τὴν δ' ἧς νεοφωγῶς
Πολυξένης ἐπίχρ' Ἀγάμεινον παῖον,
Ὡς τὴν δ' ἀδελφῶν πῶς ποτὶ μὲν φλογὶ
Διοτῇ μερίμνα μνηστῆς κρυφῆται χθονί.
Ἄρα. Ἐσθ' ἔτι, ἔτι, καὶ γὰρ εἰ μὲν ἔτι στρατῷ
Πλοῦς, σὺν αὖτις τίνος δὲ σοὶ δοῦναι χρεόν.
Νῦν δ', εἰ γὰρ ἴσῃ, ἔχρας ποῦς θεός,
Μένειν ἀνέγκη, πολὺν δ' ὀρεῖται ἥσυχον.
Ἦναιτο δ' εἰ πῶς. Πᾶσι γὰρ κρινόν τὸ δὲ,
Ἰδίᾳ δ' ἐκείνῃ, καὶ πόλιν, τὸν μὲν κηλόν,
Κακὸν δὲ πᾶσι τ' ἂν δὲ χρῆται, δύστην.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

1 Σὺ μὲν ὦ πατρίστιας,
2 Τῶν δ' ἀπ' ἡρώων πόλιν
3 Οὐκέτι λίξι, θείον δ' ἔλ
4 λαὸν ἰσχυρὸν ἀμφὶ σέθεν ἑσπέρῃ
5 Δορὶ δὲ δουρὶ παρῶν.
6 Ἀπο δὲ τε φωνῶν κέκρυται
7 Πύργων, καὶ δ' αὖτις
8 Καπνὸς κηλὶς οἷα τε σπέρμα κίχρωται
9 Τάλας, σὺν ἐπ' ἑμὲν αὖτις.

Ἀντιστροφὴ α'.

1 Μισοῦν κ' ὦ δ' ἄνθρωποι,
2 Ἥμος ἐκ δὲ πῶν ὕπνῳ
3 Ἥδ' ἐπ' ὅσους κίχρωται.
4 Μολπῆν δ' ἑπ' ἑμὲν καὶ χρῶται
5 Οὐσι δὲ κηλὶς σπέρμα
6 Πόσις, ἐν θαλάμῳ ἐκείνῃ,
7 Ἐστὶν δ' ἐπ' ἑμὲν αὖτις,
8 Ναύται σπέρμα ὅρων ἑμὲν
9 Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμὲν αὖτις.

Στροφὴ β'.

1 Εἰ γὰρ ἡ πόλις μὲν ἀνδρείος
2 Μίτρεσσιν ἐρρυνέμεται,
3 Χρυσῶν ἐν σπέρμα
4 Ἀδύσους ἀπ' ἑμὲν αὖτις,
5 Ἐπιδέμεται ὡς πῶς ἐμὲν αὖτις.
6 Ἀνα δὲ κέλευδος ἐμὲν πόλιν.

EURIPIDIS HECUBA.

53

Et liberos: quoniam oportet & liberos scire sermones
Hos ex illa. Recens vero interfectæ
Polyxenæ differ Agamemnon sepulturam, 595
Vt isti duo frater & soror, prope una flamma
Duplici cura matris occultentur terra.
Agæ. Erunt hæc sic, etenim si esset exercitui
Nauigatio, non potuissim hanc tibi præstare gratiam.
Nunc vero (nō enim mihi secundos flatus deus) 900
Manere necesse est, nauigationē expectātes tranquillā.
Eueniat autē feliciter. Omnibus .n. est commune hoc,
Et peculiariter vnicuique, & vrbi, malum quidem
Malum aliquid pati: bonum vero feliciter agere.

EPODICA.

Strophe I.

Ch. 1 Tu quidem ô patria Iliaca
2 Ex vrbibus inexpugnabilibus
3 Non amplius diceris. talis Græ-
4 corum nebula te circumfundit,
5 Hasta sane hasta populans.
6 Corona vero tibi detonsa est
7 Turrium: circum vero fuliginosi
8 Fumi macula miserrima denigrata es,
9 Misera non amplius in te incedam.

Antistrophe I.

1 Media nocte perii,
2 Quando a cœna somnus
3 Suauis in oculos spargitur:
4 A cantu vero & lætificis
5 Conuiuuii definens
6 Maritus in thalamis iacebat,
7 Hastile vero in paxillo
8 Nauticam non amplius videns multitudinem
9 Per Troiam Iliacam incedentem.

Strophe II.

1 Ego vero comam religatis
2 Mitris componebam
3 Aurcorum speculorum
4 Aspiciens rotundos splendores,
5 Astans ad lectum vt ruerem in torum.
6 Tumultus vero pertransiuit urbem,

D 3

7 Voci-

EVRIPIIDIS HECYBA.

- 7 Vociferatio autem erat per urbem Troiæ
8 Hæc, O filii Græcorum quando sanæ,
9 Quando Iliacam speculam
10 Excidentes ibitis domum?

Antistrophe II.

- 1 Lectum vero charum simplici veste induta
2 Relinquens, Dorica vi puella,
3 Venerandam accedens
4 Nihil effeci Dianam infelix:
5 Sed abducor mortuum videns maritum
6 Meum, marinum per pelagus,
7 Urbemque procul aspectans, postquam
8 Reducem navis movit pedem
9 Et mea terræ exterminavit finibus Iliacæ.
10 Misera exanima concidi præ dolore.

Epodos.

- 1 Dioscurorum Helenam sororem,
2 Idæumque pastorem
3 Exitiosum Parin execrationi
4 Dans: quoniam me
5 Terra ex patria perdidit:
6 Expulit ex ædibus nuptiæ non nuptiæ
7 Sed dæmonis affligentis quædam calamitas.
8 Quam *utinam* neque pelagus marinum
9 Reducat iterum,
10 Neque patriam veniat in domum.

Polydorus.

- O charissime virorum Priame, charissimaque tu
„ Hecuba, illacrymor te intuens, urbemque tuam,
„ Hancque modo mortuum gnaram tuam.
„ Ah, non est quicquam tutum, neque gloria,
„ Neque rursus eum qui felix, nō futurum infelicem:
Sed miscent ea dei antrorum & retrorsum
Tumulum imponentes, *ut futuri* incitua
Colamus illos. Sed hæc quidem quid attinet
Lugere conferentia nihil ad priora mala?
Tu vero si quid incuses meam absentiam,
Quiesce: eram enim in mediis Thraciæ finibus
Absens quando venisti huc. sed postquam adveni,
Iam pedem extra domum tollenti mihi

EVRIPIIDOU EKABH.

55

- 7 Κέλδυσμα δ' ἔγωγε ἄς Τροίας
8 Τόλ' ὡς παῖδες Ἐκείων, πότι δὴ
9 Πότε πὺν Ιλιάδος σκοπιῶν
10 Πέρσαντες, ἤξετ' ἐς οἴκους;
Αἰὲς ποφὴ β'.

- 1 Λέχῳ δ' Φίλα μὲν ὀπίπῳ
2 Λιποῦσα, δούλῳ ὡς κῆρυ,
3 Σεμνὰν ἀποσέζουσ'
4 Οὐκ ἔγωγε ἄρτεμιν αἰτλάμεν
5 Ἄρτεμιν δ' ἵκεν ὄντ' ἰδοῦσα κηλίσκου
6 Τὸν ἐμὸν, ἄλιον ἐπὶ πύλας,
7 Πόλιν τ' ἀποσκοπιῶν, ἐπεὶ
8 Νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα,
9 Καί μ' ἀπὸ γῆς ὤρεσεν Ιλιάδα,
10 Τάλαν, ἀπὶ πον ἀλγῶν.

Επὸδος.

- 1 Τὰν θεῖν Διοσκύρου Ἑλένην κῆρσιν,
2 Ἰδοῦν τε βῆταιν
3 Αἰνέου περὶν κῆλῶρα
4 Διδοῦσα, ἐπεὶ με
5 Γὰρ ἐκ πατρίδος ἀπώλεσεν.
6 Εξέκιστ' οἴκων γάμος, ὃ γάμος,
7 Ἀλλ' ἀπὸ σκορῆς ἴσ' οἴζος.
8 Ἀν μὴ τε πύλας ἄλιον
9 Ἀπαγάγῃ πάλιν,
10 Μήτε πατρίδα ἵκησιν ἐς οἴκον.

I A M B O I.

- πολ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πριάμε, φίλτατ' ὅσον
Ἐκείνη, δακρυῶν εἰσορῶν, πόλιν τε σῶν,
Τὴν τ' ὅρπῳς θανούσων ἐκζητοῦσέ την.
„ Φίλ, σκεῖται ἔδωκ' ἡ πόλις, ὡς δὲ δόξα,
„ Οὐτ' αὖ κελὶς σφάσσανται, μὴ πρὸς αἰὲν κηλῶς.
„ Φύγουσι δ' αὖτ' οἱ θεοὶ πάλιν τε κηλῶσιν,
„ Ταρσύνοντες ἐν γῆντες, ὡς ἀγνοῖα
Σέσωκον αὖτ' αὖτ' ἀλλὰ βῶνται πρὸς τί δει
Ὀλέωσιν, ἀποκρίνοντες ἔδωκ' εἰς ἀποκρίνοντες κηλῶν;
Σὺ δ' εἰ πρὸς μέμνησ' ἡμῶν δόπουσιν,
Σχέσ. τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρήκης ὄρεος
Ἀπὸν, ὅτ' ἡλθες δεινὸν. ἐπεὶ γ' ἀφικόμεν,
Ἦδη πρὸς ἐξω δαμάτω ἀεργῇ μοι.

D 4

965
Eis

EVRIPIDIDIS HECVBA.

- Hec.* Præstat, si tu moreris, ut isti sciant.
Ag. Pulchre dixisti sic & sapientius.
Hec. Nosti igitur Mineræ Troianæ vbi testâ?
Pol. Ibinc aurum est? signam vero quod?
Hec. Nigrum saxum terram eminens supra. 1010
Pol. Amplius igitur aliquid vis eorū q̄ sunt ibi dicere mihi?
Hec. Seruare te pecunias cum quibus egressa sum volo.
Pol. Vbi sane? intra vestes? aut occultans habes? i. occultasti.
Hec. Spoliū in acervo in hisce seruantur tectis.
Pol. Vbi vero? hæc Achæorum nautica septa. 1015
Hec. Separatim mulierum captiuarum tecta.
Pol. Ea vero quæ intus, fida sunt & virorum solitaria?
Hec. Nullus Achæorum intus, sed nos solæ.
Sed perge in domum. Etenim Græci nauium
Soluere cupiunt domum versus ex Troia pedem; 1020
Ut omnia conficiens quæ te oportet, abeas rursus
Cum liberis eo vbi meum posuisti filium.

MONOSTROPHICA.

- Cho.* Nondum dedisti, sed forte dabis pœnas,
Importuosum quispiam quasi
In vorticem incidens 1025
Obliquus, exciderit
Charo corde,
Orbatus vita.
„ Quod enim obnoxium est
„ Iustitiæ, & diis, non concider, 1030
Exitiale exitiale malum:
Fallet te viæ huius spes, quæ te induxit
Lethalem ad Plutonem. Heu miser!
Imbelli vero manu relinques vitam.

Polydorus.

- Heu mihi; obæcor lumen oculorum miser. 1035
Semi. Audistis viri ploratum ô amicæ?
Pol. Heu mihi iterū ac iterum ô filii, ob tristē mactationē.
Semi. Amicæ, acta sunt noua intra domum mala.
Pol. Sed non me effugeritis celeri pede.
Deiciens enim ædium harū perrumpā angulos. 1040
Semi. Ecce graui manu vibratur iaculum.
Vultus irruamus? quoniam oportunitas vocat
Hecubæ adesse, Troianisq; mulieribus auxiliatrices.

Hec.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

- ἐκβ.* Ἀμεινον, ὡς σὺ κατ' ἐλπίδας, τὴν δὲ εἰδέναι.
αἰγ. Καλῶς ἔλεξας τῇδε καὶ σφώτερον.
ἐκβ. Οἶδ' οὐκ Ἀθηνᾶς ἱλίας ἵνα στήναι;
πολ. Ἐν ᾧ δ' ὁ χρυσὸς ἐστὶν σήμερον δὲ τίς;
ἐκβ. Μέλαινα πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσα αὐτῶν.
πολ. Ἐτ' οὐκ εἰ βάλῃ τῶν ἐκεί φερόμεν ἐμῶν;
ἐκβ. Σώσῃ σε χρὴ μακάρις, οἷς στυγερὰ ληθόν, θέλω.
πολ. Πῶς δὴ ταῦτα; πῶς ἂν οὐτὸς, ἢ κρύψας ἐχέῃ;
ἐκβ. Σκύλων ἐν ὄχλῳ τῶνδε σῶζεται στήναι.
πολ. Ποῦ δ' αἰεὶ; Ἀχαιῶν ναύλοχος, περὶ πύργου;
ἐκβ. Ἰδὲ αὖ γυναικῶν αἰχμαλώτων στήναι.
πολ. Ταῦτον ὅς τις, καρσένων ἐρημίας;
ἐκβ. Οὐδὲς Ἀχαιῶν ἐνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
Ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἶκον, καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
Λῦσαι πορθοσὶν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδας. 1020
Ὡς πάντες πρᾶξας ἂν σε δέι, στήνῃς πάλιν
Ἐὺ παύσιν, ἔπειτα τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον ἄνθρωπον.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- χο.* Οὐπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσῃς δίκην,
Ἀλγερὸν πρὸς αἶς
Ἐς ἀντλὸν ἐμπιστῶν 1025
Δίχρειος, εὐπίση
Φίλας καρδίας,
Ἀμείρας βίον.
„ Τὸ γὰρ ὑπερβύον
„ Δίκαια, καὶ θεοῖς, ἔξυμπτειν.
Ολίγηρον ὀλίγηρον κακόν.
Ἐσέσθ' ὁδοῦ τῆςδε ἱλπίς, ἢ σ' ἐπήρατο
Θανάσιμον ὥς αἰδαν. ἰὼ πάλας!
Ἀπολίμῃ δ' ἔχρ' ἐλπίδας βίον.

IAMBOL.

- πολ.* Ὡς μοι, τυφλοῦ μὲν φέρος ὁμῶς τῶν φίλων.
ἡμι. Ἥκιστα τ' ἀνδρὸς οἰμωγὴν φίλων;
πολ. Ὡς μοι, καὶ αὐτῆς τέκνα, δυστήνῃ σφαγῇ.
ἡμι. Φίλων, πῶς αὖτε κακῶν ἴστω δέμων κακῶν.
πολ. Ἀλλ' ἔπειτα φύγητε λαίδηρ' ὑπὸ πόδι.
Βάλλων γὰρ οἶκον τῶν δ' αὐτῶν ἡμῶν μυχῶν.
ἡμι. Ἰδὲ βαρεῖας χρεὶς ὁμῶς τῶν φίλων.
Βάλλει δ' ἱπποῖσιν, ὥς ἀκμήν καλῇ
Ἐκείνη παύσιν, Τρῶας τε συμμάχους.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Ἀρχος, φείδου μηδὲν, ἐνδ' ἄλλων πόλεις.
 Οὐ γὰρ ποτ' ὄμμε λαμψὲν οὐρήσας ἡρώεις.
 Οὐ παύσας ὄψ' ἔδωκεν, ἄς ἐκτὴν ἔγω.
 Ἡ γὰρ κρηταίης Ὀρήτης, καὶ καραπίς ξένε,
 Διαιτοίνα, καὶ δέδρυκεν οὐδ' ἄπο λείψας.
 "Ὁ ψῆνι αὐτὴν ἐν δαμάτωι παρὸς
 Τυφλὸν, τυφλῷ στήθεσσι παροφωπόδι.
 Παύδων τε διόσων στήθεσσι, ἄς ἐκτὴν ἔγω.
 Σὺν τῇσι ἀχρίσας Τρωάσιν. διὰ δὲ μοι
 Δέδωκεν, καὶ οὐδ' ἄς, ὅς ἐστιν ἐν δόμῳ.
 Ἀλλ' ἐκπύδων ἀπ' αὐτοῖς, καὶ ποσὶ στήθεσσι
 Θυμὸν ῥέοντα Ὀρηκίδος μετὰ τῷ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

πολ. "ὦ μοι, ἔγω.
 Πᾶς βῆ; πᾶς γὰρ; πᾶς κέλευσεν;
 Τί τ' ἐπὶ πόδεσσι παρὸς ὀρεστέρεσσιν
 Τί γ' ἐμὸν; ἐπὶ χεῖρεσσι καὶ ἰχνησιν.
 Ποίαν ἢ ἑαυτὴν, ἢ πᾶσι, ἔξ' ἀλλοδαπῶν;
 Τὰς ἀνδρόφονας μετὰ τῷ χεῖρῶν
 Ἰλιάδας, αἶμα διώλεισαν.
 Τάλασιν, πάλαινα ἡρώεσσιν Φρυγῶν
 Ἰὼ ἰὼ κρηταίῳ, ποίησέ μοι Φρυγῶν
 Πτόσιν, ἐμὸν χεῖρ;
 Εἴθε μοι, ὁ μὲν παρὸν ἀμείβεσθαι βλήφαρον
 Ἀκίστου ἀκίστου, τυφλὸν ἀλὶς
 Φίλῳ ἀπαλῶς.
 Ἀ, αἰ, σίγα, σίγα, κρυπτὸν βᾶσιν αὐτοῦ νόμου
 Ταῦδε γυναικῶν.
 Πᾶς πόδι, ἐπὶ ἔξας, στερκῶν ὁστ' ἂν
 Τ' ἐμὸν πόδι, ἴδεναι ἀχρίαν ἡρώων
 Τί γ' ἐμὸν; ἔρ' ἐμὸν; λῶδαν,
 Λύμφοι ἀνέπουν ἑμῶν, ἰὼ ἑλῶν,
 Ποί, πᾶς φέρεται, τέκν' ἐρημῶν λιπῶν
 Βαίχης ἀδύου λείψας, ἑμῶν,
 Σφακτὴν κυσὶ τε φονίαν
 Δαγτ' ἀνέμωρον, εἰς αὐτὴν τ' ἐκδολῶν;
 Πᾶς γὰρ; πᾶς γὰρ; πᾶς γὰρ; πᾶς γὰρ;
 Ναῦς, ὅπως ποτὶ τοῖς πτόσιν;
 Αἰνέου φέρεται φέρεται, ἑμῶν,
 Ἐπὶ τῷ πόδι, ἑμῶν.

1045

1050

1055

1060

1065

1070

1075

1080

Τίτων

EVRIPIDIS HECVBA.

61

Hec. Frange, nulli parce ciiciens portas:
 Neq. n. vnquam visum lucidū restitues populis, 1045
 Neque filios videbis viuētes quos interfeci ego.
 *Semi. Numnam cepisti Thracem, & potiris hospite,
 O domina, & patraisti qualia dicis?
 Hec. Videbis cum statim existentem ante aedes
 Cæcum, cæco euntem erubundo pede, 1050
 Filiorumque duorum corpora, quos interfeci ego
 Cum optimis Troadibus. pœnam vero mihi
 Dedit. procedit vero (vt vides) hic ex domo.
 Sed eminus abeo & secedam
 Ira fluente a Thrace, insuperabili. 1055

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Pol. O mihi ego:
 Quo vado? vbi sto? quo appellam?
 Quadrupedis gradum feræ montanæ
 Figens super manus iuxta vestigia?
 Qualem viam aut hanc aut illam mutabo, 1060
 Homicidas præhendere cupiens
 Iliadas, quæ me perdiderunt.
 Scelestæ scelestæ puellæ Phrygum;
 Io, io scelerata, vbi me fuga
 Fugiant in angulis? 1065
 Vtinam mihi oculorū cruentam palpebram
 Medearis, medearis cæcum ὁ Sol
 Lumen adimens.
 Atat, tace tace, occultum gradum sentio
 Harum mulierum. 1070
 Vbi pedem saltu sistens carnibus ossibus-
 que implebo, cœnam syluestrium ferarum
 Parans, moliens damnum,
 Exitii pro ratione? Io miser.
 Vbi, quo feror, liberos desertos relinquens 1075
 Infans mulieribus Plutonis ad discerpendum
 Mactatasque canibus euētas
 Dapes immanes montanæque abiectio æm?
 Vbi consistam? quo flectam? quo vadam?
 Nauis quemadmodum marinis fumibus 1080
 Ex linea tela velum mittens,
 Ad istud compulsi sum

Libe-

EVRIPIDIS HECVBA.

Liberorum meorum custos
Exitiale cubile. ?

Chorus.

O infelix quam tibi intolerabilia facta sunt mala. 108
 „ Facienti vero turpia sævas pœnas
 „ Deus dedit, quicumque est tibi infensus.

MONÓSTROPHICA.

Pol. Ah, ah. Io Thraciæ
Hastifera, armata,
Equestris, Marti obnoxia gens. 1099
Io Achæi, io Attriæ.
Clamorem clamorem clamo, clamorem.
Ite ite, venite per deos.
Audit quis? an nemo opem feret? quid cunctamini?
Mulieres perdiderunt me 1099
Mulieres captivæ.
Grauia grauia passi sumus.
O mihi ob mecum exitium.
Quo vertar? quo ibo?
Aerem peruolans cælestem 1100
Altam in domum,
Orion aut Sirius
Vbi ignis flammeos
Iacit ab oculis radios?
Aut ad Plutonis atrum 1105
Littus ruam miser?

Chorus.

Ignoscendum quando quis maiora q̃ ferre possit mala
 „ Patitur, miseram quod cupiat mutare vitam.
Ag. Clamore audito veni. non enim tranquilla
 Rupis montana filia insonuit per exercitum 1110
 Echo præbens tumultum. Si vero non Phrygum
 Turres cecidisse sciuissemus Græcorum hasta,
 Terrorem præbuisset non mediocriter hic sonus.
Pol. O charissime (sensu enim ô Agamemnon tua
 Voce audita) vides quæ patimur? 1115
Ag. Age, Polymestor ô infelix quis te perdidit?
 Quis oculum fecit cæcum, cruentans pupulas,
 Filiosque hos inter filios? certe magnam iram
 Aduersum te & filios habuit quicumque fuerit sane.

Pol.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΛΩΝΗ.

63

Τέκνον ἐμὸν φύλαξ,
Ολέθριον κρύπτειν.

I A M B O L

28. Ὡς τλήμην, ὥς σπιδύσφορ ἔρξαται κακῶς. 1025
 „ Δοῦσαν δ' αἰσχρῶς, δεινὰ τιπτομένη
 „ Δαίμων δὲ δακνέει, ὅς τις ἐστὶ βαρύνει.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

1090. Αἰεὶ ἰὼ Ὀρχηστῆς
 Λογχοφόρον, ἐνοπλον,
 Εὐῖπον Ἀριῦντοχον ῥῆν.
 Ἰὼ Ἀρχαῖοι, ἰὼ Ἀσπεῖδαυ.
 Βοαν βoαν ἀντύ, βοαν.
 Ἰτὲ ἴτε, μέλειτε σὺς θεῶν.
 Κλύει ἦς, ἢ εἰδὲς δ' ὀκνέσθ; τί μέλει πτε;
 Γυναικὲς ὠλεσάν με,
 Γυναικὲς αἰχμηλὼ πίδες.
 Δειλὴ δειλὴ πεπνύμενη.
 Ὡς μοι ἐμῶς λῶδας.
 Ποῖ τέα πάμμε; ποῖ πορροῦθ;
 Αἰεὶ β' ἀμπάμεν ἔρατον,
 Ὑψιπέτης εἰς μέλαθρον,
 Ωρεῖαν ἢ στείρα.
 Ἐνθα πυρὸς φλογίαις
 Ἀφίησιν ὄσων αὐράς;
 Ἥ τὼν ἐς αἶδμα μελανορροῶπι
 Πορροῦν αἰζῶν ῥάλας;

I A M B O I.

70. Σύγγραψθε, ὅταν περὶ κρίσεως, ἢ φέρειν, καὶ κατὰ
 71. Πάθῃ, ταλαιφάνης ἐξ ἀπορίας ἐκείνης.
 72. Κραυγῆς ἀκούσας ἤλθον. ἐν τῷ ἵππῳ
 73. Πέτραις ὁρείαις πῶς λίλαται ἀνὴρ σπαρτὸν
 74. Ἀχρὸν διδοῦσα θόρυβον. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
 75. Πύργους παύσας ἰσθρὺν Ἑλλάνων δοῦν.
 76. Φόβον περὶ ἔχειν ἐμὸς οὐδὲ κεν ποῖς.
 77. ὦ φίλτατε, ἡ δόξα μὲν ὅδ' ἀγάμενον σέθεν
 78. Φωνῆς ἀκούσας, εἰσέρχας ἐπὶ πύργῳ
 79. ἔειπεν. Πολυμήτορες ἄδυσταί, τίς σ' ἀπαλίσσει;
 80. Τίς ὅμῃ ἐν κατωφλίῳ, αἰμώλαις κρούσας,
 81. Πυλῶδες περὶ τέρει' ἐκτρέφει; ἡ μὲν γὰρ πολὺν
 82. Σοὶ χρεὶ πεποισὶν ἔχειν, ὅς τις ἐν ὥρῃ.

μαλ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

1120 πολ. Ἐκὼβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμηλώσιν
Αὔλαις. εὖν ἀπώλει, ἀλλὰ μεζόνως.
1121 ἀγα. τί φης; σὺ τοῦρρον εἰρασεύ τοι, ὡς λέγεις;
Σὺ πολέμῳ Ἐκὼβη τῶνδ' ἐτλης ἀμύχανον;
1122 πολ. ὦ μοι, τί λέξεις; ἡ γὰρ ἐξ ὧν ἐστὶ πόλις
Σήμερον εἰπὶ ποῦ. εἰ, ἐν ἀρπάζας χερσὶν
Διασπάρωσιν, καὶ καὶ ἀμύχανον χερσὶν.
1123 ἀγα. οὐ τοι, τί παρὰ τοι. ποῦ γάρ σ' ἐστὶν ὁ λόγος;
Μέγας μὲ εἰφύειν τῇδε μαρτυροῦν χερσὶν.
1124 ἀγα. ἴσθ' αἰσάτων ἡ καρδίας τὸ βάρος;
Λέγ', ὡς ἀκούσας σὺ τέ, τῆς δὲ τ' ἐν μέρει,
Κεῖναι δικήν, ὡς οὐδ' ὅτι παρὰ τοι.
1125 πολ. λέγεις; αὖ. Ἦν τις Πελαμίδων νεώτερος
Πολύδαρος, Ἐκὼβης παῖς, ὃν ἐν Τροίᾳ ἐμὲ
1126 Πάτρη δίδωσι Πελαμὸς ἐν δόμοις τρεῖς φέει,
Ἵπποφύς ὡν δὴ Τρωϊκῆς ὠλόσσεως.
Τάσιν κατέκταν' αὐτὸς ὅτις ἐκ τῶν ἀνδρῶν
1127 Ἀχαιοῖν, ὡς εἶπ', ἐξ ὧν σὺ φησὶ μετῆς.
Ἐδίδωσι μὲν σοι πολέμῳ λείψεις ὁ παῖς,
1128 Τροίαν ἀνδρῶν, καὶ ζωοικίῃ παλιν.
Γινώσκεις δὲ Ἀχαιοὺς ζῶντας Πελαμίδων ἕνα,
Φρυγῶν ἐς αἶψαν αὐτοῖς αἰρεῖται πόλις,
1129 Κεῖναι δὲ Ὀρήκην περὶ τῶνδε τοῖς παῖσι,
Διὰ τὰς αἰσάτων. γαίτοσι δὲ εἰς ἡμέραν
1130 Τρώων, ἐν ᾗ τῶν νεώτερος ἐκ μὲν ὀνεί.
Ἐκὼβη ἡ παῖδες γυνάσταισιν μετῆς,
1131 Δόλῳ με τοῖσδε ἡ γὰρ, ὡς κεκρυμμένης
Ἐκὼβη φέρουσι Πελαμίδων ἕνα Ἴλιον
Χρυσῶν. μόνον ἡ σὺν τέκνοισι μὲ εἰσάγει
1132 Δόμοις, ἐν ᾗ τῶν νεώτερος ἐκ μὲν ὀνεί.
Ἵσθ' ἡ κλίνης ἐν μέσῳ καμψύγῳ τῶν.
1133 Πολλὰ γὰρ χεῖρες, αἱ μὲν ἐπ' αἰσάτων,
Αἱ δὲ ἐν τῇδε, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ Τρώων κέρει
1134 Ἄκου, ἡ γὰρ σὺν καὶ τῶνδε ἡδονῆς χερσὶν.
Ἦτοι δὲ τῶν νεώτερος τῶνδε τοῖς παῖσι.
1135 Ἀλλὰ δὲ καὶ τῶνδε Ὀρήκην τῶνδε,
Γυναικὶν μὲ ἔστηκεν διπλῆς τοῖς παῖσι.
1136 Ὅσων δὲ τοῖς παῖσι ἦσαν, ἐκ παλαιῶν,
Τίκν' ἐν χερσὶν ἐκ παλιν, ὡς παρὰ τοῖς
1137 Γίνοιτο, ἀφ' ὧν τῶνδε ἀμύχανον χερσὶν.

Καὶ τ'

EV RIPIDIS HECUBA.

65

1120 Pol. Hecuba me cum mulieribus captivis
Perdidit. non perdidit, sed amplius.
1121 Aga. Quid dicis? Tu hoc opus fecisti ut dicis?
Tu audaciam, ò Hecuba, hanc suscepisti immensam?
1122 Pol. Hei mihi, quid dicis? Anne prope est alicubi?
Significa. dic ubi est? ut rapiens manibus
1123 Discerpam & cruentem corpus.
1124 Aga. Heus quid pateris? Pol. Per Deum te precor
Sine me immittere huic furentem manum.
1125 Aga. Contine te: ciens porro e corde barbariem,
Dic, ut audiens & te & hanc per vices,
1126 Diudicem iuste pro quo pateris hæc.
1127 Pol. Dicam sane. Erat quispiam Priamidarum minimus
Polydorus Hecubæ filius, quem ex Troia mihi
Pater dat Priamus in domibus nutriendum,
1128 Iam suspicans de Troiæ excidio.
1129 Hunc interfeci. quamobrem autem interfeci ipsum,
Audi quam bene & sapienti providentia.
Metui ne tibi hostis relictus hic puer
1130 Troiam colligeret & habitaret olim:
Resciscetes vero Græci vivere Priamidarū aliquē,
1131 Phrygum ad terram rursus tollerent expeditionem,
Et deinde Thracios campos vastarent hos
1132 Populantes: vicinis vero esset malum
Troianorum propter quod nunc ò rex laborauimus:
Hecuba vero filii quum cognouisset lethale fatū,
1133 Dolo me huiusmodi duxit, tanquam occulta
Receptacula dictura Priamidum sub Illo
1134 Auri. Solum vero cum liberis me inducit
In domos, ut alius ne sciret hæc.
1135 Sedco vero culcitra in media curuans genu:
Multæ vero manus, illæ quidem ad sinistram
1136 Illæ vero inde, utpote apud amicū, Troianorū puellæ
Sedebant, tenentes telam Edoniæ manus,
1137 Laudabant ad lucem hæc spectantes vestes.
Alia hostile Threicium spectantes,
1138 Nudum me fecerunt duplici ornamento.
Quæ vero parentes erant, obstupescitæ
1139 Liberos in manibus quatiebant, utq; procul a patre
Ficerent, successionibus alternabant manus.

Et

EVRIPIDIS HECVBA.

Et deinde ex tacitis (quid videtur?) colloquiis 1160
Statim corripientes enses ex vestibulis alicunde,
Confodiunt pueros: aliae vero hostium instar
Corripientes meas tenebant manus
Et membra. Filiis vero opem ferre volens meis,
Si quidem faciem erigerem meam, 1165
Capillo retinebant: si vero mouerem manus,
Præ multitudine mulierum nihil efficiebam miser.
Postremo deinde calamitatē plusquam calamitatem
Perpetrauerunt ferociter. meorum enim oculorum,
Fibulas quum corripuissent, infelices pupulas 1170
Podiunt, eruant: deinde per testum
Fugaces abierunt. Exiliens vero ego
Fera quasi, persequor eruentas canes,
Omniem scrutans parietem quasi venator,
Deiciens, frangens. Talia dum studeo, p. tua gratia 1175
Passus sum, hostem tuum interficiens
O Agamemnon. ut vero non longos excedā sermones,
Si quis mulieribus ex prioribus dixit male,
Aut nunc dicens est quis, aut futurus est dicere,
Omnia hæc in compendium ego dicam: 1180
„Genus enim neque pontus neque terra nutrit
„Tale: ille vero semper qui conuersatur, nouit.
Cho. Ne insolescas audacius, neque tuis malis
Muliebri aestimans, sic omne reprehendas genus.
„Multe enim ex nobis aliae quæ sunt inuidedis virtutibus.
„Aliæ vero ad numerum malarum natae sumus. [1185
Hec. Agamemnon, Hominibus non conueniebat vnquam
„Quam ipsas res linguam posse plus.
„Sed siue bona egit, bona oportebat dicere:
„Siue vicissim mala, sermões esse putidos, 1190
„Et non posse iniusta bene eloqui vnquam.
„Sapientes quidem igitur sunt qui hæc exacte nouerunt:
„At non possunt ad extremum usque esse sapientes:
„Sed perierunt, nec quisquam euasit adhuc. 1195
Et mihi, quod ad te, sic in proceribus habet.
Ad hunc vero venio, & verbis respondebo.
Quomodo ais te Græcorum laborem leuans duplicem,
Agamemnonis studio, filium meum interfecisse?
Sed o pessime, primum nunquam amicum

Barbarum

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΚΑΒΗ.

67

Καὶ τ' ἐν γαλήνῳ, πῶς δοκῆς, ἀποφρεσμεῖται 1160
Εὐλαβοῦντα φάσκειν ἐν πύλαισι ποτὶν,
Κινεῖσθαι παῖδας, αἳ ἢ πολέμων δίκην
Ζυγαρπύσσουσιν, ὥς ἐμοὶ εἴχον χεῖρας,
Καὶ κ' ὧλα, πῶς δ' ὀρέσσεται χεῖρας ἐμοῖς,
Εἰ μὴ ἀποσώπον ἐξ ἀναισθήτου ἔρῳ, 1165
Κομῆς κατ' ἔχον· εἰ ἢ κινέω χεῖρας,
Πλήθει γυναικῶν, ἔδδ' ἐμὸν πάθος.
Το λοιπὸν ἢ πῶμα, πῆμα ἢ πῶλον,
Ἐξαιρέσειν δεῖν, ἐμὸν δ' ὀρεσμεῖται
Πορπύρας λαβοῦσθαι, ὥς τε λυγρὰς κούρας 1170
Κεῖσθαι, ἀμείσσειν· εἴτ' αὖτ' ἄρα
Φυράδες ἐβόησαν. ἐν ἢ πηδῆσαι ἔγω
Θῆκ' αἶμα, δόκω ὥς μίαν φόνος κούρας,
„Αἰνέτ' ἐρῶν τὸν πόρον, ὥς κινεῖται, 1175
Βάλλων, ἀρεῶσαν. τοῖς δ' ἀποδίδωμι χεῖρας
Πίπτοντα πῶν σῶν, πολέμων τε σὺν κούρων,
Ἀγόμενον, ὥς ἢ μὴ μακρὰς τεῖναι λόφους,
Εἰ τις γυναικὶς πῶν πρὶν εἰρηκεῖ κακῶς,
„Ἡ νῦν λέγων ἐστὶ τις, ἢ μέλας λέγῃ,
„Αἰνέτ' ἐμὸν ἀντιμεμῶν ἐγὼ φερόσω 1180
„Γένεθ' ὅτ' ἔτε πόνοτος, ἔτε γῆ ἀσέφῃ
„Τοῖσι δ'· ὅτ' αἰ ἐξωτὶχῶν, ἐπίσταται.
20. Μηδὲν ἡρατὺς, μηδὲ τοῖς σπύλαις κακῶς
Τὸ ἥλυ σπύλαις ὡς πᾶν μέλας γῆ.
„Πολλὰ γὰρ ἡμῶν, αἳ μὴ εἰς ἐπίφθοροι, 1185
„Αἰ δ' εἰς ἀρετὴν πῶν κακῶν ἀντιμεμῶν.
ἐν. Ἀγόμενον, αἳ ἡρώποισιν ὅτι ἐχέω ποτὶ
„Τῶν πρᾶγματων πῶν γλώσσῃ ἡμῶν πῶλον.
„Ἀλλ' εἴτε γῆς ἔδρασε, γῆς ἢ ἐδὲ λέγῃ,
„Εἴτ' αὖ πόνοτος, τὸς λόφους εἰναι πῶν, 1190
„Καὶ μὴ δ' αὖτ' ὡς πῶν ἐν λέγῃ ποτὶ.
„Σοφοὶ μὲν οὖν εἰς οἱ πῶν ἡμεῖς ὡς ποτὶ,
„Ἀλλ' ἔδ' αὖτ' ὡς πῶν ἐν πῶν, ὡς ποτὶ,
„Κακῶς δ' αὖτ' ὡς πῶν, ὡς ποτὶ ἐν πῶν,
Καὶ μὴ τὸ μὲν σὺν, ὡς ποτὶ ἐν πῶν, 1195
Πῶς ποτὶ δ' εἰμι, καὶ λόφους ἀμείσσειν.
Πῶς ποτὶ, Ἀγόμενον πῶν ἀμείσσειν διπλῶν,
Ἀγόμενον δ' ἐν πῶν πῶν, ὡς ποτὶ ἐν πῶν,
Ἀλλ' ὡς ποτὶ, ὡς ποτὶ ἐν πῶν, ὡς ποτὶ ἐν πῶν

E 2

T

EVRIPIIDIS HECVBA.

- Ag.** Molestum quidem est mihi aliena indicare mala: 124
„ Tamen necesse. Etenim dedecus affert,
„ Negotium in manus eum qui accepit, abiicere hoc.
„ Mihi vero (vt scias) neque meam videris ob gratiam,
„ Neque etiam Achæorum, virū interfecisse hospitem:
„ Sed vt haberes aurum in ædibus tuis. 124
„ Loqueris vero tibi ipsi conferentia, in malis existens.
„ Forſan igitur apud vos facile est trucidare hospitem,
„ Nobis vero turpe hiſce Græcis hoc. Quomodo ergo
„ Te iudicans nō iniqui feciſſe, effugiam vituperatione?
„ Nō certe poſſem. Sed poſtquā q̄ honeſta non ſunt 125
„ Facere auſus es, ſuſtine etiam quæ non grata ſunt.
Pol. Hei mihi, a muliere (vt videtur) victus
„ Serua, dabo deterioribus pœnam.
Hec. An non iuſte iſi quidem perpetrati mala.
Pol. Hei mihi ppter liberos hoſq; oculos meos miſero. 125
Hec. Doles? quid vero me propter filium non dolere putas?
Pol. Gaudes inſultans mihi o malitioſa tu?
Hec. Non enim me gaudere oportet te quæ vltā ſum?
Pol. Sed non ſtatim quando te marina humiditas,
Hec. Vtrū nauī ducet me terræ in fines Græcanicæ? 126
Pol. Occultabit quidem delapſam ex antennis.
Hec. A quo violentos naſtam ſaltus?
Pol. Ipſa ad malum nauis aſcendes pede.
Hec. Alatis tergis aut quonam modo?
Pol. Canis ſies, ignitos habens aſpectus. 126
Hec. Quomodo vero noſti formæ meæ tranſmutationem?
Pol. Apud Thraces vates dixit Dionyſius hæc.
Hec. Tibi vero nō vaticinatus eſt q̄quā de malis q̄ habes?
Pol. Non enim vnquam tu me cepiſſes ſic eum inſidiis.
Hec. Mortuane an viua hic implebo vitam? 127
Pol. Mortua. Tumulus vero nomine tuo vocabitur.
Hec. Formæ conſentens, aut quid de me dicis?
Pol. Canis miſeræ ſepulcrum, nautis ſignum.
Hec. Nilul curæ eſt mihi quum tu mihi dederis pœnam.
Pol. Et tuam necesse eſt filiam Caſandram mori. 127
Hec. Abominor ipſi hæc tibi tribuo habere.
Pol. Interficiet ipſam huius coniux domus cuſtos acerba.
Hec. Ne vnquam inſaniat vsque adeo Tyndarei filia.
Pol. Ipſamque hunc, ſecurim tollens ſurſum.

Ag.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΚΑΒΗ.

71

- Ag.** Αχ θνητά μὲν μοι πάντοτε καὶ ἐν κηρῷ.
„ Ὅμως δὲ ἀνέγκη. καὶ γὰρ ἀρχαῖον φέρει.
„ Πότῃ μὲν ἐς χεῖρας λαβόντ' ἀποσταῖς τοῦδε.
„ Εἰ μὲν δ' ἐν εἰδῇ, ἔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν,
„ Οὐτ' αὖν Ἀχαιῶν ἀνδρ' ὀππότεύων ζῆνοι,
„ Ἀλλ' ὡς ἔχῃς τὸν χρόνον ἐν δὲ μοισι σοῖς. 124
„ Λίγχις δ' οὐκ ἔστι παρ' αὐτοῦ φέρει, ἐν κηρῷ αἰῶν.
„ Ταχὺ οὖν παρ' ὑμῖν ῥαδίον ἔσται κενεῖν.
„ Ἡμῖν δ' ἐγὼ ἀρχὴν ἔσται ἔλθῃσι τοῦδε.
„ Πῶς οὖν σὲ κραίνας μὴ ἀδικεῖν, φύζω φύζῃς.
„ Οὐκ αὖν δυνάμην. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὲν κηλὰ
„ Πότῃ δ' ἐπὶ τὸν χρόνον, τὰ δ' ἐπὶ τὸν χρόνον. 125
Pol. Οἱ μοι γυναικες, ὡς εἰσὶν, ἡσυχάζετε.
„ Δέλης, ἢ φέξω ἴσως κηλῶσι δίκην.
Ag. Οὐκ ἔστι δίκην, εἴ ποτε εἰργάσῃ κηρῷ.
Pol. Οἱ μοι τέκνων πῶν δ' ὁμοῦ τιν' ἐμὴν πέλας.
„ Ἰσθὺς. Ἀλλ' εἰς, τί δέ με τίς περὶς σὺν ἀλλοτρίῃ δοκεῖς.
Pol. Χαίρεις ὑβέρειος εἰς ἐμὴν, ὡς πανούργη σὺ;
„ Ἰσθὺς. Οὐ γὰρ με χαίρειν χεῖρ, σὲ ἡμαρτυροῦν.
Pol. Ἀλλ' ἔτι καὶ, ὡς ἐμὴν σὲ περὶ καὶ τοῖς.
„ Ἰσθὺς. Μῶν γὰρ παλῆση γῆς ὄργος Ἐλλανίδος.
Pol. Κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦν ἐν κηρῷ τοῖς.
„ Ἰσθὺς. Πρὸς τῇ βίῃ τιν' ἡμαρτυροῦν ἀλγύνων;
Pol. Αὐτὴ παρ' ἐμὴν καὶς ἐμὴν σὲ ποδὶ.
„ Ἰσθὺς. Ὑποπλῆεις γὰρ τοῖς, ἢ ποῖν περὶ καὶ.
Pol. Κύνων γυνήσιν, πύρρ' ἔχουσιν ἐμὴν καὶ.
„ Ἰσθὺς. Πῶς δ' οἷός σε μορφῆς τῆς ἐμῆς μὲν τῶν.
Pol. Ὁ Θρηξὶ μόνος ἐπὶ Διόισις τοῦδε.
„ Ἰσθὺς. Σοὶ δ' ἐπὶ χεῖρ σὲ δὲν, ὡς ἔχῃς κηρῷ;
Pol. Οὐ γὰρ ποτ' αὖ σὺ μὲν εἰλῆς ὡς σὺν δόλῳ.
„ Ἰσθὺς. Θανόντες δ' ἢ ζῶντες οὐκ ἔστιν ἐμὴν σὲ βίῃς.
Pol. Θανόντες, τὸ μὲν δ' ἐμὴν σὲ κηλῶσι.
„ Ἰσθὺς. Μορφῆς ἐπὶ αὐτῇ, ἢ τί τῆς ἐμῆς εἰρεῖς;
Pol. Κυνὸς περὶ καὶ τῶν σῶν, καὶ τῶν τῶν.
„ Ἰσθὺς. Οὐδὲν μὲν μοι, σὺ δὲ μοι δέιντες δίκην.
Pol. Καὶ σὺ γὰρ αὖν ἐμὴν πᾶσι Κασάνδρῳ θυεῖν. 127
„ Ἰσθὺς. Ἀπὸ τῶν αὐτῶν σὲ δίδωμι ἔχῃ.
Pol. Κτενεῖν γὰρ τῶν ἀλλοτρίων, οἷον ὅπως περὶ.
„ Ἰσθὺς. Μὴ ποτ' ἐμὴν τῶν τῶν τῶν τῶν.
Pol. Κανὼν τε τοῦτος, πῶς ἐμὴν ἔχῃς αὖν.

B A

Ag.

1280

1289

129

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ
Ο Ρ Ε Σ Τ Ο Υ.

1871

73

1299

[mi]

129

129

ARGUMENTVM
ORRISTIS.

Orestes necem patris ulturus, interfecit Ægisthum & Clytemnestram. Ausus autem matrem occidere, statim poenā dedit infans factus. Tyndaro autem patre interfecto accusante eum, communem sententiam erant latu-
ri Argui de hoc, quod oporteret pati impium. Forte au-
tem Menelaus rediens ex sua peregrinatione, noctū qui-
dem Helenen misit, interdu autem ipse venit: & advo-
catus ab Oreste, ut iuaret ipsum, accusantem Tynda-
rum magis est reueritus. Dictis autem orationibus in-
carn, motus est populus ut occideret Orestem. Pylades
autem amicus eius cum ei adesset, consuluit, ut ipsi pri-
mum de Menelao sumerent poenam, interficientes Hela-
nam, ipsi igitur propter hac venientes frustrati sunt.
Ipsæ, cum diu Helenen rapuissent, Hermionem autem
offendens Apollo, dedit eis in manum: illi autem hanc
volebant occidere. Apparens autem Menelaus, & vi-
dens se simul coniuge & liberis ab ipsis priuatum, conatus
est

Orestes propter matris eadem simul & ab Erinnybus
exagitatus, & ab Argivis condemnatus nece, erat inter-
fecturus Helenen & Hermionem, propterea quod Mene-
laus praesens non invenit eum: prohibitus est autem ab
Apolline. Numquam potius mythologia.

Scena fabula posita in Argo. Chorus autem constat ex mulieribus Argivis aequalibus, quæ accedunt, interrogantes de calamitate Orestis. Fabula habet exitum magis comicum. Apparatus fabule est talis. Lucta autem Agamemnonis fingitur Orestes laborans, & iacens pra infamia in lectulo, cui assidet ad pedes Electra. Dubitatur vero, quare non ad caput assidet, sic magis videbatur curare fratrem, ita assidens propius. Videtur igitur propter chorum poeta ita finxisse. Excitatus enim fuisset Orestes, iam primum, & vix sopitus, si prope ipsum mulieres chorus stetissent. Possumus hoc suspicari ex eo quod dicit Electra ad chorum, Tace tace tenuis vestigium soleæ. Probabile esse aiunt prætectum huius dispositionis. fabula est ex celeberrimis in scena, sed pessima moribus. nam præter Pyladen, omnes erant improbi.

fabulæ sunt hæc:

<i>Electra.</i>	<i>Helena.</i>	<i>Pylades.</i>
<i>Nuncius.</i>	<i>Chorus.</i>	<i>Hermione.</i>
<i>Orestes.</i>	<i>Phryxus.</i>	<i>Menelaus.</i>
<i>Apollo.</i>	<i>Tyndarus.</i>	

Præfatur autem Electra, tanquam soror Orestis, de-
plorans propter Tantalum.

EVRL

Ορίσας $\Delta\delta$ πῶς ἐμπεδὸς σφραγίσαι, ἄρα καὶ κατὰ τὴν Εὐα-
γγέλιαν διηγεσθὲν ὅτι, ὡς καὶ τῶν Ἀρραίων καὶ ἑκατέρωθεν πε-
ντὰς, μέλλαν φονεῖν τὸν Ἐλεῖν καὶ Ἐρεϊνόν, καὶ τὸν Με-
νέλαον παραστὰς ἐβουλήθη, ἐκαλύψῃ κατὰ Ἀπολλωνίου.
παρ' ἑδνὸν ἔκείτῃ ἡ μυθολογία.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῶ δράματός, ὑποκρίνεται ἐν Ἀρχῇ. ὃ χρόνος
συνώρκειεν ἐκ γυναικῶν Ἀρρεῖων, ἡλικιωμένων. αἱ δὲ παρ-
γίνοινται, ὑπὲρ τῆς Ορίσης πυθνυτορρήμην ποταμοῦ. τὴ ὁ
δράμα καμικωπτερον ἐπὶ τῷ κατ'εσποφίῳ. ἡ δὲ Διόσκουδῃ
τῶ δράματες, ἐπὶ θιαντῇ. ὡς περὶ Ἀγαμέμνονος βασι-
λεως, ὑποκρίνεται Ορίσης κρέμων, καὶ κείμος ὑπὸ κενίας ἐπὶ
κλινίδι, ὃ ὡς ἐκκαίρεται ὡς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. Διό-
περίτις, ἡ δὲ ποτὶς ὡς τῇ κεφαλῇ καίρεται. οὗτοι
δὲ μύλων ἐδούκας ἀέδελφον πμλεῖν, ἔπειτα ποιεῖται ἐ-
μύρη πηλοποιεργον. ἔοικεν οὖν Διὶ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς Διό-
σκουδου. διηγήθη γὰρ αὐτὸς Ορίσης ἄρπ, καὶ μάλιστα κατὰ δαρ-
εῖς, ἐκδὺς αὐτὰ πῶν καὶ τὸν χορὸν γυναικῶν παλαιτομένων.
ἐπὶ ὑποπόσην τῶτο, ἐξ ᾧ φησὶν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ. Σίξαι,
εἰς λατὸν ἰχθυὸν δοῦλῃς. πηταίνω ἢ εἶναι τὰ τῶν φησι
τῶ ἀφ' ὧν τῆς θιαντῆς Διόσκουδου. τὸ δράμα τῶν ἐκ
σκηνῆς ἐδούκισμωτῶν, χεῖρατος ἢ τοῖς ἡσσι. πλὴν γὰρ Πυ-
λάδου, πάντες φῶλοι ἦσαν.

பெரியவா.

Ἡλίη.	Ἑλένη.	Πυλάδης.
Ἀχιλλεύς.	Χορὸς.	Ἑρμίων.
Ορίσης.	Φρύξ.	Μενέλαος.
Ἀπόλλων.	Τυωδάρεως.	

Προλογίζου ἡ Ηλέκτρα, ὡς ἀδελφὴ Ορίστου, ἐλκεῖν νο-
ταῖσιν αὐτὴ τὸ Τάπειον.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΟΡΕΣΤΗΣ.

IAMBOL.

" **Ε**ΥΡΙΠΙΔΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
 " **Ο**ΥΔΕ ΠΑΡΟΣ, ΕΔΕ ΞΥΜΦΟΡΩ ΘΕΗΛΑΙΩ.
 " **Η**Σ ΕΩΚ ΑΝ ΑΡΑΓΕΤ' ΑΧΧΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΦΥΣΙΣ.
 " **Ο**Υ ΜΗΚΕΤΕΡΟΝ, ΚΥΝΕΝΕΙΔΩ ΤΥΧΑΣ,
 ΔΙΟΣ ΠΙΘΥΚΩΣ, ΩΣ ΛΕΓΟΥΣΙ, ΤΑΥΤΑΙΩ.
 ΚΟΡΥΦΗΣ ΥΠΕΡΤΕΛΟΝΤΑ ΔΕΙΜΥΝΩΝ ΠΙΤΤΟΝ
 ΛΙΞΑΙ ΠΟΤΕΠΠΗ, ΚΑΙ ΠΙΝΘΩΤΩΝ ΔΙΚΛΩ.
 'ΩΣ ΜΗΔΕ ΛΕΓΟΥΣΙΝ, ΟΤΙ ΉΕΙΣ, ΑΥΤΡΑΠΟΣ ΩΝ,
 ΚΟΙΝΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΞΙΩΜΕ' ΕΧΩΝ ΙΣΤΟΝ,
 ΑΝΘΛΑΨΑΝ ΕΧΕ ΓΛΩΣΣΑΝ, ΑΙΧΡΑΨΗΝ ΝΟΣΟΝ.
 ΟΥΤΟΣ ΦΥΤΕΥΕ ΠΙΛΟΠΑ, ΤΕΣΔ' ΑΤΡΕΪΔΕΣ ΕΦΩ.
 'ΩΙ ΣΤΕΜΜΑΤΑ ΖΩΪΑΣ', ΕΠΙΚΛΩΣΑΝ ΘΕΑ
 'ΕΞΩΝ, ΘΥΣΙΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ ΟΝΤΙ ΣΥΣΤΕΝΩ
 ΘΙΔΩ. ΠΙΤ' ΑΡΕΗΤ' ΑΝΑΜΕΤΕ ΉΣΟΔΟΝ ΜΕ ΔΕΪΣ
 'ΕΔΩΚΕΤΕ Δ' ΟΥΝ ΝΙΝ ΤΕΚΝ' ΑΠΑΚΤΕΙΝΑΣ ΑΤΡΕΪΔΕΣ.
 ΑΤΡΕΪΔΕΣ ΔΕ, ΖΩΩΝ Δ' ΕΝ ΜΕΣΩ ΣΙΩΝ ΤΥΧΑΣ,
 'Ο ΚΛΕΪΝΟΣ, ΕΙ ΔΗ ΚΛΕΪΝΟΣ, ΑΖΑΜΕΪΝΩΝ ΕΦΩ,
 ΜΕΝΕΛΑΪΟΣ ΤΕ ΚΡΗΟΣΤΗΣ ΜΥΣΤΕΡΟΣ ΑΙΘΡΗΣ ΑΨΟ.
 ΓΑΜΕΙ Δ' Ε' ΜΗΔΕ ΤΩΝ ΘΕΟΙΣ ΣΥΖΟΥΜΕΝΩ,
 ΜΕΝΕΛΑΪΟΣ ΕΛΕΝΩ. Ο ΔΕ ΚΛΥΤΑΜΝΕΣΤΡΑΣ ΛΕΓΟΣ
 ΕΠΙΣΤΡΩΝ ΕΙΣ 'ΕΚΛΩΑΣ, ΑΖΑΜΕΪΝΩΝ ΑΥΤΕ
 'ΩΙ ΠΑΡΘΕΝΟΙ ΜΗΔΕ ΤΕΙΣ ΕΦΩΜΩΝ ΕΚ ΜΙΑΣ,
 ΧΡΥΣΟΘΗΜΙΣ, ΙΦΙΓΛΥΕΙΑ Τ', ΗΛΕΚΤΡΑ Τ' ΕΩΩ,
 'ΑΡΣΙΩΤ' ΟΡΙΣΤΗΣ, ΜΕΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.
 'Η ΠΟΣΙΝ ΑΠΕΙΡΩ ΑΔΕΥΒΑΛΩΣ' ΕΦΑΣΜΑΙ,
 'ΕΚΤΕΝΕΝ, ΩΝ Δ' Ε' ΕΚΛΩΑΣ, ΠΑΡΘΕΝΟΝ ΛΕΓΩΝ
 ΟΥ ΚΑΛΩΝ' ΕΩ ΤΕΤ' ΑΣΠΕΡΙΣ ΕΝ ΚΡΙΝΕΙ ΣΠΟΠΕΙΝ.
 ΦΟΙΒΩ Δ' ΑΔΙΚΙΑΝ ΜΗΔΕ ΤΙ ΔΕΪΚΑΤΗΡΕΙΝ
 ΠΕΪΘΕΙ Δ' ΟΡΙΣΤΗΝ ΜΗΤΕΡ', Η ΣΦ' ΕΖΕΪΝΑΤΟ,
 ΚΡΕΪΝΩ, ΩΣ Ε' ΑΠΑΝΤΑΣ ΕΥΚΛΩΑΝ ΦΕΡΩΝ.
 'ΟΜΩΣ Δ' ΑΠΙΚΤΕΝ', ΕΩ ΑΠΗΓΗΤΑΣ ΘΕΩ.
 ΚΑΙ Ω ΜΕΤΕΡΩΝ, ΟΙΩ ΔΗ ΓΥΝΗ, ΦΕΡΩ,

Πολύδης

EVRIPIDIS

O R E S T E S .

Electra.

" **V**illa est oratio sic dicendo atrox,
 " **N**eq; calamitas, neq; afflictio diuinit' veniēs,
 " **C**uius pondus non sustineat genus humanū.
 Nam ille beatus, non exprobro ei fortunam,
 Ex Ioue natus, ut dicunt, Tantalus,
 Timens saxum, quod supra caput eius imminet,
 Pendens in aere, & luit hanc pœnam,
 Sicut dicunt, quod cum esset homo cum diis
 Habens æqualem dignitatem communis mensæ,
 Habuit effrenem linguam, turpissimum morbum. 10
 Ille genuit Pelopem, ex hoc Atreus natus est:
 Cui dans coronam, destinavit Dea
 Discordiam, ut bellum aduersus Thyestem fratrem
 Excitaret. quid opus est enumerare infanda?
 Cuius liberos interficiens Atreus, excepit eū cōiunio.
 Atrei autem, (nam intermedias fortunas taceo)
 Ille inclytus filius Agamemnō, siquidem erat inclyt',
 Et Menelaus ex Aerope, Cretensi matre.
 Ducit autem inuisam diis
 Helenē Menelaus. Ille autē Clytæmnestræ cōiugiū, 20
 Clarum apud Græcos, Agamemnon rexi:
 Cui ex vna ea tres puellæ natæ sumus,
 Chrysothemis, Iphigenia, & ego Electra:
 Et masculus Orestes ex matre sceleratissima,
 Quæ maritum circumdans inextricabili vestimento 25
 Interfecit: propter quæ, id virginem dicere
 Nō est honestū. omitto hoc obscurū cōmuniter consi-
 Sed Phœbi iniustitiā qd opus est accusare? [derandū
 Persuadet Orestī, matrem quæ cum genuit
 Occidere, non apud omnes adferens laudem. 30
 Tamen is eam occidit, non inobediens Deo:
 Et ego eam particeps cædis, ut potest mulier,

Et

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πῶς αὖτε λαινα σύ περ σὺν γυνήϊς τε σὺν,
Τλήμων Ορέστης, ματρός οὐδ φοιῶντος ἐφ' ἑ
Προφθιγμένοι γὰρ ἐμὴν ἰομένη σέθεν,
Εἰς Φοῖβον ἀναφύγοντα πλὴν ἀμφοτέρων.
Καὶ τοὶ σέθεν γὰρ τ' Κλυταιμνήστρας μέσθον,
Εμῆς ἀδελφῆς· ὡς ἐπὶ αὐτῇ Ἰλιον
Ἐπώλεσ', ὅπως δ' ἐπώλεσσε θεομενέει πότμῳ,
Οὐκ εἶδον, ἀπολὺφθίκα δ' αἰάζω τήνας.
ἧλ. Ἐλένη, τί σοι λέγεις; ἀν', ἄρα παρ' ὅσ' ὀρέσθαι,
Εν συμφορᾷσι τὸν Ἀγαμέμνονα ἔχοντι;
Εἰ μὲν ἄνθρωπος, παρ' ὅσ' ἀδελφὴν νεκρῶν,
Νεκρὸς γὰρ ἔσθ' ἐν νεκροῖς μικρὸς πτόης,
Θάσσε. τίς τ' ἐστὶ δ' ὅσον οὐκ εἶδον κακόν.
Σὺ δ' εἰ μὲν ἄλλου μὲν ἐλπίς, ὅς σε πτόσιν,
Ἦκετον ἐφ' ἡμῶν ἀδελφῶν πεπρωμένους.
ἧλ. Ποσὸν χρόνον ὃ δέμεν τοῖς πτόχ' ὀδῇ;
ἧλ. Ἐξ ἑσπέρης ἄμειψεν ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ τὴν νύκτα.
ἧλ. Ὡς μέλει, ἢ περὶ τῶν, ὡς δὴ λέγεις.
ἧλ. Οὐ πως ἔχρησται, ὡς τ' ἀπὸ τῆς ἐν κακῇ.
ἧλ. Πρὸς θεῶν, πῶς αὖτ' ἀπὸ τῆς περὶ τῆς;
ἧλ. Ὡς ἄλλος γὰρ σὺν ἡμῶν περὶ τῆς.
ἧλ. Βέλη τέφρον μὲν αὐτῶν καὶ τῆς καὶ τῆς.
ἧλ. Ματρός καὶ τῆς τῆς ἐμῆς; τίς γὰρ;
ἧλ. Κόρης ἀπαρχῆς, καὶ τῆς φέρουσ' ἐμῆς.
ἧλ. Σοὶ δ' ἔχ' ἡμεῖς τὸν αὐτὸν φίλον περὶ τῆς;
ἧλ. Δεῖξαι γὰρ Ἀργείοις σὺ μὲν αἰχμῶν.
ἧλ. Οὐδέ γὰρ φέρεις, εἰ, τὸν λιπὺν αἰχμῶν δέμεν.
ἧλ. Ορῶς ἐλθέας, καὶ φίλος δέ μοι λέγεις.
ἧλ. Αἰδῶς ὃ δὴ πρὸς ἐς Μυκηνάων ἐλθῇ;
ἧλ. Δίδωκε πατέρας τῶν ἰσὺ Ἰλίου νεκρῶν.
ἧλ. Δεινὸν γὰρ Ἀργείων ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς.
ἧλ. Σὺ νῦν γὰρ μοι τὸν Φοῖβον λυσάσθαι δέεις.
ἧλ. Οὐκ αὖ δὴ καὶ μὲν ματρός ἐς βλάβειν πέφον.
ἧλ. Αἰχμῶν γὰρ μοι τοὺς αὐτοὺς φέρειν πτόεις.
ἧλ. Τίς δ' ἔχ' ἡμεῖς τῶν Ερμείων πτόεις δέμεν;
ἧλ. Εἰς ὅχλον ἐρπῆν παρ' ἡμεῖς ἐκείνων.
ἧλ. Καὶ μὲν πτόεις αὖτ' ἐπὶ τῇ τῆς τῆς.
ἧλ. Ορῶς ἐλθέας, πῶς μοι τί σοι λέγεις,
Καὶ πτόεις γὰρ μοι τῶν ἐν γὰρ τοὺς λέγεις.
ἧλ. Ὡς τῶν ἐλθέας, Ερμείων δέ μοι πτόεις,

EURIPIDIS ORESTES.

Quomodo o misera tu, & frater tuus
Miser iste Orestes est factus homicida matris?
(Non enim pollutor tuo alloquio
In Phœbum transferens crimen.)
Lugeo Clytæmnestræ fatum,
Meæ sororis: quam postquam ad Ilion
Nauigavi, (quocunque modo nauigavi irato fato)
Non vidi, sed priuata ea, lugeo calamitatem.
Eleg. Helena, quid tibi dicam, quæ præsens vides
In calamitatibus esse posteritatem Agamemnonis?
Ego quidem infomnis, assidens misero mortuo:
(Est enim iste mortuus præter exiguum halitum)
Assideo, non exprobro illi mala.
Tu es beata, & tuus maritus beatus;
Venistis ad nos miserrimos,
Hele. Quam longo tempore iacet iste in lecto?
Eleg. Ex quo consumpsit maternum sanguinem.
Hele. O miser, & mater quæ periit.
Eleg. Sic habet res, ut desperauerim in malis.
Hele. Per deos o virgo obtemperes mihi in aliqua re.
Eleg. Atqui sum occupata assidendo fratri.
Hele. Vis mihi accedere ad sepulchrum sororis?
Eleg. Meæ matris dicis: quam ob causam?
Hele. Ferens primitias comæ meæ, & meas inferias.
Eleg. An tibi non est fas ire ad cognatæ sepulchrum?
Hele. Erubescō ostendere corpus Argivis.
Eleg. Sero recte sapias, cum tunc inhoneste reliqueris domū.
Hele. Recte dixisti, sed mihi non amanter.
Eleg. Quis pudor habet te inter Mycenæos?
Hele. Metuo patres illorum qui mortui sunt ad Ilion.
Eleg. Atrociter proclamaris passim per omnium ora Argis.
Hele. Tu nunc soluens metum, præstes mihi hoc officium.
Eleg. Non possum intueri matris sepulchrum.
Hele. Turpe est ancillam senē hæc.
Eleg. Cur non mittis filiam Hermionem?
Hele. Non est honestum virginibus venire in publicum.
Eleg. Atqui solueris gratiam pro nutritione mortuæ.
Hele. Recte dixisti, obtempero tibi puella,
Et mittam filiam: recte enim sic dicis,
O filia Hermione exi ante aedes,

EVRIPIIDIS ORESTES.

Et cape in manus has inferias, & meas comas:
Et veniens ad Clytemnestræ sepulchrum,
Dimitte ibi mel cum lacte mixtum, & vini spumã, 115
Et stans in summo tumulo dicas ista:
Helena soror donat te his inferiis,
Cum nõ ausit ad tuum monumentũ accedere, metuẽs
Argiuam turbam. & iube ipsam propitiam
Mentem habere mihi & tibi & marito, 120
Et istis duobus miseris quos perdidit Deus:
Et quæ oportet me facere erga sororem mortuam,
Omnia promitte dona inferorum.
Abi õ filia, propera, & inferiis sepulcro
Datis quam celerime memineris reditus. 125
Elec. O natura, quam magnum es malum inter homines,
Et salutaris iis qui sunt confecti bonum.
Videte quomodo præcidit extremos pilos,
Seruans formæ dignitatem, & est tamen vetula.
Dii te perdant, quam perdidisti me,
Et hunc & totam Græciam. õ misera ego. 130
Iterum vero accedunt meis lamentis
Charæ sociæ, fortassis excitabunt ex fomno
Istum quiescentem, & tabefacient meum oculum
Lachrymis, quando video insanientem fratrem. 135
O charissimæ mulieres tacito pede
Accedite, non strepите, neque sit fragor.
Tua enim beneuolentia est mihi quidẽ grata, sed mihi
Erit calamitas excitari istum.

ANTISTROPHICA.

Strophe I.

Ch. 1 Tacite, tacite, subtile vestigium soleæ 140
2 Ponite. non strepите, neque sit fragor.
El. 3 Procul abite illuc,
4 Procul mihi a læto.
Ch. 5 Ecce obtempéro. *Elec.* Hei hei syringis.
6 Velut sonus 145
7 Tenuis ex arundine, õ chara fones mihi.
Ch. 8 Ecce submissam tanquam per calamum sibilantem
9 Profero vocem. *Elec.* Recte ita.
10 Appelle appelle. Adito tacite,
11 Tacite ito. Dicas propter quam 150

12 Clu-

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ λάβε χάρι' αὐτῶν, ὡς χερσίν, πόρρω τ' ἐμὸς.
Ελθούσῃ δ' ἀμφὶ τὴν Κλυταιμνήστρας τάφον,
Μαλὶ κρητὲρ ἄφες χαλκῶς, οἶνω πόντ' ἄχλιν, 115
Καὶ τὸν ἐν' ἀκροχέμοισι, λίξον πύδ'.
Ἐλὲνθ' ἄδελφὴ ταῖς δὲ δουρίταις χάρις,
Φάσω πρὸς σπλάγχν' ἀνήμερον, ταρβήσας πε
Ἀργείων ὄχλον· εἰ μὴ δ' αὖτ' ὤνεις νιν,
Εὐχόμεναι σὺν, ὅς ποδὶ γναίμεν ἔχον.
Τοῖν τ' ἀδελφῶν πύδ'. ἔς ἀπὸ λαοῦ θεός.
Ἄ δ' οἱ εἰς ἀδελφῶν κρητὲς ἐκπαίνειν ἔμελλ'.
Ἀπανδ' ἱπποχρόν' ἑρπετῶν δουρήματα.
Ἰδ' ὃ πένον μοι, σαρκεῖ, καὶ χροὶ πέφρα
Δοδὸς, ὡς περὶ σὺ τῆς παλιν μέμνησ' ἔδωδ'.
ἤλ'. ὦ φύσις, ἐν αὐτῶν ποσσὶν ὡς μέν' εἰ κρητὸν.
Σωτήριόν τε θεὸς κρητὸς κεντρίμοις.
Εἶδ' ἐπεὶ παρ' ἄκρας ὡς ἀπὸ πύξε' ἔτλησας,
Σώζουσι κρητὸν, ἐπὶ δ' ἡ πάλαι γυνή.
Θεοὶ σὲ μισήσαν, ὡς μὲν ἀπώλεσας,
Καὶ τὸν δὲ, πᾶσάν δ' Ἐκείνῃ, ὃ πάλαι ἐγὼ.
Αἶδ', αὖτ' ἵππεσι θεῖς ἱμῶς θύλῃ μακρῇ
Φίλῃ ξυνοδοί. πῶς μετρήσουσ' ὕπνῳ
Τόν δ' ἡσυχάζοντ'. ὅρμη δ' ἐκπύξας ἱμῶν
Δακρυόεις, ἀδελφὸν ὅταν ὄρω μεμνῶνός τε.
ὦ φίλῃται γυναικί, ἡσυχῇ ποδὶ
Χωρεῖτε τε, μὴ ψοφεῖτε, μή δ' ἔσται κτύπος.
Φιλία γὰρ ἡ σὴ, περὶ μνήης μὲν, αἶψ' ἱμῶν
Τόν δ' ἐξέρχεται, συμφορὰ γλυήσεται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.
1 Σίρα, σίρα, λαπὼν ἔχοντ' ἀνέσλης 140
2 Τηγεῖτε, μὴ κτύπετε, μή δ' ἔσται κτύπος.
ἤλ'. 3 Ἀπὸ πύξε' ἐκεί-
4 σ' ἀπὸ πύξε' ἐκεί-
5 Ἰδ' ἡ πύξας. Ἡ. ὡς ἀνέσλη.
6 Ὅπως ποδὶ
7 Λεπτοὶ δὲ δὲνακας, ὃ φίλα φωνή μοι.
8 Ἰδ' ὡς μεμνῶν ὡς ἀπὸ πύξας
9 Φέρω βοῶν, ἤλ'. καὶ ὕπνῳ
10 Καταρὰ κρητὲς, πύξας ὡς ἱμῶν.
11 Ἀπὸ μῆος ἰδ', λόγον ἀπὸ δὲ ἰφ' ὃ. π. 150

F 2

12 Χρίσας

Ch. 1 Dic quis erit finis malorum?

El. 2 Mors. quid enim aliud dicam?

3 Non enim habet desiderium cibi.

Ch. 4 Manifesta igitur est mors.

El. 5 Perdidit nos Phœbus

6 Dans miserum sanguinem, mutua necem

7 Patricidæ matris.

Ch. 8 Iuste quidem factum, sed non pulcre.

Antistrophe III.

El. 1 Necasti, necata es ô

2 Quæ peperisti me

3 Mater, perdidisti verò

4 Patrem & liberos istos

5 A tuo sanguine, *f. cretos.*

6 Perimus, perimus similes mortuis.

7 Tu enim es mortua.

8 Et abit mea

9 Pars vitæ maior in

10 Gemitibus & luctibus,

11 Et lachrymis nocturnis: cælebs,

12 Et sine liberis, vitam nempe

13 Misera in perpetuum traho.

Chorus.

Virgo Electra accedens prope, vide

Ne tuus frater mortuus fallat te:

Non enim placet mihi nimia eius remissio.

O. 1 O dulce demulcens somne, remedium morbi,

Quam suavis mihi aduenisti opportuno tempore.

„ O veneranda obliuio malorum, quam es sapiens,

„ Et optanda dea calamitosis.

Quomodo veni huc? quomodo veni?

Sum enim oblitus priorum priuatus mente.

Elc. 1 O charissime, quam exhilarasti me, cum obdormissem.

„ Vis ut contrectem te, & erigam corpus?

O. 1 Attingas, attingas sane, & absterge a misero

Ore & oculis meis spumam concretam.

Elc. 1 Ecce suauis officium, & non recuso

Fraterna membra curare sororia manu.

O. 1 Subiice lateribus latera, & squalidam comam

Aufer a facie: obscure enim video oculis.

Elc.

χρ. 1 Θρῆναι, πρὸς καὶ τὴν τελευτὴν μὲν ἐστὶν

ηλ. 2 Θανέειν. ἢ δὲ ἀλλότῃ ἐπιπῶ;

3 Οὐδὲ γὰρ πόθεν ἔρχεται βορρῆς.

χρ. 4 Πρὸς δὲ τὸν αἶρα πότμος.

ηλ. 5 Εξέρχου δὲ Φοῖβος ἡμῶς

6 Μείλιον δὲ πόντον αἶμα δούς

7 Πατρὸς φόνος ματέρος.

χρ. 8 Δίημι μὲν, καὶ λῶς δὲ ἔ.

Αντιστροφή γ'.

ηλ. 1 Ἐκείνας, ἔθανες ὦ

2 Τεκερμήμας

3 Μάτερ, ἀπὸ δὲ ὠλεῖσας

4 Πατέρας, τέκνα τε ἄδ.

5 Σέθεν ἀφ' αἵματι.

6 Ολομοῖστα, δλομοῖσθ' ἰσπένευσθ.

7 Σὺ γὰρ τ' ἐν τεκερμῆς

8 Τότ' ἐμὸν οἶχται

9 Βίη τε πλείον μέρους ἐν

10 Σπινὰ χῆρ' ὅτι τε καὶ γῆρας,

11 Δάκρυσι τ' ὀνυχίοις ἀγῆρας,

12 Ἐπὶ δὲ ἀπικνύσθαι, ὥς τε βίοντι

13 Ἀμείλιος εἰς τὸν αἶν' ἔλκω γῆρον.

ΙΑΜΒΟΙ.

χρ. 1 Ὅρα παρδύσθαι παρδύν' Ἠλέκτρα πύλας,

Μη κατ' ἡνῶν σε σύρσιν ὦ λείλητ' ὀδ.

Οὐ γὰρ μὲν δρῶσιν πύλας παρδύσθαι.

ἐρ. 1 ὦ φίλον ὕπνου θελήτηρον, ἐπίκουρον νόστον,

ὥς ἡδὺ μοι αὐτοσπλήνης ἐν δόοντι γα.

„ ὦ πότνια λήτη τῶν κακῶν, ὥς εἰσάφῃ,

„ Καὶ τοῖσι δὲ τυχεύουσιν ὀκταίμῃ θεός.

Πόθεν ποτ' ἦλθον δευροῦ; πῶς δὲ ἀφ' ἡμέρας;

Ἀμνημονῶν γὰρ τῶν περὶ πολλὰ φθίεις φρεσὶν.

ηλ. 1 ὦ φίλτατ', ὥς μὲν ἦν φρεσὶς εἰς ὕπνον πύλων.

Βλέπε δὲ γὰρ στυγερὰ φρίσσιν ὀφθαλμοῖς,

ἐρ. 1 Λαβὸν λαβὸν δὲ τ' ἐν δὲ ἔμμερον ἀθλῆς

Σπινὰ δὲ ἀφ' ὧν πύλων, ἐμμερῶν τ' ἐμμερῶν.

ηλ. 1 Ἰδοὺ τὸ δούλωμα ἡδὺ καὶ ἀνέμμερον

Ἀδελφ' ἀδελφῇ γὰρ ἡμετέροις ἐμμερῶν.

ἐρ. 1 Ἰδοὺ τὸ δούλωμα ἡδὺ καὶ ἀνέμμερον

Ἀφ' ὧν πύλων, ἐμμερῶν τ' ἐμμερῶν.

F

ηλ.

326

225

230

239

240

242

250

282

268

Μίσος

89

229

230

230

245

24.

250

25

10

Medium

Elec. O miserum caput, fordidis cincinnis, 225
Quam es horridum, quia diu non es lotum.
Ore. Iterū reclines me in lectum, quādo me dimittit morb.
Infantiae, sum debilis, & languent membra.
Elec. Ecce, lectulus est charus aegrotanti:
„ Molestia possessio, sed tamen necessaria. 230
Ore. Iterum erigas me, & extendas corpus.
Cho. Aegroti sunt impatientes propter perturbationem.
Elec. Vis componere pedes in terra, [rerum grata est.
„ Ponens vestigium ex lōgo intervallo. Vicissitudo oīm
Ore. Maxime, hoc enim habet opinionem sanitatis. 235
„ Praestat putare, etiamsi reuera non ita sit.
Elec. Audi nunc ō frater,
Donec sinunt te sapere Erinnyes.
Ore. Quid dices nouisti quidem bonum est, gratum erit:
Sin malum, satis antea habeo malorum. 240
Elec. Menelaus venit tui patris frater.
Tabulae vero nauium stant in portu Nauplio.
Ore. Quid dicis, venit lumen meis & tuis malis,
Vir cognatus, & habens beneficia a patre?
Elec. Venit, (accipe hoc argumentum meae orationis:) 245
Ducens Helenam ex Troiana vrbe.
Ore. Si solus esset seruatus, esset felicior.
„ Si autem ducit uxorem, venit cum ingenti malo.
Elec. Tyndarus genuit insigne ad vituperationem
Genus filiarum, & infame per Graciam. 250
Ore. Tu ergo esto dissimilis malarum mulierū: licet enim.
Et non dicas tantum, sed & isti senti.
Elec. Heu mihi ō frater, oculus tuus turbatur,
Cito mutatus es in rabiem, modo sanus.
Ore. O mater, precor te, ne incurias mihi 255
Puellas cruetas, & quarū comae habet specie serpentū.
Istae enim, istae saluunt prope me.
Elec. Mane ō miser quietus in tuo lecto.
Nihil enim vides eorum quae putas te videre.
Ore. O Phoebe, occidet me habētes caninam speciem, 260
Toruam tuentes, inferorum sacrificulae, atroces Deae.
Elec. Non dimitram te, implicans vero meam manum,
Prohibebo te saltare infelices saltus.
Ore. Dimitte tu vna existens ex meis furtis,

Medium me tenes, vrabiicis in Tartarum.
Elec. O misera ego, vnde petam auxilium,
Postquam habemus deum inimicum?
Ore. Da mihi arcum cornu, dona Apollinis,
Quibus me iussit Apollo depellere deas,
Si me perterrefacerent furore, rabie.
Elec. An sauciabitur aliqua dearum mortali manu?
Ore. Si non discedet ab oculis meis.
Non auditis? non videtis eminus ferientium
Arcum alata tela cui brata?
Ah, ah! quid cunctamini euolare in aetherem
Alis, & acutare oracula Phoebi?
Eia quare deficio animo, emittēs spiritū ex pulmone?
Quo, quonam aberravi a lecto?
Ex fluctibus rursus tranquillitatem video.
Elec. Frater quid ploras caput ponens intra vestem?
Ore. Pudet me, quod tibi communico meos labores,
Præbens molestiam tibi virgini meo morbo.
Ne contabescas propter mea mala.
Nam tu quidem approbasti hæc, sed ego feci
Maternam credem accuso autem Apollinem,
Qui me incitans in opus impiissimum,
Verbis quidem me consolatus est, non autem re.
Puto autem si patrem meum coram
Ipsū interrogassem, an esset interficienda mater,
Extrusurum fuisse multas preces ad has genas,
Ne adigerem gladium in iugulum matris:
Siquidem neque ipse esset recepturus vitam,
Et ego miser futurus in tantis malis.
Nunc reterege o soror,
Et abi a lachrymis, quanquam admodum misere
Sumus affecti. Et quando vides me deficere animo,
Tu malum meum & corruptum sensum
Coerce & consolare: quando tu ploras,
Nos præsentia oportet te admonere, o chara.
Ista mutua officia decent amicos.
Sed o misera vadens intra domum
Porrecta da somno iam diu insomnes palpebras,
Et sume cibum, & laua corpus:
Si enim deferres me, aut propter assiduitatē morbum

Tibi

Μέσον μὲ ὀχμῆξίς, ὡς βάλῃς εἰς πύργον.
ἡλέ. Οἱ ἐγὼ πάλαινα, τὴν ἐπιχειρίαν λάβω,
ὀρέ. Ἐπεὶ τὸ θεῖον δύστροπος κακότητος
Δὸς τὸ ξάμβρι καὶ κληῖ, δῶρε Λοξίας,
Οἷς μὲ εἴπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνει θεῶν.
ἡλέ. Εἰ μὲν ἐμφοδοῖν μανίαςιν λυοσήμεσι.
ὀρέ. Βεβλήσεται ἡς θεῶν βροχησὶα χρεῖς.
Εἰ μὲν ξάμβρι χρεῖς ὁμῶντων ἐμῶν.
Οὐκ εἰσπορεύεται ἔχ' ὀρεῶν ἐκ δόλων
Τόξων πτερωτῶν γλυφίδας ἐξομοιήσας
Ἀ, ἂ, τί δή τι μέλλει; ἐξακρίξειτ' αἰθήρα
Πιπρῆς πρὸ Φοῖβου οἱ ἀπ' αὐτῶν θεσφαῖς.
Ἐα, πρὸς ἡμῖν ἀλύω, πνεῦμα αὐτῶν ἐκ πνομῶντος
Ποί, ποί ποτ' ἡλάρμοδι δεινῶν ἄποι
Ἐκ κυμάτων γὰρ αὐτῶν, αὐτοῦ γαλῶν ὀρεῶν.
ἡλέ. Σύρξονε, τί κλέεις κρύπτεις; εἰσὼ πύλων
ὀρέ. Αἰσχύνωμαι σοι μετὰ δίδυς πόνων ἐμῶν,
Ὀχλον τε περιέχων παρρηγῆσιν ἰστοῖς ἐμῆς.
Μὴ τῶν ἐμῶν ἐκκαπνιστικῶν κακῶν.
Σὺ μὲν γὰρ ἐπὶ σπύρας βίβ' ἐργασαί μ' ἐμῶν
Ματρὸν αἰμα. Λοξία δ' ἐμὲ φορῶν,
Ὅστις μὲ ἐπαύρας εἰς ἔργον ἀνοσώπειον,
Τοῖς μὲν λόγους ἤνθευες, τοῖς δ' ἐργασίαν ἔ.
Οἷμα δ' πατέρου τὸν ἐμῶν, εἰ κατ' ὁμῶντα
Ἐξιστρέφω νιν, μητέρ' ἐκπίνω με χρεῖς.
Πολλὰς γὰρ εἰς τὸ δ' αὐτῶν ἐκπίνω λίσσας,
Μήπω τυχύσης εἰς σφαγῆς ὡς ἐξίφως,
Εἰ μήτ' ἐκείν' ἀνάλωσιν ἡμῶν φῶς,
Ἐγὼ δ' ὅτ' ἐλθέων τοῖς δ' ἐκπίνω κακῶν.
Καὶ νῦν ἀνὰ κλυτὴν ὡς καὶ γὰρ ἔχον κακῶν.
Ἐκ δεινῶν τ' ἀπελθε, καὶ μὲν ἀδελφῶν
Ἐργῶν. ὅταν δ' αὖτε ἀνήμεσαντ' ἰδῇς,
Σὺ μὲν τὸ δεινὸν καὶ ἀφ' ὧν φρεσὶν φρεσὶν
Ἰχμῶν, παρρηγῆσιν. ὅταν δ' αὖτε στήνῃς,
Ἡμῶν παρρηγῆσιν καὶ σε καὶ πρὸν φίλων.
Ἐπιχειρίω γὰρ αὐτῶν τοῖς φίλοις κακῶν.
Ἀλλ' ὡς πάλαινα, βῆσται δεινῶν ἴστω,
Ἵππων τ' αὐτοῦν βλεφάρων ἐν αἰθέρι, αὐτῶν
Στῆν τ' ὀρεῶν, λυτῶν τ' ἐπὶ χροῖ βαλῶν.
Εἰ γὰρ πάλαινα μὲν, ἡ παρρηγῆσιν ἰστοῖς

Καὶ

ήλ.

Κτήση τίς, οἰζόμεναι· σὲ γὰρ ἔχω μόνη
Επιγυροῦν, ἀλλων, ὡς ὄρεας, ἐρημὸς ὢν.
Οὐκ ἔστι. σὺ σὺ κατὰ πνεῖν αἰρήσιμον,
Καὶ ζῶν. ἔχῃ γὰρ ἰσότην. ὡς σὺ κατὰ πνεῖν,
Γυνὴ πὶ θάσσῃ, πῶς μὲν σωτήριον;
Αὐτὸν ἔλφῃ, ἀκούτωρ, ἀφίλος. εἰ δὲ σὺ δὲ κεί,
Δραῖν χρὴ παῖδ'. ἀλλὰ κλίνον εἰς δύνω δέμους,
Καὶ μὴ τὸ παρθεῖν καὶ φοβεῖσθαι σ' ἐν δέμῳ.
Ἄρα δὲ παρθεῖν· ῥῆμα δ' ἐπὶ φρονέει λήγους.
Καὶ μὴ νοσήσῃ γὰρ, ἀλλὰ δὲ ξύζης νοσέειν,
Καὶ μὴ θῶ βροχέων δόξα πείνεται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στρεφῆ.

1. Αἰ. αἰ.
2. Δραμάδες ὦ πτεροφόροι,
3. Πατρίδες θεαί,
4. Δόκχον αἰθῆρας ἐλάχῃ· σὺ
5. Δάκρυσι, καὶ γοῖσι,
6. Μελαιρῶν περ δὲ μῦθους, αἰπε
7. Τὸν παῖδ' αἰθῆρ' ἀμύχανον· αἰμῶν
8. Τινὲς μὲν δὲ κεν, ἔννυμνον φόνον,
9. Καθικεπένομα, καθικεπένομα,
10. Τὸν Ἀγαμέμνον' ἔχον ἑκάστα· σὺ
11. λαθὲ λυσσας μοιτιάδας
12. Φοιτιέμ. φεῖν μὲν χῶν,
13. Οἶον ὦ πέλας ὄρεα χεῖς, ἔρρεις,
14. Τεῖπεδος δὲ φασιν, αὐτὸ Φοῖβος
15. Ἐλακιν, ἔλακε, δὲ ξάμεν· αὐτὸ δὲ πεδον,
16. Ἰνα μεσομφαλοὶ λήγονται μυχοῖ γῆς.

Αντιστροφῆ.

1. Ἰὼ Ζεῦ,
2. Τίς ἔλεις; τίς ὅδ' ὤρων
3. Φόνι· ἔρχεται,
4. Θούων σὲ τὸν μέλειον; ὦ δάκρυα,
5. Δάκρυσι συμβάλλει
6. Πορδῶν τίς εἰς δέμους ἀλατῶν
7. Ματίρως αἶμα σῶς, ὅτ' αἰσθαλέν.
8. Καθλοφύρομα, καθλοφύρομα.
9. Ὁ μίτρας ἔλθῃ· ἔμνημους ἐν βροχίς.
10. Ἀνὰ ἡμῶν ὡς ἡς ἀφ' αὐτοῦ γοῦς

11. Τίς

- 305 Tibi conciliabis, perimus: te enim solam habeo
Auxiliatricem, ab aliis, ut vides, desertus.
310 Non ita erit. tecum volo mori,
Et viueret idem enim est. si tu moriaris,
Quid faciam mulier? quomodo sola seruiabor? [310
Sine fratre, sine patre, sine amicis. Sed si tibi videtur,
Oportet ista facere. Sed reclina corpus in lectum,
Et non terrorem, & id quod te exteret ex lecto,
Facile admittas. mane in lecto:
Etiam si enim non ægrotes, sed videaris ægrotare:
Angor animi, sit morbus hominibus.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Strophe.

- Ch. 1. Hei, hei,
2. O celeres alatae
3. Furiosae deae,
4. Quae nactae estis thyrsus dissimilem Bacchico
5. In lachrymis & luctibus,
6. Atræ Eumenides, &
7. Per latum aërem volantes, sanguinis
8. Vlscerantes poenam, vlscerantes caedem,
9. Supplico, supplico,
10. Sinite filium Agamemnonis ob-
11. liuisci rabiem, infaniam
12. Furiosam. hei quales
13. Labores miser concupiscens peris?
14. Oraculum ex tripode, quod Phœbus
15. Dixit, dixit, accipiens in solo,
16. Vbi dicitur esse umbilicus terræ.

Antistrophe.

1. Hei Iupiter,
2. Quae misericordia? quale hoc certamen
3. De caede venit,
4. Impellens te miserum, cui lachrymas
5. Lachrymis addit
6. Aliquis malus genius, ducens in domum
7. Sanguinem matris tuæ, qui te exagitat.
8. Lamentor, lamentor.
9. Magna fortuna non est stabilis inter homines.
10. Et sicut velum nauiculæ celeris

EVRIPIDIDIS ORESTES.

- 11 Excitans Deus, demergit.
12 Ingentium ærumnarum tanquam ponti
13 In fluctus vehementes exitiales.
14 Quam enim hætenus familiam aliam
15 Diversam, quam hanc a diuinis nuptiis
16 Et a Tantalò ortam oportet me colere?

Atqui rex huc venit
Menelaus dominus: ex multa dignitate corporis
Conspici potest,
Quod sit ex familia Tantalidum.
O qui applicuisti exercitum mille nauium
In Asiam,
Saluc. tu es felix,
Cum diuinitus effeceris quæ optasti.

Menelaus.

O domus, partim libenter te aspicio,
Veniens ex Troia, partim videns gemo.
Nam in orbem circumdatam miserandis malis
Nunquam vidi magis aliam domum.
Etenim Agamemnonis fortunam cognoui,
Et mortem qua ab vxore periit,
Ad Maleam admouens nauem. ex fluctibus vero
Nautarum yates dixit mihi
Nerei propheta Glaucus, verax Deus,
Qui mihi hæc dixit astans clare:
Menciae iacet tuus frater mortuus,
Incidens in vltima balnea vxoris:
Et impleuit me & nautas meos lachrymis
Multis. postquam autem attigi terram Naupliam,
Ibi iam huc tendente mea coniuge,
Cum sperarem Orestem filium Agamemnonis,
Et matrem charis complecti brachius
Tanquam florentes, audiui ex quodam piscatore,
Cædem impiam filiae Tyndari.
Et nunc ô iuuentula dicite vbi est
Agamemnonis filius, qui sustinuit ista magna mala?
Erat enim infans tunc in manibus Clytemnestrae,
Cum reliqui domum, vadens ad Troiam:
Quare non nossem eum intuens.

Ore.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 11 Τινὰ ζῶας δαίμων, κατέκλυσε,
12 Δεινῶν πόντων, ὡς πόντου.
13 Λάθροισι ἐλεηροῖσιν ἐκ νέμεισι.
14 Τίνα γὰρ ἐπὶ πάρος οἶκον ἄλλου
15 ἔπερσεν, ἢ τοὺς ἀπὸ Τροάδων γάμους
16 Τῶν ἀπὸ Τανταλίδων, τοὺς ὁδοῦ με χερσὶς

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Καὶ μὲν βασιλεὺς ὁ δὲ δὴ σείη
Μινέλαος ἀνὰ πᾶσιν ὁ δὲ θεοῖσιν
Δηλὸν ὁρᾷ.
Τῶν Τανταλίδων ἐξ αἵματος ἄν.
Ὁ χλιόναν σπᾶτον ὀρμίστας
Εἰς γὰρ Ἀσίαν,
Χαῖρ. δὴ τυχὼς εἰς αὐτὸς ὀμιλεῖς,
Θεὸς γὰρ πρὸς αἵματι ἦν γόνυ.

ΙΑΜΒΟΙ.

με. Ὁ δῶκε, τῇ μὲν σ' ἠδ' ἑὸς πατρὸς δόρυ μῆκος
Τεγίανθεν ἰλθύν. τῇ δ' ἰδὼν κούρην.
Κύκλω γὰρ εἰληθεῖσιν ἐθλοῖς κούρῃς,
Οὐ πάποτ' ἄλλω μῦθον εἶδον ἐστίν.
Ἀραμείνον· ὅρμ' γὰρ τυχὼς ἡ πιστὴ μῆκος,
Καὶ γινώσκον, οἷον πατρὸς δόρυ μῆκος ὁ δὲ γὰρ,
Μαλὲα πατρὸς γὰρ πατρὸς γὰρ, ἐκ γὰρ κούρῃς
Ὁ ναυπλοισι μῆκος, ἐκ γὰρ κούρῃς
Νηρείως πατρὸς γὰρ γλαύκῃς, ἀφ' οὐδ' ἑὸς θεός,
Ὁς γὰρ πατρὸς, εἰπὼν ἐμφανὲς πατρὸς γὰρ,
Μενέλαε, κούρῃ σὺς κούρῃς ἦν γὰρ γόνυ,
Λατρεῖσιν ἐλθόντων πατρὸς γὰρ γόνυ,
Δακρύων τ' ἐκ γὰρ γόνυ, καὶ ναυπλοισι μῆκος
Πολλῶν. ἐπὶ γὰρ Ναυπλοισι μῆκος, καὶ γόνυ,
Ἡδὲ δῶκε πατρὸς γὰρ γόνυ, ἐκ γὰρ γόνυ,
Δοκῶν Ορέστην πατρὸς γὰρ γόνυ, Ἀραμείνον·
Φίλασσι χερσὶ πατρὸς γὰρ γόνυ, καὶ γόνυ,
Ὁς δὲ τυχὼς, ἐκ γὰρ γόνυ, καὶ γόνυ,
Τῇς Τανταλίδων γόνυ, καὶ γόνυ,
Καὶ γόνυ ὅπου γόνυ, καὶ γόνυ,
Ἀραμείνον· ὅρμ' γὰρ γόνυ, καὶ γόνυ,
Βρίφος γὰρ γόνυ, καὶ γόνυ, καὶ γόνυ,
Ὁτ' ἐξέλεγον μῆκος, ἐκ γὰρ γόνυ,
Ὁστ' ἐκ γὰρ γόνυ, καὶ γόνυ, καὶ γόνυ.

Ore.

ορέ. "Οδ' εἰμὶ Ορέστης Μενέλαος, ὃν ἱστέεις,
Ἐκὼν ἐγὼ σοὶ τὴν μετὰ σὺν ἡμῶν κακῶν.
Τῶν σὺν ᾧ γὰρ αὐτῶν πατρὸς ἡμετέρου, ὃν ἡμεῖς
ἱκέτης ἀφύλακτοί ἐσμ' ἐξ ἀπ' ἡμετέρων λίσσας.
Σῶσον με, ἀφ' ἧς αὐτὸς εἰς κρητὸν κακῶν.
οἰ. ὦ θεοί, τί λούσας; πῶς δὲ δόρυ νεκρῶν;
ορέ. Εὐ γ' εἶπας. ἔγδ' ὡς κακῶν, φάος δ' ὅρα.
οἰ. Ὡς ἡρῶσιν παλαιοῖσι κακῶν τάλαις.
ορέ. Οὐ γὰρ παλαιὸν εἰς με, ἀλλὰ πᾶσι αἰεὶ τίται.
οἰ. Δεινὸν ἢ λούσας ἐμὴν αἵματι ξηραῖς κρηταῖς.
ορέ. Τὸ σῶμα φρεσὶν, τοδ' ὅνομα ἔλκεται με.
οἰ. ὦ παλαιὸν με, σὶ φανείσ' ἀμφοτέρω.
ορέ. "Οδ' εἰμὶ μετὰ τῆς παλαιῶν φονῆς.
οἰ. Ἐκὼν γὰρ φέδου δ' ὁλίκοις λείγῃ κακῶν.
ορέ. Φεῖδ' ἐμὲ, ὃ δ' αἰμῶν δ' εἰς ἐμὲ παλαιὸν κακῶν.
οἰ. Τί γὰρ πάλαιος; τίς σ' ἀπ' αὐτοῦ νοσῶς;
ορέ. Ἡ σῶσις, ὅτι σῶσις δέει, εἰρησυχίᾳ.
οἰ. Πῶς φῆς σφόν τει τοσούτῃς, ἔτι μὴ σφόν.
ορέ. Λύπη μέγιστος δ' ἡ ἀφ' ἧς ἡμεῖς με.
οἰ. Δεινὴ γὰρ ἡ θεός, ἀλλ' ὅμως ἰασημὸς.
ορέ. Μανίαι τε, μετὰ τῶν αἰματῶν ἡμετέρων.
οἰ. Ἡρῶν ἢ λούσας ποτε; τίς ἡμεῖς τοτ' ὦ;
ορέ. Εν ἡ παλαιῶν μητέρ' ἐξ ὧν ἡμεῖς τάλαι.
οἰ. Πότερ' κατ' οἴκους, ἢ πατρὸς ἡμετέρων πυρῶν;
ορέ. Νεκρῶν, φυλάσσων ὅσων αἰματῶν.
οἰ. Παρὰ τις αἰματῶν, ὅς σὺν ἡμεῖς δέμας;
ορέ. Παλὰ δὲ, ὅτι σφόν αἵματι καὶ μετὰ τῶν φόνων.
οἰ. Εκ φασμάτων ἢ τάλαι νοσῶν ποῖον ὕπνο;
ορέ. "Εδδ' ἰδὲν ἡμεῖς νυκτὶ πατρὸς φερέεις κρηταῖς.
οἰ. Οἱ δ' αἰεὶ ἔλκεται, ὅνομα δ' εἰς βέλοισιν.
ορέ. Σμενὰ γὰρ, ἀπ' ἧς δέει δ' ἀποτῆπον λείγῃ.
οἰ. Αὐτὰρ σὶ βακχεύουσιν σφόν φόνων;
ορέ. Οἱ μετὰ δεινῶν, οἱς γ' ἐλάνοισιν τάλαις.
οἰ. Οὐ δεινὰ, πάλαι δεινὰ τῶν εἰρησυχίᾳ.
ορέ. Αἰεὶ ἡμεῖς ἀναφορὰν τ' ἐμφορῶν.
οἰ. Μὴ γὰρ αὖτις εἶπας. τὸ το μὲν γὰρ σφόν.
ορέ. Φοῖβος κελόσας μετὰ τῶν κρηταῖς φόνων.
οἰ. Αἰματῶν τε, ὡς τ' ἐλάνοις καὶ τῆς δικῆς.
ορέ. Δυλὸν μὲν θεοῖς, ὅ, τι ποτ' εἰσὶ θεοί.
οἰ. Κατ' ὅσον αἰμῶν Λοξίας, ὡς σὺν κακῶν;

Ore. Ille sum Menelae Orestes, de quo tu quaeris,
Volens dicam tibi mea mala.
Attingens primum tua genua:
Supplex accommodans preces oris, sine ramis:
Serua me, aduenisti ipse in ipso articulo malorum.
Me. O dei, quid video, quem mortuorum video? 385
Ore. Recte dixisti: nō enim uiuo p̄ malis quanq̄ video lucē.
Me. Quam es horridus squalidam comam o miser?
Ore. Non species, sed facta me cruciant.
Me. Horribiliter vides siccis pupillis oculorum.
Ore. Corpus euanidum est, sed nomen nō reliquit me. 390
Me. O deformitas apparens mihi praefer opinionem.
Ore. Hic sum matris meae miserae homicida.
Me. Audiui, patre dicere mala vel raro.
Ore. Parco, dæmōn autem est diues malus aduersus me.
Me. Quid tibi accidit? quis morbus te perdit? 395
Ore. Conscientia, quod sum mihi conscius fecisse atrociam.
Me. Quomodo inq̄s? quod .n. sapienter dicitur, clarū est,
Ore. Tristitia maxime consumit me. [non obscurum.
Me. Est saeva dea, sed tamen placabilis.
Ore. Etiam furores, qui vlciscuntur matris caedem.
Me. Quando incepti furere? quae dies tum erat? 400
Ore. Qua die miseram matrem oneraui tumulto.
Me. An domi, an assidens ad rogum?
Ore. Noctu custodiens collectionem ossium.
Me. Aderat aliquis, qui confirmaret tuum corpus? 405
Ore. Pylades, qui simul fecit caedem matris.
Me. A quibus spectris sic affectus es?
Ore. Vili sum tres puellas videre nocti similes.
Me. Noui quas dixisti: nuncupare autem nolo.
Ore. Atroces enim sunt, insipide ne dixeris, caue.
Me. Ipse te ob matris caedem exagitant? 410
Ore. Hei persecutionem, qua miser exagitor.
Me. Non paterentur dira, qui fecerunt dira?
Ore. Sed est nobis translatio casus.
Me. Non dicas necesse: hoc enim nō est sapienter dictum. 415
Ore. In Phœbum iubentem perficere matris caedem.
Me. Stultior, quam ut sciat honestum & ius?
Ore. Seruimus diis, quicquid sunt dii.
Me. An non iuuat Apollo te in his malis?

- Ore. Cunctatur, dii autem sunt tales natura. 420
Me. Quam diu est, quod mater extincta est?
Ore. Sextus hic dies est, rogus adhuc calet sepulchri.
Me. Quam cito a te Eumenides reposcūt sanguinē matris?
Ore. Non sapienter, vera dicens, malus es erga amicos.
Me. Quid tibi conducit vindicta patris? 425
Ore. Nondum. Id quod cunctatur, est simile inutuli.
Me. Quomodo ciuitas est erga te affecta cum hæc feceris?
Ore. Sicut in odio, ut nemo me alloquatur.
Me. Non purificasti ab illo sanguine manus iuxta leges?
Ore. Eicior ex omnibus domibus quo vado. 430
Me. Qui ciues certant te eicere ex terra?
Ore. Oeax, imputans patri odiū, quod cōcepit ad Troiam.
Me. Intellego. Vleiscitur te ob necem Palamedis.
Ore. Non tamen eram eius particeps: per tres pereō.
Me. Quis est alius? an aliquis ex Ægisthi amicis? 435
Ore. Illi me persequuntur, quos nunc audit ciuitas.
Me. Sinit te ciuitas habere sceptrā Agamemnonis?
Ore. Quomodo, qui non sinunt me amplius viuere?
Me. Quid facientes, quod clare dicere
Mibi queas? 440
Ore. Calculus feretur contra nos hoc die.
Me. An ut concedas in exilium, vel interficiaris, vel non?
Ore. Ut interficiar a ciuibus lapidatione.
Me. At cur non fugis ultra terminos terræ?
Ore. Circumdatur enim vndique æneis armis, 445
Me. Priuatim ab hostibus, an ab ciuitate Argiua?
Ore. Breuiter, ab omnibus ciuibus, ut interficiar.
Me. O miser venis in extremam calamitatem.
Ore. Mea spes habet refugium malorum in te.
Sed veniens fortunatus miseris, 450
Amicis imperti de tua felicitate:
Et non solus teneto, cum acceperis beneficium,
Sed suscipe & labores per vices
Perfoluens paternū beneficium illis quibus oportet.
„Nomen, non rem habet: amici, 455
„Qui non in calamitatibus sunt amici.
Cho. Atqui huc contendit senili pede
Spartiates Tyndareus in nigra veste,
Rasus lugubri modo propter filiam,

- Ore. Μίλλα. Τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσις.
Me. Ποῖον χρῶνόν τ' ἔμελλε εἶναι τῆς προῆς;
Ore. Ἐκείνῳ πόλιν ἤμελλε, ἐπὶ πυρρῇ θερμῇ τῇ φεβ.
Me. Ὡς τὰν μετὰ τὸν σ' αἶμα κατέργε θανάτου;
Ore. Οὐ σοφός, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους ἔφυς κακῶς.
Me. Πατὴρ δ' ὅτι π' σ' ἀφ' αὐτοῦ λυμῶσαι;
Ore. Οὐκ ἔστι. Τὸ μέλλον δ' ἴσται ἀπὸ τῆς αἰτίας λέγων.
Me. Τὰ παρὲς πόλιν ἢ πῶς ἔχῃς, ἀράς τας πεδῶ;
Ore. Μισοῦμαι δ' ὡς περ, ἀλλ' οὐ μὴ σωσθῶν ἐπὶ.
Me. Οὐδ' ἡ γνῶσις σὺν αἵματι καὶ νόμους χρῶνται;
Ore. Ἐκδοῦμαι γὰρ δὴ μοῖται ὅπου μολῶ.
Me. Τίνας πολιτῶν ἐξ ἀμειβῶνται σέ γινε;
Ore. Οἷός, τὸ Τροίης μέγιστος ἀνὰ φέρον πατρί.
Me. Σιωπήτω. Παλαμῆδους σε ἡμῶν φόνος.
Ore. Οὐκ ἔστι μετὶ τῶν μοι, ἀλλὰ τῶν δ' ἀπάκουμαι.
Me. Τίς δ' ἀλλ' οὐ; ἢ πού τιν' ἐπ' Αἰγίδα φίλων;
Ore. Οὐ τοῦ μ' ὑπερέβη, ὡν πόλις πενὺν κλύει. 435
Me. Ἀρα μῆνοι οὐδ' ὅτι σὺν τῇ ἐπ' ἔχῃ πόλις;
Ore. Πῶς οἱ πινε, ἔστιν ὅσα καὶ σ' ἡμῶν ἐπὶ;
Me. Τί δ' ὄντες, ὅ, π' καὶ σὺ φέρεσσι πῶν;
Ore. Ἐχθρὸς ἐμοί;
Me. Ἐχθρὸς καὶ δ' ἡμῶν οἷσται τῇ δ' ἡμέρῃ. 440
Ore. Φόβῳ πόλιν τίνω δ'; ἢ γυνεὴν, ἢ καὶ γυνεὴν;
Me. Οὐκ εἶναι τὸν ἄνθρωπον λόγῳ περὶ τὸν αἶμα.
Ore. Κατ' ἐχθρὸν φόβῳ γινεσθαι περὶ τὸν αἶμα;
Me. Κῦκλῳ γὰρ εἰσιότερα μετὰ πᾶσι γυναικῶν οὐροίς.
Ore. Ἰδίᾳ παρὲς ἐχθρῶν, ἢ παρὲς Ἀργείων χρυσοῦς. 445
Me. Πάντων παρὲς ἀνδρῶν, ὡς γυναικῶν, βαρυχρὺς λόγος.
Ore. Ὡς μέλει, ἢ καὶ σὺν μετὰ τοῦ αἵματος.
Me. Εἰς σ' ἐλπίς ἢ μὴ καὶ σὺν μετὰ τοῦ αἵματος.
Ore. Ἀλλ' ἀδελφῶν περὶ αἶμα σὺν μετὰ τοῦ αἵματος.
Me. Μετὰ τοῦ αἵματος σὺν μετὰ τοῦ αἵματος. 450
Ore. Καὶ μὴ μένος τοῦ χρυσοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος.
Me. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ αἵματος σὺν μετὰ τοῦ αἵματος.
Ore. Χάρις πατὴρος καὶ πᾶσι τοῖς αἵματι σὺν μετὰ τοῦ αἵματος.
Me. Ὅμοιος γὰρ, ἔστιν δ' ὅσα ἔστιν, οἱ φίλοι.
Ore. Οἱ μὴ πᾶσι τοῖς αἵματι σὺν μετὰ τοῦ αἵματος. 455
Me. Καὶ μὴ γὰρ ἐπὶ δὴ σὺν μετὰ τοῦ αἵματος.
Ore. Ὁ παρὲς τοῦ αἵματος σὺν μετὰ τοῦ αἵματος.
Me. Κορυφαίη γὰρ τοῦ αἵματος σὺν μετὰ τοῦ αἵματος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

- Ἀπὸ Λοκῶν Μενέλαε, Τυνδαρεὺς ὁδὸς
Στείχ' ὡς ἡμῶς, ἡ μάλιστα αἰδώς μ' ἔχει
Εἰς ὅμματα ἰλθεῖν, τοῖσι νύξ' ἐξέρχεται ὁδῶς.
Καὶ γὰρ μὲν ἔφησε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ
Φιλήματα ἔξειπλῆσε, τὸν Ἀγαμέμνονα.
Παῖδ' ἀγκυλαῖσι παρὰ φέρον, Ἀπὸ δ' αὖτ' ἄμφο
Τιμῶν τε μὲν ἔδεν ἥσαν, ἡ Διοσκύρου,
Οἷς ὡς τελευτᾷ καρδία, ψυχὴ τ' ἐμὴ,
Ἀπὸ δ' αὖτ' ἀμφοῖν αἰσχυρὰς, πῖνα σκοπὸν
Λάβω παρὰ σῶπας, ποῖον ἐπὶ σῶσθαι νείεσθαι.
Θάμνη, γὰρ ἐν τῷ ὁμῶντι φάσματι κέρως;
Παῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἰδὼ ποσιν,
Μενέλαος, ἐπὶ γὰρ τῇ Κλυταιμνήστρῃ παρὰ
Χοῶν γόμφῳ, ἐκλυον ὡς εἰς Ναυπλίαν
Ἦκε στυγερὰ πολλὰ τῆς στυγερῆς.
Ἀλλ' ἐμὲ πᾶσι γὰρ διέξια ἀλλοῦ θέλω
Σπῆς, ἀσπασθῆναι χρόνιον εἰσδῶν φίλον.
Ἡ παρὰ σῶπας, ἡ δὲ ὁμῶντι κέρως.
Με. Ὁ γὰρ καὶ καὶ σὺ Μενέλαε, κήδεσσι μὲν.
Πα. Ἐὰν τὸ μέλλον ὡς κέρως τὸ μὴ εἰδέναι.
Ὁ μήτερος φωνῆς ὁδὸς δὲ δὴ μάλιστα δράκων
Σπῆς γὰρ νοσῶντις ἀσπασθῆναι, σὺ γὰρ μὲν.
Μενέλαε, παρὰ φέρον τὴν ἀνέστην κέρως;
Με. Τί γὰρ; Φίλῃ καὶ πατρὸς ἐπὶ ἔχον.
Πα. Κεῖν γὰρ ὁδὸς πέφυκε, θεοῖς γὰρ κέρως;
Με. Πέφυκεν, εἰ δὲ οὐκ ἐστὶν, ἡ μήτερος.
Πα. Βαρβαρὸς ὡς ἀσπασθῆναι, γὰρ ἴσως ὡς βαρβαρὸς.
Με. Ἐκλυον τὴν, τὸν ὁμῶντι παρὰ φέρον.
Πα. Καὶ τὴν νόμον γὰρ μὴ παρὰ φέρον εἰναι θέλω.
Με. Παῦ τοῦτ' ἀνέστην καὶ δὴ δὴ ἐστὶν ἐν τοῖς σοφοῖς.
Πα. Κεῖν γὰρ τὸν σὺ τῆς, ἐγὼ δὲ ἡ κτήσμεν.
Με. Οὐ γὰρ ἡμῶν σου, καὶ τὸ γὰρ κέρως, ἡ σοφόν.
Πα. Πρὸς τὸν δὲ ἀγῶνις σὺ φέρον καὶ πέρας;
Εἰ πᾶσι καὶ πᾶσι φανερὰ, καὶ πᾶσι καὶ κέρως.
Τῆς περ ἀνδρῶν ἡ γὰρ ἀσπασθῆναι πέρας;
Ὅστις τὸ μὴ δύναιτο σὺ ἐκλύεσθαι,
Οὐδ' ἡλθεν ἐπὶ τὸν κέρως Ἐκλυον νόμον.
Επεὶ γὰρ ἐξέπλεον Ἀγαμέμνων βίον,
Πληγὴς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὡς κέρως,
Λιγὴν ἔργον, ἡ γὰρ αἰνέσω ποτε,

Χρῆσι

EVRIPIDIS ORESTES.

101

- Ore. Perii Menelae, Tyndareus iste
Accedit ad nos, cuius maxime vereor
In conspectum venire propter hæc facta:
Nam me aluit parvulum, & multa
Oscula implevit, Agamemnonis
Filium vlnis gestans, & cum Leda
Honorans me non minus quam Iouis filios,
Quibus o infelix cor & anima mea
Reddidi non bonam gratiam: quam caliginem
Accipiam vultui? quam nebulam ante me
Ponam fugiens pupillas oculorum senis?
Tyn. Vbi, vbi videam maritum meæ filiae
Menelaum? nam ad Clytæmnestræ sepulchrum
Inferias fundens audiui quod in Naupliam
Venit cum vxore servatus post multos annos.
Ducite me: nam volo ad dextram ipsius
Stans salutare amicum videns ex longo intervallo.
Me. O senex salve, habens eandem coniugem cum Ioue.
Tyn. O salve & tu Menelae meus affinis.
Heu, quam malum est non scire futura.
Iste matricida draco ante ædes
Vibrat fulgura morbosa, inuisus mihi.
Menelae, alloqueris eum pollutum?
Me. Quid nunc est filius mei fratris.
Tyn. An eum talis sit, ex illo natus est?
Me. Natus est: si autem est in calamitate, tamen curandus est.
Tyn. Factus es barbarus, diu degens inter barbaros.
Me. Imo hoc est Græcum, curare cognatum.
Tyn. Et illud est Græcum, non velle esse superiorem legibus.
Me. Omni necessitate serviant sapientes.
Tyn. Habeas tu hoc, ego non habeo.
Me. Simul sunt apud te ira & senectus, utriusque non est sapiens.
Tyn. Quæ disputatio sapiens sit de isto?
Si recta sunt omnibus manifesta, etiam non recta.
Quis homo est isto stultior,
Qui non consideravit ius,
Neque venit in legem communem Græcorum?
Postquam enim Agamemnon exspiravit vitam,
Percussus in capite a mea filia
Turpi facinore, (nunquam enim id laudabo)
G 3 Oporte-

EVRIPIDIS ORESTES.

Oportebat Orestē infligere poenā *proflus* sanguinis 500
Iustam, accusandoque eicere ex aedibus
Matrem: accepisset. n. laudem modestiā in calamitate,
Et legem servasset, & esset pius.
Nunc venit in eandem infelicitatem sicut mater.
Nam iure existimans illam esse malam, 505
Ipse factus est deterior, interficiens matrem.
Interrogabo te hoc Menelae:
Si interficeret aliquem tua coniunx,
Et illius filius rursus interficiat matrem,
Et natus ex interfectore illo, eadem cæde 510
Solvat, finis malorum quousque procedet?
Recte posuerunt maiores olim hæc,
Non sinebant in conspectum venire,
Neq; in occursum, quisquis forte reus esset sanguinis:
Sed expiabant exilio, non vicissim occidere sinebant.
Semper enim vultus cædi foret obnoxius 515
Extremam contaminationem accipiens manibus.
Ego vero utique odi impias mulieres,
Et primum filiam quæ occidit maritum,
Et Helenam tuam coniugem nunquam laudabo, 520
Neque alloquar, neque te laudo malæ
Mulieris gratia venisse ad Troiam.
Defendam autem quantum possum legem:
Bestialem hunc & homicidiale morem
Tollens, qui semper perdit terras & vrbes. 525
Nam, quo animo eras o miser tunc,
Quando exeruit vbera supplicans tibi
Mater? ego qui non vidi illa mala,
Tabefacio miser senilem oculum lachrymis.
Vnum ergo confirmat meam sententiam: 530
Inuisus es diis, & matri das poenam,
Errans furore & poena, quid testes
Alios me audire opus est de rebus quas possumus vi-
Ut ergo scias Menelae, Deos [dere?
Contra ne facias, volens iuuare istum: 535
Et sinas a ciuib; interfici saxis,
Aut non accede in Spartanam terram.
Mea filia mortua, persoluit iusta:
Sed non erat conueniens, interfici eam ab isto.

Ego

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

103

Καλὸν αὐτὸν ἐπιτίθειν μὲρ ἄμφοτεροῦ δίκην
Ὅστιν, διώκοντ' ἐπὶ αἵματι τι δαμόχτων
Ματὲρ, τὸ σφόντ' ἐλάσεν αὐτῆς συμφορῆς,
Καὶ τὸ νόμον τ' αὐτῆς ἔχει, δὲ σφόντ' αὐτῆς.
Νῦν δ' εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἤλθι ματὲρ.
Καλὸν γὰρ αὐτῷ ἐνδίκας ἡγοῦμαι, 505
Αὐτὸς κακίαν ἐχθρῶν, ματὲρ κακίων.
Ερήσμεν ἢ Μενέλαος ὅσα δέ σε.
Εἰ τί νῦν δὲ σφόντ' ἐν ὁμόλεκτης γυνή,
Χ' ὡς τὸ πῦρ αὐτῆς μητὲρ αὐτῆς ποκτείνει,
Κεῖν' ὅ' κείνῃ γυνόμην φόνον φόνον 510
Λύσῃ, πῆρες ἢ ποὶ κακίαν παροήσεται;
Καλῶς ἔγιντο ταῦτα πατέρες οἱ πολλοί,
Εἰς ὁμοῦ μὲρ ὅταν σὸν εἶναι πῦρ,
Οὐδ' εἰς ὅταν τῆς, ὅστις αἵμ' ἔχει κυρεῖ.
Φυλάσσει δ' ὡς οἶον, αὐτῆς ποκτείνει δέ μιν.
Αἰεὶ γὰρ εἰς ἑμὲ λανθάνει φόνος, 515
Τὸ λοιδοῖται μίαν μου λαμβάνων χερσίν.
Εγὼ ἢ μὲν μὲρ γυναικὸς ἀνοστήσας,
Πρώτῃν ἢ θυγατὲρ, ἢ πόσιν κατεκτείνων,
Ἐλέγῃ ἢ τί μιν σὺν ἄλλοις ἔποτ' αἰνέσω,
Οὐδ' αὖ ποσοῖ ποίμ', εἴδεις σὺ Ζηλῶ, κακῆς 520
Γυναικὸς ἐλθόντ' ἔτι εἰς Τροίαν πέδον.
Αμυνῶ δ' ὅταν ποτ' ὀφθαλμοὶ εἶμαι, τὸ νόμον.
Τὸ θεῶν δὲς τὸ τοῦ κακῆς φόνου
Παυὼν δὲ καὶ γῆν καὶ πόλιν ὅλκον αἰεὶ.
Επεὶ πῖν' εἶχες ὡς πάλας ψυχῇ τότε, 525
Ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μόνον ἱκετὸς σάσσει
Ματὲρ; ἐγὼ μὲρ σὸν ἰδὼν τὰ κατὰ κακῆς,
Δακρυνοῖς χερσίν' ὀφθαλμοῖς ἐκπύκνω πάλας.
Ἐν οὐκ ἄλογον τοῖς μοῖσις ὁμοῖόν ἔστι,
Μισθὸν γὰρ ποτὶς θεῶν, καὶ πίνεις κατὰ δίκας, 530
Μανίας ἑλάντων, καὶ φάσας. τί μαρτύρων
Ἄλλων ἀκούειν δεῖ με ἢ γὰρ εἰσορῶν παρῶν,
Ὡς οὐκ αὖ εἰδὼς Μενέλαος, ὅστις θεοῖς
Μὴ πῶς ὅσ' ἐννοεῖ, ὡς φίλῃ τῶν θεῶν.
Ἐὰ δ' ἐπ' αἵματι καὶ φονὴν γίνεαι πέτραις, 535
Ἡ μὲν πῶς αὖτε ἀπὸ τοῦ κακοῦ χερσίν.
Θυγάτηρ δ' ἐμὴ θυνοῦσ', ἐπεὶ αἵματι ἑλάνω.
Ἀλλ' ἔτι ποτὶς τῶν εἰκὸς ἡν αὐτῇ γένειν.

G 4

Ego

Εγὼ δὲ πάλιν κραδί μου πέφυκ' αὐτῇ,
Πλὴν εἰς θυγάτηρα, τέτο δὲ σὺν δόδ' αὐτῇ.
Ζηλωτὴς, ὅς τις ἠτύχῃσιν εἰς τέκνα,
Καὶ μὴ πτοήσας συμφορὰς ἐκτίσται.
Ὡ γάρ, ἐγὼ τοι σῶς σε δειμένῳ λείψω,
Ὅπου σὲ μάλ' ὀλέω τε λυπήσιν φρένα.
Εγὼ δ' αὐτὸς εἰμι, ματέρ' αὐτῶν,
Ὅστις δὲ γ' ἐπερὶ ὄνομα, πτωρῶν πατρὶ.
Ἀπλῆτα δὲ τοῖς λόχοισιν ἐκποδῶν
Τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σὺν, ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγος.
Καὶ κατ' ὅδον εἰμι, νῦν δὲ σὺν περὶ σέλιχος.
Τί γὰρ με δρᾷσιν; ὅδε γὰρ ἀντίθεος δούρι.
Πατὴρ μὲν ἐφύτευσέ με, σὴ δ' ἐπέκτεινέ με,
Τὸ σῶμα δ' ἄρ' ἔστιν ἀνδρῶν, ὅς τις πατὴρ.
Ἀνδρὶ πατρὸς τέκνον σὺν εἴη πότ' αὐ.
Ελοχμήσειν οὐδ', τοῖς γούνοισιν ἐκτρέφει
Ματρὸν μ' ἀμύσει, τῆς ὑποστάσεως τῆς οὐκ.
Ἡ σὴ δὲ θυγάτηρ, ματέρ' αὐτοδὲμα λείψω,
Ἰδοῖσιν ὑμῶν οἱ σὺν, ὅς τις πατὴρ.
Εἰς ἀνδρὸς ἡ γὰρ λέκτε' ἐμῶν, λὺ λείψω
Καὶ ὡς ἐκείνῳ, ἐξέρω, λείψω δ' ὅμως.
Αἰγίσθ' ὅ μ' ὁ κρυπτός ἐν δόμοις ποσει.
Τούτων κρατὶ κτενέ, ἐπὶ δ' ἐγὼ ματέρ' αὐτῶν.
Ἀνδρῶν μὲν δρῶν, ἀλλὰ ἡμερῶν πατρὶ.
Εφ' οἷς δ' ἀπὸ λείψωνος περὶ ὧν ἡμεῖς γάρ,
Ἀκούσιν, ὡς ἀπαύειν ἔδωκεν ὁ θεὸς.
Εἰ γὰρ γυναικὸς εἰς τὸ δ' ἡξέσιν ἡρώδους.
Ἀνδρῶν φονδῆεν, καὶ ἡρώδους ποσειδῶν.
Εἰς τέκνα, καὶ τοῖς τὸν ἑλπίον ἡρώδους.
Πατρὸς δὲ αὐτῶν, λὺ αὐτῶν οὐκ ἔστιν.
Επὶ κλημ' ἐκρύβηται, ὅτι τῶν δρῶν, ἐγὼ
Δείν, ὡς σὺ κομπεῖς, τὸν δ' ἐπὶ τὸν ἡρώδους.
Μιστὴν γὰρ ματέρ', ἐν δόμοις ἀπαύειν.
Ἡ γὰρ μετ' ὅσων αὐτῶν δρῶν ἐκ δόμων,
Πάσης ὑπὲρ γῆς ἔδωκεν στρατηλάτῃ,
Περὶ δὲ καὶ τῶν οὐκ ἔστιν ἀκέραιον λείψω.
Επὶ δ' ἀμείβεσθαι ὅδε γάρ, ἐγὼ αὐτῇ δόκω.
Επὶ τῶν, ἀλλὰ ὡς μὴ δόκω δόκω πότ',
Εζήμιον πατὴρ, καὶ πᾶσι τῶν ἡρώδους.
Πῶς γάρ, ἐν καλῇ μὲν ἐμνήσθην γῶν,

540

545

550

555

560

565

570

575

Φόνος

Ego in aliis rebus satis felix fui,

Præter filias: in hoc non sum felix.

Cho. Ille est dignus laude, qui liberos adeptus est multos,
Nec insignes calamitates nactus est.

Ore. O senex, ego vereor dicere aduersus te,

Vbi dolore afficiam te & animum tuum.

Ego quidem sum pollutus, quatenus interfeci matrē:

Impollutus autem alio nomine, quod ultus sum patrem.

Abest igitur longius ab isto sermone

Tua senectus, quæ interturbat me dicentem,

Et redeo in viam. nunc vero vereor tuā caniciem.

Quid oportebat me facere? oppone enim duo duobus.

Pater quidem me genuit, tua vero filia peperit,

Tanquam ager accipiens semen ab alio.

Sine patre non potest gigni puer.

Cogitabam ergo generis auctori

Magis me debere opitulari, quæ illi quæ exhibuit nutriti-

Sed filia tua, (vereor enim vocare matrem) [onem.

Proprio hymenæo & non modesto

Venit in thalamum alterius viri: mihi, si dico

Illi, male dico, & tamen dicam.

Ægisthus erat abditus in domo maritus:

Hunc interfeci, & post illum, matrem mactavi:

Irreligiosa quidem faciens, sed vlciscens patrem.

Quod autem minaris me debere lapidari:

Audi, ut profuerim toti Græciæ.

Si enim mulieres veniant ad hanc audaciam,

Ut interficiant viros, facientes refugium

Ad liberos, venantes misericordiam vberibus;

Pro nihilo ducent interficere viros,

Habentes quidlibet quod obiciant ego postquam feci

Illa atrocitas, quæ tu dicis, compescui istam legem:

Et odio habens matrem, iuste perdidici,

Quæ virum absentem ex ædibus cum exercitu

Ducem pro tota Græcia

Prodidit, & non seruauit incontaminatum lectum:

At cum sciret se peccasse, non sibi poenam

Inflixit, sed ut non daret poenam marito,

Multauit & interfecit meum patrem:

Per Deos, (facio mentionem Deorum incommode

Dicens

EVRIPIDIDIS ORESTES.

Dicens e iusam de cæde) si matris factum 580
Tacens laudarem, quid fecisset mihi pater mortuus?
Non odio habens me exagitasset Erinnybus?
An matri quidem ad sunt auxiliatrices deæ,
Isti non adessent, maiori iniuria affecto?
Tu o senex qui genuisti malam filiam, 585
Es mihi exitio: nam propter eius malitiam
Patre orabatus, factus sum matricida.
Vides Vlyssis coniugem? non interfecit eam
Telemachus: non enim superinduxit marito maritū.
Sed manet domi impollutum cubile. 590
Vides Apollinem, qui sedem mediam
Inhabitans, tribuit hominibus certissima oracula,
Cui paremus in omnibus quæ iubet?
Huic parens interfeci matrem.
Ducite illum pollutum, & interfecite, 595
Ille peccavit: non ego. quid oportebat me facere?
An non sufficit Deus, ad conferentem causam in eum
Culpa soluendum? quo tandem effugiat aliquis,
Si non autor liberat me ne interficiar.
Sed non dicas, quod hæc non sint recte facta, 600
Sed nos id fecisse infelicit.

„ Coniugia quibus mortalium sunt felicia,
„ Illis est beata vita: quibus autem non recte cadunt,
„ Li sunt miseri intus & foris.

Cho. Mulieres semper impedimento omnibus casibus 605
„ Sunt viris ad infelicitatem.

Tyn. Postquam es ferocior, & non cedis orationi,
Et sic respondes mihi, ut mihi dolorem adferas:
Magis me incendis pergere ad tuam necem.
Faciam hoc pulchrū additamentū meorū laborū, 610
Quorum causa veni ornaturus sepulchrum filiae.
Nam veniens ad euocatam multitudinem Argiuorū,
Commouebo urbem volentem, non nolentem,
In te & tuam sororem, ut detis lapidatu pœnam.
Et illa magis est digna ut interficiatur quam tu, 615
Quæ irritauit te aduersus matrem, semper in aurem
Mittens sermones hostiles,
Nuncians somnia de Agamemnone:
Et hoc, quod oderint concubitus Agisthi

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Θάνατον δὲ κλέων· εἰ δὲ δὴ τὴν κρεττέραν
Σιγῶν ἐπηγοῦμαι, πῆ μὲν ἔδρασε ὁ κατὰ θανάτων;
Ὀνὲρ αὖ μὲν μισῶν ἀνέχεται Ἐριννυσίν;
Ἡ μή τις ἰδὼν παρὶσι σύμμετρον ἦεν,
Τὰς δ' εἴς τ' ἀπείρειται μέγαλον ἡδὲ κηδόμενον;
Σὺ τοι φυτεύεις θυγατέρι τὴν ῥέαν κακῶν,
Ἀπώλεισάς με. Διὰ γὰρ τὸ καὶ νῆς ἡράσας,
Πατρὸς στερηθεὶς, ἐχθρὸν ἐμὸν κατέσχευον.
Ὁρᾷς Ὀδυσσεὺς ὁλόχον, ἢ κατέκτανε
Τηλέμαχος, ἢ γὰρ ἐπελάμψεν πόσιν πόσιν,
Μένει δὲ ἐν οἴκῳ ὕμνῳ δὲ νῆας ἑλόν.
Ὁρᾷς δ' Ἀπόλλων' ὅς με μομφὰ λῆσ' ἔδρασε
Ναίων, βροτοῖσι τὴν καὶ σφίσι τὸν νόμον;
Ὡς πῶς μὲν οὐκ ἀπαιτῶν, ὅς αὖ καὶ ἔτι λείγῃ;
Τὰ τῶν πατρὸς μὲν, τῶν πατρὸς ὅσων ἐκείνου.
Ἐκείνου ἡ γὰρ αὐτοῖσι, καὶ κτείνετε
Ἐκείνος ἡ γὰρ αὐτοῖσι, καὶ κτείνετε
Ἡ δὲ καὶ ἀξιοῦσθαι ἡ δὲ καὶ ἀξιοῦσθαι
Μίσαντα λυσσῶν; ποῖς ἔστιν ἔτι αὐτοῖσι;
Εἰ μὴ ὁ καλὸς καὶ ῥύσεται με μὴ θανέιν;
Ἀλλ' ὡς μὲν σὺ καὶ ἐγώ, μὴ λείγῃ, εἰς τὴν αὐτὴν
Ἡμεῖς δὲ τῶν δ' ἀπαιτῶν σὺν δὲ ἀμύνομαι.
Γάρ μοι δὲ ὅσοις μὲν εἰς κατὰ θάνατον βροτῶν,
Μακάριον αἰὼν. οἷός τις μὴ πίπῃσιν ἐν;
Τὰ τ' ἐνδὸν εἰσὶ, τὰ τ' ἔξωθεν δὲ συζητῶν.
Αἰεὶ γυναικὲς ἐμὸν δὲ τῶν συμφορῶν
Ἐφύσαν ἀνδρῶν, πᾶσι τοῖς δυστυχέσι.
Επὶ θρασυῖν, καὶ ἔτι καὶ ἔτι καὶ ἔτι
Οὐ πῶς δὲ ἀμείβῃ με, ὡς πῶς μὲν ἀλγύνῃ φρένας;
Μακρόν με αὐτῶν ἐπὶ σὺν ἐξελθεῖν φόνον.
Καλὸν παρέρχον δὲ αὐτῶν ἡσυχίαν πόσιν,
Ὡς ἐνέει ἄλγος θυγατέρι καὶ σφίσι τὸν νόμον.
Μολὼν γὰρ εἰς ἐκκλησίαν Ἀργείων ὄχλον,
Ἐκδοῦμαι, σὺν ἀκούσῃ ἐπιστάτῃ πόλιν.
Σοὶ, σὺ γὰρ ἀδελφῇ λαοσποιοῦ δυνάμει δίκην.
Μακρόν δὲ ἐκείνη σοὶ θανέιν ἐστὶν ἀξία,
Ἡ γὰρ πηγύς σ' ἡρώεισ', εἰς ἑσέα
Πέμπουσα μύθος ἐπὶ τὸν δὲ συζητῶν,
Οὐδέ τίς ἀνδρῶν τ' Ἀργείων ἐστὶν ὄχλος,
Καὶ τῶν δὲ, ὅς με μισοῦσιν Αἰγισθὸς ὁ λείγῃ

Οἱ ἐν ἑρπετοῖς θεοί. καὶ γὰρ ἐνθάδε ἴδω πικρὸν,
Ἐως, ὅφρ' ἔδω μ' ἀνὰ φάσμα πυρί.
Μενέλαε, σοὶ δὲ τοῖς δὲ λέγω, δράσαι τε σέθεν.
Εἰ τέ μιν ἐχθρὸς εὐαρεσθίμῃ, κηδὺς τ' ἐμὸν,
Μὴ τὰ δὲ ἀμύνειν φόνον, εὐαχέον θεοῖς.
Ἐὰ δ' ἔσθ' ἀπὸν κλέος φονεύειν, ἀπὸν τίς εἰσι;
Ἡ μὲν πῖθαινε Σπειρίδα πῶδες χθονός.
Τοσούτ' ἀκροῦ (αἰῶν) μὴ δ' ὀνοσεύεις
Ἐλθ', παρῶστας ὀσεύεις ἔργους φίλους.
Ἡ μὲν δ' ἂν οἰκῶν ἀγαστε τῶνδε, παρῶσται.
ἀρ. Σπείχ', ὡς ἀφ' ὅθεν ἔσθ' ἡμῖν λόγος
Πεγὴς τὸν δ' ἐκτεταγμένους δόρυ καὶ τόξον.
Μενέλαε, ποῖ σὺν πόδι ἐπὶ σινοροῖα κυκλείεις,
Δι' ὧσδε μετρίμηνος διπλῆς ἰὼν ὁδοῦς;
μ. Ἐσθ' ὅν τι μὲν τῶν σινοροῖα μὲν,
Ὅπ' ἔσθ' ἡμῶν τῆς τύχης ἀμύχανα.
ἀρ. Μὴ νῦν πείραται τῶν δόκοντιν ἀλλ' ἔμμεν
Λόγους ἀκούσας σέθεν, βέλτερόν τι.
μ. Ἀίγ', εὐ γὰρ εἶπες. Ἐσθ' ἔσθ' ἡμῶν λόγος
Κρείσσων γὰρ οἶν' ἀν' ἐσθ' ἔσθ' ἡμῶν λόγος.
ἀρ. Λέγεις, αὐτὸς δὲ. Τὰ μακάρεσσιν ἐμὸν λόγον
Ἐπὶ σέθεν ἐσθ' ἔσθ' ἡμῶν κλύειν.
Εμὲ σὺ τῶν σῶν, Μενέλαε, μηδὲν δίδου.
Ἄ δ' ἔσθ' ἡμῶν, δάδοις, πατρὸς ἐμὸν λαβὼν πάρος.
Οὐ γὰρ ἡμῶν εἶπον. γὰρ ἡμῶν ἡ ψυχὴ ἐμὴ
Σόσης, ὡς μὲν φιλῶται ἐσθ' ἡμῶν.
ἀρ. Ἀδίκῳ λαβὼν γὰρ
Μ' ἀπὸ τῶνδε τῶν κακῶν,
Ἀδίκῳ πικρὸν σοὶ. καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατρὸς
Ἀδίκῳ ἀφροσύνης ἔσθ' ἡμῶν, ἡλθ' εἰς Ἴλιον,
Οὐκ ἐξαμφοτέρων αὐτὸς, ἀλλ' ἀμφοτέρων
Τῆς σῆς γυναικὸς, ἀδίκῳ τ' ἰσχυρῶ.
Ἐν μὲν τῶνδε ἡμῶν αὐτὸς ἐνὸς δαυτοῦ γὰρ γὰρ.
ἀρ. Ἀπὸ δὲ ἔσθ' ἡμῶν φίλοις τῶν φίλων,
Τὸ σὺ μὲν ἀληθῶς σοι, παρ' ἀσπίδι ἐκπονών,
Ὅπως σὺ τῶν σῶν δόρυ λαβὼν ἐκπονώ.
ἀρ. Ἀπὸ ποσὺν οὐ μὲν τῶνδε τῶνδε ἐκπύων,
Μίαν παρῶστας ἀμύχανα ἡμῶν ἀπὸ,
Σωτήριον σὺς, μὴ δὲκ ἐκπύων ἐσθ' ἡμῶν.
Ἄ δ' Ἀυλὶς ἡμῶν σφάρι' ἐμῶν ὁμοπατρίων,

610 Dii inferi: (id enim erat quod exacerbat) Donec incendit domum igne non Vulcanio.
611 Menelae tibi hoc dico, & praeterea faciam etiam: Si curas meam inimicitiam & affinitatem, Non depellas isti necem contra deos:
612 Sed sine a ciuibus interfici saxis, Aut non venias amplius in Spartanam terram. Hac memineris te auduisse: neque impios Elige amicos, pellens pios.
613 Vos ministri ducite me ab ista domo.
Ore. Vade, vt sequens oratio sine interpellatore nobis
614 Ad hunc eat, senectam effugiens tuam. Menelae quo moues pedem, in cogitatione Ingressus vias duplices duabus curis?
Me. Sine mecum cogitans, Ad quam fortunam vertar, dubito.
615 Ore. Ne nunc perficias cogitationem, sed meam Orationem audiens prius, tunc delibera.
Me. Dic, recte enim dixisti. Est vbi silentium orationi
616 Praestat, est & vbi oratio silentio.
Ore. Dicam ergo. Longa oratio breviori
617 Est potior, & magis plana auditu. Mihi tu Menelae tuarum rerum nihil dederis: Sed quae accepisti redde, cum acceperis a meo patre. Non loquor de pecunia, sed re (si vitam meam Seruabis) quae est mihi inter meas charissima.
618 Pecco, oportet me accipere In tali malo [pater Non debitum auxilium a te. nam & Agamemnon Iniuste congregans Graciam, venit ad Ilion: Ipse non peccans, sed peccatum
619 Vxoribus tuae & iniustitiam sanans. Vnum hoc oportet te mihi dare pro vno. Et exposuit, vt conuenit amicos amicis, Corpus reuera tibi, in acie laborans, Vt tuam tu reciperes coniungem:
620 Redde mihi hoc, cum illud acceperis, Laborans, vno die pro nobis Stans, vt sis seruator, non implens decem annos. Aulis quam accepit victimam meae sororis, Sine

- Sino te hanc habere, sed Hermionem non occide. 660
 Oportet te enim cum sis ita calamitosus,
 Plus habere, & me ignoscere:
 Sed meam vitam da misero patri,
 Et meæ sororis quæ fuit virgo longo tempore.
 Nam mortuus relinquam orbam domum patris. 665
 „ Dices, impossibile est hoc ipsum. Amicos
 „ Oportet opem ferre amicis in aduersis.
 „ Quando autē res sunt secundæ, quid opus est amicis?
 „ Satis enim est ipse Deus volens iuuare.
 Videris omnibus Græcis amare coniugem, 670
 (Non dico autem simulatione insinuans me,)
 Per hanc supplico tibi. O miser propter mea mala
 Ad quæ venio? quid oportet me laborare?
 Supplico enim nunc pro tota domo.
 O patre patris frater, sub terra 675
 Mortuum audire hæc putes, volentem
 Animam super te, & dicere quæ ego dico.
 Hæc inter lachrymas & luctum & calamitates
 Dixi, & repoleo salutem
 Quærens: quod omnes quærun, & nō ego solus. 680
Cho. Et ego tibi supplico, quanquam mulier sim,
 Vt iuues auxilio egentes: nam potes.
Me. Orestes, ego seuecor tuum caput,
 Et volo te iuuare in malis istis,
 „ Et enim oportet me sic cognatorum mala 685
 „ Simul ferre, si Deus det vires,
 „ Etiam si sit moriendum, & interficiendi aduersarii:
 „ Vt possim autem, id peto consequi a diis.
 Venio enim hastam vacuum viris fociis
 Habens, errans a multis laboribus, 690
 Cum exiguis copiis reliquorum adhuc amicorum.
 Pugnando autem non possumus superare
 Pelasgum Argos: sed ut mollibus verbis
 Possimus, eo spei venio.
 „ Nam quomodo capiat aliquis magna paruis 695
 „ Laboribus: stultum est hoc velle.
 „ Quando enim turget populus incidens in iram,
 „ Perinde non potest extingui ut vehemens ignis:
 „ Si autem molliet aliquis ei incenso

- ἔωσ' ἔχ' ἐν ταῖς ἑρμιόνης μὴ κτείνῃ σὺ.
 Δεῖ γὰρ σ' ἐμὸν προσκόντας αἰς πρόσωπον ἔλθ'·
 Πλέον φέρει, καὶ μετ' ἐνθάδε μὲν ἔχ'·
 Ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ παλαιωτέρῳ παιτρί,
 Καὶ μής ἀδελφῆς, παρθένου κακῆς γένεον.
 Θανόντων δ', οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς.
 „ Ερεῖς, ἀδελφάτην αὐτὸν ἑσθ'· τὸς φίλους 665
 „ Εν τοῖς κακοῖς καὶ τοῖς φίλοις αἰφελείν.
 „ Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῇ, τί καὶ φίλους
 „ Ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς, αἰφελείν φίλων.
 Φιλεῖν δαίμονες πάντας ἔδδουσι δακρυῖ.
 „ Κοῦχ' ἑσπέρῃ σ' ἐπὶ τῷ πάλαι λείψω.
 Τούτῃς ἰκνούμεσ'· ὡς μέλιτος ἐμὴν κακῶν,
 Εἰς οἶον ἤκω; τί δὲ παλαιωτέρῳ με δεῖ;
 Ὑπὲρ γὰρ οἶκον πάντος ἰκετεύω θεοῖς.
 „ Ὡς πατρὸς ὁμοῦ καὶ, θεῖς, τὸν καὶ χηρὸν
 Θανόντων ἀκούειν τῶν δὲ δακρυῖ, ποταμῶν
 Ψυχὴν ὑπὲρ σὸν, καὶ λείψανον γὰρ λείψω.
 Τούτ' εἰς τι δάκρυα, καὶ γὰρ καὶ, καὶ συμφορὰς
 Εἰρήνη, καὶ πῆλη, τὴν σωτηρίαν
 Θηρῶν, ὅ πάντες, καὶ ἐν γὰρ ἐν τῷ μόνῳ.
 „ Καὶ γὰρ σ' ἰκνούμεν καὶ γυνήκαί σου ὁμοῦ,
 Τοῖς δαίμοσι φιλεῖν αἰφελείν. οἷος τι εἰ.
 „ Ορέσ', ἐγὼ τοὶ σὸν καὶ πατὸς καὶ κακῶν,
 Καὶ ξυμπονήσω σοῖς κακοῖς βέλτοισι.
 „ Καὶ καὶ γὰρ σὺ τὸν ὁμοῦ μόνον κακῶν
 „ Συνακαταμίξῃς, δαίμονι δὲ διὰ τοῦ θεοῦ,
 „ Ὡς ποιεῖς καὶ κτείνονται τὸς εὐαντίους.
 „ Τὸ δ' αὐτὸ δαίμων, πρὸς θεῶν καὶ γὰρ τὴν
 „ Ἡκὼ γὰρ ἀνδρῶν συμφορὰν κενὸν δόρυ
 „ ἔχων, πόνοις μέλεις ἀλάνησιν.
 „ Σμικρὰ σὺν ἀλάνῃ τὴν ἀλάνησιν φίλων.
 Μάχῃ μὲν οὐκ αὖτις, ὑπερβολοῖς μὲν
 Πίλασθ' Ἀργεῖς, εἰ δὲ καὶ λυγρῶς λόγους
 Δυναίμεσ', ἐν ταῖς ἐλπίδων ἀπορήτοισι.
 „ Σμικροῖσι μὲν γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἐλαττοῖς αὖ
 „ Πόνοις; ἀμείβῃς καὶ τὸ βέλτερόν σου.
 „ Ὅταν γὰρ ἡσυχία καὶ, εἰς ἔργον πῶν,
 „ Ὅμοιος αἰεὶ πῶς καὶ βίβωσι λαοὶ.
 „ Εἰ δ' ἡσυχίας καὶ αὖτις ἐν ταῖς ἐλπίδων μὲν

Троцкое.

πυλ. Ὁ ἄσος ἡ ἐ' ἡρῶν ἀνδραγαθῶν, ἐν ἡμῶν παρ' ἄσος.
 Σύλλογον πόλεως ἀνδραγαθῶν, τὸν ἰδὼν αὐτὸς ἐστὶ φῶς 739
 Ἐπὶ σὲ, σὺ γὰρ ὅσον τε τῶν πῶν, ὡς κτενοῦμαι αὐτῇ.
 Τί τῷδε, πῶς ἔχῃς; τί περὶ ἄσος εἰς φίλῳ; κτενοῦμαι ἐμῷ
 „ Καὶ φίλῳ, ἐν σὺ γὰρ εἰς πόλιν, πῶς ἔχῃς; ἐστὶ μου.
 ὀρί. Οὐκ ἐμῷ, ὡς ἐν βασιλείᾳ σου πῶς ἔχῃς; κτενοῦμαι.
 πυλ. Σὺ γὰρ ἀνδραγαθῶν εἰς ἡμῶν. Κοινὰ γὰρ τῶν φίλων. 740
 ὀρί. Μεγάλως κτενοῦμαι εἰς ἡμῶν. Κοινὰ γὰρ τῶν φίλων.
 πυλ. „ Εἰς πόλιν, κτενοῦμαι ἐμῷ ἀνδραγαθῶν κτενοῦμαι.
 ὀρί. „ Ὡς πῶς σὺ ἐλθὼν, ἐμῷ ἐστὶ ζωτὸν ἀνδραγαθῶν.

700

705

710

715

720

725

73°

732

πυλ

113
 700
 705
 710
 715
 720
 730
 735

Laxans cedit, obseruans tempus,
 Fortassis exhalet: tum quando remiserit spiritum,
 Possis eo vti quantum velis.
 Est in eo misratio, est & magna iracundia,
 Optima res obseruanti tempora.
 Vadens Tyndareo conabor
 Et multitudini persuadere, vt recte vtatur sua potētia.
 Nam & nauis intento vi clauo
 Mergitur: manet rursus, si relaxes clauum.
 Odit Deus nimium vehementes impetus,
 Et oderunt ciues. oportet me, (non frustra dico)
 Seruare te sapienter, non vi aduersum præstantiores.
 Pugnando te non, vt tu fortasse putas,
 Seruarim. Non est facile vna hasta
 Sistere trophæa de malis quæ tu habes.
 Nunquam Argiuos molliter supplicando
 Accessimus: nunc necesse est
 Sapientibus, esse seruis fortunæ.
 O, præterquam quod militasti vxoris causa,
 In aliis nulli pretii, ignauissime in defendēdis amicis.
 Fugis? auersaris me? Agamemnonis beneficia
 Sunt irrita: Quod pater, fuisti sine amicis in tuis calamita-
 Hei proditus sum, non sunt spes. [tibus]
 Quo conuersus, effugiam supplicium Argiuorum?
 Ille erat mihi refugium salutis.
 Sed video hunc amicissimum hominem
 Pyladem, venientem cursu ex Phocensibus,
 Lucundum spectaculum: fidus amicus in aduersis reb.
 Lucundior est visu, quam nautis tranquillitas.
 Citius quam me oportebat accedens veni ante urbem
 Audiens comitia vrbis, ipse clare videns
 Aduersus te & tuâ fororē, tanq̃ statim sint interfecituri.
 Quid hoc? quomodo habes? quid agis charissime mco-
 rum æqualium
 Et amicorū & cognatorū? tu enim mihi es ista omnia.
 Perimus, vt breuiter exponam tibi mea mala.
 Simul euertitis nos: cōmunes sunt enim res amicorū.
 Menelaus infidelis est mihi & mea fororis.
 Cōuenienter se habet virū male mulieris fieri malum.
 Perinde mihi gratiam reculit ac si non venisset.

700

708

710

715

720

728

730

Py!

- Pyl.* An vere venit in hanc terram?
Ore. Tarde, sed celerrime deprehensus est infidus amicis.
Pyl. Et venit adducens naui pessimam coniugem?
Ore. Non ille, sed ipsa illum huc adduxit. [giuorum!]
Pyl. Vbi est mulier, quæ vna perdidit plurimos filios Ar?
Ore. In meis ædibus: si licet istas vocare meas.
Pyl. Quid dixisti tū tuo patruo? 741
Ore. Ne pateretur me & sororem interfici a ciuibus.
Pyl. Per deos, quid ad hæc dixit? cupio enim scire.
Ore. Se timere: id quod solent dicere infidi amici amicis.
Pyl. Ad qualem excusationem accedens? volo ista oīa scire.
Ore. Ille pater venit qui genuit optimas filias. 750
Pyl. Tyndarum dicis? fortasse tibi propter filiam iratus.
Ore. Intelligis. huius affinitatem magis elegit quam patris.
Pyl. Non est ausus capere labores pro te præcens?
Ore. Non est bellator, sed inter mulieres strenuus.
Pyl. Es in maximis malis, & necesse est te mori. 755
Ore. Opus est ciues ferre calculos de nostra cæde.
Pyl. Quam rem statuent? dic. sum enim in metu.
Ore. Vt aut moriamur, aut viuam: nō est lōga oratio de re.
Pyl. Fuge relinquens domū cū sorore tua. [bus maximis.
Ore. Non vides? custodimur præfidiis vndique. 760
Pyl. Vidi vias vrbs septas armis.
Ore. Clausi tenemur corpore, sicut vrbs obsessa ab hostib.
Pyl. Et me nūc interroga, qd factur? sim: nā ego quoq; pe.
Ore. Cuius ope? hoc malum accesserit ad mala mea. [rii.
Pyl. Strophius pater expulit me iratus ex ædibus. 765
Ore. Obiiciens crimen priuatum aut publicum?
Pyl. Quod patrarim tecum
Cædem matris, pollutum me esse dicens.
Ore. O miser: videris & tu affici meis malis.
Pyl. Non vtemur morib. Menelai: ferenda sunt hæc. [770
Ore. Non times, ne Argos velit & te, sicut me, interficere?
Pyl. Non ptinco, qd ad pœnam, ad istos, sed ad Phocentes.
Ore. Multitudo est atrox, quando habet im. pbos præfides.
Pyl. Sed quando nanciscitur bonos, habet bona consilia.
Ore. Esto, sed quid oportet dici de communi causa? *Pyl.* De qua re necessaria?
Ore. Si dicā causam veniens ad ciues. *Py.* Quod iusta feceris?
Ore. Vlsciscens necē patris. *Pyl.* Vereor, vt te sint placide ac-
cepturi. *Ore.*

- πυλ.* Ἡ γὰρ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς πείσῃ ἀφ' ἡμετέρου χότοναι;
ορέ. Χρόνιος. ἀλλ' ὅμως πείσεται καὶ ἐφ' ὧν φέρεται φίλοις. 740
πυλ. Καὶ δαμώμεν τὴν κακίην καὶ τὴν ἀλγύνην;
ορέ. Οὐκ ἐκείνῃ, ἀλλ' ἐκείνη κείνον ἐν τῇ ἡμέρῃ.
πυλ. Ποῦ ἐστὶν ἡ παλαιοῦς Ἀρχαῖον ὅλως γυνή μεία;
ορέ. Ἐν δόμοις ἐμοῖσι, εἰ δὴ τὰς ἐμὰς καλῶν χρεῶν.
πυλ. Σὺ δ' ὅτινας λόγους ἔλεξας σοὶ κασιγνήτῳ πατρὸς; 745
ορέ. Μὴ μὲ ἰδέειν θανάτῳ ὡς αἰσῶν, ἢ κασιγνήτῳ ἐμῷ.
πυλ. Πῶς θανάτῳ, πῶς τῷ ἐμῷ; εἰπε; τὸ δὲ γὰρ εἰδέναι θέλω.
ορέ. Εὐλαβεῖσθαι, ὅς τις φίλοισι θάσσει οἱ κακὴ φίλοι.
πυλ. Σκῆψιν ἐς ποῖαν παρὰ δαίμων; ἴσως περὶ τῶν ἐμῶν.
ορέ. Οὐτος ἦ λθ' ὅς τις αἰείτως θυγατέρας ἀπείσας πατὴρ. 750
πυλ. Τυωδάρων λέγεις; ἴσως σοὶ θυγατέρας θυμὸν ἔμῳ.
ορέ. Αἰδωμένη. τὸ τῷδε κῆδος μάλλον εἰλεῖται, ἢ πατρὸς.
πυλ. Κούκ ἐτόλμησε πόνων σὺν ἀντιπαρῶν.
ορέ. Οὐ γὰρ ἀντιπαρῶν πόνων, ἐν γυναιξὶ δὲ ἀκίμους.
πυλ. Ἐν κακῇ δὲ εἰ μάλιστα καὶ σ' ἀντιπαρῶν θανάτῳ.
ορέ. Ἐν φόνῳ ἀφ' ἡμῶν πολίτῳ ἐπὶ φόνῳ θανάτῳ χρεῶν. 755
πυλ. Ἡ καὶ ἐπὶ τῷ ἀντιπαρῶν λέξον. ἀλλ' ὅπως γὰρ ἔρχεται.
ορέ. Ἡ θανάτῳ, ἢ ζῆναι. ὁ μύθος δὲ εἰ μάλιστα κακῶν πέτα.
πυλ. Φεύγοντι νῦν, ληπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῳ σέθεν.
ορέ. Οὐχ' ὁρᾷς ὡς φρεσὶς φυλακῆς ὁμοῦ παύσεται. 760
πυλ. Εἰδὼν ἄσπετος ἀντιπαρῶν πύργῳ περὶ φρεσὶ μύθος.
ορέ. Ὡς αἰεὶ πόλις ἀσπὶς ἐχθρῶν, σίμῳ πυργωθὲν μέγα.
πυλ. Καὶ μὲ νῦν ἔργῳ τί πάσχω. ἢ γὰρ καὶ πῶς οἰσμεν.
ορέ. Πῶς ὅτινος; τῷδε ἀντιπαρῶν τοῖς ἐμοῖς κακῇ κακῇ.
πυλ. Στρεβόφιος ἡλυσί μ' ἀπ' οἴκων φερέτω θυμωθὲς πατὴρ.
ορέ. Ἰδίον, ἢ κρινὸν πολίτῳ ἐπιφείρων ἐγκλημῶν;
πυλ. Ὅτι σὺν κακῇ μὲν σοὶ
φόνον μωρὸς, ἀντίστον λέγων.
ορέ. Ὡς πάλαι, τοῖς καὶ σὲ τῷδε λυπηθῆναι κακῇ. 765
πυλ. Οὐχ' Μενέλαω τρεῖς ποιοῖ χρεῶν μὲν; οἷσιν τῷδε.
ορέ. Οὐ φοβῶμαι, μὴ σ' Ἀργεῖς, ὡς αἰεὶ καὶ μὲν ἀποκτείνῃ θέλη.
πυλ. Οὐ παρὰ σὴν καλῶν ζῆναι ὅς τις δὲ, φονεῶν δ' ἄλλῃ.
ορέ. Δεινὸν οἱ ποταμοὶ, κακοῦ ὄρους οὗτοι ἐχθροὶ πατρὸς.
πυλ. Ἀλλ' ὅταν χρεῶν λυθῶσι, χρεῶν βελούσῃ ἀεί.
ορέ. Εἴναι, εἰς κρινὸν ἢ λείαν χρεῶν; πῶς ἀντιπαρῶν
πέτα; 770
ορέ. Εἰ λείαν μὲν αἰετὶς ἐλθὼν. πῶς ὡς ἰδὼν αἰετὶς ἐνδοκῆς.
ορέ. Πατρὶς τιμῶν ἐμῶν. πῶς μὲν λυθῶσι σ' ἀσπόμεν.
H 2 *ορέ.*

- ὀρέ. Ἀλλ' ὡς πρὶν ἔσται, σωπῇ κατ' ἡμῶν· πυ. δειλὸν τόδε.
 ὀρέ. Πῶς αὖ οὐκ ὀρώμην; πυ. ἔχ' ἰς τί, λυγρὸν, σωπῇ κατ' ἡμῶν.
 ὀρέ. Οὐκ ἔχω. Π. μελὸν π' εἰς ἐλπίς ἐστι σωπῇ κατ' ἡμῶν; 780
 ὀρέ. Εἰ πύρρ', ἡρώϊτ' αὖ. Π. σκόπι' τ' ἐπὶ κρείσσον ἢ μύριν.
 ὀρέ. Ἀλλὰ δὴ τ' ἔλθω; Π. θανάτῳ ἡρώϊ, ὡς κρείσσον θανάτῳ.
 ὀρέ. Καὶ τὸ πρῶτον ἐνδοκὸν μοι. πυ. τὸ δευτέρῳ, εὐχὴ μόνον.
 ὀρέ. Εὐ λέγεις, φύζω τὸ δειλὸν τῆδε. πυ. μάλλον, ἢ μύριν.
 ὀρέ. Καὶ πῶς αὖ γέ μ' οἰκτίσεις; πυ. μέγα γὰρ ὁ σὺ γυμνασίου σου. 785
 ὀρέ. Θάνατον ἀρχαίων πατέρων; πυ. πάντ' αὖτ' ἐν ὁμοιοπαθίᾳ.
 ὀρέ. Ἰπτόν, ὡς αἰναιδρὸν μελεῖς τὸ κατ' ἡμῶν. πυ. αἰνῶ πάδε.
 ὀρέ. Ἡ λέγω μὲν αὖ ἀνελφῇ τῆδε ἐμῇ; πυ. μὴ παρὲς θανάτῳ.
 ὀρέ. Δάκρυα ἡρώϊ ἡρώϊτ' αὖ. πυ. σκόπι' ἔτι οἰωνὸς μέγαν.
 ὀρέ. Δηλαδὴ σπῆν αἰμεινόν. πυ. τὸ γὰρ ἡρώϊ κρείσσον, 790
 ὀρέ. Κεῖνός μοι μόνον παρὲς τῶν. πυ. τί τοῦδε; κενὸν αὖ λέγεις.
 ὀρέ. Μὴ γὰρ μ' οἰστῶ κατ' ἡμῶν. πυ. ἀλλὰ κενὸν ὅσ' ἔχω.
 ὀρέ. Δυσχερὲς, ψάειν νοστυπὸς ἀνδρός. πυ. σὺ γὰρ γέ σου.
 ὀρέ. Εὐλαδὲς λυσσῆς μετὰ γὰρ ἐμῇ. πυ. τὸ δ' οὐκ ἴτω.
 ὀρέ. Οὐκ ἂν ὀκνήσεις; πυ. Οὐκ ὅτι πῶς φίλοις κακὸν μέγα. 795
 ὀρέ. Ἐρπινὺ οἶα πόδες μοι. πυ. φίλα γ' ἔχων κενὸν ὅσ' ἔχω.
 ὀρέ. Καὶ μὴ παρὲς τῶν πατέρων πατέρων. πυ. ὡς τί δὴ τοῦδε;
 ὀρέ. Ὡς νιν ἐκτείνω, μετὰ τῶν. πυ. τὸ δ' οἰκτιρῶν αὖτ' ἔχω.
 ὀρέ. Ματρός γ' ἐμῇ ἰδοίμην μὴ μοι. πυ. πολυμία γὰρ ἔχω.
 Ἀλλ' ἐπεὶ, ὡς μὴ σε παρὲς τῶν φίλων Ἀργείων ἔλθω, 800
 Περσέων τῶν πατέρων ἐμῶν τῶν πατέρων ἡρώϊ.
 Ὡς ἐγὼ δὲ ἀπὸ σι, σμικρὰ φρονέων ὄχλου,
 „ Οὐδὲν αἰσχυρὸν, ὀκνῶ. Πῶς γὰρ αὖ δέξω φίλον,
 „ Εἰ σὶ μὴ δεινὰ σιν ὄντα συμφορὰς ἐπακρίτως;
 ὀρέ. Τῆδε ἐκτείνω, κτείνω, μὴ το σὺ γυμνασίου μόνον 805
 „ Ὡς ἀνδρῶν, ὅς τις τοιοῦτος στυγερὸς, θυραῖος ὢν,
 „ Μυρίων κρείσσων ὁ μόνον ἀνδρῶν κτείνω φίλον.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφή.

2. 1 Ὁ μέγας ὄλεος, αὖτ' ὀρώμην,
 2 Μίχα φρονέων αὖτ' ὀρώμην, καὶ
 3 Παρὰ Σιμωντοῖς ὀρώμην,
 4 Πάλιν αὖτ' ὀρώμην ἐξ ὁπλῶν Ἀτρείδων,
 5 Πάλιν παλαιὰς ἀπὸ συμφορὰς δέμων,
 6 Ὅπότε γρυμνῶν ἐπὶ δένδρῳ
 7 Ἠλυθε Τανταλίδης,
 8 Οἷα τὸ πᾶν θοιὰ μὴ γὰρ, καὶ

Σφάγος

- Ore. An percussus metu tacite moriar? Py. Hoc est timidi.
 Ore. Quid ergo faciam? Py. Habes aliq̃ salutem, si maneas?
 Ore. Non habeo. Py. Sed cuncti est spes a malis seruari? 780
 Ore. Si cōtrigat, posset fieri. P. Ergo hoc meli⁹ est q̃ manere.
 Ore. An igitur ibo? P. Etiā si moriaris, honesti⁹ est sic mori.
 Ore. Habeo iustā causam. P. Opta modo ut ita videatur illis.
 Ore. Recte dicis, effugiam sic opinionem timiditatis. Pyl.
 Ore. Magis quam manens. [liras tua.
 Ore. Aliq̃ fortasse miserebitur mei. P. Magna res est nobi-
 Ore. Dolēs paternā mortē. P. Illa oīa pl⁹ valēt in conspectu.
 Ore. Eūdū est quia nō est vitile, mori nō gloriose. P. Laudo
 Ore. An dicam ista mea sorori? Pyl. Non per Deos. [Ista.
 Ore. Fierent lachrymæ. Pyl. Magnum est hoc omen.
 Ore. Ergo melius tacere. Pyl. Tempore lucrum facies. 790
 Ore. Illud est mihi difficile. P. Quid hoc? aliq̃ d noui dicis.
 Ore. Ne deæ me apprehendant æstro. Pyl. Ego curabo te.
 Ore. Difficile est tangere languentē virū. Py. Non mihi te.
 Ore. Caue fieri particeps mei furoris. Py. Hoc valeat.
 Ore. Nō cūctaberis? Py. Mora amici est magnū malū. 795
 Ore. Vade ὁ gubernaculū mei pedis. P. Tenens curā dignā
 Ore. Ducas ad sepulchrū patris. P. Ad quid hoc? [amico.
 Ore. Ut supplicem ipsi ut seruet me, Pyl. Recte facis.
 Ore. Mattis ne videam sepulchrum. P. Erat enim hostis.
 Sed, ppter ea, ne te prius damnet calcul⁹ Argiuorū, 800
 Iungens meis lateribus latus imbecillum morbo:
 Quia ego te per urbem, nihil curans populum,
 „ Nō pudore deterjit⁹, vchā. Vbi ostēdā me esse amicū,
 „ Si non iuuen te existentem in atroci calamitate?
 Ore. Hoc est habere amicos, non tantum cognatos. 805
 „ Adeo vir quancūq̃ alienus q̃ cōglutinat⁹ est moribus,
 „ Magis meretur haberi amicus, quam multi cognati.

ΕΠΩΔΙΚΑ. Strophe.

- Ch. 1 Magna potentia & virtus
 2 Superbiens per Græciam &
 3 Ad Simoentis riuos, 810
 4 Retro versa est ex felicitate Atridis
 5 Iam olim ab antiqua calamitate familiæ,
 6 Quando lis de aureo vellere
 7 Venit Tantalidis
 8 Miserrimæ epulæ, &c

H 3

215
9 Necesse

- 9 Neces nobilium liberorum. unde
10 Cædes cæde mutata,
11 Per cædes non desinit
12 Inter duos Atridas.

Antistrophe.

- 1 Honestum, non est honestum: parentum
2 Secare sæva manu
3 Corpus, & istum cæde nigrum
4 Ensem ostendere in lumen Solis,
5 Iam scelus admittere, est magna impietas,
6 Et flagitioforum hominum amentia.
7 Nam in metu mortis
8 Tyndaris misera clamauit:
9 O fili, non facis pia,
10 Occidens tuam matrem.
11 Vide, ne colens paternam gratiam, contrahas
12 Infamiam perpetuam.

Epodus.

- 1 Quis morbus, aut quæ lachrymæ,
2 Aut quæ misericordia est maior in terra,
3 Quam fieri homicidam matris?
4 Quali, quali re confecta
5 Infans factus est furiis,
6 Furiis propter cædem venatio est
7 Velocibus. circumferens oculos
8 Filius Agamemnonis,
9 O miser, quando matris
10 Ex auratis vestibus
11 Videns mammam exertam,
12 Interfecit matrem,
13 In vltionem paterni casus.

Electra.

- Elec.* Mulieres, an aliquo abiit ab his ædibus
Miser Orestes, victus diuinitus immissa rabie?
Cho. Non, sed vadit ad populum Argium,
De vita propositum certamen
Obiturus, in quo oportet vos mori, aut viuere.
Elec. Hei mihi, quid fecit, quis persuasit eum?
Cho. Pylades. sed videtur iste nuncius cito
Dicturus, quid sit ibi factum de tuo fratre.

- 9 Σφάγια θανάτων τέκνων. ὅθεν
10 Φόνα φόνος ἐξαλείβων,
11 Δι' αἵματι καὶ πατρὶσι
12 Διοδοῖσιν Αἰετοῖδας.

Αντίστροφ.

- 1 Τὸ καλόν, ἢ καλόν, τολέων
2 Πυρρὸν εἶ πέμνειν παλαιά
3 Χρῆα, μελαινόετον ἢ φόνον
4 Εἰς φος εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δειξάμ.
5 Τὸ δὲ αὐ κακοῦργαίον, αἰσέτι καὶ μετὰ λη.
6 Κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν περὶ φόνου.
7 Θανάτῳ γὰρ ἀμφὶ φόνου
8 Τυωδάρης ἐκρήσε τάλαινας.
9 Τέκνον, ἢ τυλμας ὅσια,
10 Κτείνων σὺν ματέρει. μὴ πατρὶσαν
11 Τιμῶν χρεῖν, ἐξανάμνη
12 Δυσκλείαν εἰς αἰεί.

Επὸδος.

- 1 Τίς νόσος, ἢ πῖνα δάκρυα,
2 Καὶ τίς ἔλεος μείζων κτεράν,
3 ἢ ματρὸς τοῖοι αἵμα χρεῖν ἰερόν;
4 Οἷον οἷον ἔργον τελίχας
5 Βεβῆκα χυται μανίας,
6 Εὐμύρῃσι θύραμα φόνου,
7 Δρυμάσι δινούων βλεφάροισι
8 Αἰαμεμένοισι καὶ πύξι;
9 Ὁ μέλιος, ματρὸς ὅτε
10 Χουστοπύκῃτων φαρύων
11 Ματρὶν ὑπερτίκων τ' ἐπιδύν,
12 Σφάγιον ἐγγο ματέρει,
13 Πατρῶν πατρὶων ἀμυγδαλῶν.

IAMBOLI.

- ἡλέ. Γυνῆκες, ἢ ποῦ τῶν δὲ ἀφώρηται δόμων
Τλῆμων Ορέστης, θεομανεῖ λυοσῇ δαίμοις;
ἡ. Ἥκιστα αὐτὸς δὲ Ἀργεῖον οἶσται λείων,
Ψυχῆς ἀλγῶν καὶ πόνου καὶ κέρμονος πύξι
Δάστων· οὐ γὰρ ζῶν ἢ θνήσκων ὑμῶν χρεῖν.
ἡλέ. Οἶμοι, τί χρεῖν ἔδρασε; τίς δὲ ἐπέσεν;
ἡ. Πυλάδης. οἶκε δὲ ἢ μετὰ τὸν ὅσον ἀχρεῖν.
Αἰετοῖδας τὰ κτείνων τοῦ κακοῦργου πύξι.

Ἄγ. ὦ τλήμων, ὃ δύναιτο τῷ στρατηλάτῃ
Ἀγαμέμνονι παῖ, πότνι Ἠλέκτρη, λόγους
ἄκουσον, ὅς σοι δυσχερές ἦεν φέρων.
Ἠλέ. Αἰ, αἰ, διονόμοιδα, δήλος εἰ λόγος.
Κακῶν γὰρ ἦ καὶ, ὡς εἰοικέν, ἄγγελος.
Ἄγ. ἔφη Πηλεΐδῃ σὸν καὶ σὴν γένετον φανείν.
Καὶ σὺ, ὦ πάτερ, ἰδὺς τῆς οἰᾶς ἡμέρας.
Ἠλέ. Οἶμοι, πῶς ἦλθεν ἐλπίς, ὡς Φοῖβος μὲν
Πάλας, τὸ μέλλον ἐξέτηχεν ἡτοῖς.
Ἀπὸρ τίς ἄρα, πῶς ἐν Ἀργείοις λόγος
Κατ' ἔλκετον ἡμῶς, καὶ περὶ ὧσιν ἦεν;
Ἄγ. ὦ γέροντι, πῶς περὶ λούσι μὲν χεῖρ,
Ἡ δ' αὖ σιδηρὸν περὶ μελὸς ἔρξαι με δεῖ,
Κοινὰς ἀδελφῶν συμφορὰς κεκτημένον;
Ἄγ. Ἐπὶ γὰρ ἄνδρ' ἀρετῆς πολὺν ἔσσω
Βαλόντα, πυρρῶς δὲ δόρυ παῖ τ' ἀμφισπῶ,
Τὰ τ' ἀμφ' Ορέστην, σὺ γὰρ εὐνοίαν πατρὶ
Αἰεὶ ποτ' εἶχον, καὶ μὲν φέροις σὸς δόμους,
Πένθη μὲν, λυγρὰ δ' ὅλβον φίλοις.
Ὅρῳ δ' ὅχλον σπέρχοντα, καὶ τῶσόν τ' ἀκρωτὶ,
Ὅ φασὶ παρὰ τὸν Δαυακὸν Αἰγυπτῶν δικὰς
Διδόντα, ἀθροίσαντα δὲ εἰς κοινὰς ἰδρῆς.
Ἀπὸν δ' ἐπὶ πρὶν ἡρώμενον ἀθροισμὸν ἰδὼν,
Τὴν καὶ νῦν Ἀργεῖ, μὲν πὶ πολέμῳ πάρος
Ἀχιλλεὺς ἀντιπύρρως Δαναοὺς ἐπὶ πόλιν,
Ὅς εἰπὼν, Ορέστην κείνον ἐχθρὰς πύλας
Σπέρχοντα, ἀγῶνα θανάστῳ δραμῶν μύδρῳ;
Ὅρῳ δ' αἰλῶν φάσμα, ὃ μὴ ποτ' ὤφελος,
Πυλάδην πρὶν καὶ σὸν σύζυγον σπέρχοντα ὁμοῦ.
Τὸν μὲν κατὰ φῆ, καὶ παρεμύδρῳ νόσῳ,
Τὸν δ' αἰεὶ ἀδελφὸν ἴσα φίλον λυπούμενον,
Νόσημα καὶ δευοῦντα περὶ δαίμονα.
Ἐπὶ δ' ἀληθρῶς ἐλθόντα Ἀργεῖον ὄχλον.
Κήρυξ ἀνωγὰς εἶπε, τίς γὰρ ἔξελχεν,
Πότρεν Ορέστην καὶ θανόντα, ἢ καὶ γέροντα,
Μητρὸς ὄντα νόσῳ; καὶ πρὶν τῶν ἀνίσταται
Ταλθύβιος, ὃς σὺ πατρὶ σὺν πατρὶ φέρεις.
Ἐλθὼν δ' ὑπὸ τοῖς δὲ καὶ μύδροισιν ὡς αἰεὶ
Διχόμενον πατὶρα μὲν σὸν ἐκπαλὴ μύδρῳ,
Πρὶν δ' αἰεὶ ἐπὶ τῶν σὺζυγον, καὶ τοῖς κήρυξ

155

160

165

170

175

180

185

190

Αἰόγους

Νυν. Ο miserable, ὃ infelix ducis
Agamemnonis filia, veneranda Elestra, sermones
Audi, quos infelices tibi ferens aduenio.
Elec. Hei, hei, perimus. significas hoc oratione.
Nam ut videtur, venis nuncius malorum.
Nun. Calculo Argiuorum, ut interficiatur tuus frater,
Et tu ὃ miserable, statutum est hodie.
Elec. Hei mihi, venit spes, quam metuens
Olim, propter futura contabesceram luctu,
Sed quod certamen, quæ orationes inter Argiuos
Damnaverunt nos, & suffragium tulerunt de morte?
Dic ὃ senex, utrum lapidante manu,
An per ferrum oportet me abrumperε spiritum,
Habentem calamitatem cum fratre communem?
Nun. Eram ex agro intra portas
Vadens, volens audire de te
Et de Oreste. Nam erga tuum patrem benevolentiam
Semper habui, & me aluit tua familia
Pauperem quidem, sed constantem in amicitia.
Video populum euntem, & insidentem tumulo,
Vbi dicunt primum Danaum Ægypto pœnas
Dantem, congregasse populum in communes sedes.
Videns congregationē, interrogavi aliquē ex ciuib. 875
Quid novum Argis, num quod ab hostibus
Nuncium excitavit urbem Danaidum?
Ille dixit, Non vides illum Orestem prope
Euntem, qui curret letale certamen,
Video insperatā speciem, quam utinā nō vidissem, 880
Pyladen & tuum fratrem euntes simul:
Hunc tristem & languidum morbo,
Illum tanquam fratrem dolentē æqualiter cū amico,
Ducendo curantem morbum.
Postquam concio Argiuorum facta est tota, 885
Præco surgens dixit, Quis vult dicere,
Utrum oporteat Orestem mori, an non
Matricidam? & postea surgit
Talthybius, qui oppugnavit Phryges cum tuo patre.
Dixit autem semper existens sub potentibus 890
Ambigua, reuerens tuum patrem,
Sed non laudans tuum fratrem, bonis mala

Dicit

Dicta inuoluens, quod faceret legem
 Non bonam contra parentes: sed oculum semper
 Hilarem dabat Agisthi amicis.
 » Nam hoc genus tale est. ad florentem partem
 » Semper saliant praecones: ille est eis amicus,
 » Quisquis est potens & in magistratibus vrbs.
 Post hunc dicebat Diomedes rex.
 Ille neque te neque fratrem interficere
 Sinebat, sed punientes exilio recte facere.
 Alii assenserunt, quod honeste diceret,
 Alii non laudabant. Post hunc surgit
 Vir quidam loquax, potens confidentia
 Arguius non Arguius, coactus
 In tumultu, & stulta audacia:
 Valens persuadendo conicere eos in aliquod malum.
 » (Nam quando facundus oratione, male sentiens
 » Persuadet vulgo, est magnum malum vrbi.
 » Quicumque autem prudenter recta cōsulant semper,
 » Etiam si non statim, tamen postea sunt vriles
 » Vrbi. Principem autem oportet sic considerare
 » Videntem. Nam simile periculum est
 » Dicenti orationem, & principi.)
 Qui dixit Oresten & te occidi lapidibus debere
 Coniectis: subornauit autem Tyndarus orationes
 Tales dicere illum vos occidentem.
 Alius surgens dicit isti contraria.
 Non conspicuus specie, sed vir fortis
 Raro polluens ciuitatem, & circulum fori,
 Suas res agens (qui soli seruant terram)
 Sed prudens, volens prope accedere ad rem.
 Simplex, qui vixerat vitam non repræhendendam.
 Is censuit Oresten filium Agamemnonis
 Coronandum, qui voluit viciſci patrem,
 Interficiens malam mulierem & impiam,
 Quæ effecisset, vt nemo vellet, neque armare manum.
 Neque militare relicta domo,
 Si domi relicti, coniuges
 Corrumpunt, afficiētes cōtumelia thalamos virorū.
 Et videbatur bonis recte dicere,
 Neque vllus amplius dixit, sed accessit tuus frater.

895

900

905

915

920

925

930

Et

Λόγους ἐλπίσων, ὅτι καὶ τὴν νόμον
 Εἰς τὰς τεκνίας & καλὰς, τὸ δ' ὅμως αἰεὶ
 Φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσι Αἰγίστῳ φίλοις.
 » Τὸ γὰρ ὅπως τοῖον δ'. ἐπὶ τὸν εὐτυχεῖ
 » Πηδῶσ' αἰεὶ κήρυκες. ὅδε δ' αὖτοῖς φίλῳ,
 » Ὃς αὖ δ' αὖν ἡται, πόλει αὖ τ' ἐργασίῃ.
 Ἐπὶ τῷ δ', ἀρχοῦς Διομήδης αὖ αἶψ'
 Οὐδ' ὅπως κλέβειν μὲν ἔπ' σ', ἔτε σὺ γὰρ
 Εἰς, φονγὴν δ' ἐξ ημιουῶν δ' αἰεὶ.
 Ἐπερὶ ὅρησαν δ' οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγει,
 Οἱ δ' ὅσα ἐπ' ἡται, καὶ πὶ τῷ δ' αὖτοῖς
 Ἀνὴρ πρὸς ἀνδρῶν λαός, ἰσχυρὸν ἦτορ,
 Ἀρχαῖος, ὅσα δ' ἐπ' ἡται, ἡμεῖς μὲν
 Θορύβῳ τε πιστῶς, καὶ μὲν πρὸς ἡται.
 Πίστευος ἔτ' αὖτ' ὅσα πρὸς ἡται καὶ ἡται.
 » Ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις, φρονεῖ καὶ
 » Πείθῃ τὸ πᾶν ἡται, τῇ πόλει καὶ ἡται.
 » Ὅσοι δ' οὖν νῦν ἡται, βελούχ' αἰεὶ,
 » Καὶ μὴ περὶ ἡται, αὖτ' οἱ ἡται
 » Πόλιν, ἡται δ' ὡς ἡται τὸν πᾶν ἡται
 » Ἰδὸν δ' ὁμοῖον γὰρ τὸ ἡται γίνεται
 » Τὰ τὰς λόγους λέγειν, καὶ πρὸς ἡται.
 » Ὅς εἰπ', Ὀρέσῃ καὶ σ' ἀποκτεῖναι πρὸς
 Βέλους, ὡς δ' ἡται τῶν δ' αὖτ' ὡς λόγους
 Τὰ σφ' ὡς καὶ πρὸς ἡται τὸν πᾶν ἡται
 » Ἀλλ' ὅς εἰ αὖτ' ὡς, ἡται τῷ δ' ὡς ἡται,
 Μορφὴ μὲν ὡς ὡς, αὖτ' ὡς ὡς ὡς ὡς
 Οὐρανός, ὡς καὶ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Αὐτοῦ γὰρ (οἱ δ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς)
 Ἐπειδὴ δ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Ἀπὸ τοῦ, αὖτ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 » Ὅς εἰπ', Ὀρέσῃ πᾶν τὸν Ἀγαμέμνων
 Στεφανοῦ, ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Καὶ τὸν ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 » Ἡ καὶ ὡς ὡς, μὴ δ' ὡς ὡς ὡς ὡς
 Μὴ τε φρονεῖν ἐκ τῶν ὡς ὡς ὡς
 Εἰ πᾶν τὸν οἶον ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Φρονεῖν, αὖτ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Καὶ τὸν ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Κούδης ἔτ' εἰπ', ὡς δ' ὡς ὡς ὡς ὡς

895

900

905

910

915

920

925

930

ΕΛΙΞ

124

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐλεγε δ' ὡς γῆν' Ἰνάχου κεκτημένοι,
Πάλα Πιλασγῶ, Δαναΐδαι δ' ὑπερῶ,
Ἵμιν ἀμύνων ἐδὲν ἥσαν ἡ περὶ,
Ἐκτὴν ἀμειβόμενοι. Εἰ γὰρ ποτὶ γὰρ φοῖτον
Ἐμὲ γυναιξὶν ὅσους, ἐφ' ἵνα νοῖται ἔτι αὖ
Θνησκόντες. ἡ γυναιξὶ δ' οὐλοῦντο χρεῶν.
Τάμεν δ' ὅν ὁρᾷται, ἡ δ' ὁρᾷται χρεῶν.
Νυνὲ γὰρ ὡς πᾶσι δόσει λέκτε' ἔμμεν περὶ δόσε,
Τίθηναι. εἰ δ' ἡ γυναιξὶν ἐμὲ,
Ὅ τοι μὲν ἀνείπεται, καὶ φησὶν ὅτι θνήσκω πρὸς αὖ.
Ὡς τῆς γὰρ πόλεως ἐσθλὴν ἔχουσιν.
Αἰὲν ὅτι ἐπὶ δ' ὁμιλοῖ, εὖ δοκῶν λίαν.
Νυνὲ δ' ἔκείνος ὁ κακὸς ἐν πολλῇ λείων,
Ὅς ἡ γὰρ πόλις, συζέοντο, σὲ τε καὶ αἰὲν.
Μόλις δ' ἐπὶ σὲ περὶ κληρονομίαν
Τλήμων Ορέστης. αὐτὸς γὰρ δὲ σφραγὶς
Ἵππευον ἐν τῇ δ' ἡμέρᾳ λείψον βίον
Συνοπτοῖ. πόρρω δ' ὅτι αὐτὸν ἐκκλητῶν ἀπο
Πολάδης δακρύων. αὐτὸ δ' ὁμοῦ δόσει φίλοι.
Κλαίοντες, οἱ κτείνοντες. ἔρχεται δὲ σοι
Πικρὸν θάνατον, ἐπεὶ σὺ τις ἀθλία.
Αἰὲν ὅτι ἐπὶ σὲ φάσκειν, ἡ βροχὴν δὲ βροχῇ,
Ὡς δ' ἐλπίτιν σὲ φίλος. ἀλλ' ὅτι γὰρ
Οὐδὲν σ' ἐπιφύλασσει, ἐπὶ δ' ὅτι πύθεται
Τείποδα καὶ δόξων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλειται.
Ὡς δὲ γὰρ αἰὲν παρὰ γῆν', ὡς ἐμνησθῆς
Προσώπων εἰς γῆν' ὅτι βαλῶν, ἀφ' ὅτι γὰρ εἰς
Ὡς εἰς τῶν γὰρ καὶ γὰρ δόξα δόξα δόξα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στroph.

1. Αἰὲν καὶ γὰρ καὶ στεναγμοῖν ὡς Πιλασγῶ,
2. Τίθεται λούων ὀνυχὰς ἀφ' ὅτι περὶ δόξων,
3. Αἰμωτὸν αἶψαν.
4. Κτύπον τε καὶ τὸς, ὅτι ἐλαχ' ἀφ' ὅτι χθονὸς
5. Νερτῶν Περσέφου, καὶ ἡ γὰρ ἡμέρα.
6. Ἰαχίται γὰρ Κυκλωπίων,
7. Σίδωρον ἐπὶ κεῖται πηλὶκα καὶ ὁμοῦ, τῶν Αἰετῶν
8. Πήματα οἰκων.
9. Ἐλεος ἔλεος ὅτι ἔρχεται
10. Τῶν γὰρ κληρονομίαν ὡς.

935

940

945

950

955

960

965

970

11 Στroph.

ΕΥΡΙΠΙΔΙΣ ΟΡΕΣΤΕΣ.

125

Et dixit, O incolentes terram Inachi,
Olim Pelasgi, postea Danaïdæ,
Vos viciscens, non minus quam patrem
Interfeci matrem. Nam si necare viros
Erit fas mulieribus, amplius non effugietis
Mortem, vel vxoribus necesse erit seruire.
Et contrarium facietis, quam oportet facere.
Nunc enim quæ prodidit lectum mei patris,
Est interfecta: si autem occiditis me,
Lex dissoluetur, nec anteuertet mortem quisquam,
Quia huius audaciæ non fiet raritas.
Sed nō persuasit turbe, eū quidē videretur recte dicere.
Et vincit ille malus dicens in multitudine,
Qui dixit interficiendum esse te & fratrem.
Vix persuasit, ne moriamini lapidati
Miser Orestes: & sua manu facta necē
Promisit se relicturum vitam hac die
Tecum ducit eum ex concione
Pyldes lachrymans, & comitantur amici
Plorantes, miserentes. venit tibi
Acerbum spectaculum & miser aspectus.
Sed præpara gladium, aut laqueum collo,
Quia oportet te relinquere lucem, & nobilitas
Nihil tibi profuit, neque Pythius
Phœbus sedens in tripode, sed perdidit.
O misera virgo, quam obductum
Vultum tuum in terram demittens, muta es,
Tanquam cursura in querelas & luctus?

935

940

945

950

955

960

965

970

11 Qui

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Stroph.

1. Ah ah, inchoo luctus ὁ Πιλασγῶ,
2. Ponens album vnguem in genis,
3. Cruentam noxam,
4. Et fragorem capitis, quem nacta est sub terra
5. Inferorum Proserpina, formosa dea.
6. Vlulet terra Cyclopea,
7. Ferrum supra caput ponens tonsorium Atridarum.
8. Propter mala domus.
9. Illa miseratio, miseratio venit
10. Pro mortuis,

- 11 Qui aliquando fuerunt duces Græciæ. 970
Antistrophe.
 1 Abiit enim, abiit, periit liberorum
 2 Pelopis totum genus, & propter felicitatem
 3 Quondam suspiciendam familiam,
 4 Invidia nunc cepit diuinitus, & hostilis calculus
 5 De morte inter ciues. 975
 „ 6 Heu, heu gentes miseræ hominū, plenæ lachrymarū,
 „ 7 Laboriosæ, videte quomodo præter opinionem
 „ 8 Fatum venit.
 „ 9 Alia vero post alia succedunt
 „ 10 Mala in longo tempore.
 „ 11 Tota autem vita hominum est instabilis.

MONOSTROPHICA.

Vtinam vadam ad medium cæli & terræ
 Extensum pendendo
 Saxum catenis aureis, quod circumfertur
 Volutationibus, gleba ex Olympo,
 Vt in luctibus recitem 985
 Seni patri Tantalo,
 Qui peperit, peperit parentes
 Meæ familiæ,
 Qui viderunt mala. 990
 Celerem cursum equarum
 Quadriiugo curru,
 Pelops quando ad mare gubernauit currum,
 Myrtili cadauer abiciens in gurgitem maris,
 Iuxta albam Geraſtiam 995
 Marinorum fluctuum
 In littore aurigans:
 Vnde familiæ nostræ
 Venit luctuosa execratio
 Fœtus in grege, a filio Maiæ:
 Agnus aureo vellere, quando 1000
 Fuit prodigium sane quam perniciosum
 Atrei equitis, vnde lis alatum
 Currum solis mutauit, vt versus oc-
 casum viam cæli accommodaret, 1005
 Versus auroram quæ vehitur vno equo, & septem
 Pleiadum cursus, in aliam viam

Iupiter

- 11 Στρατηλατῶν Ἑλλάδος πότ' ἔντων. 970
Ἀντίστροφῃ.
 1 Βέβαιε γδ βέβαιιν, οἴχεται τέκνων
 2 Πρώπασε γῆνα Πέλοπος, ὅ, τ' ἐπὶ μακροχρόνῳ
 3 Ζηλωτὸς ἂν ποτ' οἴκῃς,
 4 Φθόνῳ γινεῖται θεῶν, ἅτε δυσμενέας
 5 Φονία ψήφος ἐν πολιταῖς. 975
 „ 6 Ἰὼ, ἰὼ, παιδοκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη
 „ 7 Πολύπονα, λούσεθ' ὡς περὶ ἐλπίδα
 „ 8 Μοῖρα βαινέ.
 „ 9 Ἐπερ δ' ἐτέρῃς ἀμείβεται
 „ 10 Πλήματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 „ 11 Βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀνείδηται αἰών.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Μόλοιμι τῶν ἔρκονδ' μέσον χθονὸς
 Τελευτῶν αἰωρημασι
 Πέτραν ἀλύσει χρυσίασι, φερεδμήαν
 Δίταισι βῶλον ἐξ ολύμπου,
 Ἴν' ὡς ἡρώοισιν ἀναβοῶσιν,
 Γεργίη πατρὶ Τανταλῷ
 Ὃς ἔπειν ἔπειν χυέτορας
 Εμέην δέμων, 985
 Οἱ κρεῖττον ἔχῃ
 Τὸ πᾶνδ' ὑπὸ δῶμα πύλων,
 Τετριπτοῦσ' ἀμυνέει σῆλα,
 Πέλοψ ὅποτε πελάγασι διεδίφρουσε,
 Μυρτίλῃ φόνον δίκων ἐς οἶδμα πόντου,
 Λόκηκυμνασι παρὲς Γεργήας 995
 Ποντίων σάλων
 Ηἰσιν ἀρμαπύσεις
 Ὃθεν δέμῃσι τοῖς ἐμοῖς
 Ἥλθ' ἄρα πολυταῖς,
 Λόχουμα ποιμήνοισι Μαιάδος τέκνῳ, 1000
 Τὸ χρυστομαλλοῖν δένδ' ὅποτε
 Γένετο, τρεῖς ὅλον δλον
 Ἀτρεΐως ἰπποδοῦπα ὃθεν ἔρως τὸ πλεοντὸν
 Ηἰλίσ μετ' ἀλὲν ἄρμα τὸν αὐτὸς ἐ-
 σωρεν κίλδον ἔρκονδ' ἀποστρυμμάς.
 Μονοπύλον εἰς αἶψ', ἐπ' ἀπορρυτε 1005
 Δεσμὴν μάλα πολυαῖδος, εἰς ὅδ' ἄλκων

Ζεὺς

Ζῶς μετὰ δὲ πῶν ἢ τ' αἰεὶ εἶσι
Θανάτῳ θυγάτηρ, πῶν τ' ἐπὶ νύμφῃ
Δείπῃ θυγάτηρ, λίκτεσσι κρήσας
Αἰετῶν δὲ δόλῳ, δόλοισι γαμῶσι.
Τὰ πάντες αἶψα εἰς ἐμὴν καὶ γυναικῶν
Εἰς ἡλύτῃ, δέ μιν πολυπόνοισι ἀνέγκω.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

ῥ. Καὶ μὲν ὁδὸς σύμφωνος ἔρπον,
ἢ φῶν θυγάτηρ καὶ κυρῶν ἡλῆς,
Ὅ, περὶ πῶν πῶν Πυλάδης,
Ιστέδελφός αὐτῆς,
Ἰνὺν νύμφῃ καλὸν Ορέστην,
Ποδὶ κηδονῶν παρὰ σέθεν.

ΙΑΜΒΟΙ.

ἡλῆ. Οἱ ἐγὼ. σὺ μὲν γὰρ σ' ὁρῶς ἀναστίνω
Αδελφῆ, καὶ παρὰ γῆ νεκρῶν πυλῶν.
Οἱ ἐγὼ μὲν αὖτις, εἰς ἰδοῦσά σ' ὁμῶς
Πανυγῶντι παρὰ σέθεν, ἐξέστη φρενῶν.
ῥε. Οὐ σὺ γὰρ ἀφῆσθα τῶν γυναικῶν ἡλῆς,
,, Στέρξεις πῶν κρήνην, οἰκτῶν μὲν πῶν, ἀλλ' ὁμῶς
,, Φέρων σ' ἀνέγκω πῶν παρὰ σέθεν τῶν.
ἡλῆ. Καὶ πῶς σὺ πῶν φέρων εἰς τὸν θεόν
Τόδ' ὅσον ἢ μὲν γὰρ τῶν παλαιῶν μετῶν
ῥε. Σὺ μὲν ἀποκτείνῃς ἡλῆς σὺ δὲ γαίης χρεῶν
Τίδι γὰρ ὁ τλαμένον πῶν παρὰ γῆ ἡλῆς.
ἡλῆ. Ὁ μέλιος ἡδὲ σὺς Ορέστην, καὶ πότμον,
Θανάτῳ τ' ἀνέγκω. Σὺ γὰρ γὰρ σ' ὅτ' ὅσον εἶ.
ῥε. Μὴ σὺ γὰρ πῶν παρὰ σέθεν ἀνέγκω,
Εἰς δὲ κρήνην παρὰ σέθεν ἡλῆς.
ἡλῆ. Θανάτῳ τ' ἀνέγκω. Σὺ γὰρ γὰρ σ' ὅτ' ὅσον εἶ.
,, Πᾶσι γὰρ οἰκτῶν ἢ φίλῃ ψυχῇ βροτῶν.
ῥε. Τόδ' ἡμῶν ἢ μὲν κρήνην. δὲ εἰ ἢ βροτῶν
,, Ἀπὸ κρήνης, ἢ ἐξ ὅσων γῆρας ἡλῆς.
ἡλῆ. Σὺ γὰρ μὲν ἀδελφῆ, μὴ πῶν Ἀργείων κρήνην,
,, Ἰδὲ σὺ γὰρ πῶν τῶν Ἀργείων κρήνην.
ῥε. Ἄλλος τὸ μὲν παρὰ σέθεν ἡλῆς, σὺ δὲ κρήνην,
Αλλ' αὖτις γὰρ σὺ γὰρ, ὅτ' ὅσον βροτῶν, τῶν.
ἡλῆ. Εἴ τι πῶν, ὅτ' ὅσον ἐξ ὅσων γῆρας ἡλῆς,
Αλλ' ἀμφὶ γῆρας σὺ γὰρ, ὅτ' ὅσον γῆρας.
ῥε. Τῶν πῶν κρήνην ὅσον, εἰ τῶν πῶν τῶν.

1010

1013

1020

1025

1030

1035

1040

1045

© ΚΝΗΤΗ

Jupiter mutat, & permutat
Neces necibus, & famolam
Cœnam Thyestæ, & thalamum Cretensis
Acropæ dolosa, dolosis nuptiis.
Postrema in me & patrem
Meum venerunt misero fato familiæ.

Chorus.

Atqui frater tuus accedit
Capitali sententia damnatus,
Et fidelissimus omnium Pylades,
Vir par fratri, gubernans
Languidum pedem Orestis,
Iunctus gressu officioso.

Eletra.

Hei mihi, videns te ante mortem gemo
Frater, & ante rogum inferorum.
Heu mihi rursus, quam videns oculis
Ultimum aspectum, animo abalienata sum.

Ore. Non tacite, ommissis mulebribus lamentationibus,
,, Boni cōsules q̄ fiunt? Sūt q̄ dē ista miseraabilia, sed tamē
,, Oportet te ferre præsentes forrunas, [1025

Elec. Et quomodo tacebo? intueri lumen Dei
Hoc non amplius licet nobis miseris.

Ore. Non occidas tu me: satis ab Argiua manu
Mortuus sum miser: sine præsencia mala.

Elec. O miser Orestes propter tuam adolescentiā & fatum,
Et mortē intēpestiuā, oportebat te viuere, quādo non

Ore. Ne per Deos iniicias mihi molliciem, [amplius es.
In lachrymas traducens, nō cōmemorationē malōi.

Elec. Moriemur, nō est possibile non deplorare mala: 1035
,, Omnibus hominib. est miserabile, amittere charā vitā.

Ore. Ista dies est nobis constituta, oportet aut laqueos
Pensiles suspendere, aut acuire manu gladium.

Elec. Tu nunc me frater occide, ne quis Argiuorū occidat,
Contumelia afficiens genus Agamemnonis. 1040

Ore. Satis habeo sanguinem matris, te non interficiam:
Sed moriaris nece quā tibi ipsa cōscisas, quocunq; mo-

Elec. Fiet: non deferar a tuo gladio. [do vis.
Sed volo brachia circumdare tuo collo.

Ore. Delecteris inani voluptate, siq̄ dē hoc te delectat, 1045
Cir-

130
EVRIPIDIS ORESTES.
Circundare brachia euntibus ad mortem.
Elec. O charissime, o habens desiderabile & dulcissimum
Nomen sororis tuæ, & vnam animam.
Ore. Liquefacies me, volo tibi respondere
Officio brachiorum. quid enim miser erubescam? 1050
O pectus sororis, o charus amplexus mihi,
Hæc pro filiorum osculis & coniugali lecto
Alloquia adsunt inter miseros vtrinque.
Elec. Heu, quomodo idem gladius nos interficiet, si fas sit
Et accipiet vnum sepulchrum, opus cedri? 1055
Ore. Suavissimum esset hoc, sed vides, amicis
Quomodo caremus, vt coniungamur sepulchro?
Elec. Nihil dixit, pro te operam nauans, ne moriaris
Menelaus prauus, proditor mei patris?
Ore. Ne ostendit quidem oculū, sed in sceptris habens 1060
Spem, veritus est feruare amicos.
Sed sine, vt generosa & Agamemnone
Facientes dignissima moriamur.
Et ego quidem ingenuitatem ostendam vrbī.
Feriens gladio hepar, te autem oportet 1065
Similia facere meis ausis.
Pylades, tu esto nobis procurator mortis,
Et morientium bene cures corpora,
Et sepeli simul, ferens ad patris tumulum,
Et vale: vado enim ad opus, vt vides. 1070
Pyl. Differ. hoc enim primum te accuso,
Si sperasti, me velle viuere te mortuo.
Ore. Quorsum enim attinet te mecum mori?
Pyl. Interrogasti? quorsum vero viuere sine tua amicitia?
Ore. Non interfecisti tuam matrem, sicut ego miset. 1075
Pyl. Tecum: simul hæc pati me oportet.
Ore. Redde tuum corpus patri, non moriaris mecum.
Tibi enim est ciuitas, mihi autem non iam.
Et domus patris, & magnus portus diuitiarum.
Nuptiis autem huius miseræ frustratus es, 1080
Quam despondi tibi, colens amicitiam:
Tu autem accipias aliam coniugem ad gignendum.
Affinitas enim mea & tua non amplius est.
Sed o desiderabilis ocule meæ familiaritatis
Vale. non enim hoc licet nobis, tibi tamen erit. 1085
Nam

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.
131
Θανάτῳ πύλας βεβῶσι παρὲς οὐρανὸν ἔχουσιν.
ἤλ. ὦ φίλτατ', ὃ ποθὲν ἐν, ἡδίστην τ' ἔχων
Τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα, καὶ ψυχὴν μέλαιναν.
οἰ. Ἐκ τοῦ μετ' ἡμῶν καὶ σ' ἀμειψασθὲς θέλω
Φιλοπῆλ' ἔχειν. τί γὰρ ἐγὼ αἰδοῦμαι πύλας;
ὦ σὺν ἀδελφῆς, ὃ φίλον πατρὸς πλὴν ἔμμεν.
Τὰ δ' αὖτ' ἐπὶ πύλαις καὶ γαμπρῶν λίγους
Προσφύζομαι. ἀμφὶ τοῖς πελάγεσσιν αἰέτω.
ἤλ. Φεῦ. πῶς αὖ ἐξίφες τῶν αὐτῶν, οἳ ἡμῖς, κύνες.
Καὶ μνηστῆρας δέξαι; ἔν, κείνην τεχνάσμεναι.
οἰ. Ἥδισ' αὖ εἰν αὐτῶν. οὐ γὰρ δὴ φίλων
ὦς ἐσθλὸν αἰσθάνομαι, ὥς τις κρινάται τὰ φάρμακα.
ἤλ. Οὐδ' εἴφ' ἔσθ' ὡς σὺ μὴ θνήσκῃς ἀποδὴν ἔχων.
Μενέλαος ὁ κύνες, ὃ πατρὸς τοῦ μοῦ πατρὸς.
οἰ. Οὐδ' ἔμμεν εἰδείξεν ἄλλ' ἐπὶ σκήπτρῳ ἔχων
Τὴν ἐλπίδα, ἣν λαβεῖτο μὴ σῶζεν φίλους.
Ἀλλ' εἴα, ὅπως ῥηναίᾳ, καὶ γαμπρὸν
Δρασκόντων καὶ θνήσκοντων ἀδείωται.
Καὶ γὰρ ῥῆσ' ῥηναίᾳ δὲ ποδεῖξω πολλὰ.
Παύσαι πατρὸς ἡμῶν φασγάνῳ. σὲ δ' αὖ χρὴ δύναι
Ὀμοῖα πρῶτον ἐν τοῖς ἔμοις τελευτήματα.
Πυλάδῃ, σὺ δ' ἡμῖν τὰ φόντα ῥηνοῦ βραβεύσας,
Καὶ κατ' ἡνέοιτοιν ἐν πατρὶσιν δέμας,
Θάψον τε κρινῇ πατρὸς πατρὸς τὸν ἔμμεν φέρον.
Καὶ χεῖρ' ἐπ' ἔρπον δ' ὡς ὁρᾷς πορδύομαι.
πυλ. Ἐπὶ τοῖς ἐν ῥῆσιν αἰσθάνομαι ἔμμεν.
οἰ. Εἰ γὰρ με χρὴ σὺν σὺν θνήσκοντος ἡλπίσαι.
πυλ. Τί γὰρ πατρὸς κατ' ἡνέοιτοιν σ' ἔμμεν μετὰ;
οἰ. Ἦρπον; τί γὰρ σὺν σῆς ἱταρχίας ἄτερ;
οἰ. Οὐκ ἐκείνης σὺν ματέρ', ὥς ἐγὼ πύλας.
πυλ. Σὺν σοί γε, κρινῇ αὐτῶν καὶ πατρὸς με δεῖ.
οἰ. Ἀπὸ δὲ τοῦ σῆς πατρὸς, μὴ σὺν θνήσκοντος μοι.
Σοὶ μὲν γὰρ ἐστὶ πόλις, ἔμμεν δ' ἐστὶν ἡ δὴ.
Καὶ δώματα πατρὸς, καὶ μέγας πᾶσι λιμήν.
Γάμου γὰρ τῆς ῥῆσ' ὁδὸς ποτ' ἔμμεν ἐσφάληται.
Ἦν σὺν θνήσκοντος ἐκείνης σέθεν.
Σὺ δ' αὖτε λείπεις πατρὸς πείνησιν λαοῦν.
Κηδὺς γὰρ τῶν κατ' ἡνέοιτοιν, σὺν σῆς ἡ δὴ.
Ἀλλ' ὡς ποθὲν ἐμμεν οὐκ ἐκείνης ἔμμεν.
Χαῖρ'. ὡς δ' ἡμῖν ἐστὶν τὸ σῆς. σὲ γὰρ μὲν.
1085
Οἰ

- Οἱ γὰρ θνήσκοντες, χαρμῶν τῶν πρώτων.
πυλ. Ἡ ποὺ λείψαι τῶν ἐμῶν βελούδων;
,, Μὴ θ' αἰμῶ μου δέξαιτο κέρπιδον πόδων.
,, Μὴ λαμπρὰς αἰθρὰς, εἰ σ' ἐγὼ παροῦς ποτὶ,
,, Ἐλὼν τέρ' αἶσας τοῦτον, δολίποιμί σε.
Καὶ συγκατεκτανὸν γὰρ, σὺν ὄρνιθι στυγῆ.
Καὶ πάντ' ἐβόλ' οὐκ, ὅν σὺ νῦν πίνεις δίκης.
Καὶ ζῶντων ἐν δέ μοι σοὶ, κατ' ἐλπίδα, οὐκ οὐ.
Ἐμὲ γὰρ αὐτὴν, ἥς λέγεις ἐπὶ νῆσος,
Κρίνω δέ μοι. τί γὰρ ἐρῶ καλὸν ποτὶ
Γλῶσσιν ἀφ' ὧν, ὡς αἰὲν ἀκρόπολιν;
Ὅς, πρὶν μὲν ὕμνος δυστυχίῃ, φίλος παρῶν,
Νῦν δ' ἐστί, ἐμὶ δεσποχρῶν σοὶ φίλος;
Οὐκ ἐστίν, ἀλλ' αἰσῶμαι μὲν καὶ μετ' ἐμὲ.
Ἐπὶ γὰρ κατὰ νῆσόν, εἰς κοινὸν λόγον
Ἐλθὼν, ὡς αὖ Μενέλιος συνδυσχερῆς.
οἰ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τὰ τοιαῦτα οἶδ' ἴδω.
πυλ. Πῶς γὰρ, ἀνέμεινον γὰρ φασγάνου τομῆς.
οἰ. Μενῶν, τὸν ἐχθρὸν εἰς πῦρ μωροσσομένη.
πυλ. Σίχαι νῦν, ὡς ζωαγξίαν ἐπὶ σὺν βραχί.
οἰ. Μηδὲν τῆς τῆς, ὡς πείρεις ἡμῖν φίλας.
πυλ. Ἐλίνην καὶ τῶν, Μενέλιος λυπὴν πικρῶν.
οἰ. Πῶς, τὸ γὰρ ἐπιμὸν ἐστίν, εἴ γ' ἐστὶ καλῶς.
πυλ. Σφάξαντες ἐν δόμοις γὰρ κρύπτεται οἶον.
οἰ. Μάστιγι καὶ δὴ πάντ' ἀποτρεχέζονται.
πυλ. Ἀλλ' ἐστὶ, ἀδὴν νυμφίον ἐκτελέσει.
οἰ. Καὶ πῶς; ἐγὼ γὰρ βαρύνωμαι ὁπλοῦς.
πυλ. Τίνας; φρυγῶν γὰρ ἐδὲν αὐτῶν ἐστὶν ἐγὼ.
οἰ. Οἷος, ἐν ὧν πῶν, μύρων ἐπὶ σῶμα.
πυλ. Τρυφῶς γὰρ ἡ καὶ δὲ ὕψος Τρωϊκῆς.
οἰ. Ὄχι, ἔλας αὐτῇ σμικρὸν οἶκη τέλει.
πυλ. Οὐδὲν τὸ δοῦλον, αὖτις τὸ μὴ δοῦλον γένος.
οἰ. Καὶ μὲν τὸ δ' ἐξας, δὲ θανεῖν ἔχουσιν.
πυλ. Ἀλλ' ἐστὶ, ἐγὼ μὲν, σοὶ γὰρ ἡμωρὺν μὲν.
οἰ. Τὸ πᾶν γὰρ δὴ λυγρὸν, καὶ πῶν ὅπως λέγεις.
πυλ. Εἰσέρχου εἰς οἶκον, δὴ γὰρ ὡς θανέμεν.
οἰ. Ἐχὼ τὰς αὐτῶν, πᾶσι τοῖσι δ' ἐστὶν ἐγὼ.
πυλ. Γὰρ αὖτις αὐτῶν, ὡς θανέμεν, ἀπὸ γὰρ.
οἰ. Ὄχι, ἐν δὲ κρῶν, ἐν δὲ κρῶν, ἐν δὲ κρῶν.
πυλ. Καὶ γὰρ παρὲς αὐτῶν, ἀπὸ γὰρ ἐστὶν τὸ πᾶν.

- ” Nam mortui priuamur gaudio.
Pyl. Equidem non assequeris quid velim.
” Neque sanguinem meum accipias ferax terra,
” Neque splendidus æther, si ego te nunquam prodens,
” Et liberans meum corpus, deleam. 1090
Nam & simul interfeci illam, non negabo:
Et totū consiliū dedi de iis. ob q̄ tu nunc das pœnas.
Ergo & simul mori me oportet tecum & cum hac.
Nam ipsam meam, cui sponendi nuptias,
Iudico cōiungē. Nā quid vnquā honestum dicam, 1095
Veniens in Delphidem, arcem Phocensium?
Qui priusquam essetis miseri, affui amicus,
Nunc non sum amicus tibi infelici?
Nihil est, sed hæc & mihi sunt curæ.
Sed postquam fumus morituri, vna rationem 1100
Ineamus, quomodo Menelaus simul tristetur.
Ore. O charissime, vtinam videns hoc moriar.
Pyl. Sequere nunc, sed differ sectionem ensis.
Ore. Differam, si possim vlciisci inimicum.
Pyl. Tace nunc, quia parum credo mulieribus. 1105
Ore. Ne timeas has, quæ ad sunt nobis amicæ.
Pyl. Helenā interficiem? id afficiet Menelaū magno dolo.
Ore. Qd' paratus enim sum, siquid poterit præclare fieri.
Pyl. Interficiemus: latet enim in domo tua. 1110
Ore. Maxime, & iam oīa obsignat. quasi cernēs hereditatem
Pyl. Sed non amplius, nacta Plutonem sponsum, [meam.
Ore. Quomodo? habet enim barbaros comites,
Pyl. Quos? neminem Phrygem metuo.
Ore. Quales possint esse curatores speculorū & vnguentorū.
Pyl. Venit ergo huc habens delicias Troianas? 1115
Ore. Ita, vt Græcia sit ei parua domuncula.
Pyl. Nihil est seruile genus ad non seruile.
Ore. Sane hoc faciens, non recuso bis mori.
Pyl. Sed neque ego: modo tibi opem feram.
Ore. Ostende rem, & perforce sicut dicis. 1120
Pyl. Intremus in domum. tanquam morituri.
Ore. Habeo hoc, reliqua non habeo.
Pyl. Lamentabimur ad ipsam de his quæ patimur.
Ore. Vt ploret, quanquam in animo gaudeat.
Pyl. Et nobis adierunt hæc, sicut illi, tunc. 1125
Ore.

- Ore.** Deinde quomodo pugnabimus?
Pyl. Habebimus gladios acutos in vestibus.
Ore. Et coram ministris quæ nex fiet?
Pyl. Excludemus eos, alium alio in contignationibus.
Ore. Et eum qui non tacuerit, interficiemus. 113°
Pyl. Demde ipsa res docebit, quæ oporteat intendere.
Ore. Interficere Helenam, agnosco symbolum.
Pyl. Tenes. audi nunc, quam honeste consulam.
 Si enim in mulierem honestam
 Mitteremus gladium, esset ignominiosa cædes, 1135
 Nunc dabit poenas toti Græciæ,
 Et illis quorū parētes occidit, & quorū liberos pdidit,
 Et sponsas fecit orbatas maritis.
 Erit vociferatio, & accendent ignem diis,
 Precantes tibi & mihi multa gloriosa obtingere, 114°
 Eo quod fecimus cædem malæ mulieris.
 Non vocaberis matricida, si hanc interfeceris:
 Sed relinquens hoc, nomen habebis melius:
 Diceris interfector Helenes, quæ multos interfecit.
 Nō oportet sane, non oportet Menelaū esse felicē, 1145
 Ac tuum patrem & te & sororem mori:
 (Matrem omitto. nam hoc non est honestum dicere.)
 Et habere tuam domum, per Agamemnonis militiam
 Qui recepit uxorem. Non amplius viuam,
 Si non aduersus illam strinxero atrum ensē. 115°
 Sed si non potiemur cæde Helenes,
 Incendentes hanc domum, moriemur.
 Nam etsi alterutrū non successerit, habebimus gloriā
Cho. Honestæ mortui, aut male seruati.
 Digna est quæ odio habeatur ab omnibus mulieribus
Ore. Puella Tyndaris, quæ deformat genus. 1155
 Ah, nihil est præstantius quam certus amicus,
 Non opes, non regnum: ac stultum est
 Multitudinem esse compensationem generosi amici.
 Nam tu & mala contra Ægisthum inuenisti, 116°
 Et prope aderas mihi in periculis,
 Et nunc rursus das mihi ultionem hostium,
 Et non abes. Sed definam te laudare. Quia
 Etiam hoc est molestum, nimium laudari.
 Ego autem omnino exhalans meam animum, 1165
 Volo.

- ὁρέ.** Ἐπὶ τ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιζέμεθα;
Πυλ. Κρύπ' ἐν πέποισι δ' ἐξορμῇ ξίφει.
ὁρέ. Πρὸθεν δ' ἐπιδὼν τις ὀλέθρῳ ῥηήσεται;
Πυλ. Εκκλείσμεν σφᾶς, ἄλλαν ἄλλος ἐν τέλει.
ὁρέ. Καὶ τινὰ μὴ σιγῶντ' ἀπεκτείνειν χεῖρας.
Πυλ. Εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ πύργον, ἢ πτεῖν χεῖρας.
ὁρέ. Ἐλίνην φονδεῖν, μολύνει τὸ σύμβολον.
Πυλ. Ἐχθρὸς ἀχθυσσὶν δ' ὡς καλῶς βυλόμενα.
 Εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναικὸς σφραγίδας
 Ξίφος μέγιστον, δυσκλήης ἀνὴρ φόνου.
 Νῦν δ' ὑπερ' ἀνάσσης Ἐλλάδος δῶσ' ἐκείνῃ,
 Ὡν πατέρης ἐκτὲν, ὧν τ' ἀπώλυσ' τέκνα,
 Νυμφῶν τ' ἱερῶν ἑρφαιῶν ξυνάδραν.
 Ολοθυμὸς ἔσται, πῦρ τ' αὐτῶν σφραγίδας.
 Σοὶ πάλαι καὶ μοι κίον' ἀρώμενοι πυρεῖν,
 Κακῆς γυναικὸς ἔνεχ' αἴμ' ἐπεσσεύμεθα.
 Ὁ μακροφόνος δ' ἐκείνῃ, τρωτὶν κτενοῖν.
 Ἀλλ' ἀπολιπὼν τῶν, ἐπὶ τὸ βέλπον πίση,
 Ἐλίνης λειψόμενος τῆς πολυκλήης φονδῆς.
 Οὐδεὶς ποτ' ἐδεῖ, Μενέλαον μὲν δ' ἐτυχεῖν,
 Τὸν παντὶ πατέρῃ, καὶ σὲ, καὶ δὲ φῶν θανόντων.
 Ματρίτῃ τ' (ὡς τῶν, ἢ γὰρ ὁπρὸς τις λείπει)
 Δόμους τ' ἔχον σὺν, δι' Ἀγαμέμνονος δέρου
 Λαδόντα νύμφῃν, καὶ γὰρ ἐν ζῶντι ἔπ.
 Εἰ μὴ πικρὴν φάσσανον ἀσπίδα μέλαν.
 Ἦν δ' οὐδ' αὖτ' ἐλίνης μὴ κατὰ θυμὸν φόνον,
 Πρὸς παντὶ οἴκῳ τῶνδε, κατὰ θυμὸν μέγα.
 Ἐνὸς γὰρ ἐσθλαίνετες, ἐξέρχου κλέος
 Καλῶς θανόντες, ἢ κακῶς στανόμενοι.
 ἢ Πάσης γυναικὶν ἀξίᾳ τυχεῖν ἐφ.
 ἢ Ἡττωμένους παῖδας, ἢ κατὰ θυμὸν γένος.
ὁρέ. Φίλ. σὺν ἐστὶν ἀδελφὸν κρείσσον, ἢ φίλῳ σφραγίδας.
 Οὐδ' αὖτ' ἐστὶν, ἢ τυχεῖν ἀδελφῶν δέπ.
 Τὸ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις μακάριον φίλον.
 Σὺ γὰρ πέτ' εἰς Αἰγύπτου ἐξέρχου κακῶς,
 Καὶ πᾶσι τοῖς παρὴσι κινδύνων ἰσχυρί.
 Νῦν δ' αὖτ' ἐπὶ σὺν μοι πολέμῳ ἡμετέριον.
 Κούκ' ἐκποδὼν εἰ πάσης μοι σφραγίδας. ἐπὶ
 Βάρεος πικρὸν δ' ἐστὶν, αἰνέειν λίαν.
 Εἰ γὰρ πάντως ἐκπύειν ψυχὴν ἐμεῖν.
 1 4

Δράκας ἡ χερὶ ζωτὰς ἐμὸς ἐχθρὸς γενεῖν,
Ἴν' ἀντανάλωσιν οἱ μὲ ἀπὸ δόσαν,
Στένωσι δ' οἱ καὶ καμὲν ἔθνην ἄλλοι.
Αἰχμὴ μόνος τοι πῦρ πέφυκε, ὅς· Ἐκείνου
Ἡρξωθῆς. ἐπύρηνθ', ἀλλ' ὅμως
Γάμω θροῖ πν' ἔχον. ὃν ἔκασται χυμῶ,
Δοῖλον παρὰ γὰρ γένεσθαι, ἀλλ' ἰλδύθης
Ψυχὴν ἀφῆσθαι, Μενέλαον δ' ἴσσομαι.
Ἐνὸς γὰρ εἰ λαοὶ μὲν, ὁ τυχεῖς μὲν αὖ,
Εἴ ποτε αἰλῶς παρὰ πῶσι σωτηρία
Κακοῖσιν, ἔ· θανοῖσιν. εὐχόμεναι τῶν.
,, Ὁ βόλομαι γὰρ ἡδὺν, καὶ Διὶ πομπήν
,, Πτόλῳσι μύθοις ἀδυνατώσας πέφυκε φρένας.
ἡλί. Εἰ γὰρ κερσίζηται αὐτὸ τῶν ἔχον δοκῶ,
Σωτηρία σοί, πῶς δὲ τ', ἐμ' ἀπὸ τῶν ἴμοι.
ἡρί. Θέλει γὰρ ἀπὸ τοῖσιν, ἀλλὰ ποῦ τὸ δέ;
ἡλί. Ἐπὶ τὸ σωτήριον γὰρ οἶδα σὴ ψυχῇ παρῶν.
ἡλί. Ἀχθοῖ δὲ νῦν. ἔ· σὺ δὲ δόξω νῦν ἔχει.
ἡρί. Αἶγ'. Ὡς τὸ λέγειν ἀρᾶς, ἔχον πν' ἡδονῶν.
ἡλί. Ἐλίνης καὶ τοῖσιν ἀνδράσι, εἰδὲ τ' ἡδονῶν.
ἡρί. Οἶδ', ὡς ἔφησθαι Ἑρμιόνην καὶ τῶν ἴμοι.
ἡλί. Ἀὖτις βέβηκε παρὰ Κλυταιμνήστρας πέφυκε.
ἡρί. Τί γὰρ ἔμελλε δρᾶσθαι; ἀπὸ τῆς ἡν' ἐλπίδω.
ἡλί. Χοῶς καὶ ἀπὸ τοῖσιν ἰστέρεται τῶν πέφυκε.
ἡρί. Καὶ δὲ πῶς τῶν εἰπας εἰς σωτηρίαν;
ἡλί. Συμβαλεῖ δ' ὁμηροῖν πῶς δ', ὅταν τεύχῃ πάλιν.
ἡρί. Τί τοι τὸ εἰπας φέρμα καὶ τῶν τοῖσιν φίλοις;
ἡλί. Ἐλίνης θανάτου, ὡς πν' Μενέλαος σὲ δρῶ.
ἡρί. Ἡ πόδες, καὶ μὲν (πᾶν γὰρ ἐν φίλοις τὸ δέ)
Αἶγ'. Ὡς φονεύσας Ἑρμιόνην. ἔ· φος δ' ἔχον
Δίρη παρὰ αὐτῇ παρὰ γένεσθαι αὐτῶν ἔχον.
Καὶ γὰρ σὲ σὺ γὰρ μὴ θανέιν γὰρ ἔχον καὶ γὰρ
Μενέλαος, Ἐλίνης πῶς δ' ἰδὼν ἐν ἀμείβῃ,
Μίθης πᾶσι παρὰ πᾶσι παρὰ γένεσθαι δέμας.
ἡρί. Ἡν' ὁ ἐξυθύνω μὴ καὶ τῶν φρονήματα,
Κρίνῃ σὲ, καὶ σὺ σφάξῃ παρὰ γένεσθαι δέμας.
Καὶ νῦν δοκῶ τὸ παρὰ γένεσθαι πᾶσι παρὰ γένεσθαι,
Χρὸν καὶ ἀπὸ τοῖσιν ἀπὸ τοῖσιν ἀπὸ τοῖσιν ἀπὸ τοῖσιν
Ὅν τ' ἀλλήλους πέφυκε πᾶσι δ' ἡμῶν ἔχον
Σωτηρίας ἐπαλξίν. εἰρηται λόγος.

1170

1175

1180

1185

1190

1195

1200

1205

1210

Volo aliquid faciens inimicis meis mori:
Ut vicissim perdamus illos, qui me prodiderunt,
Et gemant, qui me miserum fecerunt.
Agamemnonis filius sum, qui Graciae [1170
Imperavit, dignus iudicatus, non tyrannus, sed tamen
Habuit robur a Deo, quem non afficiam dedecore,
Oppetens servilem mortem, sed libere
Vitam amittam, & Menelaum vlciscar.
Essemus enim felices, si vnum possemus adipisci,
Si alicunde insperata salus accideret, [1175
Necantibus, non morientibus: opto hæc.
,, Nam quod volo, suaue est, & per os
,, Volucris sermone sine sumptu delectabo animum.
Elec. Ego frater, existimo hoc ipsum ferre
Salutem tibi & huic, & tertio mihi. [1180
Ore. Dicis diuinitus consilium, sed ubi hoc est?
Quia scio prudentiam adesse tuæ animæ.
Elec. Audi nunc, & tu huc aduerte animum.
Ore. Dic, quia bene dicere habet aliquam voluptatem.
Elec. Nouisti filiam Helenæ? scientem interrogo. [1185
Ore. Noui Hermionem, quam educauit mater mea.
Elec. Illa abiit ad sepulchrum Clytæmnestræ.
Ore. Quid factura? suggeris aliquam spem.
Elec. Libatura inferias ad sepulchrum matris.
Ore. Quare vero dicis mihi hoc conferre ad salutem? [1190
Elec. Capite hanc obsidem, quando redierit.
Ore. Cuius rei dicis hoc esse remediū nobis tibi amicis,
Elec. Interfecta Helene, si quid Menelaus contra te vellet agere,
Aut hunc, & me (quia omnes tres sumus vni corpus.)
Dic quod sis interfecturus Hermionē, & oportet te gladiū
Strictum habere ad ipsum collum virginis: [1195
Si te seruiat, petens ne interficiatur filia
Menelaus, videns corpus Helenes in sanguine,
Sine patrem possidere puellæ corpus:
Si autem impotens vehementis animi [1200
Volet te interficere, & tu ferito collum virginis.
Et ipsum existimo, etiamsi primum aderit vehemens,
Deinde molliturum animum: non enim durus
Neque fortis est. Hoc habeo nobis
Propugnaculum salutis, dicta est oratio, [1205
Ore.

- Ore.** O habens virilem animum,
Et corpus inter mulieres decorum,
Quam digna es magis viuere quam mori.
Pylades igitur frustraberis miser tali
Muliere, cū qua viuens haberes felix coniugium. 121°
- Pyl.** Vtinam vero fiat, & veniat ad urbem Phocensem
Nacta felices nuptias.
- Ore.** Quando veniet ad domum Hermione?
Quia reliqua dixisti, si hoc successerit,
Optima capientibus catulum impii patris, 121°
- Elec.** Puto vero iam eam esse prope domum.
Etenim ipsa temporis longitudo eo quadrat.
- Ore.** Recte, tu quidem soror Electra domum
Ante manens, obserua pedem virginis,
Et obserua, si quis priusquam fiat caedes, 122°
Aut socius, aut frater patris,
Anteuertat veniens in domū, clamita vero in domū,
Aut valvas pulsans, aut mittens sermonem intro.
Nos vero intrantes, ad postremum
Certamen armabimus manum ense. 122°
- Pylades:** tu enim iuuas me in laboribus.
O pater habitans domum atræ noctis,
Inuocat te Orestes filius tuus, ut venias auxiliator
Precantibus. Nam propter te ista patior miser.
Iniusteque proditus sum a tuo fratre, 123°
Cum recte fecerim, cuius volo vxorem captam
Interficere: tu vero esto adiutor nobis in hac re.
- Elec.** O pater veni igitur, siquidem audis sub terra
Vocantes liberos, qui tua causa moriuntur.
- Pyl.** O cognate mei patris, etiam meas preces 123°
Agamemnon exaudi, serua liberos.
- Ore.** Interfeci matrem. **Pyl.** Et ego attigi gladium.
- Elec.** Ego instruxi insidias, & liberaui a metu.
- Ore.** Te pater vlciscens. **Elec.** Neque ego te prodidi.
- Pyl.** Ergo probra hæc audiens libera natos. 124°
- Ore.** Libo tibi lachrymis. **Elec.** Et ego lamentationibus.
- Pyl.** Define, & pergamus ad opus.
„Siquidem enim sub terram preces penetrant,
„Audit. Tu vero o Iupiter proaue, & numen Iustitiae,
„Dare successum in hac te isti, mihi, & huic. 124°

- ερί.** ὦ Ζεὺς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
Τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείᾳ σῆσπον,
Ὡς ἀξία ζῆν μάλλον, ἢ γυναιὶν ἔφυς.
Πυλάδην, ὡς αὐτῆς ἀρ' ἀμφοτέρῃ παλάς
Γυναικὸς. ἢ ζῶν· μακάριοι κτήσιν λίχες.
πυλ. Εἰ γὰρ ᾔνοιτο, Φωκίαν δ' ἔλθοι πόλιν
Καλοῖσιν ὑμῶν αἰοῖσιν ἀξιωματῆρ.
ερί. Ἡξίει εἰς οἶκον Ἑρμιόνη τίν' ὦ χροῖνας
Ὡς πάρα' ἔπαις, εἰ τίς δ' οὐ τοῦτο μὲν
Κακῶς, ἰδόντες σκῆμνον αὐτοῖς πατρὸς.
ἡλέ. Καὶ δὴ πάλαι νιν δαμάτωσαν ἐναι δοκῶ.
Καὶ γὰρ χροῖνας τὸ μῆκος αὐτὸ σιωτῆσιν.
ερί. Καλῶς, σὺ μὲν δὲ σύζον' Ἠλέκτρα δόμων
Πάρος μῦθον, παρ' ἧν δέχου πόδα.
Φύλασσε δ' ἴω περ, πρὶν πελδομένη φοῖον
Ἡξυμμάχους περ, ἢ κασιγνήτων πατρὸς,
Ελθῶν εἰς οἶκον Φύλῃ, γέγωνε δ' εἰς δόμους,
Ἡσυνίδας πύσας, ἢ λόγους πύμψας ἔσω.
Ἡμεῖς δ' ἔσσω τεύχεσσι, ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
Αἰῶν' ὁπλιζομένους φασγάνῃ χέρας.
πυλ. Πυλάδην, σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐπὶ πόνοισιν.
ὦ δόμων γυνῶν νυκτὸς ὀρφνέας πατρί,
Καλέει Ορέστης πῶς σὲ, ἐπὶ κούρῃ μολοῖν
Τοῖς δεομένοις. Δίε, σὺ γὰρ πάρα πάλαι.
Ἀδίκως ἀποδεδυμένον τ' ὑπὸ κασιγνήτης στήθεσιν,
Δίκομα περ ἀέρας. ἢ γέλω δαίμων δ' ἰλῶν,
Κτείναν. σὺ δ' ἡμῖν τ' ὅδε συζήσεις ἡρώδ.
ἡλέ. ὦ πάτερ, ἴκον δῆτ', εἰ κλύεις ἔσσω χροῖνας,
Τέκνων κτελουμένων, οἱ σέθεν διήσκουσ' ὕψος.
πυλ. ὦ συζύγα πατρὸς ἡρώδ, καὶ ἡμῶς λιπῆς,
Αἰσχυροῖσιν, εἰσπύουσαν. ἡσπασιν τέκνα.
ερί. Ἐκτίνα ματῆρα. Πύλα μὲν δ' ἔγω εἴφω.
ἡλέ. Εἰ γὰρ δ' ἐπεβλάσασα, κατὰ λυγρὸν ὅκνον.
ερί. Σοὶ πάτερ δόνησιν. Ἡ δ' ἔγω ἀπὸ ὑδωρῶν σι.
πυλ. Οὐκ οὐκ ὀνειδὴ πᾶσι κλύων ῥέσσω τέκνα.
ερί. Δακρυόεις καὶ ἀπὸ τῶν σι. ἡλέ. ἔγω δ' οἰκτοῖσιν γέ.
πυλ. Πανσπεύς, καὶ αὐτὸς ἔργον ἐξορμώμενος.
„Εἰ γὰρ γὰρ εἰσὼ γῆς ἀκρον τῆς δόξης,
„Κλύει. σὺ δ' ὦ Ζεὺς ἀπὸ γῆς, καὶ δίκης σέβας,
Δίε' οὐκ οὐκ ὀνειδὴ τῶν δ', ἡμῶν περ, τῶν δ' περ,
124°

Τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἰς ἀγῶν, δίκη μίαι,
ἢ ζῆν ἄπεισιν, ἢ θνήσκειν ἀφείλιται.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

Στρεφὴ α'.

- ἡλ. 1 Μυκλήϊδες ὦ φίλαι,
2 Τὰ παλαιὰ κ' ἐπὶ πειρασθὲν ἔδωκεν Ἀργείοισιν.
ῥο. 3 Τίνα θροεῖς αὐδῶν πότνιας
4 Παρὰ μὲν γὰρ ἐπὶ σοὶ τόδ' ἐν
5 Δαναίδων πόλιν.

Σύστημα α'.

- ἡλ. 1 Σπῆδ' αἰμυρόνων, τίω δ' ἀμαξήρη τρέψιν.
2 Αἱ δ' ἐνθάδ' ἄλλοι οἶκον, ἐς φρεσὺν δόμον.

Στρεφὴ β'.

- ῥο. 1 Τί δέ μοι τόδε χεῖρος ἀπύρε;
2 Ἐννεπί μοι, φίλα.
ἡλ. 3 Φόβος ἔχ' ἐμὴ, μή τις ἐπὶ δώματι
4 Σπαρτὴς ἐπὶ φόνιον αἶμα
5 Πήματι πῆμασιν ἐξέρη.

Σύστημα β'.

- ἡμ. 1 Χωρεῖτ', ἐπὶ γὰρ μέγ' ἐγὼ μὲν οὐ τρέσο
2 Τίω δ' ὀφθαλμοῖς, τίω παρὲς ἡλίω βολεῖ.
ἡμ. 3 Καὶ μὲν ἐγὼ τίω δ' ἡ παρὲς ἰστέον φέρει.

Στρεφὴ γ'.

- ἡλ. 1 Δόχμια νῦν κρύπτει
2 Διὰ φέρ' ὀμμύων
3 Εκείθεν, ἐνθάδ' εἴτ' ἐκ'
4 Ἀλλ' οὐ σκοπία.
ῥο. 5 Ἐχέμεν ὡς θροεῖς.

Αντιστροφὴ α'.

- 1 Η. ἰλίεστε νῦν βλεφάρων,
2 Κόρυσι δὶ δὲ π' ἀπὸ βορρῆων πᾶντα.
ἡμ. 3 Ὁ δέ τις ἐν τρέψιν παρὰ σπῆδον.
4 Τίς οὐδ' ἄρ' ἀμφὶ μέλαινα πολεῖ
5 Σὺν ἀργείοις ἀνέρε;

Αντισύστημα α'.

- ἡλ. 1 Απώλεται δ' ἄρ' ὦ φίλαι, κεκρυμμένας
2 Θήρεσσι ξιφῆρεσι αὐτὴν ἔχ' ἡρώϊς λυφάνῃ.

Αντιστροφὴ β'.

- ἡμ. 1 Ἀφοβὸς ἔχ' ἐμὸς γὰρ, ὦ φίλα,
2 Σπῆδος, ὃν σὺ δοκεῖς.

1250

1255

1260

1265

1270

1275

ἡλ.

Tribus enim amicis est vnū certamen, & vna vindicta.
Debent aut omnes viuere, aut mori.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

Strophe I.

- El. 1 O charæ Mycenides,
2 Quæ estis primariæ in Pelasgo solo Argiuorum.
Ch. 3 Quam vocem sonas ò veneranda?
4 Manet etenim te hoc in
5 Vrbe Danaidum.

Systema I.

- El. 1 State alix vestrum in hac via publica,
2 Aliæ hici in alia via ad præsidium domus.

Strophe II.

- Ch. 1 Propter quam causam hoc me iubes?
2 Dic mihi, ò chara.
El. 3 Metuo, ne quis ad domum
4 Stans propter cædem,
5 Inueniat mala in his malis.

Systema II.

- Se. 1 Eamus, festinemus, ego semitam
2 Hanc obseruabo, ad folis ortum.
Se. 3 Et ego istam, quæ fert ad occasum.

Strophe III.

- El. 1 Oblique nunc pupillas
2 Oculorum differ,
3 Isthinc, huc, deinde ad
4 Aliam speculam.
Ch. 5 Facimus vt iubes.

Antistrophe I.

- 1 Circumferte nunc palpebram,
2 Date pupillis vndique per capillos locum.
Se. 3 Hic quis in via accedit,
4 Quis hic vadit circa domum
5 Tuam rusticus vir?

Antisystema I.

- El. 1 Periiimus ò amice, absconditas
2 Feras armatas si statim indicet hostibus.

Antistrophe II.

- Se. 1 Sis sine metu. nam inanis est ò chara
2 Via, quam tu putas.

1250

1255

1260

1265

1270

1275

Elac

242 EVRIPIDIS ORESTES.

- El. 3 Quid vero, tua fides manet mihi adhuc firma?
4 Da mihi aliquem bonum nuncium,
5 An locus ante aulam sit vacuus.

Antistrophe II.

- Se. 1 Hic res bene habent, sed retro vide.
2 Quia nemo civium accedit ad nos.

- Se. 3 Venis eodem, neque enim hic turba est.

Antistrophe III.

- El. 1 Age nunc in por-
2 tis audiam:
3 Quid cunctamini in ædibus
4 Per quierem
5 Mactare hostiam?

Antistrophe III.

- 1 Non audiunt. O misera ego propter mala.
2 Num propter pulchritudinem obstupuerunt gladii?
ANOMOEOSTROPHA.

Strophe I.

- 1 Forte aliquis Argiuis
2 Armatus properans,
3 Pede auxiliatore
4 Accurrit ad ædes:
Spectate nunc melius, non expedit sedere:
Sed alia huc, alia illuc eatis.

Strophe II.

- Ch. 1 Mutamus viam
2 Speculantes vndique.
Helo. O Pelasgum Argos, pereō male.
Elec. Audistis viri habent manus in cæde:
Est eiulatus Helenæ ut licet coniicere.

Strophe III.

- Se. 1 O Iouis, ô Iouis immensa potentia,
2 Veni auxilians meis amicis omnino.
Helo. Menelæ, morior, tu vero præsens me non iuvas.
MONOSTROPHICA.

- Elec. Interficite, ferite, occidite, perditæ,
Duos ancipites gladios mitute,
Ferientes e manu
Desertricæ parentû, linquentē cōiugem, quæ plurimos
Interfecit Græcorum

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

143

- Ch. 3 Τί γ', τὸ σὺν βέβαιον ἐπιμυρμήξῃ;
4 Δὲς ἀγέλιαν ἀγᾶν πινάμοι,
5 Εἰ πάδ' ἐρημὸν παρῶν αὐλαῦ.
Αντιστροφή β'.

- ἤμι. 1 Καλῶς τὰ γ' ἐνθεν, ἀλλὰ ταῖσι σὺ σκόπε,
2 Ὡς ἔλθεις ἐμὴν Δαναΐδων πελάγεται.

- ἤμι. 1 Εἰς τῶν τὴν ἡμέραν, καὶ γὰρ ἔδωκε τὸ θεὸν ὄχλῳ.
Αντιστροφή γ'.

- ἤλ. 1 Φέρε νῦν ἐν πόλει
2 σὺν ἀγκυρῇ βάλλω,
3 Τί μέλλεις οἴκῳ τ' οἴκῳ
4 ἐν ἡσυχίᾳ
5 Σφάραγμα φοιτίσθαι;

Αντιστροφή γ'.

- 1 Οὐκ εἰσπαρῶσιν, ὦ παῖδ' ἐγὼ κακῶν.
2 Ἀρ' εἰς τὸ καὶ τὸ ἐκκεκώφωται ξίφει;

ΑΝΟΜΟΙΟΣ ΤΡΟΦΑ.

Στροφή α'.

- 1 Τάχα δὲς Ἀργείων
2 Ἐνὸς τῶν ὁρμητῶν,
3 Ποδὶ βοηθόμεν
4 Μίλαθρα παρῶν μίξῃ.
Σκέψασθε νῦν ἄμεινον, ἔχ' ἔδρας ἀγῶν.
Αλλ' αἰ μὲν ἐνθάδ', αἰδ' ἐκείνῳ ἐλίσσεται.

Στροφή β'.

- Se. 1 Αμείβομαι κείνῳ
2 Σκοπεῖσαι πάντῃ.
ἤλ. 1 Ὡς πλάσθην Ἀργεῖς, ὅλκω μὲν κακῶς.
ἤλ. 1 Ηγεύσασθαι; ἀνδρὲς χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φένο.
Ἐλένης τὸ κακὸν ἐστίν, ὡς ἀπερησέσθαι.

Στροφή γ'.

- ἤμι. 1 Ὡς Διὸς ὦ Διὸς αἰνέων καὶ ποτὸς,
2 Ἐλθ' ἐπὶ κρυπτῇ ἐμοῖς φίλοισι πάντως.
ἤλ. 1 Μινί λαι, τήνδε σὺν αὐτῇ με σὺν ὡ φίλῃς,
ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- ἤλ. 1 Φανόσθαι, κρύπτειν, φέρεται, ὅλκω μὲν,
Διπλοῦν, διπλοῦν φάσματι πεμπίτῃ,
Ἐκ τῶν εἰρηνοποιῶν
Αὐτοπαύσας, λοιπὸν γὰρ, ὡς πελίσσεται
Ἐκ τῶν ἑλκυσμάτων.

1280

1285

1290

1295

1300

1305

1310

Δορὶ παρὰ πύλῳ δ' αὖτις ἔστη.

Ὅτ' ἴδωκεν δ' αὖτις ἔστη.

Ἐπεὶ σὺ δ' αὖτις βέλεται.

Ἀμφὶ γὰρ Σκαμάνδρῳ δίνεις.

I A M B O I.

χο. Σιγᾷτε, σιγᾷτε· ἡ δ' ὁ μὲν κτύπου λινός.

Κίλδον, εἰσπύοντος ἀμφὶ δώματόν.

ἡλί. ὦ φίλταται γυναικες, εἰς μέσον φόνον

Ἡλ' Ἑρμιόνη πάρεστι. πῶς σὺ μὲν βολύ.

Στείχ' ἵδ' εἰσπύοντος διπύων βροχῶν.

Καλὸν τὸ θῆρα μὲν, ὡς αἰσθ' ἡγήσεται.

Ἡλ' ἔτι καὶ στήθε' ἡσυχῶ μὲν ἔμμελλει.

Χρῆσ' ἔτι ἀδελφῶν τῶν δεινῶν μὲν ὕπνῳ.

Καὶ γὰρ σκυρῶν πύοντος ὁ μὲν ἔξω κρύβεται.

Ὡς δ' ἔτι σὺ εἰδ' ἡσυχῶ μὲν ἔμμελλει.

ὦ παρ' ἔτι, ἡ καὶ τὸν Κλυταιμνήστρας πύοντος.

Στείχ' ἵδ' εἰσπύοντος διπύων βροχῶν.

ἡλί. ὦ φίλταται γυναικες, εἰς μέσον φόνον

Ἡλ' Ἑρμιόνη πάρεστι. πῶς σὺ μὲν βολύ.

Στείχ' ἵδ' εἰσπύοντος διπύων βροχῶν.

Καλὸν τὸ θῆρα μὲν, ὡς αἰσθ' ἡγήσεται.

Ἡλ' ἔτι καὶ στήθε' ἡσυχῶ μὲν ἔμμελλει.

Χρῆσ' ἔτι ἀδελφῶν τῶν δεινῶν μὲν ὕπνῳ.

Καὶ γὰρ σκυρῶν πύοντος ὁ μὲν ἔξω κρύβεται.

Ὡς δ' ἔτι σὺ εἰδ' ἡσυχῶ μὲν ἔμμελλει.

ὦ παρ' ἔτι, ἡ καὶ τὸν Κλυταιμνήστρας πύοντος.

Στείχ' ἵδ' εἰσπύοντος διπύων βροχῶν.

ἡλί. ὦ φίλταται γυναικες, εἰς μέσον φόνον

Ἡλ' Ἑρμιόνη πάρεστι. πῶς σὺ μὲν βολύ.

Στείχ' ἵδ' εἰσπύοντος διπύων βροχῶν.

Καλὸν τὸ θῆρα μὲν, ὡς αἰσθ' ἡγήσεται.

Ἡλ' ἔτι καὶ στήθε' ἡσυχῶ μὲν ἔμμελλει.

Χρῆσ' ἔτι ἀδελφῶν τῶν δεινῶν μὲν ὕπνῳ.

Καὶ γὰρ σκυρῶν πύοντος ὁ μὲν ἔξω κρύβεται.

Ὡς δ' ἔτι σὺ εἰδ' ἡσυχῶ μὲν ἔμμελλει.

ὦ παρ' ἔτι, ἡ καὶ τὸν Κλυταιμνήστρας πύοντος.

Στείχ' ἵδ' εἰσπύοντος διπύων βροχῶν.

ἡλί. ὦ φίλταται γυναικες, εἰς μέσον φόνον

Ἡλ' Ἑρμιόνη πάρεστι. πῶς σὺ μὲν βολύ.

Στείχ' ἵδ' εἰσπύοντος διπύων βροχῶν.

Καλὸν τὸ θῆρα μὲν, ὡς αἰσθ' ἡγήσεται.

Ἡλ' ἔτι καὶ στήθε' ἡσυχῶ μὲν ἔμμελλει.

Χρῆσ' ἔτι ἀδελφῶν τῶν δεινῶν μὲν ὕπνῳ.

Καὶ γὰρ σκυρῶν πύοντος ὁ μὲν ἔξω κρύβεται.

Ὡς δ' ἔτι σὺ εἰδ' ἡσυχῶ μὲν ἔμμελλει.

ὦ παρ' ἔτι, ἡ καὶ τὸν Κλυταιμνήστρας πύοντος.

Στείχ' ἵδ' εἰσπύοντος διπύων βροχῶν.

In bello, apud fluvium percutentes,

Vbi lachrymæ inter lachrymas

Ceciderunt propter ferrea tela,

Ad flumen Scamandrum.

Chorus.

Tacete, tacete, audio strepitus cuiusdam

Viam, irruentis circa domum.

Elec. O charissimæ mulieres, in media cæde

Ista Hermione adest, cessemus a clamore.

Nam vadit incidens in laqueos retium:

Egregia præda erit, si capta fuerit.

Iterum istate quieto aspectu,

Et colore non significante factum.

Et ego habeo tetricas pupillas oculorum,

Tanquam non sciens facta.

O virgo venis, Clytæmnestræ sepulchrum

Postquam coronasti, & libasti inferis inferias?

Her. Venio peracta placatione: sed me

Metus quidam cepit, quem in ædibus

Procul existens a domo, audio clamorem.

Elec. Quid? sunt quæ sunt digna nostro luctu.

Her. Faulta loquere: quid novi dicis?

Elec. Decretum est huic vrbi, hodie Oresten & me mori.

Her. Nequaquam fiat, cum vos sitis mei cognati.

Elec. Decretum est, sumus in iugo necessitatis.

Her. An propterea est clamor in domo?

Elec. Supplex procidens ad genua Helenæ clamat.

Her. Quis? non satis scio, nisi tu dicas.

Elec. Miser Orestes orat ne occidatur, & pro me.

Her. Domus merito plorat.

Elec. Nam de qua alia re quis magis fleat?

Sed veni, & sis amicis particeps supplicationis,

Procidens ante tuam matrem valde beatam:

Menelaus videat nos morientes.

Sed ô tu, quæ es educata in manibus meæ matris,

Miserere nostri, & leua mala,

Veni huc in certamen, ego præcedam.

Sola enim habes nobis metam salutis.

Her. Ecce propere pono meum pedem in domum.

Servati estis, quantum in me est. EL. O in contignatione

- Amici armati, non capietis prædam?
Her. Hei mihi, quos hic video? *Or.* Oportet tacere.
 Venis enim nobis, non tibi, in salutem. 1350
Elec. Tenete, tenete, & enses ad collum
 Admouentes, quiescite, ut videat hoc
 Menelaus: quia viros, non ignavos Phrygas
 Inueniens passus est ea quæ oportet pati malos,
 O amice, excitate strepitum, strepitum & clamorē 1355
 Ante ædes, ut facta cædes
 Non incutiat Argiuis vehementem terrorem,
 Atque ob id opem ferant ad ædes tyrannicas,
 Priusquam prompte videam Helenæ cædem
 Cruentam in domo, 1360
 Aut sermonem ministrorum audiamus.
 Nam quasdam calamitates scio, quasdam non clare.

MONOSTROPHICA.

- Cho.* Iuste venit Deorum
 Vindicta contra Helenam:
 Nam lachrymis totam Græciam impleuit
 Propter Idæum perniciosum 1365
 Parim, qui ad Ilium Græcos adduxit.
 Sed, (nam crepant claustra regiae domus)
 Tacete, egreditur enim aliquis Phrygum,
 Ex quo audiemus, quid agatur in ædibus. 1370
Phr. Effugi Argium enses ex morte,
 In barbaris calceis,
 Supra cedrina fastigia thalamorum,
 Doricaque pinacula. 1375
 Euanida, euanida terra terra
 Barbaris fugientibus.
 Heu heu, quo effugiam o hospita,
 Per canum ætherem volitans,
 An per pontum quem Oceanus
 Habens taurinum caput cubitis
 Circundans amplectitur terram?
Cho. Quid est Helenæ minister Idæe?
Phr. Ilium, Ilium heu mihi
 Phrygia vrbs, habens bonam glebam,
 Sacer mons Idæ, 1385
 Quam doleo te periisse,

Lugubre

- Φίλοι ξιφόφροι, ἔχ' οὐκ ἠΨιδ' ἄρ' αὖ;
 Οἱ ἐγὼ, πῶς τὰς δ' εἰσαράω; Ο. σιγᾶν χρὴ.
 Ἡμῖν γὰρ ἡ κῆρ, ἔχ' οὐκ ἔστι σωτηρία. 1380
ἡ λ. Ἐχ' οὐδ', ἔχ' οὐδ', φάσζανον ἢ παῖδες Δερῆ
 Βαλόντες, σιγᾶν χρὴ, ὡς ἰδὴ πόδε
 Μενέλαος, ἄνεκ' αὐδρας, ἔφ' ὅτι φέρυρας κηκρὺς
 Εὐρών, ἔσθ' αἰεὶ οἶα χεὶρ σπείσσει κηκρὺς.
 Ἰὼ ἰὼ φίλα, κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοᾶν 1385
 Πρὸ μιλᾶθρον, ὅπως οὐ σπείσσει φόνος
 Μὴ δεινὸν Ἀχαιοῖσιν ἐμβάλη φόνος,
 Βοηδομήσσει παῖδες δόμους τυραννικὰς,
 Πρὶν αὖ ἐτύμως ἰδῶ τὸν Ἑλένας φόνον
 Καταμυκτὸν ἐν δόμοισι κείρμον, 1390
 Ἡ χ' ὅστις τὰ παπποῦλων πυγμῆται
 Τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' ἔσθ' αὖ φῶς.
 ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.
χο. Διὰ Νίκης ἔσθ' αὖ γαῶν
 Νέμεσις εἰς Ἑλέναν.
 Δακρυόισι γὰρ ἔκαστ' ἀπασαν ἔπαυσε, 1395
 Διὰ τὸν ἐλὸν ἰδῶν
 Πάειν, ὅς ἄρα γὰρ ἔκαστ' εἰς Ἴλιον.
 Ἀλλὰ, κτυπεὶ γὰρ κλεῖτρα βασιλείων δόμων,
 Σιγήσεται, ἔξω γὰρ τις σπείσσει Φρυγῶν.
 Οὐ πιστὸν μεῖοι τὰν δόμοις ὅπως ἔχ' 1370
φρ. Ἀρρεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πύφουρα
 Βαρβαρίσιν ἐν δόμοισι
 Κεῖσθαι πατάδων ἰσχυρὸν ἔρεμνον.
 Δωρὸς τε περὶ λυφας.
 Φρεσὶ φρεσὶ γὰρ γὰρ 1375
 Βαρβαρίσιν δρασμοῖς
 Αἰ, αἰ, πᾶσι φῶς ἔνευ,
 Πολὶν αἰεὶ ἀμπελόμενον,
 Ἡ πόντον, Ωκεανὸς, ὃν
 Τρωσὶ κερῶν ἀνὰ κλέους 1380
 Ἑλίας κηκρὺς ἔχ' οὐκ ἔστι
χο. Τί δ' ἔσθ' Ἑλένης παπποῦλον, ἰδῶν κηκρὺς
φρ. Ἴλιον, Ἴλιον, ὃ μοι μοι
 Φεῦρον αὖ κηκρὺς ἔχ' οὐκ ἔστι
 Ἰὼς, ὅστις ἰσχυρὸν,
 Ὡς οὐκ ὁλοῦμαι σῆναι. 1385

Ἀρμότιον ἀρμότιον μίλῳ
 Βαρβαρῶν βοῶ,
 Διὰ τὸ ὅς ὀρνιθοθήνης ὄμιλῳ
 Κυκνὸς πτερόν, κακοποιῶν Λήδας σκύμνῳ
 Δυσελίνας, ξέστων παρκαμένων Ἀπολ-
 λωνίων Εὐαννῶν, ὅτε ταί.
 Ἰαλίμων ἰαλίμων Δαρδανία τλάμων,
 Γανυμήδεος ἱπαοσύνα Διὸς δύνειτα.
 χο. Σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὖτ' ἐκείνη τὴν δόμῳ.
 Τὰ γὰρ πρὶν εὖ γνησάσμεθα βαλοῦσ' ἔχα.
 φρ. Αἰλινὸν ἀρχὴν γένετο
 Βάρβαροι λίγῳ σὺν αἰετῇ,
 Λοισάδι Φωνῇ βασιλείῳ
 Ὅπεν αἶμα χυθὲν κτῆρας
 Εἰφισι σιδαρείοισιν αἶδα.
 Ἥλθον εἰς δόμους, ἵν' αὖτ' ἐκείνη σὺν λέγω,
 Λέοντες Ἑλλάνες δὴ δυνάμει
 Τῶ μὲν ὁ σπαστὴ λάβας πατὴρ ἐκλήζοντο,
 Ὁ δὲ παῖς Στρεφίς, κακομήτης αὐτῆς,
 Οἷος Ὀδυσσεύς, σιγῇ δόλιος.
 Πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκήν.
 Ζωὴ τὸς πολέμῳ, φόβος τε δράκων.
 Ἐρβὸι ὅς ἡσύχῳ παρνοίῃ κακὸν ὄρεσεν.
 Οἱ δὲ παῖδες θρόνους ἴσσω μολόντες,
 Ἀσέλημι ὁ τοξόος Πάρις,
 Γυναικὸς, ὄμιλῳ δακρυόεις
 Περφυρμένοι, τειπετοί
 Ἐξείνῃ, ὁ μὲν τὸ κείθεν, ὁ δὲ τὸ κείθεν,
 Ἄλλῳ ἄλλοθεν πεφραγμένοι.
 Πιστὸς δὲ γένῳ χεῖρας ἐκείνης
 Ἐδωκὸν ἑδωκὸν Ἑλένας ἀμφῶ.
 Ἀνὰ δὲ δρομάδας ἔθροον ἔθροον
 Ἀμφιπολοὶ Φρύγες.
 Πρὸς τε περὶ αἰλῶν ἄλλων,
 Πιστὸν ὡν φόβῳ,
 Μὴ τις εἴη δόλιος.
 Καὶ δὲ τῶν μὲν ἴσσω
 Τοῖς δὲ δόκυσται
 Μηχανῶν ἐμπλήκων
 Παῖδα Τυωδαιέσιν ὁμηγερόφονας δράκων.

1390

1395

1400

1405

1410

1415

1420

1425

χο.

Lugubre lugubre carmen
 Barbarica voce,
 Propter oculum ex aue natum,
 A cygno ortum, filiam formosæ Lædæ
 Infelicem Helenam, pulcre fabricatorū murorū Apol-
 lineorum Furiam: heu,
 Vociferatio lugubris, lugubris vociferatio. O misera
 Infolens, ob Ganymedē Iouis cōcubinū. [Dardania
 Cho. Clare dic nobis rursus singula in ædibus quomodo se
 Non enim facile consilio priora. [habeant.
 Phr. Heu heu, principium mortis
 Barbari dicunt, heu heu,
 Asiatica voce, regum
 Quando sanguis effunditur in terram
 Ensisibus ferreis ad Plutonem.
 Venerunt in domum (ut rursus tibi singula dicam)
 Duo leones Græci, gemini:
 Pater alterius vocabatur dux,
 Alter filius Strophii, dolosus vir
 Sicut Vlyssēs, tacite dolosus,
 Sed fidus amicis, & audax ad pugnam:
 Peritus pugnandi, & lethalis draco.
 Pereat ob tacitam providentiam, cum sit maleficus.
 Illi veto intro venientes ad thronum,
 Eius quam habuit iaculator Paris,
 Mulieris, oculos lachrymis
 Madefacti, humiles
 Sederunt: alter hinc, alter illinc,
 Alius aliunde, armati:
 Et manus supplices ad genu
 Helenæ posuerunt, posuerunt ambo.
 Celeres autem cucurrerunt, cucurrerunt,
 Ministri Phryges:
 Allocutus est autem alius alium,
 Incidens in metum,
 Ne quis esset dolus:
 Aliis videbatur non esse.
 Aliis in retiariam
 Machinam implicare
 Filiam Tyndari draco matricida.
 K 3 Cho.

130 EVRIPIDIS ORESTES.

Cho. Vbitu tunc etas? an iam effugeris metu?

Phr. Prygio, Phrygio more
Ad comam, auram auram,
Helenæ Helenæ, circulo benefacto
Alato ad genam ciebam,
Barbaro more.

1430

Illa vero linum in colo

Digitis voluebat,

Et fila mitrebat ad solum,

1435

Ex præda Phrygia ad tumulum

Monumenta facere

Volens ex lino, purpureos pannos,

Dona Clytæmnestræ.

Allocutus autem est Orestes

1440

Lacænam puellam, ô filia Iouis.

Pone vestigium in solo huc surgens ex sede,

Ad locum aui Pelopis

Veteris aræ,

Ut scias meam orationem.

1445

Ducit, ducit eam, illa vero sequebatur,

Non prospiciens quæ facturus erat, [vadens:

Ac socius improbus homicida Phocensis alia faciebat

Non disceditis, dicebat, Phryges semper mali?

Et conclusit alium alio

1450

In domo, quosdam in stabulis

Equorum, quosdam in latrinis,

Alios hinc inde, alium alio

Auellens procul a domina.

Cho. Quæ calamitas postea accidit?

1455

Phr. Idæa, Idæa mater, potens, potens, heu heu

Cruentas clades, impiaque mala, quæ vidi,

Vidi in domo regia,

In vestibis purpureis in caligine

Enses extrahentes in manibus alius alio

1460

Aggessit oculos, ne quis adesset,

Et sicut apri montani

Stantes ante mulierem,

Dicunt: Morieris, morieris,

Maritus improbus te interfecit,

1465

Qui prodidit fratris filium ut moreretur Argis,

Illa

EΥΡΗΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

131

Σὺ δ' ἤδη παύ τοτ', ἢ πάλιν φεύγῃς φεύγῃς;

Φρ. Φρυγίοις ἐτύχον Φρυγίοισι νόμοις

Παρεβόρυχον αὐρῶν αὐρῶν

Ἑλένας Ἑλένας οὐπαζέικνυκλω

1430

Πτερίνῳ φθὲ παρηίδος αἰσῶν,

Βαρβαρίοισι νόμοισιν.

Ἄ δὲ λίνον ἡλακτά

Δακτύλοις ἐλίσσεν.

Νήματα δ' ἐν τῷ πίδα,

1435

Σκυλῶν Φρυγίων ἐπὶ τῷ μῶν

Αἰχμητῶν συστολήσιν

Χρηστὰ λίνῳ φέρεα πορφύρεα,

Δῶρεα Κλυταμνήστρῳ.

Προσέειπε δ' Ορέστης

1440

Λακωνικῶν κήρυκα, ὦ Διὸς παῖ,

Θεὸς ἔχοντες πίδα δι' ὑρὸς δαπνίσσας κλισμῶν,

Πίλοπος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐδρα

Παλαμαῖς ἱστῶν,

Ἴν' εἰδῇς λόγους ἰμῶν.

1445

Ἀλλ' οὐκ ἔστιν, ἄ δ' ἐφείπερ.

Οὐκ ἀποκρίνεται ὡς ἐμελαιν.

Ὁ δ' ὁππότερος, ἀλλ' ἐπεὶ αὖτ' ἰὼν, κηκὸς φωνήσας.

Οὐκ ἀποκρίνεται ἄλλῳ κηκὸς Φρύγας;

Ἐκλήισι δ' ἄλλον ἄλλοι

1450

Στήθεσσι, τὰς μὲν ἐν σταθμοῖσιν

Ἰππικαῖς, τὰς δ' ἐν ἐδραῖσι.

Τὰς δ' ἐκείσε κείθεν, ἄλλον ἄλλοι

Διαρμύζας δαπνίσσας δαπνίσσας.

Τί τοῦ πίδα συμφορὰς ἐχέμεν;

1455

Φρ. Ἰδὲ αἰμῶντε μῶντε ὀδρεῖμα, ὀδρεῖμα, αἰμῶν

Φοινίκων παλίων, ἀνόμενον τε κηκῶν, αἰμῶν ἔδραγον,

Ἐδραγον ἐν δόμοις τυραννῶν,

Ἀμφὶ πορφύρεων πέλων ὑπὸ σκέπῳ

Ἐλφῶν ἀποκρίνεται ἐν χερσίν, ἀλλ' ἄλλοι

1460

Δίνασιν ὀμμεν, μὴ ἴσως παρὼν τυχοί.

Ὡς κηκῶν δ' ὀρίσσοι

Γυναικὸς ἀπὸ τοῦ στήθεος.

Ἐνέπουσι, κατ' ἡμῶν, κατ' ἡμῶν.

Κηκὸς σ' ἀποκρίνεται πόσις,

1465

Κηκὸς γνήτης ἀποκρίνεται ἐν Ἀργὶ θανόντων.

K 4

A δ'

Ἄ σ' ἴαχεν, ὦ μοι μοι.
 Λούκην ἐμβαλεῖσθαι πῆχυν στήθεσι
 Κτύπηται κορυφαί μάλιστα.
 Φυγὰ δὲ ποδὶ τὸ χρυσόσυνδάλον ἵχνηται. 1470
 Ἐφ' ἑρην, ἐς κόμην δ' ἀκτύλας
 Δικαῖον Ορέσταν, μυκκίσει δ' ὀφθαλμοὺς παρὰ
 Ὄμοις ἀρετῶν ἐν ἀκλαίᾳ δ' ἔρην,
 Πάειν λαμῶν ἐμείλειν εἰς μέλαν ξίφος.
 Χ. Πῶς δ' ἔστ' ἀμύνειν οἱ κ' ἔστας Φρύγας;
 Φρ. Ἰαχὰ δέ μιν θύρετρα καὶ σταθμοὺς
 Μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἐν δ' ἐμείνοντες,
 Βοηθόμενοι αἰὶν' ἄλλοθεν ἔσσης.
 Ὁ μὲν πύργος, ὅσ' ἀκτύλας,
 Ὁ δ' ξίφος ἀσπασσόμενος ἐν χερσὶν ἔχων.
 Ἐνταῦθα δ' ἦλθε Πυλάδης ἀλκίπυρος,
 Οἷος οἷος Ἐκτωρ ὁ Φρύγιος, ἡ τε κούρην Αἴας.
 Ὅν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι περιμέσσοι
 Φασγάνων δ' ἀκμῆς σπυγνέμενοι.
 Τότε δὴ τότε Διὸς ἀπειρίτης
 Ἐλθόντων Φρύγας, ὅσων Ἀρεὸς ἀλκίπυρος
 Ἦσαν οἷος Ἐκτόρος ἐλθόντος αἰχμῆς.
 Ὁ μὲν οἱ κούρην Φύγας, ὁ δὲ νέκυς ὢν,
 Ὁ δ' ἑαυτοῦ φέρον, ὁ δ' ἰοσφύμενος
 Θανάτην ἀσπασσόμενος, ἵπτατο γὰρ ἐφ' ὅσους.
 Νικητὴ δ' ἐπιπύων, οἷον ἔμελλον, οἷον ἐκδύων.
 Ἐμὸς δ' ἡ πέλας Ἑρμιόνα δόρυς
 Ἐπὶ φόνῳ γαμψή πετὶ μάστιγος, ἀνὴν ἔτεκε τλάμων.
 Ἀγροῖ δ' οἱ ἀνὴρ ἀκμῆς βακχεύων,
 Σκύνων ἐν χερσὶν ἑωὶ ἔρπασσων. 1495
 Πάλιν δ' ἔπειν Διὸς ἕρπον ἐπὶ σφαιρῶν ἔκτρετον.
 Ἀδ' ἐκ σταλόμενοι ἐλθόντες Διὸς ἀσπασσόμενοι
 Ἀφωπόμενοι (ὡ Ζεῦ, καὶ γὰρ καὶ φῶς, ἐν δὲ)
 Ἦ τοι φαρμάκον, ἡ μάστιγος τέχνη, ἡ γὰρ κλοπή.
 Τὰ δ' ἔσσης, ὅσ' ἐστ' οἷον, ἀραπύττω γὰρ ἐξί.
 Κλέπτω ἐκ δέ μιν πόδα.
 Πολύπονα δ' ἐκ πολὺ πονεῖν πέλας,
 Μενέλαος ἀσπασσόμενος, ἀνὴρ ἄνθρωπος δὲ Τροίης
 Ἐλάβετο τὸν Ἑλένας γάμον.
 καὶ μὲν ἀμείβει καὶ ἐν καμνῶν πόδι,
 Ἐφ' ὅσους γὰρ εἰσορῶ παρὰ δαίμονα

1505

καίτοι

Illa vero vociferata est: Heu mihi, mihi
 Immittens candidum cubitum pectori,
 Percussit caput tristi plaga,
 Fugiente autem pede vestigium aureis sandalis 1470
 Fecit. Sed in comam digitos
 Mittens Orestes, sistens Mycenæos calceos,
 Sinistro humero incuruans collum,
 Erat verberaturus nigro gladio guttur.
 Cho. Vbi vero erant Phryges in domo ad auxiliandū? 1475
 Phr. Audita vociferatione, fores ædium & stabula
 Vectibus eicientes, vbi manebamus,
 Accurrimus alius ex alia habitatione,
 Alius saxa, alius cuspides,
 Alius ensem cū longo capulo habēs in manibus. 1480
 Venit autem contra nos Pylades impavidus:
 Qualis qualis Hector Phrygius, aut Ajax ornatus galea
 Quē vidi, vidi in portis Priami, [tres habente conos,
 Commisimus autem acies ensium.
 Tunc vero, tunc conspicui 1485
 Erant Phryges, quantum in pugna Martis
 Nos simus inferiores Græcis pugnatoribus:
 Alius abiens fugitiuus, alius mortuus,
 Alius vulnus ferens, alius supplex
 Propter intentatam mortē, fugimus in tenebras. 1490
 Mortui vero ceciderunt, alii erant casuri, alii iacebant.
 Ingressa est autem in domum misera Hermione,
 Propter eadem matris humi iacentis, q̄ misera illā pe-
 llii vero currentes velut Bacchæ sine thyrsis [perit:
 Rapuerunt velut pullum in manibus. 1495
 Rursus tendebant eadem aduersus filiam Iouis:
 Illa euaserat extra domum
 Non visa (ὁ Iupiter & terra & lumen & nox) [rum.
 Siue beneficiis, siue arte magorū, siue deceptione deo-
 Quæ postea acciderint nescio. nam fugitiuū sul- 1500
 tuli pedem ex ædibus,
 Multiplices autem, multiplices ærumnas
 Menelaus sustinens, inutile a Troia
 Recipit coniugium Helenes,
 Cho. Atqui sequitur aliud nouum ex nouis: 1505
 Nam video tenentem gladium ante ædes
 Euntein

Euntem Oresten attonito pede.

Orestes.

Vbi est ille qui effugit ex ædibus meum ense?

Pqr. Adovo terex, procidens barbaro more.

Ore. Ista non fiunt in Illo, sed in Argiva terra.

1510

Pbr. Vbiq; sapientibus est suavius vivere, quam mori.

Ore. Num fecisti clamorem Menelao, vt accurreret?

Pbr. Tibi adsum vt optuleres enim dignior.

Ore. Iuste ne igitur perit filia Tyndari?

Pbr. Iustissime, si haberet triplex guttur ad moriendū.

Ore. Propter metū lingua grauficaris, intus nō ita sentiens.

Pbr. Cur non? quæ perdidit Græciam cum ipsis Phrygibus?

Ore. Iura, (alias te necabo) te hæc non dicere in meā gratiā.

Pbr. Per animam meam iuravi: & quidē bona velim fide.

Ore. Siccine etiā ad Troiā oē ferrum erat Phrygibus terrori?

Pbr. Amoue ense, nam cum, ppe adest, ostendit eadem.

Ore. Metuis ne fias lapis, tanquam intuens Gorgona?

Pbr. Imo ne moriar: non enim intueor caput Gorgonis.

Ore. Cum sis feruus, metuis mortē, quæ te liberabit a malis?

Pbr. Quilibet etiam feruus gaudet videre lucem.

1525

Ore. Recte dicis, seruat te prudētia, sed ingrediēre in domū.

Pbr. Non igitur occides me. Or. Es dimissus. Pbr. Dicis hoc pulchrum verbum.

Ore. Sed poterimus retractare. Ph. Hoc non pulchre dicis.

Ore. Stultus es, si putas me cruentaturum tuum collum:

Nam neque mulier es, neque es inter viros.

1530

Propterea egressus sum ex ædibus, ne excites clamorē.

Nam totū Argos cum audierit clamorē, cito excitatur.

Non est mihi metus Menelaum excipere gladio.

Sed veniat superbiens flauis capillis super humerum.

Si enim adducer Aigiuos ad hanc domum,

1535

Persequens eadem Helenæ, & me non volet seruare,

Et sororem meam, & Pyladem, qui in his me adiuvit.

Videbit duo cadavera, vxorem & virginem.

A N O M O E O S T R O P H A.

Strophe I.

Cho. Heu, heu o fortuna in aliud certamen, in aliud iterum

Cadit domus terribile circa Attridas.

1540

Semi. Quid faciemus? nunciabimus hæc in urbem?

An tacite erimus tutius o charæ?

Stro-

Βαίνοντ' Ορίσην ἐπὶ τῇ μύρῳ ποδί.

Τετρακοί.

Ore. Πού τ' ἐν ἄπτε, δὲ πύργῳ ἐν δόμων τῶν ἐξίφες;

Pbr. Περὶ κωῶ σ' ἀνὰ ξύλῳ βαρβαροῖσι σπασσάντων.

Ore. Οὐκ ἐν Ιλίου πόλ' ἐστίν, ἀλλ' ἐν δ' ἄρ' ἔστι χθονί.

1510

Pbr. Πανταχόθ' ἐλὼν ἡδὲ μύλων, ἡ θανείν' ὅτις σάφροσιν.

Ore. Οὐ π' οὐκ κραιώνην ἐθήκας Μενέλαο βοηδρομεῖν;

Pbr. Σοὶ μὲν οὐκ ἐγὼ, ἀμύνειν. ἀξιώτερος γὰρ εἶ.

Ore. Ενδίκως ἡ Τυωδάρης ἀρετῆς διώλετο;

Pbr. Ενδικώπατ', εἰ γε λαμψύς ἐστι τριπύργους θανείν.

1515

Ore. Δελία γλώσση χαλκή, πῶνδον ἐχέει πο φρονῶν.

Pbr. Οὐ γάρ τις; Ἐκαστὸν αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμνύαται;

Ore. "Ομοσιν. εἰ δ' ἢ μὴ, κτενέ σ' ἐμὴ λήξῃ ἐμὴν χάριν.

Pbr. Τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατάρμοσ', ἢ αὐτὸν δοροῖμι ἐγώ.

Ore. Ὡς κεν Τροίαν σιδήρεος πῶσι Φρυξὶν ἢ πόδες;

1520

Pbr. Ἀπτε φάσσανον, πῆλας γὰρ δεινὸν αὐτῶν γαίφρονον.

Ore. Μὴ π' ἄρ' ὅς γ' ἐστι, δέδωκες, ὥς τις Γοργὸν εἰσδῶν.

Pbr. Μὴ μὲν οὐκ νεκρὸς τὸ Γοργῶν δ' ἐστὶ καί τις ἐγὼ κ' ἔσομαι.

Ore. Δοκλος ὦν φοβῶ τὸν ἄδην, ὅς σ' ἀπαλλάξῃ κακῶν;

Pbr. Πᾶς αὐτὸς, κεν δολοῖς ἡ περ, ἡ δὲ τὸ φῶς ὁρῶν.

1525

Ore. Εὐ λήξῃ. σὺ γὰρ σὺν τοῖς ἀλλὰ βῶν ἐστὶ δόμων.

Pbr. Οὐκ ἀρετῆς κτενέ σ' ἐμὴ. Ο. ἀφείσται. Pbr. καλὸν ἔπος

λήξῃς ποδὶ.

Ore. Ἀλλὰ μὲν βαλὺ σίμειδα. Pbr. τῶν δ' ἐκ καλῶς λήξῃς.

Pbr. Μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῶναι σὺν καθαμάρξῃ δέρι.

Ore. Οὐ π' γὰρ γυνὴ πεφυκός, ἔτ' ἐν ἀνδράσι σὺν εἶ.

1530

Pbr. Τῇ δ' ἐμὴ σὺν σέ σ' κραιώνην. κτενέ ἐξ ἡλθον δόμων.

Ore. Οὐ γὰρ βοῆς ἀκούσαν Ἀργεὶς ἐξέγειρεται;

Pbr. Μενέλαον δ' ἐπ' αὐτὸς ἡμῖν ἀναλῶσθαι εἰσω ἐξίφες,

Αἰ. ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοσφύχους γαυρομήδων.

Ore. Εἰ γὰρ Ἀργεὶς ἐπ' αὐτὸς ἐξέγειρεται δόμων λαβῶν,

1535

Pbr. Τὸν ἑλόντες φόνον δώκων, καμὲ μὴ σὺ γὰρ ἡλθῇ,

Ore. Σὺ γὰρ οὐκ ἐμὴν, Πυλάδην τε τ' ἐμὴν στυγερὰν ἔμει,

Pbr. Παρθένοι τε, καὶ δαμνῶν, δὴν νεκρὸν καὶ ζῶντα.

A N O M O I O Σ Τ Ρ Ο Φ Α.

Στροφή α'.

Ore. Ἰὼ ἰὼ τῶν ἐπερὶ εἰς ἄρ' ἐπερὶ αὐτῶν.

Semi. Δόμος φοβεράν ἀμφὶ τῆς Ἀτρείδας πτνῆ.

1540

Ore. Τί δ' ἄρ' ἐμὴ; ἀνέμω μὲν εἰς πόλιν πᾶσι,

Pbr. Ἡ σὺν ἑχμῶν ἀσφαλισσέσθαι, φίλῃ;

Στροφή

153 EVRIPIDIS ORESTES.

Or. Snum occisurus tuam filiam, si vis audire. 1580
Me. Interfecta Helena addes cædem cædi?
Or. Vtinam vero tenuissem, non deceptus a diis.
Me. Negas cum occideris, & ad cõtumeliã dicis hæc?
Or. Inuitus nego: vtinam enim.
Me. Quid optares facere, incutis enim mihi terrorem. 1585
Or. Furiã Græciæ interficere.
Me. Redde cadaver vxoris, vt operiam tumulo.
Or. Repete a diis, ego verò interficiam tuam filiam.
Me. Matricida facit cædem supra cædem.
Or. Defensor patris, quẽ tu prodidisti vt moreretur. 1590
Me. Non sufficit tibi prior cædes matris?
Or. Non defatigabor semper interficiendo malas.
Me. Vitum & tu Pylade es particeps huius cædis?
Or. Taceas affirmat: ego verò sufficiam dicens.
Me. Sed non gaudens, nisi effugeris alis. 1595
Or. Non effugiemus, sed instam mabimus ædes igne.
Me. An vero vastabis has ædes paternas?
Or. Vt ne tu eas habeas, hanc mactantes ad ignem.
Me. Interfice, quia interficiens dabis horum mihi pœnas.
Or. Sic erit. Me. Heu heu nequaquam facies hoc. 1600
Me. Tace nunc, & sustine iuste patiens calamitatem.
Or. An iustum est te viuere? Or. Et imperare in terra.
Me. Qua? Or. In Argo hoc Pelasgico.
Me. Recte igitur attinges sacrificia Or. Cur non?
Me. Et offeres hostias ante pugnam? Or. Tu autem
honeste? 1605
Me. Habeo puras manus. Or. Sed non mentem.
Me. Quis te alloquetur? Or. Quicumque est amans patris.
Me. Qui autem honorat matrem? Or. Est felix.
Me. Tu autem non Or. Quia non placent mihi malæ.
Me. Amoue ensem a filia. Or. Mendax es. 1610
Me. Interficiet meam filiam? Or. Iam non es mendax.
Me. Hei mihi qd faciã? O. Persuade ad Argiuos p̃ficens.
Me. Cui persuadebo? Or. Pete a ciuitate, ne nos occidat.
Me. An filiam meam interficietis? Or. Sic est.
Me. O misera Helena. O. An mæ res nō sunt miserae? 1615
Me. Aduxi tibi vicimã ex Phrygibus? Or. Vtinã hoc esset.
Me. Sustinens labores magnos. Or. Non me tamen causa.
Me. Acerba passus sum. Or. Tunc enim eras inutilis.

Mo.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

[illegible]

22.

160

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

μ. Ἐχ' ἔμ. Ο. σὺν τῷ σὺν ἑλπίσιν καὶ σὺν γυναιξί.
Αλλ' εἰ, ὦ φάπτε δάματ' Ἠλέκτρα τίς δέ.
Σὺ τ' ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σὺ φέρεται
Πυλάδης καὶ τῆς γαίης πείρος πύδε.
μ. Ὡ γὰρ Δαναῶν. ἰππῆς τ' Ἀργεὺς κίπται,
Οὐκ οὐκ ἐνὸς πόδι βροχόμεναι
Πᾶσαν γὰρ ἡμῶν ὁδὸς βιάζεται πόλιν,
Ζῆν, ἀμάρτυρος μυστῶν ἐξείργασθ' ὦ.
μ. Μινέλας, πύσσε λῆμ' ἔχον πηγυρίοι.
Φοῖβος σ' ὦ Διὸς παῖς, ὅς ἐστις ὦν, καλῶ.
Σὺ δ' ὅς ἐστις φέρης τῆς δ' ἐφ' ὁδοῦς κέρη,
Ορίσθ' ἵν' εἰδῇς φέρων ἡκω λόγους.
Ἐλπίε μὲν, σὺ δὲ δόλῃς παῖς ὦν,
Ἡμάρτεν, ὅρῃν Μενέλαο ποιῆσθ' ὦ.
Ἥλ' ἐπὶν, λὺ ὅρῃν ἐν αἰθέρι πύργῳ,
Σιωπῶν τε, καὶ θυνοῦσα παῖς στήν.
Εἰ γὰρ νιν ἐξίσωσιν, καὶ πῶ φασγάνῳ
Τὸ σὺ κτελεῖς ἡρπῆς ὅς Διὸς παῖς.
Ζῆν δὲ γὰρ ἔσται, ζῆν νιν ἀφ' ἡμῶν.
Κάθ' ἑπὶ Πυλάδην, καὶ τὸν αἰθέρι πύργῳ
Σιωπῶν τε, καὶ θυνοῦσα παῖς στήν.
Ἀλλ' ὦ νύμφη, εἰς δόμους κτήσιν λαβῶν.
Επὶ θεοὶ τῶν τῆς δὲ καλῆς ἐμῆς.
Ἐλπίε εἰς ἐν καὶ Φρύγας στυγερὰς,
Θανάτους τ' ἔθηκεν, ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς
Ἰχθυοὺς θνητῶν, ἀφ' ὅντων πλεονέχων.
Τὰ μὲν καὶ ἔλινον ὡς ἔχ' ἑπὶ αὐτῶν
Ορίεσθαι, γυνὴς τῆς δ' ὑπερβαλόντ' ὅρῳ,
Παρθένον οἰκῶν δάπτειν, ἐν αἰθέρι κύκλῳ.
Κακὴ στυγὴ ὅς ἐστι Φρυγῆς ἐπ' αὐτῶν,
Λέγειν, Ἀργεῖν τ' Ορίεσθαι καλῶν.
Εἰ γὰρ δὲ τ' ἐλπίων τίλῃ Ἀθηναίων πόλιν,
Δίκην ἀποχρῆς αἰμαίν' ὦ μητρὸς καὶ
Εὐμυρίσιν τῆς αἰῶν. θεοὶ δὲ σοὶ δίκης βροχόμεναι,
Πάρεσθαι ἐν δόμοισιν οὐστὸς ἀτίλῳ
Ψῆφον δόλῃσιν, ἔχ' ἡ νικητὴς σὺ γὰρ.
Εφ' ἧς δ' ἔχ' Ορίεσθαι φάσγανον δόρῳ,
Γῆμιν πύσσε τῶν ὦ Ερμιόλῳ, ὅς ἐστι οἰκῶν
Νεοπτόλεμος γαμῶν νιν, ὡς γαμῶν ποτὶ.
Θανέειν γὰρ αὐτῶν μὲν δὲ δόλῃς ἐφ' ὅς.

1620

1625

1630

1635

1640

1645

1650

1655

Δίχρη

EVRIPIDIS ORESTES.

161

Me. Tenes me. Or. Tu cepisti teipsum, cum sis malus.
Sed eia, Elektra incende istas aedes:
Et tu o candidissime mihi amicum
Pylades, incende tecta huius parietis.
Me. O terra Danaorum & incolæ equestris Argus.
Non armato pede opem feretis?
Nam iste vim facit toti nostræ ciuitati.
Vt uiuat, cum fecerit abominabilem eandem matris.
Ap. Menelae, desiste ab irata voluntate.
Ego Phœbus Latonæ filius, prope existens te uoco:
Et tu, qui insidiaris armatus isti puellæ.
Orestes, vt scias, quam orationem asseram.
Helena quidem, quam tu cupiens perdere,
Frustratus es, iratus Menelao,
Hæc est quam uidetis in voluminibus aeris,
Seruata & non interfecta a te.
Ego ipsam seruauī, & ab ense
Tuo rapui, iussus a Ioue patre.
Nam, vt filiam Iouis, oportet viuere immortalē,
Castori & Polluci in voluminibus aeris
Assidebit, nautis salutaris.
Tu accipies aliam vxorem in domum:
Postquam dii huius pulchritudine,
Commiserunt Græcos & Phrygas,
Et fecerunt mortes, vt exhaurirent ex terra
Onus iniustum, magnæ multitudinis hominum.
Res sic se habent. Te autem oportet
Orestæ, postquam huius terræ fines superaueris,
Habitare solum Parrhasium, per circulum anni.
Vocabitur autem locus a tuo nomine ab exilio,
Vt vocetur Azanibus & Arcadibus Oresteum.
Inde veniens in urbem Atheniensium,
Redde rationem de cæde materna
Tribus fariis: & dii gubernatores iudicii,
In vico Martio iustissimam
Sententiam ferent, vbi oportet te vincere.
Et ad cuius collum Oreste habes gladium,
Fatum est, te Hermionem ducere: & qui putat
Neoptolemus se ducturum esse, non ducet.
Nam est ei fatum mori Delphico ense,

1620

1625

1630

1635

1640

1645

1650

1655

Postu.

L

Postulanti a me poenas de patre Achille.
Pyladæ autem connubium sororis, cui promissisti, 1660
Da, sequens vita eos felix manet.
Menelæe, sine Oresten imperare Argis:
Et tu rediens impera in Spartana terra,
Habens dotem vxoris, quæ te multos
Dans in labores huc reduxit.

Res vrbs ego huic recte constituam,
Qui ipsum coegi interficere matrem.

Ore. O Apollo vates, in tuis oraculis
Non eras utique vanus, sed verax?
Me subie erat metus, ne aliquem audiens
Daemonem, viderer audire tuam vocem.
Sed bene facta res, obtemperabo tuæ orationi.
Ecce dimitto Hermionem a nece:

Me. O Helena, filia Iouis, salve, suspicio te,
Tenentem beatam sedem Deorum.
Orestes, tibi ego despondeo filiam

Phœbo dicente, generosus ex generosa familia
Ducens, sis beatus & tu, & ego qui eam tibi do.

Ap. Vadat nunc quisque quo mandamus,
Et desinite contentionem. Me. Oportet obedire.

Ore. Et ego talis redeo in gratiam a calamitatibus.
Menelæe, & propter tua oracula Apollo.

Apollo.

Ite nunc in viam, pulcherrimam
Deorum honorantes pacem. Ego vero
Helenam ad aulam Iouis adducam,
Vadens per polum splendorum astrorum,
Vbi Innoni & Herculis
Hebæ affidens Dea hominibus
Erit, honorabilis semper sacrificiis
Cum Tyndaridis filius Iouis,

Cho. O valde gloriola victoria, meam
Vitam habeas,

Et non delinas coronare.

Finis Orestis.

EVRI

Δίης Αχιλλέως πατὸς ἔξαιτο ὑπὲρ με.
Πυλάδῃ δ' ἢ ἀδελφῆς λείκτρον, ὃ ποτ' ἤνευξας,
Δίς. οὐδ' ἐπὶ αὖτις βίοντες οὐδ' αἰμῶν μέρει.

Ἀργεὺς δ' Ὀρίστην Μενέλαος ἐκ κορυφῆς.
Ελθὼν δ' αὖ μοι Σπαρτιάδης χθονὸς,
Φερναὶς ἔχων δάμαρτος, ἥ σ' ἐμυλῆις
Πόσις διδοῖσαι, δὲ ὑπ' αἰετὶ δῖλυσσε.

Τὰ σπῆς πόλιν ἢ τῆσ' ἐγὼ γῆσιν κελεύω,
Ὅς νῦν φανύσῃ μητὲρ ἡ ξυμμάχουσα.

Ἄρ. ὦ Λοξία μαντεῖς, σὺν ἡρασι μῶτον,
Οὐ ψευδομένης ἡδ' ἄρ' ἐλκ' ἐτήτυμος.

Καὶ τοι μὲ ἐσὶ δέμας, μὴ πῦρ κλύων
Αλαστέρων, δόξα μὲ σὺν κλύειν ἔπει.

Αἰ. εὐ τελεῖται. πείσῃ μὲν ἢ σὺς λόγους.
Ἰδὼν μεδίηρ' Ἑρμιόδω δὲ σφραγῆς,

Καὶ λείκτ' ἐπ' ἡνίοσ', ὡς αὖ δὲ ἀπυτῆρ.
Μ. ὦ Ζεῦς, Ἑλὴνη χθῆρ' ἐπὶ ζῆλ' ἄδ' αἰ.

Θιῶν καὶ θεοῖσιν οὐδ' αἰὲν ὁδόν.
Ορέσας, σὺ δ' ἢ ποῦ δ' ἐγὼ κατὰ σῶν.

Φοίβος λήγοντος, ἀγλῆς δ' ἀπ' ἀγλῆος
Γῆρας, ὅναισ' ἐγὼ καὶ δίδωμι ἐγὼ.

Ἄπ. Χαρὶς τε γὰρ ἐνός, οἱ σπῆς ἑσπερῶν,
Νείκερος τε δ' ἀλὺς. Μ. πῦρ καὶ χθῆρ'.

Ἄρ. Κἀγὼ τοιαύτης ἀνένδομον ἢ συμφορῆς
Μενέλαος, ὃς σὺς Λοξία δ' αἰσῶμαι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἄπ. ἴτε νῦν καὶ δ' ὁδόν, τίς κατὰ σῶν
Θιῶν εἰρήνην ἡμῶντες, ἐγὼ

Δ' Ἑλὴν Ζεῦς μελῶν πείσας,
Λαμψῆν ἀφ' ἑσπέρων πόλιν ἔξαινας,

Ἐγὼ παρ' Ἡρα, τῆσ' Ἡρακλῆος
Ἡρ' πατὴρος θεὸς αὐτῶν πείσας

Ἐγὼ σπονδῆς ἐνός αἰετῶν,
Σὺν Τυδαίειδ' αἰετῶν Διὸς ἡοῖς

Ναύτης μεδίηρ' ἡμελῶντος.
ὦ μετὰ σπῆν νίκῃ, τὴν ἐμὴν

Βίον κατὰ σῶν.
Καὶ μὴ λήγῃς τεφανοδοῖα.

Τίλ' ὦ Ὀρίστη.

L 2

ΥΠΟ

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ
Φ Ο Ι Ν Ι Σ Σ Ω Ν.

Επεικλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θεβῶν βασιλείαν, δὴ περὶ τῆς μέρης τῆς ἀδελφὸν αὐτοῦ Πολυαίκευ. φυχὰς δὲ ἐκείνου εἰς Ἀργεὺς παρελθὼν ἄνθρωπος, ἔγχετο τὴν θοράτῃν τῆς βασιλείας Ἀδράστου. κατελθεῖν δὲ εἰς τὴν πατρὶδα Φιλοκύμῳ ἄνθρωπος, καὶ πείσας τὸν πενήτην, συνήρουν ἀξιόλογον στρατὸν καὶ τῶν ἀδελφῶν, καὶ εἰς Θεβὰς ἐληλύθεν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἰοκαστή, ἐποίησεν αὐτὸν ὑποπνέον ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀφελὼν τὴν αὐτῆς ἀδελφὴν τὴν ἀδελφῶν πατρὸς τῆς δόξης. δύνει αὐτὸς σωπῆσαι τὸν ὑπὸ τῆς τρυφῆς τῆς Επεικλῆς, ἡ μὲν ἰοκαστή συναρξάειν τὰ τέκνα αὐτοῦ. ἡ δὲ αὐτῆς πατρὸς Φιλίαν. Πολυαίκευ δὲ, ὡς αὐτὸς πόλεμον λαοὶ πᾶν παρελθὼν ἔμμελτο, ἀνέχρησε τὴν πόλιν. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην ἔσθῃ. ὅτε Θεβαῖοις, ἐὰν ὁ πῦρ Κρέοντος Μενεικόδου σφάξειον Ἀργεῖον ἄνθρωπον. ὁ μὲν οὖν Κρέων, ἡγήσατο ἐπιδιδῶναι τὴν πόλιν τῶν πενήτων. ὁ δὲ γενναῖος, ἐβόλετο. καὶ τῶν πατρὸς αὐτοῦ φυχῶν μὲν ἔχρησταιν δίδοντας, ἐαυτὸν ἀπέσφαξε, καὶ δὴ καὶ ἐπέσφαξε Θεβαῖοι. ἡ δὲ τῶν ἡγεμόνων τῶν Ἀργεῶν ἴσφαξαν. Επεικλῆς δὲ καὶ Πολυαίκευς μενομενέσσαντες, ἀνέειλον ἀλλήλους. ὁ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν ὄρεσσαι νεκρὸς τὸς υἱέας, ἀνέειλον ἐαυτὴν. ὁ δὲ τῶν αἰδελφῶν Κρέων παρέλαβε τὴν βασιλείαν. οἱ τε Ἀργεῖοι νικηθέντες τῆς μάχης, ἀνέχρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων, τὸς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολιέων πείσας αὐτοῖς ἐδωκεν εἰς τὰ φέτω. Πολυαίκευ δὲ ἐκὼν δένον ἔβριψεν. Οἰδίπῳ δὲ φυχὰς τῆς πατρὸς αὐτοῦ ἀπέπεμψεν, ἵνα ἂν μὲν φυλάξας τὸν ἀνθρώπου νόμον, ἵφῃ δὲ τὴν ὀργὴν λογιστοῖν αὐτοῦ, ἔδδῃ τὴν δυνεῖαν ἐλθεῖν αὐτοῦ.

Κ Α Ι Α Λ Λ Ω Σ.

Περὶ παλαιῶν ἄνθρωπων αἰ φοίνισσας τῇ τῆς ἀντιόχειας. ἀπὸ λουτροῦ ὁ Κρέων τὸς υἱέας αὐτοῦ τῆς πόλεως ἀπέπεμψεν. ἀπὸ λουτροῦ δὲ καὶ οἱ δὲ οὐδὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀλλήλων. καὶ Ἰοκαστή ἡ μήτηρ αὐτῶν, ἐαυτὴν ἀνέειλον ἐν τοῖς πενήτοι. καὶ οἱ ἐπὶ Θεβὰς στρατεύοντες Ἀργεῖοι, ἀπώλοντο. καὶ ὁ αὐτοῦ Πολυαίκευς αὐτοῦ κείνῳ. καὶ Οἰδίπῳ τῆς πατρὸς αὐτοῦ ἀπέπεμψεν, ἵνα αὐτὸς ἡ θοράτῃ Ἀντιόχει. ἔπει δὲ τὸ δρᾶμα καὶ πύλον αὐτοῦ πᾶν, καὶ γνώμην πολλὰν μετὰ τὴν καλὴν.

Κ Α Ι

Α Ρ Γ Υ Μ Ε Ν Τ Υ Μ
Ρ Η Ο Ε Ν Ι Σ Σ Α Ρ Υ Μ.

Eteocles accepto regno Thebarū, priuat parte fratrem suum Polynicem. Exul ille cedens Argos, duxit filiam regis Adraſti. Cupiens autem redire in patriam, et persuaso socero, congregauit magnum exercitum contra fratrem, et ad Thebas venit. mater eius Iocaste fecit eum, factis induciis, in urbem venire, et colloqui prius cum fratre de principatu. Terribiliter se gerente Eteocle propter tyrannidem, mater Iocaste filios reconciliare non potuit. Polynices vero tanquam ad pugnam instructus, deinde cessit ex urbe. Vaticinatur Tiresias, victoriam propositam esse Thebanis, si filius Creontis Menecceus Marti sacrificaretur. Creon vero se daturum filium ciuitati insitiat: inuenis tamen uoluit, datoque illi exilio una cum pecuniis a patre mortem sibi consciiuit. et negotium peregit. Inde Thebani duces Argiuorum interfecerunt. Eteocles uero et Polynices, singulari certamine congressi, trucidauit se mutuo. Mater eorum inueniens mortuos filios, sibi ipsi mortem consciiuit. Eius autem frater Creon, regnum accepit, et Argini superati in pugna, cesserunt. Creon agerens, eos qui interfecti in bello erant sub Cadmea, noluit concedere ad sepulturam: Polynicem uero inhumatum abiecit, et Oedipum misit in exilium: in aliquibus seruans humanam legem, in aliquibus iram sequens, non miseratus calamitatem eorum.

Α Λ Ι Υ Δ.

Plena sunt affectuum Phœnissa in hac tragedia. Mortuus enim est filius Creontis pro ciuitate de muro preceps actus: mortui sunt et fratres duo mutua cade: et mater eorum Iocasta seipsam interfecit inter filios: et duces Argini, qui ad Thebas duxerant exercitum, perierunt: et insepultus Polynices proponitur: et Oedipus ex patria eiſſitur, et una cum eo filia Antigone. Fabula hac habet multas personas, et plena est multis ac prestantibus sententiis.

L 3

Α Λ Ι Υ Δ

A L I V D.

Hoc poema pulchrum est in apparatu scenico, quia multa habet additamenta. Antigone de manibus spectans, non est pars fabula: & factis induciis, Polynices frustra in urbem venit. Super hac omnia Oedipus loquaci carmine in exilium missus, adicitur supernacue.

ORACVLVM DATVM LAIO
Thebano.

Laie Labdacida postulas beatum genus filiorum.
Dabo tibi charum filium: sed fatale est,
Te pueri tui manibus relicturum lumen. sic enim annuit
Iupiter Saturnius, persuasus diuis tristibus Pelopis,
Cuius charum rapuisti filium, ille imprecatus est tibi hac
omnia.

ENIGMA SPHINGIS.

Est bipes in terris, & quadrupes, cui una est vox,
Et tripes solum mutat naturā omnium qua super terram
Reptilia mouentur, & in aere & in mari.
Sed quando plurimis festinans pedibus venit,
Tunc celeritas membrorum eius debilissima est.

PERSONÆ HVIVS
fabulae sunt haec:

Iocaste.	Polynices.	Nuncius.
Paedagogus.	Eteocles.	Alter nuncius.
Antigone.	Creon.	Oedipus.
Chorus ex The- bissis mulierib.	Menaeceus.	Tiresias.

Prologum autem agit Iocaste.

EVR.

ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ.

Ἐπὶ μὲν τῆς σκηνικῆς ὁφείκει κελεῖν τὸ δράμα, ἐπὶ καὶ παλαιῶν ρωμαίων. ἢ τὸ ἀπὸ τῶν τῆς αὐτῆς Ἀντιγόνης γενομένης, μίαν ἐστὶν ὁρμήσαντα. καὶ ἀπὸ τῆς Πολυμνικῆς ἀδελφῆς ἐκείνης πικρὸν γίνεται, ὅτι ἐπὶ πᾶσι μετ' αὐτῆς ἀδελφῆς φονεαὶ δὲ οὐκ ὁ Οἰδίπους, ἀλλὰ σὺν τῇ Πηνελόπεια.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ
τῷ Θεῷ.

Λαίε λαβδακίδῃ, πόθεν γένος ἔλκεις αἰτεῖς;
Δώσω τοι φίλον υἱόν. αἰτεῖς πεπρωμένον ἐστὶ,
Σὺ δὲ πικρὸς χεῖρεσσι λιπὴν φάος. ὡς γὰρ ἔνδοσε
Ζεὺς κερυνίδης, Πέλοπος σαρκεῖς ὄρεσσι πηήσας,
Οὐ φίλον ἤρπασας υἱόν. ὅς ἐστιν ἡνὶκατὸ σοι τῷδε πάντεσσι.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἐπὶ δὲ πῶς ἐπὶ γῆς, καὶ περὶ ἄποι, ἢ μία φωνή,
Καὶ τρεῖς πόδες. ἀλλὰ σὺ δὲ φύλον μένον. ὅς ἐστιν ἡνὶκατ
Ἐπὶ γὰρ κινεῖται, ἀνὰ τ' αἰθέρα, καὶ γὰρ πόντον.
Ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀνείσταισιν ἐπὶ γῆς μένον ποσὶ βάλει,
Ἐν γὰρ γένος γένεσιν αἰφανεῖται πάλιν αὐτῷ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ἀποσπασμα.

Ιοκίστη.	Πολυμνικῆς.	Ἀχιλλεύς.
Παιδαγωγός.	Εποκλής.	Ἐτερος ἀχιλλεύς.
Αντιγόνη.	Κρέων.	Οἰδίπους.
Χορὸς ἐκ Φοινισ- σῶν γυναικῶν.	Μεναικός.	Τιρεσίας.

Προλόγος δὲ ἡ Ιοκίστη.

L 4

EPI.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Τὼν δ' αἶσροισ' ἔσθ' οὐδ' ἔμηναν ὁδόν,
Καὶ χρονοκλήτῃσι τῇ μετ' αὖθις διφροῖς
Ἦλιν, ἥσ' ἱπποῖσιν ἰλίωσιν φλόγα,
Ὡς οὐδ' ἐπὶ τῇ ὁρᾷ τῇ τῷ ἡμέρᾳ
Ἀκτῖν' ἐφ' ἡμέρας, Χάδ' ὅμως ὡς ἡλῆς γῆν
Τὼ δ' ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χροῖαν,
Ὅς πῶδ' αὖ γῆρας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὶ
Πολυδώρην ἐξέφυσεν. τῷ δ' ἐκ Λαδδακῶν
Φυλαγέτῃσιν. ἐκ δ' ἐκ τῷ δ' ἐκ Λαίον.
Εἰ γὰρ πᾶς ὁ κληῖς ἐκ Μενόκλειος,
Κρίων τ' ἀδελφὸς μετ' ὅς ἐκ μετ' ἐφ' ἑ.
Καλοῦσι δ' ἰοκρίστῃ με. ὅς τοι γὰρ πατήρ
Ἔσθ' οὐδ' ἐκ Λαίον με. ὅς τοι γὰρ πατήρ
Ἦν, χροῖαν ἀκτῖν' ἐκ τῇ ἐκ δ' ἐκ μετ' ὅς
Εἰ γὰρ ἐρωτᾷ Φοῖβον. ἐξ αὖτ' ἑ δ' ἄρ' ὅς
Παῖδ' ἐκ οἴκ' οὐδ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ἐκ μετ' ὅς
Ὅς ἑκ τῇ ὁρᾷ τῇ τῷ ἡμέρᾳ
Μη ἀπείρε τέκνων ἀλλοτρίων δαμόνων βίαν.
Εἰ γὰρ τεκνώσθ' ἐκ τῇ, δ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Καὶ πᾶς ὁδ' οἴκ' οὐδ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Ὅς ἑκ τῇ ὁδ' οὐδ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Ἔσθ' οὐδ' ἐκ τῇ ὁδ' οὐδ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Γούρ' ἐκ τῇ ὁδ' οὐδ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Λαίον' ἐκ τῇ ὁδ' οὐδ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Δίδωσι βραχέλοισιν ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Σφύρῃσιν σιδηρῇ κέντρῳ ἀπ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Ὅς ἐκ τῇ ὁδ' οὐδ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Πολύβ' ἐκ τῇ ὁδ' οὐδ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Φέρεται ἐκ τῇ ὁδ' οὐδ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Ἔσθ' οὐδ' ἐκ τῇ ὁδ' οὐδ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Ματὸς ἐκ τῇ ὁδ' οὐδ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς
Ἔσθ' οὐδ' ἐκ τῇ ὁδ' οὐδ' ἐκ τῇ ἐκ δ' ὅς

Παῖς

ΕΥΡΙΠΙΔΙΣ

PHOENISSÆ.

Ιοκαστέ.

Qui secas viam cæli in astris,
Et in aurea sedes sede,
Sol, voluens flammam celeribus equis:
Quam infelicem Thebanis eorum die
Radiū immisisti, quādo Cadmus venit in terram
Hanc, relinquens Phœniciam terram maritimam.
Qui quondam ducens Harmoniam filiam Veneris,
Polydorum genuit: ex hoc Labdacum
Dicunt natum: ex eo vero Laium.
Ego vero vocor filia Menœcei:
Et Creon frater natus est ex eadem matre.
Vocant vero me Iocasten, (hoc enim nomen pater
Indidit) duxit vero me Laius: cum autem sine liberis
Esset, diu habens cōnubium meum in domo.
Veniens interrogat Phœbum, & poscit simul
Liberorum in ædibus masculorū cōmunem prolem.
Ille respondit ei: O rex equestrium Thebarum,
Ne semina liberorum fulcum inuitis diis:
Si enim genueris filiū, interficiet te ille q. satus fuerit,
Et tota domus tua ibit per sanguinem.
Ille vero dans se voluptati, & cōcedens infantiæ Bacchi,
Seminavit nobis filium: & cum seminasset infantem,
Agnoscebat erratum, & Dei oraculum,
In pratum Iunonis, & culmen Citharonis
Dat pastoribus exponi puerum,
Fodiens ferreos aculeos per talos medios:
Vnde ipsum Græcia vocat Oedipum.
Polybi vero pastores equorum, accipientes puerum,
Ferunt domum, & in manus dominæ
Posuerunt: ipsa vero mei puerperii laborem
Vberibus submisit, & suo viro persuadet se peperisse.
Iam vero vir factus, cum genæ inciperent flauescere
Filio

Filio meo, aut animaduertens ipse, aut admonitus ab
Inir, volens explorare parentes, [aliquo
Ad domū Apollinis: & Laius codē meus maritus, 35
Quærens cognoscere expositum filium,
An non esset superstes, & coniungunt pedem
Ambo in idem loci in Phocidis biuio.
Et auriga Laii compellat eum:
O hospes, cede de via tyrannis: [rēs. equi v. cum
Ille serpebat humi sine voce, sed animū excelsū ge-
Vugulis rubescerūt sanguine extremos pedū tēdines.
Vnde (sed quid opus est aliena a meis malis dicere?)
Filius meus patrem suum occidit, & accipiens curius
Dat nutrice Polybo. Postquam vero infestabat 45
Sphinx rapinis vibem, extincto meo marito,
Creon frater præconium facit de connubio meo:
Quisquis posset exponere ænigma sapientis virginis,
Se daturum esse huic connubium: exponit forte
Sphingis ænigma filius meus Oedipus. 50
Vnde dominus huius terræ factus est.
Et accipit sceptrā huius terræ tanq̃ præmium sapientiæ.
Inde ducit matrem ignorans miser,
Nec sciebat mater, se cum filio concumbere.
Pario vero pueros meo filio: duos quidem mares 55
Eteoclem, & clarum Polynicen:
Et duas filias, alteram Ismenem pater
Vocauit, alteram maiorem natū, ego Antigonē.
Cum cognouisset autem, se maritum esse matris
Oedipus, sustinens omnia mala, 60
Erui sibi oculos suos,
Aureis fibulis eruentans pupulas.
Postquam aut filiorum meorū genæ teguntur barba,
Abdiderūt patrē intra claustrū, ne spargeretur hec cala-
Que vt celaretur, habebat op̃ multis artificijs. [mitas,
Adhuc viuit domi, æger autem animo, ppter hanc cala-
Diris deuouet liberos execrandis, [imitatē,
Vt perdant hanc domum acuto ferro.
Filii mei vero incidentes in metum, ne ratas
Diras illas dii perficerent, si habitarent simul, 70
Facientes constituerunt vt iunior Polynices
Tantis per volens exularet hac terra:

Eteocles

Πῶς οὐκ, ἢ γνοὺς ἢ πνὸς κελὼν παῖδα,
Ἐστῇ, τὰς φύσιν τοῦ κελὼν γένους,
Πρὸς δαίμονα Φοῖβου. Λαῖος δ' οὐκ ἔστι πόσις. 35
Τὸν κελὼν παῖδα κελὼν κελὼν
Εἰ μεν κ' εἴη, καὶ ἐκείνου πόσις
Εὐκλεῖν αὐτὸν Φωκίδος ἀπὸ γῆς ὁδοῦ.
Καὶ νῦν κελὼν Λαῖον τερνύμενος
Ὡς εἶναι, τερνύμενος κελὼν κελὼν. 40
Ὁ δ' εἶπ' αὐτὸς, μέγα φρονέων. πολλοὶ δ' ἐν
Χηλαῖς πένοντο, ἐξέφονιστον πόσιν.
Ὅθεν, τί πάρος τ' ἔστιν κελὼν εἰς δεινὸν
Πῶς πατέρων κελὼν, καὶ λαῶν ὁρμήματα,
Πολύτ' ἐφ' ὅσῃ διδασκί. ὡς δ' ἐπὶ τῷ
Σφίγγι ἀρπύγῃ πόσιν, ἐμὸς τ' αὖτις πόσις, 45
Κρεόν τ' ἀδελφὸς πέμψει κελὼν ἀπὸ γῆς.
Ὅστις σοφὴς ἀνιγνέται περὶ γένος κελὼν,
Τέταρτον κελὼν λέκτρα. τὴν γὰρ δὲ πᾶς
Αἰνέμε' ἐμὸς πᾶς Οἰδῖπας Σφίγγος κελὼν. 50
Ὅθεν τὸν κελὼν τῆς γῆς κελὼν κελὼν,
Καὶ σὺ πᾶς κελὼν τῆς γῆς κελὼν κελὼν.
Γαμὶ δ' ἐπὶ τῷ κελὼν, αὖτις εἰδὼς πέλας,
Ὁ δ' εἶπ' ἡ κελὼν, καὶ δὲ σὺ κελὼν κελὼν.
Τί κ' ἐπὶ τῷ κελὼν, δὲ κελὼν κελὼν. 55
Ετεοκλῆα, κελὼν τε πολλοὺς εἰς βίαν.
Κόρος τε δὲ κελὼν, τὴν γὰρ ἰσχυρὸν πατὴρ
Ὀνόμασι, τὴν δὲ αὖτις ἀνιγνέται κελὼν.
Κελὼν δ' ἐπὶ τῷ κελὼν κελὼν κελὼν,
Ὁ πᾶν τ' ἀνιγνέται. Οἰδῖπας κελὼν κελὼν. 60
Εἰς ὅμοιοι αὖτις δεινὸν ἐμὸς κελὼν κελὼν.
Χρυσήλοισι πόσιν αὖτις κελὼν κελὼν.
Επὶ δ' ἐπὶ τῷ κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν,
Κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν.
Γίνοιτο, πολλὸν κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν. 65
Ζῶν δ' εἶπ' αὖτις κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν,
Λεὸς ἀπὸ τῷ κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν.
Ὅθεν τὸν κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν.
Τῷ δ' εἰς Φοῖβον κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν.
Λεὸς κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν. 70
Εὐκλεῖν τ' ἐπὶ τῷ κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν.
Φοῖβον κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν κελὼν.

Ετεοκλῆα

Επικλείει δ' ὅτι πρὶν ἔχῃ μόνοντα γῆς,
 Εὐαιτὸν ἀπαύσωντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
 Καθέξει δ' ὄρεσ' ἔκκειται θρόνων,
 Φυγάδα δ' ἀπαυγείης πολυεικέλι χθονός.
 75 "Ὅσ' Ἄργος ἐλθὼν, κηδὺς Ἀδράστου λαῶν,
 Παλλὰς ἄρσι (αἰσίοι) Ἀργείων, ἄρξῃ.
 Επ' αὐτῇ δ' ἐλθὼν ἐπὶ πύλαι πύργῳ πύδῃ,
 Πατρὸς δ' ἀπαυγείης πύργῳ, κῆ μέρη χθονός.
 80 Εἰ δ' ἐλθὼν λυέσθ', ἴσασιν δὲν μολεῖν
 Ἐπίσσι πύδῃ πύδῃ, πρὶν ψαύσαι δὲ θός.
 "Ἡεὶν δ' ὅτι πεμφθεὶς φησὶν αὐτὸν ἀρξέμεν.
 Αἰδ' ὅτι φαιναὶ ἔργον δὲ νύκτας
 Ζεὺς σῶσιν ἡμῶς. δὲ δὲ ζυμῶσιν τέκτονις.
 85 "Χρὴ δ' εἰσοφὸς πύργῳ, σὺν αὐτῷ βροτοῖ
 "Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δουρὶ καὶ κατὰ νύκτα.
 πύ. "Ὁ κλέγον οἰκίῃς Ἀντιγόνη θυλὸς πύργῳ,
 Επὶ σέ μὴ τῇ παρθένοισι καλῶν
 Μετῆκ' ἐλθὼν δ' ἐς διήρεσ' ἔραστον,
 90 Στάπτω μ' ἰδέειν ὄρεσ' ἰκεταῖς σῶν,
 Επὶ γῆς, ὡς αὐτῶν ἐξέρδῃσιν αἶσιν,
 Μὴ τις πολιτῶν ἐν τῷ βῶ φανέσθῃ,
 Καὶ μοι μὲν ἔλθῃ φάλος ὡς δούλῳ ψόρῳ,
 95 Σοὶ δ' ὡς ἀνδρὶ. πάντῃ δ' ἐξέρδῃσιν φάσιν,
 "Ἄτ' εἰδὼν, εἰσὶν ἡμεῖς τ' Ἀργείων πύργῳ,
 Σπονδὰς ὅτ' ἔλθῃ σὺ καὶ στήνῃ τῷ φέρῳ,
 Εἰ γὰρ δ' ἐκείσε, δὲ δὲ τ' αὐτὴν πύργῳ.
 100 Αἰδ' ὅτι πύδῃ τῷ δὲ χεῖρ' ἐπὶ πύργῳ,
 Κεῖν πύδῃ καὶ κλέγον ἐπὶ πύργῳ ποδῇ.
 Στάπτω μ' ἰδέειν ὄρεσ' ἰκεταῖς σῶν,
 Δίρῃς τε νύκτα, πολὺ μὲν στάπτω μ' ὅσον.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στρεφὴ α'.

1 "Ὅρεσ' ἔκκειται θρόνων
 2 Νέει χεῖρ' ἀπὸ κλέγον
 3 Ποδὸς ἰχθὺς ἐπὶ πύργῳ.
 πύ. Ἰδὼν, ἔκκειται θρόνων, εἰς καὶ πύργῳ δ' ἔκκειται.
 Κινεῖται μὲν γὰρ τοῦ χεῖρ' ἐπὶ πύργῳ
 Στάπτω μ' ἰδέειν ὄρεσ' ἰκεταῖς σῶν.

Στρεφὴ β'.

πύ. 1 Ἰδὼν πύργῳ καὶ πύργῳ

Eteocles vero manens, sceptrā terræ teneret,
 Per vices mutarent annum. Postquā autem in throno
 Regni confedit, non discedit ex regno.
 75 Sed extrudit exulem Polynicem ex hac terra.
 Ille vero Argos veniens, iunctus affinitate Adrasto,
 Magnum conscribens exercitum Argiuorum adducit
 Et veniens ad ipsa hæc Thebana moenia septē portarū,
 Repetit paternum regnum, & partem terræ.
 80 Ego vero vt reconciliarem eos, persuasi filio Polynici,
 Vt factis induciis veniret ad fratrem, priusq[ue] congrede-
 Nuncius missus ait eum venturum esse. [rētur acio:
 O habitans lucidas plicas cæli,
 Iupirer serua nos, da reconciliationem liberis.
 85 "Oportet. n. te, siquidem curas res mortaliū, non sinere
 "Eundem hominem semper esse miserum.
 P. O Antigone egregium germen patris in domo
 Postquam te mater gynæceum relinquere
 Permisit, in extrema contignatione domus,
 90 Vt videas exercitum Argiuorum, propter preces tuas:
 Expecto donec inuestigauero viam,
 Ne quis ciuium in sententia cogitabundus vagetur,
 Et mihi vt seruo, veniat mala reprehensive,
 Tibi vero tanquā regine, cū explorauerim oīa, dicā
 95 Et quæ vidi & quæ audiui ab Argiis:
 Quando veni ferens fratri tuo fidem publicam
 Hinc illuc, & huc rursus ab illo.
 Sed nemo ciuium appropinquat his ædibus.
 Supra pedibus veteres scalas ex cedro factas,
 100 Et considera campos ad līmenū fluium,
 Et fontem, quantus exercitus hostium.

ΑΝΟΜΟΕΟΣΤΡΟΦΑ.

Stropha I.

1 Porridge nunc, porridge senilem
 2 Iuueni manum de gradibus,
 3 Subleuant velligium pedis.
 P. Ecce iunge manum virgo, opportune ascendisti,
 105 Exercitus Græcorum iam mouetur,
 Iam separant a se inuicem cohortes.

Stropha II.

Α. 1 O veneranda filia Latonæ

124 EVRIPIDIS PHOENISSÆ.

2 Hecatearæus totus

119

3 Campus fulget.

Pa. Non segniter enim venit in hanc terram Polynices,
Instructus magno equitatu, & multis clypeis strepens.

*Strophe III.**An.* 1 Nunquid portæ claustris,

2 Æneique vestes

115

3 Saxeis Amphionis instrumentis

4 Iuncti sunt muris?

Pa. Confide: quod interiora attinet, bene munita est vrbs;
Sed vide primum, si vis scire quis sit.

*Strophe IIII.**An.* 1 Quis est ille fulgenti cono,

120

2 Qui antecedit exercitum,

3 Æneum clypeum circa

4 Brachium leuiter gerens?

Pa. Dux est, o domina. *Ans.* Quis nam? Vnde natus?
Dic o senex, quomodo nominatur?

125

Pa. Hic Myncenæus quidem dicitur genere,
Habitat vero ad Lernæam paludē, rex Hippomedon.

*Strophe V.**An.* 1 Heu quam superbus, quam terribilis

2 Aspectu, Giganti

3 Terrigenæ similis.

130

4 Sideris instar vultu splendens in picta veste, non

5 Conueniens mansuetæ naturæ.

Pa. Non vides illum, qui præterit Dirces aquam,
Ducem? *Ans.* Alius alius est hic armorum motus.

Quis vero est iste? *Pa.* Filius quidem Oenei est
Tydeus, Martem vero Ætolum in pectore habet.

135

*Strophe VI.**An.* 1 Ille Polynices, o senex,

2 Sororis sponsa,

3 Maritus est?

4 Quam alieno colore armorum, semibarbarus.

140

Pa. Sunt enim clypeati omnes Ætoli, o filia,
Et iaculatores, hastis bene collimantes.

An. Tu vero o senex quomodo scis certo hæc?*Pa.* Videns signa clypeorum tunc notavi.

Quando veni, fidem publicam ferens tuo fratri,

145

Quam

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

125

2 Ἐκρίτοι, καὶ ἄλλων ἄπαν

110

3 Παιδῶν ἀστράπη.

Παι. Οὐ γὰρ πικρῶς ἤλθε Πολυνείκης χθόνα,
Πολλοῖς μὲν ἱπποῖς, μυριοῖς δ' ὄπλοις βρέμων.

*Στρεφὴ γ'.**αὐ.* 1 Ἄρα πύλαι καὶ ἱέρεις,

2 Χαλκὸς δὲ τ' ἐμβόλαι.

115

3 Λαίνοις Ἀμφίονος ὀργάνοις

4 Τείχεος ἤμυσται;

Παι. Θέροισι, τὴν Ἰνδὸν, ἄσφαλῶς ἔχθ' ὀπίσθε.
Ἀλλ' εἰσέρχου τὸν ἄσπετον, εἰ βάλῃς μὲν.

*Στρεφὴ δ'.**αὐ.* 1 Τίς ἔπος ὁ λόγος ἁλοφύας,

120

2 Περσέως δὲ ἀγὰρ στρατὸς;

3 Πάλληλας ἀσπίδ' ἄμφω;

4 Βραχίονι χρυσοῖσιν;

Παι. Λογίζεαι, ὡς ἐσποινῶ. *αὐ.* τίς; πόθεν γερῶς;
Ἀνδρῶν ὡς γερῶς, τίς οὐκ ἔστι;

125

Παι. Οὗτος μυκηναῖος μὲν αὐτὸς αὐτῶν γένος,
Διερπύα δ' οἶκε νῆα μὲν, ἱπποὺς οὐκ ἔχων ἄλλ'.

*Στρεφὴ ε'.**αὐ.* 1 Ἐὶ ὡς γαυρὸς, ὡς Φοῖβος

2 Εἰσιδὲν, γίγαντι

3 Γηγρυῖτα αὐτοτόμοις.

130

4 Ἀστρωπὸς ἐν χρυσῶσιν, ἔχθ'

5 Περσέως δὲ ἀμείλιον γένος.

Παι. Τὸν δ' ἐξυμνεῖς τὸν ἐχθρὸν ὅρα δὲ Δίρκης ὕδωρ
Λογίζεαι; *αὐ.* ἄλλος ἄλλος ὁδὸς τι γένος ἀσπὸς.

135

Τίς δ' ἐστὶν ἄνθρωπος; *Παι.* Πῶς μὲν Οἰνείας ἔφω
Τυδεύς, Ἄρην δ' αἰτῶν ἐν περὶ οἷς ἔχθ'.

*Στρεφὴ σ'.**αὐ.* 1 Οὐτὸς ὁ γὰρ Πολυνείκης, ὃ γέρεαι,

2 Αὐτομητογενὴς ὡς νύμφης,

3 Ὀμολογῶς κυρεῖ;

140

4 Ὡς ἄλλος ἄλλος ὁπλοῖσι, μὲν δὲ ἀσπὸς ἔχθ'.

Παι. Σακισφορῶς; γὰρ πάντες Αἰτωλοὶ, Πικρῶν,
Ἀδελφῶν τ' ἐκ γένους ἑσθλῶν ἐσθλῶν.

145

αὐ. Σὺ δ' ὡς γέρεαι πᾶσι μὲν αὐτῶν ἀσπὸς πᾶσι;
Παι. Σημεῖον ἰδὼν τοῦ ἀσπιδῶν ἐγνώρισται.

145

Σποινῶς ἐστ' ἡλθ' ἐν τῇ κατὰ γῆτα φέρων.

A 235-

Ἄ σπερδιδόκεας, οἶδα τὰς ἀποισμύνας.

Στρεφή ζ΄.

αἰ. 1 Τίς εἶ; ὅστις ἀμφὶ μνήσῃ τῷ Ζήτῃ ἀφ᾽ ἡμῶν.

2 Ἐκείνῳ δὲ στυγρῶς, ὁ μὲν αἶμα.

3 Γογγύρας εἰσάδων, νεανίας.

πυ. 4 Δουρῆς. Α. ὡς ὁ χλὸς νιν ὑπὲρ ποδῶν.

5 Παισάκος ἀμφέπει.

πυ. Ὅλ' ἴα Περσέωνος, Ἀταλάντης γόνυ.

Στρεφή η΄.

αἰ. Ἀλλὰ νιν ἀκροῦ ὄρη μὲν κατέργει.

Ἄρπυιαι ἐμύρου, τῶν δὲ δαίμωνος αἵματι.

Οἷον, ὅς ἐπ' ἔρπον πάλιν ἴσα πέτρων.

πυ. Εἰς πῶς, ὦ πυ. σὺ δὲ κηλὶ ἤκυσσ' ἡν.

Ἄ, καὶ δέδωκεν, μὴ σκεπῶσ' ὀρθῶς θεοί.

Στρεφή θ΄.

αἰ. 1 Πού ποῦ εἶ; ὅς ἐμῶν.

2 Μῖα ἰθὺς τ' αἰ μὲν αἶμα.

3 Πολυπύην μείρει.

πυ. 4 Ὁ φίλτε, ἐπὶ ποῦ ἴα Πολυωκίης, γέρον.

Εὐκλείης ἰπὸ παρθέτων πέφυκε πέλος.

Νιόβης, Ἀδράστῃ περὶ σὶον περὶ σὶον.

Ὅρως, αἰ. ἔρῳ δὲ τ' ὅσ' αἶμα. ἔρῳ δὲ πῶς.

Μορφῆς τύπτει, στήν τ' ἐξείκεσθ' ἰδὲ.

Στρεφή ι΄.

1 Ἀνιμώκτος εἴη δρόμον νεφέλας.

2 Ποσὶν ἐξανυσάμηναι δὲ αἶμα.

3 Περὶ ἴμεν ὁ μὲν αἶμα.

4 Περὶ εἶ; ὅστις ἀμφὶ μνήσῃ τῷ Ζήτῃ ἀφ᾽ ἡμῶν.

5 Βαλῶμαι χροῖον, φουράδην μείλιον.

6 Ὅς ὁ πῶς αἶμα, στήν τ' ἐξείκεσθ' ἰδὲ.

7 Εὐκλείης ἰπὸ παρθέτων πέφυκε πέλος.

8 Βαλῶμαι αἶμα.

πυ. Ἡ δὲ δόμος τῶν εἶ, ὡς τὴν σ' ἀνιμώκτος χροῖον.

Ἐπὶ αἶμα. αἰ. ὅστις ἀμφὶ μνήσῃ τῷ Ζήτῃ ἀφ᾽ ἡμῶν.

Ὅς ἔρῳ δὲ τ' ὅσ' αἶμα. ἔρῳ δὲ πῶς.

πυ. Ὁ μὲν αἶμα, στήν τ' ἐξείκεσθ' ἰδὲ.

Ζφῶν εἶ; ὅστις ἀμφὶ μνήσῃ τῷ Ζήτῃ ἀφ᾽ ἡμῶν.

Στρεφή ια΄.

αἰ. 1 Ὁ λιπαρὸς ὦν ἡνυκατῶν.

2 Αἰλίου σελαννῆα.

Quæ intuens noui armatos.

Strophe VII.

An. 1 Quis vero ille, qui circa monumentum Zethi transit.

2 Comatus, oculis

3 Terribilis, & aspectu iuuenis?

Pa. 4 Est dux. An. Quanta multitudo ipsum sequens 150

5 Armata circumdat.

Pa. Hic est Parthenopæus Atalantæ filius.

Strophe VIII.

An. Sed eum per montes cum matre

Properans Diana, telis domans

Perdat, q. aduersus meā urbē venit eā expugnatur? 155

Pa. Sint hæc o filia, iure tamen veniunt in hanc terram.

Idcirco etiam metuo, ne recte eos considerent dii.

Strophe IX.

An. 1 Vbi est ille qui mecum

2 Vna natus est ex matre

3 Laborioso fato? 160

Pa. 4 O charissime senex, dic vbi sit Polynices.

Ille prope sepulchrum septem virginum

Niobes, stat prope Adrastum.

Vides? An. Video, sed nō satis clare, video tamē aliquo [modo]

Simulachrum formæ ipsius, & pectus adumbratū: 165

Strophe X.

1 Velocis vtinam cursum nubis

2 Pedibus conficere possem per aerem

3 Ad meum fratrem.

4 Brachia enim circum collum amicissimum

5 Iacerem longo post tempore, exulem miserum. 170

6 Armis aureis quam decorus est, o senex.

7 Matutini fulgurans sicut

8 Radii solis.

Pa. Venit ad hanc domum, vt te expleat gaudio

Fide publica accepta. An. iste vero o senex, quis est? vn-

Qui currū candidū gubernat, cui insidet. [de occurrit?]

Pa. Est vates Amphiarus, o domina, hic: [terram.]

Victimæ vero cū eo, & libationes sanguineę fluentes in

Strophe XI.

An. 1 O splendidam zonam habentis filia

2 Solis Luna,

180

3 Aureo

M

180
3 Xp

178 EVRIPIDIS PHOENISSÆ.

- 3 Aureo circulo decorum lumen
4 Quam quietos stimulos,
5 Et modestos equis
6 Inferens, gubernat currum.
7 Vbi vero est q. atrociam insolenter minatur huic vrbi 185
Capaneus?

Pa. Iste considerat aditus septem
Turrium, sursum ac deorsum muros metiens.

Strophe XII.

- Ant. Io Nemesis, & Iouis
Grauiter sonantia tonitrua,
Et ignis fulminis caliginose,
„ Tu superbiam immodicam
„ Sedas: hicne est captas
Qui minatur armis se Thebanas mulieres ad Mycenæ
Dacturum, & ad Lernæum tridentem, 195
Ad aquas Neptunias Amymones,
Coniiciens eas in seruitutem? Nunquam,
Nunquam hanc o veneranda, auro capillos reuincta,
O Iouis filia Diana,
Seruitutem sustineam. 200

Pa. Ingredere in domum o filia, & in contignatione
In gynæceo mancas tuo: postquam desiderii tui
Ad delectatione venisti, eorum quæ cupiebas videre.
Coetus enim (postquam tumultus vrbe ingressus est)
Mulierum venit ad domum tyrannicam. 205

- „ Querulum enim est muliebre genus:
„ Et cum paruas occasiones sermonis accipiunt,
„ Phures addunt. Voluptas vero quædam
„ Mulieribus est, ut nihil sani inter se dicant.

EPODICA.

Strophe.

- Ch. 1 Relinquens Tyrium mare, veni
2 (Primitiæ spoliolum Loxiæ
3 Phœnissæ ex insula,
4 Phœbo, ministra aulæ,
5 Ut sub iugis niuosi
6 Parnassi degerem)
7 Ionium per mare
8 Remo nauigans, circum-

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

179

- 3 Χρυσόκυκλον φέρσας,
4 ὧς ἀστρεμία κίνητα
5 Καὶ σὺ φέρναι πόλοις
6 Μετὰ φίρων, ἰδυίη.
7 Πού εἴ τις παῖ δεινὰ τῇδ' ἐφύβριζέ πόλιν
Καπανεύς;

185

πα. Εκείν' ὃ ἐπὶ τῷ αὐτῷ βᾶσας περικυβέται
Πύργων, αὐτὰ περὶ καὶ τῶν τείχευται.
Στρεφὴ ἑβ'.

- αν. Ἰὼ Νέμεσις, καὶ Διὸς
Βαρυέροισι βροχυντή,
Κεραυνίον τε πῦρ αἰγυλίων;
„ Σὺ τι μετὰ λαοφίλον ἡγερέσσοι
„ Κοιμίζεις. ὅλ' ἐπὶν, αἰχμηλαυκίδας
„ Ὅς δὲ δὲ Θεβαίαις Μυκῶναισι,
Λεργαίᾳ τι δώσῃ τριαιίᾳ,
Ποσειδάωνι οἰς ἀμυμονίοις ὕδασι 195
Δουλείᾳ ἀνδραλώων, μή ποτε
Μή ποτε τίν' ὦ πότνια, χρυσόδοτον
„ Ὡ Διὸς ἱερὸς Ἀρτεμὶς
Δουλοῦσθαι τλαίω.

190

195

200

- πα. Ὡ τέκνον, εἰς δα δώμα, ὅς κ' ἔσται
Εὐπέρην' ὡς μένει σοῖς, ἐπεὶ πόρῳ
Εἰς περὶ φινὴ λήθεις, ὡς ἔχρηξας εἰσεδύν.
„ Ὅλλ' ὅτ' ἔδ' ὡς περὶ μέγας εἰσέλθῃ πόλιν,
Χωρεῖ γυναικῶν αὐτῶς δόμος τεσσάρων.
„ Φιλόφρον' ὅτ' ἔχῃ καὶ φιλίᾳ ἔφ.
„ Σμικρὸς δ' ἀφορμὸς ὡς λαὸς ὡς πᾶν λόγον,
„ Πλείους ἐπὶ σφίγγουσιν, ἡδονὴ δὲ ἦς
„ Γυναικί, μηδὲν ὕψις ἀλλήλαις λήθῃ.

205

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στρεφὴ.

20. 1 Τύροισιν ὁδὸν ἀποδοῦν, ἔδωκε
2 (Ἀκροδίντι Λοξίᾳ
3 Φοινισσᾷ δὲ τὸ νείκεον,
4 Φοῖβον δὲ ὑλὰ μελῶν ἡρώων,
5 ἢ ἴν' ὑπὸ δειρῶσι νεφεόδοισι
6 Παρνασσῶ καὶ τεναδῶν)
7 Ἰόνιον ὅτ' ὀνύχων
8 Ἐλάτῃ καὶ ἀλδύρασι, ἀνδρῶν

210

215

- 9 Ρῦπαν ὑπὲρ ἀκροπίων
10 Πεδίων Σικελίας,
11 Ζεφύρου ποταῖς ἰπποδύσαντος ἐν ἔργῳ
12 Καλλιπὸν κελυγμῶν.

Αντίστροφά.

- 1 Πόλιν αὖ ἐκ παλαιῆς ἔμμεν,
2 Καλίστῳ μὲν Δοξίᾳ,
3 Καδμείων ἔμμελον γαῖαν,
4 Κλεῖων Ἀθηναίων,
5 Ὀρθογύεισι ἐπὶ Λαίῳ
6 Περιφθίῃσιν ἀνὰ δὲ πύργους.
7 Ἰσὺ δ' ἀνάλμασι χροῦσι τεύχεσι
8 Φοῖβον λάτρετε ἐν γυμνασίῳ.
9 Ἐπὶ δὲ Κασταλίας ὕδατι
10 Επιρροῇ με, κόμῳ ἐμῇ
11 Διῶσται, πικρὴν ἰον χλιδάιν,
12 Φοῖβῳ λατρεῖσθε.

Ἐπὶ δὲ.

- 1 Ἰὼ λάμπουσα πέτρα πυρρῇ
2 Διὸς φανέρῃσιν, ὑπὲρ ἀκρῶν
3 Βακχίων, Διόνυσου οἶνα δ',
4 Ἀκαμάειον σάξιν τῶν
5 Πολυκάρπου οἶνα γὰρ ἰστέα βότρυς.
6 Ζαῖα δ' αὖ τῶν δρόκων ἱερῶν,
7 Οὐρείῃ τε σκοπιᾷ θεῶν,
8 Νιφελόλῳ τ' ὄρεσι ἱερῶν
9 Εἰλίας ἄνδρῶν ἀφ' ὧν ἱερῶν
10 Χορῶν, γυμνασίῳ ἀφ' ὧν
11 Παρὰ μεσσηνίᾳ γυμνασίῳ
12 Φοῖβον, Διὸς ἀνὰ πύργους.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Σταφύλη.

- 1 Νῦν δὲ μοι παρὰ τῶν
2 Θεῶν μολὼν Ἀρκῆς,
3 Αἰμὼ δαίον φλόγῃ
4 Τὰ δὲ, ὅ μιν τῶν πόλεων
5 Κοινὰ γὰρ φίλων ἄλλῃ.
6 Κοινὰ δ', εἰ τι πάσῃ
7 Ἐπὶ πυρρῇ ἀδὲ γαῖᾳ,
8 Φοινίσσῃ γὰρ φῶν, φῶν.

220

225

230

235

240

245

250

Κοινὴ

- 9 Fluos super steriles
10 Campos Siciliae,
11 Zephyri flatibus spirantis in caelo
12 Pulcherrimum stridorem.

Antistrophe.

- 1 Urbe electa ex mea
2 Ut essem pulcherrimum donum Apollini,
3 Cadmeam veni in terram,
4 Inclytorum liberorum Agenoris,
5 Cognatas ad Laii
6 Nulla huc turres.
7 Similis autem statuis ex auro factis
8 Phcebo ministra sum facta.
9 Præterea vero Castalii fontis aqua
10 Expectat me, comas meas
11 Ut rigit, virginum delicias,
12 In sacrificio Phcebi.

Epodus.

- 1 O splendens petra ignis
2 Duorum verticum lumine, supra cacumen
3 Bacchi, & tu o Bacchi vitis,
4 Quæ quotidianum exstillas potum.
5 Fœcundum vitis florentis producat botrum.
6 O diuina antra draconis,
7 Montanæque speculæ deorum,
8 Niuosumque montem sacrum
9 Circumdans immortalis Deæ
10 Chorus, vtinam sis sine metu.
11 In medio vmbilico latebrarum
12 Phcebi, relicta Dirce.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Strophe.

- 1 Nunc vero mihi ante mœnia
2 Impetuosus profectus Mars,
3 Sanguinem hostilem incendit
4 Huic, quod vtinam ne accidat, vrbi.
5 Communes enim sunt amicorum dolores.
6 Communes etiam sunt, si quid patiat
7 Septem munita turribus hæc terra,
8 Phœnissæ regioni. Eheu, heu.

M 3

9 Com-

182 EVRIPIDII PHOENISSÆ.

- 9 Communis sanguis, communes liberi
10 Cornigerae sunt lūs.
11 Quorum laborum ego sum particeps.
Anistrophe.
1 Circum urbem autem nubes
2 Clypeorum densa fulget,
3 Species eruentæ pugnae,
4 Quam mars mox afferet
5 Filiis Oedipi, ferens
6 Noxam ab Erinnybus,
7 Argos ô Pelasgicum,
8 Metuo tuum robur,
9 Et diuinam vindictam. Non enim iniustum
10 Ad certamen hoc armatus tuit
11 Filius, qui suam repetit domum.

Polynices.

- Claustra quidem sanitorum me receperunt,
Facile, ut venirem in urbem.
Propter quod etiam metuo, ne me intra retia
Accipientes, non dimittant sine caede corpus.
Quapropter circumferendi sunt undique oculi
Huc & illuc, ne quis sit dolus.
Armatus vero manum hoc ense,
Fiduciam mihi ipsi confidentiæ præbebo:
Heus quid istuc est? an vero strepitum metuo.
Omnia enim audentibus periculosa videntur,
Quando per hostilem pes incedit terram.
Confusus sum matri (& tamen non plane confido)
Quæ mihi persuasit, ut factis indiciis huc venire:
Sed prope est auxilium: foci enim altarium
Prope adsunt, & non deserta domus.
Age dimittam gladium in obscuram vaginam,
Et has interrogabo, quæ nam assent ædibus
Peregrinæ mulieres, Dicite, quæ nam ex patria
Acceditis ad Græcas domos?
Cho. Terra quidem Phœnissæ patria aluit me
Agenoris vero nepotes ex Ipoliis
Miserunt me huc Phœbo primitias:
Cumque esset me missurus Oedipi filius inclutus
Ad venerandum oraculum Apollinis, & penetralia

Interea

EVRIPIDIOY ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

183

- 9 Κοινὸν αἷμα, κοινὰ τέκνα
10 Ταῖς κερασφόροις πέφυκται ἰούσ.
11 Ὡς μέτεσσι μοι πόγων.
Ανίστροφη.

- 1 Ἀμφὶ δὲ πόλιν νέφεσ·
2 Λαπίδων πυκτὸν φλέγη,
3 Σχῆμα φοινίε μοίχης,
4 Ἄν' Ἀρης παρ' οἴσεται
5 Παῖσιν Οἰδίπου φέρον
6 Πηρυναῖον Ἑρινύων.
7 Ἄρως ὧς πλάσσει κόνιν,
8 Δαιμόνιω τῶν σὺν ἀλκήν,
9 Καὶ τὸ θεόθεν ἔγδ' ἄδικον
10 Εἰς ἀγωνίαν τὸνδ' ἐνοπλῶς ἔρμυξ
11 Πᾶς, ὃς μετέρχεται δόμους.

I A M B O I.

- πολ. Τὰ μὲν πυλῶν κλειῖτρα μ' εἰσδὲξάτω
Δι' ὀππείας, τέχραν εἰς τὴν μολαίν.
Ὁ καὶ δέδοικα, μὴ με δικτύων ἔσω
Λαβόντες, ἔμεψῶσιν ἀναιμάκῳ χεῖρα.
Ὡς ἔνεκ' ὅμμε παύσασθ' ἡ δίκαιον.
Κακείσθ' καὶ τὸ δίδω, μὴ δόλος τις ἦ.
Ὡπλισμὸν δὲ χεῖρα τὰδε φασγάνων,
Τὰ πῖς ἐμῶν τῶνδ' ἡρώσους περιέξομαι.
Ὡς, τίς εἶπες; ἡ κτύπον φοβέμεθα.
Ἄπαντα γὰρ τολμᾷσι δαίνα φέρονται,
Ὅταν δι' ἐχθρῶς πους ἀμείβηται χθονός.
Πίποιται μὲν τοι ματρί, καὶ πίποιτ' ἄμα,
Ἡ ἡς με ἔπασσε δαδὲρ ἀποσπονδὴν μολαίν.
Ἀλλ' ἐχθρὸς ἀλκή· βῶμιοι γὰρ ἐγὼ ἀρεῇ
Πίλας παύρῃσι, καὶ ἔρημα δαμάσσω.
Φέρ' ἐς σκοπῆναις ἀπὸ δολαῖς μετὰ τῷ ἔφοι,
Καὶ τῶνδ' ἔρωμαι, τίς τις ἐφασάσι δόμους.
Τίνα γυναικίς, εἴπας ἐμὰς ποίας παύρας
Ἐκλυοῖσι δαμάσει πλάζονται;
Φοίνισσα μὲν γὰρ παύρας, ἡ δὲ φασά με,
Ληήνορος ἢ παύρας ἐμὰς ποίας δόμους
Φοίνισσα μὲν ἐπεμύσαν ἐνθάδε, ἀκροδίνιον.
Μίλλων ἢ πῖπας μὲν Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
Μῶν τῶν σιμῶν, Ἀλκιῶν τ' ἐπ' ἐγὼ ἀρεῇ.

M 4

Ev

Εν τῷ δ' ἔπερσά τευσαν Ἀργεῖοι πόλιν.
Σὺ δ' αὐτὴ μεψάμην, ὅστις ἂν ἐλθούσης
Ἐπὶ τῷ μὲν πυρρῶναι Θηβαίαις χηρὸς.
πα. Πατὴρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπους ὁ Λαίης.
Ἐπικτε δ' ἰοκίστη μὲν, παῖς Μενοικέως.
Καλεῖ δ' πολυνεῖκλον με Θηβαῖος λαὸς.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

20. ὦ συγγένειά τῶν Ἀθήνορος τέκνων,
Εμῶν τυράννων, ὧν ἀπιστέλλω ὑπο,
Γονυπετεῖς ἰδράς παρὰ στήθεσσι
Σ' αὐτὰς, τὸν οἰοῖται νόμον εἶδεναι.
Ἐσθλὴν εἶδεναι ὡς χεῖρ ὅταν πατὴρ φανῇ.
ἰω ἰω πότνια, μέλας παῖς δὲ μέγας,
Ἀναπίπτουσι κύλας,
Κλύεις ὡς τεκνύσας τὸν δὲ; μῦθε, πῆ μάλιστα
Ἵππάρχου μέλας ἄρσος.
Πιστὴν, σιγῇ τ' ὠλέναις τέκνῳ;
10. Φαίνοισαν, ὧς νεοῖδεν, βραχὺ ἔστω
Δόμων κλύειν τῶν δὲ,
Γῆρας προσέειπεν
Ἐλκὼ πόδες βάσιν. ἰω τέκνον, χεῖρ ὅταν
Σὸν ὄμμα, μελέων τ' ἐν ἀμείραντος παρὰ στήθεσιν.
Ἀμφιδόμων μὲν ὡλέναισι μετὰ τὸς,
Παρηίδων τ' ὄρεσιν,
Βορρῶν τε κυανόχρωσιν χροῖταις
Πλόκω μὲν, σκυιάζον δὲ τὸν ἐμὸν.
ἰω ἰω, μέλας φανείς
Ἀεὶ πῶς καὶ δὲ κηρὸς μετὰ τὸς ὠλέναις. πῶς ἂν εἴποι
Καὶ χεῖρ, καὶ λόγῳ, πολυτέλειον ἀδυνάτῳ
Εκείνῳ καὶ τὸ δὲ δὲ παρὰ στήθεσιν, τέρψιν
320. Πυλαίης λαῶν χαρμοναῖς; ἰω τέκνῳ,
Ἐρημῶν πατὴρ ὅταν ἔλπις δέμῳ,
Φυγὰς δόπτεται ὁ μὲν μὲν λαῶν.
Ἦ ποτὲν ὅς φίλοις;
Ἦ ποτὲν ὅς Θηβαίαις;
Ὅταν ἐμὸν τε λυγρὸν καὶ εὐμαρῶν,
Δακρυόεντων ἰεῖται πειρήρη καὶ μὲν,
Ἀπὸ τῶν φρεσὶν λυγρῶν, τέκνον.
Δυστέρφοναί δ' αὖ μὲν τέρψιν ἔδιδε σκόπῳ
Ἀμείδω μὲν, ὅταν ἐν δάματι πρὸς ἱερῶν

Interea Argim duxerunt exercitum ad urbem.
Tu vero responde mihi, quis nam sis qui venis
Ad Thebas urbem septem turrium.
Pol. Pater mihi quidem est Oedipus Laii filius,
295. Peperit vero me Iocaste filia Menœcei,
Vocatque me Polynicem Thebanus populus.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Cho. O cognatio filiorum Agenoris,
Meorum dominorum, a quibus missa sum.
Procumbo ad genua
300. Tibi ὁ rex, colens legem patriam.
Venisti venisti tandē post λόγῳ τῆς in terrā patriam.
Heus heus veneranda mater, venias extra aedes,
Aperi portas,
Num audis hunc quē peperisti? qd cūctaris mater
305. Excelsa atria
Transire, & amplecti vlnis filium?
Io. O puellæ, vocem Phœnissam intra
Aedes istas audiens,
Senecta tremulum
310. Incessum pedis traho. O fili, post longum interval.
Et post multos dies aspicio oculum tuum. [lum
Amplectere vbera matris brachiis tuis,
Genasque cupitas,
Comæque cæruleas ad meos capillos
315. Cæsariem applica, obumbrans collum meum.
Io, Io vix apparens [cōpellabo te; qd o oia peragam,
Præter spem, & præter opinionē in matris brachiis. Qd o
Et manibus & verbis multiplicem voluptatem,
Huc & illuc inambulans, & delectationem
320. Veteris gaudii accipiam? O fili,
Reliquisti paternam domum desertam,
Exul missus fratris iniuria.
Quam desideratus amicis.
Quam desideratus Thebis?
325. Vnde rasi canos meos,
Demittens capillos funestos & lustruosos,
Et non induta sum candidis vestibus, ὁ fili,
Atras vero & squalidas has tenebris aedes
Incolo: senex vero in domo

Excæcatus, iumentis comparis
Eius, q̄ disiectū a sua familia, desiderii lachrymosum
Semper habens, insiliit in gladium,
Inque manu propria factam cædem,
Sublimesque laqueos,
Cum gemitu proferens execrationes in suos liberos.
Cum vociferationibus autem querelarum
In tenebris occultatur.
Te vero o fili, audio connubio
Coniunctum, coniugalem voluptatem
Habere in externa terra,
Peregrinamque affinitatem curare.
Hæc sunt intolerabilia matri,
Et Laio aucto tuo,
Nuptiarum esse accersitam noxam:
Ego vero neque lumen ignis accendi tibi
Legitimum in nuptiis,
Vt decet matrem beatam.
Nec limen curauit Hymenæum,
Qui ex balneis constat deliciarum.
Per Thebanam vero urbem
Præteritus est silentio ingressus tuæ sponsæ,
Pereant ista, siue ferrum,
Siue dissidium, siue pater tuus in causa est,
Siue satum petulanter inuasit
Domum Oedipi.
Ad me enim veniunt dolores horum malorum.

Chorus.

Graues sunt mulieribus, qui cū dolore edūtur partus.
„Actotum genus muliebre amans est liberorum.
Pol. Mater, bene & non bene cogitans, veni
„Ad viros inimicos, sed necesse est
„Omnes amare patriam, qui vero aliter dicit,
„Verbis delectatur, mentem vero illic habet.
Adeo autem ad turbas & timorem veni,
Ne quis dolus a fratre me occidat,
Vt habens manum armaram gladio per urbem
Venërim circumferens vultum. Vñ vero me iuvat,
Induciæ & tua fides, quæ me introduxit
Intra moenia paterna. Veni vero multum lachrymans,
Post

Ομνυσσερής, ἀπώας ὁμοπύργου,
Τὰς δὲ ζυγείους δόμων, πόθον ἀμφιδόκρυτον
Αἰεὶ κατέχων, ἀνέξετο μὲν ξίφος
Ἐπ' αὐτοχρηστέσφω τ' ὀφθαλμοῖς,
Ἵπ' ὁπλίσματα τ' ἀφ' ὅρας,
Σπινάζων ἄρως τέκνοισι.
Σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰαγμύτων,
Σκοπία κρύπτει.
Σὲ δ', ὦ τέκνον, καὶ γάμοισι δὴ κλυαίῃ
Ζυγύεται, πῶς ποῖον ἄδυναν
Ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχον,
Ξένον τε κῆδος ἀμφέπει.
Ἄλιστα μοι γὰρ τοῖδε,
Λαίῳ τε σφ' παλαιῶν καὶ
Γάμων ἐπακτῶν ἄπαι.
Ἐγὼ δ' ἔπεσσι πυρὸς ἀνῆψα φάος
Νόμιστον ἐν γάμοις,
Ὡς περὶ πρὸς μοι γὰρ μὴ κακία.
Αὐτοβόλαια δ' ἱερὸν δὲς ἐκ δ' εὐνήν
Λυτσοφύργου χλιδῶς.
Ἀνὰ δ' ὀρθαίαν πόλιν
Ἐπὶ γὰρ σὺς εἰσόδος νύμφας.
Ὅλοιτο τοῖσιν, εἴτε σὶ δαίμονες,
Εἴτε ἔρις, εἴτε πατήρ ὁ σὸς ἀπὸ θεῶν,
Εἴτε το δαίμονιον κατεκώμυσεν
Δώμοισιν Οἰδίποδον.
Πρὸς ἐμὴν γὰρ κακίαν ἔμμελες πάντες ἄλλοι.

I AMBOI.

Δεινὸν γυναιξὶν αἴδι ὠδὶ νῶν γυναιξί.
„Καὶ φιλατεκνὸν πῶς πᾶν γυναικεῖον γένος.
Παλ. Μᾶτερ, φρονῶν ἐν, καὶ φρονῶν, ἀφικόμενα
„Ἐχθροὺς ἐς αὐδρας. Ἀλλ' ἀνὰ γυναιξὶν ἔχον
„Πατρίδος ἐργὸν ἀπαιτῶς ὅς δ' ἀλλὰ λείπονται
„Λόγους καὶ χεῖρας, τὸν δ' ἰουὺν ἐκείνῳ ἔχον.
Οὕτω δ' παρθεὺς εἰς φάος τ' ἀφικόμενα,
Μὴ περ δόλῳ με ἀπὸς κασιγνήτης κλέων,
Ὡς ἐξ ἰφίρη χεῖρ ἔχον, δι' ἄσπερος
Κυκλῶν ἀπὸ πᾶν ἡλθον. ἐν δ' ἡμῖν ὠφέλει,
Σπονδὰς αἶψα, καὶ σὴ πῆρας, ἢ μὲν εἰσὶ γὰρ
Τέχνη πᾶσι δὲ, πολὺ δακρυὸς δ' ἀφικόμενα.

Χαῖρις

- Χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα, καὶ βαιμὸν θεῶν,
Γυμνάσια δ' οἷσιν ἐν τῷ αὐτῷ, Δίρκης δ' ὕδαρ.
Ὡς δ' ἀδικήσας ἀπελάτεις, ξένων πόλιν
Ναῖω, δι' οὗσιν οἱ μὲν ἔχοντα κεκοιμήσθην.
Αἰὲν ἐν γὰρ ἀλγέσιν ἀλγέσιν αὖτε δέ μιν μοι,
Καὶ οὐκ ἐν ἑσπέρῃ, καὶ πάλιν μελαγχρόμιος
Εἰρησύν, οἱ μοι πάντες ἐμὸν ἐγὼ κηλῶν.
,, Ὡς δεινὸν ἐχθρὰ μὲν περ οἰκίαν φίλων,
,, Καὶ δυσλύντους ἐχθροὺς αὖτε ἀγαθὰς.
Τί γὰρ πατὴρ μοι πέσσει βυς ἐν δέμοισι θρόνῳ,
Συκοῦν δὲ δειρμῶς, τί γὰρ κατὰ γῆνται δύο;
Ἡ ποῦ τέστιν ἀλήθεια φουρὰς ἐμῶς;
14. Κακῶς θεῶν περ οἶδ' ἐμοὶ φέρει γένος.
Οὐτὼ γὰρ ἤρξατο, αὐτοῦ μὲν περὶ ἐμῶς,
Κακῶς δ' ἡ γῆμι πατέρα οὐκ, φιλῶν τε σέ.
,, Ἀπὸς τὴν ἑσπέρῃ, Δεῖ φέρειν τὸν τῶν θεῶν.
,, Ὅπως δ' ἔρωμαι, μὴ πὶ οὐδ' ἀνὰ φρένας,
Δίδωμι δ' ἀλλ' ἔγω. Διὰ πόθον δ' ἐλπίδους.
20. Αἰὲν ἐξέρωμαι, μὴ δὲν ἐν δέμοισι λίπῃς.
,, Ἀγὰρ οὐ βέλῃ, ἑσπέρῃ ἐμῶς μὲν φίλων.
10. Καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ πατέρα, ἀνὰ γῆναι τυχῶν.
,, Τί, τὸ σπέρμα πατέρα ἴδους, ἡ κακὴν μέγας;
20. Μέγας γὰρ ἐργῶ δ' ἐπὶ μέγαν, ἡ λόγῳ.
10. Τίς ὁ τῶν ἀποσώζων, τί φουράσι τὸν δυσχερές;
20. Ἐν μὲν μέγαν, σὺν ἐχθρῷ παρρησίαν.
10. Δέλεος τὸ δ' ἐπὶ πᾶσι, μὴ λείπῃς ἀπὸς φρονέας;
20. Τὰς πᾶν κροτοῦντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.
10. Καὶ τὸ ποτὶ λυπεῖν, στυγερὰ φέρειν τοῖς μὴ σοφοῖς.
20. Αἰὲν εἰς τὸ κέρδιος παρὰ φύσιν δουλοῦται.
10. Αἰὲν ἐλπίδες βόσκουσιν φουράδας, ὡς λόγους.
20. Καλοῖς βλέπουσιν γὰρ οἱ μὲν, μελῶς δὲ.
10. Οὐδ' ἂν ὁ χρόνος αὐτῶς διέσται φησὶ ἔσται κινῶν.
20. Ἐχρυσὶν Ἀφροδίτῃ τὴν ἡδονὴν θεῶν.
10. Πόθον δ' ἐβόσκουσιν, πρὶν γαμῶς εὐρεῖν βίον;
20. Ποτὶ μὲν ἐπ' ἡμέρας εἶχον, εἰς τὸν σὺν εἶχον αὐτόν.
10. Φίλοι δ' ἡ παρὰ τὸν καὶ ξένους σ' ἐσθλὸν φίλον;
20. Εὐσπέρως. τὰ φίλων δ' ἐδὲν, ἡ πρὸς δυστυχῆ.
10. Οὐδ' ἂν ἡ γῆναι ἐμῶς ἤρην εἰς ὑψὺς μέγας;
20. Κακὸν τὸ μὲν ἐπὶ γῆν, τὸ γῆναι σὺν ἐβόσκει με.
10. Ἡ πατρίς, ὡς τοῖς, φίλων βροτῶν

37. Post longum tempus videns aulam & aras deorū, 37
Et gymnasia in quibus nutritus sum, & aquā Dirces,
A quibus non iuste pulsus, peregrinam urbem
Habito, habens aspectum per oculos lachrymantem.
Sed enim ob dolores meos dolere te quoque video,
Caput rasum, & vestes attratas 375
Habentem. Hei mihi propter mea mala.
,, Quam misera res est, o mater, odiū inter domesticos,
,, Et quam difficilem habet reconciliationem.
Quid vero meus pater senex in aedibus agit,
Videns tenebras? quid etiam sorores duae? 380
An non miserae gemunt exilium meum?
100. Aliquis Deus male perdit genus Oedipi.
Sic enim coepit, ut ego parerem contra fas,
Et ut male duceret vxorē pater tuus, tuq; nascereris.
,, Verum ad quid haec? oportet ferre fatalia. 385
Quomodo autē interrogem, ne mordeā tuū animū,
Metuo, quae volo: venis enim mihi desideratus.
Pol. At exquirere nihil omittas.
Quae enim tu vis, ea & mihi grata sunt mater.
100. Interrogō igitur primum quae volo consequi. 390
,, Quid, esse exulem, nonne magnum malum est?
Pol. Maximum. re vero maius est quam verbis.
100. Quonā modo hoc? qd est vsq; adeo malum exulibus?
Pol. Vnū quidem est maximū, nō habent libertatē dicēdi.
100. Seruī est; (q̄ dixisti) nō dicere aliqūē id, q̄ sentiat. 395
Pol. Oportet ferre stultitias illorum qui dominantur.
100. Et hoc acerbum est, desipere cum stultis.
Pol. Sed seruiendū est propter utilitatem contra naturam.
100. At spes alunt exules, ut dicitur.
Pol. Aspiciunt ea pulchris oculis, cunctantur tamen. 400
100. Neque tempus ostendit tibi eas esse inanes?
Pol. Habent Venerem, suauem deam quandā. [victum?] 405
100. Vnde vero alebaris, priusquam per nuptias inuenires?
Pol. Aliquando habebā in diem, aliquando nō habebam,
100. Non iuuabant te amici patris, & hospites? 405
Pol. Felicitatem gere. amicorū enim res in calamitatibus
100. Nō extulit te nobilitas ad magnū gradū? [nihil sunt].
Pol. Malum est nihil habere. Genus non aluit me.
100. Patria, ut videtur, carissima res mortalibus est. Pol.

- Pol.* Non quidem dicere possum, quam dulcis sit. 410
Ioc. Quomodo venisti Argos? quid consilii habuisti?
Pol. Apollo Adrastum quoddam oraculum dedit.
Ioc. Quale? quid hoc dixisti? non possum intelligere.
Pol. Iussit dare nuptum filias apro & leoni.
Ioc. At tibi quānā societas erat nominis bestiarū, o fili? 415
Pol. Non scio, fatum me ad hanc fortunam vocabat.
Ioc. Sapiens enim est Deus. Sed quō nactus es connubium?
Pol. Nox erat, cum veni ad porticus Adrastrum.
Ioc. Quarens cubile, sicut exul errans?
Pol. Hæc erat causa: deinde venit etiam alius exul. 420
Ioc. Quis iste? quam verō miser & ille erat.
Pol. Tydeus, quem dicunt natum Oeneo patre.
Ioc. Quare vero feris vos Adrastus comparavit?
Pol. Eo quod venimus in certamen de fragulis.
Ioc. Ibi filius Talai intellexit vaticinia? 425
Pol. Et dedit nobis duobus duas puellas.
Ioc. Suntne igitur felices aut infastæ nuptiæ?
Pol. Non reprehendo nuptias ad hoc vsque tempus.
Ioc. Quomodo persuasisti huc te sequi exercitum?
Pol. Adrastus iuravit duobus generis hoc, 430
Tydeo & mihi, (hic enim est affinis meus)
Se reducturum utrumque in patriam, me vero prius.
Multi autem principes Danaorum & Mycenæorum
Adfunt, officium mihi triste, sed necessarium
Dantes: duco enim exercitum adversus meam 435
Patriam. Deos autem iuro quod inuitus
Intuli bellum charissimis parentibus.
Sed ad te pertinet reconciliatio horum malorum,
O mater, ut reconciliatis charis fratribus,
Liberes a laboribus me, & te, & totam vibem. 440
Iam olim quidem celebratum est, sed tamen dicam:
„Opes hominibus sunt honoratissimæ,
„Et habent maximam potentiam inter homines.
Quas ego propter huc venio, ducens mulieres
„Hæstas: Nam nobilis vir, si pauper sit, nihil est. 445
Eteoc. Atqui Eteocles ad reconciliationem huc
Accedit: tui officii est, o mater Iocaste, dicere
Tales sermones, quibus reconciliare possis filios.
Eteoc. Mater, adsum. dans vero tibi hanc gratiam.

Venit.

- πολ.* Οὐδ' ὀνομασθὶ δυνάμει' αὖ, ὡς ἐστὶ φίλον.
ioc. Πῶς δ' ἤλθες Ἀργεῖς; τί ν' ἐπίνοιαν ἔχεις;
πολ. Ἐλθὼς Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμὸν ἴνα.
ioc. Ποῖον, τί τ' ἔειπες; εὖ κ' ἔχω μάτην.
πολ. Καὶ πῶς, λέοντι τ' ἄρ' ἔμμεσται ποιδὼν γάμους.
ioc. Καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνομασθὶ μετὶ τῶν τέκνων; 415
πολ. Οὐκ οἶδ'. ὁ δ' αἰμὼν μ' ἐγκέλευσε σῶσαι τὴν τύχην.
ioc. Σοφὸς γὰρ ὁ θεὸς. τί ν' προσώπῳ δ' ἔχεις λείχεος;
πολ. Νύξ' ἔγω. Ἀδράστῳ δ' ἤλθον εἰς πειραστέδωτος.
ioc. Κοίτῃς κρατεῦναι, ἢ θυγῶς πλανώμεναι;
πολ. Ἦν ταῦτα κήρυκεν ἤλθην ἄλλῃ· αὐθιγὰς.
ioc. Τίς ἔστιν; ὡς ἂν ἀθλῖος καλέειν σὺ μὲν.
πολ. Τυδεὺς, ὃν Οἰνέως Φοῖνις ἐκφυγῶν πατρός.
ioc. Τί θηροὶ δ' ὑμῶς δῆτ' Ἀδρεῖτος εἰχεσσι;
πολ. Στρωμνῆς εἰς ἀγκλὺν οὐκ' ἤλθομεν πύρι.
ioc. Εὐχόμενα Τυλαοῦ πῶς συνήκεθ' ἐσφραῖς;
πολ. Καὶ δώκεν ἡμῖν δύο θυγατέρας αἰνίδας.
ioc. Ἄρ' ὅτι τοῖς οὐκ ἴσους γάμοις, ἢ δυσίγχεσι;
πολ. Οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τὸ δ' ἡμέτερος.
ioc. Πῶς δ' ἐξέπτερας διδούσιν ἀπὸ δ' ἀφ' ἑαυτῶν;
πολ. Διὰ τοῖς Ἀδράστῳ ὡμῶς γε μὲν ἐστὶν ὕδα, 430
Τυδεῖ τε, καὶ μοι, σύμφαμ' ὅπως γὰρ ἐστὶν ἐμῶς.
Ἀμφὶ καὶ ἐξέειπεν εἰς πάτερ' ἀπὸ δ' ἑμῶν.
Πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηνῶν ἀκροῖ
Παρεῖσι, λυπῶν γὰρ ἐν, ἀνακρίων δ' ἐμῶν
Διδόντες. ἐπὶ γὰρ τῶν ἐμῶν σπαστέοις 435
Πόλιν. θεὸς δ' ἐπαύμενος, ὡς ἀνδρῶν
Τοῖς φίλοις τοῖς πατρὶσι νηλεὲς δόρυ.
Ἀλλ' εἰς σὲ τί ν' πῶν δὲ Διὰ λυσιγέμων
Μᾶτερ, Διὰ καὶ ἔσταν ὁμοῦ γοῖς φίλοις.
Παύσῃ πονῶν με, καὶ σὲ, & πύσιν πόλιν. 440
Πάλα μὲν οὐκ ὕμνησεν. ἀλλ' ὅμως ἐρῶ.
„Τὰ θεῶν κατ' ἀνθρώποις ἡμεῖς ταῖς,
„Διωόμεναι τὴν αἰσῶν τῶν ἀνθρώπων ἐχθρῶν.
„Ἀ γὰρ μετ' ἡμῶν δόρυ, μετὰ δὲ αἰώνων
„Λόγῳ. Πένες γὰρ ἐδὲν ἀνθρώπων ἀνέρε. 445
πολ. Καὶ μὲν Ἐτεοκλῆς εἰς Διὰ καὶ καὶ οὐδὲ
Χωρεῖ. σὺν ἔργῳ, καὶ τὸν ἰοκρίαν, ἀνέρε
Τοῖς δὲ μέγας, οἷς Διὰ καὶ ἔστι τέκνα.
εἰπο. Μᾶτερ, πᾶρται. τὴν γὰρ ἐν δὲ σὺ διδούσιν,
Ἦλθον.

Ἥλθον· τί γὰρ ὄρα, δὲ γὰρ δὲ λέγεις.
Ὡς ἀμφὶ πύλῃ καὶ ξυνορίδας λόχων
Τάσων, ἐπὶ τῶν πόλιν, ὅπως καλοῖμαι σοὶ
Κοινὰς βροθείας, αἷς ὑπὸ πονδῶν μολεῖν
Τὸν δ' εἰσὶν ἐξ ἐμῶν, πιστοῦσά μοι.
Ἄ. Ἐπίχρῃς. Οὐκὰν τὸ περὶ τῶν δικῶν ἐχθρῶν.
Βροθείης ἢ μύθοι, ἀλλ' αἶψα ἀνέστης σὺ φόν.
Σχίσαν ἢ δεινὸν ὄμμα, καὶ θυμὸς πνοαί.
Οὐ γὰρ τὸ λαμβάνειν εἰσπραῖς κέρει
Γοργόνος, ἀδελφὸν δ' εἰσπραῖς ἡγόνε σὺν.
Σὺ τ' αὖ παρὰ ποντοῦ κερσίζῃς ἐν σφίρει.
Πολυέκεις. εἰς γὰρ ἔσονται ὁμοῖα βλέπων,
Αἰεὶς πύμεινον, τὰ δὲ τ' ἐκδέξῃ λόγους.
Παρανίστα ἢ σφῶν π βέλομαι σφόν.
Ὁ. ὦ φίλος πρὸς ἀνδρὶ θυμῶν φίλος.
Ἄ. Εἰς ἐν σινελῶν, ὁμοῖα δ' ὁμοῖα διδῶν.
Ἄ. Ἐφ' οἷσιν ἡκῆ, ταῦτα γὰρ μένον σκοπεῖν.
Κακῶν ἢ πῶν σπῆν μεθεμῶς μείων ἐχθρῶν.
Ἄ. Ἄρως μὲν οὐκ ἔστι παρὰ ποντοῦ, Πολυέκεις τέχνη.
Σὺ γὰρ ἀπὸ ποντοῦ Δαναίδων ἡκῆς ἔχων,
Ἄδης περὶ ποντοῦ, ὡς σὺ φησὶ κερσῖς δὲ πρὸς
Θεῶν ἡγεῖται, καὶ δὲ λαμβάνει κερσῖς.
Π. Ἀπλοῦς αὐτὸς πρὸς ἀληθείας ἐφύ.
Καὶ ποικίλων δὲ τ' αὐτῶν ἐμὴν δὲ μὲν πῶν.
Ἄ. Ἐχθρὸν αὐτῶν κερσῖς. ὁ δὲ ἄδης λέγεις.
Νοστῶν ἐν αὐτῶν, φαρμάκων δὲ τῶν σφόν,
Εἰς ἢ δὲ μὲν πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν.
Τὸ μὲν πῶν, καὶ τὸ δὲ, ἐμφυζεῖν γὰρ ζῶν ἀφῶν.
Ἄ. Οἱ δὲ πῶν ἐφ' ἡκῆς εἰς ἡμῶν ποτε,
Εἰς ἡλθον ἐξ ἡμῶν ἐκὼν αὐτὸς χροῖνός,
Δοῦς πῶν δὲ αὐτῶν πῶν πῶν ἐκὼν πῶν κλον,
Ὡς αὐτὸς ἀρχὴν αὐτῶν ἀνὰ μέγας λαβὼν,
Καὶ μὴ δὲ ἐχθρῶν πῶν δὲ καὶ φόνος μολών,
Κακῶν πῶν πῶν, καὶ πῶν πῶν, ἀνὰ πῶν πῶν.
Ὁ. Ἄνδρες ἡμῶν, ὁμοῖα πῶν πῶν πῶν πῶν,
Ἐδρασεῖν πῶν ἀνὰ πῶν πῶν, ἀλλ' ἐχθρῶν
Τυραννίδος αὐτῶν, ὁ δὲ μὲν ἐμὴν μέγας.
Καὶ πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν,
Σταθεῖν πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν,
Θίκεν ἢ πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν πῶν,

450

455

460

465

470

475

480

485

καί

Veni, quid me facere oportet incipiat aliquis dicere.
Quia circa moenia iuga currus & manipulos
Instruens, inhibui civitatem, ut te audire [profectum]
De communi recconciliatione, propter q̄ factis induciis
Hunc recepisti intra muros, persuaso me.
Ἄ. Expecta. Celeritas non iuste agit.
Tarda vero consilia efficiunt multa sapienter.
Remitte toruos oculos, & animi flatus.
Non enim intueris praecisum a faucibus caput
Gorgonis, sed vides venientem fratrem tuum.
Tu quoque vicissim vultum ad fratrem verte
Polynices: nam in idem videns oculis,
Dices melius, & melius excipies huius sermones.
Admonere vero vos aliquid sapienter volo.
Ἄ. Quando amicus aliquis iratus amico
Congrediens, mutuo aspicit,
Oportet tantum ea considerare propter quae venit,
Priorum vero malorum nequaquam meminisse.
O fili Polynices, tua oratio prior erit.
Tu enim venis adducens exercitum Graecorum,
Passus iniusta, ut tu dicis: iudex vero aliquis
Deorum fiat, & reconciliator malorum.
Π. Oratio veritatis simplex est,
Et nō habet opus multis hinc inde interpretationibus
Res enim ipsa pro se dicit: mala vero causa
Languens in sese, habet opus accuratis pharmacis.
Ego sollicitus de domo patris,
Et meas & huius volens effugere execrationes,
Quas Oedipus dixit aduersus nos aliquando,
Discessi sponte mea ex hac terra,
Cōcedēs fratri ut regnū teneret in patria p̄ vnū annū,
Ut ipse regnarem rursus per vices accipiens,
Et non huc veniens per inimicitiam & eadem,
Aliquid mali facerem & paterer quae sunt.
Ipse probans hanc, & inuocans deos testes,
Nihil eorum fecit quae dixit, sed habet
Ipse regnum, & partem meae domus.
Et nunc paratus sum mea accipiens,
Exercitum extra hanc terram dimittere,
Et gubernare meam domum per vices accipiens.

455

460

465

470

475

480

485

N

Et

Et huic permittere æquale rursus tēpus *regendam*, 490
Et non vastare patriam, neque admouere
Turribus compactarum scalarū gradus ad ascendēdū.
Quæ non consecutus ius experiar,
Vt faciam *quæ statui*. testes vero horum deos voco,
Quod omnia iuste faciens, præter ius 495
Spolier patria iniquissime.

Hæc singula mater non perplexos
Sermones colligens dixi, sed & sapientibus
Et hebetibus iusta, vt mihi videtur.

Cho. Mihi quidem, etiam si non in Græcia 500
Simus educatæ, videtur tamen prudenter dicere.

Eteo. Si omnibus idem esset pulchrum, egregiumq; simul,
Non esset ambigua dissensio inter homines:

„Nunc vero nihil simile, nihil æquale hominibus est
„Præter nomina, res vero non est eadem. 505
„Ego enim mater non occultans, dicam.

Astra ascenderem Solis ad ortum,
Et sub terram *descenderem*, si possem efficere hæc,
Vt haberem tyrannidem deorum maximam.

Hoc igitur bonum, ô mater, non volo 510
Alteri concedere magis, quam mihi seruare.

„Ignauus enim est, re maiori quisquis amissa,
„Minorem acceperit. præterea vero pudet me
Venientem hunc cum armis, & vastantem terram.

Consequi quæ postulat. Thebis enim hoc 515
Fuerit probrum, si hastæ Mycenæ

Metu, traderem sceptræ mea, vt hic haberet,
Oportebat vero ipsum non armis reconciliationem

„Facere, ô mater. Id enim omne conficit oratio,
„Quod vel ferrum hostium facere possit. 520
Sed si vult alioqui habitare hanc terram,

Licet sane illud vero haud volens concedam,
Cum liceat mihi regnare, vt seruiam huic vnquam.

Quare veniant mihi ignes, veniant enses,
Iungite equos, campos implete curribus, 525
Quia non concedam huic meum regnum.

„Si. n. iniuste facere oportet, regni causa [lere oportet.
„Pulcherrimū est iniuste facere: in aliis vero pietatē co-

Cho. Non conuenit pulchra dicere in rebus inhonestis.

Non

Καὶ πρὸς ἀφ' αὐτῶν ἴσαν αὐτῆς χεῖρας,
Καὶ μὴ τι ποιεῖν πεισίδω. μὴ τι σέως φέρεται

Πύρρῳσι πηκτῶν κληιδάκων σέως ἀμείψας.
„Α μὴ κυρήσεις τὸ δικῆς πρῶτος μὲν

Δρῶν. κούρτωσας δ' αὖτις δὲ δαίμονας καλῶ,
Ὡς πάντῃ πρῶτος ὦν σὺν δικῇ, δικῆς ἀπερ

Αποστρέφω μὲν πεισίδω ἀνοσιώτατον. 495
Ταῦτ' αὖδ' ἐκστῆ. μήτε, εἴ ποτε ἀνδραγαθῆς

Λόγων ἀφροσύνας εἰπὼν, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς,
Καὶ τοῖσι φωνάοις ἐνδὶχ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

ἤ. Εμοὶ δοκεῖ, εἰ καὶ μὴ κατ' ἐκλήρωον χεῖρας
Τιτῆσιν ἐμοῖς, ἀλλ' οὐκ ἐμῶν μοι δοκεῖ λίσσιν.

ἱπε. Εἰ πῶς ἐμῶν καλὸν ἐφύ, ποτὲν δ' ἀμείψας,
„Οὐκ ἐμῶν ἀμείψας ἀνδραγαθῆς ἐρεῖ.

„Νῦν δ' ἐμῶν ἐμῶν, εἰ ἴσαν βροτῶν,
„Πλὴν ὀνομάσας. τὸ δ' ἐργον εἴη ἐπὶ τοῦδε.

„Εγὼ γὰρ ἐμῶν μᾶλλον δὲ περὶ ψας, ἐρεῖ. 505
„Αφρῶν ἀνέλθω, ἢ λίαν σέως ἀνέλθω,

Καὶ γὰρ ἐνερθεῖν, δ' ἀνωτὸς ὦν ἐραστὴν παῖδα,
Τὴν γὰρ μετρίσιν ὡς ἐπὶ τὴν τυραννίδα.

Τὸ δ' οὐκ ἐμῶν μᾶλλον εἴη ἐμῶν
„Αλλὰ πειρῶμαι μᾶλλον, ἢ σὺ δ' ἐμῶν.

„Αναστροφή γὰρ, τὸ πλεῖστον ὅσως ἀνελίξας,
„Τέλαστον ἐλάσει. σέως δὲ πῶς ἐμῶν, ἀνδραγαθῆς

Ελθόντων σὺν ὁπλοῖς τοῦδε, καὶ προσηύει γῆν,
Τυχρῶν ἀνελίξας. ταῖς γὰρ αὖ ὁπλοῖς τοῦδε

Γένοιτ' ὄντος, εἰ μυκῶμαι δόρυς
Φόβῳ, πειρῶμαι σὺν ὁπλοῖς ταῖς γὰρ αὖ ἐμῶν.

Χορὸν δ' αὖτις ἐμῶν οὐκ ἐμῶν ἀνελίξας,
„Μᾶλλον, ποιεῖται. Πᾶν γὰρ ἐμῶν λόγῳ,

„Ὅ καὶ σὺ δόρυς πολυεταῖον ἐραστὴν αὖ.
„Αλλ' εἰ μὴ ἀπὸ τῶν τῶνδε γῆν οἰκεῖν ἔλας,

„Εἴς. ἐμῶν δ' ἐμῶν ἐμῶν μᾶλλον.

„Αρξάντων μοι, πρὸς δὲ δουλοῦσιν ποτὲ.
Πρὸς ταῦτ', ἐμῶν πύρ. ἐμῶν φέρεται.

Ζεῦ γὰρ οὐδ' ἐμῶν, πειρῶμαι πειρῶμαι ἀνελίξας,
„Ὡς ἐμῶν πειρῶμαι πειρῶμαι ἐμῶν.

„Εἰ ποτε γὰρ ἀνελίξας, πειρῶμαι πειρῶμαι.
„Καὶ πρὸς αὐτῶν. πειρῶμαι πειρῶμαι πειρῶμαι.

ἤ. Οὐκ ἐμῶν πειρῶμαι πειρῶμαι πειρῶμαι.

Allatura est Thebanis: tu vero es ambitiosus. 570
Tibi quidem hæc dico, tibi vero Polynices hæc declaro.
Adraustus contulit in te intempestuam gratiam:
Et stulte venisti tu quoque, expugnaturus patriam.
Age, si ceperis hanc vibem (quod auertant
Dii) quomodo eriges trophæa istius pugnae? 575
Quo vero prætutias dedicabis in sacrificando, capta pa-
Et quomodo inscribes spolia ad flumē Inachi? [trial
Nempe de Thebis incensis Polynices diis hos
Clypeos posuit. nunquam o fili, gloriam
Talem tibi contingat a Græcis consequi. 580
Sia fueris victus, & res huius succedant:
Quomodo Argos redibis innumeris relictis mortuis?
Et dicet aliquis: O infelices nuptias
Adrauste collocans, propter vnius puellæ coniugium
Periimus. duplex malum acceleras, o fili. 585
Illis priuari, & cadere in medio horum. [duorum
Remittite nimiam cupiditatem, remittite: infecit enim
Quando in vnum conuenit, maximum malum est.
Cho. O dii, sitis auerfores istorum malorum,
Et date reconciliationem aliquam filiis Oedipi. 590

Eteocles.

Mater, non est certamē disputationis, sed perit tempus.
Quod est in medio, frustra, tua vero diligētia nihil efficit.
Non enim possumus aliter reconciliari, nisi prædictis
conditionibus,

Vt ego sceptrā tenens, rex sim huius terræ.

Omittens vero longas admonitiones, sine me. 595

Et tu Polynices vade extra hæc moenia, aut morieris.

Pol. Per quem quisque sic est inuulnerabilis, qui in nos ense
Letalem immittens, non feret similem necem?

Eteo. Prope adest, ante quem stas, aspice ne manus meas?

Pol. Intueor. timide vero res sunt diuitie, & amas vitæ malū.

Eteo. Et ideo cum exercitu venisti ad eū qui nihil est in pugna?

Pol. Cautus enim dux præstat feroci.

Eteo. Superbus es, confides inductis, quæ te seruant a morte.

Pol. Iterum repesco a te sceptrā, & partem terræ.

Eteo. Non reposcere ego enim meam habitabo domum. 600

Pol. Tenens plus quam partem? Eteo. Ita affirmo. v-
rum discede ex terra.

Pol.

Γενήσεται Θηβαισι. φιλότιμος ἔσθι.
Σοὶ μὲν πῶς αὐτῷ. σοὶ ἡ Πολυνείκης λίγος. 570
Αἰμολίης Ἀδραστεὺς χεῖρας εἰς σ' ἀνέψατο.
Δουλοῦμαι δὲ ἡλθες, καὶ σὺ παρήσαν πόλιν.
Φέρ, ὡς ἔλθεις γῆν πῶς δὲ, ὃ μὴ τύχοι ποτὲ,
Πρὸς θεῶν, τρεπόμενος πῶς ἀνέστης δαρείης; 575
Πῶς δὲ αὐτὸς ἔρη θυμάτων ἑλὼν πάτερ, αὐ.
Καὶ σκύλα γράψας πῶς ἐπ' Ἰνάχου βοῶντος;
Θηοὺς πυρρὰς, ὡς δὲ Πολυνείκης θεοῖς
Ασπίδας ἐθήκε, μὴ ποτ' ὃ τέκνον κλέος
Τοῖόνδ' ἐσθι γήσοι; αὐτὸς ἐκλήλων λαβεῖν. 580
Ἢ δὲ αὐτὸς κρατήρης, καὶ τὰ τῶν ἐπικυράμεν,
Πῶς Ἀργεὺς ἤξει, μελέας λίπων νεκρῶν;
Ερεῖ δὲ δὴ τις, ὃ καὶ μνηστῆρας
Ἀδραστεὺς παρθεῖς, ἀπὸ μίας νύμφης γάμον
Απολόμενοι. δύνω καὶ σὺ δούεις, τέκνον, 585
Κείνων σπείρας, πῶν δὲ τ' ὄν μέσῳ πεισῖν.
Μέγιστον τὸ λῆαν, μέγιστον ἀμχαδία δοῖν,
Εἰς ταῦτ' ὅταν μολήσῃ, ἐχθιστον κακόν.
Ὡς θεοὶ, γήσοις τῶν δὲ ἀποσποιο κακῶν,
Καὶ ξυμβασὶν ἴν' Οἰδίπῳ τέκνοισι δοῖτε. 590

Τροχάοι.

ἔπε. Μῆτερ, ἐλόγων ἐς ἄγων, ἀλλ' ἀνάλωνται χεῖρ' ὅν
Ὅν μέσῳ μέγιστον, παρθεῖς δὲ ἐδὲν ἡ παρθεῖς.
Ὅν γὰρ αὐτὸς ἐμὸς ἀδελφός, ἢ πῶς εἰρηδύοις;
Ὡς τὸ με σπῆν πῶν νεκρῶν, τῆς δὲ αὐτῆς εἶναι
χεῖρ' ὅν.

Τῶν μετὰ δὲ ἀπαλαγχαῖα νεκρῶν μὲν ἔα. 595

Καὶ σὺ τῶν δὲ ἐξ ἀμχαδίας τῶν, ἡ κατὰ γῆν.

πολ. Πρὸς πῶν; τίς δὲ ὡς ἀπὸ τῶν, ὅς τις εἰς ἡμῶν ἐξίφρος
Φοινοῖ ἐμὸν ἀλὼν, τὸν αὐτὸν σὺ ἀπολίσσεται μέγιστον;

ἔπε. Εὐχὴς. ἐπὶ σπῆν βίβητος, εἰς χεῖρας λαύσας ἐμῆς;

πολ. Εἰσπρῶ. Δεῖλόν δὲ ὁ πῶν, καὶ φιλόφρονος κακόν. 600

ἔπε. Καὶ πῶν πολλοῖσιν ἡλθες, παρθεῖς τ' ἐδὲν ἐς μέγιστον;

πολ. Ασφαλὴς γὰρ ἐστ' ἀμείνων, ἡ θραύς κρατηλάτης.

ἔπε. Κομπὸς εἰ σπῆν πῶν πῶν, αὐτὸς σπῆν θανείν.

πολ. Καὶ σὶ δὲν πῶν γ' ἀπὸ τῶν σπῆν πῶν, ὃ μὲν χεῖρ' ὅν.

ἔπε. Ὅν ἀπαλαγχαῖα. ἔγῳ γὰρ τὸν ἐμὸν εἰκῆσιν δόμον. 605

πολ. Τὸ δὲ μέγιστον ἔχων τὸ πῶν; ἔπε. Φημί. ἀπαλαγχαῖα
δὲ γὰρ.

Е П Ѧ

Pol. O deorum aræ paternæ. *Ete.* Quas tu euerfurus ades?
 Pol. Audite me. *Ete.* Quis vero audiret te gerentem bel-
 lum contra patriam? [runt te.
 Pol. Et dorsus deorū, q. vehūtur cādīdis eqs. *Ete.* Qui ode-
 Pol. Expellimur ex patria. *Eteo.* Etenim venisti patriam
 euerfurus. 610
 Pol. Id fit tua iniustitia, ô dii. *Ete.* Mycenis, non hic deos
 inuoca.
 Pol. Impius es. *E.* Sed non sum hostis patrię, sicut tu es.
 Pol. Qui me expellis carentem parte hæreditatis. *E.* Insu-
 per etiam interficiam te.
 Pol. O pater, audis quæ patior? *E.* Et qualia facis, audit. [615
 Pol. Et tu ô mater? *E.* Nō fas est te matris nominare caput.
 Pol. O vrbs. *E.* Profectus Argos, inuoca Letnæam aquam.
 Pol. Vado, ne sis sollicitus: te autem laudo mater. *E.* Egre-
 dere e terra. [*E.* Non poteris consequi.
 Pol. Egredior, verum concede mihi, vt videam patrem.
 Pol. Sed forores virgines. *E.* Neque has vnquam videbis.
 Pol. O forores. *E.* Quid has vocas, cū illis sis inimicissimus?
 Pol. Mater tu læta vale. *Ioc.* Læta scilicet patior, ô fili?
 Pol. Non amplius sum filius tuus. *Ioc.* Ad magnas cala-
 mitates ego nata sum.
 Pol. Ille. n. iniuria me afficit. *P.* Et ego vicissi iniuria afficio.
 Pol. Vbi nā stabis ante tures? *E.* Ad qd hoc me interrogas?
 Pol. Aduers. te in acie stabo. *E.* Et me amor habet hui? rei.
 Ioc. Me miseram. quid facietis ô filii? *Ete.* Res ostendit.
 Ioc. Non effugietis patris diras? *Pol.* Pereat tota domus.
 Eteo. Quā cito ēlis meus cruētus non erit amplius ociosus.
 Pol. Et terram quæ me aluit, & deos testor,
 Quod indigna & miserāda patiens, eiicio e terra 630
 Sicut seruus, & non natus ab eodem Oedipo.
 Et si qd acciderit tibi ô ciuitas, nō me, sed hūc accusato:
 Inuitus enim veni, inuitus etiam expellor e patria.
 Et tu Phœbe rex, custos viarū publicarū, & atria valet,
 Et æquales mei, & statuę deorū, recipiētes victimas: 635
 Nescio. n. an aliquādo licebit mihi rursus vos alloqui.
 „ Spes vero nōdum obdormiūt, quib. confido cum dijs,
 Hoc interfecit, me potiturū hac Thebana terra.
 Eteo. Discedito ex terra. vere enim nomen Polynicis pater.
 Indidit tibi diuina pudentia, cognomē contentionis.
 E P O

EPODICA.

Strophe.

- 1 Cadmus venit in hanc terram
 2 Ex Tyro, cui quadrupes
 3 Vitula sponte corpus prostravit.
 4 Completum reddens
 5 Oraculum, ubi habitaret. 645
 6 Campos enim oraculum
 7 Ferentes triticum, loca ædium fore respondit,
 8 Vbi pulchris fluit aquæ
 9 Humor percurrrens rigat terras
 10 Dirces floriferas, 650
 11 Et profundos habentia sulcos arua.
 12 Bacchum ubi peperit
 13 Mater conceptum ex Ioue,
 14 Quem hedera circumdata
 15 Et inuoluta, statim adhuc puerum 655
 16 Virentibus frondibus
 17 Obumbrantibus beans texit,
 18 Bacchi saltationem,
 19 Virginibus Thebanis,
 20 Et mulieribus celebrantibus festa Bacchi, 660

Antistrophe.

- 1 Vbi purpureus erat draco.
 2 Martis, crudelis custos,
 3 Flumina & fluentia
 4 Viridantia oculorum pupulis
 5 Passim errantibus custodiens. 665
 6 Quem ad lauacra profectus
 7 Cadmus, interfecit marmore,
 8 Caput sanguineum, interfecto ferarum,
 9 Brachiorum faucians tactibus,
 10 Diuæ matre carentis 670
 11 Palladis consiliis,
 12 In terram lapso iaculatus dentes
 13 In profundos habentia sulcos arua
 14 Unde mox emisit terra 675
 15 Armatum spectaculum supra sum mos
 16 Fines terræ: i. supra terræ superficiem. ferrea
 17 Vero cædes ipsum rursus coniunxit charæ terræ,

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφή.

- 1 Κάδμος ἔμγε πέντε γαῖν
 2 Τύρος, ὃ τετρασκελὴς
 3 Μόχλος ἀδάμωτον πύθημα δίκας,
 4 Τελειόφρον διδοῦσα
 5 Χρησμον, ἢ κατὰ κιστ. 645
 6 Πεδία μὲν τὸ θεόφρατον
 7 Πυρροφρον δὲ μὲν ἔχρησε,
 8 Καλλιπότημος ὕδασι δ' ἵνατε
 9 Νοτὶς ἐπέρχεται γαῖας
 10 Δίρκας χλοηφόρους, 650
 11 Καὶ βαθυπόρους γαῖας.
 12 Βρομίων ἐνθα τίκε
 13 Μήτηρ, Διὸς γαμμοισί,
 14 Κιστὸς ὃν παρὶς φῆς
 15 Ἑλικτὸς, ὅθις ἐπ' βρέφει
 16 Χλοηφόρον ἐρεσι
 17 Κατακίονισιν ὀλισσας ἐνώπιας,
 18 Βακχεῖον χόρον
 19 Παρθένοισι Θεαίαισι,
 20 Καὶ γυναιξὶν Εὐβοίαις. 660

Αντιστροφή.

- 1 Ἐνθα φόνιος ἐστὶ δράκων
 2 Ἄρεος, ὃ μισθρῶν φύλαξ,
 3 Νάματ' ἐνυδρῶν, κρήνηρα
 4 Χλοηφὸν δὲ γαμμοισὶν ἡθροισί
 5 Πολυπλοῦσις ἐπισκοπῶν. 665
 6 Ὅν ἐπὶ χερσὶν ὄρας μολῶν
 7 Κάδμος, ὃ λισσε μεμνημένος,
 8 Κρήνη φόνιον ὀλισσάμενος
 9 Ωλένας δίκων βολαῖς,
 10 Δίας ἀμάρτερος 670
 11 Παλλὰδος φραδαῖσι,
 12 Γαίης τε δίκων ὀδόντας
 13 Εἰς βαθυπόρους γαῖας.
 14 Ἐνθεν ἐξαιήκει γαῖα
 15 Πάντοπον ὅστις ἐπ' ἄκρων 675
 16 Ὅρων χθονός, σιδερόφρων
 17 Διὶ φόνιος πάλιν ζωῇ φιλὰς γαῖα

- 18 Αἶμα δ' ἔιδυσσε
19 Γαῖαν, ἃ νιν δηλήσει
20 Δείξειν αἰθέρος ποταμῆς.

Ερωδός.

- 1 Καὶ σὲ τὸν παρθένον
2 Ἰός ποτ' ἐκθρονον
3 Ἐπιφον, ὃ Διὸς θυγάτηρ.
4 Εὐκλείς' ἐκάλισσε
5 Βαρβαρὸν βοῶ
6 Ἰὼ βαρβαρὸν λιταῖς
7 Βῆθι βῆθι τένδε γαῖαν.
8 Σοὶ νιν ἐκθρονον κέισαν.
9 Αἰ δῶνυμι θεῶν
10 Περσέφουσα, καὶ φίλῃ
11 Δαμάτῃ θεῶν, ἀπείντων
12 Ἄνασ', ἀπείν-
13 των ἢ γὰρ τσοφός,
14 Εκτήσων, πέμπι πυρφόρος
15 Θεῶν ἀμυνῶν τῶνδε γαῖαν.
16 Πάντ' ὃ δὲ πετὴ θεοῖς.

ΙΑΜΒΟΙ.

- ἔπει. Χοῖρε σὺ, καὶ ἡμίξε τὸν Μαινοκίως
Κρέοντ', ἀδελφὸν ματρὸς Ἰοκαστῆς ἐμῆς,
Λέγων τάδ', ὡς οἰκεία καὶ ἡγνὰ χροῖός
Θείῳ πατρὶ αὐτὸν συμβαλεῖν βαλδύμαθι.
Πεῖν εἰς μάχην τι ἔδοξεν ἄξιον μολεῖν.
Καὶ τοι ποδῶν σὺν μέχθον ἐκλύει παρών.
Ὅρῳ γὰρ αὐτὸν πατρὸς δέμου στείχοντ' ἱμῶν.
ἡ. π. Ἡ πόλ' ἐπὶ λήθον εἰσδέειν χρεῖζον σ' αὐτῇ
Εὐτόκλεις πῆριξ ἢ Καδμείων πόλει
Φύλακας τ' ἐπὶ λήθον, σὸν δέμας θηρώμενον.
ἔπει. Καὶ μὲν ἐγὼ σ' ἐχέζον εἰσδέειν Κρέον.
Πολλὰ γὰρ εὐρὺν ἐνδὲ εἰς Διὸς ἀλάστορας,
Ὅς εἰς λόγους ἀντιφάσας Πολυμείδης μολῶν.
ἡ. π. Ἡγουράμενον αὐτὸν ἢ Θήρας φρονεῖν,
Κήδεϊ τ' Ἀδράστου, καὶ στρατῷ πεποιθέναι.
ἡ. π. Ἄλ' εἰς θεοὺς χρεῖζον τῶνδε μαρτυρήσαντ' ἐχέειν.
Ἄ σ' ἐμπόδων μάστιγι, βῆθ' ἡκω φρονεῖν.
ἔπει. Τὰ ποῦα βῆθ' τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
ἡ. π. Ἡ καὶ πῶς ἀντιφάσας Ἀργαίῳ πάρα.

- 18 Sanguine vero rigauit
19 Terram, quæ ipsum lucidis
20 Ostendit cæli flatibus.

Erodus.

- 1 Et te ex auia
2 Io quondam natum
3 Epaphum, ò Iouis fili,
4 Vocavi, vocavi
5 Barbara voce.
6 Io barbaris precibus
7 Veni, veni in hanc terram,
8 Tibi eam posteri conditam coluerunt,
9 Vbi deæ binomines,
10 Proserpina, & amica
11 Ceres dea, omnium
12 Domina (omni-
13 um enim tellus est alitrix)
14 Habitarunt, mitte igniferas
15 Deas ad opem ferendam huic terræ.
16 Omnia enim facilia sunt diis.

Eteocles.

- Vade tu, & adduc Mentecei filium,
Creontem, fratrem meæ matris locastæ,
Dicens hæc, quod de priuata & publica salute terræ
Velim cum ipso conferre consilia,
Priusquam veniamus in pugnam, & ad aciem.
Atqui pedum tuorum labore liberat te præsens:
Video enim ipsum venientem ad domum meam.
Cre. Profecto multa loca perambulavi videre te cupiens ò rex
Eteocles. Vndique autem portas Cadmeorum
Et custodes accessi, te quaerens.
Eteo. Atqui ego volebam te videre ò Creon.
Omnino enim inueni inutiles reconciliationes,
Postquam in colloquium veni cum Polydice.
Cre. Audiui ipsum manus quiddam cogitare, & Thebas, 710
Affinitateque Adrastii, & exercitu fretum confidere.
Verum oportet ista deorum arbitrio pmittere. [dicturus.
Quæ vero nobis impedimento sunt maxime, hæc venio
Eteo. Qualia sunt utrumque intelligo enim tuum dictum.
Cre. Veni captiuus quispiam ab Argiuis.

- Eteo. Dicit ne aliquid noui de rebus quæ ibi sunt?
 Cre. Quod vndique circum turre Thebanam ciuitatem
 Statim armis circumdaturus sit Argiuorum exercitus.
 Eteo. Sūt igitur vrbi Cadmaeorū effrēda arma. [te videre?
 Cre. Quo? nū iuueniliter ferociens, nō vides quæ oportebat
 Eteo. Extra fossas istas, quod pugnaturi simus cito. [720
 Cre. Exigua est multitudo huius agri, illi vero sunt innu-
 Eteo. Scio illos feroces esse verbis. [meri.
 Cre. Habet aliquas vires apud Græcos Argos.
 Eteo. Confide, cito implebo campos eorum cæde, 725
 Cre. Velim equidem, sed hoc video magni laboris.
 Eteo. Scito quod non continebo copias intra mœnia.
 Cre. Atqui tota victoria pendet a consilio.
 Eteo. Vis igitur vt me conuertam ad alias aliquas vias?
 Cre. Ad oēs potius priusquā ad periculū semel venias. 730
 Eteo. Quod si noctu impetum faciamus in eos ex insidiis?
 Cre. Si vero euētu sperato excidas, huc saluus redibis iterū.
 Eteo. Nox pariter commoda vtrisque, sed audenti magis.
 Cre. Rex atrox est, in periculum incidere noctis in tenebris.
 Eteo. Verum dum cœnabunt, in eos impetum faciam? 735
 Cre. Terrorem tantum ferēs: oportet autem vincere.
 Eteo. Vadum vero Dircaum profundū est ad redeundum.
 Cre. Omnia sunt deteriora, quā custodire recte ciuitatem.
 Eteo. Quid vero si equitatu adoriamur exercitū Argiuorū?
 Cre. Et ibi exercitus curribus vndique septus est. 740
 Eteo. Quid igitur faciam? an dedam urbem hosti?
 Cre. Nequaquam: sed delibera, si quidem es sapiens.
 Eteo. Quod igitur consilium erit sapientius?
 Cre. Aut apud hostes esse septē viros, vt ego audiui. [vires.
 Eteo. Quid aut illis esse mādatur vt faciāt? iste. n. exigue sunt
 Cre. Præesse certis cohortibus, vt inuadant septem portas.
 Eteo. Quid igitur faciemus? desperationē. n. non expectabo.
 Cre. Et tu ad portas septem viros aduersus eos elige.
 Eteo. Vt præ sint copii, an vt sint soli?
 Cre. Vt ipse cohortibus, delectis iis, q̄ sint ciuiū fortissimi.
 Eteo. Intellego. vt prohibeant murorum ascensum.
 Cre. Et duobus socios addas. vnus. n. vir non omnia videt.
 Eteo. Secundū audaciam eligens, an secundū prudentiam?
 Cre. Vtrumq; spectabis. nam alterutrum solum nihil valet.
 Eteo. Fiet hec ita, p̄fect? n. in vrbe septē habentē portas, 745
 Ord.

- ἔπε. Λέγῃ δὲ π τῶν ἐκεί νῶ πρην;
 κρέ. Μελῶν πέριξ πυρρῶσι Καδμείων πόλιν
 Ὅποιοις ἐλίζειν αὐτὰς Ἀργείων στρατῶν.
 ἔπε. Εξοίστον τ' ἄρ' ὅπῃ Καδμείων πόλιν.
 κρέ. Ποίῳ νῦν νῆαζον κχ' ὅρῳς ἂν χρεῖ σ' ὀρεῖ;
 ἔπε. Εκτὸς πέφρων τῶν δ', ὡς μακρυμύτης πέλα.
 κρέ. Σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆς δὲ γῆς. οἱ δ' ἄφθονοι.
 ἔπε. Εὐρὺ δὲ κείνους τοῖς λόγοις οὐκ ἔραστῆς.
 κρέ. Ἐχέῃ πιν' ὄρεον Ἀργῶς Ἐκλῶων πέτρῳ.
 ἔπε. Θάρσ', τέχῃ αὐτῶν πεδίον ἐμπελάσω φόνου.
 κρέ. Θέλοιμ' αὖ ἄλλα τὰ δ' ὅρα πολλοὺς πόνους.
 ἔπε. Ἴδοι ὡς ἔκ κηρῶ τῆς γῆς εἰσω στρατῶν.
 κρέ. Καὶ μὴν τὸ νικῶν ἐστὶ πᾶν δόξαίῃ.
 ἔπε. Βέλῃ τῶν ἀπὸ μὲν δὴ δ' ὁδοὺς ἀλλὰς ἵναί;
 κρέ. Πάντας γε, πρὶν κείνων εἰς ἀπὸς μολαίῃ.
 ἔπε. Εἰ νυκτὸς αὐτοῖς περὶ δόλοις ἐν λόγῳ;
 κρέ. Εἰ ποτὶ σφαλαίς γε, δεύρο σ' ὠθήσῃ πύλιν.
 ἔπε. Ἴσον φέρε νύξ. τοῖς δὲ πολέμοις, πύλιν.
 κρέ. Ενδὲ λυχρῶσι δεινὸν δὲ φρεσὶς κνέφας.
 ἔπε. Αἰ μὲν δὲ πῶν εἰσι, περὶ δόλοις ἀπὸς;
 κρέ. Ἐκπληξίς αὖ γῆροισι. νικῶσι δὲ δει.
 ἔπε. Βαλὺς δὲ τοι διερχόμενος ἀναρχεῖν πόρεος.
 κρέ. Ἀπὸν κηκίον τὸ φυλάσσεται κηλῶς.
 ἔπε. Τί δ' εἰ κηκίον δόλοισι Ἀργείων στρατῶν;
 κρέ. Καὶ κεί πύφρακται λαὸς ἄρμασι πέριξ.
 ἔπε. Τί δὴ ταῦτ' ὀρέσῃ; πολέμοις δόλοισι πόλιν;
 κρέ. Μὴ δὴ ταῦτ' βελούς δ', ἐπὶ πρὸς εἰς σφός.
 ἔπε. Τίς αὖτ' ἀπὸ νοῖα γίνεται σφωτέρως;
 κρέ. Ἐπὶ αὐτοῖς αὐτοῖς φασιν, ὡς ἡγεῖται ἡ γῶ.
 ἔπε. Τί περὶ τῆς γῆς δρᾶν; τὸ γὰρ δέ τοις βελού.
 κρέ. Λόχων ἀνείσθην, ἐπὶ περὶ κείνῳ πύλιν.
 ἔπε. Τί δὴ ταῦτ' ὀρέσῃ; πόλεμον γὰρ ἔκ κηρῶ.
 κρέ. Ἐπὶ αὐτοῖς αὐτοῖς τὸ σὺ περὶ πύλιν ἐλὸς.
 ἔπε. Λόχων ἀνείσθην, ἢ μὲν οὐκ ἔστι δόλος;
 κρέ. Λόχων, περὶ κείνους οἱ περὶ ἀλλοτρίων τῶν.
 ἔπε. Ζεῶν δ'. ἀμύνειν τῆς γῆς περὶ ἀμύνειν.
 κρέ. Καὶ τὸν στρατηγὸν εἰς δ' αὐτῶν πᾶν δ' ὀρεῖ.
 ἔπε. Θάρσ', περὶ κείνους, ἢ φρεσὶν δόλοισι;
 κρέ. Αἰ μὲν περὶ, ἀπολείφθην γὰρ ἐδὲν ἡ γῶ.
 ἔπε. Ἐστὶ πᾶσι. ἐλθὼν δ' ἐπὶ πύλιν εἰς πόλιν,
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995

- 4 Cincinnum pandens, tibiæ per flatu suauius canis
5 Carmen *aliquod*, in quo *sint* gratiæ latificæ? 795
6 Sed cum armatis, exercitum Argiuorum incitans
7 Cū sanguine cōtra Thebas, saltationē incōcinnā p̄siliat
8 Neque cum thyrsifigero, *Bacchicoque choro*, ceruinis pel-
libus indutus tripudias?
9 Sed curribus, & frænīs quadrupedum equorum solidis
vngulis præditorum,
10 Ismeni ad flumina vadens 800
11 Equitationibus curris, Argiuos incitans,
12 Et satorum genus scutiferum,
13 Chorum armatum, aduersarium ad
14 Lapidea mœnia ferro ornans.
15 Certe atrox quædam est dea Discordia, quæ hæc 805
16 Excogitauit mala regibus terræ huius,
17 Labdacidis miseris.

Antistrophe.

- 1 O admirandarum frondium, & abundantissimum fe-
ris nemus, Dianæ niuose oculo Cithæron,
3 Nunquam morti destinatum filium Iocastæ, 810
4 Debueras Oedipum alere infantem eiectum domo.
5 Aureis fibulis insignem,
6 Neq; virgineū alatū, mōtanū mōstrū venire *debueras*,
7 Lucē terre, Sphingis, maxime incōcinnis cū carminib.
8 Quæ quondam Cadmi, quadrupedibus vngulis, 815
9 Mœnib. appinquās, tulit ætheris in inaccessū lumē.
10 Prolem: quam *sphingem* infernus
11 Pluto Cadmeis immisit.
12 Infelix vero lis
13 Alia oritur liberorum Oedipi in ædibus, & vrbe. 820
14 Quod enim honestum nō est, nunquā fiet honestum,
15 Neque illegitimi liberi,
16 Matris partus, piaculum patris, *honesti censeri poterunt*.
17 Hæc enim consanguineum in lectum venit.

Epodus.

- 1 Genuisti o terra, genuisti quondam, 825
2 Barbaram vt famā audiui, audini quondā in ædibus,
3 A feris nutrito, rubram habente cristā dracone ornata
4 Genus ex dentibus natū, Thebis pulcherrimū decus.
5 Harmoniæ vero olim ad nuptias

6 Venē

- 4 Βότρυχν ἀμπέλας λωτὴ καὶ πῶμα μίλην
5 Μοδόν, ἐν ᾧ χαίτεσσι χαρπείοις 795
6 Ἀλλὰ σὺ ὅπου φέρεσι, φράττον Ἀργείων ἐπιπνύσας
7 Αἰγυλὴ Θήσας, κώρον ἀνελυτὴν ἀσχεροδύε.
8 Οὐδ' ὑποφύσσοντες νεφελῶν μέτα
δινύεις,
9 Ἀρμυλὴ καὶ ψαλίοις τετραδάμοισι μένεται
πῶλιν,
10 Ἰσμενὸς ἐπὶ χεύμασι βαινῶν,
11 Ἰπποείας θοάσεις, Ἀργείοις ἐπιπνύσας
12 Σπειρτῶν χλόνων ἀσπιδόφερον αἶμα,
13 Θύσσον ἱεροπλόν, ἀντίπυλον καὶ
14 Λαίνα πύργου χαλκῆς καὶ στήθεσσι.
15 Ἥδινά τις εἶς θεός, ὦ πῖδες 805
16 Μήσεται πημάτων γαίης βασιλειόσσι,
17 Λαβδακίδεσσι πολυμήχοις.

Ἀντιτροφή.

- 1 ὦ Ζαίειν πέδων πολυμήχοι-
2 τινά ποτε, Ἀρτέμιδος χροόδοφον ὄμματι Κιδαιρῶν,
3 Μή ποτε τ' ἱμεναίῃσιν ἀσπιδόφονον, λόχουμ' ἰουγέσης, 810
4 Ὀφελὲς Οἰδιπόδα ἱρήσας βρέφος ἐκδολὸν οἰκῶν,
5 Χρυσόδετοις παῖδ' ἐπὶ στήθεσσι,
6 Μὴ τὸ πύργον πύργον, ἔρπον πέρας ἐλθεῖν,
7 Πύργου γαίης, Σφίγγος, ἀμυνσέσθαι σὺν ὠδῶν
8 Ἄ ποτε καὶ μετ' ἡμῶν τετραδάμοισι χηλῶν 815
9 Τείχεσσι χεῖρεσσι πύργου, φέροι αἰθήρας εἰς ἄσπετον φῶς
10 Γένων. αὐτὸ καὶ χηλῶνι
11 Αἰδώς Καδμείοις ἐπιπύμπη.
12 Δυσδαίμων δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
13 Ἀλλὰ γὰρ καὶ ποῖον Οἰδιπόδα καὶ πῶμα ἐπὶ πόλιν. 820
14 Οὐ γὰρ ἐμὴ χηλὸν, ἔσθ' ἐφ' ἡμῶν,
15 Οὐδ' οἱ μὴ νόμοι καὶ πῶμα,
16 Ματρὶ λάρυμνα, μέλας πατρὸς,
17 Ἥδ' ἐσθ' ἀμυνσέσθαι εἰς λήγας ἄλγιν.

Επαῖδος.

- 1 Ἐπεὶ καὶ ὦ γῆ, ἔπεὶ καὶ ποτὶ, 825
2 Βάρβαρον ὡς εἰκοὶ ἰδὼν ἰδὼν ποτ' ἐν εἰρήνῃ,
3 Ταῦτά ποτε φέρεσσι φέροι καὶ φέροι φέροι
4 Γένων ὁδὸν ποτὶ Θήσας καὶ χηλῶν ὁδοῖς.
5 Ἀρμονίας δ' ἐπὶ ποτ' εἰς νύμφας

Ο 2

6 ΠΑΡ

- Tu vero hic nobis reliquus es ex fatorum genere,
Integer, & ex matre, & ex maribus, i. *patre*, 950
Tuique liberi. Hæmonis enim nuptiæ
Cædem ipsius prohibent: non enim est cælebs,
Quamvis enim non attigerit lectū, tamē habet lectū.
Iste vero iuuenis huic relictus urbi,
Si moriatur, patriam terram servabit. 955
Acerbum vero reditum Adrasto, cæterisque Argiuis
Faciet, triste fatum oculis obiciens:
Et inclytas faciet Thebas. ex duab. igitur sortibus elige
Alterā aut enim filiū serva, aut urbē. [duc filia 960
Quæ igitur a nobis dici poterat, oīa habes. *Quāobrem me*
„ Ad domum. Quicunq; enim vitur diuinandi arte,
„ Stultus est. Etenim si forte dixerit inimica,
„ Accibus est iis, quibus vaticinatur:
„ Dicens vero falsa propter cōmiserationē consulētium,
„ Violat deorum iura, solum Phœbum hominib. 965
„ Oportebat vaticinari, qui neminem timet.
Cho. Creon, quid taces, remittens vocem non sonantem?
Etenim mihi non minus quā tibi stupor adest.
Cre. Quid enim dicat aliq;? manifesta est hæc mihi oratio.
Ego enim nunquam eo veniam calamitatis, 970
Vt cæsum filium proponam ciuitati.
„ Omnibus enim hominibus est amans liberorum vita
„ Neq; aliquis suum ipsius filiū dederit ad interficiendū.
„ Non laudet me quisquam, occidens meos liberos.
Ipse vero (sum enim in matura vita) 975
„ Paratus sum mori, patriæ piaculum.
„ Verum age fili, priusquam resciscat tota ciuitas,
Sinens immoderata oracula vatum,
Fuge quam celerime cedens ex hoc agro.
Dicer enim principibus, & ducibus hæc, 980
Vadens ad septem portas, & ad duces.
Et si anteuerterimus, servaberis:
Si vero cunctatus fueris, perimus, occideris.
Me. Quo fugiā igitur, ad quam ciuitatē? ad quē hospitem?
Cre. Vbi q̄ longissime ab hac terra absis. [perata facere.
Me. Ergo te dicere cōuenit, quonā sim abiturus, me vero im
Cre. Fugito in Delphos transiēs. *M.* Quonā me pr oportet ire?
Cre. In terram Ætolorum. *M.* Ex illa vero quo fugiam?
Cre.

- Εὐ' δ' εὐχόμε' ἡμῖν λοιπὸς εἰσάρατ' ἄνθρωπος,
Ἀκέραιος, ἐκ τε μητρὸς, καὶ πατρὸς, ἡ πόλις. 950
Οἱ σοὶ τε παῖδες. Ἀμύρος μὲν οὐκ ἔστιν ἡ πόλις.
Σφαγὰς ἀπεύχου, ἡ πόλις ἐστὶν ἡ πόλις.
Κεῖ μὴ γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ πόλις, ἀλλ' ἐστὶν ἡ πόλις.
Οὐτὸς δ' ἄλλος τ' ἄλλ' ἀνέμωρος πόλις.
Θανὼν, πατρίαν γὰρ οὐκ ἀπολείπει. 955
Πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον, Ἀργείοισι τε
Θήσῃ, μέλαινα κῆρ' ἐπ' ὀμμοσὶ βαλὼν,
Κλεινὰς τε Θήσας. ἦν δ' ἐλὺ δούριον πότμος
Τὸν ἔτερον. ἡ γὰρ πόλις οὐκ ἔστιν, ἡ πόλις.
Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν, πάντ' ἐχρῆ. ἡ πόλις τέκνον 960
„ Περὶ οἶκον. Ὅστις δ' ἐμὴν πόλιν ἔχει, τὴν πόλιν
„ Ματταίος. ἢ μὲν γὰρ ἐχρῆσθαι σημαίνει πόλιν,
„ Πικρὸς καὶ ἔστιν, οἷς ἀν' οἰωνοσκοπῇ.
„ Ψυδὸν δ' ἐπ' οἶκον οἶον ἔχει, ἡ πόλις λέγεται.
„ Ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μέγιστον 965
„ Χρὺς θεοσώζειν, ὅς δ' ἐδίδου ἀδελφὰ.
Χρ. Κρέον, τί σπῆναι, γῆρας ἀφ' ἧτος ἡ πόλις
Κάμω γὰρ ἀδελφὸν ἡ πόλις ἐκπολεμῆσαι πόλιν.
Χρ. Τί δ' αὖ τις εἴποι, δῆλον οἶν' ἐμὴν λόγον.
Εἰ γὰρ ἔστι πόλις, εἰς πόλιν ἐμὴν συμφορὰς.
„ Ὅστις εὖ φρονεῖ τὰ πόλιν ἀποσφείνει πόλιν.
„ Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις φιλοτεκνὸς βίος.
„ Οὐδ' αὖ τὸν αὐτὸν παῖδα πρὸς δόξαν κτείνειν.
„ Μὴ μ' ἀλοχέτω τὸ μέγιστον κτείνειν τέκνον.
Ἀυτὸς δ' ἐν αἰσῶνι γὰρ ἔσται βίος. 975
Θνησκόντων πόλις ἐμὴ, πατρίδος ἐκλυτήραον.
Ἀλλ' εἰς τέκνον, πρὶν μὲν εἶναι πόλιν,
Ἀχθὰς ἐκείνης μέγιστον θεοσώτριά, 980
Φεῦγ' ὡς παῖδα τῆς πόλιν ἀπαλαγῆς χηρῆς.
Λέξαι γὰρ δόξαν, ἡ πόλις ἀποσφείνει πόλιν,
Πύλας ἐφ' ἑσπέρῃ, ἡ πόλις ἀποσφείνει πόλιν.
Κὲν μὲν φησὶν πόλιν, ἐστὶν οἱ σποταίρα.
„ Ἦν δ' ὑπερήσας, οἶον μὲν εἶναι, καὶ πόλιν.
Ποῦ δ' ἔστι πόλις; τίνα πόλιν, τίνα ξίαντι; 985
Χρ. Ὅπου χηρὸς τῆς πόλιν ἀπαλαγῆς χηρῆς.
Μ. Οὐκ οὐκ σε φεῖν εἰς πόλιν ἀποσφείνει πόλιν.
Χρ. Διελθὼς πόλιν, Φεῦγε. *Μ.* πῇ μὲν γὰρ πόλιν ἀποσφείνει πόλιν;
Χρ. Αἰτωλῶν ἐς γῆν. *Μ.* οὐ γὰρ πόλιν, πόλιν ἀποσφείνει πόλιν.
Χρ.

κρί. Θισσάωνι δίδας. Μ. στυνὰ Δαδδίνης βάλῃρας.
κρί. Ἐργας. Μ. πῶτ' ἐρυμὰ μοι γυήσεται;
κρί. Πόμπητος ὁ δαίμων. Μ. χρεμύταιν ὃ τις πόρε;
κρί. Εἰώ περὶ σὺν χερσὶν. Μ. εὐ λήξῃς πάτερ.
κρί. Χάρφ' αὖ. Μ. ὡς σὺν ἑσθ' ἀποστῆναι μολῶν.
Ἦς παρὲς μοῖσιν εἰλκυσ', ἰαχέσθης λείω,
Ματρεὺς στερήεις, ὀρφανὸς τ' ἀποζυγείς,
Προσθηρῶσιν εἰμι, ὅ σῶσιν πόλιν.
κρί. Ἀλλ' εἰα, χάρφ', μὴ τὸ σὺν κωλύειται.
με. Γυναῖκες, ὡς εὐ πάτερ ὅς ἐξέλοιτο φόβον,
Κλέψας λόγους, ὡς δ' ἂν βυλομεν τελεῖν.
Ὅς ἐκχευέει πόλιν, ἀποστῶν τυχῆς,
Καὶ δειλὴν δίδωσι. καὶ συγχευέει μὲν
Γέροντα, τὸ μὲν δ' ἐλπίσιν ὡς μὲν ἐλπίς,
Προδότην γὰρ πατέρ' ἰδὺς, ἢ μ' ἐρεῖναρ.
Ὡς αὖτ' ἐν εἰδῇ τ' εἰμι, καὶ σῶσιν πόλιν.
Ψυχὴν ὃ δίδωσι τῇσιν, ὡς ἐρεῖναρ γέροντας.
,, Αἰχρῶν γὰρ εἰ μὲν θεοφάταιν ἐλπίσιν ἔχει,
,, Κουκ εἰς ἀνὰ κλῦν δαμόνων ἀφ' ἑλπίσιν,
,, Στάντες παρ' ἀσπίδι, σὺν ἀκνήσουσι θανέειν,
,, Πύρρων παρὲς μοι χερσὶν πατέρ' ὡς πατήρ,
,, Εἰώ ὃ πατέρ' ἐκχευέει πόλιν, ἀποστῶν τυχῆς,
,, Πόλιν τ' ἐμαυτοῦ, δειλὸς ὡς, ἐξὼ χερσὶν ὅς
,, Ἀπὲρ, ὅπου δ' αὖτ' ἐλπίς, καὶ θεοφάταιν ἔχει.
Μὰ τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν, Ἀρῶν τε Φοῖβον,
Ὅς τὰς παρὲς ἱλασθῆναι ἐκ γυναικὸς ποτὲ
Σπυρῶν ἀνὰ κλῦν τῇσιν ὡς ἰδρύσεται.
Ἀλλ' εἰμι, ὅς ἐστις ἐξ ἐπαλξάντων ἀκρων
Σφάξας ἐμαυτὸν σὺν ἐκ μελαμμοῦ
Δράκοντος, ἐν δ' ὁ μόνος ἐξήγησαρ,
Εἰ δ' ἐρεῖναρ γὰρ αὖτ' ἐλπίς, καὶ θεοφάταιν ἔχει.
Σπείρω δέ, θανάτου δαίμονι σὺν ἀνὰ κλῦν πόλιν
Δώσαν, ὅσων ὃ τῇσιν ἀπαλξάντων χερσὶν.
,, Εἰ γὰρ λαβὼν ἐκχευέει πόλιν, ἀποστῶν τυχῆς,
,, Χρηστὸν, δειλὸν τὸ τε, καὶ σὺν ἀνὰ κλῦν πόλιν
,, Πατέρ' ἰδὺς, καὶ σὺν ἀνὰ κλῦν πόλιν ἔλκυσσιν
,, Πειρῶμεν, τοιοῦτον δὲ τυχεῖν αὖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στρεφῆ.

1. Ἐβας ἔβας ὡς πείρωσαι, καὶ δαίμονος

2. Νῆφ

Cre. Ad solū. Thesprotiorū. M. Religiosam ad sedē Dodong
Cre. Scis. M. quod vero tutamen mihi erit? 990
Cre. Deus te comitabitur. M. Vnde vero erit copia pecu-
Cre. Ego præbebo aurum. M. Bene dicis pater. [nīa?
Cre. Vade nunc. M. Vadens ad tuam sororem,
Cuius primum vbera traxi, locasten dico,
Cum essem priuatus matre, & auulsus ab ea orphanus:
Tanquā salutaturus vado, & urbem seruaturus. 995
Cre. Sed age, abi, neq. ad te attinet. tibi ipsi sis impedimēto.
Me. O mulieres, quam bene patri exemi metum,
Decipiens eum verbis, vt consequeretur, quæ volo:
Qui ablegat me ex urbe, priuans ista sorte, 1000
Et ignauia prostituit: Sed ignoscendum est
Seni, res verò mea non meretur veniam,
Proditorem esse patriæ, quæ me genuit.
Vt igitur sciatis, vadam & seruabo urbem,
Animamque dabo, vt moriatur pro hac terra. 1005
,, Turpe enim est, si liberi quidem ab oraculis,
,, Et non impulsū necessitate diuinitus,
,, Stantes ad clypeos, non detrectent mori,
,, Pugnantes pro patria ante turrets:
,, Ego vero patriem & fratrem prodens, 1010
,, Et urbem meam, tanquā timidus ex terra
Discedam: vbiunque enim vixero, videbor ignauus.
Nō per louem, qui est in astris, & Martē cædiū autorem,
Qui exortos e terra quondam 1015
Satos reges huius terræ constituit.
Sed abibo, & stans in murorum pinnis summis
Interficiens me ipsum ad atrum specum
Draconis, vbi vates dixit,
Liberabo terram: dicta est sententia.
Vado autem, donum mortis non turpe virbi 1020
Daturus, liberabo autem patriam ab hoc malo.
,, Si enim accipiens vnusquisque quodcunque possit
,, Bonum, hoc persequatur, & in commune conferat
,, Patriæ: ciuitates minora mala
,, Experientes, in posterum beatæ essent. 1025

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Strophæ.

Ch. 1. Alcendisti, ascendisti, ὦ ἀλάτ, τετραῖς partus,

2. In-

- 2 Infernaque Echidnae, *i. vipera*,
3 Cadmeorum ad raptum,
4 Multorum gemituum autor, multis pernicioſa, 1030
5 Mixta virgo, hostile monſtrum,
6 Impetuoliſ alis,
7 Vnguibusque crudiuoris
8 Quæ quondam ex Dircaïs lo-
9 cis adoleſcentes e ſolo attol- 1031
10 lens inconcinno cum carmine,
11 Et pernicioſis furiis,
12 Attuliſti, attuliſti dolores patriæ
13 Cruentos. Cruentus profecto fuit ille ex diis,
14 Quicumque hæc fecit.
15 Luſtus autem matrum, 1040
16 Luſtus etiam virginum
17 Reſonabant in ædibus,
18 Lugubrem vocem,
19 Lugubre carmen.
20 Alius alium lugebat ſucceſſive per urbem. 1041
21 Tonitruo autem luſtus,
22 Clamorque erat ſimilis,
23 Quoties ex urbe, ex hominum conſpectu abripuiſſat
24 Alata virgo aliquem virum.

Antistrophe.

- 1 Tandem vero venit Pythio miſſu 1050
2 Oedipus miſer
3 Thebanâ in hanc terram, [*tus ob alatos ipſus dolores*
4 Tūc quidē ciuibz lubētibz. *i. gratus*, poſtea vero ingrat-
5 Cum matre enim nuptias infelices miſer,
6 Præclaram victoriam adeptus 1055
7 Ænigmatum, contraxit.
8 Polluit autem urbem.
9 Per ſanguinem vero, caeſqz verſat,
10 Execrandum in certamen
11 Coniiciens imprecationibus 1060
12 Liberos ſuos miſer. Admiramur, admiramur illam.
13 Qui ad mortem abit
14 Solo pro patrio,
15 Creonti quidem relinquens luſtus:
16 Sed ſeptem turribz munita clauſtra huius agri 1065
17 Præ-

- 2 Νερότερον τ' Εχιδνάς,
3 Καδμείων ἀρπαγῆς,
4 Πολύτρονον, πολυφθόρον,
5 Μιζοπύρηνος, δαίον τέρας, 1030
6 Φοιτῶσι πύργους,
7 Χαλαῖσι τ' ἀμφοῖσι.
8 Διρυγίων ἅ ποτ' ἐκ τῶ-
9 πων νέες πτόμερον-
10 Σ' ἄλυσεν ἀμφὶ μόδους, 1031
11 Ολοδύμαν τ' Εὐρινύων
12 Ἐφ' ἑρὲς ἑφ' ἑρὲς ἀχρὰ πατρὶδος
13 Φόνια. Φόνιος ἐκ γένων,
14 Ὃς ἔσθ' ἡνὶ ὀπὲρ ἄχας.
15 Ἰάλεμος ἢ ματέρων,
16 Ἰάλεμος ἢ παρθένων
17 Ἐστέναζον οἴκους,
18 Ἦϊον βοῶν,
19 Ἦϊον μέλ' ὄν.
20 Ἄλλος ἄλλον ἐπ' αὐτόν τ' ἐλθέδ' ἄλλος αὐτὰ πτόλιν. 1040
21 Βροντᾷ τ' ἐναγμῶς,
22 Ἰαχῶν τ' ἡνὶ οἴκους,
23 Ὃ ποτε πόλεως ἀφαινήσκειν
24 Ἄ περ ἔρδεται περὶ γένος ἡνὶ ἀνδρῶν.
Ἀνέστροφος.

- 1 Χρῆμα δ' ἔσθ' αὖ ποδῶν ἀποστολαῖσιν 1050
2 Οἰδὶ πους ὁ τλάμων
3 Θηκαῖαν πίνδ' ἄν,
4 Τότ' ἀσπυροῖς, πάλιν δ' ἄχρ.
5 Ματρὶ γὰρ γάμου δὲ γάμου ὁ τάλας,
6 Καλὸν ἵκος ὦν 1055
7 Αἰνιγματῶν, στυγερῶν.
8 Μαινῶν δ' ἐκ πτόλιν.
9 Δι' αἰμάτων δ' ἀμείβεσθαι
10 Μυσσάων εἰς ἀγῶνα
11 Καὶ ὁσίων ἀρεῶν 1060
12 Τίκα μείλιος ἀγῶνός τ', ἀγῶνός τ',
13 Ὃς ἐπὶ γένεσιν οἴχεται
14 Γαῖς ὑπὲρ πατρῶας,
15 Κρίοντι μὲν λιπὼν γῆρας,
16 Τὰ δ' ἐπὶ πύργων κλειθρὰ γῆρας 1065

- 17 Καλὴνικὴ γῆσιν.
 18 Γενοίμεθα δ' ὧδε μητέρες,
 19 Γενοίμεθ' εὐπαικνοὶ φίλοι,
 20 Παῖδες, ἃ δρᾶμεντος αἵματι λιθόβολον κατέρχασθε,
 21 Καδμείων μείλιον
 22 Ὀρμήσας ἐπ' ἔργον.
 23 Ὅθι ἐπείσσυτο πάνδε γῶν
 24 Ἀρπυγῶσι δαυμόνων πρὸς ἅπαντα.

ΙΑΜΒΟΙ.

- αγ. Ωἵ, τίς σὺ πύλαισι δαυμόνων κυρεῖ;
 Ανοίγεται, σὺ περδύετ' Ἰοκράτην δύνων.
 Ωἵ μελ' αὐτίς. Διχ' ἑκατέρωθεν, ἀλλ' ὅμως
 Ἐξέλθ'· ἀκούσας Οἰδίπου κλέην δαυμορῆ,
 Διχ' ἄσπετον, περδύων τε δακρύων.
 ιοκ. ὦ φίλτατε, ἡ ποὺ ξυμφυγῶν ἡκίς φέρον,
 Ἐποκλίσσῃς θνόνους· ἐπεὶ ἀσπίδα
 Βέβηκας αἰεὶ, πολυεταῖαν εἰργων βέλῃ.
 Τί μοι πόθ' ἡκίς κενὸν ἀνέμωσιν ἵππος;
 Τέθνηκεν, ἡ ζῇ πάρος μοι, σήμερον μοι.
 αγ. Ζῇ μὴ πρὸς τὴν πόλιν, ὡς ἀπαικῶς φέρεται.
 ιοκ. Τί δ' ἐπὶ πυρραῖ πῶς ἔχουσιν ἀνέμωσιν;
 αγ. Ἐπὶ τῷ ἀνέμῳ, ἡ γὰρ ἀνέμωσιν πόλιν.
 ιοκ. Ἥλθον ἢ παρὸς κίνδυνον δόρυς δόρυς;
 αγ. Ἀνέμωσιν ἐπ' αὐτῇ, ἀλλ' ὅμως καδμείων Ἀρης.
 Κρείσσων κατέστη τὸ μενέων αἰὲς δόρυς.
 ιοκ. Ἐν εἰπὶ παρὸς γῆν, εἰ πὶ Πολυεταῖος πέρι
 Οἰδ'· ὡς μελ' μοι καὶ τὸ δ'· εἰ δόρυς φέρεται.
 αγ. Ζῇ σὺ ξυμφυγῶν εἰς τὴν πόλιν, ἡ γὰρ ἀνέμωσιν.
 ιοκ. Εὐδαυμονοῖς πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυς
 Πολύων ἀπείσθησιν πυρραῖ μύροι;
 Αἰετῶν, ἡ γὰρ ἀνέμωσιν ὡς καὶ τὸ δ'·
 Ελθόντες τέρψω, τῆς δὲ γῆς σπουδαίης.
 αγ. Ἐπεὶ Κρέοντος πῶς ὁ γῆς ὑπερδύων,
 Πύρρων ἐπ' ἀκρῶν τῶν μελάνδων ξίφος
 Λαμρόν διήκει, τῆς δὲ γῆς σπουδαίης,
 Λογῶν ἐνέμωσιν ἐπὶ καὶ λογαίης
 Πύλας ἐφ' ἐπὶ καὶ Φυλακῆς δόρυς δόρυς,
 Σὸς πάρος ἐφ' ἐπὶ καὶ Σὸς πάρος ἐπὶ καὶ
 Ἐπὶ καὶ Σὸς πάρος ἐπὶ καὶ Σὸς πάρος ἐπὶ καὶ
 Ὡς τῶν νοσούντων τῶν ἐπὶ καὶ Σὸς πάρος ἐπὶ καὶ

ΑΛΚΗ.

- 17 Præclara victoria insignia redditurus.
 18 Utinam autem sic fiamus matres,
 19 Utinam fiamus prole foelices, ô amicæ,
 20 O Pallas, q̄ draconis sanguine faxis sparsum confecisti,
 21 Cadmi sollicitudinem
 22 Impellens ad opus,
 23 Vnde inuasit hunc agrum
 24 Rapinis dæmonum quædam noxa.

Nuntium.

- Heus, quis in portis ædium occurrit?
 Aperite, educite Iocasten ex ædibus.
 Heus rursus: sero quidem, sed tamen
 Egredere, audi ô inclyta vxor Oedipi,
 Sedatis luctibus, & lugubribus lachrymis.
 ιοκ. O amicissime, an venis ferens aliquam calamitatem
 De mortuo Etocle, cui ad clypeum
 Adstas semper, arcens tela hostium?
 Quodnam mihi venisti nouum nuncians nuncium?
 Mortuus ne est? an viuit filius meus? indica mihi.
 Nun. Viuit, ne metuas hoc, quia liberabo te a metu.
 ιοκ. Qd̄o vero se habet muri, septem portis distincti? 1085
 Nun. Stant inconculsi, nec capta est vrbs.
 ιοκ. Venerunt ne vero ad periculum Arginæ pugna?
 Nun. Ad ipsum articulum ventū est. Sed Mars Cadmeus
 Superior euasit Mycenæis hastis.
 ιοκ. Vnum dic per deos, si quid de Polynice 1090
 Scis, quia mihi & hoc curæ est, an videat lumen.
 Nun. Viuit tibi par liberorum in hunc diem.
 ιοκ. Sis beatus: quomodo vero Argiuorum copias
 A portis depulisti inclusi turribus?
 1095 Dicito, vt cæcum senem domum
 Veniens oblectem, hac seruata.
 Nun. Postquam filius Creontis, qui mortuus est pro patria,
 Turrib. in summis stās nigro manubrio munitū essem
 Per guttur transegit huic salutarem agro,
 Cohortes distribuit septem, & cohortium duces 1100
 Ad septem portas, custodes Argini exercitus,
 Tuus filius speculatores: equites quidem ad equites
 Ordinauit, & pedites ad pedites,
 Vt laboranti parti murorum esset exercitus

P

De.

Depulsiō. Statim autem arcibus ab arduis
 Albis securis decorū prospicimus Argium exercitum
 Telmessum deseruisse. & prope fossam
 Cursu attigit urbem Cadmeæ terræ.
 Pæan vero, & tubæ sonuerunt simul
 Inde, & de mœnibus a nobis.
 Et primum quidem adduxit ad Neitas portas
 Cohortem crebris clypeis horrentem
 Parthenopæus filius venatricis,
 Tenens domesticum signum in medio clypeo
 Atalantem, quæ arcu procul iaculante aprium
 Ætolum domabat. Ad Pricidem vero
 Portam vadebat, victimas habens in curtu
 Vates Amphilarus, non habens signa
 Significatiā arrogantiā, sed modeste signis carētia armis
 Ad portam vero Ogygiam Hippomedon rex
 Constitit, habens signum in medio clypeo,
 Variis Argum oculis cernentem,
 Alios quidem cum astorum ortu oculos habentem
 Cernentes, alios vero occultantē cū astris occidētibus
 Vt postea ipso mortuo videre licebat.
 Ad portam vero Homoloïda tenebat locum suum
 Tydeus, habens in clypeo pellem leonis,
 Setis horrentem, dextera vero facem
 Gigas Prometheus ferebat, ut incensurus urbem.
 Ad Crenæam vero portam filius tuus Polynices
 Duxit copias, Porthiades vero in clypeo
 Insigne equæ pernice saltabant præ metu,
 Seite in gyrum intus circumactæ
 Ad ipsum clypei manubrium, ut furere viderentur.
 Non minus vero Marte in pugna audax
 Capaneus adduxit copias ad portam Electram.
 Ferreis vero in clypeo figuris signum erat,
 Gigas e terra natus, in humeris totam urbem
 Sustinens, vectibus conuulsam violenter:
 Vt esset signum nobis, qualia passura esset vrbs.
 Adrastus vero erat in septima porta,
 Centum viperas habentē clypeum implens pictura
 Hydræ: habens in læuo brachio
 Argium arrogantia signum, ex mœnibus vero medius
 Draconis

Αλκή, δὲ δόλῳ παρβαίμων τ' ἀπ' ὀρεῶν,
 Ἀδύκασιν εἰσερωῶν Ἀργείων στρατὸν
 Τόλμησάν τε κλιπὸν ἔσθ' ἡμῶν πέλας
 Δεξιμὸν ξυψὴν ἄσθ' ἑκατόμβης χιτῶνος.
 Παιὶ δ' ἔχῃ σέληπις ἐκιδέου ἡμῶν
 Εὐκῆθεν, ἐκ τε τῶν ἡμῶν παρῶν.
 Καὶ παρὰ τῷ μὲν παρὲς νηϊτῆς πύλαις
 Λόχον πυκνῶσιν ἀσπίσι πεφραγῶτα,
 Ὅτῃς κινῶντο παρὰ τῶν ἡμῶν ἐξ ὧν,
 Ἐπὶ σῆμα ἔχον οἰκῶν ἐν μέσῳ σάκῃ,
 Ἐκ δὲ δόλοισιν τοῖσιν ἀπαλάντῃ καὶ παρῶν
 Χειρὸν ἡμῶν αἰτωλόν, εἰς δ' ἀσπίδος
 Πύλας ἐχέει, σφάγι' ἔχον ἐφ' ἄρματι,
 Ὅμοιος Ἀμφιάροιο, ὃς σῆμα ἔχον
 Ὑδραϊδῶν, ἀλλὰ σὺ φρονέων ἀσπίδα ὥσπερ
 Ὀρυσία δ' εἰς πύλῳ μὲν ἰπποκρίδων αὐτῶν
 Ἐσθ' ἔχον σῆμα ἐν μέσῳ σάκῃ,
 Σπικθὶς πινὸν ἡμῶν δὲ δὲ ρητοῖς,
 Τὰ μὲν σὺν ἄσπιν ἐπὶ τῶν ἡμῶν
 Βλέποντες, καὶ δὲ χρυσοῦν δυνάστην μέντοι,
 Ὡς ὕστερον γινώσκοντες εἰσερχόμενοι πύλῳ.
 Ὀμοῖοι δ' εἰς τῶν ἡμῶν πύλας
 Τυδεΐδης, λείοντος δὲ δεξιῶν ἐπ' ἀσπίδος
 Χαίτην πεφραγῶτα, δὲ δὲ λαιμὸν αὐτοῦ
 Τίτην Περσηϊδῶν ἔφερον, ὡς πύλῳ πόλιν.
 Ὅσοι δ' ἐκρυπτοῖσι Πηλεϊδῶν πύλῳ
 Ἀλλὰ παρὲς τῶν πινὸν ἡμῶν ἐπ' ἀσπίδι
 Ἐπὶ σῆμα πύλῳ δὲ δεξιῶν ἐπὶ σάκῃ,
 Εὐπὶ σφάγι' ἔχον ἐνδοξὸν κυκλῶν
 Πόρπει' ἔχον αὐτὸν, ὡς τε μὲν ἡμῶν δὲ δεξιῶν
 Ὅσ' ἔσθ' ἡμῶν Ἀρεῖος εἰς μάχην φρονέων,
 Καπανεΐδης, παρὲς τῶν ἡμῶν ἐπ' ἡλικίας πύλῳ.
 Σιδηροῦ τοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπὶ
 Γίγας, ἐπ' ὡμοῖς γηρυφῶν ἄλλῃ πόλιν
 Φέρον, μολοῖσιν ἐξ ἀνιστάσας ῥίον,
 Ὑπὸ νηϊσὶν ἡμῶν, οἷα πύλῳ πόλιν.
 Τῶν δ' ἐπὶ σάκῃ Ἀδραστὸς ἐν πύλῳ αὐτοῦ,
 Ἐκ τῶν ἡμῶν ἔχον αὐτῶν ἐκ τῶν ἡμῶν
 Ὑδρῶν, ἔχον λαιμὸν ἐν βραχίονι
 Ἀργεῖον αὐτῶν. ὅτι τῶν ἡμῶν μέσῳ

- Ascēdebat tamē, sub ipsū clypeū cōtracto corpore, 1185
Scalæ clavis munitarū politos gradus percurrentes.
Atiam transcendentem pinna murorum,
Ferit eum fulmine Iupiter. Strepitum autem edidit
Terra, vt omnes metuerent: at e scalis
Vt funda difficiebātur seorsum alia ab aliis eius mēbra.
Comæ quidē cælum versus, sanguis vero in terram.
Manus vero & pedes vt rota Ixionis
Voluebantur: ignitum vero in terram cadit cadauer.
Postquam aut vidit Adrastus Iouē inimicū exercitū
Extra fossam reduxit Argium exercitum. 1190
Nostri vero vicissim dextrum Iouis signum
Videntes, eduxerunt curruum vehicula
Equites grauitè armati, & in media Argiuorum armā
Ruentes commiserunt hastas. oia aut mala simul erāt.
Moriebantur, cadebant ex suis curribus, 1200
Rotæque saltabant, axesque ad axes attriti cadebant.
Et cadauera cadaueribus cumulabantur simul.
Prohibuimus igitur euersionem turrium terræ huius
Hodie, an vero felix
Futura sit in posterū hæc vrbs, Diis hoc erit curg. 1205
Cho. Pulchrum est vincere: si vero dii meliorem
Habuerint sententiam, ego felix essem.
Ioc. Pulchre habent quæ sunt deorum, & fortunæ.
Filii enim sunt salui, & ciuitas euasit periculum.
Creon vero videtur mearum nuptiarum, 1210
Et horum malorum Oedipi pœnas luere infelix,
Filio priuatus: vrbi quidem faustum id & felix,
Priuarim vero acerbum est: sed narrato mihi deinceps
Quid post hæc filii mei facere statuerint.
Nun. Omitte reliqua. sem per enim huc vsq; es fortunata. 1215
Ioc. Hoc dixisti suspiciose, non est omittendum.
Nun. Quid vis maius habere, quam filios saluos?
Ioc. An & in posterū prorsus sim futura felix, audire volo.
Nun. Dimitte me, filius tuus est sine armigero.
Ioc. Aliquod malum occultas, & inuoluis tenebris. 1220
Nun. Nequaquam dicam post bona tua, mala.
Ioc. Nisi dixeris, effugiendum tibi erit in aerem.
Nun. Heu, heu quare me non finis post lætum
Nuncium abire, sed vis me dicere mala?

- Ἀνδρ' ὡς αὐτὸν ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας,
Κλίμακας αἰετῶν εἰς σπηλαίων βαῖνον.
Ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα γέτος ατρίων
Βάλλει κεραυνὸς ῥόδον. οὐτύπησεν δ'
Χῆρος, ὡς δέιστον πάντας, οὐδ' ἔκλειμκον
Εσφενδονεῖν, χρεὶς ἀλλήλων μέλη.
Κόμην μὲν εἰς ὀλυμπον, ἀμφοδ' εἰς χθόνα.
Χεῖρας δ' ἐκ καλῶς, ὡς κυκλωρεῖ ἱεῖον.
Ἐλίσσεται, εἰς γῆν δ' ἐμπυρὸς πίπῃ νεκρός.
Ὡς δ' εἶδ' Ἀδραστοῦ Ζηνὶ πολέμιον σπῆν.
Ἐξω πέφρακται, ἵσται Ἀργείων σπῆν. 1195
Οἱ δ' αὖ παρ' ἡρώων διέϊον Διὸς τέρας
Ἰδόντες, ἐξήλανον ἀρμάτων ὄχρους
Ἴσται εἰς ὀπλήται, καὶ εἰς Ἀργείων ὀπλῶν
Ξυμῆψαν ἐγχε. πάντας δ' ὡς ἐμὸν κρηφ.
Ἐθνησκον, ἐξέπιπτον αὐτῶν ἀπο. 1200
Τετραί τ' ἐπὶ δὴν, ἄξονες τ' ἐπ' ἄξοι.
Νεκροὶ δ' ἐκ νεκρῶν ἐξίσωσαν ὀνὸς ἐμὸν
Πυρρῶν μὲν οὐ γῆς ἐχέμεν, καὶ ἀσπασίας
Εἰς τὴν περὶ ὄντων ἡμῶν, εἰ δ' οὐ τοῦτος
Ἐσται τοιοῦτον ἡδὲ γῆ. θεοὶς μέλει.
Ἦδ' ὦ. Καλὸν τοῖς νικῶν. εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ
Γνώμεν εἶναι, οὐ τοῦτος εἶναι ἐγώ.
Ἦδ' ὦ. Καλῶς παῖ τῶν θεῶν καὶ παῖ τῆς τύχης ἐγώ.
Παιδὲς τε γὰρ μοι ζῶσι, καὶ κατὰ φύσιν γῆ.
Κρέων δ' εἰς τοῖς τῶν ἐμῶν νυμφόδομοις,
Τῶν τ' Οἰδίου δούλων δόλοισι κακῶν,
Παιδὲς σερήεις, τῇ πύλῃ μὲν οὐ τοῦτος.
Ἰδὼς δ' ὡς λυσιτελεῖ, ἀλλ' αὐτὸς μοι πάλιν,
Τί τ' ἀπὶ τέτοισι πῶς εἰ μὲν δραστεῖς τοῖς
Ἐὰν τοιοῦτοι, δὲ ὅς εἰς οὐ τοῦτος.
Τῶν εἰς ὅς ποτ' εἰπας, οὐκ ἐπείον.
Μαῖζον πρὸς ἑξῆς, ἢ πᾶσιν σεαυτοῦ μέρεσι
Καὶ πᾶσι τοῖς παῖσι, εἰ καλῶς σέθεν κλέειν.
Μέγας μὲν ἔρημος πῶς ὑπερσπῆς σίτην.
Κακὸν πικρὸν καὶ σπῆς ὑπερσπῆς σίτην.
Καὶ αὖτε λίγαν ἐπ' ἀγροῖσι σῶς κακῶν.
Εἰ μὲν γὰρ φύσιν ἐκ φύσιν σπῆς αἰθήρας.
Αἰ, αἰ, πῶς σπῆς αἰθήρας ἐκ φύσιν κακῶν.
Φύσιν ἀπὸ φύσιν, ἀλλὰ μὲν ὡς κακῶν.

Τῷ πατρὶ τὴν σὴν μέγιστον τολμήματα
 Λίγιστον, χυλὸς μνημονεύει πάντος φραδῶ,
 Λέξαντες Ἀργείοισι. Καὶ δὲ μάλιστα
 Εἰς κρινόν, οἷον μὴ ποτ' ὠφελόν, λόγον.
 Επεκλῆς ἀνθύπηρξ ἅπ' ὀρθίῃ σταθείς
 Πύργου, κελεύσεις σῖζα κηρύξαι φρατῆρ.
 Ἐλεξείσθ', ὦ γῆρ. Ἐκλάδεις φρατῆλάται,
 Δαναῶν ἀεισεῖς, οἳ ποτ' ἤλθετ' ἐνθάδε,
 Καὶ μὲν τε λαός, μὴ τε Πολυαίκευος χάρις
 Ψυχὰς ἀπεμπολάτε, μηδ' ἡμῶν ὕψος.
 Ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τὸν δὲ κινδύνον μετρίως,
 Μότος στυγερῶν συζύγων τῶν μὲν μέγιστον.
 Καὶ μὲν κῆρυγος τὸν δὲ ἰοικὸν οἰκήσω μὲν.
 Ἦος ἄμφορος ἦ, τὰ δὲ παρθενία πόλιν.
 Ὑμῖν δὲ ἀγῶν ἀφέντες, Ἀργίαν χεῖρα
 Νισσοῦν, βίοντες μὴ λιπόντες ἐνθάδε.
 Σπαρτῶν δὲ λαός ἄλλος, ὅσος κείνην γενῶν.
 Τούτων ἑλξέ. ὁ δὲ ἦ Πολυαίκευος ἡνέμε.
 Ἐκ πύλων ὄρουσε, καὶ πῆρ' ἔλθοις.
 Πάντες δὲ ἐπεβόησαν Ἀργεῖοι τὰς,
 Καὶ μὲν τε λαός, ὡς δὲ κῆρ ἡνέμεροι.
 Ἐπὶ τοῖσι δὲ ἰσπεύσαντες, καὶ μετακίχμοις
 Ὀρκους στυγερῶν ἐμυρμήν φρατῆλάτους.
 Ἦδη δὲ ἐκρυπτοῦν σῆμα παρ' Ἀλκίονος ὁπλοῖς
 Διοσχοίρετοντες. Οἳ δὲ πού νυν αἰαγ.
 Φίλοι δὲ ἐκίσχυον τῆς δὲ μὲν ἀνέμου χροῖος,
 Σπαρτῶν ἀεισεῖς. τὸν δὲ, Δαναῶν ἀκρεῖς.
 Ἔστιν ἦ λαμπαρὸν χροῖος, σὺν ἡλικίᾳ τῶν.
 Μαργῶν τ' ἐπ' ἀλκίονος ἰέναι δέον.
 Παριζέοντες δὲ ἄλλοι ἄλλοθεν φίλων,
 Λόγισσι φρατῆρωντες, ἐξήνδον τὰς.
 Πολυαίκευος, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθίῃ βρέτας
 Τροχέων, Ἀργεῖοι δὲ κλέει δούλῃ λόγον.
 Επεκλῆα δὲ αὖ, νῦν πόλεως ὑπερμαχίς,
 Νῦν κηλίνης γλυκέρους, σκῆπτρον κρηπίς.
 Τὰ δὲ ἡνέμερον, παρκαλοῦντες εἰς μέγιστον.
 Μάντις τε μὲν ἴσφαζον, ἐμπίρους δὲ ἀκμήως,
 Ρήξας τ' ἐν ὁμῶν ὑπερόπτη ἐναυῶν,
 Ἀκρεῖς τε λαμπροὶ δὲ, ἢ δούκων ὄρους ἔχοντες,
 Νίκης τε σῆμα, καὶ τὸ τῶν ἡνέμερων.

1225

1230

1235

1240

1245

1250

1255

1260

A

Filii tui agitant facinora
 Turpissima, a toto exercitu, singulari certamine cōgre
 Etenim dixerunt Argiuis, & Thebanis [di cupientes.
 Palam, quæ nunquam dicere debebant.
 Eteoclesque stans in arduo loco, prior incœpit
 De turri, iubens indici silentium exercitui:
 Dixit autem, O duces Græci soli,
 Præstantissimi Græcorum, qui huc venistis,
 Et vos ciues Thebani, neq; Polynicis gratia
 Vendite animas, neque nostra causa.
 Ego enim ipse hoc periculum remittens,
 Solus committam cum meo fratre certamen.
 Et si quidem hunc occidero, solus regnabo in patria,
 Victus vero, huic tradam urbem:
 Vos vero omittentes certamen, in Argiium agrum
 Redibitis, non relinquentes hic vitam:
 Thebani vero populi satis est, qui facit mortuus.
 Sic dixit. Tuus autem filius Polynices
 Ex agmine celeriter accurrat, & laudauit hoc dictum,
 Omnes vero Argiui hoc approbauerunt concursu,
 Et Thebani, existimantes iusta hæc esse.
 Propter hæc sunt factæ induciæ, & in medio vtriusq; aci-
 Iustitiam dederūt oēs duces iis staturos esse. [ei loco
 Iamque occultabant corpus æneis armis
 Duo iuuenes senis Oedipi.
 Amici vero ornabant ducem huius terræ,
 Principes Thebani: alterū vero principes Argiuorum.
 Steterunt autem fulgentes, nec mutauerunt colorem,
 Insano impetu cupientes alter in alterū iaculari hastâ.
 Prætereuntes vero alii aliunde amici,
 Animantes sermōne dicebant hæc:
 Polynices, penes te est erigere Iouis statuam
 Trophei signum, & magnâ gloriâ parare Argis. [gnas,
 Eteocle vero vicissim sic hortabatur: Nunc, p. patria pu-
 Nunc præclare victoriæ cōpos factus, sceptrū regni tenes:
 Hæc dicebant, hortantes ad pugnam.
 Vates vero mactabant pecudes, & igneas acies,
 Rupturasq; obseruabāt, & igni cōtrarium humorem,
 Summamq; flammâ, q̄ duarū rerū significationes habet,
 Victoriæ scil. signum, & cladis, qua victi afficiuntur.
 Sed

1225

1230

1235

1240

1245

1250

1255

1260

234 EVRIPIDIS PHOENISSÆ.

- Sed si quod remediū, si quā sapiētē habes rationē, 1265
Et philtēra incantationum, vade & cohibe liberos
A leuo certamine, quia periculum est magnum,
Et præmia grauiā: lachrymā vero tibi etunt.
Priueris duobus filiis in hoc die.
Ioc. O filia Antigone egredere ante ades. 1270
Non in choreis, neque in virginum cœtu,
Nunc tibi procedit status fortunæ.
Sed viros optimos & fratres tuos
Tendentes ad mortem, impedire te oportet
Cum matre tua, ne mutuo concidant. 1275
An. Quem o mater mœrorem nouum
Sonas amicis ante has aedes?
Ioc. O filia, perit vita tuorum fratrum.
An. Qdō dicis? *I.* Constituti sunt in singulare certamen.
An. Heu mihi, qd dicis mater? *I.* Nō grata, sed sequere. 1280
An. Quo, virginū cœtu relicto? *I.* Ad exercitū. [pudorem.
An. Pudet me venire in turbā. *I.* Tuæ res non requirunt.
An. Quid igitur faciā? *I.* Soluas dissidium fratrum.
An. Quomodo soluā mater? *I.* Mecū procidens ad genua.
An. Precede tu ad locū inter acies mediū, nō est cunctā dū.
An. Festina festina o filia: quia si præuetero 1285
Filios ante pugnam, mea vita erit in luce.
Si vero tardius veneris, perii mus, morieris.
Cum ipsis autem mortuis montua iacebo.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

- Ch.* 1 Heu, heu, heu, heu. trementem horrorem, 1290
2 Et tremens pectus habeo.
3 Heu, heu. per meum vero corpus
4 Miseratio, miseratio,
5 Venit marris miseræ,
6 Propter duos filios, vter igitur 1295
7 Vtrum cruentabit
8 (Hei mihi, propter labores.
9 O Iupiter, o Tellus) cognatam ceruicem,
10 Cognatam animam.
11 Per clypeos, per sanguineas cades? 1300
12 Misera ego, misera,
13 Vtrum igitur cadauer ex-

14

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

235

- Αλ.* εἴ πν' ἀλκίω, ἢ σοφούς ἔχης λόγους, 1265
Ἡ φίλτε' ἐπαδῶν, σείχ' ἐρήτυσον τέκνα
Δεινῆς ἀμίδης, ὡς οὐκ ἴδωτος μέγας,
Καὶ πᾶσι δαδὲ. αὐ, δαίμν' αὖ σοι γυήσεται.
Διοσὶν περὶ στήθε' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.
Ιοκ. ὦ τέκνον, ἐξέλθ' Ἀντιγόνη δάμναι πάρος, 1270
Οὐκ ἀνχορείαις, εἰ δὲ ἐν πυρηνόμοισι
Νῦν σοι παρρηρεῖ δ' αἰμάτων καὶ αἵμασι.
Ἀλλ' ἀνδρ' ἀέκιστον κησιστήτω σίτην.
Εἰς θανάτῳ ἐκιδόντε καλὴν σὺ σε δαί
Ξω μὲν σὲ τῇ σῇ, μὴ σέως ἀπλήλοισι θανέειν.
αὐ. Τίν' ὦ παρθένε μᾶλλον ἐκπλήττειν ἴκων 1275
Φίλοις ἀντιπείσων δὲ δαίμονων πάρος;
Ιοκ. ὦ θυγατερ, ἔρρει σὺν κησιστήτων βίος.
αὐ. Πῶς εἶπας; *Ι.* ἀρχὴν εἰς μέλαν κησιστήτων.
αὐ. Οἱ τῶν πλῆθους μᾶλλον; *Ι.* εἰ φίλ' ἀλλ' ἵππον. 1280
αὐ. Ποῖ παρθένωνας ἐκλήπιδος; *Ι.* αὐτὰρά τινος.
αὐ. Αἰδοῦμαι δ' ὄχλον. *Ι.* σὺν ἐν αἰχμῇ τῇ σῇ.
αὐ. Δαδόντα δὲ τίς; *Ι.* συζήσαντα λυσιπείραν.
αὐ. Τί δρῶσαι μᾶλλον; *Ι.* παρρηρεῖσθαι ἐμοὶ μέγα.
αὐ. Ἥρῃ σὺ σέως κησιστήτων. εἰ μὴ κησιστήτων. 1285
Ιοκ. Ἐπειδ' ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, ὡς δὲ μὴ φησὶν
Παρθένωνας ἀνδρῶν, οὐ μὲν οὐκ ἐκλήπιδος.
Ἡν δὲ ὅς τ' ἐστὶν ἀνδρῶν, οὐκ ἐκλήπιδος καὶ τῇ σῇ.
Θανόντων δὲ αὐτῶν σὺν θανόντων κησιστήτων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

- 29.* 1 Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ. τρομερὴν φέρον, 1290
2 Τρομερὴν φέρον ἔχον.
3 Αἰ, εἰ δὲ σῶσαι δὲ ἐμὴν
4 Ἐλπίος ἔλπιον
5 Ἐμὴν μὲν τὸς δαίμονας,
6 Δίδου μὲν τέκνα, πότμος δὲ αἶμα 1295
7 Πότμος δὲ ἐμὴν
8 (ὡς μοι πότμος)
9 Ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ γὰρ ὁμοφύλων δέσπον,
10 Ὁμοφύλων ψυχῶν,
11 Δι' ἀσπίδων, δι' αἰχμῶν;
12 Τάλαιν' ἰὼ, τάλαιν' ἰὼ.
13 Πότμος δὲ αἶμα τέκνον δ-

χέμεν

14 λόρμον ἰαχίστω;

Ἀντίστροφ.

1 Φεῦ γὰρ, φεῦ γὰρ διδυμοῖς ἦρες,

2 Φόνιαι ψυχῶν,

3 Δοεὶ παλλόμεναι,

4 Πίστα πίστα

5 Δαίτα αὐτῆς ἐμψέξεν.

6 Τάλαυνες, ὅπ ποτὲ μενομήχον

7 Ἐπὶ φρίν' ἐπηλυθέτω.

8 Βοᾷ βαρβαρῶν τενακτῶν ἰαχῶν

9 Μελορμόναι νεκρῶν,

10 Δαίμωνσι θηλυῶν.

11 Σχεδὸν τύχῃ πύλας φόνου,

12 Κρατὶ φάος τὸ μέλαινα.

13 Ἀποτμῶς ἀποτμῶς ὁ φόνος,

14 Ἐνέκειν Ἐρεννύων.

Ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λούσας τὸνδε δεύρο σπινθῆρα
 Πρὸς δὲ μῦθος τεύχεσσι παύσας τὰς περὶ σῶν λόγους.

I A M B O I.

κρί. Οἴμοι, τί θράσσω; πότῃ ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν

Σπένω διακρύπτει, λυπρὰ δὲ ἔχῃ νέφος

Τοιοῦτο, ὥς τε δὲ ἀχέροντος ἱέρα;

Εμὲς τε γὰρ πῶς γῆς ὀλῶλ' ὑπερθηκῶν,

Τένοντα λαῶν ῥήναϊον, κνίαν δὲ ἔμψιν.

Ὀνέρι κρημνῶν ἐν δρακοντείων ἰλῶν,

Ἀνέσφαγγ' ὀδύνην ἐκ μῖστον ἐν χερσίν.

Βοᾷ δὲ μῦθος πᾶν ἰγῶν δὲ ἥκω μέτα-

Στέλων ἀδελφῶν ἰοκρήνην, ὅπως

Ἀέση, ἀπὸ θηταί τ' ὀσκήτ' ὅντα πᾶσι δὲ ἔμψιν.

Τοῖς γὰρ γεννοῦσι χρεὶ τὸν ἔπθην ἡγήται

Τιμῶς διδόντα, χρεὶ τὸν ὀσκήτ' ὅντα ἡγήται

20 Βίβηκ' ἀδελφῶν δὲ μῶν ἔξω, Κρέον,

Κόρη τε μετὰ δὲ Ἀντιγόνη κρινεὶ ποδῶν.

κρί. Ποῖ, καὶ πῶς ποῖαι συμφορᾶν; σήμερον ἔμψιν.

20 Ἦκουσε τίνα μενομήχων μέλαινα δοεὶ

Εἰς ἀπὸ δὲ ἔξω βασιλικῶν δὲ μῶν ὑπὸ.

κρί. Πῶς φῆς; νέκυιαι τοι πομπὴς ἀγαπαίων ἔμψιν.

Οὐκ εἰς τόδ' ἡλθον, ὥς τε ἐγὼ τὸ δὲ εἰδέναι.

20 Ἀλλ' ὅχεται μὲν σήμερον ἡ γῆ πύλας.

Δοκῶ δὲ ἄλγος τὸν παῖδα ψυχῆς, Κρέον,

1305

1310

1315

1320

1325

1330

1335

1340

Ἥδη

14 tinctum lugebo?

Ἀντίστροφος.

1 O terra. ò terra. Geminæ feræ,

2 Sanguineæ animæ,

3 Hætam vibrantes,

4 Cadauera, cadauera ut

5 Hostilia mox se mutuis vulneribus cruentabunt.

6 Miseri sunt isti, quod vnquam singularis prælii

7 In cognitionem venerint.

8 Vociferatione barbara lugubrem sonum

9 Debitum mortuis,

10 Cum lachrymis lugens edam.

11 Prope fortuna, prope cædem est,

[1100. 1315]

12 Decernet, aperteq; demonstrabit hæc lux futuræ rei exiti-

13 Infelix, infelix est ista cædes,

14 Propter Furias.

Sed enim Creontem video hunc, huc tristem

Ad ades venientē, missa faciam præsentia verba.

Creon.

Heu mihi, quid agā? num me ipsum, an vero vrbē 1320

Lugeam lachrymans? quam vndique habet nubes

Talis, ut sit eundem per Acherontem.

Meus enim filius pro patria mortuus perit,

Nobile nomen consecutus sed mihi molestum.

Quem modo rupibus ex draconteis sublatum, 1325

Propria cæde confectum, miserum tuli in manibus.

Vociferatur aut domus tota. Ego vero venio accer-

siturus sororem locasten, ut

Laet, & componat filium meū, qui nō viuit amplius.

Mortuis enim oportet notū mortuum 1330

Honores dando, pie colere Deum subterraneum.

Cho. Tua soror egressa est ex ædibus, ò Creon,

Puellaque matris Antigone communi gressu.

Cre. Quo, & ad quam calamitatem? significa mihi.

Cho. Auduit filios singulari certamine esse 1335

Ad pugnam venturos pro regia domo.

Cre. Quomodo dicis? ego cadauer mei filii curans,

Non veni huc, ut hoc etiam scirem.

Cho. At abiit soror tua iam dudum.

Existimo autem certamen de vita, Creon,

1340

Iam

Iam commissum esse filii Oedipi.

Cre. Hei mihi, video quidem signum hoc,
Tristem oculum, & vultum nuncii
Venientis, qui nuntiabit nobis rem gestam.

Nun. O miser ego, quem dicā sermonē, aut q̄ verbum? 1345

Cre. Perimus, non speciosis, neq; fauſis proœmiis initium
fit orationis.

Nun. Heu me miserū, iterū clamo. magna enim fero mala.

Cre. Quod nam malum dicis, præter alia quæ acciderunt?

Nun. Filii sororis non sunt in luce amplius.

ANOMOEOSTROPHA.

Strophe I.

Cre. Heu, heū, magnos dolores sonas mihi & vrbi. 1350

Nun. O domus Oedipi audis hæc
De filiis extinctis simili clade?

Cho. Vt lachrymaretur, si sensum haberet.

Strophe II.

Cre. Heu calamitatem miserrimam,
Heu mala: miser ego, & infelix. 1355

Nun. Si scires mala, quæ præter hæc acciderunt.

Cre. Et quomodo possent accidere istis tristiora?

Nun. Mortua est soror tua cum duobus filiis.

Strophe III.

Cho. Eleuate, extollite luctum,
Et candidarum manuum planctus supra caput. 1360

Creon.

O misera Iocaste qualem finem vitæ,
Et nuptiarū tuarū ppter ænigmata sphigis sustinuisſi?
Quomodo vero facta est cædes geminorum filiorum,
Et certamen ortum ex diris Oedipi? dic mihi.

Nun. Successus q̄ de secundis vrbiſ nōſtre ante mœnia 1365

Seis: non enim ita procul sunt ambitus murorum,

Vt nescias omnia quæ ibi geruntur.

Postquam enim armauerunt corpus ferreis armis

Senis Oedipi adoleſcentes,

Steterunt venientes in locū medium inter acies 1370

Duo duces, & duo imperatores,

Vt in certamen ſingulare deſcenſuri robore haſtæ.

Intuens autem Argos, emiſit Polynices preces:

O veneranda Iuno, tuus enim ſum, poſtquam nuptiis
Adiunxi,

Ἦδη περ ἀρχὴν περὶ ὅσιν Οἰδὶ ποῦ.

κρί. Οἶμοι, τὸ μὲν σημεῖον ἴσσοι τὸ δὲ,
Σκυθρωπὸν ὄμμα, & αἰσχυρὸν ἄλγεα
Σπέρχοντες, ὅς ἡμῖν ἀνέλπει τὸ δρᾶμα.

Τροχαί.

κρί. ὦ πάλας ἐγὼ, πῖν' ἐπιμύθον, ἢ πῖνα λόγον; 1345

κρί. Οἶσμι δ' ἐπεὶ δὴ περὶ τοῖς φροσύναις δέχῃ λόγον.

κρί. ὦ πάλας, διὸς ὡς αὐτῷ, μεγάλα γὰρ φέρω κηρὰ.

κρί. Πρὸς πῶς αἰμύλοις ἀλλοῖς πῆμασι λήξῃς ὅτι;

κρί. Οὐκέτ' εἰσι τῆς ἀδελφῆς περὶ δὲ οὐ φάει, Κρίων.

ΑΝΟΜΟΙΟΣ ΤΡΟΦΑ.

Στρεφή α'.

κρί. Ἐγὼ, μεγάλα μοι θρήνοι σπέρτα, καὶ πόλιν. 1350

κρί. ὦ δῶμα, τί εἰσενέουσιν Οἰδὶ περὶ τοῦδε,

Πυθῶν ἐμὴν αἰσὺν συμφορὰς ὀλωλότων;

κρί. ὦ δῶμα, τί εἰσενέουσιν γὰρ ἐφ' ὅσων τ' ἐπύρχοντο.

Στρεφή β'.

κρί. Οἶμοι, ζυμφορὰς βαρὺν ποταμὸν ἔτα.

κρί. Οἶμοι, κηρὰν δύστηνον, ὦ πάλας ἐγὼ. 1355

κρί. Εἰ καὶ ταῖς αἰσὺν τὰ πῶς ἐν εἰδείῃς κηρὰ.

κρί. Καὶ πῶς χροῖται αὐτῶν δύστηνον ποταμὸν περὶ;

κρί. Τίθει καὶ ἀδελφῆς σὴ, δουρὶν περὶ οὐκ ἐμῇ.

Στρεφή γ'.

κρί. Ἀνάστα, ἀνάστα κακὸν τὸν,

Ἐπὶ κροῦπι περὶ λουροπῆρας καὶ πύργου χροῖται. 1360

ΙΑΜΒΟΙ.

κρί. ὦ τλήμων, οἷον πέριξ λαχέσθαι βίαν,

Γαμῶν τε πῶν σὺν, Σφίγῃς αἰνὶν μὲν ἐτλησ.

Καὶ πῶς περὶ αἰσὺν διπλῶν πυθῶν φόνος,

Λαχέσθαι τ' ἀγῶνισμ' Οἰδὶ ποῦ; σὴ μὲν μοι,

κρί. Ταῖς αἰσὺν πύργων δουροπῆρας χροῖται. 1365

Οἶδ' ὅς μακρὸν γὰρ τῶν σφίγγων ἀνελύκει,

ὦς τ' ἐγὼ ἀπαντῶ εἰς εἰδείῃς περὶ δρᾶμα.

Ἐπὶ γὰρ λαχέσθαι σὺν ἐμῇ σφίγγῃ σφίγγῃς

Οἱ τὰ μέγας Οἰδὶ ποῦ νεανίας,

Ἐστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μετὰ χροῖται. 1370

Διὸς αἰσὺν καὶ διπλῶν σφίγγων ἀνελύκει,

ὦς εἰς ἀγῶνα μοι μακρὸν ἀνελύκει.

Ἐλπίσας δ' εἰς Ἀργεὺς καὶ Παλλῶν κηρὰς.

ὦ πότνια Ἥρα, τίς γὰρ εἴμ', ἐπὶ γοῖς

Habebāt magnū pugne tumultū circūstātē ipsos. 141
 Et quodāmodo rei successū pſentēs Ete. Theſſalicū
 Vſurpauit cōmētū sibi notū ob commercium agri.
 Omittens enim praesentem laborem,
 Sinistram quidem pedem retro refert,
 Ante concantati ventris, & lateribus cauens 142
 Protendens vero dextrum pedem, per umbilicum
 Demisit ensē, egitque ad spinas vertebrae.
 Simul autem flectens latera, & ventrem miser
 Polynices cum sanguineis guttis cadit.
 Hic vero tanquam vincens iam, & victor pugna, 143
 Abiciens gladium in terram, spoliabat eum,
 Non habens mentem apud se, sed illic.
 Quod & fecellit eum: adhuc. n. exiguū quiddā spirans
 Scruasque ensē in tristi casu,
 Vix quidem, extēdit tamen ensē in hepar 144
 Eteochs Polynices, qui prius lapsus erat.
 Terrā aut mordicus apprehēdentes alter, ppe alterū
 Cadunt ambo, nec discereuerunt victoriam.
 Cho. Heu, heu, quantum tuus ego gemo mala tua Oedipe.
 Cre. Tuas autē execrationes videtur impleturus esse Deus.
 Nun. Audi nunc etiam, quæ præter hæc acciderunt mala.
 Postquam filii lapsi relinquerunt vitam,
 Tunc mater misera accedit
 Cum filia, celerique gressu.
 Videns autem vulneratos letali cæde, 144
 Eiulauit: O filii, tarda auxiliatrix
 Adsum. Aduoluta autem per vices, filios
 Deplorabat, & lugebat magnū labore suorum vberū
 Gemens, & soror comes matris simul:
 O nutricii senectutis matris, o mearum nuptiarū 145
 Proditores fratres charissimi. ex pectore autem
 Flatum emittens difficilem rex Eteochs.
 Audiuit matrem, & porrigens humidam manum,
 Vocem quidem non edidit, sed ex oculis
 Salutauit eam lachrymis, vt significaret amorem. 145
 Alter vero adhuc spirabat, & intuens sororem,
 Et anum matrem, Polynices hæc dixit.
 Perimus o mater, miseret me vero tui,
 Et sororis huius, & fratris mortui.

Amicus

Πολυὺν ταραχμὸν ἀμφιβάων τ' εἶχον μέγας.
 Καὶ πῶς νοήσας Ἐποκλῆς, πῶς ἦτορ αἰὼν
 Εἰσηγάγε σέφισα ὁμιλίᾳ χθονός.
 Ἐξ ἀκρωγείας γὰρ τὸ περιεσώτος πόντος,
 Λαὼν μὲρ εἰς τὰ πῶθεν ἀμφὶ ῥέ' ἔπιδε.
 Πρὸς τὴν κατὰ χερσὶν ἀλαβὴν μὲρ ὄ.
 Πρὸς αὖτ' ἡ καλὸν δεξιὸν, δι' ὀμφαλὸς
 Κατ' ἤκεν ἔγχος, σφονδύλοισι τ' ἐν ἡρμῶσιν.
 Ὅμοῦ δ' ἡμῶν πάλαι καὶ νῦν πάλαι,
 Σὺν αἰματηραῖς σαχνοῖσι Πολυνείκης πιτνεί.
 Ὅσ' αἰς κρητῶν δὴ καὶ νεκρῶν ἀνέχεται,
 Εἰς ὅς οἱ καὶ ἐν γάμον, ἐπὶ δὲ τὴν,
 Τὸν νοῦν πρὸς αὐτὴν ἐπὶ ἔχον, ἐκείσε δὲ.
 Ὁ καὶ νῦν ἐσφῆλ' ἐπὶ γὰρ ἐμνήσθην βροτῶν,
 Σὺ δὲ σὺν στήθεσιν ὅν λυγρὰ πῶς ἔμελλε,
 Μόλις μὲν, ἐξέτινε δ' εἰς ἡπείρου ξίφος
 Ἐποκλῆς, ὁ παῖς δὲ Πολυνείκης πῶν.
 Γαῖαν δ' ὁ δὲ ἔλόντες, ἀλλήλων πέλας
 Πέσθουσιν ἐμφαν, καὶ δὴ δάκρυα κροῖτο.
 Φεῦ, Φεῦ, καὶ νῦν σὺν Οἰδῖ που, σὺν ἄν, σὺν.
 Τὰς αἰεὶ δ' ἀρετὰς οἴκειν ἀνθρώπων θεός.
 Ἄκουε δὴ νῦν καὶ τὰ παῖς τὸ τοῖς κακῶ.
 Ἐπὶ τέκνω πῶσιν ἐλπίσιν βίον,
 Ἐν τῷ δὲ μητρὶ ἡ πάλαινα παρὰ πῶν,
 Σὺν παρὲν καὶ κατὰ τὴν μίαν πόδες.
 Τετάρτῃ μὲν δ' ἰδοῦσι καὶ σφαιρῶν,
 Ὁμοῦ δὲ αὖτ' ἐπὶ βοήθῃ μὲν.
 Παρεμὶ, παρὰ πῶν δὲ αὖτ' ἐπὶ πῶν
 Ἐκλαί, ἡ δὲ πῶν τὸν πολὺν καὶ πῶν,
 Σπένος, ἀδελφῇ δ' ἡ παρὰ πῶν ὁμοῦ,
 Ὁ δὲ καὶ πῶν καὶ πῶν, ὁ καὶ πῶν καὶ πῶν
 Πρὸς δὲ ἀδελφῶν φίλων πῶν δὲ ἀπὸ
 Φύσιν αὖτ' ἐπὶ τὴν Ἐποκλῆς ἀνέχεται,
 Ἦτορ καὶ πῶν καὶ πῶν καὶ πῶν καὶ πῶν,
 Φωνὴ μὲν καὶ πῶν καὶ πῶν καὶ πῶν καὶ πῶν,
 Πρὸς τὴν ἀνέχεται, αὖτ' ἐπὶ τὴν φίλα.
 Ὅσ' αὖτ' ἐπὶ πῶν καὶ πῶν καὶ πῶν καὶ πῶν,
 Γραῖαν τε μητρί, εἰπε Πολυνείκης πῶν,
 Ἀπὸ δὲ καὶ πῶν καὶ πῶν καὶ πῶν καὶ πῶν,
 Καὶ πῶν δὲ ἀδελφῶν καὶ πῶν καὶ πῶν καὶ πῶν.

Q 2

1415

Φίλος γδ', ἐχθρὸς ἐχθρὸς· ἀλλ' ὁμως φίλος.
 Θάψον δὲ μὲν ὦ περὶ δαίμων, καὶ σὺ σύζωνε,
 Ἐν γῇ πατρίᾳ καὶ πόλει θυμὸν μὲν
 Παρηγορεῖτον, ὡς ποσσὶ δὲ δὴ πύχην
 Χθονὸς πατρίδας, καὶ δόμους ἀπώλειαν.
 Ξυνάροισον ἢ βλεφάρῳ μου τῇ σῇ χερί,
 Μᾶτερ (ἤθησι δ' αὐτὸς ὁ μὲν ἔπι)
 Καὶ χεῖρετ'· ἤδη γάρ με πᾶσι δάκρυ σκότος.
 Ἄμφω δ' ἄμ' ἐξέπιδουσι ἀθλιοὶ βίον.
 Μήτηρ δ' ὅπως εἰσείδῃ τῶνδε συμφορῶν,
 Ὑπὸ πύρρῳ, ἢ πᾶσι ἐν νικητῶν ἐρίφω,
 Καὶ πᾶσι δὲ δεινὰ. Διὰ μέσου γδ' ἀνέχεται
 Ὡς ἴσθῃσιν, ἐν ᾧ τῶν φίλων τοῖς
 Θανούσῃ καὶ τῇ, ἀπὸ δαίμων ἀμφοῖν χεῖρες.
 Ἀνίξει δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔραν λόγων.
 Ἡμεῖς μὲν, ὡς νικῶνται διασώτῃς ἑμὴν,
 Οἱ δ' ὡς ἐκείνων. ἢ δ' ἔλας στρατηλάτης.
 Οἱ μὲν πᾶσι καὶ πᾶσι Πολυαῖκῳ δοροί,
 Οἱ δ' ὡς θυγόντων ἐδάμωδον νίκη πύλοι.
 Καὶ πᾶσι ὑπὸ ξηλῶν Ἀντιγόνη πᾶσι δ' ἄρχει,
 Οἱ δ' εἰς ὅταν ἦσαν. εἰ δὲ πᾶσι ἀντιμετρήσει
 Καθῆστο καὶ δόμῳ λαὸς ἀσπίδων ἔπι.
 Καὶ φησὶ μὲν ὑπὸ πύχῃσι περὶ μὲν
 Ἀργείων εἰσπεσόντες ἐξ αἰφνης πᾶσι.
 Κῆδεϊς ὑπὸ πύχῃσι, πύχῃσι δ' ἐξ ἐπὶ μάχῃ
 Φόβῳ πύχῃσι. ἔρρει δ' αἵματι μὲν νικητῶν,
 Λόγῳ πύχῃσι. ὡς δ' ἐνικῶν μὲν μάχῃ.
 Οἱ μὲν Διὸς θεοπέποιθ' ἵστασαν βεβήκας,
 Οἱ δ' ἀπὸ δαίμων συλῶντες Ἀργείων νικητῶν,
 Σκυλεύματα εἶσαν τῶν ἐπὶ ἐπὶ πομπῇ.
 Ἄλλοι δ' ἐπὶ τῶν θυγόντων Ἀντιγόνης μέγα
 Νικητῶν φέρουσιν ἐν γῇ οἰκίσαντες φίλως.
 Πόλιν δ' ἄρῳσι οἱ μὲν ἐν πύχῃσι
 Τῇ δ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δὴ ἐν πύχῃσι.

ΑΝΑΠΑΞΤΟΙ.

2. Οὐκ εἰς αἰχμᾶς ἐπὶ δὴ ἐν πύχῃσι δαίμων ἦκε.
 Πᾶσι γδ' ἰσοσφιν πύχῃσι νικητῶν
 Τελος ὦν ἦδη πᾶσι καὶ πᾶσι μελαινέροις.
 Κοινῇ θανάτῳ σκότειαν αἰῶνα λαχόντων.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

α. Οὐ καὶ ἐν πύχῃσι βροτῶν δαίμων

145

146

146

147

147

148

148

149

149

Amicus enim hostis factus est, sed tamen amicus. 145
 Sepelias vero me o mater, & tu soror,
 In terra patria, & urbem iratam
 Placate, ut eatenus consequat
 Terram patriam, etsi regnum perdidit.
 Compose vero palpebras meas tua manu, 146
 O mater (ponit autem eam simul ipse ad oculos suos)
 Et valet. iam enim circumdant me tenebrae.
 Ambo autem simul exhalauerunt miseram vitam.
 Mater vero postquam vidit hanc calamitatem,
 Vehementer dolens rapuit gladium hærentē in cadaue-
 Et fecit atrociam. nam per medium guttur [re, 146]
 Adigit ferrum, inter vero suos charissimos
 Mortua iacet, complexa utrumque manibus.
 Surrexit autē erectus exercitus in cōtentionē sermonū,
 Nos quidem quasi vicisset dominus meus: 147
 Illi vero quasi alter. erat autem cōtentio inter duces.
 Illi. n. Polynicem prius verberasse fratre hasta dicebat:
 Hi vero, quod utroque mortuo nusquā victoria esset.
 Interea vero recessit Antigone seorsim ab exercitu.
 Isti vero ad arma ruerunt Bene autē quadā prudentia
 Sedebat Thebanus exercitus in clypeis,
 Et anteueritimus nondum armis septum
 Argium exercitum, irruentes subito:
 Et nullus impetū nostrū sustinuit. cōpleuerunt autē cāpos
 Fugientes. fluebat autē sanguis sexcentōrum cadauerū 148
 Cadentium hasta. Ut autem vicimus pugna,
 Alii quidem statuerunt trophæum Iouis statuam,
 Alii vero prædantes clypeos Argiuorum cadauerum,
 Spolia intra urbem missimus.
 Alii vero cum Antigone, mortua 148
 Cadauera ferunt huc, ut misericordia moti sepeliant
 Urbis vero hæc quidem certamina felicissima [amici.
 Huic euenerunt, alia vero infelicissima.

Chorus.

Non ad aures amplius calamitas regie domus venit.
 Licet enim videre cadauera mortuorum 149
 Trium iam hæc ante atria,
 Qui communi morte consecuti sunt obscurū æuum.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

α. Non velans circinnis ornatas

149

Teneras genas, nec a virginitate manantem
Sub palpebris purpureum colorem, ruborem 149
Vultus, verita, feror ut Baccha ad cadauera,
Velis reiectis a mea coma,
Et deposita stola fimbriata deliciarum *meorum*,
Pompæ dux mortuis luctuosa. heu, heu. [150
Hei mihi Polynices, profecto respondisti tuo nomine
Hei mihi, mihi Thebæ, tua enim lis non est lis,
Sed cæde cædes perdidit domum Oedipi,
Peracta sanguine diro, sanguine tristi.
Quem accentorem,
Aut quæ poeti cū, atq; lugubrem gemitū ad lachrymas
Lachrymas, o domus, domus, accersens ciebo? [151
Ferens hæc tria cruenta cognata cadauera,
Matrem, & filios, gaudia Erinnyes?
Quæ domum Oedipi prorsus perdidit,
Quando sæuæ, & perplexæ 151
Subtile carmen intellexit,
Interficiens corpus Musicæ sphingis, hei mihi pater.
Quæ Græcia, quis barbarus, aut quis superiorum
Nobilium alius sustinuit tot mala?
Per quotidianū sanguinē, tales luctus manifestos? 152
O misera ego, (sicut plorat quædam auis
In summis ramis querens, vel abietis,
Sedens priuata matre,
In meis ciuiatibus, & doloribus concentrix)
Quæ lamētationē lamētationib. istis ante fratrum cadā
Sola vero vitā actura semper, [uera plorans edo, 152
In stillantibus lachrymis lugens resonabo.
Ad quem primum a laceratione comæ
Primicias iaciam? an ad gemina matris meæ 153
Vbera lactis?
An ad mortuorum fratrum vulnera pernicioſa?
Heu, relinque ipsam domum,
Effersens cæcum oculum, o senex pater:
Ostende o Oedipe tuā miserā vitam, qui intra domū
Coniciens caliginosas tenebras in tuos oculos, 153
Trahis longam vitam.
Audis ne o errans in domo,
Miserum pedem senilem in cubili fouens?

Ἀρεὴ παρθένος, ἔσθ' ὑπὸ παρθενίας
Τὸν ὑπὸ βλεφάρων φοίνικ' ἐρύτημα 1495
Προσωπῷ, αἰδὺν ἄνδρα φέροντα βάκχα νεκρῷ,
Καὶ δέ μιν ἀδικῶσα κόρυς ἀπ' ἐμῆς,
Σταλιδὴ κρηγεῖσσαν αὐτῆσσι τρυφᾷ,
Ἀρμόδιον νεκρῶσι πολύτρονον. αἶ, αἶ,
ὦ μοι μοι ὦ Πολυνείκεϊ, ἴφους ἀρ' ἐπ' αὐτῶν. 1499
ὦ μοι μοι ὦ ἦτορ, σὸν δὲ τέλει, σὸν τέλει,
Ἀλλὰ φέρε Φοῖνος Οἰδιπόδα δόμον ὀλίγη,
Κρανθεὶς ἀμυγδαλῶν, ἀμυγδαλῶν.
Τίνα πῶς φέρον;
Ἡ τίνα μευ σὸν πόλον φέρον, ἐπὶ δόμοισι,
Δάκρυται ὡδὲ μοι δόμος ἀνὰ κρηγεῖσσι, 1505
Τελὸς δ' ἐφ' ἐσθ' αὐτῶν, ἀμυγδαλῶν σύχναται,
Ματέρων, ὡς τίνα, γάρ μοι ἔστιν Ἐρινύες
Ἀδμόν Οἰδιπόδα πῶς πῶν ὀλίγη,
Τὰς ἀρτίας ὅτι δυσχερῆς τοῦ
ἔωσεν, μέλ' ὦ ἔγωγε,
Σφίγγος αἰδὺν σῆμα φονδύσις. ὦ μοι πῶς. 1510
Τίς ἔμελλ' ἢ βάκχαρος, ἢ πῶν ἀσπίδοι-
θεν ὀφθαλμῶν ἐπερὶ ἐτλα κρηγεῖσσι
Δι' ἀμυγδαλῶν ἀμυγδαλῶν τοῦ δ' ἄλγος φανερῶς
Τῶν δ' αὖτ' ὡς ἐλπίζει περὶ ὄρους,
Δρυὶς, ἢ ἐλπίζει ἀκρογῶντος ἀμφικλαδῶν
Ἐξορῶντα μογυμῶτος,
Οδυρμαῖς ἐμῶν, ἀχρεῖ σιωπῶν.
Αἰλινον αἰσθόμενον ἢ τίς δὲ πῶς καλῶ. 1520
Μόνα δ' αἰὶνὰ Διὸς ἔστιν τὸν αἰὶνόν
Ἐν λειδορῶσι δακρυοῖσιν ἰαχίστο.
Τίς ἐπὶ πῶς τὸν δόμον χεῖρας ἀνὰ κρηγεῖσσι
Ἀπαρχαῖς βαλῶν, μετὰ τὸν ἐμῶν ἐν δόμοις
Γάλακτι πῶς κατῆσιν, 1525
Ἡ πῶς ἀδελφῶν ἐλπίδων αἰσθόμενον νεκρῶν
Ὅπως δὲ λείπει τοὺς δόμους,
Ἀλλὰ δὲ ὄμμα φέρον, πῶς τὸν γάρ μοι,
Δεῖξον Οἰδίπου σὺν αἰὶνῶν μέλ' ὡς ἐπὶ δόμοισιν
Αἰετὸν σὺν ὄμμασιν τοῖς βαλῶν, 1530
Ἐλπίς με κατὰ πῶν καλῶ.
Κλυεῖς ὡς αἰὶν ὀλίγη ἀλάντων,
Τίτ' ἐμὸν πόδα δέ μιν τοῖς δόμοις τοῖς ἰαχῶν;

οἰδ. Τί μ' ἀπαρξέει βακτερόμενος τυφλός;
Πόδες ἐξαγαγέτε εἰς φῶς,
Διήρη σκοπίων ἐν θαλάμῳ,
Οἰκτεροῦντες δακρυόεις,
Πολὺν αἰθέρος ἀφανέστες ἐδωλον,
Ἡ νίκω ἐνερθεν, ἢ πᾶν ὄνειρον.
ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

οἰδ. Δυστυχὲς ἀρξίλειος ἔπος οἴσῃ.
Πάτερ, σκέπε σσι τέκνα λούσας·
Φάος, ἔσθ' ἄλλοις. ἀπαρξέτε βακτεροί,
Πόδες σσι τυφλοῦ πομπῇ θεοῦ πύμῳ.
Αἰὲν ἐμὸν χεῖρ πάτερ, ὦ μοι.

οἰδ. Ὡς μοι μοι ἐμὸν παῖδων.
Πάτερ γὰρ τεκνέειν, πᾶσι αὐτέων.
Τελὸς αἰ ψυχῇ, πῶς μοιραῖα,
Πᾶσι ἔλιπον φάος, ἀπὸ πόνου αὐδῶ.

οἰδ. Οὐκ ἐπ' ἀνείδεον, ἔσθ' ἐπὶ χερμασί,
Αἶψ' ὀδυμῶσι λίσσω. ὁ σὸς ἀλάστωρ
Εἴθεσι βέλων, καὶ πυρὶ, ὁ χειρὶ λαοῦ μοιχαῖς,
Ἐπὶ πᾶσι δὲ ἔσθ' οὐδ' ὅτι πᾶσι.

οἰδ. Ἰὼ μοι αἰ, αἰ. Α. τί παθε καὶ σὺ τέτις;
οἰδ. Τίκα. Α. δὲ ὀδυμῶσι ἔσθ' αἰ,
Εἰ πᾶσι τῇσι πᾶσι γ' ἐς ἀρμυρὰ λούσων
Ασπίδι, καὶ δὲ σὺ μοι νεκρῶν

οἰδ. Ὁ μὲν αὖ αὐγὰς σὺς ἐπὶ νύκτας.
οἰδ. Τῶν αὖ ἐμὸν πάλιν φανερὸν κακόν.
Αἶψ' ὀδυμῶσι, πῶς μοι τέκνον ὄλετο μοιραῖα,
ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

οἰδ. Δάκρυα γὰρ φανερὰ πᾶσι τῇσι μερῶν.
Τίκα μοι σὺν ἐφίρην ἐφίρην,
Ἰκέτις ἰκέτις αἰσθητῶν.

οἰδ. Ἐὐρα δ' ἐν ἡλέκτροισι πύλαις τέκνω,
Λαοῦ γὰρ φονὴν καὶ λείψανον ὄλεος
Κοινὸν ἐνυάλιον μήτηρ,
Ὡς ἐπὶ λείονος ἐνυάλιος.

οἰδ. Μαρτυρῶς ἐπὶ τῇ αὐμασίᾳ αἰμασίᾳ,
Ἡ δὲ ψυχῇ λούσων, φονίαν,
Ἀνελκὴ νύκτας, ὥς παρ' Ἀργεῖ.
Χαλκὸς γὰρ ἐν τῇ λαοῦ σὺν νεκρῶν πύλῳ
Ὁ δὲ σὺν αἰσθητῶν ἐπὶ νύκτας.

οἰδ. Quare me ὁ filia incessu baculi & cæci
Pedis, eduxisti in lucem.
Manentem in lecto, ex thalamis tenebricosis?
Maxime miserandis lachrymis,
Canum, & obscuram ætheris simulachrum,
Aut cadauer subterraneum, aut volucre somnium?

Antigones.

Miserum sermonem nuncii feres.
O pater non amplius tibi filii vident
Lucem, neque coniunx, quæ ad baculum
Pedem tuum cæcum regendi ministeris
Semper curabat pater: heu mihi.

οἰδ. Hei mihi, hei mihi ob mea mala.
Licet enim gemere, licet vociferari.
Tres animæ, quo fato,

οἰδ. Quomodo reliquerunt vitam? ὁ filia, loquere.
Non exprobandi causa, nec insultandi gratia,
Sed cum dolore dico, tuus genius malus,

οἰδ. Grauis gladiis, & igne, & sæuis pugnīs,
In filios irruit tuos, ὁ pater.

οἰδ. Heu, heu. Ant. quare ista gemis?
οἰδ. Propter liberos. Ant. Per dolorem vadens perires,
Si intuens currus quadriungos.

οἰδ. Solis, hæc corpora mortuorum,
Oculorum tuorum acie considerares.
οἰδ. Meorum quidem liberorum manifestum est malum,
Sed misera coniunx, quonam fato perit ὁ filia?

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

οἰδ. Lachrymæ lugubres manifeste omnib. factæ sunt, 1560
Filiis mamas ostendebat, ostendebat
Supplex mater supplices exerens.

οἰδ. Inuenit autem filios ad portam Electram,
In prato, vbi nascitur lotus, hastis
Communem Martem, mater,

οἰδ. Ceu leones contubernales
Pugnando committentes in vulneribus sanguinis,
Iam frigidam, & cruentam libationem,

οἰδ. Quæ Pluto quidem fortitus erat, præbuerat vero Mars.
Æneum autem accipiens a mortuis
Ensem, misit in suum corpus.

Præ

Præ dolore vero filiorum cecidit iuxta filios.
Omnes autem hoc die congregavit, o pater,
Nostræ domui dolores Deus,
Qui hæc perficit.

1571

Chorus.

Cho. Multorum malorum initium fuit Oedipi domui
Hic dies. Vtinam autem post hæc sit felicior vita.

Cro. Lucrum quidē iam finē facite, quia tēpus est sepulturæ
Mentionem facere. hæc vero Oedipe verba
Audi. Principatum huius terræ dedit mihi
Ereocle, filius tuus, dans dōrem propter nuptias
Hæmoni, & coniugium filia: tuæ Antigones:
Non igitur sinam hoc hanc terram amplius incolere.
Clare enim dixit Tiresias, nunquam

1580

Te in hac terra habitante, bene æduram urbem.

1581

Quare abi. Hæc vero non dico tibi per contumeliam.

Neq; tuus existens inimicus, sed ppter malū genium,

Qui te agitat, timens ne terra aliquid mali patiat.

Oedi. O fatum, quam me ab initio genuisti miserum,
Et infelicem, si quis alius hominum fuit.

1590

Quem, priusquā venīre ex conceptu materno in lucē

Nondum natum me Apollo Laio vaticinatus est

Homicidam fore patris. O miserum me.

Postquā vero nat⁹ sum, statim pater, q. me seminauit

Interfici me curat, existimās me sibi hostē infelicē fore:

(Oportebat enim cum interfici a me) mittit autē me

Desiderantem vbera prædā feris infelicem,

Vbi feruatus sum. Vtinam vero Tartari

Venisset in profundos hiatus Cithæron,

Qui mē non perdidit: sed vt feruirem, mihi

1600

Dedit fortuna, apud Polybum dominum.

Deinde cum interfecissem meum patrem infelix ego,

In matris veni miseræ lætum,

Filiosque fratres genui, quos perdi,

Accipiens imprecationes a Laro, & dans liberis:

1605

Non enim tam stultus ego natus sum,

Vt in meos oculos, inque meorum filiorum vitam,

Sine deorum aliquo hæc patrarem.

Sint illa. quid faciam igitur o infelix ego?

Quis comitabitur me dux cæci pedis?

1610

Hæcne

Αἴθε δὲ τέκνων ἔκτο' ἀμφὶ τέκνοισι.
Πάντα δ' εὖ ὡς ἡμεῖς τοῖς δὲ συνάραχον, ὡς πατέρες,
Ἀμειτέρῃσι δόμοισιν ἄρχη θεία,
Ὅς ἔαδ' ἐπὶ τῷ δαίμονι.

1575

I AMBOI.

Πολλῶν κακῶν κατὰρξεν Οἰδίου δόμος
Τὸ δ' ἡμεῖς. εἴη δ' εὖ τυχερὸς βίος.
Οἰκτῶν μὲν ἤδη λήγῃ, ὡς ὦρα πέφικε
Μνημεῖον τιθεῖς. πάντες Οἰδίου πόλεως
Ἀγνοοῦντες δόμοις τῇδε γῆς ἰδὼν ἐμοί
Εὐποκλήεις σὸς παῖς, γάμων φερὺς διδοὺς
Αἰμοῖνι κόρης τε λίκτεον Ἀντιγόης στήθεϊ.
Οὐκ ἔγωγε εἰσὶν τῶνδε γλῶσσαι οἰκῶν ἐπὶ
Σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας, ἔμηνε ποτε,
Σοὶ τῶνδε γῆν οἰκῶντος, εὖ περ ἄξιον πόλιν.
Ἀλλ' ἐμὲ μίξῃς καὶ πέδῳ, ὅς τ' ὄρεαι λήγῃ
Οὐδ' ἔχρησται σὸς, ἀλλ' ὅς τ' ἐκείνη ἀλάτρεται
Τῆς σούης, δαδαικῶς μὲν ἢ γῆ πᾶσι κακῶς.

1580

1585

Ὡς γὰρ ἀπ' ἀρχῆς τῶνδε μὲν ἐφύσταντο δαίμονες,
Καὶ τλήμων, εἰς πᾶσι κατὰρξεν ἄνθρωπων ἔφυγε.
Ὅν καὶ περὶ εἰς φῶς μετατρέψας ἐμὲ γῆρας μελαινέον,
Ἀγνοῶν Ἀπόλλωνος λαοῖν καὶ ἱεράσι
Φονέαν ἡρώεσσαν πατρός. ὡς πέλας ἐχρῆν
Εἰπεῖν, ἔλθ' ἡμεῖς, αὐτὸς δὲ σπείρει πατὴρ
Κτείνε με, νομίζων πολλοῖσιν δυσεύχμενα
Χρῆν γὰρ γενεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ. πέμπει δὲ με,
Ματρὶν προσηύδα, ἥρσιν ἀδελφὸν βορέην.
Οὐ σὺ δὲ με δόξα. παρὰ γὰρ γῆν ὡφελὲν
Ελθεῖν Κιθαιρῶν εἰς ἀέρας αἰετὸς κρηίδος.

1590

1595

Ὅς μὲν ἐδιδάξατο, ὡς δὲ δούλιον ἐμὲ
Δαίμων ἰδὼν καὶ Πόλυβον ἀμφὶ δακτύλῳ
Κτείναν δ' ἐμὲ μὲν πατέρ' ὅς δυσεύχμενα ἐχρῆν
Εἰς μετατρέψας ἡλθον τ' παλαιὰ παρὰ λήγῃ.
Παῖδας τ' ἀδελφὰς ἱπποκῶν, ὡς ἀπὸ λήγῃ
Ἀφ' οὗ παρὰ λήγῃ λαοῖν, ὡς παρὰ λήγῃ
Ὅν γὰρ τοσούτων ἀνθρώπων πέφυκα ἔγωγε.
Ὡς εἰς ἐμὲ ὄρεται, εἰς τ' ἐμὲν πατέρ' ὡς
Ἀλλ' ὅς τ' ἐμὲν τῷ δαίμονι ἐμνηστεύσασθαι
Εἶναι. τί ἀράσσω δὴ; ὅς δυσεύχμενα ἐμὲ
Τὸς ἡμεῖς μὲν ποδὲς ὁμοῦ τῇ τε φρεσὶ

1600

1605

1610

Hæcne

- Ἡδ' ἢ θανόντα; Ζῶσα γὰρ σὺ φ' οἶδ' ὅτι.
 Αἶψ' εὐτυχὸς ἐλὼσθαι; ἀλλ' ὅτε ἐστὶ μοῖρα.
 Αἶψ' ἢ παύσῃ αὐτὸς εὐρυμ' αὐτὸν βίον;
 Πόθεν; πῶς ἀρδὴν ὦδ' ἀποκτείνεις Κρέον;
 Αποκτενέας γὰρ, εἰ με γῆς ἐξω βαλεῖς.
 Οὐ μὲν ἐλίζας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρα γόνυ,
 Κακὸς φανόμην. τὸ γὰρ ἐμὸν ποτ' ἀγνοῖς
 Οὐκ αὖ παρδοίην, ἂν δὲ πρὸς πρῶτον κρεῖσσ.
 Σοὶ τ' εὐλέλεκται, γυναικαὶ μὴ χράζων ἐμῶ.
 Εἰ γὰρ γυναικὶν σ' ὅτε ἐλάσσω αὐτὸν χθονά.
 Νεκρῶν γ' ὅτι πάντες, πῶς μὲν εἰς δόμους χρεῖων
 Ἦδη κρεμίζων. πάντες δ' οἱ, ὅς περ σὺν πόλιν
 Πατρὶδ' αὐτὸν αἰσίοις ἦλθε, Πολυνείκευς νέκλ.
 Εὐκλείδης τ' ἀγαπῶν τῆς δ' ὄρω ἐξω χθονός.
 Κερύεσται γ' παῖσι Καδμείοις παῖδ'.
 Ὅς αὖ νεκρῶν τόνδ' ἢ κρεῖσσον ἀλά.
 Ἦ γὰρ κούλ' ἵππων, γυναικῶν αὐτὸν ἀξέσται.
 Εἰ γὰρ δ' ἀκλαυτῶν, ἀπαφρον, οἰδνοῖς βορρῶν.
 Σὺ δ' ἐκλιπόσσει περὶ ὕψων νεκρῶν γυναικῶν.
 Κομίζεσθαι τὴν Ἀνδρομένην δόμων ἵσταν,
 Καὶ παρρησίαν, τὴν εἰσοδῶν ἡμίρην.
 Μένειν σ', ἐν ἧ σέ λίκτεον αἰμῶν γ' ἡμῶν.
 Ὡ πάτερ, ἐν οἷς κείμειδ' ἀθλοῖς κρεῖσσ.
 Ὡς σὺ τινάξων τῶν περὶ κούλ' ἵππων.
 Οὐ γὰρ τὸ μὲν σοὶ βαρὺ κρεῖσσ, τὸ δ' εἰς βαρὺ.
 Αἶψ' εἰς ἀπαιτῶν δὲ συχρῆς ἐφύς πάτερ.
 Αἶψ' σ' ἐρωτῶ πῶς νῦν κρεῖσσον,
 Τί τὸνδ' ὕβρις πατὴρ ἀποκτείνων χθονός;
 Τί γέροντος ἐπὶ παλαιῶν νεκρῶν;
 Εὐκλείδης βαλόμενος, εἰς ἡμῶν παῖδ'.
 Ἀφρονέας γὰρ σὺ μωρὸς ὅς ἐπειθου παῖδ'.
 Πῶς; τὴν τε ἀλμυρὴν εἰς δόμον ἐκπονεῖς;
 Οὐκ, ὡς παρρησίαν, ἢ κρεῖσσ τ' εἰρημνῶ.
 Τί δ' εἰς δόμον οὐκ ἐκπονεῖς δόμον;
 Οὐκ ἐννομῶν γὰρ τὴν δίκην παρρησίαν.
 Εἰ γὰρ γὰρ πόλιν ἐκπρὸς ὡς, σὺ ἐκπρὸς ὡς.
 Οὐκ ἐννομῶν ἐδωκε τῇ τύχῃ τὸν δόμον;
 Καὶ τὴν πατὴρ νῦν τὴν δίκην παρρησίαν.
 Τί παρρησίαν (ὡς, τὸ μέγας εἰς μετὰ γὰρ γῆς)
 Ἀπαφρονέας δ' οἶδ' ὡς, ὡς μετὰ γὰρ γῆς.

- Hæcne quæ mortua est? viuens enim satis scio fecisset.
 At beatum iugum filiorū? sed nō sunt amplius mihi.
 Verum ipse adhuc iuuenis inueniam mihi cibum?
 Vnde? quare me funditus sic occidis ὁ Κρέων?
 Occides enim, si me ex hac agro ciicias. 1615
 Non tamen voluens manus ad tuum genu.
 Timidus videbor: nam meam pristinā generositatem
 Non prodam, neque quamuis rem geram male.
 Tibi recte dictum, quod nolis gēua mea attingere.
 Ego vero non sinam te habitare hanc terram. 1620
 Horum vero mortuorū alterum quidē domū oportet
 Iam portare: alterum vero, qui euersurus urbem
 Patriam cum aliis venit, Polynicis cadauer,
 Eucite insepultum extra fines huius terræ.
 Promulgabuntur autē hæc omnibus Thebanis, 1625
 Quicumq; dephensus fuerit hūc mortuū aut coronans
 Aut terra tegens, & sepeliens, is pœnas morte luet.
 Relinq. n. oportet indeploratū, & insepultū, volucris.
 Tu vero relinqēs luctus trium cadauerū, [prædam.
 Recipe te ipsam. Antigone intra ædes, 1630
 Et fac officia virginis, futuram diem
 Expectans, in qua te expectat lectus Hæmonis.
 Ant. O pater, in quantis sumus miseris malis,
 Quam te gemo, plus quam mortuos. [non grauis:
 Non enim pars quidē malorū tibi grauis est, pars vero
 Sed in omnibus infelix es pater.
 Sed te interrogo nouissimum tyrannum,
 Quid hunc contumelia afficis, patrem expellens terra?
 Quare facis leges de misero mortuo?
 Cre. Est Ereoclis sententia hæc, non mea. 1640
 Ant. Stulta est, & tu stultus qui obtemperas istis.
 Cre. Quomodo? non est iustum exequi mandata?
 Ant. Non, si quidem mala sunt, & male dicta.
 Cre. Quid vero? non iuste hic canibus dabitur?
 Ant. Non iustam enim pœnam exigitis ab eo. 1645
 Cre. Si quidē urbis hostis fuit, qui hostis esse non debuerat.
 Ant. An non dedit fortunæ suæ animam?
 Cre. Et nunc in sepeliendo pœnam det. [sit persecutus?
 Ant. Quo peccato cōmisso pœnas luet, & armis suæ agri partē
 Cre. Insepultus erit hic vir, ut icias. 1650
 Ant.

αἰδὶ. Ἐπακλῆεις ἑ πῶμος, Πολυνείκους τι ποτὶ
 αὐ. Τῷ δ' ἰσχυρῶς σὺ κείνους ἀλλήλων πείσας.
 αἰδὶ. Πρὸς δὲς τοφλὸν ἥρ' ἐπὶ σπασσιντα δὲ νιχητῶ.
 αὐ. Ἰδοὺ θηρὸν τανὺν σὺν τέκνῳ ἀπὸ τοφλῶ.
 αἰδὶ. ὦ φίλῳκ ποτήμετ' ἀδελφ' ἀνδρῶν πεπείσας.
 αὐ. ὦ φίλῳκ περὶ δὴ τ' ὄνομα Πολυνείκους ἐν μέλῳ.
 αἰδὶ. Νῶν χρῆσσομαι ὡς παῖ Λοκίῳ σπάρῳ τευ.
 αὐ. Οὐ ποίεις ἀλλ' ἡ σπῆς μοχρῶς ἐνὶ κινεῶς.
 αἰδὶ. Ἐν ταῖς Ἀρήταις κατήσαν ἐν ἐμ' ἀλὼρμον.
 αὐ. Ποδὶ τίς σε πύρρος Ἀτρεΐδης ὡς σὸν δέειται;
 αἰδὶ. Ἰερός Κολωνός, δῶκε δ' ἱππῶν ἡσέο.
 αὐ. Ἀλλ' εἴπω, τοφλὸν ἥρ' ὑπορίτῃ πᾶσι.
 αἰδὶ. Ἐπὶ σπασσιντα τῆς δὲ κρηνοδῶς φονεῖς.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

αὐ. "Ἦν εἰς φυλάν τιλαινων. ἔρεξε χρεῖστα φίλων
Πάτερ γηρεῖ, πομπίμην
Ἔχων ἴμ', ὥστε ναυσιπομποὶ αὐερν.
οἰδὴ. Ἰδοὺ πορσίονμα, τέκνον σύ μου ποδαγὸς ἀθλία γηουδ.
αὐ. Γενόμεν, γηομεῖδ' ἀθλιαί γε
Δόμητι γηοαῖν μολίτω παρθένων δῆ.
οἰδὴ. Πόθι γηαῖν ἔχνος πῆγης
Βάκτρα σπῆς φεῖ ὦ τέκνον.
αὐ. Τάδε τάδε βάθι μοι, τάδε τάδε
Πόδα πῆδ', ὥς τ' ὀνειρεν ἰχμὺ ἔχων.
οἰδὴ. Ἰὼ ἰὼ δυσζυγῆς φυγᾶς.
Ελαυνέτ' ἄρ' ἰχμὺ πᾶσας.
Ἰὼ ἰὼ δεινὰ δέι' ἰγὼ τλαῖ.
αὐ. Τί τλαῖς, π τλαῖς; Οὐχ ὁρᾷ δικα κηρεῖς,
οἰδὴ. Οὐδ' ἀμείδωκα βροτῶν ἀσωσίας.
οἰδὴ. "Ὅσ' εἰμὶ, μισθων ὅς ἐπὶ
Κακίηνκιν τ' ἔρ' ἰγὼν τ' ἴδων,
αὐ. Παντὲς κηρεῖς αἰνέμ' ἀσωσιῶν δόρην.
οἰδὴ. Σφίγεις αἰὶ φέρεις ὀνειδος;
"Απυρὰ πᾶ πᾶρος ὄνυχματ' αὐδῶν.
Τάδε σ' ἐπῆρ' ἐμὲ λῆα πάγη,
Φυγῶδα πατρίδος ἀπὸ γηοῦρων,
"Ὡ πάτερ, γηεῖν που. πορξινά δεικρυν
Παρὰ φίλαισι παρθένοις λιποδὸς ἀπῆμ
Πατρίδος ἀπῆρ' ἰγῶν,
Απαρθένουτ' ἀλωνῶν.

1695

1709

1705

1710

1715

1720

1725

id.

Oedi. Vbi vero est cadauer Eteoclis, & Polynicis?
Ant. Illi duo porrectim tibi iacent iuxta se invicem.
Oedi. Appone caecam manum super vultus infelices.
Ant. Ecce tange manu tuos mortuos liberos.
Oedi. O chara cadauera, & misera miseri patris.
Ant. O charissimum igitur nomen Polynicis mihi.
Oedi. Nunc oraculum Apollinis ô filia perficitur.
Ant. Quod? an dices alia mala præter hæc?
Oedi. Me Athenis moriturum esse exulem.
Ant. Vbi nam? quænam te turris Attica recipiet?
Oedi. Sacer Colonus, domus equestris dei.

1695

1700

1795

1710

1715

1720

172

Sed age, seruis huius cæco patri,
Si quidem cupis esse socia huius exilii.
MONOSTROPHICA.

Ant. Vade in exilium miserum, præbe charam manum. 1790
O pater senex, comitem
Me habens, sicut secundū ventū comitantem naues.

Oedi. Ecce vado filia, tu sis mea dux misera.

Ant. Sumus sumus miserimæ utique
Inter omnes Thebanas virgines.

Oedi. Vbi ponam senile vestigium pedis? 1710
Porrigere mihi baculum filia.

Ant. Huc huc vade mihi, huc huc
Pone pedem, habens vires sicut somnium.

Oedi. O fugam miserimam,
Būcit Creon senem me ex patria. 1715
Ego atrocia, atrocia passus.

Ant. Quid sustines? quid pateris? non aspicit iustitia malos.
„ Neque compensat mortalium imprudentiam.

Oedi. Ego sum is qui ad Musam
Victricem, & cælestem veni, 1720
Cum soluissem obscurum ænigma virginis Sphingis.

Ant. Quid Sphingis refert gloriam?
Desine pristinam felicitatem narrare.
Hæ expectabant te miseræ calamitates,
Exulem ex patria factum. 1725

O pater, moritura alicubi, desiderabiles lachrymas
Apud amicas virginis relinquens, discedo,
Procul a patria terra,
Non more virginum errans.

R

566

238 EVRIPIDIS PHOENISSÆ.

Oedi. O mentem generosam.

Ant. In patris calamitate nobilem me faciet.

O misera ego propter fratris contumelias.

Qui mortuus periit insipultus extra paternas edes mihi

Quem, etiamsi me mori oporteat, pater,

Obscura terra tegam, i. clam humabo.

Oedi. Vade ad tuas sodales.

Ant. Sufficiunt mihi mea lachrymæ.

Oedi. Tu vero abi ut concipias preces ad aras.

Ant. Habent saturitatem meorum malorum.

Oedi. Vade saltem, ubi est templum Bromii

Inaccessum, in montibus Mænadis.

Ant. Heu Thebanam cerui pellem

Induta ego quondam,

In montibus, Semeles saltavi sacrum tripudium,

Beneficium ingratum in Deos conferens.

Oedipus.

Oedi. O patriæ inclyti ciues videte, sum Oedipus ille,

Qui soluit inclyta ænigmata & vir fuit maximus:

Qui solus compescui tyrannidem Sphingis cruentæ.

Nunc vero ignominia affectus, miser, miser expellor ex terra.

Sed quid hæc gemo, & frustra deploro?

Fatales enim casus oportet ferre mortalem.

Eho. O valde elara victoria, meam

Vitam teneas, me

Nec unquam cesses coronare.

Finis Phœnissarum.

ARGV.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

239

Φιῦ τὸ χρεῖσμον φρενῶν.

Εἰς πατρὸς γε συμφορὰς δὲ κλειᾶ με θήσῃ.

Τάλαυν' ἐγὼ συλῶνς δ' ὑβέλτο μύκων.

Ὅς ἐκ δδμῶν νέκυσ ἀγυπῶς οἰχεται, μέλειος.

Ὅν, εἰ με καὶ θανέην πάτερ χρεῶν,

Σχολία γὰρ καλὸν ψῶ.

Πρὸς ἡλικίης φανήσῃ σῆς.

Ἀλὶς ἐχρυσὸν ὑδρὸν μύκων ἐμῶν.

Σὺ δ' ἄμφ' ἱβρωϊκῆς λίβης.

Κέρυς ἐχρυσὸν ἐμῶν κρυπῶν.

Ἦ δ' ἄλλα βρομίας ἐν τε στήθεσιν

Ἀδελφῶν ὅρσι Μαιναδῶν.

Καὶ μοῖαν ὥν νεβρίδα

Σπολιδωτένιδμα ποτ' ἐγὼ

Σιμείας θρασυὶ ἐρεθὶν ὅρσι ἀνὴρ ῥάσας,

Χαλκὸν ἀχέειν εἰς θεὸς διδδόντας.

Τεθχεῖοι.

Ὡ πάτρες κλέροι πολίται, λάσσειτ' Οἰδίπους ἔδδ.

Ὅς καλὴν αἰνέγῃτ' ἐγὼ, καὶ μέγιστος ἐμῶν.

Ὅς μόνον Σφίγγος κατέχον τ' μισαφίης κρήνη.

Νυν δ' ἄμπερ οἰκτὸς οἰκτὸς ἐξαλωτομυχθονίης.

Ἀπὸρ τί τῶν τε θρῶν, καὶ κῶν τῶν οὐδ' ἐμῶν;

Τὰ γὰρ ἐκ θεῶν ἀνέγκας θνητὸν ὄντα δὲ φέρει.

Ὡ μέγα σεμνὰν ἴκη, τὴν ἐμὴν

Βίον κατέχεις,

Καὶ μὴ λήθεις σε φωνοῦσαι.

Εὐριπίδου Φοῖνισσαι.

R 2

YHO-

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ
Μ Η Δ Ε Ι Α Σ.

Ιάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπιγαμίζῃ· Ἐ Μήδειαν
γυναικὶ τῷ Κρέοντι τῷ Κορινθίῳ βασιλεῖ·
Γλαυκὴν πατρὸς γαμβρὸν, μετὰ δὲ ἡ Μήδεια φονεῖ
τὸν Κρέοντα ἐν τῇ Κορίνθῳ, παραπαισμένην αὐτὸν
ἡμέτερον μῆτορα, καὶ τυχούσαν, μετὰ τῆς χαλκῆς δούλης
παύδων πύμπη τῇ Γλαυκῇ, ἐσθῆτα, Ἐ χρυσῶν τε φανερῶν
ἰκετὴν χρυσαιμύνην, Ἄφ' ἧς τῆς· Ἐ οὐ Κρέων ὁ πατὴρ
τῇ θυγατρὶ, δάπαυται. Μήδεια δὲ τῆς ἐαυτῆς, παύδων
κατὰ τῆς, Ἐ φ' ἧς τῆς· ὁ δὲ Κρέων τῶν πῆρων, ὁ πατὴρ
ἔλαβεν, ἰπποχρεῖ γαμβρὸν, δάπαυται εἰς Ἀθήνας.
Αἰχμή τῷ Πανδίωνι· γαμβρὸν. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης
φασὶν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνέψυσσε τὸν Ιάσωνα· καὶ
σὺν αὐτῇ δὲ τῷ πατρὶος αὐτοῦ Λισσίου, ὁ τὸς νεώτερος
σὺν, φησὶν ὅτι·

Αὐτῆς δὲ Αἰσώνα ἦκε φίλον κῆρον ἡδαιόνην,
Γῆρας δ' αὖτις αὐτῇ· εἰδὴ ἦσι σὺν αὐτῇ.

Φάρμακα πολλὰ ἔψεν· ἐπὶ χρυσοῖσι λείοντι.
Αἰχμή· ὁ δὲ ἐν ταῖς τῷ Διονύσῳ τροφοῖς ἐστὶν, Ἐ
Διονύσου τροφοῦς μὲν τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνέψυσσε
ποιήσαι. Στῆφυλος δὲ φησὶ, τὸν Ιάσωνα τροφοῦν πρὸς
Μηδείας ἀνέψυσσε, ἐγκαλόμενον αὐτῷ αὐτῷ πατρὶ
μνη τῆς δόξης αὐτὸν ἐγκαλόμενον, μετὰ τῆς
ἀγαλόμενον τῷ Κρέωνι, ἐπιπαύσης γυναικὸς τῆς
τῷ Ιάσωνι, παύδων αὐτῇ.

Α Λ Λ Ω Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ
τῆς γεμεμένης.

Μήδεια Ἄφ' ἧς τῆς Ιάσωνα· ἔχων, τῷ ἐκείνῳ γαμβρῷ
κίον· Γλαυκὴν τῷ Κρέοντι θυγατρί, ἀπὸ τῆς μὲν
κίον καὶ Κρέωνι. καὶ τὰς ἰδίους ἡμέτερον· Ἐ Μήδεια δὲ
Αἰχμή σιωπῇ καὶ σὺν. Παρ' ἧς δὲ τῆς κίον· ἐν Κορίνθῳ
χορὸς, σιωπῇ ἐν γυναικῶν πολιτείᾳ. Ἐ δὲ Μήδεια
Πυθοδώρου ἀρχόντος, καὶ τῷ ἐγδοηκστῇ ἐξ ὧν
πρώτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος
ἐπιπύδης. Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτης, Θερσίπυς.
Ἐ σὺν τῇ.

Α Ρ Γ Υ Μ Ε Ν Τ Υ Μ
Μ Ε Δ Ε Α Β.

Iason profectus Corinthum, adducens Ἐ Medeam, du-
cit in matrimonium Glaucam filiam Creontis, regis Co-
rinthiorum. Medea autem cum in exilium a Creonte re-
leganda e Corintho, deprecata esset, ut uno die maneret,
Ἐ impetrasset, mittit Glaucam per liberos mercedem pro
beneficio dona, vestem Ἐ auream coronam, quibus illa
usa perit: Creon etiam complexus filiam, moritur. Medea
vero cum interfecisset suos liberos, fugit Athenas in cur-
ru draconum alatorum, quem a sole acceperat, vestia: ibi
vero nubet Aegeo filio Pandionis. Pherecydes autem Ἐ
Simonides aiunt, quod Medea Iasonem coquens inue-
nem fecerit. De patre vero eius Aesone, sic inquit poeta,
qui confecit reditus:

Statim vero fecit Aesonem pubescentem,
Abradens senectam gnara mente,
Coquens multa pharmaca in aureis ollis:

Aeschylus vero in nutricibus Bacchi narrat, quod etiam
nutrices Bacchi cum maritis earum coquens, iuvenes fe-
cerit. Staphylus vero dicit aliquo modo interfectum esse
Iasonem a Medea. Nam iussu eius cum dormisse sub pup-
penaui Argus, cum esset dissoluenda tempora: incidente
igitur navi super Iasonem, ipsum esse mortuum.

Α Λ Ι Υ Δ Α Ρ Γ Υ Μ Ε Ν Τ Υ Μ
Aristophanis Grammatici.

Medea, odio Iasonis, quod is Glaucen Creontis filiam
duxisset, Glaucen Ἐ Creontem interfecit, suosque ipsius
filios. unde a Iasone separata, cum Aegeo habitavit. Hac
fabula neque apud Aeschylum est, neque apud Sophoclem.
Scena fabula Corinthi ponitur. Chorus urbicis mulieri-
bus constat. Acta est Pythiodoro Archonte, circa octoge-
simam septimam Olympiadem. Primus Euphorion, se-
cundus fuit Sophocles, tertius Eurypides. Medea, Philo-
ctetes, Diestes, Messores, Satyrus: non extat.

P E R -

PERSONÆ HVIVS
fabulæ sunt hæ:

Nutrix Medea.	Iason.
Padagogus.	Egeus.
Medea.	Nuncius.
Chorus mulierum.	Fili Medea.
Creon.	

Prologum autem agit Nutrix.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
πρόσωπα.

Πατρις Μηδείας.	Ιάσον.
Παδωγωγός.	Αἰγέως.
Μηδεία.	Ἀρσίνη.
Χορὸς γυναικῶν.	Παῖδες Μηδείας.
Κρέων.	

Προλόγος δὲ ἡ πατρις.

R 4

EYPI.

EYPIPIΔΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΙΣ' ὦφελ' Ἀργεὺς μὴ Διὰ πτερὰ σκέψας
Κόλχων ἐς αἶαν, κυανίας συμπληγάδας,
Μηδὲ, δὴν ἀπαύσῃ Πηλὶς πτερεῖν πνυτο

Τρηταῖα πύκνη μὲν δ' ἱερὰ μῦθου χέρας
Ἀνδρῶν ἀείψων, οἷο παύρ' ὅσον δέρας
Πηλὶς μετ' ἄλλον, ἔγδ' αὖ δέσποιν' ἔμνη,
Μηδεία, πυργεὺς γῆς ἑσπέρου Ἰωλκίης,
Ἐρωπ' ἡμεῖς καὶ πηλὸν ἰάσαντο.
Οὐδ' αὖ πτερεῖν πέλοισα Πηλιάδας κέρας
Πατέρω, πετρώει τρωάδην Κορινθίαν,
Ἐὼν ἀνδρὶ ἔτεκνευσεν, καὶ δάναςσε μὲν
Φυγῇ πολιτῶν, ὧν ἀφίκετο χθόνα,
Αὐτὴ τε πάντα συμφύροισ' ἰάσαντι,
» Ἡδὲ μέγιστη γίγνεται σὺν τρεῖσι,
» Ὅταν γυνὴ παῖδας ἀνδρὶ μὴ διχόστατῃ.
Νῦν δ' ἔχθρα πάντα καὶ νοσὶ πᾶσι φίλπετα,
Προδύς γδ' αὐτὸν τέκνει, δεσποιν' ἱμῶν,
Γάμοις Ἰήσων βασιλικῆς δυνάστεως,
Γημῆς Κρίοντος παῖδ' ὅς αἰσινεν ἄχθ' ἰόντι.
Μηδεία δ' ἡ δύστηνος ἡ πηλοσύνῃ,
Βοᾷ μὲν ὄρεσιν, αὐτὴ καλὰ δ' ἐδέκται.
Πίσαν μέγιστην, καὶ γὰρ εἰς μερτύρεται,
Οἷος ἀμριόχης ἐξ ἰάσαντο κυρεῖ.
Καί ται' ὅτ' αἰσῶν, σῶν ὕφ' ἑστ' ἀλγηδόνι,
Τον πάντα σωτήρα καὶ δακρυοῖς χροῖον,
Ἐπὶ πατρὶ ἀνδρὶς ἦδ' ὅτ' ἡδὲ κρημνῇ,
Οὐτ' ἐμὲ ἱππύροισ' ἔτ' ἀπαλλάσσει γῆς
Πρόσωπον, ὡς δ' ἰππεὺς, ἡ δ' ἰπποσύνῃ
Κλυδὼν ἀνδρὶ, καὶ γὰρ ὅσον φίλον,
» Ἡ μὴ ποτε ἐπὶ ψαζα πηλοσύνῃ δέξῃ,
Αὐτὴ πατρὶ σωτὴν πατέρ' ἰδοιμὴν φίλον,
Καὶ γὰρ αὖ, οἷος δ' ὅς αἰσῶν ἀφίκετο

ΜΙΤ

EV RIPIDIS

ΜΕΔΕΑ.

Nutrix.

Tinam navis Argo non volasset per
Ceruleas Symplegadas in terram Colchicam:
Neque in saltibus Pelii cecidisset vnquam

Secta pinus: neque manus remigassent
Virorum praestantissimorum, qui aureum vellus
Allatum Peliae iuerunt. Neq; enim mea domina
Medea nauigasset ad turres agri Iolicii,
Capta vehementer animo amore Iasonis:
Neque persuadens filias Peliae, vt interficerent
Patrem, inhabitaret hanc terram Corinthiam,
Cum viro, & liberis: placens quidem
Exilio ciuibus, ad quorum terram peruenit,
Et ipsa Iasonem adiuvans in omni re:
» Quae maxima salus est coniugii,
» Quando coniux a marito non diffidet.
Nunc vero omnia sunt inimica, & laborant charissima.
Nam proditis suis liberis meaque domina,
Iason cubat in nuptiis regiis,
Ducta Creontis filia, qui princeps est huius agri.
Medea vero infelix, contumelia affecta
Clamat insiurandum, vocat & dexteram,
Maximam fidem, & Deos testatur,
Qualem gratiam relata, consequatur ex Iasone.
Iacet autem sine cibo, subiiciens corpus doloribus,
Omni tempore contabefaciens corpus lachrymis,
Postquam animaduertit se iniuria affectam a viro:
Neque oculos tollens, neque auertens a terra
Faciem, sed vt laxum, aut marinus
Fluctus, audit monitus amicorum:
Nisi quando vertens candidam cervicem,
Ipsa apud se deplorauerit patrem suum,
Et terram & aedes, quibus relictis venit huc

Cum

- Cum marito, qui nunc contumelia affectit eam.
„ Et misera agnouit ob ipsam calamitatem,
„ Quid sit non deserere terram patriam.
Odit autem liberos, neq; lætatur aspectu eorum.
Metuo vero ipsam, ne quid noui moliat,ur,
Nā animus eius est vehemens, nec sustinebit mala
Pati. ego noui eam, metuo autem eam
Ne acutum transigat gladium per hepar,
Clam ingressa domum, vbi stratus est lectus:
Aut etiam occidat regem & hunc, qui duxit vxorem.
Deinde vero maiorem aliquam cladem accipiat.
„ Est enim vehemens, non facile si susceperit
„ Cum ea odium aliquis, præclara victoriam auferet.
Sed isti pueri cessantes a cursu
Veniunt, nihil cogitantes de matris
„ Malis. nam puerilis animus non solet dolere.
Pad. Antiquum mancipium meæ dominæ,
„ Quid ad portas hanc agens solitudinem,
„ Stas, ipsa tibi recensens mala?
Quomodo sine te sola Medea relinqui vult?
Nut. O senex, comes liberorum Iasonis,
„ Fidelibus ministris calamitati sunt dominorum
„ Res aduersæ, & angunt ipsorum animos.
Ego enim eo perueni doloris,
Vt mihi venerit desiderium terræ & cælo
Dicere calamitates Medæ, egredienti huc.
Pad. Nondum ergo cessat a luctu misera?
Nut. Laudo te: malum inchoatū est, nōdū est in medio.
Pad. O stultam, si licet hoc dicere de dominis,
Vt nihil nouit de recentioribus malis.
Nut. Quid vero est, o senex? ne graueris dicere.
Pad. Nihil, pœnitet me & priora dixisse.
Nut. Ne celes conseruam tuam per barbam.
Nam reticebo ea si opus erit.
Pad. Audiui quendam dicentem, cum non viderer audire,
Accedēs ad locū vbi luditur tesseriis, vbi natu grandes
Sedent, ad sacram aquam Pirenes,
Quod liberos hos e terra Corinthia eiicere
Velit cum matre dominus huius terræ
Creon. hic tamen sermo an verus sit,

- Μιτ' ἀνδρὲς, ὅς σφ' ἐνυῶ ἀπὸ μύσας ἔχῃ.
„ Ἐγὼ κ' οἶ' ἡ πύλαινα συμφορὰς ὕπο,
„ Οἷον πατρὸς μὴ πολέϊπιδος χθονός.
Στυγαί δ' ἐπὶ πύδης, ἐπ' ἑρώσ' ἀφραίνετα.
Δίδοικα δ' αὐτῷ μὴ π βελούση νίον.
Βαρύεια γὰρ φρίξ, ἐπ' αὐτῇ κενώσ
Πάρος. ἐγ' ὡδὲ πύδ' ἀμείνω δὲ νῦν,
Μὴ θηκτὸν ὥση φάσσανον δι' ἡπείλῃ.
Σιγῇ δὲ μὲν εἰσβάσ', ἢ ἑρωταί λήξῃ.
„ Ἡ κ' ἡ τρυφάνων τὸν τε γήμονα κλέων.
Κάπ' αὖ μείζω συμφορὰν λάβῃ ἱνά.
„ Δεινὴ γάρ. ἔ τοι βραδίως γὰ συμβαλῶν
„ Ἐχθρὰν ἵς αὐτῇ, κηλίνην οἷσται.
Αἶ' οἷδε πύδης ἐκ τρυφάνων πεπυρμένῃ
Σπέρουσι, μητρὸς ἔδ' ἐν συννομήροι
„ Κακῶν. Νίκα γὰρ φρονίς ἐκ ἀλγείν φιλή.
παι. Πάλαι δ' οἶκων κτήματα δ' ἀποδίνης ἐμῆς,
Τί ποτε πύλαινα τῷ δ' ἄρ' οἶ' ἐρημύει,
„ Ἐστηκός, αὐτῇ θρηνημένη σιωτῇ κενώσ
Πῶς σὺ μένη Μηδείας λείπιδος ἡλῆς
τρο. Τέκνων ἐπαδὲ πρὸς βυ τῶν Ιάσονος,
„ Χρησίστι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δ' ἀποπῶν
„ Κακῶς πινουμένη, κ' φρενῶν αὐτῇ πύδης.
Εγὼ γὰρ εἰς τῷ δ' οἶδ' ἐκ ἀλγυδόν.
„ Ὡς δ' ἱμερὸς μ' ἰσχυρὸς γὰρ τε κενώσ
Λέξαι, μολύσῃ δ' ἐπὶ, Μηδείας τύχης.
παι. Οὐ πῶ γὰρ πύλαινα πύδης τρυφάνων,
τρο. Ζηλώσ' οὐδ' ἐκ πύδης, κενώσ πύδης.
παι. Ὡς μὲν, εἰ γὰρ δ' ἀποπῶν εἰπὶν τίδ' ἐκ,
„ Ὡς ἐδ' οἶδε τῶν νεωτέρων κενώσ.
τρο. Τί δ' ἐπὶ ὡς γεραιὴς μὴ φθόνος φρενῶν.
παι. Οὐδ' ἐκ, μετ' ἡγῶν κ' πύδης εἰρημύει.
τρο. Μὴ ποτε γλυκεῖα κρυπτα στυγυδὸν σέθεν.
Σιγῇ γὰρ, εἰ γὰρ, τῶν δ' ἐπὶ σέθεν πύδης.
παι. Ἡ κενώσ τῇ λήξῃ, ἐδ' ἐκ κενώσ
Πιστὸς ἀποπῶν, ἐπὶ δ' ἐκ πύδης
Θάλασσαν, σέθεν ἀμφὶ Πειρῶν ὕδωρ,
„ Ὡς τῶν δ' ἐκ πύδης γῆς ἐκ Κεανθίας
Συὺ μητρὶ μέλει τῇ δ' ἐκ κενώσ χθονός
Κρίων. ὁ μὲν τοι μύθος εἰσφύγῃ δ' ἐκ,

Οὐκ οἶδ' αὖ, βαλομένη δ' ἂν ὅτε ἔτι γὰρ τόδ' αὖ.
 τρσ. Καὶ πῶς τ' ἴσῃσι παῖδας ἐξαίρεται
 Παῖδες οὖν, εἰς τὴν μητέρα διὰ φρονέειν;
 πμ. Παλαιὰ καὶ νῦν λείπεται καὶ οὐκ ἔστιν.
 Κοῦκ' ἔσ' ἐκείνος ἔτι δὲ δώματα φέλος.
 τρσ. Αὐτὸς μὲν δ' ἄρ', εἰ κενὸν ἀποσπασθῇ
 „ Νῆσι παλαιῇ, πρὶν τοῦ ἐξελθῆναι.
 πμ. Αὐτὸς οὖν, εἰ γὰρ κενὸν εἰδέναι ἔσθ' αὖ
 Δίωκοντες, ἡσυχάζει, καὶ σὺ γὰρ λόγους.
 τρσ. Ὡς τὸν, ἀκούει δ' αὖτος εἰς ὕμνος πατήρ.
 „ Ολοῖτο μὲν γὰρ, δεσποτὴς γὰρ ἔσ' ἐκείνους,
 Αὐτὸς κενὸν γὰρ αἰεὶ φίλος ἀλλοτρίοις,
 πμ. Τίς δ' αὖ, διητῶν ἄρ' ἐπιγινώσκεις τόδ' αὖ,
 „ Ὡς πᾶσι τοῖς αὐτῶν πῆλαις μετὰ φίλοις,
 „ Οἱ μὲν δικαιοῦς, αἱ δὲ καὶ κέρους χάριν.
 „ Εἰ τὰς δὲ γὰρ αὐτῶν ἄντα, εἰς τὴν πατρίδα;
 τρσ. Ἰτ', εἰ γὰρ ἔστι, δώματα ἔστιν τέκνα.
 „ Σὺ δ' αὖ, μετὰ τοῖς τέσσεσσι, ἐρημόσας ἔχεις,
 Καὶ μὴ πῆλαις, μητρί δὲ θυμὸν ἔχεις.
 „ Ἡ δὲ γὰρ εἶδον ὁμοῦ νῦν ἑσθλὰ καὶ ἄνθρωπον
 Τοῖς δ' αὖ, εἰς δὲ δρώσας αὖτε, πᾶσι τε
 Χόλεις, σέφ' οἶδ' αὖ, πρὶν καὶ ἀσκήψαι πᾶσι,
 Εὐχρῆς γὰρ μὲν τοῖς, μὴ φίλους δρώσας ἔχεις.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

μμ. Δύσταν' ἔχεις, μελέα τε πόντων.
 Ἰά μοι μοι, πῶς αὖ ὀλοῖμαι;
 τρσ. Τόδ' αὖ, ἐκείνο φίλοι παῖδες, μετὰ
 Κινεῖ κροῖον, κινεῖ δὲ χέλος.
 „ Σπινύσσει γὰρ τοῖς δώμασι δ' αὖ, εἰσὶν,
 Καὶ μὴ πῆλαις, ὁμοῦς ἐξῆς,
 Μηδὲ ἀποσπασθῇ, ἀλλὰ φυλάσσεται.
 „ Ὡς αὖ, εἰς δὲ, τὴν γὰρ τε φύσιν
 Φρενὸς αὐτῶν.
 „ Ἰτ' ἔτι, χαρὶς δ' αὖ, πᾶσι τοῖς εἰσὶν.
 „ Δῆλον δ' αὖ, ἐξ ὧν ἐξελθῆναι μὲν
 Νέφος οἰμωγῆς, αἰεὶ πᾶσι ἀνέλκει
 „ Μείζονι θυμῷ, πᾶσι τ' ἐρράσεται
 „ Μετὰ δὲ ἀσπασχίος θυμὸς ἀνέλκει
 „ Ψυχὴ, διητῶν καὶ ἀσπασχίος.
 μμ. Αἰ αἰ, ἔτι γὰρ τλῆμην, ἔτι γὰρ μετὰ τῶν

75

80

85

90

95

100

105

110

115

Haud scio:equidem vellem hoc non sic esse.
 Nut. Et patietur Iason hæc liberis suis
 Accidere, etiam si cum matre dissidium habeat?
 Pad. Veteres nouis cedunt affinitatibus.
 Et ille non est amicus his ædibus.
 Nut. Actum est igitur de nobis, si addamus malum
 „ Nouum veteri, priusquam illud exhaustum sit.
 Pad. At tu (non enim commodum est hæc scire
 Dominam) quiesce & reuere hos sermones.
 Nut. O liberi audite, qualis in vos sit pater:
 Non precor quidē ut pereat: est enim dominus meus,
 Sed tamen impius in amicos inuenitur.
 Pad. Quis vero mortalium iam non nouit hoc,
 „ Quod quisque scriptum magis quam proximum amet?
 „ Alii quidem iuste, alii vero etiam quaestus gratia.
 „ Quid mirū igitur si hos etiā noui cōnubii causa nō dili-
 Nut. Ite intra domū liberi, bene enim erit. [gat pater?
 Tuque tene hos quam longissime abductos,
 Neque adducas ad matrem inuestam.
 Nam iam vidi eam oculis efferari,
 Et aliquid patrare cupientē aduersus hos: neque desisset
 Ab ira, bene scio, priusquam fulmine feriat aliquem.
 Utinam tamē inimicis, nō amicis aliquid faciat.

Medea.

Infelix ego & ærumnosa propter labores.
 Heu me, me, quomodo peream?
 Nut. Hoc illud est chari liberi, mater
 Mouet cor, mouet bilem.
 Festinate celeriter intra ædes,
 Neque veniatis propius in conspectum,
 Nec accedatis, sed caute
 Sæuum impetum, & horribilem naturam
 Animi contumacis.
 Ite iam, procedite quam celerrime intro,
 Certum enim est indicium ab initio sublata
 Nubes eiulatus, quod mox incandescet
 „ Maiori furore: quid tandem faciet
 „ Iracundus, & implacabilis
 „ Animus, malis punctus?
 Med. Heu heu, passa sum misera, passa sum quæ magnis
 Digna

75

80

85

90

95

100

105

110

115

Digna sunt lamentis. ô execrandi
Liberi funestæ matris, pereatis
Cum patre, & tota domus pereat.

Nut. Heu me me, heu me miseram.

Quid verò tibi filii patris peccata
Participant? cur hos odisti? hei mihi
Liberi, quam metuo ne quid vobis accidat.

„ Sæui sunt tyrannorum spiritus, & quodammodo

„ Leui de causa initio suscipiētes, postea diu retinētes, 120

„ Difficulter iras, animo mutato deponunt.

„ Nam assuefactum esse ad viuendum moderate,

„ Melius mihi videtur, si non magnifice,

„ Tutoque liceat consensescere.

„ Nam vt hoc primum dicam, moderate viuentium 125

„ Nomen vincit, & vti eo, longe

„ Optimum est hominibus. Sed immoderata

„ Nullo tempore valent hominibus ad diuturnitatem:

„ Maiores enim calamitates, quando irascitur

„ Deus, asserunt familiæ.

Cho. Audiui vocem, audiui clamorem

Infelicis Colchidis,

Nec adhuc est placata. Sed ô vetula

Dicito: nam intra biforem

Domum, clamorem audiui.

Neque delector ô mulier

Luctibus domus,

Quia non grata sunt ea quæ fiunt.

Nut. Non sunt ædes: euauerunt hæc iam.

Iason enim tenet domum principum,

Medea vero tabefacit vitam in thalamis,

Domina, nullius amicorum quicquam

Verbis lenita animo.

Med. Heu, heu, vtinam flamma cælestis per meum caput

Eat. Quid enim mihi boni est amplius viuere?

Heu heu, diuertam ad mortem,

Relicta odiosa vita.

Cho. Audiuisti ô Iupiter, & terra, & lux,

Qualem vocem infelix ediderit sponsa?

Quænam tibi insatiabilis

Thori cupiditas, ô stulta,

115

130

135

140

145

150

Acce-

Ἄξι' ὀδυρμῶν. ὦ καὶ πόσους

Πόντους, ὁλοοῦσι τυραννοῦς μεταρδῆς

Σὺν πατρὶ, καὶ πατρὶ δὲ μοῖς ἔρροι.

τρε. Ἰὼ μοι μοι, ἰὼ τλήμων.

Τί δέ σοι πόντος; τί πατρὶς ἀμωμὰ κίους

Μετ' ἄλλους; τί βούλῃ ἐχθρῆς; οἷμοι

Τέκνα, μή τι πάθῃς ὥς ὑπερβύζῃ.

„ Δαίνα τυράννων λήμω. καὶ πῶς

„ Ολίγ' ὀδυρμῶν, πολλὰ κρηβύματα,

„ Σκεπτός ὄργας μετὰ βέλυσιν.

„ Τὸ γὰρ εἰδὼς ζῶν ἐπ' ἴουσι,

„ Κρατοῖν ἴμοις, οὐκ εἰ μὴ μετὰ λῶς,

„ Οὐχ ὥς τ' εἴη καὶ γρηγοροῦν.

„ Τὸν γὰρ μετὰ τὸν σῶσθαι μὲν εἰπεῖν,

„ Τὸ νομῆναι καὶ ζῆναι τε μικροῦ

„ Λείπει βροχῆσι. τὰ δὲ ὑπερβύζον.

„ Τ' εἰδὼς καὶ γὰρ δυνάμει θνατοῖς.

„ Μειζὺν δὲ αἶψα, ὅταν ὀργισθῇ

„ Δαίμων, οἷοις ἀπιδύκεν.

„ Ἐκλυον φωνῶν, ἐκλυον ἡ βοῶν

Τὰς οὐρανὸν καὶ γῆν.

Οὐδέ τις ἦπιος. ἀλλ' ὦ μοῖρα,

Αἰξὸν ἐπ' ἀμφιπύλιν γὰρ ἴστω

Μελέθρη βοῶν ἐκλυον.

Οὐδέ τι στήθεσσι γυναι

Ἀλγασιν δύναιτο.

Ἐπὶ μὴ φίλα κίερα τῶν.

τρε. Οὐκ εἰσι δὲ μοι. Φροῦδα τί δὲ ἤδη.

Ὅ μιν γὰρ ἐγὼ δαίμων τυράννων.

Ὅ δὲ ἐν θαλάμοις τὰς βιοτῶν

Διαιτοῖται, φίλων ἑδδανὸς ἑδδῶν

Παραπληροῦν φρίνα μύθους.

Αἰεὶ. Ζῆς μοι κεφαλῆς φλόξ ὥσπερ ἰα

Βεῖα. τί δέ μοι ζῆν ἐπὶ κέρδεσ;

Φεῦ, Φεῦ. θανάτου καὶ λυσιτελείας.

Βιοτῶν τυραννοῦ ἀπολιποῦσαι.

Ἄϊς ὦ Ζεῦ, καὶ γῆ, καὶ φῶς,

Ιαχῶν, οἷαν αὐτὸν ἐκείνην ἐμφοῖ.

Τίς σοι ποτὶ γὰρ ἀπὸ τῆς

Κοίτης ἔργος, ὦ μοῖρα τῆς.

115

120

125

130

135

140

145

150

Σπινθη

Σπύσθ' ἡγάτα πλοῦτον
Μηδὲν τὸδε λίοντα.
Εἰ δὲ σὲ πόσις
Καὶνὰ λίχ' σβίξῃ,
Καί τοι τὸδε μὴ χαράσσου.
Ζῶς τοι ταῦδε συνδίκησθ'.
Μὴ λίον ζῆντα,
Οὐδ' ἄρ' ἄλλ' αὖτις δύνειται.
147. ὦ μεγάλα θεῖα, καὶ πότνι Ἄρπυι,
Δούσας δ' αὖτις, μεγάλοις ὅρκοις
Εὐδητομένην τὴν καὶ ἔρως
Ποσειδῶν ποτ' ἐγὼ νυμφεύω τ' ἐσθλὴν
μ' αὐτῶς μετὰ τοῖς ἀφ' ἑκταυροῦ.
Οὐ γὰρ μετὰ τὴν πολέμου ἀδινῶν.
ὦ πάτερ, εἰ πόλις, εἰ ἀπὸν ἀδελφῶν
Αἰχμῶν, τὸν ἔμμεν κατεῖνασθαι.
150. Κλυτὴ δ' οἷα λίχ' καὶ πῶς αὖτις
Θέμις δακτύλου, Ζωὴ δ' ὅς ὅρκων
Θυατῶν ταμίης ἐν ὁμίῳ
Οὐκ ἐστὶν ὅπως ἐν πινυ σμικρῇ
Δίωποναι χόλον καὶ πῶς αὖτις.
153. Πῶς αὖ ἐς ὅσον τὴν ἀμειψέσθαι
Ἐλθῶ, μύθων τ' αὐτὰρ ἔπειτα
Δίξω τ' ὁμῶν,
Εἰ πῶς βαρύνουσι ὅρκα,
Καὶ λῆμα φρεσὶν μετρίῃ.
156. Μητοὶ ποτ' ἐμὲν ἀμειψέσθαι
Φίλοις ἀπὸν.
Ἀλλὰ βᾶσαι νιν δευρὸν πόρουσαν οἴκῳ
Ἐξω, φίλα, καὶ πῶς αὖτις.
Σπύσθ' ἡγάτα πλοῦτον τὰς εἶσα.
Πίνος γὰρ μετὰ τὸν πόλ' ὁρμήται.
159. Δεῦρα πῶς αὖτις φέρεται, εἰ πῶς
Δίωποναι ἐμὲν.
Μόχθου γὰρ ἐμὲν πῶς αὖτις.
Καὶ τοι ἔκδοις δέσποιναι λαινῆς
Ἀπολωρομένην δέμουσιν, ὅταν τις
Μύθον ἀφ' ἑρῶν πῶς αὖτις.
162. Σχεμὴς γὰρ λίχων, καὶ δὲ πῶς αὖτις
163. Τὴν ἀφ' ἑρῶν βᾶσαι, ὅταν αὖτις μετρίῃ.

Accelerabit mortis finem?
Ne hoc preceris,
Quod si tuus maritus
Colit nouum lectum,
155 Illi propter hoc ne grauius irascere.
Inpiter hæc visciscetur pro te.
Ne nimis tabefacias teipsam,
Plorans tuum maritum.
160 Med. O magna Themis, & reuerenda Diana,
Videus quæ patior? quæ magno iuramento
Obligauit execrandum
Maritum? quem utinā aliquando ego, & spōsam videā
In ædibus discerptos,
165 Qui me prius audent iniuria afficere.
O pater, o ciuitas, a quibus discessi
Turpiter, occisio meo fratre.
170 Nut. Auditis quæ dicit, & ut inuocat
Themide, fauente optatis, & louem, q. iuramentorum
Custos hominibus existimatur?
175 Non fieri potest, ut in aliqua parua re
Domina iram sedet.
Cho. Quomodo in conspectum nostrum
Veniat, & dictorum verborum
Vocem accipiat:
180 Si forte acerbam iram,
Et impetum animi remittat.
Nut. Meum certe studium non
Decrit amicis.
185 Cho. Sed vade, & eam huc adducito domum
Extra, chara, & hæc dicito:
Propera, priusquā aliquid mali facias iis q. intus sunt,
Nam luctus hic valde augetur:
Nut. Faciam hæc, Sed metuo an persuadeam
190 Dominam meam:
Laboris tamen gratiam hanc vobis largiar.
Quanquam lænæ, quæ recens peperit, aspectu
Efferatur in famulos, quum quis
Accedit prope collocuturus:
195 Stultos autem dicens & insipientes
Homines, qui ante nos fuerunt, non erraueris.
S 200

„ Qui hymnos in festiuitatibus,
 „ Et conuiuuiis & coenis
 „ Inuenerunt, vitæ iucundas auditu voluptates.
 „ Sed nemo hominum horribiles mœrores
 „ Inuenit, quomodo Musica, & vario neruorum
 „ Cantu sedare possumus, ex quibus cædes,
 „ Et graues casus, euertunt domos.
 „ Atqui *in rebus* his maxima utilitas esset mederi
 „ Hominibus cantu: ubi vero sunt læta
 „ Conuiuia, quid frustra intendunt vocem?
 „ Præsens enim præbet voluptatem per se,
 „ Conuiuuii abundantia mortalibus,
 Cho. Audiui clamorē cum multis gemitibus lamētationē
 Miseros vero, & tristes dolores clamat
 Iasonem connubii proditorem, malumq; sponsum.
 Inuocat autem Deos iniuriis affecta,
 Et Themidē, filiam Iouis, quæ est cultos iurisiuran-
 Quæ ipsum reduxit
 In Graciā intermedio frēto sita *eregione Colchidiū*,
 Per mare nocturnum,
 Supra falsas ponti
 Immenſi angustias.

Medea.

Mulieres Corinthia, exiui e domo.
 „ Ne reprehendatis me: noui enim multos homines,
 „ Qui clari fuerunt, alios quidem procul a conspectu,
 „ Alios vero inter suos: alii vero ex eo quod quicuerunt,
 „ Comparauerunt sibi infamiam, & opinionē ignauitæ.
 „ Iustitia. n. nō inest in oculis hūm, ut hic iusti dignoscant.
 „ Quisquis ante q̄ hois aīm manifeste cognouerit, [iust]
 „ Odit *semel* intuit, nulla iniuria affectus, *is iniuste facit*.
 „ Oportet autē hospite valde se accomodare ciuitati.
 „ Neque laudo ciuem qui contumax existens,
 „ Molestus est ciuib; propter imperitiā, ac insolentiam.
 „ Mihi vero hæc res quæ præter spem contigit,
 „ Corrupt animum. perii vero & vitæ
 „ Voluptate omiſſa, volo mori, amicæ.
 „ In quo enim omnis mea spes erat rei feliciter gerendæ.
 „ Pessimus *omnium* hoīm euasit ille meus maritus.
 „ Oīm aut, quęcunq; sunt animata, & mētē habēt, 230
 „ Nos

„ Οἵ τινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θυλίας,
 „ Ἐπὶ τ' εἰλαπίναις, καὶ περὶ δαίμωνις
 „ Εὐθύνῃ, βίῃ περὶ αἰσῶν.
 „ Στυγέας δὲ βροτῶν ἐδίδε λυπῆς
 „ Εὐρύτῳ μὲν σὺ καὶ πολὺν ὀδῶν
 „ Ὡδ' αἶψα παύειν, ἐξ ἧν θύνατοι,
 „ Δεινὰ τε τύχῃ σφάλλασσι δέ μιν.
 „ Καὶ τοὶ πῆδ' ἄν κ' ἴδωσι αἰκείῃς
 „ Μολαίσι βροτῶν. ἵνα δ' εὐδαίμωνι
 „ Δαίμῃ, πικρῶν τεύχεσι βοῶν,
 „ Τὸ παρὲν γὰρ ἔχῃ τέρψιν ἀφ' αὐτῶν,
 „ Δαίμωνος παρρησίᾳ βροτῶν.
 „ Ιαχὼν αἶον πολὺν σπονὴν ἔσθω.
 „ Λιγερῶν δ' ἄρχα μοχλοῦ βοῶν
 „ Τὸν ἐν λήξει στυγερῶν, καὶ ὀνυμοφόν.
 „ Οἰοκλυπείδ' ἀδίκῃ παρὰ δόκῃ
 „ Τῶν Ζηνὸς ὀρκίῳ θύμῃν,
 „ Ἄνιν ἔδωκεν
 „ Ἐκείδ' ἐς αὐτὴν πορρῶν
 „ Δι' ἀλάνυχον,
 „ Εφ' ἀλμυρῶν πόντων
 „ Κληῖδ' ἀπὸ πύλων.

IAMBOS.

μὲν. Κορίνθια γυναικες ἐξ ἧλθον δέ μιν,
 „ Μή μοι πικρὰ νοσήσῃ, οἷδ' αὖ γὰρ πολλὰς βροτῶν
 „ Στυγέας καὶ λυπῆς, τὰς μὲν ὀνυμοφόντων ἀπο.
 „ Τῶν δ' ἐν θυμῷ, οἷδ' ἀφ' ἡσυχῆς ποδῶν
 „ Δυσκλῆαν ἐκποσύντω, καὶ ὀνυμοφόντων.
 „ Δίκῃ γὰρ ὅσ' ἐν ἐστὶ ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.
 „ Ὅς τις σφὶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἐκποσύντω, σφάμῃς,
 „ Στυγῇ δέ δόκῃ, ὅδ' ἐν δίκῃ μὲν.
 „ Χρὴ δὲ ξένοι μὲν κέρτα στυγερῶν πόλιν,
 „ Οὐδ' ἀπὸν ἦν ἐσ', ὅς τις αὐτῶν καὶ καλῶς,
 „ Πικρὸς πολίτης ἐστὶν ἀμείδιος ὕπο.
 „ Εμοὶ δ' ἔκλειπεν παρὰ μὲν στυγερῶν πῆδ' αἰκείῃς
 „ Ψυχὴν δι' ὀφθαλμῶν, οἷδ' αὖ γὰρ πολλὰς βροτῶν
 „ Χάριν καὶ θείαν, καὶ ὀνυμοφόντων πόλιν,
 „ Εὐρύτῳ μὲν σὺ καὶ πολὺν ὀδῶν καλῶς,
 „ Κλέπτῳ αὐτῶν ἐκποσύντω, σφάμῃς.
 „ Πᾶσι δ' αὖ, ὅς τις ἐμὲ ψυχῇ, καὶ ὀνυμοφόντων πόλιν,
 „ 230
 „ 230

„Γυναῖκες ἰσχυρὰ ἀδελιώτερον φυντόν.
„ Ἀς παρῶτα μὲν δεῖ χρῆματων ὑπερβολῇ
„ Ποῖν περὶ αὐτῶν, δεῖσιν οὐκ ἔστιν ἀντιπαραστήσειν.
„ Λαβείν. καὶ γὰρ τῷ δὲ ἑτέρῳ ἀλλοτρίον καὶ γὰρ.
„ Καὶ πάλιν ἀγῶν μέγιστος, ἢ καὶ γὰρ λαβείν.
„ Ἡ χρῆσις. καὶ γὰρ ἀκλειεῖς ἀπαλλαγῇ
„ Γυναικῶν, εἰ δὲ οἶόν τ' ἀνδράσιν ποῖν.
„ Εἰς καὶ αὐτῶν ἢ καὶ γὰρ νόμος ἀφ' ἑτέρου μὲν,
„ Δεῖ μὲν πρὶν εἶναι, μὴ μετανοῦν οἷόν τ' εἶναι.
„ Ὅταν μάλιστα χρῆσται ξυνδύετ' ἡ.
„ Καὶ μὲν πάλιν ἡμῖν ἐκ παλαιῶν μῦθων ἐστὶν
„ Ποῖς ξυνοικῇ, μὴ βίᾳ φέρων ζυγόν.
„ Ζηλωτὴς αἰὼν εἰ μὴ, γένειν χρῆσις.
„ Ἀντὶ δὲ οὐκ ἔστιν ἐνδοξόν ἀλλοτρίῳ ξυνῶν.
„ Ἐξω μὲν οὖν ἵπαστε καὶ ῥοῖας ῥέοντες.
„ Ἡ παρὰ φίλων πρὶν, ἢ παρὰ ἡλικιωτέρων.
„ Ἡμῖν δὲ ἀνταρξία παρὰ μίαν ψυχὴν βλέπειν.
„ Λίαν οὖν δὲ ἡμῶν ὡς ἀκλινῶν νοῦν βίον
„ Ζωὴν καὶ οἶκον, οἱ δὲ μέγα πρὸς ἀνδράσιν.
„ Κακῶς φρονῶντες. Ὡς τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν ἀπὸ δαίμονος
„ Σπύγῃ ἡλοιμὲν αὐτῶν, ἢ τεκνέειν ἀπαῖ.
„ Ἀλλ' ὅτι αὐτὸς παρὰ σὺ καὶ μὴ ἡ καὶ λόγος.
„ Σοὶ μὲν πόλις δὲ ἡ δὲ ἐστὶν, καὶ πατρὸς δόμος,
„ Βίᾳ δὲ ὄντισι, καὶ φίλων συνουσία.
„ Εἰ γὰρ ἔρημος, ἀπολις εἶσ' ἔστιν ἐξ ὧν
„ Πρὸς ἀνδράσιν, καὶ γὰρ βαρβαροὶ λελυσι μὲν.
„ Οὐ μὲν τέρ, οὐκ ἀδελφόν, εἰ δὲ συγγενή.
„ Ὡς μετρημένον τῶν δὲ ἔχοντα συμφορὰς.
„ Τοσοῦτον οὐκ ἔστιν τυχεῖν βυλῆσιν,
„ Ἡν μὲν πόρος πρὸς μετρήσῃ τ' ἐξ ὧν
„ Ποῖν δίκη τῶν δὲ ἀντιπαραστήσει καὶ γὰρ.
„ Τὸν δὲν τ' αὐτῶν ἡντιμότερον, ἢ τ' ἐγχαίρειν.
„ Σιγῶν. Γυνὴ γὰρ, ταῖς μὲν φόβος πόλις,
„ Κακῇ δὲ ἐς ἀλλήλων, καὶ σιδηρὸν εἰσέρχεται.
„ Ὅταν δὲ ἐς ὅτιν ἡ δίκη μὲν κυρτή,
„ Οὐκ ἔστιν ἀλλὰ φέρων μαιφονότερα.
„ Δράσιν τῶν δὲ ἐνδοξόν γὰρ ἐκ παλαιῶν ποῖν,
„ Μηδεια περὶ τῶν δὲ ἐστὶν ἡντιμότερον τῶν δὲ.
„ Ὅταν ἡ καὶ Κρέοντα τῶν δὲ ἀντιπαραστήσει γὰρ
„ Σπύγῃ, καὶ γὰρ ἀντιπαραστήσει βυλῆσιν

„ Nos mulieres sumus miserrima propago.
„ Quas primum quidem oportet maximis opibus
„ Comparare maritum, dominumque corporis
„ Accipere. hoc enim malo aliud longe grauius est.
„ Et in hoc maximum est periculū, aut malū accipere, 233
„ Aut bonum. Non enim honesta sunt diuortia
„ Mulieribus, neque licet reculare maritum.
„ Sed venientem ad nouos mores, & leges,
„ Vatem esse oportet, (quia domi non cognouit)
„ Quem maxime sit habitura virum. 240
„ Et si nobis hæc quidem peragentibus bene
„ Cohabitauerit maritus, non violentū nobis imponens
„ Beata est vita: sin minus, satius est mori. [iugum,
„ Vir vero cum dolet propter res domesticas,
„ Foras egressus sedat cordis bilem, 245
„ Conuersus aut ad aliquem amicum, aut coætaneum
„ Sed nos oportet spectare ad vnā animam.
„ Dicunt autem quod nos periculorū immunē vitam
„ Viuamus domi, ipsi vero pugnent hasta,
„ Male sentientes: quia ter ad clypeum 250
„ Stare malim, quam semel parere.
„ Sed enim non eadem ad me, & te pertinet oratio.
„ Tibi enim est hæc vrbs, & paterna domus,
„ Vitæque commoditas, & amicorum congressus.
„ Ego vero deserta, & extorris iniuria afficior 255
„ A marito, ex agro barbaro abrepta.
„ Neque matrem, neque fratrem, neque cognatum
„ Habens, qui me in portum ducat huius calamitatis:
„ Tantum igitur cupio tua vti opera,
„ Si mihi via aliqua, & ratio inueniri possit, 260
„ Qua maritum iure vlscer pro his malis, [duxit.
„ Illumque, qui dedit ipsi suam filiam, & Glaucam, quam
„ Vt taceas. Nam mulier alioqui est plena timore,
„ Ignauaque ad prælium, & ad intuendum ferrum:
„ Sed quando est iniuria affecta, in matrimonio, 265
„ Non est alia mens crudelior.
„ Faciam hæc: nam iuste vlsceris maritum,
„ Medea: non miror autem te lugere istam fortunam.
„ Sed video Creontem, dominum huius terræ
„ Venientem, nuncium nouorum consiliorum 270
„ S 3 Gre.

272

EURIPIDIS MEDEA.

- Cre.** Te toruam, & iratam marito,
Medeam, iubeo exire ex hac terra,
Extorrem, assumptis tecum duobus pueris,
Et nihil cunctari: quia ego autor edicti
Istius sum, neque redibo domum, 271
Priusquam eiecero te e finibus huius terræ:
Med. Heu, heu, prorsus misera perii.
Inimici enim expediūt iam omnē rudētē *aduersus me*.
Neque est effugium commodum huius mali.
Sed quanquam male tractor, tamen dicam: 280
Cur me Creon eiicis ex hac terra?
Cre. Metuo te (nihil opus est inuoluere sermones)
Ne quod insanabile malum facias meæ filia.
Multæ enim sunt coniecturæ huius metus,
Es callida, & artifex multorum malorum. 281
Doles vero quod orbata sis thalamo mariti tui.
Audio autem te minari, ut mihi nunciant,
Et focero, & sponso, & nuptæ.
Te aliquid facturā. hec igitur cauebo, prius accidat.
Multo n. fatius est mihi, mulier, nūc in odiū tuum in-
Quam placatum, postea valde gemere. [currere]
Med. Heu, heu, non mihi nunc primum, sed sæpe, o Creon,
„Nocuit existimatio, & magna mala attulit.
„Non oportet autem eum qui sapiens est,
„Liberos edocēdos curare, ut nimium sint sapiētes. 291
„Præter enim aliam, quam habent, ignauiam,
„Inuidiam apud ciues sibi conciliant odiosam.
„Apud stultos enim proferens aliquid nouum & sapiens.
„Videberis inutilis, & non sapiens esse:
„At cōtra illis, qui videtur variā aliq̃ cognitionē habere,
„Præstātor si existimeris in ciuitate, molest⁹ videberis.
Ego vero ipsa quoque particeps sum huius fortunæ.
Nam cum sim sapiens, aliis quidem sum inuisa,
Aliis vero ignaua, aliis vero aliis morib⁹ *prædicta* videor.
Aliis difficilis, & *morosa*: tamen nō sum nimis sapiens.
Tu igitur metuis me, ne quid mali tibi a me accidat.
Non sic res meæ se habent, ne metuas me Creon.
Ut in viros principes delinquam.
Tu enim qua iniuria me affecisti? elocasti filiam ei,
Cui te animus impulit, sed meum maritum 310
Odi

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

279

- πρί.** Σὲ τίλῃ σκυθρωπὸν, καὶ πόσῃ θυμουμένην,
Μήδειαν, εἰπον τῆςδε γῆς ἔξω παθεῖν
Φυγάδα, λαοδοσίων διὸς αὐτῶν τῶν τέκνων,
Καὶ μή τι μείζον. ὥς ἐγὼ βροχόθεν λόγον
Τὸ δ' εἰ μὲν, καὶ νῦν ἀπὸ μὲν πῶς δόμους πάλιν, 275
Ποῦν αὖ σε γαίης περὶ θρόνον ἔξω βάλλω.
μή. Αἰ, αἰ. πανώλης ἡ πάλαι δότι λυγρή.
Εὐχρηστὶ δ' ἐξέλασιν πάντες δὴ κήλων,
Καὶ ἐστὶν αὐτῆς οὐκ ἀποσιτιστὴς ἐκδοστος.
Εὐρήσμεν ἢ, καὶ κακῶς πάχυσ' ὁμῶς, 280
Τίνος μὲν ἐκείνη γῆς ἀποστῆλθαι Κρίον;
πρί. Διδούκῃ σ'. εὐδὲν δέ τί ποτε ἀμείψῃ λόγον.
Μή μοι ἡ δράσῃς πῶς εἴ ἀνέκτιστον κακόν.
Συμβάλλεται ἢ πολλὰ τὰ δὲ δεινὰ ἔργα.
Σοφὴ περὶ φύκας, & κακῶν πολλῶν ἰδρύς. 285
Λυπῇ ἢ, λίαν τῶν ἀνδρῶν ἐστὲρ κλέψῃ.
Κλύω δ' ἀπὸ λείων, ὡς ἀπαγνῆσαι μοι,
Τὸν δένει, καὶ γήμαντα, καὶ γαμουμένην,
Δαγίσθῃ π. ἑὸν τ' οὐκ ἐστὶν παθεῖν, φυλάξομαι.
Κρείσσον δέ μοι νῦν πῶς σ' ἀπὸ χηρῶν γυναικῶν, 290
ἢ καλῶς καὶ δένει, ὅς ἐστιν μέγα σέινον.
μή. Φεῦ, φεῦ. εἰ νῦν μὲν παρῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ Κρίον,
„Εὐλαψὴ δόξα, μεγαλατ' εἰρησται κακῶν.
„Χρὸς δ' ἐπεὶ, ὅς ἐστις δοτὶ φρονίον πέφυκ' ἀνὴρ,
„Παύδας πῶς ὡς ἐκείνη δόξα πῶς.
„Χωρὶς γὰρ ἀλλῆς, ἥς ἔχουσιν, δαγίσας,
„Φθόνον πῶς αὐτῶν ἀλφειὸς δὲ συρῇ.
„Σταστοῖσι μὲν γὰρ καὶ κακῶς παρῶν σφῶν,
„Διόξῃς ἀχρεῖος, καὶ σφῶν περὶ φύκας.
„Τὸν δ' αὖ δοκῶν πονεῖν ἐν αὐτῇ ποικίλον, 300
„Κρείσσον νομιθεῖς ἐν πόλει, λυπαρὸς φανῇ.
Εἰ γὰρ καὶ τῆςδε κοινοῦ τῆς γῆς.
Σοφὴ γὰρ εἶπες, τίς μὲν εἴμ' ἐπὶ φθονῶν,
Τοῖς δ' ἡσυχάζει, τοῖς ἢ γατέρων τρέπον.
Τοῖς δ' οὐκ ἀποσιτιστὴς. εἰ μὲν δ' ὅσον ἀραν σοφῇ.
Σὺ δ' οὐκ ἀποσιτιστὴς, μή τίς πολλὰ μελέεις πάλιν.
Οὐκ ὦ δ' ἔχῃ μοι, μή τρέσῃς ἡμῶς Κρίον,
Ὡς εἰς τυραννέας ἀνδρῶν ἐξαμύναντες.
Σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδδου καὶ ἄλλων
Ὅσα σε θυμὸς ἤλθο. ἀλλ' ἐμὲν πῶς 310
Μισῶ.

Μισῶ. σὺ δ' οἶμαι σφραγίσαν, ἔδρας ἴδδῃ.
 Καὶ νῦν τὸ μὲν σὺν ἐφθονὸν καλῶς ἔχον.
 Νυμφόβουτ', εὖ περ ἄσπετον. τίλῃ δ' ἡ χθὲν
 Εἴπε μὲ οἰκείν. καὶ γὰρ ἡδὲ κηρύκοι
 „ Σιγησάμενοι, κρῖνον ἔσταιν νικαίμενοι.
 κρέ. Λέγεις ἀχρὸς αἰχμητὴν. αἰχμητὴν φρεσὶν
 Οὐρανὸν μοι, μὴ π βλάσφημος κακόν.
 Τόσδ' ἔστιν ἡ πόλις πῖ ποιεῖται.
 „ Γυνὴ γὰρ ὁξύνουσι, ὡς δ' αὖτ' αὐτὴς ἀνὴρ,
 „ Γένων φουλάσσειν, ἡ σιωπὴ λὸς σφόδρος.
 „ Αἰχμητὴν ὡς περὶ τὴν, μὴ λόγους λέγει.
 „ Ὡς ἴδωτ' ἀρηρῆ, καὶ π' ἔχῃς τέχνην, ὅπως
 Μενεὶς παρ' ἡμῖν, ὅσπερ δὲ μνηστῆς ἐμοί.
 μνή. Μὴ σὺ οἶσι γυναικῶν, τῆς τε νεογὰμου κήρης.
 κρέ. Λόγους ἀνὰ τοῖς. ἔγδ' αὖ πείσας ποτὶ.
 μνή. Αἰχμητὴς μὲν, καὶ δὲν αἰδῶς ἡ λίσσῃ.
 κρέ. Φίλῳ γὰρ ἐστὶ κῆρυξ, ἡ δὲ μνηστῆς ἐμοί.
 μνή. Ὡς ποτὶς, ὡς σὺ κήρυξ νῦν μνηστῆς ἐμοί.
 κρέ. Πλὴν γὰρ τέκνον, ἐμοί γὰρ φίλτατον πολὺ.
 μνή. Φεῦ, φεῦ. βροτῶν ἔρωτες ὡς κακὴν μέγας.
 κρέ. Ὅπως αὖ οἶμαι καὶ παρὰ τῶν πύλων.
 μνή. Ζεῦ, μὴ λάτῃσι, τῶν δ' ὅς αἱ ποὺς κακῶν.
 κρέ. Ἐρπ' ὡς μεταίετα, καὶ μὲ ἀπὸ πύλων πόνων.
 μνή. Πονοῦμαι ἡμῖς, καὶ πόνων κηρύξμεθα.
 κρέ. Τάχ' ἐξ οὐρανὸν χθρὸς ἀθήσῃ βία.
 μνή. Μὴ δῆτα τῶ τῶν, ἀλλὰ σ' αἰτοῦμαι Κρείον.
 κρέ. Ὅχλοι παρὶς οἷς ὡς εἰσὶν ὡς γυναικῶν.
 μνή. Φόβος ἐμὸς. ἔγδ' αὖτ' ἐκτενέσας σου τυχῆν.
 κρέ. Τί δ' οὐκ οὐκ βία, καὶ π' ἀπὸ πύλων χθρὸς;
 μνή. Μίαν μὲ μνηστῆς τίλῃ δ' ἔσταιν ἡμῖν,
 Καὶ ξυμπαροῦσθαι φρεσὶν, ἡ φόβος ἐμὸς,
 Παύσιν τ' ἀφορμῶν τῶς ἐμοίς, ἐπὶ πατρὶ
 Οὐδὲν αὐτοῖς μνηστῆς ἡμῶν τέκνοις.
 Οἰκτῆρε δ' αὖτ' ὡς, καὶ σὺ τοι παύσιν πατὴρ
 Πίφουκας. εἰς δ' ἔσταιν, ὡς οὐκ οὐκ ἔχῃ,
 Τέμνος γὰρ ἐμοί φρεσὶς, εἰ φόβος ἐμὸς.
 Κεῖνος δ' κληῖς συμφορὰ κηρύξμεθα.
 κρέ. Ἡμεῖς ἴδωμεν λῆρ' ἐφ' οὐρανὸν κήρ.
 Αἰδοῦμαι δ' οὐκ, πᾶσι δὲ διέφραξ.
 Καὶ νῦν ὅρῳ μὲν ἐξ ἀμείνων γυναικῶν,

Odi tu autem (vt opinor) sapienter hæc fecisti.
 Et nunc non inuidio quod res tuæ præclare se habeant:
 Despondete, bene sit vobis: sed iam in hac terra
 Sinite me habitare: quamuis .n. iniuria simus affecti,
 „ Tacebimus, a potentioribus victi.
 315 Cre. Dicis auditu mollia: sed in animo
 Mihi est pauor, ne quid mali moliaris,
 Et tanto minus quam antea confido tibi.
 „ Nam mulier quæ cito irascitur, similiter & vir,
 „ Facilius cauetur, quam taciturnus sapiens; 320
 Proinde exi quam celerime, ne facias multa verba.
 Quia hoc decretum est, neque habes artem, vt
 Apud nos maneas, cum sis mihi infesta.
 Med. Ne per genua & filiam tuam recens nuptam,
 Cre. Consumis verba: nunquam enim persuaseris me. 325
 Med. Expelles igitur me, neque reuerberis Litas i. Præces?
 Cre. Non enim mihi charioris mea domo.
 Med. O patria, quam valde nuuc tui recordor.
 Cre. Præter liberos enim est mihi longe charissima.
 Med. Heu, heu. quam magnū malū hominib. est amor? 330
 Cre. Credo, vt tulerit fortuna.
 Med. Iupiter nō lateat te is, qui autor est horum malorum.
 Cre. Vade o vana, & libera me curis.
 Med. Nos laboramus, neq; indigemus aliis miseriis,
 Cre. Cito extruderis violenter manu famulorum. 335
 Med. Nequaquam ita, sed rogo te Creon.
 Cre. Negotium faceßes, vt videris o mulier.
 Med. Fugiā. non hoc te rogo, vt impetrem ne discedam
 Cre. Quid igitur resistis, & non discedis e terra?
 Med. Cōcede mihi, vt possim tantū hūc diem manere, 340
 Et perficere deliberationem, qua fugiam,
 Et viaticum meis liberis: quandoquidem pater.
 Nihil curat vita & subsidium parare liberis.
 Miserare igitur illos, nam & tu pater liberorum [345
 Es. Consentaneum aut est te habere beneuolentiam.
 Nō n. de me sum sollicita, q̄ in exilium simus ituri.
 Illorum vero calamitatem, qua premuntur, lugeo.
 Cre. Animus meus minime est tyrannicus,
 Sed verecundia victus, multa perperam egi.
 Et nunc video quidem me peccare mulier, 350

Attamen consequeris hoc. sed prædico tibi,
Si te postera lux Dei viderit,
Et liberos tuos intra fines huius terræ,
Mories. dictus est sermo hic, neque irritus erit.
Nunc igitur si oportet te manere, mane ad vnū diē, 351
Non enim facies aliquid mali eorum, quæ metuo.

Chorus.

Infelix mulier,
Heu, heu. misera es ob tuos dolores.
Quo nam te vertes? quod hospitium,
Aut quā domū terramve, quæ liberet te his malis, 360
Inuenies?
Quam te Deus in difficilem tempestatem
Malorum duxit, Medea.

Medea.

Vbique male mecum agitur: quis contradicet?
Sed nondum hæc sunt eodem modo, ne putetis. 365
Restant adhuc alia certamina nouis sponſis,
Et non exigua mala affinis.
Putas. n. me hunc blandis verbis cōpellaturā fuisse vn-
Nisi aliquid lucri captarem, aut machinarem? [quam]
Neque allocuta essem, neque attigissem manibus. 370
Ille vero eo stultitiæ peruenit,
Vt cum posset ipse euertere mea consilia,
Si me eiecisset ex hac terra, concesserit hoc die
Me manere, quo tres ex meis inimicis
Interficiam, patrem, puellam, & meum maritum. 375
Sed cum habeam multas vias interficiendi eos,
Non scio quam primum aggrediar, amica.
Vtrum accendam domum sponſæ igni,
An adigam acutum ensē per hepar,
Clam ingressa domum, ybi lectus est stratus. 380
Sed vnum est mihi periculosum, si depræhendar.
Ingressa domum & moliens iſſa,
Morte mea risum præbebo meis inimicis.
Optimum est recta via ingredi, qua sumus
Potentes maxime, venenis vt eos interficiam us. 385
Esto, & iam sint mortui: quæ me ciuitas excipiet?
Quis terram tutam, & domum seruantem pr omitta,
Præbens hospes liberabit meum corpus?

Nemo

Ὅμως δὲ πύξῃ τῷδε. παυρύνειται δὲ σοί.
Εἰς ἡ' πῦσαι λαμπρὰς ἀφ' ἑταίρου θεοῦ,
Καὶ πῦδας ἐν τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε,
Θαυρῇ. λείκεται μὲν ὁ δὲ φῶς οὐδὲ.
Νῦν δ' εἰ μὲν δέοι. μὲν εἰφ' ἡμεῖς μείαν. 355
Οὐ γὰρ πὲρ δέοις δέοις, ὡν φῶς μὲν εἰφ'.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Δύσανε γυναι, 360
Φεῦ, φεῦ. μελὶα τῶν σὺν ἀχάν.
Ποῖ ποτε τρεῖς; τίνα παρ' ἐνίαν,
Ἡ δὲ μὲν, ἡ γυνὴ σὺν τῷδε κακῷ
Εξέρχεται;
Ὡς εἰς ἀπορρῶν σε κλύδωνα θεῶν
Μήδεια κακῶν ἐπὶ πόσει.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κακῶς πίπτειται πανταχῇ. τίς αὐτῶν;
Αλλ' ἐπ' αὐτῇ τῷδε, μὴ δοκίμῃ πο. 365
Ἐτ' εἰς ἀγῶνις τοῖς νεῶν τυμφοῖς,
Καὶ τοῖς κηδεύουσιν ἔσται καὶ πόνοι.
Δοκίμῃ δ' αὐτῇ τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε,
Εἰ μὴ πικρὸν αὐτῇ τῷδε τῷδε τῷδε,
Οὐδ' αὐτῇ τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε, 370
Ὅδ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφ' ἑταίρου,
Ὅδ' εἰς τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε,
Γῆς ἐκ βελόνῃ, τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε,
Μεῖναι μὲν, ὡς ἡ τρεῖς τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε,
Θήσω, πατρίδα, καὶ κῆρυ, πῶς τ' εἰ μὲν 375
Πολλὰς δ' εἰς τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε,
Οὐκ οἶδ' ὅποια παρ' ἐν τῷδε τῷδε τῷδε,
Πόπορον ὑφ' αὐτῇ τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε,
Ἡ γυνὴ ὡς παρ' ἐν τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε, 380
Σιγῇ δὲ μὲν εἰς βῶσ', ἵν' ἔσται λιγῶς.
Αλλ' ἐν τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε,
Δόμος ὑφ' αὐτῇ τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε,
Θαυρῇ τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε,
Κεῖται τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε, 385
Σοφῶς καλῶς, φαρμακῶς αὐτῇ τῷδε τῷδε,
Εἰς τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε,
Τίς γυνὴ αὐτῇ τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε,
Πῶς παρ' ἐν τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε τῷδε, 390

Οὐκ

Οὐκ ἔστι μείνας οὐδ' σμικρὸν χρόνον,
 Ἡ μὲρ τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλὲς φασί,
 Δόλῳ μίττω τὸνδε καὶ σιγῇ φόνον.
 Ἡ δ' ἐξελάνθη ξυμφορὰ μὲ ἀμύχανον,
 Αὐτὴ ξίφος λαβὼσα, καὶ μέλλω θανεῖν,
 Κτενῶ σφει. πάλιν δ' εἰμὶ παρὰ τὸν κρηττόν.
 Οὐ γὰρ μὲν τῶν δισσοίων, ὡς ἐγὼ σέω
 Μάλιστα πάντων, καὶ ξυμφορὰν εἰλόμην,
 Ἐκείτῳ, μυχροῖς ναῖσκον ἱστίαις ἰμῆς,
 Χαίρων τις αὐτῶν τέμνον ἀλγυνοῖς κίαρ.
 Πικρὸς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγρὸς θήσω γάμους,
 Πικρὸν δὲ κηδὺς, & φυγὰς ἐμὰς χρόνος.
 Αλλ' εἴω. φεῖδον μηδὲν ὧν ἐπίσταται
 Μήδεια, βελούσσει, & περὶ ὠμὴν.
 Ἐρπ' εἰς το δεινόν. νῦν ἄρ' αὖθις οὐ λυγρὰς
 Ὅρ' αὖθις ἀπάρχης, καὶ γάλακτος δέϊσ' ὄφλιν
 Τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
 Γεγῶσιν ἐδδλοῖ πατρὸς, ἡλίῳ τ' ἀπὸ.
 Ἐπίσταται δ', Περὶ δ' καὶ περὶ ὠμὴν
 Γνωσκὲς εἰς μὲρ ἐδδλ' ἀμνηστῶν πατρί,
 Κακῶν δ' πάντων τέκτονες σφωίεταιται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στρεφὴ α'.

- 1 Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν
 2 Χωρεῖσι πατρί,
 3 Καὶ δίκαια καὶ πάλιν πάλιν ἐρίφεται.
 4 Ανδράσι μὲρ δδλ' αὖθις βελού. θείων
 5 Δ' οὐκ ἐπὶ κίπῳ ἀρρε.
 6 Ταῦ δ' ἐμὸν εὐκλείαν ἐχρὶν βιοτάν,
 7 Στρεφὲς σφει φάμεν.
 8 Ἐρρεται ἡμῶν
 9 Γνωσκὲς καὶ ὅλ' αὖθις.
 10 Οὐκ ἐπὶ δυσεκείαδ' αὖθις
 11 Φάμεν γινώσκοντες ἐξεί.

Αντιστροφὴ α'.

- 1 Μοῦσαι δ' παλαιὰ γυνήων
 2 Ληξέσιν αἰοδάν,
 3 Ταῦ ἐμὸν ὑμνεῖται ἀπὸ τῶν αἰώνων.
 4 Οὐ γὰρ ἐν ἀμεινότερα γινώμα λυγρὰς
 5 Ὀπίσθι θείων αἰοδάν

Nemo est. Igitur manens adhuc exiguum tempus,
 Siquidē aliqua salutis turris tuta nobis apparuerit, 390
 Aggrediar hanc cædem dolo, & clam.
 Si vero calamitas ineuitabilis me exagitet.
 Ego correpto gladio, etiamsi mihi moriendum sit,
 Occidam eos. vado autem ad extremam audaciam.
 Non enim per dominam, quam ego colo 395
 Omnium maxime, & adiutricem elegi
 Hecaten, quæ habitat in angulis larium meorum,
 Aliquis ex eis gaudens, dolore afficiet meum animū.
 Ego autem faciam ipsis nuptias acerbæ, & tristes,
 Et acerbâ affinitate, & exilium meum ex hac terra. 400
 Age vero, nulli arti eorum quæ scis, parcas,
 Medea, deliberans, & machinans.
 Vade ad atrox facinus: nunc est certamen audaciæ.
 Vides quæ patiaris: non oportet te derideri
 A genere Suiyphi, & nuptiis Iasonis. 405
 Quæ nata es ex præstanti patre, & a Sole.
 „ Et calles aliquid. Fraterca vero natura sumus
 „ Nos mulieres ad bona quidem ineptissimæ,
 „ Malorum vero omnium artifices peritissimæ.
 ANTISTROPHICA.

Strophæ I.

- Ch. 1 Sursum versus fluminum sacrorum 410
 2 Vadunt fontes,
 3 Et ius & omnia retro vertuntur.
 4 Viris quidem dolosa sunt consilia. Deorum
 5 Vero fides non amplius est rata.
 6 Mea quidem vita ut non habeat laudem, 415
 7 Fama obstat.
 8 Honos venit
 9 Muliebri generi.
 10 Non amplius infausta
 11 Fama mulieres premet. 420

Antistrophe I.

- 1 Musæ vero priscis
 2 Desinent carminibus
 3 Meam celebrare perfidiam.
 4 Neque enim in mentibus nostris lyræ
 5 Diuinum carmen dedit

- 6 Phœbus, dux carminum: quia vi-
7 cissim hymnum mulieres cecinissent in
8 Genus masculinum.
9 Longa autem ætas habet
10 Multa de nostra,
11 Virorumque sorte dicenda.

Strophe II.

- 1 Tu autem nauigasti ex domo patria
2 Furenti animo, gemit-
3 na maris metiens
4 Saxa: in peregrina vero
5 Terra habitas, vidui.
6 Cubilis amisso lecto.
7 Infelix tu, ignominia vero affecta, pelleris ex hac terra

Antistrophe II.

- 1 Abiit gratia iurisiurandi, neque amplius pudor
2 Manet in magna Græcia:
3 Euolauit autem in ætherem.
4 Tibi autem non est paterna domus,
5 O misera, vt ad eam appellas, teque recipias
6 Ex miseriis huius thalami.
7 Sed regina potentior domum occupauit.

Iason.

- Non nunc primum anima duerti, sed sæpe,
Quod aspera ira sit intractabile malum.
Tibi enim cum liceret hanc terrā, & domum incolere,
Leuiter, & a quo animo ferenti potentiorum consilia,
Propter inania verba eiiceris ex hac terra.
Ego quidem nihil curo, etiam si nunquam definas
Dicere, quam malus vir sit Iason:
Ob ea vero, quæ dixisti in dominos,
Putes magnum esse lucrū, quod tantū exilio puniris.
Ego quidem semper ab iratis dominis
Iram abstuli, & volebam te manere:
Tu vero non remittis stultitiam, semper dicens
Coniugia dominis: itaque expelleris ex hac terra.
Ego tamē ne, ppter hæc quidē defessus amicorū gratiā
Venio, prospecturus tibi, o mulier,
Ne sine viatico cum liberis expellaris,
Neque indigeas aliqua re: exilium trahit multa

Mala

- 6 Φαίτος ἀγήτωρ μιλίαν, ἐπὶ αὐ-
7 πένησαν υἱόν
8 Ἀρσίνων θύγα.
9 Μακρὸς δ' αἰὼν ἔχῃ
10 Πολλὰ μὲν ἀμετρεῖται
11 Ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.

Στασοφὴ β'.

- 1 Σὺ δ' ἐμὲ οἰκὼν πατρῴων ἐπαύσας
2 Μαγνοβρία κραδίᾳ, διδύ-
3 μους ἐρίσασα πόντῳ
4 Πίττας, ἐπὶ δὲ ξίφῳ
5 Ναιεὶς χθονὶ, ὡς ἀνάνδρῳ
6 Κοίτῃς ὀλέσασα λίκταρον.
7 Τάλαυναι, φύρας ἢ χῶρας ἄπμοις ἐλαύνῃ.

Ἀντιστασοφὴ β'.

- 1 Βίβανεν ὄρκων χάρις, εἰδὲ τ' αἰδώς
2 Ἐκείδῃ τῷ μεγαλὰ μίμνῃ.
3 Αἰθερά δ' ἀνέπει.
4 Σοὶ δ' ἔτε πατρὸς δόμος.
5 Δύσαντι, μετρημίστοδ
6 Μοχλῶν, περὶ τῶνδε λίκταρων,
7 Ἀλλὰ βασιλεὺς κρείσσων δέμοισιν ἐπίστα.

I A M B O I.

1. Οὐ γὰρ ἡμετέρον παῖτον, ἀλλὰ πολλὰ κίς,
2. Τραχύναν ὄργην, ὡς ἀμήχανον κακόν.
3. Σοὶ γὰρ παρὲν γλῶττι δὲ καὶ δόμοις ἔχῃ,
4. Κεφᾶς φέρῃς κρείσσοναν βελόμην.
5. Λόγων μακτῶν ἔνεκ' ἐκπίσῃ χθονός.
6. Καί μοι μὲν εἰδὲν παῖτα γὰρ, μὴ πώποτε
7. Λίγους, ἰάσων ὡς κακὸς ἐστ' αὐτῷ.
8. Ἀλλ' εἰς τραχύναν ἐπὶ σοὶ λολιγμῶνα.
9. Πᾶν κέρδος ἡρώδ' ἐρημιερῶν φύγῃ.
10. Καὶ γὰρ μὲν αἰεὶ βασιλείων θυμορῶν
11. Ὀργᾶς ἀφ' ἡρώων, καὶ σ' ἐκ λολιγμῶν.
12. Σὺ δ' ἐκ ἀνείκελ μωρίας, λίγους αἰεὶ
13. Κακῶς τραχύναν, τοι γὰρ ἐκπίσῃ χθονός.
14. Ὅμως ἢ κακὰ τῶνδε, σὺ καὶ ἀπρηκῶς φίλοις
15. Ἦκω, τὸ σὺν με ἀποσκοπεύμεν ὅτι γυναι.
16. Ὡς μὴ τ' ἀλλ' ἡμῶν σὺν τεκνοῖσι ἐκπίσῃς.
17. Μὴ τ' ἐνδεὲς τε. Πόλλ' ἐφίληται φύγῃ

καὶ

„ Κακὰ ζῶν αὐτῇ, καὶ γὰρ εἰ σὺ με σφαλεῖς.
 Οὐκ αὖ δυνάμειν σοὶ κηκῶς φρονεῖν ποτε.
 μέ. ὦ περὶ κηκῶς, τέτο γὰρ σ' εἰπὶν ἔχω
 Γλώσση μετὰν εἰς ἀνδρῶν κηκῶν.
 Ἥλθες ὥσθις ἡμῶς, ἡλθες, ἐχθρὸς γαλῶς
 Θεοῖς τε, καὶ μοι, παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει.
 „ Οὐτοὶ γράσας πόλιν εἶν, ἐστὶ δὲ τολμία.
 „ Φίλος κηκῶς ὄρασαντ' ὀνάντιον βλέπων.
 „ Ἀλλ' ἡ μετὰ τὴν αὐτῶν ποῖς νεστων
 „ Πασάν, ἀνείδει, ὡς δ' ἐπὶ ἡσυχίᾳ μέλαιν.
 Εἰώ τε γὰρ λέξασαι καὶ φιδοῦσιν ἡμῶν.
 Ψυχῶν κηκῶς σέ, καὶ σὺ λυπησὴ κλύων.
 Εκ τῶν ἡ παρῶν παρῶν ὡς ἐξομῶν λέγει.
 Ἔστω σ' ὡς ἴσταιν Ἐκλῶν ὅσοι
 Ταυτὸν σπασίεσθαι δὲ γὰρ σὺ σκῆφος,
 Περὶ φένται τῶν πυρρῶν ἐπιστάται.
 Ζεὺς λησι, καὶ σὺ ἐργῶν τῶν αἰσίων γένει.
 Δρακὸν γὰρ δ' ὅς περὶ γὰρ σὺν ἀμφέπων δέρας,
 Σπείρας ἔστω πολυπολὺς, ἀντὶς ὡν,
 Κεῖναι σ' ἀνέχον σοὶ φάος σπῆλαιον.
 Αὐτὴ ἡ παρῶν καὶ δὲ μοῦς παρῶν εἰμῶς,
 Τὴν πληῶν εἰς ἑλκὸς ἐκκλῶν
 Σὺ σοὶ, παρῶν μετὰ τὸν ἡ σφῶν τῶν.
 Πελίαν τ' ἀπὶ κτῆ, ὡς παρῶν ἡλθες ἡνείν.
 Παιδῶν ἡ παρῶν, παντὶ τ' ἐξέκλον φάος.
 Καὶ ταῦτ' ὡς ἡμῶν ὡς κηκῶς ἀνδρῶν παρῶν,
 Παρῶν κηκῶς ἡμῶς, καὶ δ' ἐκκλῶν λέγει,
 Παιδῶν γαλῶν, εἰ γὰρ ἡ δ' ἀπὶ κτῆ.
 Σὺ γὰρ σ' αὐτοῖς, τῶν δ' ἐκκλῶν λέγει.
 „ Ορκαὶν ἡ φραγδὴ πῆσις, ὡς δ' ἡμῶν κηκῶς.
 „ Ἡ γὰρ νομίζεις τὰς τὸν σκῆφος ἡνείν.
 „ Ἡ κηκῶς κηκῶς ἡμῶν ἀνδρῶν ποῖς πῆσις.
 „ Επὶ σὺν οἰδῶν γ' εἰς ἐμὸν σκῆφος ὡς ὡν.
 „ Φεῖ δὲ ξιᾶ χεῖρ, ἡ σὺ πόλιν ἑλκὸς κηκῶς.
 Καὶ πάντες γαλῶν, ὡς κηκῶς κηκῶς μετὰ.
 Κηκῶς ὡς ἀνδρῶς, ἐκκλῶν δ' ἡμῶν κηκῶς.
 „ Ἀγ', ὡς φίλῳ γὰρ ἐν σοὶ κηκῶς μετὰ.
 „ Δοκῶν κηκῶς πῆσις γαλῶν πῆσις κηκῶς.
 „ Ορκαὶν δ' ἐρωτῶν γὰρ ἀνδρῶν φανῆ.
 Νῦν παῖ τῶν κηκῶς, παρῶν ὡς πῆσις δὲ μοῦς,

„ Mala secum, quamvis enim tu me oderis,
 Non possem tibi male unquam velle,
 465 Med. O pessime omnium (Hoc enim tibi possum dicere 465
 Lingua summum conitium in tuam ignaviam)
 Venisti ad nos, venisti, qui es iniustus
 Diis, & mihi, & uniuerso humano generi?
 „ Ista non est audacia, neque fortitudo,
 „ Intueri coram amicos, quos iniuria affeceris: 470
 „ Sed grauissimus inter homines morborum
 „ Omnium est impudentia, bene tamē fecisti quod ve-
 Ego enim leuabor animo, dicens [neris.
 Tibi conuicia, & tu dolebis audiens ea.
 Sed ab iis quæ prima sunt, primū incipiam dicere. 475
 Seruauit te (ut norunt quicunque Græcorum
 Conscenderunt eandem nauim Argo)
 Missum ut regeres tauros, spirantes flammæ,
 Iugis, & seminares letalem segetem:
 Et dracone, qui custodiens anreum vellus, 480
 Seruabat multis voluminibus, ipse peruigil existens,
 Occiso, attuli tibi lucem salutarem.
 Ipsa vero prodito patre, & domo mea,
 Peliotem ad Ioleum veni
 485 Tecum, promptior quam sapientior.
 Et occidi Pelia eo genere mortis, quod est miserrimū,
 Per eius filias: omnemque tibi metum exemi.
 His tamē beneficiis a me affectus, o pessime mortaliū,
 Prodidisti me, nouosque tibi comparasti lectos,
 490 Cū habeas liberos: si enī sine liberis adhuc fuisses, 490
 Ignoscendum tibi fuisset, quod hunc amasses lectum.
 Sed euanida est fides iurisiurandi, neque possum scire
 An existimes Deos quæ tūc regnauerunt, nō amplius regnare:
 An vero putes noua iura cōstituta esse hominib. nūc,
 495 Quia tibi conscius es te non seruasse mihi fidem, 495
 Hec dexteram manum, quam tu sæpe apprehendisti,
 Et hæc genua tua, quam frustra sumus exceptæ
 Ab improbo marito, & spes meæ frustratæ sunt me.
 Age vero, colloquar enī tecum tanquam cum amico,
 500 Figes quæ de me pelari aliq. beneficiū a te acceptū, 500
 Tu tamen interrogatus videberis turpior,
 Quo me nunc vertam? an ad domum patris,

Quibus tibi proditis, & patria, huc veni?
An ad miseras filias Peliae scilicet illae pulchre
Me reciperent in suas aedes, quarum patrem interfeci?
Sic enim se res habet. amicis quidem domesticis
Sum inuisa: quos vero mihi non oportebat male
Facere, eos tibi gratificans, inimicos habeo.
Ergo inter multas Graecas me beatam
Fecisti, pro hisce beneficiis. egregium vero te
Et fidum maritum habeo infelix ego.
Si vero fugiam expulsa ex hac terra,
Sola cum folis liberis orbata amicis,
Præclara vero gloria erit tibi nouo sponso,
Mendicos errare filios tuos, meque, qui te seruauim.
„ O Iupiter, quare auri quidem quod sit adulteri inum,
„ Clara signa hominibus dedisti?
„ Sed quo oporteat discerni malum virum,
„ Nullum signum inest corpori?
Ebo. Grauis quædam ira; & ægre sanabilis est,
„ Quando amici incipiunt contendere cum amicis.
Ia. Oportet me non segnem esse in dicendo, ut videtur,
Sed velut nauis prudentem gubernatorem
Summis oris veli subterfugere
Tuam effrænem loquacitatem, ô mulier.
Ego, postquam valde exaggeras tuum beneficium,
Existimo meæ nauigationis Venerem
Seruatricem esse solam inter homines deosque.
Tibi vero est quidem mens subtilis: at odiosa est
Hæc oratio, dum iactas, quod amor te coegerit
Laboribus inenitabilibus meum eripere corpus.
Sed non accurate nimis ista persequar.
Quatenus igitur me iuuisit, bene se res habet.
Atqui seruatione mei maiora beneficia
Accepisti, quâ dederis, quemadmodum ego iam dicam.
Primum quidem pro barbara terra in Græca
Terra habitas, & scis ius,
Et legibus uti, non pro viribus agere.
Deinde omnes Græci senserunt te esse ingeniosam,
Et adepta es gloriam, si vero in extremis terrarum
Finibus habitares, nulla fieret mentio tui.
Mihi vero neque aurum sit domi,

Οὐδὲ σὺ ἀποδοῦναι, καὶ παύσῃ, ἀφικόμενος.
Ἡ αὖτις ταλαιάναις παλαιάσας, καλῶς γὰρ αὐτῶν
Δίδωντο μὲ οἰκίαι, ὡς πατρίδι κατὰ κράτος.
„ Εἰ γὰρ ἔστι, τίς μὲ οἰκίαν φίλοις
Εἰρήνη καὶ εὖ στή. ὅς δὲ μὲ σὺ καὶ ἐγὼ κακῶς
Δράν, σὺ καὶ ἐγὼ φίλον, πολὺ μὲν ἔχει.
Τοι γὰρ με πολλὰς μακροχρόνιον ἔχων
„ Εἴηκεν αὐτῇ τῶν δὲ. θανόντων δὲ σὺ
„ Εἰ ποῖσιν, καὶ πῶς, ἢ τέλειαν ἔχω.
Εἰ φύλοισι γὰρ αὖτις ἐκδοθήσεται,
Φίλων ἔρημος, σὺ τέκνοις μὲν ἡμέτεροις,
Καλὸν γὰρ ὄνειδος τῶν νεῶν νυμφίω,
Πτωχὸς καὶ λαοῦ πάρος, ἢ τὸ ἴσως σὺ.
„ Ὡς γὰρ, πῶς δὲ χρυσὸν μὲν, ὅς κίβδηλός ἔστι.
„ Τεκμήριον αὖτις ποῖσιν ὑπάρχουσιν στή.
„ Ἀνδρῶν δὲ ὅτι καὶ τὸν κακὸν διειδέναι,
„ Οὐδὲις χαρῆς καὶ ἐμπίθουσι στή.
„ Δεινὴ τις ὁρμή καὶ δυσίατος πῆλη,
„ Ὡς φίλοι φίλοις συμβάλλουσιν ἔλαν.
Ia. Δεῖ μὲ ὡς εἰκασι μὲν καὶ φῶς λέγειν,
Αἰὲν ὡς τε νῆος καὶ ὁδὸν οἰκιστῶν,
„ Ἀκροῖσι λείψουσιν καὶ ὁδοῖς καὶ ἐκδοθήσεται
Τῶν σὺν τῶν καὶ ὡς γὰρ καὶ ὡς καὶ ὡς,
„ Εἰ γὰρ, ἐπεὶ καὶ καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς,
Κύπριν νομίζω, ὅτι ἐμὴς ναυκληρίας
Σώτηρας εἶναι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μέγιστον.
Σοὶ δὲ ἔστι μὲν νῆος λείψουσιν, ἀλλὰ ἐπὶ φθονόν.
„ Ἀλλὰ δὲ δειλὴν, ὡς ἔρω, σὺ καὶ ὡς καὶ ὡς
Πόντων ἀφύκτων τῶν μὲν ἐκδοθήσεται δειλῶς,
Αἰὲν σὺ ἀφύκτων αὐτῇ θήσομαι λίαν.
„ Ὅτι γὰρ οὐδὲν ὡς καὶ, ὅτι καὶ ὡς καὶ ὡς.
Μεῖζον γὰρ μὲν τοῖς ἐμὴς σωτηρίας
Εἰληφας, ἢ δίδουρας, ὡς ἐγὼ φράσσω,
Πρῶτον μὲν ἔχων αὐτῇ βαρβαρὸν καὶ φθονόν.
Γαῖαν καὶ ὡς καὶ, καὶ δὲ καὶ ἐπὶ φθονόν,
Νόμισις τε καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς.
Πάντες δὲ σὺ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς.
Καὶ δὲ καὶ ὡς καὶ, εἰ γὰρ ἐπὶ ὡς καὶ ὡς.
„ Ὅτι σὺ ὡς καὶ, σὺ καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς.
„ Εἰ γὰρ ὡς καὶ μὲν τε καὶ ὡς καὶ ὡς καὶ ὡς.
T 2.

„ Μήτ' Ορφέως κλέϊον ὕβρηται μέλος,
 „ Εἰ μὴ πῖσημος ἡ τύχη γέννητο μοι.
 Τοσούτω μὲν σοὶ τῶν ἐμῶν πόων πίει.
 „ Ελεξ' αἰμῖλαιον γὰρ σὺ παρ' ὕψιππος λόγων.
 „ Ἀλλ' εἰς γάμους μοι βασιλικὸς ἀνείδειται,
 Ἐν τῷδε δειξέω παρ' ὅπως σὺ σφός γεγώς,
 „ Ἐπὶ σὺ φρον, εἴπε σὺ μετὰς φίλος,
 Καὶ περὶ τοῖς ἐμοῖσιν. ἀλλ' ἔχ' ἡ σὺ χεῖρ.
 Ἐπὶ μετῴσῃ δὲ δὲ ἰωλκίαις χηρὸς,
 Πολλὰς ἐφ' ἑλκῶν συμφορὰς ἀμνησέως,
 Τίτ' ἔσθ' αὖ ἐν ῥῆματι ὅσον οὐτὶς περὶ,
 „ Ἡ περὶ δὲ γῆρας βασιλείας φύρας γεγώς,
 Οὐχ' ἡ σὺ κνίξῃ σὺν μὲν ἐχθρὰν ἔχων λείγος,
 „ Καὶ ἡ σὺ μὲν φησὶ ἐμὴν περὶ γῆρας,
 Οὐδ' εἰς αἰμῖλαιον πολὺ τέκνον παυδὴν ἔχων.
 „ Ἀλλ' ὅτι οἱ γεγώς, ὅδε μετὰ μοι.
 Ἀλλ' ὡς τὸ μὲν μέγιστον, οἰκὸς μὲν κελῶς,
 Καὶ μὴ παρ' οἰκὸς μὲν γῆρας ἔχων, ὅτι
 „ Πένθη φέρει πᾶς ὡς ἐκ πατρὸς φίλῳ.
 Παύδας τε φέρει αἰμῖλαιον δὲ μὲν ἐμῶν.
 Σπείρεται τ' ἀδελφὸς τοῖσιν οὐ σέθεν τέκνοις,
 Εἰς τῶν τῶν φίλων. καὶ σιωπῇ τῶν γῆρας,
 Εὐδαιμονοῖται. σοὶ τε γὰρ περὶ τῶν πᾶσι
 Ἐμὲν τε λυεῖ τοῖσι μέγιστον τέκνοις
 Τὰ δ' ὦν τ' ὀνῆσαι. μὲν βίβ' ἐλδύμας κακῶς,
 Οὐδ' αὖ σὺ φέρεις, εἰ σὺ μὴ κνίξῃ λείγος.
 „ Ἀλλ' εἰς τὸ σὺ δὲ τὸν ἡ κνίξῃ, ὡς ὅτι ὀρθονόμος
 „ Εὐνῆς, γυναικὸς πᾶν τ' ἔχῃ νομίζετε.
 „ Ἡ δ' αὖ γῆρας ἐν συμφορᾷ εἰς εἰς λείγος,
 „ Τὰ λείγος καὶ κνίξῃ, πολέμιον τῶν
 „ Τίτ' ἔσθ' αὖ ἐν ῥῆματι ὅσον οὐτὶς περὶ,
 „ Παύδας τε κνίξῃ, ἡ γὰρ αὖ σὺν ἐμῶν γῆρας.
 „ Οὐτὶς αὖ σὺν ἐμῶν ἐδὲν αὐτῶν πᾶσι κακῶν.
 „ Ἰάσον, ἐν μὲν τῶν τῶν ἐμῶν γῆρας λείγος.
 „ Ὅμως αὖ ἐμῶν. καὶ περὶ γῆρας λείγος,
 Δοκεῖς παρ' ὅπως σὺν ἀλλοτρίῳ εἰς δίκην δρᾶν.
 „ Ἡ πολλὰ πολλοὶς εἰμι γῆρας βεγῶν.
 „ Ἐμὲν γὰρ ὅπως ἀδίκος ὢν, σφός λείγος
 „ Πίφουκε, πᾶσι γῆρας ἐμῶν οὐ φλοισκῶν.
 „ Γλώσσῃ γὰρ αὐτῶν τῶν ἐμῶν ἐν παρ' ὅπως,

μή.

Τολμῶ

„ Nec Orphei carmen sonare pulchrius velim,
 „ Nisi illustris mihi contingat fortuna.
 Atque hæc quidem tibi de meis laboribus 345
 Dixi. certamen enim tu proposuisti verborum.
 Cæterū quæ mihi maledicta de nuptiis regis obiecisti,
 In hoc monstrabo primū quidem quod sim prudens,
 Deinde castus, denique tibi magnus amicus,
 Et meis liberis. Sed mane quæta. 350
 Postquam huc veni ex Iolcica terra,
 Multa mecum trahens, & magna incommoda,
 Quod nam consilium hoc melius potuissē inuenire,
 Quam ducere filiam regis, cum essem exul?
 Non ut tu me vellicas, odio quidē habens tuū cōiugiū,
 Percussus vero desiderio nouæ sponsæ, 355
 Neq; certatim numerosæ sobolis procreandæ studio.
 (Sufficiunt enim qui nati sunt, nec ideo conqueror)
 Sed quod maximum est, ut commode viueremus,
 Neq; rerum necessariarum inopia laboraremus, scies qd
 „ Pauperem omnes amici procul fugiunt: 360
 Et ut liberos educare, quæadmodū decet meā familiā,
 Et gignens fratres liberis ex te mihi procreatis,
 Vnum genus facerem, idque coniungens,
 Beatius viuerem. tibi enim quid opus est liberis? 365
 Et mihi conducit futurorum liberorum causa,
 Eos, qui viuunt iuuare: an male consultaui?
 Ne tu quidē diceres hoc, nisi te offenderent nouæ nu-
 „ Sed eo venitis, ut cum recte se habet [ptiæ.
 „ Coniugium, putetis vos mulieres omnia habere: 370
 „ Quod si contra calamitas aliqua inciderit in cōiugiū,
 „ Etia ea quæ sunt optima, & pulcherrima inimicissima
 „ Ducitis. oportebat autem homines aliunde [vobis
 „ Gignere liberos, neque esse genus muliebri:
 „ Sic enim homines nullum malum haberent. 375
 „ Iason, pulchre tu quidem ornasti tuam causam:
 Mihi tamē, etiā si præter animi mei sententiā hoc dicam,
 Videris iniuste fecisse, quod prodidisti tuam vxorem.
 „ Med. Profecto multum a multis dissentio mortalibus.
 „ Mihi. n. q. s. q. s. iniuste existēs, tamē sapiēs in dicēdo 380
 „ Est, maxima multa dignus videtur.
 „ Nā cū gloriatur, se dicēdo posse ornare iniustas causas,
 T 3 Andet

- „Audet fallere: non est aut admodum sapiens, [ut patet]
Sic & tu ne nunc apud me speciosus sis, speciosus veritas
Et ne sis adeo bon^o orator. Vñ. n. verbū occidet te. 585
Oportuit te, si quidē nō fecisti malo aīo, me pri^o psualu.
Has nuptias contrahere, non autem clam amicis.
Ias. Preclare vero mihi hac oratione tuā nauasces operā,
Si tibi nuptias istas ante declarasce, quē ne nūc quidem
Vis remittere magnā iracundiam animi. 590
Med. Non hoc te mouit: sed barbara coniunx
Non satis gloriosa tibi in senectute fuisset.
Ias. Hoc nunc probe scias, non propter mulierem
Me duxisse filiam Regis, quam nunc habeo:
Sed, ut antea dixi, eam duxi, volens seruare 595
Te, & meis liberis fratres
Regios gignere, ppugnaculū dom^o. [tam molestiā
Med. Ne contingat mihi talis beata vita, q̄ asserat mihi tantū
„Neq; diuitiā, quā meum animum dolore afficiant.
Ias. Scisne quomodo mei cōpos fies. & sapientior videberis?
Bona ne tibi molesta videantur vnquam. 600
Nec putato te esse infelicem, cum sis felix.
Med. Insulta mihi, quandoquidem tibi quidē est refugium.
Ego vero deserta fugiam ex hac terra.
Ias. Tu ipsa hæc elegisti, nullum alium accusa. 605
Med. Quid faciens? num alteri nūbens, aut prodens te?
Ias. Imprecationes regibus impias imprecans.
Med. Et diris deuota sum, deuoteor in tuis ædibus.
Ias. Sed non litigabo tecum de his diuitiis.
Si vero vis pueris, aut exilio tuo aliquod 610
Subsidium de mea pecunia accipere,
Dico: quia sum paratus larga manu dare,
Et mittere hospitibus tesseras, ut tibi beneficiant.
Si hæc non vis, stulta es. o mulier:
Desistens vero ab ira, lucraberis meliora. 615
Med. Neque tuis hospitibus utemur,
Neq; quicquā accipiemus, neq; quidquam nobis des.
„Improbi. n. viri dona iuuamē non habēt, nihil iuuant.
Ias. Ego tamen testor deos, 620
Quod volo tibi liberisque omnia suppeditare:
Tibi vero non placent bona: sed cum contumacia
Amicos tepellis. quam obrem dolebis magis. Med.

- „Τολμᾷ πανεργεῖν. ἐστὶ δὲ σὺν ἄνδρα σοφός.
Ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμὴ δόχην μὲν χροῖ,
Διχρὴν πεδινός. ἵν' ἡδυνῇ κτενέσ' ἑπὶ σ.
Χρῶν σ', εἰς τὴν ἑορτὴν μὴ κενεῖς, πείσαντα με
Γαμῶν γάμον τόνδε, ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
Ias. Καλῶς γ' αὖ εὖ μοι τῶδε, σωπρίτης λόγος,
Εἰ σοι γάμον κητεῖπον, ἢ πρὸς ἐδὲ νῦν
Τολμᾷς μεθ' ἡμεῶν καρδίᾳς μέγαν λόγον.
Oὐ τῷτό εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λόγον
Πρὸς γῆρας σὺν εὐδοξῶν ἐξέβαινέ σοι.
Eὐ νῦν τῶδε ἴδοι, μὴ γυναικὸς ἄνεκον
Γῆρας με λίσσασθαι βασιλείᾳς, αὐτὴν ἔχω.
Aλλ', ὡς περ εἶπον καὶ παρὸς, σῶσαι θέλω
Σὲ καὶ τέκνοισι τῶς μοῖς ἀμωπορῶντος
Φυλάττω τράντας παῖδας, ἐρυμὰ δὲ μοῖσι.
Mή μοι γῆρας το λυπῶντος εὐδαίμων βίος,
Ias. Mήδ', ὁλβος, ὅς τις τῶν ἐμῶν κνίξαι φρένας.
Oἱ δ' ὡς με πεισῇ, καὶ σὺ πατέρω φωνῇ;
Tὰ χρῆσθαι μὴ σοι λυπῶν φανέσθω πατρί.
Mήδ', εὐτυχῶσαι, δυστυχίης εἶναι δοκέ.
„Υβρίξ, ἐπεὶ δὴ σὺ μὲν εἰς ἀπὸστροφῇ.
Eγὼ δ' ἐρημὸς τῶνδε φούρομαι χροῖνα.
Ias. Aὐτὴ τῶδε εἴλω. μεθ' ἑσέ, ἄλλοι αἰπῶ.
Mή. Tί δρώσιν; μὲν γὰρ μέδουσι, καὶ πατρὸς δόσι σ;
Ias. Aεὶς τράνοις αὐτοῖς δρωμένη.
Mή. Καὶ σὺ δρώσιν γ' ὅσα τῶνδε ἀνδρῶν.
Ias. Ὡς κ' ἐλθὼν μὲν τῶνδε σοι τὰ πλείονα.
Aλλ' εἰ π' βέλῃ παῖσιν, ἢ σὺν τῇ Φυγῇ,
Προσωφίλῃ μοι χρηματῶν ἐμῶν λαβεῖν,
Aλλ' ὡς ἐτοίμως ἀφθῆναι δουρῶν χρεῖ,
Εἰνοῖς τε πίμασιν σύμβολ', οἱ δ' ἀνδρῶν σ' εὖ,
Καὶ ταῦτα μὴ θέλω (αὐμωρῶν εἰς γυναικα).
Aλλ' ἔσται δ' ἄρ' ἡς, καρδανέας ἀμείνονα.
Mή. Oὐτ' αὖ ξίνοισι θῖσι σὺς χρησάμεθ' αὐτῶν,
Oὐτ' αὖ π' διζαίμεθα. μήδ' ἡμῖν δίδω.
Ias. „Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν σὺν ἔχῃ.
Aλλ' οὐδ' ἐγὼ μὲν δαίμονας μετ' ἄνδρα,
Ὡς πᾶν δ' ἀπορρεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω.
Σοὶ δ' ἐσὶν ἀνδρῶν τῶνδε, ἀλλ' αὐτὰ δῖα
Φίλος κ' πατὴρ. τοὶ γὰρ ἀλγυνῇ πλείον.
T 4 Mh.

μη. Χωρὶ πάσῃ τῇσι ποδομήτε κέρως
 Αἰρή, χρορίζων ἀμαρταν ἐξώποος.
 Νύμφου, ἰσως γῆ, σὺν θεῶν εἰρήσῃ,
 Γαμείς ποιοῦν, ὡς τὶ σ' ὀρεϊδῶ, γάμων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στρεφὴ α'.

- 1 Ἐρωτες ἱστέ μὲν ἄναι
 2 Ελθόντες, σὺν δόδοιαν,
 3 Οὐδ' ὄρεϊν παρίδωκαν
 4 Ἀνδράσιν. εἰ δ' ἄλλος ἔλθοι
 5 Κύνες, σὺν ἄλλῃ θεῶς
 6 Εὐχέλεις ἔγω.
 7 Μη ποτ' ὁ δέσποιν' ἐπ' ἱμῶ
 8 Χρυσέων ὄρων ἐφίης
 9 Ἰμέρῳ χροίσας' ἀφυστὸν οἶσιν.

Ανίστροφὴ α'.

- 1 Σπέρχθ' ὁ μὲν σὺν φροσύνῃ,
 2 Δάσκημα κλέπτειν θεῶν.
 3 Μηδὲ ποτ' ἀμφιλόγους ὄρε-
 4 γῶς, ἀνέρεσά τε τείκη
 5 Οὐμὸν οὐκ ἔλκωσ' ἐπὶ-
 6 ροῖς ἐπὶ λειτῶν
 7 Περγάλοισι. ὡ δέιναι Κύνες,
 8 Ἀπολέμους οὐκ αἰσέειζα-
 9 σ'. ὁξύφρων κείνῃ λήρη γυναικῶν.

Στρεφὴ β'.

- 1 Ὡ πατρί, ὡ δώματ' ἱμῶν,
 2 Μη δὴ τ' ἀπολις γυροίμην,
 3 Τὸν ἀμνηχανίας ἐχούσα
 4 Δυσπείθεσσι αἰῶ-
 5 ν' οἰκτοῦσθαι ἀχάν.
 6 Θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείλω,
 7 Ἀμείραν πίνω, ἐξ αὐτοῦ σάου. Μόχθῳ
 8 Δ' ὅσον ἄλλῃ ὑπὸ θεῶν
 9 Ἡ γῶς πατρίδας τέρω.

Ανίστροφὴ β'.

- 1 Εἰδομένη, σὺν ἐξέπρω
 2 Μύθῳ ἐχέμῳ φροσύνῃ.
 3 Σε γὰρ ἔφελος, ἔφελος
 4 Ὡκτρε, παρδόνου

5 Διό.

Med. Vade. amore enim nouæ sponsæ
 Captus maceraris, tardans extra domum.
 Duc eam: fortassis enim (cum Deo autem dicetur) 625
 Eas celebrabis nuptias, quas tu ipse postea penitentia
 ductus reculas.

ANTISTROPHICA. Strophe I.

- Ch. 1 Amores quidem nimium immoderati
 2 Venientes, non bonum nomen,
 3 Neque laudem gloriæq; conciliant
 4 Viris: si vero moderate veniat
 5 Venus, non est alia Dea
 6 Æque grata.
 7 Nunquam ô domina, aduersus me
 8 Emittas ex aureis arcubus
 9 Ineuitabile telum, perunctum desiderio.

Antistrophe I.

- 1 Pudicitia vero me delectat,
 2 Pulcherrimum donum decorum.
 3 Nunquam ambigua certa-
 4 mina, & infatibiles i. immodicas rixas
 5 Conternata animo propter ali-
 6 ud coniugium,
 7 Misceam. O potens Venus,
 8 Pacata coniugia colens,
 9 Acutâ ingenii aciem habēs discerne lectos mulierum.

Strophe II.

- 1 O patria, ô domus mea,
 2 Nunquam fiam exul,
 3 Habens paupertatis
 4 Transactu difficilem vitam,
 5 In acerbissimis doloribus.
 6 Morte, morte prius domer,
 7 Hoc die confecto. Malum enim
 8 Non est aliud maius,
 9 Quam solo patrio priuari.

Antistrophe II.

- 1 Vidimus, non ex alienis
 2 Sermonibus hæc possumus referre.
 3 Te enim neque ciuitas, neque aliquis amicorum
 4 Miseratus est, quæ passa es

5 Gra-

5 Grauiſſima mala.

6 Pereat inuſus, qui non vult

7 Amicos inuare, aperiens candidam

8 Clauem pectoris,

9 Nec mihi vnquam erit amicus talis.

Ægeus.

Salue Medea. hoc enim exordio

Pulchrius nemo nouit aliud ad ſalutandum amicos.

Med. Salue & tu ô fili ſapientis Pandionis,

Ægeu, vnde accedis ſolum huius terræ?

Æg. Relicto antiquo ſacello Apollinis.

Med. Quare vero ad ymblicū terræ, vbi eſt oraculum, iuiſti?

Æg. Quærens quomodo mihi contingat ſatio liberorum.

Med. Per Deos, ergo ſine liberis adhuc trahis vitam?

Æg. Sumus ſine liberis, Dæmonis alicuius inuidia.

Med. Cum habeas vxorem, an eſt ſine vxore?

Æg. Non ſumus leſti nuptialis expertes.

Med. Quid igitur dixit tibi Phœbus de liberis?

Æg. Obſcuriora verba, q̃ vt poſſit homo conſicere.

Med. Eſt ne ſas nos ſcire oraculū Dei? [*tūg, poſtulat ingenuū.*]

Æg. Maxime, quandoquidē & ſapiētis indiget mentis, ac-

Med. Quid igitur reſpondit? dicito, ſi ſas eſt audire.

Æg. Ne ego prominentem vtris ſoluerem pedem.

Med. Priuſquam quid facias, aut ad quam terrā venias?

Æg. Priuſquam patrios rurfus ad lares venero.

Med. Tu vero quare indigens nauigas in hanc terram?

Æg. Eſt quiſpiam Pittheus, rex terræ Trœzenæ.

Med. Filius Pelopis, vt aiunt, piiffimus.

Æg. Cum hoc Dei oraculum communicare volo.

Med. Eſt n. vir ſapiens, & exercitatiſſimus in huiusmodi reb.

Æg. Et mihi chariſſimus amicorū, quos in militia paraui.

Med. Bene igitur tecum agatur, & conſequaris quæ expetis.

Æg. Quare vero oculi tui, & corpus, ita contabuerunt?

Med. Ægeu, peſſimus eſt mihi omnium maritus.

Æg. Quid ais? dic mihi aperte tuam triſtitiam.

Med. Ialon iniuria me afficit, nulla a me affectus.

Æg. Quo facinore factō? dic mihi apertius.

Med. Habet aliā vxorem præter me, dominā huius domus.

Æg. An igitur auſus eſt hanc arpiſſimam rem?

Med. Certo ſciās. no. vero qui ante eram amici, reiecti ſu-

mus ignominioſe.

660

665

670

680

685

690

695

Æg.

5 Δεινότητων παύειν.

6 Αχάρετος ὄλοιθ', ὅταν παύεται

7 Μη φίλος τιμῶν, καὶ τὰρ ἐν αὐοῖς αὐ-

8 κληίδας φρενῶν.

9 Καὶ μοι φίλος ἔστω ἔτι.

I A M B O I.

αἰ. Μήδεια χαῖρε. τῷδε γὰρ παύοιμιον

Κάλλιον ἔδεις εἶδε παύσθαι φίλοις.

μη. ὦ χαῖρε καὶ σὺ παύσθαι Πανδίων.

Αἰεὶδ'. πόθεν γῆς τῆς ἐπὶ τροφῇ πέδων;

αἰ. Φοῖβε παλαιὸν ἐκλιπὼν χρῆσιζον.

μη. Τί δ' ὁμφελὸν γῆς γεσσάδων ἰσχυρίεις;

αἰ. Παύδων ἐρδονῶν ἀπέρμ', ὅπως γῆνοιτο μοι.

μη. Περὶ θεῶν, ἀπαις γὰρ δαῦρ' αἰετίνεις βίαν;

αἰ. Ἀπαιδὲς ἐσθλῶν, δαίμων ὅτι νῦν τύχη.

μη. Δάμαρτος ἔσθης, ἢ λίχους ἀπέρμους;

αἰ. Οὐκ ἐσθλῶν ὁνῆς ἔσθης γε μὴν λίσσας.

μη. Τί δ' ἔτι φοῖβος εἰπὶ σοὶ παύδων πίερα;

αἰ. Σοφώτερ, ἢ κατ' αὐτὰ συμβαλεῖν, ἴππη.

μη. Οἷμιν δ' αὖν ἡμῶς χρῆσιζον εἰδέναι θεοῦ;

αἰ. Μάλιστα, ἐπεὶ τοῖς σὺ φῆς δεῖται φρενός.

μη. Τί δ' ἔτι χρῆσι, λίξον εἰ γέμιν κλυεῖν.

αἰ. Ἀσκόδ' με τὸν παύσθαι μὴ λῦσαι πόδα.

μη. Περὶ αὐτὴν δὲ δόσσης, ἢ τίν' ἐξέικη χροῖα;

αἰ. Περὶ αὐτὴν παύσθαι αὐτὴς ἐστὶν μὲν λίσσας.

μη. Σὺ δ' ὡς τὴν χροῖαν, τί τῷδε ναυτολῆς χροῖαν.

αἰ. Πιτθεὺς τίς ἐστι γῆς αὐτῆς Τροζηνίας.

μη. Πᾶς ὡς λίγροσι Πίλοπος, δὲ σὺ δὲ πᾶσι.

αἰ. Τὸτ' ἔστι μὲν περὶ καὶ νῦν ὡς γέλω.

μη. Σοφός γὰρ αὐτῆς, καὶ τῶν παύσθαι τοῖς.

αἰ. Καὶ μοι ὅτι πάντων φίλτατος δορυξέων.

μη. Αἰδ' αὐτοχρῆς, καὶ τῶν ὅσων ἐρδῆς.

αἰ. Τί γὰρ ὁμφελὸν, καὶ πᾶσι σωτέτῃ; ὅδ'.

μη. Αἰεὶδ'. καὶ τίς ἐστι μοι πάντων ποῖος.

αἰ. Τί φῆς; σὺ φῶς μοι σὺς φράσσον δουρυμίας.

μη. Αὐτοκίμ' ἰάσων, ὅδ' ἐξ ἐμῶν παύδων.

αἰ. Τί γὰρ ἔστι δαίμων; φράζε μοι σὺ φράσσον.

μη. Γνωχ' ἴφ' ἢ μὲν δεσπότην δαίμων ἔχῃ.

αἰ. Ἦπου τι βλαβερὸν ἔργον αἰετὶ τοῖς;

μη. Σάφ' ἴδ'. ἀπαις δ' ἐσθλῶν αὐτῶν φίλοι.

660

665

670

675

680

685

690

695

αἰ.

- αἰ. Πότερ' ἐρεοδείς, ἢ σὺν ἐχθαίρων λίγος;
μή. Μίγαν γ' ἔρω. πῶς σὺν ἔφω φίλοις.
αἰ. Ἴππιν μὲν, εἰσὶν ὡς λίγος ἐστὶ κηρύς.
μή. Ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἡρώδης λαοέων.
αἰ. Δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινε μὲν λόγον.
μή. Κρίων, ὅς ἀρχὴ τῆςδε γῆς Κορινθίας.
αἰ. Συγγνωστὴ μὲν γὰρ, σὲ λυπεῖσθαι, γυναι.
μή. Ὀλωλα. Ἐπεὶ γὰρ ἐξελάνομαι χθονός.
αἰ. Πρὸς τίς; τοῦ δ' ἀλλοκλήνδ' αὐτὸν λέγεις κηρύ.
μή. Κρίων μὲν ἐλάνει φυλάδα τῆς δ' ἐξω χθονός.
αἰ. Εἴ δ' ἐλ' ἰάσων; εἰδὲ βῶντ' ἐπ' ἡνείσα.
μή. Δόξω μὲν εἶναι, κερταρεῖν δ' ἐβλάπτει.
αἰ. Ἀλλ' αὐτομάτῃ σὲ τῆςδε πατρὸς γυναικὸς,
γονάτων τε πῶν σῶν, ἰκεσίη δὲ γέγονε,
οἴκῳ τῶν οἰκτῶν μετὰ τὸν θυγατέρα,
καὶ μὴ μ' ἐρηκὼν ἐκπεσοῦσαν εἰσιδῆς.
αἰ. Δέξαι δ' ἡμῶν καὶ δέμοις ἐφείπον.
μή. Οὐτως ἔρω σὺν πατρὶ τῶν πελοπόλεως
γένοντο παῖδων, καὶ τὸς ὅλκιος γένους.
αἰ. Εὐρημα δ' ἐστὶν οἴοντο ἔνθα τὸνδε.
μή. Παύσω δ' ἐπ' αὐτῷ, καὶ παῖδων γυναι.
αἰ. Σπείρειν σὲ γῆσιν. τοιᾶσιν οἴδα φάρμακα.
μή. Πολλὰν ἔχω πτωχὴν δὲ σοὶ δουλεύειν γυναι.
αἰ. Γυναικὶ πατρὸς εἰμι. πατρὶ μὲν γυναι.
μή. Ἐπεὶ παῖδων, ὧν ἐπαγάλαχ' ἡ γυναι.
αἰ. Εἰς τὴν γὰρ δὴ φρονέος εἰμι πᾶς ἔγω.
μή. Οὐτὶ δ' ἐχρῆμι. σὸς μὲν ἐλθούσης χθονός.
αἰ. Πειράσθην σὺν πατρὶ ἐνὶ δέμοις ὧν.
μή. Τόσσον μὲν τοι σοὶ πατρὶ μὲν γυναι,
αἰ. Ἐκ τῆςδε μὲν γῆς ἢ σ' ἀγὰρ βελήσασθαι.
μή. Αὐτὴ δ' ἐλ' ἰαντὸς εἰς ἐμοὺς ἐλθῆς δέμοις,
αἰ. Μενεῖς ἀστυλῶν, καὶ σὲ μὲν μέγα ποτε.
μή. Ἐκ τῆςδε δ' αὐτῇ γῆς ἀπαλλάσσει πόδα.
αἰ. Ἀναίσιος γὰρ ἐξένοις εἶναι γυναι.
μή. Ἐπεὶ πᾶσι δ' ἀλλὰ πῶς ἐστὶν οἴοντο μὲν
αἰ. Τῶντων, ἔχω μὲν αὐτῶν πατρὶ μὲν γυναι.
μή. Μῶν δ' ἐπεποιήεις; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
αἰ. Πίποιται. Πίλιν δ' ἐχθρὸς ἐστὶ μὲν δέμοις,
μή. Κρίων τε. τῶντοις δ' ὁρκίοισι μὲν ζυγίς,
αἰ. Ἀρῶσιν δ' ἐμὴν γυναικὸν ἐμὴν.

- αἰ. Vtrum alterius amore captus, an tuum exosus lectum?
Med. Magno sane amore captus. fidelis non fuit amicis.
αἰ. Eat ergo nunc, siquidem est malus, vt dicis.
Med. Cupiuit accipere affinitatem regum.
αἰ. Quis vero dat ei? pertexte hanc orationem.
Med. Creon, qui dominus est huius terrae Corinthiacae.
αἰ. Ignoscendum igitur tibi est, quod doles, o mulier.
Med. Perii, praeter hoc etiam expellor ex hac terra.
αἰ. A quo? hoc aliud, rursus nouum narras malum.
Med. Creon me exulem expellit ex hac terra.
αἰ. Et permittit Iason? ne haec quidem laudo.
Med. Verbis quidem non permittit hoc: sed tamen reipsa pati.
αἰ. Sed rogo te supplex per genas has, [vult.
Med. Et tua genua, supplex iam tibi fio.
αἰ. Miserece, miserece mei infelicis,
Med. Neque me desertam, ac eiectam aspicias:
αἰ. Sed recipe me hospitam in tuam regionem & domū.
Med. Sic tibi amor a Diis fecundus
αἰ. Liberis fiat, & ipse beatus moriaris.
Med. Lucrum autem non scis quantum inueneris hic.
αἰ. Faciam enim vt non amplius sis sine liberis, sed liberos
Med. Procreare vt possis efficiam. talia pharmaca noui.
αἰ. Propter multa tibi hanc gratiam dare
Med. Sum paratus, o mulier. Primum quidē, propter deos,
αἰ. Deinde propter liberos, quorum generationē promittis.
Med. Ad hoc enim ego iam prorsus sum ineptus.
αἰ. Sic vero habebō. Tu igitur vbi veneris in Atticū agnū,
Med. Conabor te hospitio excipere, quia sum iustus.
αἰ. Tantum vero hoc tibi praedico mulier,
Med. Nolo tamen te ex hac terra abducere:
αἰ. Quod si ipsa veneris in meam domum,
Med. Manebis ibi tuta, neque dimittam te vnquam.
αἰ. Ex hoc vero agro tu ipsa discedens effere pedem.
Med. Inculpabilis enim etiam apud hospites esse volo.
αἰ. Erunt haec, & ita fient: sed si fides daretur mihi
Med. Horum, haberem omnia praecclare a te.
αἰ. An non confidis? aut quid tibi est molestum?
Med. Confido. Sed domus Ielae est mihi inimica,
αἰ. Et Creon, his n. si iureiurando deuinctus fueris,
Med. Abducere volētib. me ex agro non permittes, nec trades.
αἰ. Verbis

Verbis vero cōpositione facta, & diis iureiurando ob-
Amic⁹ eris *mibi*, & inimicorū meorū legationib. strict⁹.
Nō parebis, *ut ipſis me dedas*. Res. n. meē sunt infirmæ.
Illis vero sunt opes, & domus regia. 740

Æg. Ostendisti magnam providentiam in tua oratione.
Sed si placet tibi hæc facere, non recuso:
Mihi enim hæc quoque tutiora sunt,
Si ostendere possim aliquā excusationē tuis inimicis,
Et tua res erit firmior. præi verbis quos iurē deos. 745

Med. Iura solum terræ, & Solem patrem patris
Mei, & totum simul genus Deorum,

Æg. Quam rem facturum, aut quid non facturum? dicitō.

Med. Quod neq; tu ciecturus me sis vnquam e terra,
Neq; alius si quis meorū inimicorū me abducere 750
Velit, permitturum te id viuentem, & volentem.

Æg. Iuro terram, & splendidum lumen Solis,
Et omnes deos, me his staturum, quæ ex te audio.

Med. Satis est, quid aut parieris, si nō pſtiteris hoc iusiurādū.

Æg. Quæ hominibus impiis solent accidere. 755

Med. Lætus abi: omnia enim recte se habent.
Et ego in tuam ciuitatem quamprimum veniam,
Vbi confecero quæ paro. & cōsecuta fuero quæ volo.

Chorus.

Sed terex, natus ex Maia, deductor
Ducat domum, 760

Et ea, quæcunque in animo habens festinas,

Perficiās. quia præstans vir,

Ægeu, apud me, meo iudicio, visus es.

Medea.

O Iupiter, & vindicta Iouis, & lumen solis,
Nunc glorioſe viſtrices meorū inimicorū, ὦ amicē, 765
Erimus, & in rectam viam sumus ingressæ.

Nunc demum spes est meos hostes daturos poenās:

Hic enim vir, qua parte maxime laborabamus,

Apparuit portus meorum consiliorum,

Ex hoc suspendemus rudentem in puppe, 770

Vbi venerimus in ciuitatem, & urbem Palladis.

Iam vero tibi omnia mea consilia

Dicam. expecta vero non iucunda verba,

Millo aliquo ex meis domesticis, ut Iason

Veniat

Δόρις ὃ συμῶας, καὶ θεῶν ἐνώμιον,

Φίλος ἔχρει αὖ, καὶ πικρὸν κλέμεσθαι

Οὐκ αὖ πῆσι τοῖς ταῖς μὲν γὰρ ἀδυνάτη.

Τοῖς δ' ὁλβόσι, καὶ δευρὸς τυχευνοῖς.

Πολλὰν εἰλεῖς ἐν λόγοις ἀσπρηδία.

Αἶψ' εἰδομένη σοὶ δρῶν τὰς δ', ὅτι ἀφίσταμαι.

Εὐραὶ τε γὰρ τὰς δ' ἐστὶν ἀσφαλιστοί,

Σκηψὶν πν' ἐχθροῖς σοῖς ἐχθροῖς δεικνύμαι.

Τὸ σὺν δ' ἀρρητὸν μῦθον. ἐξηγοῦ θεῶς.

Μή. Ὅμνυ πιδὸν γῆς, πατέρα δ' ἡλίου πατρὸς

Ταμῶν, θεῶν τε σωτῆρας ἀπαν γένος.

Αἶ. Τί χρεῖμαι δρᾶσθαι; ἢ τί μὴ δρᾶσθαι, λέγε.

Μή. Αὐτὸς οὐ γῆς ἐμ' ἐνδεδάκτειν πότι.

Μή. Τ', ἀλλ' ὅτι πῶς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἀγρῶν

Χρηζῇ, μετρήσθαι ζῶν ἐκγοντῶν τρεῖς πα.

Αἶ. Ὅμνυμι γὰρ, λαμψέων ἡλίου τε φῶς,

Θεῶς τε πάντας, ἐμυθῶν δ' ἄσπετον κλυόν.

Αἶ. Ἀρκεί. τί δ' ὅρκον τῶν δ' ἐμ' ἐμυθῶν πατρὶς;

Αἶ. Ὅτι δὸς ἐσοῦσι γένεσθαι βροτῶν.

Χαίρων πορόν. πάντας γὰρ καλῶς ἐχθ.

Καὶ γὰρ πόλιν σὺν ὡς πάρος ἀφίσταμαι,

Προῖσας ἀμείβω, καὶ τυχεύσας ἀνβόλομαι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ,

Αἶ. Αἶψ' ὁ Μαῖας πομπῆος αὐτῆς

Πελάσας δέ μοι.

Ὡν τ' ἐπίνοιαν ἀσπιδεὶς κατέχων,

Προῖσας. ἐπεὶ γένεσθαι αὐτῆς,

Αἶψα, παρ' ἐμοὶ δέδωκεν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Μή. Ὡ Ζεῦ. δίκη τε Ζηνὸς, ἡλίου τε φῶς,

Νῦν καλῶν τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλας,

Γενησάμεθα, καὶ οὐδὲν βέδωκεν.

Νῦν δ' ἐλπίς. ἐχθρὸς τὸς ἐμῶν πῶς δὴ δαίμων.

Οὐ πῶς γὰρ ὡς νῆρ, ἢ καλῶς ἐκμενομένη.

Λιμὴν πεφωτῶν τῶν ἐμῶν βελούκων.

Εκ τῶν δ' ἀνὰ φέμεθα πρυμνήτων καλῶν,

Μολόντες ἄσπετον, καὶ πόλισμα Παλλάδος.

Ἦδη ὃ πάντας ταῖς σοῖς βελούκων.

Αἶψα. δέχου ὃ μὴ ἀσπιδεὶς ἡδυνῶ λόγους.

Πίμπλε' ἐμὴν ἢ οἰκιστῶν, ἰάσσεσθαι.

740

745

750

755

760

765

770

Εἰς

Εἰς ὅψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσασθαι.
 Μολὼν περ' αὐτὰ μαλ' ἄρκυνος λίξω λόγους,
 Ὡς καὶ δοκεῖ μοι ζῶντα, καὶ καλῶς ἔχον
 Γάμοις τυχεύων, ἔς αὐτοῦς ἡμῶς ἔλθῃ.
 Καὶ ζῦμφος εἶναι, καὶ καλῶς εἰρησώμεθα.
 Πῦδος δ' ἡμεῖς τὰς ἐμὰς αἰτήσεις,
 Οὐχ ὥς λιποῦσα πολέμῳ ἐπὶ χθονος
 Ἐχθροῖσι πῦδος τὰς ἐμὰς καὶ θυροῖσιν,
 Ἀλλ' ὡς δόλοισι πῦδος βασιλῆος κτείνω.
 Πέμψω γὰρ αὐτὸς δῶρ' ἔχοντα ἐν χερσίν,
 Νύμφη φέρωντα, τίς δέ μιν φούρη γένονα,
 Λεπὴν τε πέπλον, καὶ πολὺν χρυσὸν λαόν.
 Κἀνὰ λαοῦσα κρομμὺ ἀμφιγύροισι,
 Κακῶς ὀλεῖται, πῶς δ' ὅς αὖ τι γένηται.
 Τοιοῖς δὲ χρῆσθαι φαρμάκοις δαρήσασθαι.
 Ἐνθάδε γὰρ τοῖσι τὸν ἐλ' ἀπαλλάσσει λόγος.
 Ὡς ὡς αὖ ἐλ', οἷον ἔργον ἔσ' ἐργαστέον
 Τοῦν ὕψην ἡμῖν. τεκνα γὰρ καὶ παῖδας
 Τὰ μὲν ἔστιν. ὅς τις ἐξαίρησεν.
 Δόμον τε πάντ' αὖ οὐκ ἔστιν ἴσασιν,
 Ἐξέμιν γὰρ, φιλοῦσιν πῦδος φόνον
 Φούρησιν, καὶ τλάσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 Οὐ γὰρ γὰρ ἀλλ' ἔλθον ἐξ ἐχθρῶν, φίλων.
 Ἰππὸν, πῦδος ζῶντος κτείνω, ἔτ' ἐμὸν παῖδα,
 Οὐτ' οἶκος ἐστίν, ἔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
 Ἡμεῖς γὰρ τοῖσι τὸν ἐλ', ὡς ἐξελίμηνον
 Δόμον πατρὸς, ἀνδρὸς Ἑλλήως λόγους
 Πεισθέντος, ὅς ἡμῖν σὺν θεῷ πρὸς δίκην.
 Οὐτ' ἐξ ἐμῶν γὰρ πῦδος ὅψιν ποτε
 Ζῶντος τοιοῦτον, ἔπ' τῆς νεοζύγου
 Νύμφης τεκνάσθαι πῦδος. ἐπεὶ κακῶς καὶ
 Θανόντι σφ' ἀνέγκη καὶ ἐμῶσι φαρμάκοις.
 Μηδὲν με φάλλω καὶ ὁδὸν νόμιζέτω,
 Μηδ' ἡσυχίαν. ἀλλὰ γὰρ πέρευσσέσθαι,
 Βαρύνει ἐχθροῖς, καὶ φίλοις δόρυ.
 Τῶν γὰρ τοῖσι τὸν ἐλ', ὡς ἐξελίμηνον βίος.
 Ἐπεὶ γὰρ ἡμῖν τὸν ἐλ', ὡς ἐξελίμηνον
 Σέ τ' ἀφελὲν γέλωτα, καὶ νόμις βροτῶν
 Πυλῶμασιν, ὅρα σ' ἀπεννίπῃ τὸν ἐλ'.
 Οὐκ ἔστιν ἄλλως, σὺ δὲ συζητῶμεν λέγον

μή.

775

780

785

790

795

800

805

810

Τὰ δ'

Veniat in meum conspectum postulabo.
 Ipsi vero profecto blanda dicam verba,
 Quod & mihi hæc placeant, & quod bene se habeant
 Nuptiæ regiæ, quas prodita me habet,
 Et vitia hæc esse, & recte facta,
 Etiam vero ut liberi mei maneat:
 Non ut relictura hostium in agro
 Filios meos inimicis contumelia afficiendos:
 Sed ut dolo filiam regis interficiam,
 Mittam enim eos, habentes dona in manibus,
 Et ferentes sponsæ, ne pellantur ex hac terra,
 Tenuem vestē, & circum auro textū. *vel. coronā auream.*
 Ea si acceptum ornamentum circumdederit corpori,
 Misere peribit, & omnis qui attigerit puellam,
 Huiusmodi pharmacis perungam dona.
 Hic autem finio hunc sermonem.
 Lugebo autem, quale facinus est faciendum
 Deinde nobis interficiam enim liberos
 Meos, nemo est qui possit eos eripere:
 Domumque totam Iasonis ubi miscuero luctu,
 Exibo ex hac terra, nec charissimorum liberorum
 Fugiens, & ausa facinus impiissimum.
 Nō. n. ferendū est ut derideamur ab inimicis, o amice,
 Actum sit. quid me iuuat viuere? neque mihi patria
 Est, neque domus, nec ullum effugium malorum.
 Peccaui tunc, quando reliqui
 Domum paternam, verbis viri Græci
 Persuasa: qui mihi pœnas dabit Deo volente.
 Nam nunquam liberos, quos ex me sustulit, videbit
 Deinceps viuos: neque ex noua
 Sponsa gignet liberos, quia malam male
 Perire ipsam necesse est meis pharmacis.
 Nemo me ignauam, & imbecillum existimet,
 Neque tranquillam: sed alterius ingenii,
 Grauem inimicis, & benignam amicis.
 Huiusmodi enim hominū vita est gloriosissima.
 Quandoquidē nobiscū communicasti hunc sermonem,
 Tibique prodesse volens, & legibus mortalium
 Opitulans, dehortor te ab his faciendis.
 Non erit aliter. tibi vero venia danda est, quod dicas
 ista,

775

780

785

790

795

800

805

810

V

Ista, quæ non ea mala pateris, quæ ego.

Cho. An igitur audebis tuos liberos occidere mulier?

Med. Sic enim maxime cruciabitur maritus.

Cho. Tu vero eris miserrima mulier.

Med. Esto. Superflui sunt intermedii sermones.

Sed age vade, & adducito Iafonem.

(Ad omnia enim fidelia te utimur.)

Nihil autem dices eorum quæ decreui.

Si modo bene vis domina, & es mulier.

ANTISTROPHICA.

Strophe I.

Ch. 1 O Erechthidæ quondam beati,

2 Et deorum filii beatorum,

3 Sacræ terræ, intactæque

4 Qui depascitis

5 Nobilissimam sapientiam,

6 Semper per lucidissimum

7 Ætherem iucunde ambulantes,

8 Vbi aliquando castas

9 Nouem Pierides

10 Mulas dicunt

11 Genuisse flauam Harmoniam.

Antistrophe I.

1 Pulchrisiueque ad Cephisi fluenta

2 Venerem ferunt ex Cephiso exhausti-

3 entem, regionem perflasse,

4 Mediocres ventorum,

5 Dulce spirantes auras.

6 Semper autem inicientem

7 Comis fragrans rose-

8 orum sertum florum,

9 Sapientiæ affletores

10 Mittere amores,

11 Variæ virtutis adiutores.

Strophe II.

1 Quomodo igitur sacrorum fluuiorum

2 Ant vrbs, aut amicorum

3 Regio te ad se deductam,

4 Interfectricem tuorum liberorum recipiet,

5 Non puram, nec piam mulierem? cum aliis

6 Consi-

Τὰ δ' ἔστι, μὴ πάχυνται ὡς ἐγὼ κακῶς.

Αλλὰ κ' ἄντιν σὺν ἀνέροισι τοι μέσος γυναιξί.

Οὐ τὰ γὰρ αὐτὸν καλίστην δὴ χεῖρ ἰπότες.

Σὺ δ' αὖ γ' ἴσῃς γ' ἀθλιωτέτη γυνή.

Ἰπὸν ἀνέρος οἱ πάντες οἱ ἡμίση λόγῳ.

Αλλ' εἴα χεῖρ, καὶ χεῖρ ἰπότες ἴσῃ.

Εἰς πάντῃ γὰρ δὴ σὺ τίς τις γυνή.

Λέξεις δὲ μὴ δὲν τῶν ἐμῶν δόδοι μύθων.

Εἴ ποτε φρενέεις εὐδαιμόνους, γυνή τ' ἴφους.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

Ἡ Ερεχθίδαι τὸ πάλαιον ὄλβιοι.

2 Καὶ θεῶν παῖδες μομφέων.

3 Ἰερῆς γῆς, ἀπερρηγμένης

4 Τ' ἀποφρεσὶ μύθοι

5 Κλεινοῦται σφίαν,

6 Αἰεὶ δ' ἀμειβόμενοι

7 Βαίοντες ἀέρος αἰθέρος

8 Ἐνθα ποτ' ἀγνῶς

9 Εὐνία περὶ δας

10 Λέγουσι μύθους

11 Εὐνίαν Ἀργονίαν φυτεύουσαν.

Αντιστροφή α'.

1 Καλίστη τ' ἐπὶ Κηφισοῦ ποταμῶν.

2 Τὰν Κύπριν κληίζουσιν ἀφ' οὐ-

3 σσιν ἄνδρα χεῖρ καὶ πῦρ

4 Μετρίως αἰέτων

5 Ἡδονῶν αἰθέρος.

6 Αἰεὶ δ' ἐπιβόλον ἄνδρα

7 Χαίρειν αἰὲν ὀδὸν ῥοδῆ-

8 ων παλιν αἰέτων,

9 Τὰ σφίαν περὶ δας

10 Πέμπει ἔρωτα,

11 Πανθίας δ' ἐνθα εὐεργετοῦσι.

Στροφή β'.

1 Πῶς οὐκ ἰσθῶν πόλεμόν;

2 Ἡ πόλις, ἡ φίλων

3 Πόμπη σ' ἐμῶν

4 Τὰν περὶ δας ἔξει.

5 Τὰν ἔχουσαν μετ' ἀλλῶν

V 3

810

811

- 6 Σκέψαι πείων πλάζαι,
7 Σκέψαι φόνον οἶον αἰρή.
8 Μὴ, ὥς ἡνιάπων σε πῦπις
9 Πῦπις ἰκετεύομαι,
10 Μὴ τέκνα φονέως.

355

Ἀντιτροφή β'.

- 1 Πῶς ἢ ἡράσας ἢ φρένας, ἢ
2 Χεῖρ τέκνων σέθεν,
3 Καρδία τε λήψῃ,
4 Δεινὰν ἀσπασίαν τε λήψῃ,
5 Πῶς δ' ἔμμελλ' ἀσπασίαν τε λήψῃ
6 Τέκνοις, ἀσπασίαν τε λήψῃ
7 Σχίσας; φόνον ἔδωκ' ἡσθ,
8 Παύδων ἰκετὶν πινόντων,
9 Τίγξαι χεῖρας φοίνιον
10 Εἰ τλάμῃσι θυμῷ.

360

365

I AMBOI.

- ιδ. "Ηκὼ καλὸν δὲ τίς, καὶ γὰρ ἔσται δυσμνήτης,
Οὐκ αὖ γ' ἀμάρτυς τῶν δ' ἔγ', αἰπὴ ἀκρόστομος.
Τί γ' ἔμμελλ' ἀμάρτυς τῶν δ' ἔγ', αἰπὴ ἀκρόστομος.
μη. Ἰάσον, αἰτοῦμαι σε τῶν εἰρηδίων
Συγνώμην εἶναι. ὅς δ' ἔμμελλ' ὀργὰς φέρειν
Εἰκός γ', ἐπεὶ νῦν πόλιν ἀσπασίαν φίλῃ,
Εἰδὼ δ' ἔμμελλ' ἄλκιμον ἀφικέμεν,
Καλοῖδ' ὀργῇ. χεῖρ τε λήψῃ, πῦπις τε λήψῃ,
Καὶ δυσμνήτων τῶν βελούστων ἐν;
Εἰ γὰρ ἢ γὰρ ἀσπασίαν τε λήψῃ, καὶ γὰρ ἀσπασίαν τε λήψῃ,
Πόσι δ' ὅς ἡμῖν δρᾷ τὸ συμφερόμεν,
Γῆρας τε φέρων, καὶ κασιγνήτας τέκνοις
Εἰ μὲν φερέων, καὶ ἀσπασίαν τε λήψῃ
Θυμῷ; πῦπις, γὰρ πολεόντων καλῶς;
Οὐκ εἰσι μὲν πῦπις, εἰδὼ δ' ἔμμελλ' ἄλκιμον ἀφικέμεν,
Φόβον δὲ ἡμῶς, καὶ ἀσπασίαν τε λήψῃ, φίλῃ.
Ταῦτ' ἐννοήσεις, ἡδὲ μὲν ἀσπασίαν τε λήψῃ,
Πόλιν ἔχουσα, καὶ μὲν πῦπις, καὶ γὰρ ἀσπασίαν τε λήψῃ,
Νῦν οὖν ἰκετὶν, σφραγίσαντες τ' ἔμμελλ' ἀσπασίαν τε λήψῃ,
Κῆδος τὸ δ' ἡμῖν ἀσπασίαν τε λήψῃ, ἐγὼ δ' ἄφρων,
"Η γὰρ μὲν πῦπις, καὶ γὰρ ἀσπασίαν τε λήψῃ, καὶ γὰρ ἀσπασίαν τε λήψῃ,
Καὶ ἔμμελλ' ἀσπασίαν τε λήψῃ, καὶ γὰρ ἀσπασίαν τε λήψῃ,
Νύμφῃ τε καὶ δούλῳ ἡδὲ δ' ἔμμελλ' ἀσπασίαν τε λήψῃ.

370

375

380

385

,, Am³

- 6 Considera liberorum plagam, eademque,
7 Considera eadem, quam faciendam suscipis.
8 Ne, per gēna te omnes
9 Supplices vehementer oramus,
10 Ne tuos liberos interficias.

355

Antistrophe II.

- 1 Quomodo vero confidentiam aut in mente, aut
2 Manu, de tuis liberis,
3 Et animo sumes,
4 Immanem admouens audaciam?
5 Quomodo etiam oculis coniectis
6 In filios, lachrymarum expertem sortem
7 Continebis? in cæde non poteris,
8 Liberis supplicibus cadentibus,
9 Madefacere manum cæde cruentam
10 In misero animo.

360

365

Iason.

Venio vocatus: etenim quamuis mihi sis infensa,
Tamen non frustraberis hac re, sed audiam
Quam rem nouam ex me velis mulier.

Med. Iason, rogo te vt ea mihi, quæ dicta sunt,

Condoneas. meas enim iras te ferre
Æquum certe est, quia sunt multa beneficia præstita in-
Ego enim tecum ipsa ratione inii, [ter nos mutuo.
Et conuiciata sum mihi: misera, quid insanio?

370

375

Et irascor illis, qui rebus bene consulunt?
Inimica vero terræ huius dominis sum facta,
Et marito, qui parat mihi vtilissima,
Ducens puellam regiam, & fratres liberis
Meis gignens? an non tandem missam faciam
Iram? quid doleo, cum dii dent bona?

380

Nonne sunt mihi liberi? scio autem e terra
Fugituros nos, & carituros amicis.
His animo agitat, agnouit imprudentiam
Magnam me habere, & frustra iratam esse.
Nunc igitur laudo te, sapereque mihi videris,
Qui assumpseris nobis hæc affinitatē. ego vero stulta,
Quam oportebat participē horum consiliorum, [88;
Et simul perficere, & astare lecto,
Et gaudere quod sponsa te curet.

V 3

,, Sed

- „ Sed sumus *id.*, quod sumus, non dicam malum,
„ Mulieres. nō igitur oportet te imitari malos *mores* *po*
„ Neque reddere stulta pro stultis. [Stros, 89°
Concedimus, & dicimus nos male sensitse
Tunc, sed nunc melius hæc consideravi.
O liberi, liberi venite huc, relinquitte testa.
Exite, salutate, & compellate 895
Patrem nobiscum, & reconciliamini simul
Ex priori odio suscepto aduersus amicos, cum matre.
Fœdus enim est nobis, & *omnis* recessit ira.
Præhendite manum dextram. Hæc mihi *propter* mala,
Dum cogito de quodā facinore quod est occultū. 900
An igitur o filii, sic & longum viuentes tempus,
Charam præbebitis manū? misera ego, [metus plena.
Vt recēs ad lachrymas, pfundēdas, pluiis facta sum, &
Ex lōgo. n. interuallo, ppter cōtentionē abducēs vos a
Impleui tenerā hāc faciem lachrymis. 905 [patre,
Cho. Et mihi ex oculis recentes eruperunt lachrymæ.
Atq; vtinam non euadat maior malū, quam nunc est.
Ias. Probo hæc mulier, neque illa improbo.
Verisimile enim est, *nec virū* israeli fœmineum genus
Marito nuptias alienas mercanti, *sibiq; cōparanti.* 910
At in melius tuum mutatum est cor.
Agnouisti vero *melio*rem, atq; victricem, sed sero,
„ Sententiam. hæc *sunt* facta mulieris sapientis.
Vobis vero liberi non inconsulte pater
Comparauit multam salutem cum diis, *i. deorū fauore.*
Existimo enim vos huius terræ Corinthiacæ [915
Principes fore cum fratribus ceteris *ex Glauca suscipi-*
Sed crescite. reliqua enim perficiet [endū.
Pater, & quisquis deorum fauerit *vobis.*
Vtinā vero vos videā bene educatos, ad finem puber-
Petuenire, superiores meis inimicis. [tatis 920
Quid tu rigas pupillas teneris lachrymis,
Auerrens retro candidas genas,
Neque libenti animo a me accipis hunc sermonem? 925
Nihil est cause, de liberis hisce cogito.
Ias. Non si de nunc. ego enim bene curabo hæc.
Ias. faciam hæc, non diffidam tuis verbis. *vel, parebo t. v.*
Mulier vero est sexus naturā mollis, & ad lachrymas
procliuus. Ias.

- „ Αλλ' ἐσθλόν, οἷον ἐσθλόν, σὺν ἱερῷ κρηττόν.
„ Γυναικες. ἐγὼ γὰρ ἔχω τὸ ἐργασίον κακόν.
„ Οὐδ' ἀντιπείναι νηπί' ἀντιπείναι.
Πειρίμεστα, καὶ φάρμακον αἰὲς φρονεῖν
Τότ' ἀλλ' ἐμὲνον νῦν βεβήλωμαι πῖδν.
„ Ὡ τέκνα τέκνα, δεύτε, λείπετε τέρους.
Εξέλθετ', ἀσπασαμένους καὶ ἀσπασίπαιτες 395
Πατέρες μεθ' ἡμεῶν, καὶ ἀλγυλλὰ χερσὶν ἄμω
Τῆς ἀφ' ἧς ἔχρησας εἰς φίλους μητρὸς μέγα.
Σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μετ' ἡσθεὶν ἔσονται.
Λάβοιτε χερσὶν δεξιῶν, οἶμοι κακῶν.
„ Ὡς ἐννοοῦμαι δὴ πῶν κεκρυμμένων. 900
„ Ἀρ' ὦ τέκν', ἔπει καὶ πολὺν χρόνον,
Φίλων ὀρίξετ' ὠλέντων, πάλαιν' ἐγὼ,
„ Ὡς ὑπερδουλοῦμαι, καὶ φοβέω πόλιν.
Χρόνῳ δ' ἐνέχουσιν πατρὸς ἐξαργυρίην,
„ Ὅψιν πρέσβην τλῆσθ' ἐπὶ ληθαίωνων. 905
Καί μοι κατ' ὅσων χλωρῶν ἀρμυρῇ θάλασσαν.
Καὶ μὴ ἀποδοῖναι μείζον, ἢ τὸ νῦν, κρηττόν.
Αἰνῶ γυναῖκα τῆσθ' ἐσθλὴν ἐκείνην μετ' ἡμεῶν.
Εἰκοστή γὰρ ὄρρας θῆλυ ποιέεισθ' ἡγῶς
Γάμος παρ' ἐμὲ πολὺν γ' ἀλλοίως πόσθ'. 910
„ Αλλ' εἰς τὸ λάσθ' ὅσον μετ' ἡσθεὶν κίεω.
„ Ἐγὼ γὰρ δὲ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ τὴν χρόνον.
„ Βεβλήν. γυναῖκα μὲν ἔρξαι λαῶντι σὺ φρονέων.
„ Ὑμῖν δ' ἐπὶ πᾶσι σὺν ἀφρονέειν κατὰ
Πολλὴν ἔθηκεν σὺν θεοῖς σιωπῆσαν.
Οἶμοι γὰρ ὑμεῖς τῆς δεινῆς Κορινθίας
Τῆς πατρὸς ἐστὶν σὺν κακοῖς τοῖς ἐπὶ.
„ Αλλ' αὐξάνεισθαι. πολλὰ δ' ἐξέρχεται 915
Πατὴρ τε, καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν δόμῳ.
„ Ἰδοὺ δ' ὑμῶν δούρα φέρεται ἡδὴ πάλαι.
Μολόντως, ἐχθρῶν πᾶν ἐμὸν ὑπερτέρους.
Αὐτὴ δὲ χλωρὴ δούρα ὑμῶν τέρους κατὰ,
Στρεψαλὰ λούκῳ ἐμπυλιν πυρρίδι,
Κατὰ ἀσπρὴν τόνον, ἐξ ἐμῶν δέχεται λόγον.
Οὐδέν, τέκνων τῶνδ' ἐννοεῖται πῖδα. 925
„ Ὅσον νῦν, εἰ γὰρ τῶνδ' ἐγὼ γῆσιν πῖδα.
Δραστὴν τῆσθ' ἔπει σὺς ἀπιστῶσα λόγῳ.
„ Γυνὴ δ', θῆλυ, καὶ πῶν δούρα ὑμῶν ἐφ' ὑμῶν.

ια. Τί δὴ ταῖς λίαν ἔστις ἐλπίσιν ἐνδὲς τέκνοις;
μη. Ἐπεὶ τὸν αὐτὸν εἶδον ἐλπίσιν ἐξήντησαν τέκνα,
Εἰσὶν ἄλλοι μὲν οἰκτοῦσι, εἰ δὲ γινώσκουσι τὰ δὲ.
Αλλ' ὡς ἂν οὐκ εἴς ἐμὸν λόγον, εἰς ἄλλου λόγον,
Τὰ μὲν λέλειπται, τὰ δὲ ἐγὼ μνηστῆρσι συγγίνομαι,
Επεὶ τὸν αὐτὸν γῆς μὲν ἀποστῆναι δοκεῖ,
Κάμω ἰπὶς ἐστὶ λαῖτρε, γινώσκω καλῶς,
Μήτ' ἐμποδῶν σσι, μήτε χωρῶν σσι χθονὸς
Ναίειν. δοκῶ γὰρ δυσμνήτης εἶναι δέμους,
Ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆς ἐλπίσιν ἀπαρρησθῆναι φονῆς,
Παιδὲς δὲ ὅπως αἰὶν ὁρᾷται φάσιν ἐπὶ χερσὶ.
Αἰσθόμενοι τῶνδε μὴ φάσιν ἔχθραν.
ια. Οὐκ οἶσ' εἰ πέισαμι. πῶς γὰρ δὲ χρὴ.
μη. Σὺ δ' ἄλλα σὺν κελύουσιν αἰτεῖσθαι περὶ δὲ
Γυναικὸς, πᾶν δὲ τῶνδε μὴ φάσιν ἔχθραν.
ια. Μάλιστα, καὶ πέισαμι γὰρ δεξιὰ ζωσφ' ἐγὼ,
μη. Εἰσὶν γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἀλλῶν μία.
Συζήτησεν ἡ τῶνδε σσι καὶ γὰρ πᾶσι.
Πέντε γὰρ αὐτῇ δῶρε, ἃ καλῶς ἔσονται
Τῶν νῦν ἐν ἀνδρῶν ποιεῖν, οἷός ἐστι, πολλὸν,
Λεπτόν τε πέπλον, καὶ σέφος χρυσήλατον,
Παιδῶν φέροντα. ἀλλ' ὅσον πέρερ χρυσῶν
Κόσμον κομίζειν δεύρεσσι πατρῶν ἑνὸς.
Εὐδαμνῆσθαι δ' ἐχθρὸν, ἀλλὰ μελέα,
Ἄνδρος γὰρ ἀρίστου σὺν τυχρόν' ὁμοδότης,
Κεκτημένη τε κῆρυγος, ὅν ποτ' ἦλθες
Πατὴρ πατρὸς διδόναι σσι γένοιτο οἷς.
Λαζυοὺς φέρωνας ἔσθαι, παῖδας, εἰς χεῖρας,
Καὶ τῇ περὶ νῦν κομῶντι νύμφῃ δευτε
Φέροντας. ἔσθαι δὲ μετὰ δέξεται.
ια. Τί δ' ἄλλο μὲν αὖτε τῶνδε σσι κενοῖς χεῖρας;
Δοκεῖς ἀναλίσκειν δῶμα βασιλῆος πεπλώνων;
Δοκεῖς γὰρ χρυσὸν; σὺ δὲ, μή δίδου τὰ δὲ.
Εἰσὶν γὰρ ἡμέτεροι ἀξιοὶ λόγου ἡνὸς
Γυνή, ἀσπληνὴ χρυσόπτερον, σάφ' οἶσ' ἐγὼ.
μη. Μὴ μοι σὺ. Πείθειν δῶρε καὶ γὰρ, λόγος.
,, Χρυσὸς γὰρ, κρείστων μελέων λόγος, βροτῶν.
,, Κείνης ὁ δαίμων, κείνα νῦν αὖτε θεός.
Νέα τρυφάνει. τῶν δ' ἐμῶν παίδων φονῆς
Ψυχῆς αὐτῶν ἀλλὰ ζήμιος, ἢ χρυσὸν μέγιστον.

ια. Quid aut tantopere ingemiscis propter liberos hosce?
Med. Peperi eos. quādo aut optabā vivere liberos meos, 930
Miseratio me subiit, an hoc futurum fit.
Cæterum quorum causā meū in colloquium venisti,
Ea partim quidem dicta sunt, partim vero dicentur.
Quando principibus huius agri me ablegare placet,
Et mihi hæc sunt optima, cognosco bene, 935
Vt neq; tibi, neq; dominis huius agri impedimēto sim
Habitans hic. videor enim inimica esse tuæ familiæ.
Nos quidem ex hoc agro abibimus in exilium,
Vt autem liberi possint educari tua manu,
Roga Creontem, ne fugiant hanc terram, 940
ια. Haud scio an eirem persuasurus sim: sed tamen oportet
Med. Tu vero saltē iube petere a patre tuam [tentare
Vxorem, ne mei liberi fugiant hanc terram.
ια. Maxime, & existimo ego me rem persuasurum esse ipsi,
945 Med. Si modo mulierum est aliarum vna.
Ego quoque te adiuuabo in hoc labore.
Nam mittam ei dona quæ pulchritudine superant res
Nunc inter hoies exquisitas, hoc probe noui ego, multo,
950 Tenuem vestem, & coronam auream,
Ea ferunt mei filii. Sed quam celerrime oportet
Aliquem ex famulis huc asferre ornatum.
Erit aut beata sponsa tua nō in vna: sed in sexcētis rebus,
Virum optimum te nacta coniugem,
Et possidens ornatum, quem olim Sol
955 Pater patris mei dat suis posteris.
Sumite hæc dona nuptialia pueri in manus,
Et beatæ dominæ sponsæ date
ια. Ferentes: non accipiet contemnenda munera.
Cur vero o demens his euacuas tuas manus?
960 Putas ne domum regiam carere stolis?
Putas ne auro? serua, ne des hæc.
Si enim nos alicuius precii æstimat
Mulier, anteponet pecuniis, certo scio ego. [est.
Med. Ne tu mihi hæc dicas. munerib; n. vel Deos flecti fama
,, Aurū vero potētī est inter hoies q̄ infinite orationes.
,, Illi fauet fortuna, illam nunc augeat Deus. [965
Noua sponsa dominatur. meorū vero liberorū exilium
Etiam vita permutaremus, non solum auro.

Verum

Verum o filii ingressi. vicinas aedes,
 Patris nouam vxorem, dominamque meam,
 Supplices orate, exorate, ne fugiatis hanc terram,
 Dantes istud ornamentū. hac. n. re potissimū opus est
 Vt ipsa accipiat in manus hęc dona.
 Ite quam celerrime, & matri de illis quę cupit cōsequi
 Afferte bonum nuncium, re prospere gesta.

ANTISTROPHICA.

Strophe I.

- Ch. 1 Nunc spes nulla amplius est mihi liberorum vitæ.
 2 Nulla superest amplius. eunt enim ad cædem iam.
 3 Accipiet sponfa aureorum redimiculorum,
 4 Accipiet infelix noxam.
 5 Flauam vero circa comam
 6 Ponet Plutonis, i. letalem, ornatum.
 7 Hęc Medea munera manibus accipiens.

Antistrophe I.

- 1 Alliciet eam gratia, diuinusque fulgor pepeli,
 2 Auream coronam vt capiti circumponat.
 3 Apud inferos autem mox sponfa ornabitur,
 4 Tale in septum cadet,
 5 Et sortem mortis talem
 6 Accipiet infelix.
 7 Aten vero non subterfugiet.

Strophe II.

- 1 Tu vero o miser, o infelix sponse,
 2 Gener regum,
 3 Non animaduertens, liberis
 4 Adducis perniciosam vitam, i. exitium parat,
 5 Et vxori tuę tristēm mortem.
 6 O infelix, quantam calamitatem ignoras.

Antistrophe II.

- 1 Gemo tuum dolorem,
 2 O misera liberorum
 3 Mater, quę interficies
 4 Liberos, propter nuptiales
 5 Lectos, quibus in tuā contumeliā relictis iniuste
 6 Maritus habitat cum alia vxore.

Padagogus.

Liberi tui, o domina, liberati sunt ab exilio,

Αλλ' ὃ τέκν' εἰσελθόντε πλησίον δόμους,
 Πατρός νέαν γυναικα, δεσποίν τ' ἐμὴν,
 Ἰκετεύετε, ἐξαιτέετε, μὴ φουγῆιν χθόνα.
 Κόσμον δίδετε. τῷδε γὰρ μέλιται δῖοι.
 Εἰς χεῖρ' ἐκείνης δώρεα δέξασθε ταῦτα
 ὡς πέμπετε. μητρὶ δ', ὣν ἔρε' τυχεῖν,
 Εὐαγγέλοι γήσοιθε, πρὸς ἄξια κτελέετε.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

- 1 Νῦν ἐλπίδες οὐκ ἔτι μοι παίδων ζωῆς,
 2 Οὐκ ἔτι. σέβουσι γὰρ εἰς φόνον ἤδη.
 3 Δέξεται νύμφα χρυσαίων ἀνδρόσμων,
 4 Δέξεται δύσανθ' αὐτῶν.
 5 Ξανθὰ δ' ἁμφὶ κόμην
 6 Θήσῃ τὸν αἰδῶ κόσμον,
 7 Ταῦτα τέ μιν χερσὶν λαβούσα.

Αντίστροφή α'.

- 1 Πείσῃ χάρις, ἀμείβοιός τ' αὐτὰ πέπλος,
 2 Χρυσὸν τεύχεον σέφαινον ἀνδρὶ μέλι.
 3 Νηπτέριος δ' ἤδη πάρεσσι νύμφος κομήσῃ.
 4 Τόισιν εἰς ἔρκος πιστεύει,
 5 Καὶ μέγα μὲν θανάτῳ
 6 Περσὲς λήγεται δύσανθ' αὐτῶν.
 7 Ἄνθ' ὅτ' ἄρ' ἔπειτα φεύξειται.

Στροφή β'.

- 1 Σὺ δ' ὡς τέλειον, ὡς κηδὸν νύμφῃ,
 2 Κηδὸν μὲν τυράνων,
 3 Παῖσιν ὡς κατὰ δῶς
 4 Ολίγηρ' βιοτὴν ἀποστέλλεις,
 5 Ἀλόχαρτε σὺ γὰρ ἐν θανάτῳ
 6 Δύσαντες, μέγας ὅσον πάρεσσι γῆ.

Αντίστροφή β'.

- 1 Μετὰ τὴν ἐμὴν ὅσον ἀλγος,
 2 Ὡς τέλειον μὲν παῖδων
 3 Μάτερ' ὡς φοιδοῦσας
 4 Τὰ τέκνα, νυμφιδίων ἐνεκὸν
 5 Λέχων. ἅ σοι ἀνδρῶν ἀνδρόμω
 6 Ἀλλ' ἔμμοι καὶ πόσις στυγερὰ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Δίπποι, ἀφείνεται παῖδες εἰδέναι φυγῆς.

Mulieres, quia vidi latos oculos liberorum,
Non possem *facere quod statui*. Valeant consilia
Priora, abducam filios meos et terra. 1041
Quid opus est me patrem horum, horum malis
Cruciantem, mihi bis tanta mala accerere?
Nequaquam ego saltē *eos cadam*. valeant consilia.
Verum quid patior? an volo derideri,
Dimittens meos inimicos impunitos? 1050
Audendum hoc est. Nam ignaviae meae est
Hoc, quod & istos molles sermones animo *cogitatis*
Intrate pueri in aedes, cum vero non [protulerim].
Licet adesse meis sacrificiis, *hoc* [luam. 1055]
Ipsi curet. manū vero *meā cade* nō corrūpā, neque pater.
Heu heu: nequaquam vero mi anime, ne tu saltē hec patres.
Mitte eos o miser. parce liberis,
Illic nobiscum viuentes exhilarabunt te.
Non per dæmones infernos, qui sunt apud Plutonem.
Nunquam hoc fiet, ut ego inimicis 1060
Filios meos relinquam iniuria afficiendos.
Omnino necesse est eos mori: & quoniam hoc oportet,
Nos occidemus *eos*, qui procreauimus *eos*.
Omnino actum est hoc, & non aliter fiet.
Et iam corona in capite est, & in peplis 1065
Sponsa regia perit. *hoc* ego bene scio.
Verum ego vado miserrimam viam,
Et hos longe tristiore via mittam.
Liberos *meos* alloqui volo. date o liberi,
Date matri dextram manum, salutate *matrem*. 1070
O charissima manus, & mihi charissimum os,
Et species, & vultus generosus liberorum,
Sitis felices: sed illic. res enim, quae hic *erant*,
Pater abstulit. O iucundum complexum,
O tenerā cutem, & dulcissimū halitum liberorū. 1075
Ite, ite. non amplius intueri
Vos possum, sed vincor malis.
Et intelligo quidē qualia *sint ea mala*, quae sum ausura.
Sed ira est potentior meis consiliis,
Quae qdē hominib. causa est maximorū malorū. 1080

Chorus.

Cho. Saepe iam per subtiliores

Sermo.

Γυναικες, ὁμοῦ φασγῶν ὡς εἶδον τέκνων,
Οὐκ αὖ δύναμαι. χαίρειτε βελομένοισι
Τὰ πατρῶν. ἀξὺ πάσης ἐκ γυναικὸς ἐμῆς. 1045
Τί δέ μοι πατέρα τῶνδε τοῖς τέκνοις κηρύττει
Λυποῦμαι, αὐτὸν δὲς τὸ κακὸν πρῶτον;
Οὐ δὴ τ' ἐγὼ, χαίρειτε βελομένοισι.
Καὶ τί τι πάρος βέλομαι γέλωτ' ὀφλύν,
Εὐχρῆς μοι γένοιται τὰς ἐμὰς ἀζημίους 1050
Τολμητῶν πατρῶν. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακότητος,
Τὸ καὶ πατρὸς μαλ' ἀνθρώπων λόγους φρενί.
Χαίρειτε, παῖδες, εἰς δέ μιν. ὅτω δὲ μὴ
Θίμης παρῆναι τοῖς ἐργασίον ἄνθρωποι,
Αὐτὰς μελίσθ' ἄλλοις ἐλ' ἢ Διὶ φέρω. 1055
Αἶ, μὴ δὴ ταῦτά μοι, μὴ σὺ γ' ἐργασίον τίδεις.
Ἐασον αὐτοὺς, ὡς πάλαν, φέσται τέκνων.
Ἐκεί μεθ' ἡμῶν ζῶντες, ὡς φρονεούσι σέ.
Μὰ τὰς περὶ ῥέων νεπέτης ἀλάστορας,
Οὐτοι πότ' ἐγὼ τὰς, ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ 1060
Παῖδας παρήσω τὰς ἐμὰς καὶ θυγατέρας.
Παύτως σφ' ἀνέγκη καὶ θνήσκειν. ἐπεὶ δὲ χεῖρ,
Ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἳ παρ' ἐξέφυσάμεν.
Παύτως πέτρεα καὶ ζῶνται, καὶ κτενοῦνται.
Καὶ δὴ πικρὰν τέφραν θύω, οὐ πικροῖσι τέ 1065
Νύμφη τέφραν θύω. ὅλκωται σάφ' εἰδ' ἐγὼ.
Αἶ, εἰ μὴ γὰρ δὴ τλημονεστάτων εἶδον,
Καὶ τοὺς δὲ πέμψω τλημονεστέρων ἐπὶ.
Παῖδας παρῶν βέλομαι. δὲ τ' ὡς τέκνα,
Διότ', ἀσπαστέον, μητέρι δέξιαν χεῖρα. 1070
Ὡ φιλότιμη χεῖρ, φίλπεθ' δέ μοι στήθεα,
Καὶ χεῖμα, καὶ πατρὸς πόνον ὅλκωται τέκνων,
Εὐδαιμονοῖσιν. ἀλλ' ἐκεῖ. τί ἐλ' ἐγὼ δέ,
Πατὴρ ἀφείλετ'. ὡς γλυκεία πατρὸς βέλῃ,
Ὡ μαλ' ἀνθρώπων χεῖρας, πενυμέν' ἢ δίδον τέκνων, 1075
Χαίρειτε, χαίρειτε. σπύγ' ἐμὴ πατρὸς βλέπει
Οἷατ' εἰς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακότητος.
Καὶ καὶ θνήσκω μοῖσιν τλημονεστέρων,
Θυμὸς γ' κρείσσων τῶν ἐμῶν βελομένοισι,
Ὅς παρ' ἐμᾶς ἀνέπος κακῶν βελοῖται. 1080
ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.
Πολλὰ κίς ἤδη Διὶ λατὺ πέρωνι

Μεθ'.

Nun. O quæ dirum facinus impie patrasti,
Medea, fuge fuge, neque naualem
Relinquens currū, i. *navem*, neq; vehiculū terrā calcās.
Med. Quid vero mihi dignum hoc exilio *patratum* est?
Nun. Puella regia modo periti, 1123
Et Creon, qui *eam* genuit, tuis beneficiis.
Med. Pulcherrimum sermonem dixisti. inter benefactores
Et amicos meos posthac iam eris.
Nun. Quid ais? an recte sapis, & non insanis mulier?
Quæ cum iniuria affeceris lares regios,
Gaudes audiens, & non metuis hæc?
Med. Ego etiam possum aliquid contra tua
Verba dicere: sed ne indigneris amice,
Dicito quomodo perierint. Nam bis tantum 1131
Nos delectaueris, si pessime sint mortui.
Nun. Postquam gemina soboles tuorum liberorum venit
Cum patre, & ingressa est nuptiiles ædes,
Gauisi sumus, qui tuis laborabamus malis,
Famuli: per aures vero statim ibat multus sermo,
Te, & tuum maritum diremissee priorē discordiā. 1140
Osculabatur aut alius quidē manū, alius vero flauū ca-
Puerorum: ego vero & ipse præ lætitia [put
Simul tuos filios comitabar in conclaue mulierum.
Domina vero, quam nunc pro te admiramur,
Priusquam vidisset par tuorum liberorum, 1143
Habebat promptum oculum in Iasonem:
Deinde vero textit oculos,
Et retro auertit candidas genas,
Abominans ingressum puerorum: sed maritus tuus 1150
Abstulit iram, & bilem puellæ,
Hæc dicens: Ne sis inimica amicis,
Desisteque ab ira, & *huc* iterum conuertere caput.
Existimans amicos eosdem, quos maritus tuus.
Accipe vero munera, & roga patrem,
Ut remittat exilium his *meis* liberis, *in* meā gratiā. 1155
Hæc vero ut aspexit ornatum, non continuit se,
Sed promisit viro omnia. Et priusquam ex ædibus
Procul abirent pater, & liberi tui.
Acceptam variam vestem induit,
Ponens auream coronam supra cincinnos, 1160

Niti.

22. ὦ δεινὸν ἔργον παρθενομίως εἰργασμένην
Μήδεια, φεύγε φεύγε, μή τι ναίων
Λιποδοῖ' ἀπὸ κλύω, μή τι ἔχεν πιδουσιόη.
μή. Τί τοι αἰεὶ ἰὸν μοι τῆςδε τοῦ χραυῖς φυχῆς;
23. Ὀλωλεν ἡ τυραννὶς δὲ πῶς κέρη.
Κρέων δ' ὁ φύσας, φαρμακῶν τ' ὅσον ὕπνο.
μή. Καὶ λίσσιν εἰπας μύθον. ἐν δὲ δούρειταις
Τολοιπὸν ἤδη, καὶ φίλοις ἐμῶς ἴση.
24. Τί φησ; φρονεῖς μὲν ὅρτυ, καὶ μοῖνῃ ζωίῃ,
Ἦες τυραννῶν ἐστὶν ἡ κισμῶν,
μή. Καί φησ; κλύω (καὶ φρονεῖ τὰ τριτάτα;
ἔχω τί κέρω τῶς γε σοῖς ἐναντίον
Λογῶσιν ἐπιτήν. ἀλλὰ μὴ ἀπέρχου φίλῳ.
Λέξον ὅπως ὦλοντο. οἷς τόσον γὰρ αὐ
Τέρψας ἡμῶς, εἰ πεθῶσι περικλυῶς.
25. Ἐπὶ τέκνων σὺν ἡλθε δι' ἡνιοχὸς ῥογῆ
Συὺ πατρὶ, καὶ πατρὶ ἡνιοχὸς δὲ μοῦς,
Ἦδ' ἡμῶν, οἷα τῶς ἐκκλινόμεναι κακῶς,
26. Ἀμῶς. δι' ὧτων δὲ αὐτῶν ὡς πολὺς λόγος,
Σὺ, ὅσον σὺν, νεῖκος ἱσχυρότερον πᾶσι.
Καὶ δὲ ὅτι μὲν περὶ χεῖρ, ὅτι ξανθὸν κέρω
Παιδῶν. ἐγὼ δὲ καὶ τὸς ἡδονῆς ὕπνο,
Στέγας ζωμῶν σὺν τέκνοις αὐτῶν ἱσχυρότερον
Διὰ ποινῆς δὲ, καὶ νῦν αὖτ' ὅσον ζωμῶν κέρω,
27. Περὶ τέκνων σὺν εἰσιδεῖν ξυμφορῶν,
Πρόθυμον εἶχ' ὁ φθάλμιος εἰς λαόν.
Ἐπὶ δὲ μοι τοῖς αὐτοῖς καλὸν ψαῖον ὁμοῦ,
28. Λοκλῶ τ' ἀπὸ τῶν ἐμπαλιν παρῆναι,
Παιδῶν μυσταχέων εἰσόδους, πῶς δὲ σὺ
Ὀρραῖς τ' ἀφ' ἡρᾶς, καὶ χόλον νεανίδος,
29. Λέγων τί τοι. καὶ μὴ δυσμῶν ἴση φίλοις,
Παῦσιν ὅτι θυμῶν, καὶ πάλιν ἐπὶ φῶς κέρω,
30. Φίλους νομίζω, καὶ αὐτῶν πῶς στήν.
Δέξῃ δὲ δῶρον, καὶ παρρησίᾳ πατρὸς,
Φύρας ἀφ' αἰνῶν πᾶσι τοῖς, ἐμὲ καὶ χεῖρ,
31. Ἦ δὲ ὡς εἰσεῖδε κέρω, σὺν ζωμῶν,
Ἀλλ' ἔνεσ' ἀνδρὶ γένεσθαι, καὶ πᾶσι τοῖς δόμων
Μακρὸν ἀπὸ τῶν πατρῶν καὶ πᾶσι τοῖς στήν.
32. Λαοδοῦσαι πᾶσι τοῖς ποιήσας ἡμῶν γένεσθαι.
Χρυσῶν ἡ γένεσθαι τῶν αὐτῶν ἀμφὶ βορρῶν,
X 2

1125

1130

1135

1140

1145

1150

1155

1160

Ααα.

Λαμπρὰ καὶ πύρρον ἡμεῖς τί ζῆται νόμῳ,
 Ἄψυχον εἰκὼ παρὰ τὴν αἰσάντα.
 Καί περ αἰσάντος ἐκ θρόνων διέρχεται
 Στέργας, αἵματι βαίνουσα παλῶν ποδῶν,
 Δάκρυς ὑπερχειρῶσαι, πολλὰ πολλὰ κίς
 Τένοντ' ἐς ἔργον ὀμμεῖται σποδὸν μύθη.
 Τὴν γὰρ δὲ μὲν τοὶ δεινὸν ἔω θεῶν ἰδεῖν.
 Χρυσὴν γὰρ ἀκροῖαζα, λευκὴν πόλιν
 Χαρεὶ τῆς μενύουσα κῶλα, καὶ μέλις φθάνει
 Θρόνοις ἐμπισθόσαι, μὴ χαλκῶ πείν.
 Καί τις γὰρ αἰσάντος ὁλῶν, οὐδέ ποτε
 Ἡ Πανός ὄρατος, ἡ ἄνους ἡδὲν μολῶν,
 Αἰωλοχρῆς, πρὶν γὰρ ὄρατος ἦν ἔμμε
 Χωροῦντα λούουσα φρονέον, ἐμμεῖται τ' ἀπο
 Κόρυς σπένδουσιν, αἵματι τ' οὐκ ἐν ἡρώ.
 Εἰτ' ἀντὶ μὲν πονήσαντες ὁλοθυγῆς μέγαν
 Κωκυτῶν. οὐδὲς δ' ἡ μὲν εἰς πύργους δόρυς
 Ὀρμησεν, ἡ δὲ παρὰ τὸν δόρυ πῶς πῶσι.
 Φυλάσσουσι νύμφης συμφορῶν, ἀπαζαῖ
 Στέργῃ πυκνοῖσιν αὐτὴν πρὸς δρομήματα.
 Ἡ δὲ δ' αὖτε κῶν κῶλον ἐκπλεῖθον δόρυ
 Ταχὺς βαδίστης περὶ θῶν ἀντὶ πύργου.
 Ἡ δ' ἐξ ἀνὰ δόρυ μὲν σπένδουσιν ὀμμεῖται
 Δεινὸν ἐν αἰσάντος ἡ πόλιν ἡ γαίρεται.
 Διπλοῦν γὰρ αὐτὴ πῶς ἐπισπένδεται.
 Χρυσὸς δὲ μὲν ἀμφὶ κεφαλὴν κείρουσιν, πόλιν
 Θάμνηται ἰδὲ αἵματι παμφόρου πυργῶ.
 Πίπλωι γὰρ λείπει, σὺν τέκνων δαρήματα,
 Αἰσάντος ἰδὲ παρὰ τὴν σπένδουσιν τὴν δὲ δ' αἵματι.
 Φόβος δ' αὖτε αἰσάντος ἐκ θρόνων πυργῶν μύθη,
 Σείσεται γαίτην κρατὶ τ' ἀλλοτ' ἄλλοις.
 Ῥίψαι θεῶν αἰσάντος φανόν. αἵματι δὲ δόρυ
 Σπένδουσιν γὰρ πύργους εἰς. πῶς δ' ἐπὶ νόμῳ
 Ἔσται, μέλις δὲς τοσόνδε ἰλάμπερ.
 Πίπλωι δ' ἐπ' οὐδὲς συμφορῶν νικαρήν,
 Πίπλωι τὴν τεκνῶν πύργους οὐδέ γὰρ ἰδεῖν.
 Οὐτ' ὀμμεῖται γὰρ ὁλοθυγῆς καὶ αἰσάντος,
 Οὐτ' αἰσάντος παρὰ τὸν πόντον. αἵματι δ' ἐξ ἀκροῖα
 Ἔσται, κρατὶς, συμπεφυρμένον πυργῶ.
 Σπένδουσιν δ' αὖτε ὅσων, ὥς τε πύκνους δόρυ.

1161

1170

1171

1180

1181

1190

1191

1200

1201

Nitidum ad speculum componit comam,
 Inanimæ corporis imagini arridens.
 Deinde ubi surrexisset de folio, perambulat
 Edes, delicate incedens candidis pedibus,
 Donis hisce vehementer gaudens, multū & sæpe
 Cervicem ad erectam oculis respiciens.
 Postea vero erat miserabile spectaculum videre.
 Nam mutato colore, obliqua retro
 Cedit, tremens membris: & vix antevertit
 Solio illapsa, ne caderet in terram.
 Tum vero vna ex famulis anus, cum existimaret
 Aut Panis iram, aut alicuius alius Dei in ipsam venisse,
 Vlulatum edidit, prius quam videret per os
 Exeuntem candidam spumam, & ab oculis
 Vertentē pupillas, & nō ampli⁹ in corpore esse sangui-
 Deinde sono diuersam ab vlulatu emisit magnam
 Euilationem. statim vero vna quidem in domū patris
 Cucurrit, alia vero ad recentem maritum,
 Dictura calamitatem sponsæ: tota vero
 Domus resonabat frequentibus discursationibus
 Iam vero tanto post spacio, quanto tollens pedē celestē
 Equus velox metam attigisset:
 Illa ex muta, & quæ clauferat oculos,
 Grauitur ingemiscens misera excitabatur.
 Nam duplex malum infestabat eam.
 Aurea quidem corona capiti imposita,
 Emittebat mirabilem vorticē ignis omnia deuorantis:
 Pepli vero tenuēs, tuorum liberorum dona,
 Deuorabant candidam carnem infelicis.
 Ipsa vero inflammata fugiebat, surgens de folio,
 Concutiens crines, & caput huc & illuc,
 Volēs abiicere coronā, sed firmiter hæret capiti
 Vinculū aurū, i. aurea corona, habebat, ignis vero postq̃
 Cōcussit, magis, atq; adeo bis tantum emicuit.
 Ipsa vero victa malo cadit in terram,
 Et a nemine potuit facile agnosci præterquam a patre,
 Nec oculorum enim clarus erat status.
 Nec liberalis facies, sanguis vero ex summo
 Capite stillabat mixtus igni,
 Et caro ex ossibus sicut piceæ lachrymæ

1165

1170

1171

1180

1185

1190

1195

1200

Per

X 3

Per genas defluebat arcanis illis pharmacis.
Horrendū spectaculū: omnes verō metuebāt attingere
Cadauer. Fortunam enim habebamus magistram.
Sed infelix pater ignoratiōe mali,
Statim ingressus domū, irruit in eā iam mortuā, 120
Et statim cœpit eiulare: & manibus circumdans eam,
Osculabatur, his eam compellans, O misera filia,
Quis Deorum tam turpiter te perdidit?
Quis me senem silicernium orbatum te
Facit? hei mihi. vti nam tecum moriar filia. 1210

Postquam autem lamentationū, & luctuum finē fecit
Volens senile excitare corpus,
Adhæsit, sicut hedera ramis lauri,
Tenuibus pep̄lis. erat autem horribilis lucta. 1215
Ipse enim volebat excitare genu,
Ipsa vero retrahebat. si vero per vim trahebat,
Senilem carnem diuellebat ab ossibus.
Tandem vero defecit, & infelix dimisit
Animam: non enim amplius malo erat superior.
Iacent aut mortui, filiaque, & senex pater. *altor* 1220
Prope alterum, digna lachrymis calamitas.
Quare mihi tua qd̄ p̄sona e medio recedat *audito huius*
Cognosces enim tu ipsa pœnæ effugium. [*sermone*]

- 1225
1230
1235
1240
1245
1250
1255
1260
1265
1270
1275
1280
1285
1290
1295
1300
1305
1310
1315
1320
1325
1330
1335
1340
1345
1350
1355
1360
1365
1370
1375
1380
1385
1390
1395
1400
1405
1410
1415
1420
1425
1430
1435
1440
1445
1450
1455
1460
1465
1470
1475
1480
1485
1490
1495
1500
1505
1510
1515
1520
1525
1530
1535
1540
1545
1550
1555
1560
1565
1570
1575
1580
1585
1590
1595
1600
1605
1610
1615
1620
1625
1630
1635
1640
1645
1650
1655
1660
1665
1670
1675
1680
1685
1690
1695
1700
1705
1710
1715
1720
1725
1730
1735
1740
1745
1750
1755
1760
1765
1770
1775
1780
1785
1790
1795
1800
1805
1810
1815
1820
1825
1830
1835
1840
1845
1850
1855
1860
1865
1870
1875
1880
1885
1890
1895
1900
1905
1910
1915
1920
1925
1930
1935
1940
1945
1950
1955
1960
1965
1970
1975
1980
1985
1990
1995
2000
2005
2010
2015
2020
2025
2030
2035
2040
2045
2050
2055
2060
2065
2070
2075
2080
2085
2090
2095
2100
2105
2110
2115
2120
2125
2130
2135
2140
2145
2150
2155
2160
2165
2170
2175
2180
2185
2190
2195
2200
2205
2210
2215
2220
2225
2230
2235
2240
2245
2250
2255
2260
2265
2270
2275
2280
2285
2290
2295
2300
2305
2310
2315
2320
2325
2330
2335
2340
2345
2350
2355
2360
2365
2370
2375
2380
2385
2390
2395
2400
2405
2410
2415
2420
2425
2430
2435
2440
2445
2450
2455
2460
2465
2470
2475
2480
2485
2490
2495
2500
2505
2510
2515
2520
2525
2530
2535
2540
2545
2550
2555
2560
2565
2570
2575
2580
2585
2590
2595
2600
2605
2610
2615
2620
2625
2630
2635
2640
2645
2650
2655
2660
2665
2670
2675
2680
2685
2690
2695
2700
2705
2710
2715
2720
2725
2730
2735
2740
2745
2750
2755
2760
2765
2770
2775
2780
2785
2790
2795
2800
2805
2810
2815
2820
2825
2830
2835
2840
2845
2850
2855
2860
2865
2870
2875
2880
2885
2890
2895
2900
2905
2910
2915
2920
2925
2930
2935
2940
2945
2950
2955
2960
2965
2970
2975
2980
2985
2990
2995
3000
3005
3010
3015
3020
3025
3030
3035
3040
3045
3050
3055
3060
3065
3070
3075
3080
3085
3090
3095
3100
3105
3110
3115
3120
3125
3130
3135
3140
3145
3150
3155
3160
3165
3170
3175
3180
3185
3190
3195
3200
3205
3210
3215
3220
3225
3230
3235
3240
3245
3250
3255
3260
3265
3270
3275
3280
3285
3290
3295
3300
3305
3310
3315
3320
3325
3330
3335
3340
3345
3350
3355
3360
3365
3370
3375
3380
3385
3390
3395
3400
3405
3410
3415
3420
3425
3430
3435
3440
3445
3450
3455
3460
3465
3470
3475
3480
3485
3490
3495
3500
3505
3510
3515
3520
3525
3530
3535
3540
3545
3550
3555
3560
3565
3570
3575
3580
3585
3590
3595
3600
3605
3610
3615
3620
3625
3630
3635
3640
3645
3650
3655
3660
3665
3670
3675
3680
3685
3690
3695
3700
3705
3710
3715
3720
3725
3730
3735
3740
3745
3750
3755
3760
3765
3770
3775
3780
3785
3790
3795
3800
3805
3810
3815
3820
3825
3830
3835
3840
3845
3850
3855
3860
3865
3870
3875
3880
3885
3890
3895
3900
3905
3910
3915
3920
3925
3930
3935
3940
3945
3950
3955
3960
3965
3970
3975
3980
3985
3990
3995
4000
4005
4010
4015
4020
4025
4030
4035
4040
4045
4050
4055
4060
4065
4070
4075
4080
4085
4090
4095
4100
4105
4110
4115
4120
4125
4130
4135
4140
4145
4150
4155
4160
4165
4170
4175
4180
4185
4190
4195
4200
4205
4210
4215
4220
4225
4230
4235
4240
4245
4250
4255
4260
4265
4270
4275
4280
4285
4290
4295
4300
4305
4310
4315
4320
4325
4330
4335
4340
4345
4350
4355
4360
4365
4370
4375
4380
4385
4390
4395
4400
4405
4410
4415
4420
4425
4430
4435
4440
4445
4450
4455
4460
4465
4470
4475
4480
4485
4490
4495
4500
4505
4510
4515
4520
4525
4530
4535
4540
4545
4550
4555
4560
4565
4570
4575
4580
4585
4590
4595
4600
4605
4610
4615
4620
4625
4630
4635
4640
4645
4650
4655
4660
4665
4670
4675
4680
4685
4690
4695
4700
4705
4710
4715
4720
4725
4730
4735
4740
4745
4750
4755
4760
4765
4770
4775
4780
4785
4790
4795
4800
4805
4810
4815
4820
4825
4830
4835
4840
4845
4850
4855
4860
4865
4870
4875
4880
4885
4890
4895
4900
4905
4910
4915
4920
4925
4930
4935
4940
4945
4950
4955
4960
4965
4970
4975
4980
4985
4990
4995
5000
5005
5010
5015
5020
5025
5030
5035
5040
5045
5050
5055
5060
5065
5070
5075
5080
5085
5090
5095
5100
5105
5110
5115
5120
5125
5130
5135
5140
5145
5150
5155
5160
5165
5170
5175
5180
5185
5190
5195
5200
5205
5210
5215
5220
5225
5230
5235
5240
5245
5250
5255
5260
5265
5270
5275
5280
5285
5290
5295
5300
5305
5310
5315
5320
5325
5330
5335
5340
5345
5350
5355
5360
5365
5370
5375
5380
5385
5390
5395
5400
5405
5410
5415
5420
5425
5430
5435
5440
5445
5450
5455
5460
5465
5470
5475
5480
5485
5490
5495
5500
5505
5510
5515
5520
5525
5530
5535
5540
5545
5550
5555
5560
5565
5570
5575
5580
5585
5590
5595
5600
5605
5610
5615
5620
5625
5630
5635
5640
5645
5650
5655
5660
5665
5670
5675
5680
5685
5690
5695
5700
5705
5710
5715
5720
5725
5730
5735
5740
5745
5750
5755
5760
5765
5770
5775
5780
5785
5790
5795
5800
5805
5810
5815
5820
5825
5830
5835
5840
5845
5850
5855
5860
5865
5870
5875
5880
5885
5890
5895
5900
5905
5910
5915
5920
5925
5930
5935
5940
5945
5950
5955
5960
5965
5970
5975
5980
5985
5990
5995
6000
6005
6010
6015
6020
6025
6030
6035
6040
6045
6050
6055
6060
6065
6070
6075
6080
6085
6090
6095
6100
6105
6110
6115
6120
6125
6130
6135
6140
6145
6150
6155
6160
6165
6170
6175
6180
6185
6190
6195
6200
6205
6210
6215
6220
6225
6230
6235
6240
6245
6250
6255
6260
6265
6270
6275
6280
6285
6290
6295
6300
6305
6310
6315
6320
6325
6330
6335
6340
6345
6350
6355
6360
6365
6370
6375
6380
6385
6390
6395
6400
6405
6410
6415
6420
6425
6430
6435
6440
6445
6450
6455
6460
6465
6470
6475
6480
6485
6490
6495
6500
6505
6510
6515
6520
6525
6530
6535
6540
6545
6550
6555
6560
6565
6570
6575
6580
6585
6590
6595
6600
6605
6610
6615
6620
6625
6630
6635
6640
6645
6650
6655
6660
6665
6670
6675
6680
6685
6690
6695
6700
6705
6710
6715
6720
6725
6730
6735
6740
6745
6750
6755
6760
6765
6770
6775
6780
6785
6790
6795
6800
6805
6810
6815
6820
6825
6830
6835
6840
6845
6850
6855
6860
6865
6870
6875
6880
6885
6890
6895
6900
6905
6910
6915
6920
6925
6930
6935
6940
6945
6950
6955
6960
6965
6970
6975
6980
6985
6990
6995
7000
7005
7010
7015
7020
7025
7030
7035
7040
7045
7050
7055
7060
7065
7070
7075
7080
7085
7090
7095
7100
7105
7110
7115
7120
7125
7130
7135
7140
7145
7150
7155
7160
7165
7170
7175
7180
7185
7190
7195
7200
7205
7210
7215
7220
7225
7230
7235
7240
7245
7250
7255
7260
7265
7270
7275
7280
7285
7290
7295
7300
7305
7310
7315
7320
7325
7330
7335
7340
7345
7350
7355
7360
7365
7370
7375
7380
7385
7390
7395
7400
7405
7410
7415
7420
7425
7430
7435
7440
7445
7450
7455
7460
7465
7470
7475
7480
7485
7490
7495
7500
7505
7510
7515
7520
7525
7530
7535
7540
7545
7550
7555
7560
7565
7570
7575
7580
7585
7590
7595
7600
7605
7610
7615
7620
7625
7630
7635
7640
7645
7650
7655
7660
7665
7670
7675
7680
7685
7690
7695
7700
7705
7710
7715
7720
7725
7730
7735
7740
7745
7750
7755
7760
7765
7770
7775
7780
7785
7790
7795
7800
7805
7810
7815
7820
7825
7830
7835
7840
7845
7850
7855
7860
7865
7870
7875
7880
7885
7890
7895
7900
7905
7910
7915
7920
7925
7930
7935
7940
7945
7950
7955
7960
7965
7970
7975
7980
7985
7990
7995
8000
8005
8010
8015
8020
8025
8030
8035
8040
8045
8050
8055
8060
8065
8070
8075
8080
8085
8090
8095
8100
8105
8110
8115
8120
8125
8130
8135
8140
8145
8150
8155
8160
8165
8170
8175
8180
8185
8190
8195
8200
8205
8210
8215
8220
8225
8230
8235
8240
8245
8250
8255
8260
8265
8270
8275
8280
8285
8290
8295
8300
8305
8310
8315
8320
8325
8330
8335
8340
8345
8350
8355
8360
8365
8370
8375
8380
8385
8390
8395
8400
8405
8410
8415
8420
8425
8430
8435
8440
8445
8450
8455
8460
8465
8470
8475
8480
8485
8490
8495
8500
8505
8510
8515
8520
8525
8530
8535
8540
8545
8550
8555
8560
8565
8570
8575
8580
8585
8590
8595
8600
8605
8610
8615
8620
8625
8630
8635
8640
8645
8650
8655
8660
8665
8670
8675
8680
8685
8690
8695
8700
8705
8710
8715
8720
8725
8730
8735
8740
8745
8750
8755
8760
8765
8770
8775
8780
8785
8790
8795
8800
8805
8810
8815
8820
8825
8830
8835
8840
8845
8850
8855
8860
8865
8870
8875
8880
8885
8890
8895
8900
8905
8910
8915
8920
8925
8930
8935
8940
8945
8950
8955
8960
8965
8970
8975
8980
8985
8990
8995
9000
9005
9010
9015
9020
9025
9030
9035
9040
9045
9050
9055
9060
9065
9070
9075
9080
9085
9090
9095
9100
9105
9110
9115
9120
9125
9130
9135
9140
9145
9150
9155
9160
9165
9170
9175
9180
9185
9190
9195
9200
9205
9210
9215
9220
9225
9230
9235
9240
9245
9250
9255
9260
9265
9270
9275
9280
9285
9290
9295
9300
9305
9310
9315
9320
9325
9330
9335
9340
9345
9350
9355
9360
9365
9370
9375
9380
9385
9390
9395
9400
9405
9410
9415
9420
9425
9430
9435
9440
9445
9450
9455
9460
9465
9470
9475
9480
9485
9490
9495
9500
9505
9510
9515
9520
9525
9530
9535
9540
9545
9550
9555
9560
9565
9570
9575
9580
9585
9590
9595
9600
9605
9610
9615
9620
9625
9630
9635
9640
9645
9650
9655
9660
9665
9670
9675
9680
9685
9690
9695
9700
9705
9710
9715
9720
9725
9730
9735
9740
9745
9750
9755
9760
9765
9770
9775
9780
9785
9790
9795
9800
9805
9810
9815
9820
9825
9830
9835
9840
9845
9850
9855
9860
9865
9870
9875
9880
9885
9890
9895
9900
9905
9910
9915
9920
9925
9930
9935
9940
9945
9950
9955
9960
9965
9970
9975
9980
9985
9990
9995
10000
10005
10010
10015
10020
10025
10030
10035
10040
10045
10050
10055
10060
10065
10070
10075
10080
10085
10090
10095
10100
10105
10110
10115
10120
10125
10130
10135
10140
10145
10150
10155
10160
10165
10170
10175
10180
10185
10190
10195
10200
10205
10210
10215
10220
10225
10230
10235
10240
10245
10250
10255
10260
10265
10270
10275
10280
10285
10290
10295
10300
10305
10310
10315
10320
10325
10330
10335
10340
10345
10350
10355
10360
10365
10370
10375
10380
10385
10390
10395
10400
10405
10410
10415
10420
10425
10430
10435
10440
10445
10450
10455
10460
10465
10470
10475
10480
10485
10490
10495
10500
10505
10510
10515
10520
10525
10530
10535
10540
10545
10550
10555
10560
10565
10570
10575
10580
10585
10590
10595
10600
10605
10610
10615
10620
10625
10630
10635
10640
10645
10650
10655
10660
10665
10670
10675
10680
10685
10690
10695
10700
10705
10710
10715
10720
10725
10730
10735
10740
10745
10750
10755
10760
10765
10770
10775
10780
10785
10790
10795
10800
10805
10810
10815
10820
10825
10830
10835
10840
10845
1

Ἡμεῖς κτενοδὸν, οἷον ἐξέφυγα.
Ἀλλ' εἰ δ' ὀπλίζεσθαι πείσομαι
τὰ δεινὰ κἀναγκάζει με πᾶσι τοῖς κτηνῶν
Ἄν' οἷ τάλαινα χεῖρ' ἐμὴ, λάβοι ξίφος,
καὶ μὴ κακιδῆς, μὴ δ' αἰαμνοδῆς τέκνων
ὦ φίλτατ', ὡς ἐπικλεις, ἀλλὰ τλῦθε γὰρ
Ἀσπὶς βραχὺν ἡμῶν πύδαν σέθεν.
Καὶ πᾶσι γυνῶν, καὶ γὰρ εἰ κτείνεις σφ', ὅμως
Φίλοι γ' ἐφύσαν, δύστυχες δ' ἐγὼ γυνή.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

1. Ἰὼ γὰρ τε, καὶ παμφανὴς ἀκτὶς
2. Αἰλῆς, κατείδετε, εἰδετε τὴν
3. Ολοφάνη γυνῆν, πρὶν φοινίαν
4. Τέκνοις ὅσους αἰὲν χεῖρ' αὐτὴ κτεῖν.
5. Σὺ γὰρ δὸς χρονοῖς
6. Γονᾶς ἐδασεν, θῆλον
7. Δ' αἶμα πτεῖν φέρος ἵπ' αἰέτων.
8. Ἀλλὰ νῦν, ὦ φῶς διοχρῆς, κατέρχεσθαι,
9. Καὶ πᾶσιν, ἐξελ' οἶκον φοινίαν.
10. Τάλαινα τ' ἐρεννῶν τῶν ἀλαστῶν.

Ἀντίστροφή.

1. Μάταιν μάχης ἐρρὶ τῶν τέκνων,
2. Καὶ μάταιν γένος φίλιον τέκνῳ, ὦ
3. Κυνεῖα, λιποδοῦσα συμποληγαίων
4. Πέτρῳ ἀξινώπῳ ἐισβολῶν
5. Διλαίᾳ, πῖ σοι φρενῶν
6. Βαρὺς χόλος πασσι τῶν,
7. Καὶ δυσμῆς φονὸς ἀμείβεταί·
8. Χαλεπὰ γὰρ βροθεῖς ὁμοῦν μίσσηται
9. Ἐπὶ γυνὴν αὐτὴ φάντασι, ξυνοί-
10. Δαίμων πτερόντ' ἐπὶ δέμοις ἀχθῇ.
πῶς. Οἶμοι, πῶς δ' ὄρω; ποῖ φυγῶ μητρὸς χεῖρας;
ἵπ. Οὐκ οἶδ' ἀδελφεὶ φίλτατ', ὁδυμῆται γὰρ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

1. Ἀκούεις βοῆς ἀνδρῶν τέκνων;
Ἰὼ τλάμων, ἰὼ κακοτυχῆς γυναικα.
Παρέλθω δέμοις, δὴ γὰρ φόνος
Δοκεῖ μοι τέκνοις.

Nos occidemus eos, qui etiam eos procreauimus.
Sed age ô cor, armeris: quid cunctamur
Mala dira, & necessaria facere?
Age ô misera manus mea, arripe gladium,
Corripe, valde ad tristem metam vitæ,
Et ne sis ignava, neque memineris liberorum:
(O charissimi filii,) quomodo eos peperisti, sed hoc salte
Breui die obliuitaris filiorum tuorum.
Postea vero luge, etli enim occideris eos, tamen
Chari fuerunt, sed ego infelix mulier.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Strophe.

1. Io terra, & omnia illustrans radius
2. Solis, aspice, videre illam
3. Perditam mulierem, priusquam cruentam
4. Liberis admoveat manum, quæ eadem ipsa patrabit.
5. Tuo enim ex aureo
6. Genere orta est: Deorum vero
7. Sanguinem nefas est cadere ab hominibus.
8. Quamobrem ipsam ô diuinum lumen coecere,
9. Compescere, expelle ex adibus cruentam,
10. Miseramq; furiam a malis demonibus agitatam.

Ἀντίστροφή.

1. Frustra labor perit liberorum.
2. Et frustra peperisti charum genus ô tu:
3. Quæ reliquisti cærulearum Symplegadam
4. Scopulorum inhospitalissimum ingressum,
5. Infelix tu, quare ad animum tuum
6. Accedit grauis indignatio,
7. Et ei respondet hostilis cædes?
8. Noxia enim sunt hominibus piacula cognatorum
9. Patricidis in terra, scio
10. Diuinitus immitti mala in domum.
Puer. Hen quid faciam? quo effugiam manus matris?
Eteo. Nescio charissime frater, actum enim est de nobis.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

1. Audis clamorem? audis liberos?
O misera, ô mulier infelix,
Accedam domum, depellere necem a
Liberis ego constitui.

Puer.

Puer. Per Deos ferte opem, opportune enim feretis.

Quia sumus iam prope reria gladii.

Cho. O misera, quam es saxum, aut fer-
rum, quæ liberorum, quos peperisti,
Frugem parricidiali modo occides?
Vnam hæcenus audio, vnam tantum de priscis
Mulierem iniecisse manum charis liberis,
Ino furem diuinitus, quando Iouis illa
Coniunx ipsam emisit extra domum in exilium. 1285
Misera vero cadit in mare propter cædem
Impiam liberorum,
Pedem supra marinum littus extendens.
Moriens vero cum duobus filiis, perit.
Quid nam igitur potest accidere tristius?
„O mulierum coniugia ærumnosa,
„Quanta hominibus mala iam attulisti?

Iason.

Ias. Mulieres, quæ statis prope hanc domum,
Num in ædibus est illa, quæ facinus hoc atrox commisit?
Medea istis? an hinc se proripuit fuga? 1295
Oportet enim ipsam aut abscondi sub terra,
Aut attollere volatile corpus in aeris profunditatem,
Nisi regum domui det pœnas.
Num confidit, cum interfecerit principes huius tectæ,
Se posse impunitam aufugere ex his ædibus? 1300
Sed non tam ipsius, quam liberorum curam gero.
Illam enim punient cives quos læsit:
Meorum vero liberorum veni ut seruarem vitam,
Ne aliquid mihi faciant Creontis cognati,
Vindicantes iniustam cædem matris. 1305

Cho. O infelix nescis quo malorum veneris,
Iason nam non dixisses hæc verba.

Ias. Quid est? an vult etiam me occidere?

Cho. Liberi tui manu matris perierunt.

Ias. Heu quid dicis? quam me perdidisti mulier.

Cho. Cogita igitur tanquam de mortuis liberis tuis.

Ias. Vbi nam eos interfecit, intusne, an extra domum?

Cho. Aperi fores, & videbis cædem tuorum liberorum.

Ias. Laxate seras quam celerrime ministri,
Solvite repagula, ut videam geminum malum, 1315
Hos

ποις. Ναί, ὡς εἶπες, ὦν δὲ νῦν ἐστὶν ἡ δόξα.
Ὡς ἐχρυσήθη γὰρ ἐσθλὸν δρᾶναι ξίφος.

χο. Τάλαν, ὡς ἀρ' ἡ δαίμωνος, ἡ σι-
δαρος, ἀπὸς τέκνων, ὧν ἔπικε,
Ἀργεὶον αὐτοχρεὶ μοῖρα κτενεῖ.
Μίαν δὲ κλυὼ μίαν τῶν πατρὸς
Γυναικα φίλοις χροῖα πατρὸς βαλεῖν τέκνοις,
Ἰὼ μανέσων ἐν ἡρώ, οὐδ' ἡ Διὸς
Δαμαρενὶν ἐξεπικύβει δαμνῶνται ἄλλη.
Πίπτε δ' αὖ τάλαν' ἐς ἀλμυρὸν, φόνος
Τέκνων θνητοῦ, ὅτι
Αὐτὴς ὑπερπεῖνα ζα ποῖός τις πῶδα.
Δυσὶν ἢ πικρῶν ζωητοῦτος, δαπάνηται.
Τί δ' ἂν ποτ' οὐκ ἔχουσιν αὐτὴν δεινόν,
„Ὡς γυναικῶν λυγρὸς πολὺ πόνος,
„Ὅσα δὲ βροτῶν ἐρεξας ἡδὴ κτενεῖ;

I AMBOI.

ια. Γυναῖκες, αἱ τῶν ἐχρυσήσαντες σέλης,
Ἀρ' ἐν δόμοισιν ἡ τὰ δέιν' εἰργασμένη
Μηδεία ἔστιν, ἡ μὴ ἔσται φονή;
Δαίμων νῦν ἡτοίμασθε σφαιροφθνητοὺς καὶ τῶν
Ἡπιδὸν ἀραγ' αὐτὴν ἐς αἰθέρος βάθος,
Εἰ μὴ τὸ ἄνθρωπον δώμασιν διώσῃ δίκην.
Πεπνυμένη δὲ ποικίλῃσι χροῖασι χροῖος,
Αἰὼς αὐτὴν τῶν δαφνῶν δαμνῶνται
Αἶψ' ἢ γὰρ αὐτὴς φρονέσῃ, ὡς τέκνων ἔχου.
Κτείνω μὲν, ὡς ἐδρασαν, ἐρεξασιν κτενῶς.
Εμὼν ἢ πικρῶν ἡλθον ἐμῶν βίον,
Μη μοί τι δράσωσ' οἱ πατρὸς κτενεῖς γὰρ,
Μητρὸς ἐκπύουσι τοῖς ἀνθρώποις φόνον.
χο. Ὡς τὰ μὲν, σὺν οἷσιν οἱ κτενῶν ἐκτελέσθαι,
Ἰάσον' ἢ γὰρ τὰς αὐτὴν ἐφ' ἡμέρας λόγους.
ια. Τίς ἐστὶν ἡ πικρὴ δαμνῶνται ἡ δαίμων;
χο. Πικρὸς περὶ αὐτὴν χροῖα μὴ τὰς αὐτὴν.
ια. Οἱ μοί, τί λίγες; ὡς μ' ἀπώλεσας, γυναικα.
χο. Ὡς σὺν ἔτ' οὐκ ἔστιν ὧν τέκνων, φρονέσθαι δὲ.
ια. Πᾶς γὰρ νῦν ἐκτενῶν, ἐν τῷ, ἢ ἔσθαι δαμνῶνται,
χο. Πύλας ἀνείξας, αὐτὴν τέκνων δαμνῶνται φόνον.
ια. Χαλῶτε κληῖδας ὡς τῶν πατρὸς ἀπολοῖ.
Ἐκλύεσθ' ἀρμούς, ὡς ἰδὼν διπλοῦν κτενῶν.

μή.

ιδ.

μή.

Τὸς μὲν θανόντας, τὴν δὲ πίστωμαι δίκην.
Τί τοι δὲ κινεῖς κέναι μοχλῶδες πύλας,
Νεκρὸς ἐρδύνει, καὶ μετὶ τῶν εἰργαστομένων,
Πάυσαι ποιεῖς τὰ δὲ, εἰ δὲ μὲν χρεῖαν ἔχῃς,
Λέγ' εἰ πάλιν χρεῖαι δὲ εἰς ψαύσεις ποτε.
Τοιόνδ' ὄχλημα πατρὸς ἡλίου πατρὸς
Διδῶσιν ἡμῖν. ἐρυμα πολέμιας χρεῖας.
Ὡ μίσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γυναι.
Θεοὶς τε, καὶ μοι, παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει.
Ἦς τέκνοισι σὺ σὶν ἐμβαλεῖς ξίφος
Ἐτλῆς, τεκνύσας, καὶ μετ' ἀπαλῆς ἀπώλειας.
Καὶ τὰ περδύσας, ἡλίου τε πατρὸς ἐλπίδας,
Καὶ γυναικα, ἐργον τλάσσει δούσας ἐλπίδας.
Ὀλοὶ. ἐγὼ δὲ νεῦν φρονέω, τότ' εἰ φρονέω,
Ὅτ' ἐν δόμῳ σε βαρύνεσθαι τ' ἀποχρησθῆς
Ἐκείνῃ εἰς οἶκον ἡρώδην, καὶ μετ' ἐλπίδας.
Πατρὸς τε, καὶ γῆς πατρὸς περ, ἢ σ' ἐπὶ ψαύσει.
Τὸν σὺν δὲ ἀλγιστὸν εἰς ἐμὴν ἰσχυρὰν γυναι.
Κτενέσσει γὰρ σὺν κείνῳ παρτίον,
Τὸ καὶ πατρὸς ἐν εἰσόδῳ Ἀργεὺς σπλάγχνος.
Ἦρξω μὲν οὖν τοῖνδ' ἐν νυμφόθεν τῇ καὶ
Παρ' ἀνδρὶ περδύσει, καὶ τεκνύσας μοι τέκνα,
Εὐνῆς ἐκπατὴρ λίγυς σφ' ἀπώλειας.
Οὐκ ἔστιν ἡ τις τὰ τ' ἀνδρὶ καὶ γυναι.
Ἐτλῆ πατὴρ, ἀνὰ πατρὸς ἐν ἡρώδην ἐγὼ
Γῆρας, καὶ μετ' ἐχθρὸν, ἀλέηριον τ' ἐμὸν,
Λέωναν, καὶ γυναικα, πῶς τορσύνει δόσας
Σκύλλης ἐχθρὸν ἀργεὺς πατρὸς φύνει.
Ἀλλ' εἰ γὰρ σὺν σε μνηστῆρας οὐκ εἶδεις
Δάκρυα, κινεῖς δὲ ἐμπεφυκέναι θρήσος.
Ἐρρ' αἰσχυρὰ ποιεῖς, καὶ τέκνων μισαφόνος.
Εἰ μὲν δὲ τὸν ἐμὸν δάμνην αἰσχυρὰν ποιεῖς.
Ὅς εἴτε λίκτωρ νεογνῶν ὄνησται,
Ὅν παῖδας, ὅς εἰ φύνει, καὶ μετ' ἀπώλειας.
Ἐξω πατρὸς περδύσει γυναικα, ἀλλ' ἀπώλειας.
Ἦ καὶ μετ' ἀνδρὶ ἐξέτρετα τοῖς δὲ οὐκ εἶδεις
Λόγους, εἰ μὲν Ζεὺς πατρὸς ἡρώδην,
Οἱ δὲ ἐμὸν πεπονθῆς, οἱ δὲ τ' εἰργασται.
Σὺ δὲ σὺν ἐμῇ, καὶ μετ' ἀπώλειας λέγεις,
Τερπνὸν Διὸς βίον, ἐργαστῶν ἐμῇ,

Hos liberos interfectos, & ut illam puniam.
Med. Quid haec moues, & vestibulis remoues portas,
Quærens mortuos, & me quæ eadem patraui?
Desiste ab hoc labore, si vero tibi me opus est,
Dic si quid vis. Nunquā vero manu me attinges. 1320
Talem currum Sol pater patris
Dat nobis, propugnaculum contra manum hostilem.
Ias. O scelestā, o maxime inuisa mulier
Diis, & mihi, & vniuerso mortalium generi,
Quæ tuis liberis iniicere gladium 1325
Ausa es, quos peperisti, & me filiis orbatum perdidisti:
Et cum hæc feceris, tamen solem aspicias,
Et terram, quæ ausa es rem impiissimam.
Pereas. ego vero nunc primū sapiō, tunc non sapiens,
Cum te ex domo, & terra barbara 1330
Duxi in domum Græcam, magnum malum,
Et patris & terræ, quæ te nutriuit, proditricem.
Dii vero conicerunt in me tuum malum dæmonem.
Nam occiso iam tuo fratre, quo cum simul educata es,
Conscendisti nauē Argo, habentē pulchrā prorā. 1335
Hæc quidem sunt tua initia. Inde vero nupta
Huic viro, i. mihi, & cum pepereris mihi liberos,
Propter lectum, & alias nuptias eos perdidisti.
Nulla est Græca mulier, quæ hoc
Vnquā ausa esset: præ quibus ego te dignā duxi. 1340
Quam ducere, connubiū infestū, & mihi perniciosum,
Lænam, non mulierem, Tynhena
Scylla sæuiorem naturam habentem.
Verum nequaquam te plurimis conuiciis
Pungerem: talis confidentiā tibi innata est. 1345
Pereas tu venefica, & cæde liberorum polluta.
Me vero decet lugere meum fatum:
Qui neque nouis nuptiis fruor,
Nec liberos, quos genui, & educaui, 1350
Potero alloqui viuos, sed amicos.
Med. Profecto prolixā orationem habere, & huic cōtrariam
Orationi, nisi Iupiter pater sciret
Qualia beneficia a me acceperis, & quæ tu vicissim feceris.
Tu vero non debebas, meo connubio contempto, 1355
Iucundam vitam agere, insultans mihi.
Neque

- Neq; puella regia, neq; qui tibi cā in matrimoniiu col-
Creon, impune me eicere ex hac terra. [locavit]
Quamobrem, si libet, voca me leenam,
Et Scyllam, quæ in Tyrrheno solo habitauit.
Tuum enim, vt conuenit, cor vicissim fauciaui. 1360
- Ias.* Tu quoque doles, & particeps es malorum.
Med. Benefcito. Soluitur autē dolor, si tu me non irrideas.
Ias. O liberi, quam malam matrem habuistis?
Med. O liberi, quam peristis propter patris cupiditatem.
Ias. Tamen mea manus non perdidit eos. 1365
Med. Sed iniuria, & nouæ tuæ nuptiæ.
Ias. An tu voluisti propter nuptias eos occidere?
Med. An tu hoc exiguum malum esse putas mulieri?
Ias. Quæ quidem modesta sit: tibi vero omnia sunt mala.
Med. Sed hi sunt mortui: hoc enim te mordebit. 1370
Ias. Isti vero sunt, hei mihi, tuo capiti dæmones infest.
Med. Dii norunt quis ceperit hoc malum.
Ias. Norunt sane tuum abominabilem animum.
Med. Odiosus es mihi, amarulentumq; tuum sermonē odi.
Ias. Et ego tuum Facilis est reconciliatio. 1375
Med. Quomodo igitur? quid faciam? vehementer. n. & ego
Ias. Sine me hos mortuos sepelire, & lugere. [capio].
Med. Nequaquam, quia ego sepeliā eos hac manu,
Ferens in lucum Iunonis deæ Acrææ, i. arcium custodiū.
Ne quis hostium eos contumelia afficiat,
Sepulchrum reuellens. In hac porro terra Sisyphi
Constituam præclarum festum, & sacrificia
Deinceps pro ista impia cæde.
Ego vero vado in terram Erechthei,
Habitatura cum Ægeo filio Pandionis. 1385
Tu vero, quemadmodū cōuenit, mal^o male morieris
Percussus caput tuum reliquis nauis Argūs,
Vbi videris miserum exitum mearum nuptiarum.
- Ias.* Sed te Erinnyes perdat casorum filiorum,
Cædisque vindex Iustitia. 1390
Med. Quis vero deus, aut dæmon audiret te
Periurum, & deceptorem hospitum?
Ias. Hei hei scelestā, & interfecitrix liberorum.
Med. Vade domum, & sepelias vxorem tuam. 1395

- Οὐβ' ἡ τύραννος, εὐ' ὅσοι σωθῆις γάμους
Κρίων, ἀνὰ τῆς δὲ με ἐκβαλεῖν χθονός.
Πρὸς βῆτα, καὶ λειαννα, εἰ βέλγ. καὶ λῆ,
Καὶ σκυλλαν, ἡ τυροτωνὸν ἀκηστον πῖδον.
Τῆς σῆς γῆ, ὡς χρεῖ, καρδίας ἀντὶ φάμεν.
1360
Ια. Καὶ τὴν γὰρ λυπη, καὶ κακῶν κρινάων εἰ.
Μη. Σάφ' ἰδοὶ. λυγρὴ ἀλγος, λυγρὴ μὴ ἡδύτης.
Ια. Ὁ τέκνα, μή τῶς ὡς κακῆς ἐκύρκατε.
Μη. Ὡς πικρὸς, ὡς ὠλεσθε πατρὸς ἡ νόσῳ.
Ια. Οὐ τοίνυν ἡ μὴ δειξάσθ' ἀπαλοσεν.
1365
Μη. Ἀλλ' ὕβρις, οἵ τε σοὶ νεοδμήτες γάμοι.
Ια. Λίγους σφεκτὶ καὶ ἰσχυρὰς οὐκ ἐκείναι;
Μη. Σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τὸ τ' εἶναι δοκεῖς;
Ια. Ἡ τις γὰρ σὺ φρον, σοὶ δὲ πένι τ' εἶναι κακῆ.
Μη. Οἶδ' ὅσα εἴσι. τὸ το γάρ γε σὺ δέξεται.
1370
Ια. Οἶδ' εἰσιν, οἶμοι, σὺ γάρ γε μάλιστα.
Μη. Ἴσασιν, ὅστις ἡρξέτο πικρῆς, θεοί.
Ια. Ἴσασιν δὴ τὰ σὺν δόπ' ἵσπον φρίνα.
Μη. Στυγῇ, πικρὸν ἢ βάξιν ἐκχέαιρω σέθεν.
Ια. Καὶ μὲν ἐγὼ σὺν, ῥάδοι γ' ἀπαλασάει.
1375
Μη. Πῶς οὖν; πὶ δράσω, κέρτα γὰρ καὶ γὰρ θύλω.
Ια. Θάψαι νεκρὸς μοι τῶς δὲ, καὶ κλαύσει πάρες.
Μη. Οὐ δὴ τ', ἐπὶ σφας τῆς δ' ἐγὼ θάψω χεῖρ,
Φέροντος ἔς Ἑρως τέρμος ἀκραιῶς θεοδ',
1380
Ια. Ὡς μὴ πῶς αὐτὸς πολέμιον καὶ θυβόλῃσιν,
Τύμους ἀναπῶν. γὰρ ἢ τῆς δὲ Σισύφῃ
Μη. Σμικρὸν ἐορτῶν, καὶ τέλη σωστόφρονι
Τολοῖπον ἀντὶ τῶς δὲ δυοῖς θεοδ' φόνος.
1385
Ια. Αὐτῇ γὰρ εἰμι τὴν Εὐρεχθῆος,
Αἰγί σιωοικῆσιν τὰ τῶν Πανδίωνος.
Μη. Σὺ δὲ, ὡς πῶς εἰσθῆς, κατὰ τὴν κακῆς κακῶς,
Αρξῶς καὶ σὺν λήψαι ὡς πεπῶν ἡμῶς,
1390
Ια. Πικρὸς τελευτῶν τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.
Μη. ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.
Ια. Ἀλλ' ὅσ' ἐρῶντος ὀλίγος τέκνων,
Φονία τε δική.
1395
Μη. Τίς γὰρ κλύει σου θεός, ἡ δαίμων,
Ια. Τὸ ψαλδὸν σου, καὶ εἰναπαίει;
Μη. Φεῦ, φεῦ μου σπέρμα, καὶ παιδὸς ἐμῶν.
1400
Ια. Σπέρμα πῶς οἶκός, εἰ γὰρ πῶς ἀλλοτρός.

- ιδ. Σπέρω, διότι ἂν γ' ἄμρεος τέκνων.
μη. Οὐπω θρήνηϊς, μέγ' ἐκείνη γῆρας.
ιδ. Ὡς τέκνα φίλτατα. Μ. μητέρι γὰρ σὺ εἶ.
ιδ. Καπὲρ' ἐκείνης. Μ. πημὴν ἔσται σέ.
ιδ. Αἰ, αἰ. φίλιν χερσὶν ἔσται μετ' ἐμῇ.
μη. Παῖδων οὐδέ τις, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
μη. Νῦν σφί' ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, νῦν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
ιδ. Τότ' ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς. 1. δὲς μοι σφί' ἀδελφῆς.
μη. Μαλ' ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, νῦν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
μη. Οὐκ ἔστι, μέγ' ἐκείνη γῆρας.
ιδ. Ζεῦ, τίς εἶ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
ιδ. Οἶα τε πατρὸς ἐκείνης, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
μη. Καὶ πατρὸς ἐκείνης, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
ιδ. Αἰ, οὐ πόσον ἔστιν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
μη. Τάδε θρήνηϊς, καὶ πᾶσι τῆς ἀδελφῆς.
ιδ. Μαρτυρῶντες, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
μη. Τέκνα χερσίν, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
ιδ. Χερσὶν τε χερσίν, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
μη. Οὐδ' ἐμὴ ποτ' ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
ιδ. Πρὸς σὺν φθιμένων ἐκείνης, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
μη. Πολλὰ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
ιδ. Πολλὰ εἰς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
μη. Καὶ τὴν ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
ιδ. Τῶν εἰς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.
μη. Τοιούτῃ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.

Εὐριπίδου Μήδεια.

ΥΠΟ-

- ιδ. Vado, orbatus duobus pueris.
μη. Nondum lamentaris, expecta & senectam.
ιδ. O charissimi liberi. M. Matri qdē, tibi vero nequaquam.
ιδ. Et tamen, eos occidisti? M. Vt tibi nocerem.
ιδ. Heu heu, cupio charum os
Miser ego liberis admouere.
μη. Nunc ipsos alloqueris, nunc salutas,
Tunc repellens. Y. Da mihi per deos
Vt possim attingere tenerum corpus liberorum.
μη. Non licet. frustra q te hac verba sunt proiec'ta.
ιδ. O Iupiter, audis hæc, quomodo repellimur.
ιδ. Et qualia patimur ab execranda,
Et interfectrice liberorum hæc læna?
Sed quantum saltem licet, & possum,
Hæc lamento, & concitus feror,
Obtestans deos, quod me
Liberos, quos necasti, prohibes
Attingere manibus, & sepelire mortuos.
Quos utinam ego nunquam genitos
A te perditos vidissem.
μη. Multarum rerum Iupiter est dispensator in cælo.
ιδ. Multaque præter spem perficiunt Dii,
Et sperata non fiunt,
Eorum vero, quæ non sperantur, Deus exitum inuenit.
Talis enasit hæc res. talem euentum est sortita.

Finis Medea.

Y

ARGV-

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕ-
ΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Π Ὀκνη μὲν ἐν βροτοῖσι, καὶ ἀνάνυρος
Θεὸν κίκλημα Κυπρίσι, ἔρανος τ' ἴσσι,
Ὅσοι τι πόντος, πρὸς ὧν τ' ἀτλαίνετο
Ναῖεσσι εἶσι, φῶς ὁρῶντες ἡλίας,
Τὰς μὲν σέβοντες, τὰ μὲν περὶ βόλῳ κράτη,
Σφαλλῶσ' ὅσοι φρονέουσιν εἰς ἡμῶς μέτρα.
Ἔνεπ' ὅδ' ἡ καὶ θεῶν γῆρας τὸδε,
Τιμῶμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπερ.
Δείξω γ' ἐμὴν τῶνδ' ἀλήθειαν τέχνην.
Ὁ γὰρ με Θεσπείας παῖς, ἀμειβόμενος τῆς
Ἰππολύτης, ἡρώδ' Πιτθέως παῖδ' ἀμείβετο.
Μόνον πολυτῶν τῆςδε γῆς Τροζηνίας,
Λίγη κακίστην δαμόνων πεφυκέναι.
Αἰνέσεται γ' ἡλικίᾳ, καὶ ὑψαίῃ γάμων.
Φοῖβος δ' ἀδελφὸν Ἀρτεμιν, Διὸς κόρη
Τιμῶ, μετρίστην δαμόνων ἡρώδ' ἔμμεν.
Χλωρὸν δ' ὕλιν παρθένω ξυνῶν αἶα,
Κυοῖν τεχέαις θήρας ἐξαιρέει χθονός.
Μείζω βροτοῖς ἀσπασίων ὁμιλίας.
Τέταται μὲν γ' οὐδ' ἐφρονῶ. τί γὰρ με δεῖ
Ἄδ' εἰς ἐμὴν ἡμέραν, πεμνησμένη
Ἰππολύτην ἐν τῇδε ἡμέρᾳ. τὰ πολλὰ δὲ
Πάλλει ἀσπασίως, ὅσον πολλὰ με δεῖ.
Ελθόντα γὰρ νιν Πιτθέως πότ' ἐν δέμῳ.
Σεμνῶν ἐς ὄψιν, καὶ τέλη μυστηρίων
Πανδίοιο γῆν, πατρὸς ἀσπασίως δαίμων
Ἰδοῦσα Φαίδρα, καρδίαν κατέχευε
Ἐρωτι δεινῇ, τῇς ἐμῆς βυλόμενοι.
Καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν τῇδε γῆν Τροζηνίαν
Πέτρην παρ' ὠκίῳ Παλλὰδος ὑψηλοῖον,
Γῆς τῆςδε καὶ Κυπρίδος ἐκκαθίστατο,

Εἰρήνη

ΕΥΡΙΠΙΔΙΣ

HIPPOLYTUS CO-
RONATUS.

Venus.

Ε Go celebris quidē inter hoīes, & nō ignobilis
Dea vocor Venus, & in cælo,
Et apud eos quicunq; intra mare finesq; At-
Habitant, videntes lumen solis. [Ianticos
Honore quidem afficio eos, q̄ colūt meā potētiam, 5
Euerto vero quicunque superbiunt aduersus nos.
Inest enim hoc etiam in deorum genere,
Vt gaudeant, cum honore afficiuntur ab hominibus.
Ostendam autem mox veritatem verborum horum,
Nam me Thesei filius, Amazonis progenies, 10
Hippolytus, discipulus casti Pitthei,
Solut ex ciuib; huius terræ Troezeniæ,
Dicit pessimam esse Dearum,
Et recusat lectos, neque attingit nuptias:
Sed sororem Phœbi Dianam, filiam Iouis 15
Honorat, existimans eam maximam esse Dearum,
Semper habitans cum virgine in viridi silua,
Expellit feras e terra velocibus canibus,
Expetens maiora humana consuetudine.
His quidem ego non inuideo: quid enim opus est? 20
Sed tamen vliscar, ob ea quæ in me deliquit,
Hippolytum hoc die. Verum cum multa
Antea præpararim, non opus habeo magno labore.
Nam quondam profectum eum ex domo Pitthei,
Ad spectaculū, & sacras ceremonias venerandorū my-
Pædionis in agrū, i. Ath. patris nobilis cōiux [steriorū.
Conspicata Phædra, occupata est in corde
Vehementi amore, idq; meo consilio.
Et priusquam veniret in hanc terram Troezeniam,
Ad ipsam rupem Palladis excelsam, 30
In hac terra ædificauit templum Veneris,

Y 3

Ar-

Ardens amore absentis. & propter Hippolytum
In posterum dici voluit Deæ templū fundatum fuisse.
Sed postquam Theseus reliquit Cecropium agrum,
Fugiens piaculum cædis Pallantidarū. 35 [Athenæ]

Et nauigauit in hanc terram cū vxore.

Annuum i. vnius anni vltro subiens exilium peregrini

Ibi vero gemens, & consternata [transigendum]

Misera stimulis amoris perit

Silentio, & nemo ex domesticis nouit morbum. 40

Sed non oportet hunc amorem isti excidere.

Ostendam autem hoc negotiū Theseo, & palā fiet res

Et hunc meum hostem, qui mihi inimicus est,

Pater interficiet imprecationibus, quas marinus

Rex Neptunus præbuit munus Theseo, 45

Vt nihil frustra ter peteret a Deo.

Illa vero inclyta quidem est: sed tamen peribit

Rhædra: non enim tanti faciam huius exitium,

Vt mihi mei inimici non dent

Tantas pœnas, vt mihi recte res habeat, animos. [satir]

Sed (video enim filium hunc Thesei [fiat]

Venientem relicto labore venationis,

Hippolytum) ex his discedam ædibus.

Multus autem cum eo ministrorum a tergo sequens 55

Coetus clamitat, celebrans Dianam deam

Hymnis: nescit enim apertas portas

Mortis, & se videre hunc postremum diem.

MONOSTROPHICA.

Hipp. Sequimini canentes, sequimini

Iouis filiam caelestem Dianam,

Dianam, cui curæ sumus. 60

Cho. Veneranda, veneranda, augustissima Dea,

Iouis soboles,

Salue mihi o puella,

Salue mihi Latonæ,

Et Iouis filia Diana, 65

Virginum multo formosissima,

Quæ in amplo cælo

Habitatis nobilem patris aulam,

Iouis auri copia fulgentem domum.

Hipp. Salue mihi o pulcherrima, 70

Ερῶς ἔρωτ' ἐκδημον. Ἰππολύτῃ δ' ἐπὶ

Τολοίπῳ ὠνόμαζεν ἰδρυόσθ' ἱερῶν.

Ἐπὶ δ' ὁπότες Κεκροπίαν λίπε χθόνα,

Μίασμα φάσζον ἀμείβῃ Παλλαντίδων, 35

Καὶ τίλῃ δὲ σὺν δάμαρπι ναυτοῖσ' ἔχθονα.

Εὐνασίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγῶν,

Εὐχῶν δὲ σὺν σέβασσι, καὶ κτενέσσι μύθῳ

Κίνετοῖς ἔρωσι δ' ἢ πύλαιν' ἀπόκλυται

Σιγῇ. ξυνοῖδ' δ' ἔπ' οἰκετῶν νόσον. 40

Ἀλλ' ἔπ' αὖτις τῇ δ' ἔρωτι γῆρ' ποσσίν.

Διέξω δ' ὅπως ἔσται, καὶ φανήσεται.

Καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον κτενέσσι

Κτενέσσι πατὴρ δ' ἔρωσι, αἰὲς ὁ πόντος

Ἀναξ Ποσειδῶν ὅπως ὅπως ὅπως, 45

Μηδὲν καίτοι ἐς τῆς εὐχῆς ἔσται.

Ἢ δ' ὀκλήσῃ μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόκλυται

Φαῖδρα τὸ γὰρ τῆς δ' ἔρωτι μῆσσι κακόν,

Τὴ μὲν ἔρωτι μῆσσι τῆς εὐχῆς ἔσται ἔρωτι

Διέξω τὸν μὲν, ὥς τ' ἔρωτι κακόν, ἔσται. 50

Ἀλλ' εἰσὶν ἔρωτι τὸν μὲν παῖδα ὅπως

Στεῖναι, ὅπως μῆσσι κακόν, ὅπως

Ἰππολύτῳ, ἔρωτι τὸν μὲν βήσσει δέμων.

Πολὺς δ' ἔρωτι αὖτις παρὰ τὸν μὲν ὅπως

Κῶμος λείπειν, Ἀρτεμὶν πῶς ἔρωτι 55

Ἰμνοῖσιν. ἔρωτι οἷον ἀνέρω μῆσσι πύλας

Ἰδοῦ, φῶς δ' ὅπως ὅπως βλέπων τὸν μὲν.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ἰπποκ. Ἐπὶ δ' αἰδόντες, ἔρωτι

Τὰν Διὸς ἔρωτιαν Ἀρτεμιν.

Ἀρτεμιν, αἰὲς μῆσσι μῆσσι. 60

Cho. Πόντια πότνια, σμενομένη,

Ζωὸς γῆρας,

Χαῖρε μοι ὦ κῶμος,

Χαῖρε μοι Λαῶν,

Ἀρτεμι, καὶ Διὸς, 65

Καλίστ' ὅπως παρὰ τὸν μὲν

Αἰμῶν καὶ ἔρωτι

Ναίτ' ὅπως τὸν μὲν αὐτῶν.

Ζωὸς πολὺ γῆρας οἶον.

Ἰπποκ. Χαῖρε μοι ὦ καλίστ', 70

Καλλίστα τῶν κατ' ὀλυμπον

Παρθέων Ἀρτεμι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Σοὶ τῆδε πλεῖστον σέφανον ἐξ ἀκρήτων
 Λειμῶνος, ὃ δῖοινα, κοσμήσας φέρω,
 "Εὐδ' ἔτι πικρὸν ἄξιόν φέρβειν βοῶ
 Οὐδ' ἤλθ' ἡλθ' ἡλθ' ἡλθ' ἀκρήτων
 Μελίωσ' αἰμῶν' ἡλθ' ἡλθ' ἡλθ' ἀκρήτων
 Αἰδώς ἢ ποταμίᾳσι κηπεύει δρόσις,
 "Οσοῖς διδάκτων μεδὲν, ἀλλ' ὅν τῃ φύσιν
 Τὸ σωφρονεῖν εἰληπν, εἰς πᾶν πάντ' αἰ
 Τά τοις δρέπιδ' ἔτι κακὸν ὅλ' ἔθ' ἡμῖς.
 Αλλ' ὡ φίλη δῖοινα, χρυσίας κήμης
 Αἰάδημαι δέξαι, χρυσίας δούλοδ' ἀπο.
 Μόνω γὰρ ἐπὶ τῶτ' ἡμῶν γέρας βροτῶν.
 Σοὶ καὶ ἐνέειμι, καὶ λόγους ἀμείβομαι,
 Κλυῶν ἰδὼν αὐδῆς, ὅμοι' ὅλ' ἔχ' ὁρῶν τὸ σῶν.
 Τέλος ἢ καμψυγμὲν ὡς ποτ' ἡρξάμεν βίη.

75. "Αναξ, Θιὸς γὰρ δαυτοῦ καλὸν ἔχειν, ἡρώων,
 "Αρ' αὖτ' ἡμῶν δέξαι. βελούσων ἔτι;
 80. Καὶ κέρτατ' ἡ γὰρ ἐσσοφὸν φανοίμεθ' αὖ.
 85. Οἶδ' οὐδ' βροτῶν ὅς κε κατ' ἡμῶν γέρας,
 90. Οὐκ οἶδα. τὸ ἢ καὶ μὲν ἀντιστοίχῃς πέρας;
 95. Μιστὶ τὸ σέμενον, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.
 100. Ορῶν γὰρ τίς ὅλ' ἔσμεν ὅς κε κατ' ἡμῶν γέρας;
 105. Εὐδ' ὅλ' ἀποσημαίνειν ἐπὶ τίς καί τις;
 110. Πλείστη γὰρ κέρτατ' ὅλ' ἡμῶν γέρας.
 115. "Η καὶ τοῖς καὶ τὸν ἐλπίδες τὸ δέ;
 120. Εἰ καὶ γὰρ διηγεῖται ἡμῶν γέρας.
 125. Πῶς οὐδ' οὐ σέμενον δέξαι μὲν ἔσμεν ἡμῶν γέρας;
 130. Τίν' ὅλ' ἀποσημαίνειν ἐπὶ τίς καί τις;
 135. Τὸ δέ ὅλ' ἡμῶν γέρας ἡμῶν γέρας.
 140. Πρὸς τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ὡς ἀποσημαίνειν;
 145. Σέμνη γὰρ μὲν τοῖς καὶ τὸν ἐλπίδες τὸ δέ;
 150. "Αλλοῖσιν ἀλλ' ὅλ' ἡμῶν γέρας.
 155. Εὐδ' ἡμῶν γέρας, τοῖς ἡμῶν γέρας.
 160. Οὐδ' ὅλ' ἡμῶν γέρας ἡμῶν γέρας.
 165. Τιμῶν ὅλ' ἡμῶν γέρας ἡμῶν γέρας.
 170. Χωρεῖτ' ὅλ' ἡμῶν γέρας ἡμῶν γέρας.
 175. Ζίτων μέλ' ὅλ' ἡμῶν γέρας ἡμῶν γέρας.

, Τε

Pulcherrima in caelo degentium
 Virginum Diana.

75. Tibi hanc coronam contextam ex illibato
 Prato, ὃ domina floribus ornatam fero.
 Vbi neque pastor vult pascere suos greges,
 Quo neque venit adhuc ferrum, sed illibatum
 Pratum vernum apīs peragrat:
 Pudor vero rigat rore fluuiatili.
 Quib. nihil est studio partū: sed quisquis in ipsa natura
 Sapientiam sortitus est, in omnibus rebus semper
 Illis fructum decipere fas est, improbis vero nefas.
 Quare ὃ chara domina, aureæ comæ
 Coronam accipe a pia manu.
 Soli enim mihi est hoc munus ex mortalibus.
 Et tecum versor, & tecum colloquor,
 85. Audiens quidē tuam vocē, sed nō videns tuā speciem:
 Finem autem vitę habeam, sicut incēpi.
 90. Anc. O rex: oportet enim dominos vocare deos.
 Num vis aliquid a me accipere bonum consilium?
 95. Hipp. Maxime. Alioqui enim non videremur sapientes.
 Anc. Scis igitur quæ lex mortalibus sit constituta?
 Hipp. Non noui. quā dere vero me interrogas?
 Anc. Odisse fastum, & id quod nō omnibus est gratum.
 Hipp. Probe scio. quis enim hominū superbus nō est odiosus?
 100. Anc. In illis vero, qui sunt comes, estne aliqua gratia?
 Hipp. Plurima certe, & quidem etiā lucrū cum paruo labore.
 Anc. Existimas ne vero & inter deos idem esse?
 Hipp. Siquidem homines vtimur legibus deorum.
 Anc. Cur ergo tu venerandam Deam non salutas?
 105. Hipp. Quamēcaue vero ne quid tuum os offendat.
 Anc. Venerem illam, quæ quæ tuis foribus præsidet.
 Hipp. Eminus ipsam purus existens saluto.
 Anc. Veneranda tamen est, & insignis inter mortales.
 Hipp. Aliis alii dī, & homines curæ sunt.
 Anc. Beatus es, si scires quantum te opus est sapere.
 110. Hipp. Nemo deorum mihi placet, qui sit admirandus noctū.
 Anc. O fili, oportet honorare deos.
 Hipp. Ite comites: & euntes ad domum,
 115. Curate cibos. lucundum est post venationem

Mensa

„ Mensa plena. & conuenit recreare
Equos, vt iungens currui eos
Saturatus cibo, exerceam commode.
Tuam vero Venerem longum ego valere iubeo.

Ant. Nos vero (iuuenes enim non sunt imitandi)
Sapientes, ita vt conuenit seruis dicere,
Adoramus tuam statuam,
„ O domina Venus. oportet autem veniam dare,
„ Si quis, ppter adolescentiā, habens vehementiorē anī
„ Stulta loquitur: dissimula te eum audire. [mi impetu
„ Sapientiores enim hominibus oportet esse Deos. 124

E P O D I C A.

Strophe I.

Ch. 1 Aquam Oceani quoddam
2 Saxum stillare dicitur,
3 Fontem fluentem, in quo vinæ merguntur,
4 Emittere ex rupibus:
5 Vbi erat mihi quædam socia,
6 Purpureas vestes
7 Fluuiatili rore
8 Lauans, quas inde supra tergum aprici saxi
9 Marini deposuit. Vnde mihi
10 Primum fama venit, dominam

Antistrophe I.

1 Confectam tabido, i. in quo decumbis tabescens,
2 Lecto, corpus continere intra
3 Aedes, tenuesque vestes flauum eiui
4 Caput velare.
5 Tertium autem ipsam audio
6 Hunc, in ambrosio
7 Ore, diem,
8 Cereris fructu, cibisque corpus castum abstinere.
9 Occultoque luctu, mortis velle
10 Prouea ad miserum finem. 130

Strophe II.

1 Tu enim numine afflata furis o puella,
2 Siue a Pane, siue ab Hecate agiteris,
3 Aut a venerandis Corybantibus,
4 Aut a matre montiuaga, lymphata, i. Cybele.
5 Tu vero etiam fortasse circa multis feris gaudens 141

„ Τρέπεται πλὴν ἄρας. καὶ καὶ ἄλλῃ γὰρ χερσὶν
„ ἵπας, ὅπως αὐτῶν ἀμύσει ζεύξαι ὑπὸ
Βορέος κρησθαίης, γυμνάσω τὰ παρὸς Φορβῶ.
Τὴν σὺν δὲ Κύπριν ποτὶ ἐγὼ χεῖρην λίξω.
„ Ημεῖς δὲ, τὰς νέας γὰρ ἑμμελήτιον,
Φερονούτες, ὅπως ὡς περὶ δούλοισι λίξω,
Προστυχέμεθα τοῖσι τοῖς ἀγαλμασι
„ Δίω οἶνα Κύπρι. γὰρ δὲ συρνώμεν ἔχον,
„ Εἰ δὲ γὰρ ὑπὸ ἥσυχας σπλάγχνοι ἐνθρονισθῶμεν,
„ Μάταια βάζει. μὴ δὲ καὶ ταῦτα κλύειν.
„ Σοφωτέρως γὰρ δεῖ βροτῶν εἶναι γέρας. 126

Ε Π Ω Δ Ι Κ Α.

Σπροφοῖ α'.

1 Ὀκτανόδ' περ ὕδαρ
2 Σπύζοντα πίττα λίχεται.
3 Βαπτὼν καλῶσι πύτων πιρῶν
4 Περίσσει κρημενῶν.
5 Ὅθι μοι πὶς λυφίλα,
6 Πορφύρεα φάρια,
7 Ποταμίας δρόσω,
8 Τίχεται, θερμοῦ δ' ἐπὶ νῶτα πίττα
9 Εὐαλίη κατέδαλεν. ὅθεν μοι
10 Πρώτη φάσις ἦλθε, δέσποινε 123

Αντιστροφή α'.

1 Τερεθρίαν νοστρά
2 Κοίτα, δέμας ἐντὸς ἔχον
3 Οἶκον, λεπτὰ δὲ φάρια ξανθῶν
4 Κεφαλαὺν σκιάζειν.
5 Τελῶται δὲ νιν κλύω
6 Ταῦ δὲ κατ' ἀμύροισι
7 Σπύζοντα ἀμύροισι
8 Δάματρος ἀκλῶ δέμας ἀγνὸν ἔχον,
9 Κρυπτὰ περὶ νηὶ θυγατρὶ θελῶσα
10 Κέλσεται ποτὶ πέμα δόσανον. 130

Σπροφοῖ β'.

1 Σὺ γὰρ ἐνθεός, ὦ κούρο,
2 Εἴτ' οἶα Πανός, ἢ δ' Ἐκφῶς,
3 Ἡ σμενῶν Κορυδαίνων,
4 Ἡ μεταρὸς ἑρείας Φοιτιλίας.
5 Σὺ δ' ἀμφὶ τὰ πολυπύργα 141

- 6 Δίκτηναι, ἀμύλα κίτας
7 Ἀνίσθης ἀνυπὸν πύλων τρυχῆ.
8 Φοιτᾷ γὰρ καὶ Διὶ λίμνας,
9 Χέρσιν δ' ἰστέρι πύλας θύς
10 Δίτισιν νοέας ἀλμυρῆς.

Ἀνίστροφῃ β'.

- 1 Ἡ πόσι τὸν Εὐρυχρίδην
2 Ἀρχαῖον, τὸν δὲ πατρίδα,
3 Πημενίδης οὐ οἴκῳ,
4 Κρυπτοῦ καὶ τῶν τῶν λιχῶν,
5 Ἡ γὰρ αὖτις ἔς ἐπιδύσει
6 Κρήτης ἑξορμῶς ἀνῆρ
7 Λιμνὰς τ' οὐκ ἐνὶ οὐρανῷ ναύταις,
8 Φημεν πύμῳ βασιλείᾳ.
9 Ἀπὸ δ' ἰστέρι πατρίων
10 Εὐναιὰ δέδεται ψυχῶν.

Εἰσὸς.

- 1 Φιλῆϊ τῷ ἀνδρὶ παλαιῷ
2 Ἀρμονίᾳ καὶ θυμῷ
3 Ἀμνηστία συναιεῖν
4 Ωδῶν τε καὶ ἀφροσύνας, δι' ἑμᾶς
5 Ἡδὲ ποτὶ νηδὺς ἀδ' αὐτοῦ.
6 Ταῦ δ' εὐλογεῖν ἔργων,
7 Τόξων μεδέουσιν,
8 Ἀρτεμιν αὐτοῦ.
9 Καὶ μοι πολυζήλωτος
10 Αἰεὶ σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Αἰεὶ δὲ τρυφῶν γαμὰ ἀπὸ θυρῶν
Τὴνδε καμίζω· ἔξω μὲν ἀγρῶν,
Στυγρὸν δ' ὀφρύων νέφος αὐξάνει.
Τί ποτ' ἐστὶ μοι γαῖν ἔρχεται ψυχῶν,
Τί δὲ δόληται
Δίμῳ ἀπαλόχρῳ βασιλείᾳ.
τρυ. Ὡ καὶ τῶν θυρῶν, τρυφῶν τε νόστοι,
Τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;
Τόδοι φέρος λαμπαδῶν, ὅδ' αἰθρῆς.
Ἐξω γὰρ δὲ μὲν ἡδὲ νοστέας δέμῳ καὶ χρίσας.
Διὸς γὰρ ἐλπίς, πᾶν ἔπος ἐν σοὶ,
Τάχα δ' εἰς θαλάμῳ ἀσπασῆς τὸ πάλιν.

- 6 Diſſynnam, i. Dianam, propter peccata,
7 Quod ei sacrificiū nō feceris, nec immolaris liba, sic fa-
8 litat enim hac Dea & per paludes, [ugaris.
9 Et per terram, & supra pelagi
10 Humidam saluginem fluctibus innecta. 150

Antistrophe II.

- 1 Aut maritum, Erechthidarum, i. Atheniensium,
2 Principem, illum nobilem virum,
3 Lædit aliqua in ædibus,
4 Arcano concubitu tui lecti. 155
5 Aut nauta aliquis nauigauit,
6 Ex Creta veniens vir,
7 Ad portum maxime hospitalem nautis,
8 Adferens nuntium reginæ,
9 Mœrore vero propter mala nuntiata,
10 In lecto ligata detinetur anima. 160

Epodum.

- 1 Solet enim cum moroso mulierum
2 Temperamento ingenioq; mala & misera
3 Ægrotudo cohabitare
4 Propter partus dolores, & amentiam, per meum
5 Ventrem venit aliquando ista aura: 165
6 Deam vero cœlestem, quæ par tus faciles reddit,
7 Sagittas curantem, iisque gaudentem,
8 Dianam inuocaui.
9 Et mihi imprimis veneranda
10 Cum aliis diis semper opem latitura venit. 170

- Sed hæc nutrix vetula ante fores
Hanc portat extra domum:
Tristis autem superciliorum nubes augetur
Quidnam sit hoc, scire cupit animus meus. 175
Quid læserit
Corpus reginæ pristinum colorem mutatum habens.
O quantum est in rebus humanis mali, o morbos odi-
Quid ego tibi faciam? quid vero non faciam? [osos.
Ecce tibi hæc lux clara, ecce hic aer.
Extraque domum iam est morbidum cubile lecti. 180
Huc enim venire, erat omnis sermo ruus:
Breui vero rursus festinabis in thalamos.

Nam

- Nam cito mutaris, & nulla re gaudes,
Neque tibi placet, quod adest: quod vero abest,
» Gratius ducis. 181
» Facilius autem est ægrotare, quam sanare.
» Illud enim est simplex malum, cum hoc vero coniun-
» Dolorque mentis, manuumque labor. [ctus est
» Omnis enim hominum vita est plena dolore, 190
» Neque est requies laborum,
» Sed aliud quiddam quod dulcius est vita,
» Tenebræ continent occultant nebulis.
» Male amantes igitur videmur esse
» Huius lucis, quia hæc fulget per terram,
» Propter imperitiam alterius vite a nobis nondum gustata
» Et pro nulla demonstratione rerum sub terra [latenti
» Fabulis vero poetarum decepti, temere ferimur,
Pha. Tollite meum corpus, erigite caput.
Soluta sum membrorum vinculis, o amice.
Apphædite meas ex pulchris brachijs pedetres manus, o
Est mihi graue habere ornamētum capitis. [famula
Aufer, extende contortum capillum, heu mihi.
Nut. Forti animo sis filia, neque moleste
Agites corpus.
» Facilius enim morbum cum quiete, 205
» Et generoso animo ferēs.
» Necesse enim est homines cōflictari cū multis malis.
Pha. Eheu, quomodo ex roscido fonte
Hauriam potum limpida aquæ?
Et sub alnis, & in viridi
Prato reclinata quiescam?
Nut. O filia quid dicis?
Ne apud turbam hæc dicas,
Effundens sermonem obnoxium furori.
Pha. Ducite me in montem, eo ad syluam, 215
Et ad pinus, ubi ferarum interfectores
Solum exundo calcant canes,
Maculosis cervis insilientes.
Per deos cupio clamore excitare canes, 220
Et circa flauam comam proicere
Torquem Thessalicum,
Cuspide munitum tenens in manu telum. Nut.

- Ταχὺ γὰρ σφάλλῃ, καὶ οὐδὲν χροίρεται.
Οὐδὲ σ' ὀρεῖσκέ το πικρὸν, τοῦ δ' ὀπίον
» Φίλπερον ἡ γῆ. 185
» Κρείσσον ὃ νοστὶν, ἢ θέρσιν ὕψιν.
» Τὸ μὲν ἐστὶν ἀπώλου, τὰ δὲ συνάπτει
» Λύπη τε φρενῶν, χρεστὶν τε πόνοι.
» Πᾶς δ' ὁδὸς ἡρῶς βίος ἀνθρώπων,
» Κόσμος ἐστὶ πάντων ἀνθρώπων.
» Ἀλλ' ὅ, π τὰ ζῶν φίλτερον ἄλλο.
» Σχετοῖς ἀμείψων κρύπτει φίλους.
» Δυστέρωντες δὲ φανόμεθ' ὄντες
» Τῶ δ' ὅ, ὅπ τὰ το σιλόει καὶ γῆν.
» Δι' ἀπὸρροσίων ἄλλος βίος τε,
» Κόσμος δ' ὀρεῖσκειν πᾶν ὑπὸ γαίης.
Μύθοις δ' ἄλλως φερόμενοι.
Φαί. Ἀρχαί μου δέμας, ὁρῶντε καὶ οὐκ.
Αἰλουμοι μελέων στυγερῶν, φίλας.
Λάβετε δ' ὀπήχας χεῖρας ἀπὸ πολλοί.
Βαρύ μοι κεφαλῆς ἐπικρανοὶ ἐχθρὸν.
Τρο. Ἀφελ', ἀμείψασον βόσρην. οἱ μοι,
Θάραξ τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
Μελέα καὶ δέμας.
» Γῶν ὃ νόσον μεθ' ἡσυχίας 205
» Καὶ θύναίς λήμει οἰσθῆς.
» Μοχλεῖν ὃ βροτοῖσιν ἀνάγκη.
Φαί. Εἰ, πῶς αὐδ' ὀρεσσεύς δὴν κελυίδας
Καρυῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυστήμονας
Ἰπὸ τ' αἰγείρας, ἐν τε καμῇ τῇ
Λεμῶνι κλιθεῖσ' ἀπαυστήμονας
Τρο. ὦ πά, τί θροεῖς,
Οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τὶδε γηρύση.
Μανίας ἐποχὸν ῥίπτουσα λόγαν.
Φαί. Πίμπιτέ με εἰς ὄρεας, ἐμὲ πρὸς ὕλην
Καὶ πικρὰ πύκας, ἵνα θηροφόνος
Σπίδασι κώεις,
Βαλίας ἐλάφοις ἐλθροῖς ὀδμή.
Πρὸς θεῶν, ἔσθ' ἔσθ' ἐμὲ καὶ θυόξαι,
Καὶ πικρὰ χεῖταιν ξανθὰν ῥίψαι
Θιασάλον ὀρεσσεύς,
Εἰσιλοῖσθε ἔχοντες ὅν καὶ βέλτε. 210
215
220
225
230
235

- τρε. Τί ποτ' ὦ τέκνοι πάδε κηρείνεις;
Τί κωηρεσίαν καὶ σοὶ μελίτης;
Τί ζ' κρύψαν νασμῶν ἔραται;
Πάρε γὰρ ὄρεσσι πύργους συναχθεῖς
Κλιπύς, ὅθεν σοὶ πικρὰ γένοιτ' αὖν.
- Φαί. Δία ποινὰ δίδας Ἀρτεμιλίμην,
Καὶ γυναικῶν τῶν ἱπαοκρήτων,
Εἴθε γένοιτο καὶ σοὶ δαπέδους,
Πόλιν ἐνέει δαμνέζοντα.
- τρε. Τί τοι αὖ πικρὰ φρενὶ ἱρήναις ἔπει;
Νυνὶ δὴ γὰρ ὄρεσι βάσ' ἐπὶ θήρας
Πόθεν ἔσελλαι, νυνὶ δὲ αὖ ψαμφοῖς
Ἐπ' ἀκυμάντοις πόλιν ἔραται.
Τὰ δὲ μέγα τι καὶ αἰεὶ παλῆς,
Ὡς σε θεῶν ἀναστροφῆς,
Καὶ πικρὰ πλὴν φρένας, ὦ παῖ.
- Φαί. Δύστην ὦ τὴν τί ποτ' εἰρασίμην;
Ποῖ παρὰ πλάγχθη γυνώμενος ἀγαθός;
Εὐμένει, ἔπισσον δέ μοι αὖτάρ.
Φεῦ, Φεῦ, τέλει μιν.
- Μαῖα, πάλιν μοι κρύψον κεφαλῶν.
Αἰδοῦμαι γὰρ τὰ λαλίσθημα μοι.
Κρύπτε κατ' ὄσων δάκρυ μοι βαίνει,
Καὶ ἐπ' αἰχμῶν ὅμοια τέτραπται.
- » Τὸ γὰρ ὄρεσσι γινώμενος, ὀδυρά.
- » Τὸ δὲ μὴν ὀδυρόν, κακόν. ἀλλὰ κραπὶ.
- » Μὴ γινώσκοντ' ἀπολίους.
- τρε. Κρύπτε τοι ἐμὴν πότε δὴ θάνατον
Σώμα καλὸν ψῆς;
» Πολλὰ δὲ δάσους γάρ μ' ὁ πολὺς βίος.
» Χρὺν γὰρ μετρίως ἀλλήλους
» Φιλίας θνητῶν ἀνακίρνασθαι,
» Καὶ μὴ παρὰ ἀκροῖς μυελὸν ψυχῆς,
» Εὐλύνει δὲ εἶναι σέργητρα φρενῶν,
» Ἀπὸ τ' ὠσαύτως ἐξωπτύνει.
» Τὸ δὲ ἰσχυρὰ δάσων μέλαν ὠδίνει
» Ψυχῶν, χαλεπὸν βάρος, ὡς καὶ γὰρ
» Τῆς δὲ ἰσχυρᾶς.
» Βίος δὲ αὖτάρ κείνους ἐπιτηδεύσας
» Φασὶ σφαλῆναι πλεονὴν ἢ τέρας.

- Nut. Curnam ὁ filia curas ista?
Quid tibi est negotii cum exercitio venationis?
Quid vero fontanos latices expetis?
Etenim iuxta arcem est continuus roscidus
Aqua ductus, unde tibi potest esse potus.
- Pha. O domina sacrae paludis Diana,
Et certaminum equestrium,
Vtinam essem in tuo campo,
Equos domesticos domans.
- Nut. Quid rursus hoc stultum profudisti verbum?
Nam modo quidem montē cōscendēs, ad venationis
Desiderium ferebaris. modo vero contra arena
In fluctuū experte, i. arida equos agitare cupis.
- Pha. Hæc profecto diuinatione digna sunt multa,
Quod aliquis Deus te vexet.
Mentemque mutilet, deliramq; reddat, ὁ filia,
- Nut. Infelix ego quid nam feci?
Quo aberravi a sana mente?
Infanivi, lapsa sum dæmonis noxa.
Heu, heu misera.
- Nut. Nutrix, tege rursus caput meum.
Pudet enim me eorum quæ dixi.
Tege, lachrymæ mihi ex oculis erumpunt,
Et oculi vertuntur ad pudorem.
- » Nam ad sanam redire mentem, dolore afficit animum.
- » Ipsa vero infania malum quoddam est; sed præstat
» Non cognoscentem suos errores, ac insaniam, perire.
- Nut. Tego. meum vero quandonam mors
Corpus teget?
» Multa me docet vita longa.
» Oportebat enim mediocres inter se mutuo
» Mortales miscere, iungere, & contrahere amicitias,
» Et nō vsq; ad extremam medullā animæ penetrare, 255
» Et amores animorum facile solui posse,
» Et expelli, & intendi, minui, & augeri.
» Sed affligari pro duabus vnam
» Animam, graue onus est. Sicut etiam ego
» Pro ista doleo. 260
» Accurata vero vitæ studia
» Plus aiunt nocere, quam delectare,

Ἴσον δ' ἀπορῶν τῶν περὶ ἐν. ἔπερ γὰρ τό τε
Διὶ καὶ ἐνθάδε ἡδὲ νῦν τ' ἐπείθεται.
Αἰδ' ἰοθὶ μὲν τοι, ἀλλ' οὐδέ τι δὲ
Γίγνεται παλάσσης, εἰ γὰρ νῦν, ἀποδοῦσαι σὺν
Παύδῃ, παύσῃ μὴ μετ' ἐξ ὅσων δὲ μὲν,
Μὰ τῶν ἀνδρῶν ἰπποκῆν ἀμείνων,
ἥ τοις τέκνοισι διαποτῶν ἐγείνατο
Νόστον, φρονέωντα γνήσι, οἷον δ' αἰνέων
Ἰππολύν. Φ. οἶμοι. Τ. διγνώσκειν τοῖς
Φαί. Αὐτὸς αὐτὸς ἀνδρῶν ἀποδοῦσαι σὺν
Τῷ δ' αὐτὸς αὐτὸς ἀνδρῶν ἀποδοῦσαι σὺν
Τρο. Ὁρᾷς, φρονέεις μὲν εὖ. φρονέει δ' ἐνθάδε
Παύδῃ τ' ὀνήσει, καὶ σὺν ἐκποσῶν βίον.
Φαί. Φιλῶ τέκν'. ἀλλ' οὐδ' ἐν τυχῇ γὰρ ἀμείνων.
Τρο. Ἀγὰρ μὲν ὡς παύσῃς ἀμείνων. Φέρεις.
Φαί. Χείρες μὲν ἀγὰρ, Φιλῶ δ' ἐνθάδε ἀμείνων.
Τρο. Μὲν ἐξ ἐπακτῆς πημενὴς ἐκτῶν πνοῶν
Φαί. Φιλῶ μὲν ἀποδοῦσαι σὺν ἐκποσῶν βίον.
Τρο. Ὁρᾷς, φρονέεις μὲν εὖ. φρονέει δ' ἐνθάδε
Φαί. Μὴ δρῶς ἐγὼν, ἐκείνῳ δ' ἐπεί μιν κακῶς.
Τρο. Τί γὰρ τοῦ δεινὸν τῷ δ' ὅς ἐστιν ἐνθάδε
Φαί. Ἐὰ μὲν ἀμείνων, ἐνθάδε δ' ἀμείνων.
Τρο. Οὐδ' ἔστιν ἐκποσῶν, ἐνθάδε δ' ἀμείνων.
Φαί. Τί δρᾷς; βιάζῃς γὰρ ἐξαρτῶν μιν.
Τρο. Καὶ σὺν γὰρ ἀνδρῶν καὶ μετ' ἐξ ὅσων δὲ μὲν.
Φαί. Καὶ ὡς παλάσσης, ἀλλ' οὐδέ τι δὲ
Τρο. Μείζον γὰρ, ἢ σὺ μὲν τυχῇ, πῶς κακῶς.
Φαί. Οὐδ' ἰοθὶ μὲν τοι παύσῃς ἀμείνων.
Τρο. Καὶ πᾶσι χρῆται, καὶ ὅς ἐστιν ἐνθάδε
Φαί. Ἐκ τῶν γὰρ ἐκποσῶν ἀμείνων μετ' ἐξ ὅσων δὲ μὲν.
Τρο. Οὐκ οὐκ ἀμείνων, πῶς παύσῃς ἀμείνων.
Φαί. Ἀπὸ τοῦ ἀνδρῶν, ἀλλ' οὐδέ τι δὲ
Τρο. Οὐδ' ἔστιν ἐκποσῶν, ἐνθάδε δ' ἀμείνων.
Φαί. Δόσω, σέβας γὰρ καὶ ἀνδρῶν τὸ σὺν.
Τρο. Σιγῶ μὲν ἀνδρῶν, σὺν γὰρ ἐνθάδε ἀμείνων.
Φαί. Ὡς τλημὲν, οἷον μὲν ἀμείνων ἐστίν.
Τρο. Ὅν ἐστιν ἀμείνων, τέκνον, ἢ πῶς τοῖς.
Φαί. Σὺ τ' ὡς παλάσσης, ἀλλ' οὐδέ τι δὲ
Τρο. Τέκνον, πῶς παλάσσης, ἀλλ' οὐδέ τι δὲ
Φαί. Τέκνον, πῶς παλάσσης, ἀλλ' οὐδέ τι δὲ

Absum? aut a proposito. tā pcul, q̄ pri? neq; enim tunc
Verbis demulcebatur hæc, neq; nunc obtemperat.
Sed scias tamen (quam obrem pertinacior
Sis mari) si moriaris, proditis tuis
Liberis, eos paternæ non fore participes domus.
Non per reginam equestrem Amazonem,
Quæ tuis liberis dominum procreavit
Spurium, sapientem liberalia, probe ipsum nosti
Hippolytum. P. Heu me. N. Tangit te hoc?
Perdidisti me nutrix. teque per Deos
Oro, ut de hoc viro taceas in posterum.
Nut. Vides? recte quidem sapis, prudens vero non vis
Filiisque prodesse, & tuam servare vitam.
Pha. Amo liberos: sed alia tempestate iactor.
Nut. O filia, puras quidē manus habes a sanguine. [polluta.
Pha. Man? q̄ dē sunt puræ: sed mēs piaculū quoddā habet, est
Nut. Num ex aliunde oblato malo inimici alicuius?
Pha. Amicus me perdit non volentem non volens.
Nut. An Theseus aliquod peccatum in te peccavit?
Pha. Vtinam ego nunquam illum lāsisse videar.
Nut. Quæ est igitur illa magna res, quæ te cogit mori?
Pha. Sine me peccare. nec enim in te pecco.
Nut. Haud profecto volens sinam, sed in te deficiam.
Pha. Quid agis? Vim ne facis, pendens ex manu?
Nut. Et tua genua non dimittam vnquam.
Pha. Si audies hæc mala, ô misera, audies tibi mala.
Nut. An vero mihi mai? malū accidere potest, q̄ te priuari?
Pha. Peribis. res tamen ista mihi gloriam afferet.
Nut. Et deinde rē tā gloriosam occultas, bona petēte me? 330
Pha. Ex honestis enim turpia molimur.
Nut. Ergo si non dixeris hæc, honoratior videberis.
Pha. Abi per Deos, & dimitte meam dextram.
Nut. Nequaquā, siquidē nō das mihi donū, qd̄ oportebat.
Pha. Dabo. nam reuereor tuam venerandam manum. 333
Nut. Tacebo iam. iam enim tuum est loqui.
Pha. O misera, qualem mater amasti amorem?
Nut. Quo amavit taurum, filia, aut cur hoc dicis?
Pha. Et tu misera foror, Bacchi coniunx.
Nut. O filia, quid accidit tibi? cognatis maledicis?
Pha. Egoque tertia infelix, quomodo pereō.

88 EVRIPIDIS HIPPOCOR.

Nut. Percussa sum. quoniam euadet hac oratio?

Pha. Inde nos, non recens sumus miserae.

Nut. Nihil magis scio quae volo audire.

Pha. Heu, quid tu mihi posses dicere quae me oporteat dicere?

Nut. Non sum vates ad obscura clare cognoscenda.

Pha. Quid est hoc, quod homines dicunt amare?

Nut. Idem o filia est dulcissimum. & simul acerbissimum.

Pha. Nos sumus re expertae alterutrum.

Nut. Quid ais? amas o filia aliquem hominem?

Pha. Quis nam est ille Amazonis filius?

Nut. Hippolytum dicis? P. Ex te haec, non ex me audis.

Pha. Heu me, quid dicis filia? Vt me perdidisti.

Mulieres, intolerabilia dicunt, non sustinebo

Vinens istum hostilem diem: in tucor luce inuisam;

Abiciam, relinquam corpus, discedam

Ex hac vita moriens: valete, non viuo ego amplius.

Continentes enim non volentes quidem; sed tamen

Amant mala. Venus igitur non est dea;

Sed si quid aliud maius est dea,

Quae hanc, & me, & domum perdidit.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Ch. 1 Audiuiſti o, audiuiſti o, non audiendos

2 Reginam morbos miseros fatentem?

3 Vtinam periissem ego, priusquam tua amica

4 Excideret ex sano metis statu. heu mihi, mihi. heu. [36]

5 O misera propter hos dolores,

6 O ærumna, quæ nutritis homines.

7 Perisſti, emisſti in lucem tua mala.

8 Quodnam perpetuum hoc tempus te manet?

9 Aliquid noui fiet in his adibus.

10 Non enim est amplius obſcuri, quomodo domū hanc

11 Veneris. O misera puella Creſſa: [perdat fortuna

Phædra.

Pha. Mulieres Troezeniæ, quæ extremum hoc

Vestibulum tenet Pelopie habitatis.

Iam sæpe mecum alias noctis in longo tempore

Cogitavi, quomodo corrupta sit hominum vita.

Et mihi videtur non secundum animi naturam

„Deterius facere est enim recta rerum cognitio

Multis.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΙΠΠ. ΕΤΕ.

89

τρο. "Εκεί πάλῃ ημεῖς, πῶς ἀποθήσεται λόγος;

Φαί. Εκείθεν ἡμεῖς, ἡ νεωστὶ δυσχεῖς.

τρο. Οὐδὲν τι μάλῃ οἶδ', ἢ βέλτομα κλύειν.

Φαί. Φεῦ, πῶς αὖ οὐ μοι λίξειας, ἃ μὲ ἐχέτω λήχην;

τρο. Οὐ μάλῃς εἰμὶ, πῶς φανῇ γυναικὶ σὺ φῶς.

Φαί. Τί τέδ' ὁ δὴ λήθουσιν ἀνθρώπους ἔργα;

τρο. "Ἠδιστὲν ὦ παῖ ζωτὴν, ἀλγυρόν δ' ἄμμο.

Φαί. Ἡμεῖς αὖ εἰ μὲν γυμνὰ κερχόμεθα;

τρο. Τί φησ; ἔρως ὦ τέκνον ἀνθρώπων ἔνός;

Φαί. "Ὅς τίς ποτ' ἔσθ' ἐστ' ὁ τῆς ἀμφοτέρων;

τρο. Ἰππολύτον αὐδ' ἄς; Φ. σὺ δ' αὖτ', ὅσον ἔμμο κλύεις.

Φαί. Οἶμοι, τί λίξεις τέκνον; ὥς μὲ ἀπώλεσας.

Γυναικες. σὺν ἀνδρῶν. σὺν ἀνέμοις;

Ζῶς. ἐχέτω ἡμεῖς. ἐχέτω εἰσὶν αἰσῶν φῶς.

Ρίψω μεθίστω σέ μ'. ἀπαλαχθήσασθαι.

Βίβ' ἀνοδοῦσαι. χεῖρε τ'. σὺν ἔτ' εἰμὲ ἐγώ.

Οἱ σὺ φρονεῖς γὰρ ἐχέοντες, ἀλλ' ὅμως,

Κακῶν ἐρώσι. Κύπρις σὺν ἀνδρῶν θεός,

Ἀλλ' εἰ τι μείζον ἀλλοτρίηται θεός.

Ἡ τῶνδε, καὶ με, καὶ θεοῦ ἀπάλεσεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

1 "Αἶες ὦ, ἐκλυες ὦ, ἀνέκλυται ἔσθ'.

2 Τυραννὸν πάλῃ καὶ μέλαινα θρονοῦρας.

3 Ολοῖμαι ἐγὼ γε, πρὶν σὺν φίλῳ

4 Καταλύσαι φρένας. ἰὼ μοι μοι. Φεῦ, Φεῦ.

5 ὦ τέλαινα τῶνδ' ὠλγῶν,

6 ὦ πόνοι τρέφοντες βροτῶν.

7 "Ὀλωλας, ἐξίφθικας εἰς φῶς κηκί.

8 Τίς σε πινυαμέλιος ὕδωρ χερόν μὲν;

9 Τελούπησται τι κηρόν δέ μοι.

10 "Ἀσκησέσθ' ὅσον ἔτ' εἰσὶν οἱ φθίνε τάχα

11 Κύπριδος. ὦ τέλαινα πῶς κρησά.

ΙΑΜΒΟΙ.

Φαί. Τροῖζῶναι γυναῖκες, αἱ τέδ' ἐρχαται

Οἰκίτε χεῖρας Πελοπίας σπασάσθαι,

Ἢδη ποτ' ἀλλως νυκτὸς ἐν μεσσηνί χερόν.

Θνητῶν, ἐφθάρπισ', ἡ δὲ φθαρταὶ βίος.

Καὶ μοι δοκῶσιν εἰς γυναικὸς φύσιν

Πέσσειν κηκίον. Ἐπὶ γὰρ τὸν εὐφροῦνα

Ζ 4

„Πολ-

- „ Nos enim hoc ipsum interficiet, ô amica,
„ Ne vnquam deprehendar dedecorare meū maritū. 420
„ Nec liberos quos peperis sed ingenue
„ Libertate florentes incolant urbem
„ Nobilium Athenarum, clari propter matrem.
„ Seruū enim reddit virū, quāuis q̄s audaci aīo sit p̄dit.
„ Quū tibi cōlcius est marci norū, aut paternorū scelus.
„ Solum autem hoc aiunt certare cū vita, *lōgeq; praestare.*
„ Si cui iusta, & honesta mens adsit.
„ Malōs autem homines ostendit, quando contigerit.
„ Proponens speculum, vt virgo iuuenis,
„ Tempus. apud quos ego vinam nūquam videar. 430
Cho. Heu heu, quam vbique pulchra est modestia:
„ Et egregiam gloriam inter homines affert.
Nut. Domina, mihi quidem calamitas modo
Tua repente praebuit ingentem metum:
„ Nunc vero agnosco me esse timidā. inter hoīes aut 435
„ Cogitationes posteriores aliquādo sunt prudentiores.
Nihil n. singulare, *nihil nouū*, neq; p̄ter rationē quidquā
Passa es, *tibi cōtigit.* Ira n. Deę Veneris in te est grassata.
Amas? quid hoc est mirū? cū multis hib? *hoc habes cō.*
Deinde vero amoris causa animam perdes? 440
Haud igitur, haud opus est amore illis, qui alios amāt.
Et quotquot sunt amaturi, si ipsos mori sit necesse.
„ Nā Ven? nō est tolerabilis, si cū magno impetu irruat.
„ Quae cedentem quidem leuiter persequitur.
„ Quē vero su p̄bū, magnificeq; de se sentientē inuenerit
„ Hunc arreptum, (quomodo putas) duriter tractat.
„ Vadit enim per aerem, est & in marinis
„ Fluctibus Venus. Omnia aut ex hac sunt nata.
„ Haec est quae seminat, & dat amorem,
„ Cuius amoris omnes in terra sumus posterī. 450
„ Quicunque igitur scripta veterum
„ Habent, & qui semper versantur in poematis,
„ Norunt quomodo quondā Iupiter amauerit nuptias
„ Semeles, & norunt vt aliquando rapuerit
„ Pulchrā lucem spargēs Aurora Cephalū inter deos, 455
„ Propter amorem. sed tamen in caelo
„ Habitant, nec fugiunt procula diis.
„ Sed diū patiuntur eos, credo, victi calamitate, 460

- „ Ηρώς γδ αὐτὸ τέτ' ἀπεκτενέει, φίλε, 420
„ Ως μή ποτ' ἀνδρα τὸν ἱμερὸς αἰχμῶν ἀλώ,
„ Μη παύσας, ὅς ἐπικλιν. ἀλλ' ἐλδύτῃρας
„ Παρρησίᾳ θάλασσας, οἰκτρὸν πόλιν
„ Κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς ἄνικ' ἀνελείας.
„ Δελοῖ γδ ἀνδρα, καὶ θρασύτατον ἀλκῆς πρὸς ἡ.
„ Ὅζον ξυνειδὴ μητρὸς ἡ πατρὸς κακῆ.
„ Μόρον δ' ἑταίρο φάσ' αἰνιγματὶ βίῃ,
„ Γνώμην διχάζειν καὶ γὰρ ἡν ὅτα περὶ.
„ Κακὸς δ' ἐν τῇ τῶν ἐξέφω, ὅταν τύχη,
„ Πρὸς τοῖς καὶ τοῖς πρὸς, ὡς ἐπερὶ τοῖς νείας,
„ Χερσὶν. παρ' οἷσι μή ποτ' ἐφθίμην ἐγώ. 430
„ Φίλ', φίλ'. το σὺ φρονῶς ἀπαινεῖς καὶ χιλαν,
„ Καὶ δὲ ξαν ἐπὶ λῶν ἐν βροτοῖς καὶ μίξεται.
„ Δίπαιον, ἱμερὶ τοῖς συμφορῶν μὲν δοτίως
„ Ἡ πρὸς τοῖς δεινὸν ἐξ αἰφνης φάσαν.
„ Νυν' δ' ἐννοοῦμαι φάσας ὅτι καὶ βροτοῖς 435
„ Αἰ δὲν περὶ πᾶσι φρονήσεις, σὺ φώτεραι.
„ Οὐ γὰρ περὶ τὸν ἐδὲν. ὅς ἐξ ὁλοῦ
„ Πίπτοντες, ὅρχει δ' εἰς σ' ἐπὶ σκηνῶν θείας.
„ Εὐχῆς, τί τὸ τοῦ θάνατος, σὺ πολλοῖς βροτῶν.
„ Καὶ πρὸς τ' ἐρωτες οὐκ ἔστι ψυχῆν ἀλείψ.
„ Οὐκ ἀρετῇ γ' ἐδὲν τοῖς ἐρωτοῖς τῶν πύλας,
„ Ὅσοι τε μέγας, εἰ θνήσκουσιν αὐτοῖς χερσίν.
„ Κύπρις γδ ἐφορῶς, ἡν ποτὶ ἡρῆ.
„ Ἡ γὰρ εἰς τὸν ἡσυχῇ μετέρχεται. 445
„ Ὅν δ' ἀνδρῶν ἐν τῇ φρονήσει, εὐρη μίση,
„ Τὸν λαοῦ, πῶς δακρύς καὶ τῶν θεῶν.
„ Φοιτᾷ δ' αἰὲν αἰθέρ. ἐπὶ δ' ἐν θαλάσσι
„ Κλυδωνί. Κύπρις, πᾶσι δ' ἐν τῇ τῶν ἐφ.
„ Ἡ δ' ἐπὶ ἡσυχῇ τῇ δακρύς, ἐρῶν,
„ Ὅς πᾶσι τῇ ἐσθλῇ οἱ καὶ χερσίν ἐρῶν. 450
„ Ὅσοι μὲν οὐκ ἐρῶν τῇ τῶν πύλας, ἐρῶν
„ Ἐρῶν, αὐτοῖς τ' ἐπὶ ἐν τῇ τῶν ἀεί,
„ Ἰσχυρῇ. Ζεὺς ὡς ποτ' ἐρῶν τῇ τῶν
„ Σμέλεις ἰσχυρῇ, ὡς αὐτῇ τῇ τῶν
„ Ἡ καὶ φέρει Κεφαλονίς, ὡς ἐρῶν,
„ Ἐρῶν, οὐκ ἔστι. ἀλλ' ὅμως ἐν τῇ τῶν
„ Νέεσσι, καὶ φέρουσιν ἐκ πύλων θείας.
„ Στρεφῶν δ' οἱ μὲν ἐν τῇ τῶν ἐκ πύλων θείας.

- Σὺ δ' ὅτι ἀνέβη, γὰρ ὡς ἔστιν ἰσχυρὸς ἄρως
Πατέρω φρεσίν, ἢ πρὸς ἀποτάκας θεοῖς
Ἀλλοῖσιν, εἰ μὴ τὴν δὲ γὰρ σέβας νόμους.
Πόσους δοκίμους δὴ καὶ τὴν ἑλπίδα εὐφροσύνην,
Νοσοῦν δ' ὁρῶντας λέκτρων, μὴ δακρυῖν ἔρως
Πόσους ἢ πᾶσι πατέρων ἡμερτήκοις
Συνεκερματίζων Κούρην. εὐσφοῖσι γὰρ
Τὰ δ' ἔστιν ἰσχυρὴν, λαμβάνειν τὰ μὴ καλὰ.
Οὐδ' ἐκπνεῖν τοὶ γὰρ βίον λίαν βροχῶς,
Οὐδὲ σέβην γὰρ, ἢς κατὰ φρεσὶς δόμοι,
Καλῶς ἀκρεβώσων. εἰς δὲ τὴν τὴν
Πεσοῦσ', ὅσων σὺ, πῶς αὖ ἐκνεύσας δοκίμους
Ἀλλ' εἰ τὰ πᾶσι καὶ τῶν κακῶν ἔχουσιν,
Ἀνθρώπος ἔστι, καὶ τὴν γὰρ εὐσφοῖσι καὶ.
Ἀλλ' ὡς φίλη παῖς, ληρὴ καὶ κακῶν φρεσίν,
Ἀνέβη δ' ὅτι ὑπερέβησ'· ἢ γὰρ ἄλλο πᾶσι ὑπερέβη
Τὰ δ' ἔστιν, καὶ τὴν δὲ κακῶν εἶναι γὰρ.
Τόλμα δ' ἔρωσιν, θεοὶς ἐκκαλῆται πᾶσι.
Νοσοῦσιν δ', εὐσφοῖσι τὴν ὅσον καὶ φρεσὶς φε,
Εἰσὶν δ' ἐπὶ τὴν καὶ λόγους θελκτικοί.
Φανήσεται πᾶσι δὲ φάρμακον νόσου.
Ἦτ' ἄρως γὰρ ἰσχυρὸς ἀνδρὶς ἐξέβησιν καὶ.
Εἰ μὴ γυναικὶς μηχαναὶ δόρσοι.
Φαίδρα. λέγεται γὰρ ἡ δὲ γὰρ σέβας
Πῶς τὴν παρὰ τὴν ἐνυμφόταν αἰνῶ δὲ σέ.
Ὁ δ' αἰνός· ἢ τὸς δὲ καὶ τὴν λόγων
Τῶν τῶν δὲ, καὶ τὴν δὲ καὶ τὴν καλῶν.
Φαί. Τῶν δ' ὅτι, ὁ θνητὸν εὐσφοῖσι οἰκονομίας,
Δόμος τ' ἀπὸ τῶν, οἱ καλὸι λίαν λόγους.
Οὐ γὰρ πᾶσι τὴν τὴν δὲ τὴν δὲ λέγει,
Ἀλλ' ἐξ ὅτι πᾶσι καὶ τὴν γὰρ σέβας.
Τρο. Τί σε μὲν ἰσχυρὸς· ἢ λόγων δὲ καὶ τὴν
Δείσ', ἀλλὰ τὴν δὲ, εἰς τὴν δὲ τὴν
Τὸν δὲ τὴν ἐξ ὅτι πᾶσι αἰνῶ δὲ τὴν
Εἰ μὲν γὰρ τὴν σέβας πᾶσι τὴν δὲ τὴν
Τοιαῖς δὲ, σέβας τὴν δὲ τὴν δὲ τὴν
Οὐκ αὖ ποτ' ὁ θνητὸν οὐκ αὖ τὴν δὲ τὴν
Προσέβην αὖ τὴν δὲ τὴν δὲ τὴν δὲ τὴν
Σέβας βίον σέβας, καὶ τὴν ἐπὶ τὴν δὲ τὴν
Φαί. Ὡς δὲ τὴν δὲ τὴν δὲ τὴν δὲ τὴν

- Tu vero hac non sustinebis? oportebat igitur te condi-
A patre gigni, aut sub dominis diis [tionibus certis,
Aliis genitam vivere, si non acquiescis hisce legibus.
Quor putas iam valde sana mente præditos esse,
Qui quis suos lectos amoris morbo laborantes videat,
Quor etiā ps cū liberis, q peccarāt, [se vidē dissimulēt?
Leuassē Venerē, eorūq, culpā extenuasse putat sapiētiae
Hec tribuūtur hīm, vt lateāt q nō sunt honesta. [enim
Nec oportet homines vitam nimis seueram excolere.
Nam ne rectum quidem, quo rectae sunt aedes,
Nimis exacta cura faciunt artifices. in calamitatē vero
Lapsa quātā tu dixisti, qd o te hic euasurā putas? 470
Sed si habes plura bona, quam mala,
Cum sis homo, praeclare agitur tecum.
Sed o chara filia malam mentem habere cessa,
Cessaq; Venerē afficere cōturbelia. nō. n. aliud q cōtu-
Hec sunt, q facis, superiorē diis esse velle. [melia
Fortiter aut amorē tolera. Deus. m. voluit hac ira fieri.
Laborans vero amoris morbo, morbū hunc bene fini.
Sunt autem incatationes, & verba animos demulcētia,
Inuenietur aliquod remedium huius morbi.
Profecto enim fero aliquid viri inuenient, 480
Si nos mulieres nullas artes inueniamus.
Pha. Phædra, hæc quidem dicit vtiliora
Ad præsentem calamitatem: laudo vero te.
Sed hæc laus est odiosior verbis
Huius, & tibi longe molestior auditu. 485
Pha. Hoc est, quod bene constitutas hominum ciuitates,
Et familias euertit, nimis splendidi sermones.
Non enim oportet dicere incunda auribus,
Sed id, ex quo gloriosus quis euadat.
Nuc. Quid adeo magnifice loqueris? nō verbis speciosis nūc
Opus est tibi: sed viro. celeriter aut sunt dispiciendi,
Qui rectū, apertumq, viro de te sermonem enuntient.
Nisi enim tua vita in calamitatibus versaretur
Tantis, & si esses pudica mulier,
Nunquam propter lectum, & voluptatem tuam, 495
Huc te adhortarer: nunc vero est magnum certamen
Vt seruam vitam tuam, neq; hoc inuidie est obnoxiiū.
Pha. O atrocita locuta: non claudes os?
Et

Et non omittes iterum turpissimos sermones?

Nut. Sūt qd̄ hęc turpia, sed meliora tamē tibi, q̄ honesta.
Melior enim *erit* res, si modo te feruarit,
Quam illud nomen, quo tu superbiens morieris.

Pha. Ne per Deos! (bene enim dicis, sed turpia)
Vltra hęc progrediaris, quod recte subiecerim
Animam amoris, si vero turpia pulchre dixeris, 301
In id, quod fugio nunc, del. p̄a consumar ac peribo.

Nut. Si igitur tibi sic videbatur, non oportet te peccare.
Si tamē hoc decreuisti, pare mihi secūda. n. est hęc gratia
Sunt mihi domi demulcētia philtrea

Amoris. venerunt autē mihi modo in mentē, 310
Quæ te neque turpiter, neq; cum latione inenit,
Liberabunt hoc morbo, si tu nō fueris ignava, neq; cō-
Oportet enim iam ab illo, quem amas, aliq̄ [tumax.
Signum, aut sermonem aliquem, aut a vestibus eius

Accipere, & coniungere ex duobus vnum amorē. 315

Pha. Vtrum aut vñtile, an potabile *erit* hoc pharmacum?

Nut. Haud scio ò filia, velis iuvari, non doceri.

Pha. Metuo ne mihi nimis sapiens videaris.

Nut. Omnia timere te scito: quid vero vereris?

Pha. Ne quid horum indices Thesei filio. 320

Nut. Sine ò filia. ego recte curabo hęc.

Tantum tu mihi domina marina Venus

Auxiliatrix sis. alia enim, quæ ego cogito,

Sufficiet dicere nostris amicis qui sunt intus.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Strophe I.

- Ch.* 1 Amor amor, qui per oculos 321
2 Stillat desiderium, inducens suauem
3 Animæ voluptatem, illis aduersus quos militat,
4 Ne mihi vnquam cum damno appareas,
5 Ne mihi immoderatus venias. 330
6 Neque enim ignis, ne-
7 que astrorum superum telum *est tale*,
8 Quale Venereum
9 Mittit e manibus
10 Amor filius Ionis.

Antistrophe I.

- 1 Frustra, frustra & ad Alphcum,

2 Pha-

τσο. Καὶ μὴ μετρήσεις αὐτὴς αἰχμάτους λόγους;
Αἰχμή, ἀλλ' ἀμείνων τῶν καλῶν πέδι' ἔσι σοι.

Κρίστον δ' ἔτι πρῶτον, εἰς αὐτὴν ἀποστείλεις,
ἢ τὸ νῦν, ὃ σὺ κατ' ἡμέραν γὰρ ἀρῶν ἔχεις.

Φαί. Καὶ μὴ μετρήσεις ἡρώων, ἐν λίγῃς γὰρ αἰχμασίδῃ;
Πίσος ἀποσπῇς τῶν δὲ, ὡς ὑπερβύσσου καὶ ἐν

ἔνθα ἔρωτι, πᾶσι δὲ καὶ λίγῃς καλῶς,
Εἰς τὸ δ' ὅφρα καὶ αὐτὸν ἀποσπῇς.

τσο. Εἰ τοὶ δοκεῖ σοι, γέλω καὶ ὅσ' ἀρῶν ἔχεις.
Εἰ δὲ οὐκ, πῶς μοι δευτέρῃ γὰρ ἡ γὰρ εἰς,

Ἔστι κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελητῆρας,
Ἐρωτος, ἢ λῆγε δὲ ἀρτὶ μοι γυναικὸς ἐσθλῆς.

Ἀσ' ἔτ' ἐπ' αἰχμασίδῃ, ἔτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν,
Πᾶσι δὲ σὺ καὶ τῶν δὲ, καὶ σὺ μὴ γῆν κακῇ.

Δαίδ' ἐξ ἐκείνης δὴ πᾶσι ποιοῦν ἔστι
Σημεῖον, ἢ λόγον πῶς, ἢ πᾶσι τῶν ἀπο

Λαοῖν, σὺν αὐτῇ τ' ἐν οὐνοῖν καὶ χερσίν.
Φαί. Ποτέρῃ γὰρ εἰς, ἢ ποτὶν το φάρμακον;

τσο. Οὐκ οἶδ', ἀλλ' αἰσθάνομαι, καὶ μετρήσιν βέλῃ, τέκτονι.
Φαί. Δίδωμι, ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σφῆ.

τσο. Πᾶσι δὲ καὶ φανῇς ἴσθ' ἰδοὶ δειμνῆδες δὲ πᾶσι
Φαί. Μὴ μοι πᾶσι πᾶσι πᾶσι δὲ μετρήσῃς τὸ καλόν.

τσο. Ἐσσαν αὖ πᾶσι, αὐτὸ γὰρ ἡρώων καλῶν.
Μόνον σὺ μοι, δέσποινά ποινῆς Κύπρις,

Συνεργὸς εἴης. τίλλει δὲ οἱ ἐνὶ φρεσὶν,
Τοῖς ἐνδον ἡμῖν δὲ καὶ λίγῃς φίλοις.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- Στρεφὴ α'.
1 Ἐρως, ἔρως, ὁ κατ' οἴκους
2 Σπέρδῃς πόρον, εἰσάγων γλυκεῖαν
3 Ἐνὶ καὶ χερσίν, ὅς ἐστι φάρμακον,
4 Μὴ μοι ποτὶ σὺν κακῇ φανῇς σφῆ,
5 Μηδὲ ἀρῶν καὶ ἐλπίσιν.
6 Οὐτὲ γὰρ πυρὸς, ὅ-
7 τ' ἀστρον ὑπερβύσσου βέλῃ,
8 Οἶον τὸ καλὸν Ἀφροδίτης
9 Ἴσθ' ὅτι καὶ χερσίν
10 Ἐρως ὁ Διὸς παῖς.

Antistrophe α'.

- 1 Ἀλλ' ὡς ἄλλος πᾶσι τ' ἀλλοίως,

- 2 Φοῖβος τ' ἐπὶ πυθίοις περσέμεναις,
3 Βάπτον φόνον Εἰλαῖς αἰετὶ δὴ.
4 Ἐρωῖα δ' ἐπὶ τὸν τυραννίδαν ἀνδρῶν,
5 Τὸν ἴσας Αἰφροδίου
6 Φιλῶτα τὸν θαλάμων
7 Κληδονῶν, ὃς σέβει Ζορδῶν,
8 Πέρποντα, καὶ Ζήν, πύσας
9 Ἰόντα συμφορῶν
10 Θανάτῳ, ὅταν ἔλθῃ.

Στροφή β'.

- 1 Ταῦ μὲν οἰζυαλίων
2 Πῶλον, ἃ ζυγαλίσκων,
3 Ἀνδροῦν τοσσην, καὶ
4 Ἀνυμφον, οἰκῶν
5 Ζεύς αὖτ' ἀπὸ πρῶτον ἀρομῶντα.
6 Ταῦ ναιδ' ἐπὶ τῷ βέλκῳ,
7 Σὺν αἰμαίνῃ, σὺν κακῇ,
8 Φοιῖσι δ' ὑμῶν αἰσῶν,
9 Αἰκμηῶν τὸν Κῦρσις ἐξιδῶν.
10 Ὡς τλαῖν ὑμῶν αἰσῶν.

Ἀντιστροφή β'.

- 1 Ὡς ὁ ἴσας ἴσας
2 Τείχεος, ὃς τῷ Δίῳ,
3 Σωείπειτ' αὖ οἶον
4 Ἀκῦσις ἐρεπῇ.
5 Βρογντῶ δ' ἀμφὶ πύρρον, τοῦ δὲ
6 Ταῦ διογῶνις βέλκῳ
7 Νυμφῶν αἰσῶν, πατῶν
8 Φοιῖσι κατένυσται.
9 Δεινὸν γὰρ τὰ πάντ' ἐπιπνέει, μέλιος αἰ
10 Δ' οἷα ἴσας πτόταται.
Φαί. Σιγήσῃ τ' ὡς γυναικες, ἐξ ἄρσας μετὰ.
2ο. Τί εἰ ἐπὶ Φαίδρα δεινὸν ἐν δόμοις σῶν;
Φαί. Εἰσέρχεται αὐτὴ τῶν ἴσων ἐκ μέρους.
3ο. Σιγῶ, τὸ μὲν τοὶ φροῖμοι κακῶν τὸ δὲ.
Φαί. Ἰω μὲν αἰ, αἰ, αἰ, αἰ.

Ὡς δὲ τλαῖν αἰσῶν, τῶν ἐμῶν παρημέτων.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

Στροφή α'.

- 1ο. 1 Τίνα θροεῖς αὐδῶν;

- 2 Phæbique in Pythiis delubris.
3 Mactationem boum iam auget Græciæ.
4 Amorem vero tyrannum hominum
5 Filium Veneris
6 Gratissimum thalamorum
7 Ianitotem atque custodem non colimus,
8 Perdentem homines, & per omnes
9 Calamitates euntem
10 Morralibus, quum ad eos venerit.

Strophe II.

- 1 Oechaliam enim
2 Puellam expertem conitigii,
3 Quæ prius sine marito fuerat, &
4 Innuptam in ædibus,
5 Iungens connubio impigrâ, ac indefessam cursu virginē,
6 Naidem furentem ut Baccham,
7 Cum sanguine, & cum fumo,
8 Cruentisque hymenæis,
9 Alcmenæ filio, t. Herculi, Venus dedit,
10 O miseram propter nuptias.

Antistrophe II.

- 1 O sacer Thebarum
2 Murus, ô os Diræ:
3 Dicite simul quomodo
4 Venus veniat.
5 Cum fulmine enim ignito matrem
6 Bacchi a Ioue geniti
7 Nupram, fato
8 Letali sopiuit, ac necavit.
9 Horribili enim Venus omnia afflatu ciet. apis autem
10 Ut quædam ad flores, sic Venus ad homines volat.
Phæ. Tacete mulieres, perditæ sumus.
Chæ. Quid vero est mali ô Phædra in tuis ædibus?
Phæ. Cohibete vos, ut cognoscâ clamorem illorū, qui intus
Chæ. Taceo, hoc tamen est malum exordium. [sic].
Phæ. Heu me, heu, heu, heu, heu.
O me miseram propter mea mala, quæ patior.

PERICOMMATA.

Strophe I.

- Ch. 1 Quem edis ciulatum?

Aa

B Quæ

- 2 Quæ vociferaris verba?
 3 Dicit quæ terret te
 4 Fama, ô mulier, in tuum animum subito ruens?

Systema I.

- Pha. 1 Periiimus, his astantes foribus
 2 Audite qualis strepitus in ædibus ruat, excitetur.

Strophe II.

- Ch. 1 Tu sta, ad ianuam, tibi
 2 Curæ est quæ venit
 3 Ex ædibus fama.
 4 Dic autem, dic mihi,
 5 Quid nam accidit mali?

Systema II.

- Pha. 1 Filius bellicotæ Amazonis clamat
 2 Hippolytus, dicens contra anciliam grauiâ mala.

Antistrophe II.

- Ch. 1 Audio quidem vocem:
 2 Clare tamen non possum
 3 Percipere vocem.
 4 Per fores transiit,
 5 Venit tibi vox.

Antisystema II.

- Pha. 1 Atqui perspicue tanc illâ malorû pronubâ, & conciliat
 2 Quæ domini lectû prodidit, eloquitur, 390 [triticum]

Antistrophe I.

- Ch. 1 Hei mihi, mihi propter mala.
 2 Proditæ es ô chara.
 3 Quid tibi dem consilii?
 4 Arcana enim sunt reuelata: periisti:

- Pha. Heu heu, heu heu. Cho. Proditæ es ab amicis. 395

Antisystema I.

- Pha. 1 Perdidit me, dicens mea mala,
 2 Amice quidem, sed non recte curans hunc morbum.
 Chorus. [lia mala]

- Cho. Quomodo igitur? quid facies ô mulier passa incurabi-
 Pha. Haud scio, nisi vnum, mori quam primum,
 Quod est præsentium malorû remedium vnicum. 600
 Hipp. O terra mater, Solisq; voluîa, radiisq; p aerë explicati,
 Qualium sermonum infandam audiui vocem?
 Nut. Tace ô fili, priusquam audiat vocem aliquis. Hipp.

- 2 Τίνα βοᾷς λόγον;
 3 Ἐνέπῃ τίς φοβέει σε
 4 Φήμω, γυναι, φρίνας ἐπίστυλῃ;
 Σύστημα α'.

- 1 Απὸ λὸ μολοῖα. ταῖς δ' ἐπιστῶσαι πύλαις,
 2 Αἰχρὺντα δ' οἷος κέλευστος ἐν δόμοις πίτνει.
 Στρεφὴ β'.

3. 1 Σὺ περὶ κληῖρα σοὶ
 2 Μίλῃ πομπήν
 3 Φάπς δαμάτω.
 4 Ἐννεπὶ δ' ἐννεπὶ μοι,
 5 Τί ποτ' ἔδα κηκόν;

Σύστημα β'.

- Φαί. 1 Ὅτῃς Φιλίππας πῶς ἀμαζόνων βοᾷ,
 2 Ἰππολύτους, αὐτῶν δεινὰ παρὰ πύλον κηκόν.
 Αντιστροφὴ β'.

3. 1 Ἰαχὴν ἰδὲ κλύων,
 2 Σαφὲς δ' ὅτι ἐγὼ
 3 Γεγονεῖν ὅππῃ.
 4 Διὰ πύλας ἔμολεν.
 5 Ἐμολέ σοι βοᾷ.

Αντισύστημα β'.

- Φαί. 1 Καὶ μὲν σιφῶς γε τὴν κηκὸν παρὰ μνήστριαν,
 2 Τὴν δὲ σάοτῃ παρὰ δόμον ἔξωθεν ἀλέχης.
 Αντιστροφὴ α'.

3. 1 Ὡς μοι ἐγὼ κηκὸν.
 2 Περὶ δόμον Φίλα.
 3 Τί σοι μήσμευ, πῶς
 4 Κρυπτῶν πύλιν φωνῇ, δὲ δ' ὅτι ὄλυσται.
 Φαί. Αἰ, αἰ, εἰ, εἰ. Χ. παρὰ δόμον ἐκ Φίλων.

Αντισύστημα α'.

- Φαί. 1 Απὸ λείας μ' εἰπὼσα συμφορὰς ἔμελλες,
 2 Φίλως, κηκὸν δ' ἔ. τὴν δ' ἰω μὲν ἔσονται.
 ΙΑΜΒΟΙ.

3. 1 Πῶς αὖτ' ἐπὶ δόμοις, ὡς παρὰ δ' ἐμὴ κηκὴ;
 Φαί. Οὐκ οἶδα, πολλὴ ἐν κηκῇ τρεῖν ὅσον τρεῖς,
 Τῶν νῦν περὶ τὴν πύλιν ἀκούω μόνον. 600
 1. 1 Ὡς γὰρ μὲν τρεῖς, ἡλίως τ' αὖτε πύλιν,
 Οἷον λόγῳ ἀρρητὸν εἰσὶν ἄνθρωποι.
 2. 1 Σίγητον ὡς πῶς, πρὶν πῶς αὖτ' ἰδὲ βοᾷς.

ἰππ. Οὐκ ἔσ' ἀκούσας δεινὸν ὅπως σιγήσομαι.
τρ. Ναυαγῶν σὲ τ' οἷός τις δεινὸς δούλιόν τι.
ἰππ. Οὐ μὴ παρ' οὐσίης χεῖρα, μὴ δ' ἄψῃ πτόλων.
τρ. Ὡς οὖν σὲ γονάτων, μεθ' αὐμῶς μ' ἐξερράσῃ.
ἰππ. Τί δ', εἰ παρ' ὧς φῆς μηδὲν εἰρηκὺς κρηρῆς;
τρ. Ὁ μὲν ἦτορ, ὡς παῖ, κρηρὸς ἀδωμῶς ὀδῶ.
ἰππ. Τὰ τοι καλὰ, εἰ πολλοῖσι καλλίον λίγῃ.
τρ. Ὡς τέκνον, ὄρνυς μεθ' αὐμῶς ἀπιδόσῃς.
ἰππ. Ἡ γὰρ ὧς ὁ μῶμος, ἢ ὃ φέρων αὐμῶτος.
τρ. Ὡς παῖ, τί δ' ὁρᾷς σὺν φίλῃς διερράσῃ;
ἰππ. Ἀπὸ πύσος, ἀδύς ἀδύς, ἐν μοι φίλῃ.
τρ. Σὺ γὰρ ἂν. Ἀμάρτυν εἰς αὐτῶν πους, τέκνον.
ἰππ. Ὡς Ζεῦ, τί δ' ἡ κίεσθ' ὅλον αὐτῶν πους κρηρῆς,
,, Γυναικὺς, εἰς φῶς ἡλίας κατὰ κίεσθαι;
,, Εἰ γὰρ βροτῶν ἡγεῖται ἀπείρα γῆρας,
,, Οὐκ ἐκ γυναικῶν χεῖρα παρ' αὐτῶν τῆδε.
,, Ἀλλ' ἀπὸ γῆρας σὸισιν ἐν καὶ σὺ βροτῶν
,, Ἡ γὰρ κρηρῆς, ἢ σὺ κρηρῆς, ἢ γῆρας βροτῶν
,, Παιδῶν παρ' αὐτῶν, τὰ ἡμεῖς καλῶμεθα
,, Τῆς ἀξίας ἐκείνης, ἐν ὃ δούλεισι
,, Ναιὶν ἐλδοῦντες, ἡμεῖς αὖτε
,, Νῦν δ' εἰς δόμους μὲν παρ' αὐτῶν ἀξίας κρηρῆς
,, Μείζονας, ὅλβον δὲ μᾶλλον ἐκπύνομεθα.
,, Τὸ γὰρ ὃ δὴλον, ὡς γυνὴ κρηρῆς μέγας.
,, Προδοίης γὰρ ὁ ἀπείρας τε καὶ ὁρᾷς πύσος
,, Φερὺς, ἀπὸ κίεσθαι, ὡς ἀπὸ κίεσθαι κρηρῆς.
,, Ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀπὸ κίεσθαι εἰς δόμους κρηρῆς,
,, Γίγνηται, κρηρῆς παρ' αὐτῶν ἀξίας κρηρῆς
,, Καλὸν κρηρῆς, καὶ πτόλων ἐκπύνομεθα,
,, Δύσθην, ὅλβον δὲ μᾶλλον ἐκπύνομεθα.
,, Ἐχθρὸς αὐτῶν, ὡς κρηρῆς κρηρῆς
,, Γαμβροῖσι, κρηρῆς σὺν γῆρας πύσος λίγῃ.
,, Ἡ γὰρ κρηρῆς, κρηρῆς σὺν γῆρας ἀξίας
,, Λαβὼν, πύσος πύσος, τὸ δὲ σὺν γῆρας
,, Ρᾶτον δ', ὅτ' αὖ τοι μηδὲν, ἀλλ' ἀπὸ κίεσθαι
,, Εὐηθὺς κρηρῆς οἶον ἰδρυταὶ γυνή.
,, Σοφίῃ ὃ μὲν, μὴ γὰρ ἐν γῆρας δόμοις
,, Εἰ γὰρ κρηρῆς παρ' αὐτῶν, ἢ γυναικῶν χεῖρα.
,, Τὸ γὰρ παρ' αὐτῶν κρηρῆς ἐκπύνομεθα
,, Ἐν ταῖς σφαιραῖς, ἢ δ' ἀμύχαν, γυνή

,, Γυνή

Hipp. Non potest fieri ut raceam, cum tam atrociam audierim.
Nut. Oro te per tuam pulchram dextram.
Hipp. Ne admoveas manum, neque attingas vestem.
Nut. O per genua tua te rogo, ne me perdas.
Hipp. Quid vero tacebo, siquidem, ut dicis, nihil mali locuta es?
Nut. O fili, hoc meum dictum non est evulgandum.
Hipp. Honestam tamen inter multos honestum est dicere.
Nut. O fili, iusiurandum ne contemnas.
Hipp. Lingua iuravit, mens vero manet iniuriata.
Nut. O fili quid facies? perdes tuos amicos?
Hipp. Abominor: nullus enim sceleratus est mihi amicus.
Nut. Ignosce. Consentaneum est homines errare, o fili.
Hipp. O Iupiter, quid nam fucatum malum hominibus,
,, Mulieres sub solis luce collocasti?
,, Si enim volebas feminare genus humanum,
,, Non oportebat hoc fieri ex mulieribus:
,, Sed oportebat homines dicantes in tuis templis
,, Aut aes, aut ferrum, aut auri pondus,
,, Liberatorum emere semen, pro precio [& in edibus
,, Aestimacionis unum quicquid: i. prolati mulieris aestimacione.
,, Liberis habitare, sine mulieribus.
,, Nunc vero primum hoc malum ducere in aedes
,, Volentes, expendimus omnes nostrae domus facultates.
,, Inde autem manifestum est, quam magni malum sit mulier,
,, Pater enim qui genuit, & educavit, addens
,, Dotem, in alienas aedes elocata mittit,
,, Qui vero contra malum noxium in aedes recepit,
,, Gaudet, ornatum addens statuae
,, Pessimae pulchrum, & ornat vestibus
,, Infelix, omnes facultates sua domus subtrahens, exhaustiens.
,, Habet enim necessitatem, quia iunctus affinitate claris
,, Affinibus, gaudens servat acerbum, molestum, lectum.
,, Aut bonum connubium, i. bonam uxorem, soceros vero malos
,, Nactus, premit. lenitque, bono suum infortunium.
,, Melius vero cui nihil est istorum, sed inutilis
,, Propter simplicitatem mulier in aedibus collocatur.
,, Odi n. sapientem mulierem, utinam vero ne saltim in mea domo
,, Sit mulier, quae plus sapiat, quam oporteat mulierem sapere.
,, Nam Venus magis parit astutiam
,, In sapientibus, mulier vero simplex

- „ Propter mētē breuē, exiguāq; prudētiā, stultitiē venerē
 „ Nō oportebat autē ad doīas venire ancillā, scilicet imūnis.
 „ Sed vna habitare cum ipsis muta animantia
 „ Fera, ne quemquam alloqui possent,
 „ Nec ex illo vocem iterum accipere.
 „ Nunc vero malā quidem mulieres mala intus agitant
 „ Consilia, foras vero efferunt ancillā. 650
 „ Vt & tu nobis patris, o scelestum caput,
 „ Lectorū intactorū, nec tāgendorū, venisti ad fœdera cō-
 „ Quā scelera ego fluentibus aquis abstergās, scilicet ianda.
 „ In aures instillans, eaq; eluens, qd̄ igitur fierē malus.
 „ Qui ne purus quidem esse videor his auditis? 655
 „ Probe autem hoc scias, te mea pietas seruat, mulier.
 „ Nisi, n. iure iurādo deorū incautus, essem deprehēsus,
 „ Nunquam mē continuīsem, quin dicerem hac patri.
 „ Nūc vero ex edib. qd̄, quādiu pēgri extra hanc terram
 „ Theſeus fueris, abibo, tacite vero continēbim. 660
 „ Videbo autē cū patre profectus, huc reuerſus, pedibus,
 „ Quomodo ipsum sis inspectura & tu, & domina tua.
 „ Tuam autem audaciam iam experitus cognoscam.
 „ Pereatis, nunquā vero odio fatiatus desinam odisse
 „ Mulieres, neq; si quis dicat me hoc semper dicere. 665
 „ Nam profecto & illæ semper sunt malæ.
 „ Aut nunc eas doceat aliquis castas esse,
 „ Aut me quoque sinat in illas inuchi semper.

ANTISTROPHICA.

Antistrophe.

- Ch. 1 Infelices, o miserum mulierum fatum, 670
 2 Quam iam artem, aut rationem habemus spe
 3 Frustrata, ad dissoluendum nodum huius causæ?
 Ph. 4 Luimus meritis pœnas, o terra, & lux,
 5 Quonam fugiens vitabo presentes calamitates?
 6 Quomodo vero o charæ celabo malum? 675
 7 Quis deus auxiliator, aut quis hominum
 8 Adiutor, aut cooperato inuictorum facinororum
 9 Apparebit nam hoc nostrum malum
 10 Vitæ præfens inexplicabile, ac inevitabile venit.
 11 Ego sum miserrima omnium mulierum.

Chorus.

Ch. Heu, heu, actum est, nō enim successerunt technæ 680
 Tux

- „ Γνώμη βραχέως μωρίαν ἀφῆρήν.
 „ Χρὺς δὲ εἰς γυναικὸς ἀσπαλοῖν μὲν ἔσθῃ,
 „ Ἀφῶσαι δὲ αὐταῖς συκοφαντικῶς δόκη
 „ Θηρῶν, ἵν' ἔχον μὲν δὲ ἀσφαλεῖν πνῶν,
 „ Μητ' ἐξ ἐκείνης φθέρῃ μὲν δὲ ἀσφαλῶν.
 „ Νῦν δὲ αἱ μὲν ἐνδὸν δρῶσιν ἐν κρητὶ κρητῶ
 „ Βελόμους, ἐξω δὲ ἐκφύγουσι ἀσπαλοῖ.
 „ Ὡς καὶ σὺ γ' ἡμῖν πατρὸς, ὡς κρητὸν κρητῶ.
 „ Λίκεται ἀδικῶν ἡλθες εἰς συναδικαίους.
 „ Ἀ γὰρ εὐθὺς νασμοῖσιν ἐξομῶρεσμεν.
 „ Εἰς ὧπα κλύζων. πῶς αὖ οὐκ εἴλω κρητὸς.
 „ Ὅς ἐστὶ ἀκροῦρας τειάδ', ἀγνοεῖν δοκῶν.
 „ Εἰ δὲ ἐστὶ τὰ μὲν σ' ὁσέδες σῶζ' ἡ γυνὴ.
 „ Εἰ μὴ γὰρ ὅρκους θεῶν ἀφῶσαι δὲ ἀφῶσαι,
 „ Οὐκ αὖ ποτ' ἔχον μὲν τειάδ' ἐξέπειν πατρὶ.
 „ Νῦν δὲ ἐκ δόμων μ' ἐστὶ αὖ ἐκ κρητὸς κρητὸς
 „ Θνητὸς, ἀπῆμι, σῶμα δὲ ἐξομῶρεσμεν.
 „ Θείσμεν ὅτι σὺν πατρὶ μολὼν ποδῶν,
 „ Πῶς νιν ἀσπασίη σὺ, & δεσποινὰ σή.
 „ Τῆς σῆς ὅτι τὴν ληψὲς εἰσάμμι γαρυμβρος.
 „ Ὅλοιθε. Μισῶν δὲ ἔσθ' ἐμὴν ἀσπασίην.
 „ Γυναικὸς, ἐστὶ εἰ φησὶ περὶ αἰετὶ λήρην.
 „ Αἰετὶ γὰρ οὐκ εἰσὶ κακὴναι κρητῶ.
 „ Ἡ νῦν περὶ αὐτῶν σὺ φερεῖν εἰς ἀσπασίην,
 „ Ἡ καὶ μὲν ἐστὶ τῆς δὲ ἐπεμύσιν αἰετῶν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Antistrophe.

- 1 Τάλαντες, ὡς κρητὸν κρητὸς γυναικῶν πότμοι,
 2 Τίνα νῦν ἢ τέχνην ἔχοντες, ἢ λόγον,
 3 Σφαλεῖσιν κρητῶν μὲν λυσοῖν λόγον;
 4 Εὐπρόμη δὲ κρητὸς, ὡς γὰρ κρητὸς,
 5 Πῶς ποτ' ἐξελύξω τέχνης;
 6 Πῶς ὅτι κρητὸς φιλῶν κρητῶν
 7 Τίς αὖ θεῶν ἀρωγὸς, ἢ τίς αὖ βροτῶν
 8 Πάρεδρος, ἢ ἐμμερὸς ἀδίκων ἔργων
 9 Φαείης, τὸ γὰρ παρὲρ ἡμῖν πατρὸς
 10 Πατρὸς, δὲ σὺ κρητῶν ἐρχεται βίβας.
 11 Κρητὸν κρητῶν γυναικῶν ἐστὶ γὰρ.

IAMBOLI.

1. Φεῖ, φεῖ, πέπρος κρητῶν, κρητὸν κρητῶν τέχνην,
 2. Δεῖ.

- Δίωποναι, τῆς σῆς ἀποσταλῆς, κακῶς δ' ἔχῃ.
Φαί. ὦ πατρικίη, καὶ φίλων ἀφ' ὧν φέρων.
Οἱ εἰργάζοντο με. Ζεὺς οὐρανὸν ἔχων,
Προβρίζον ἐκ τῆς ψυχῆς, ἐπὶ τοῖς πυλῶν.
Οὐκ εἶπον; ἐπὶ τῆς ἀποσταλῆς μὲν φέρων,
Σιγῶν, ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακῶς ἔχων.
Σὺ δ' εὖν ἀνέχου. τοὶ γὰρ σὺν ἑτ' ἀκλειῆς
Θανέμεθα. ἀλλὰ δὲ με δὴ κακῶν λόγων.
Οὐτὸς γὰρ ὁρῶν σιωπῆν ἄλλος φρένας,
Ερεῖ καὶ ἡμῶν περὶ τῆς ἀποσταλῆς.
Ερεῖ δ' Πιτθεὺς περὶ γέροντι συμφορῶν,
Πλήσῃ τε πῶσιν γυναικὶν ἀφ' ὧν λόγων.
„Ολοιοκὲς οὐ, καὶ ὡς εἰς ἀφ' ὧν φίλος
„Προβρίζον ἐπὶ με κακῶς ἀποσταλῆς.
Τρο. Δίωποναι, ἔχῃς μὲν πῶς καὶ μὴ φέρων κακῶς.
Τὸ γὰρ δίκαιον, σου πῶς ἀφ' ὧν φέρων κακῶς.
Ἐγὼ δ' ἐγὼ ἀφ' ὧν φέρων, εἰ δὲ ξη, λείπον.
Ἐγὼ δ' ἐγὼ ἀφ' ὧν φέρων, εἰ δὲ ξη, λείπον.
Ζητῶσαι γὰρ ἐγὼ φέρων, εἰ δὲ ξη, λείπον.
Εἰ δ' ἐγὼ ἀφ' ὧν φέρων, εἰ δὲ ξη, λείπον.
„Προβρίζον ἐπὶ με κακῶς ἀποσταλῆς.
Φαί. Ἦ γὰρ δίκαιον ἔστι, καὶ ἐγὼ κακῶς ἀποσταλῆς.
Τρώσονται ἡμῶς, εἰ τε συγχωρεῖν λόγων.
Τρο. Μακρὸν γὰρ ὁδὸν, σὺν ἐγὼ φέρων κακῶς.
Αλλ' ἐπὶ κακῶν τῶν δ' ὡς ἐπὶ τῶν φέρων, τέκνον.
Φαί. Πᾶσι γὰρ λείπονται, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
Παρήναιός μοι, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
Αλλ' ἐπὶ τῶν φέρων, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
Φέρων γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
Ἦμῶς δ' ἐπὶ τῶν φέρων, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
Τοτόνδ' ἐπὶ τῶν φέρων, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
Σιγῇ κακῶν φέρων, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
„Οἱ μὲν σιωπῶντες, ἀρτεμὶν Διὸς κέρων.
Μηδὲν κακῶν σὺν ἐγὼ φέρων, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
Φαί. Καλῶς ἐλπίσθαι, ἐπὶ τῶν φέρων, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
Εὐρήματα δὲ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
„Ὡς δ' ἀκλειῆς μὲν πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
Αὐτῇ δ' ἐπὶ τῶν φέρων, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
Οὐ γὰρ ποτ' ἐπὶ τῶν φέρων, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.
Οὐδ' εἰς ἀφ' ὧν φέρων, καὶ πᾶσι γὰρ ἐπὶ τῶν φέρων κακῶς.

- Tuæ ancillæ, o domina: male vero se res habet.
Pha. O pessima, & amicorum corruptela, i. *corruptrix*.
Quæ fecisti mihi. Iupiter pater meus
Perdat te radicitus, fulmine percutions.
Nonne dixi an non prævidi tuum consilium, 685
Vt taceres in iis, propter quæ nunc ego male affligor?
Tu vero nō potuisti tacere quāobrem nō ampli⁹ gloriose
Moriemur: sed opus est mihi iam nouis rationibus.
Hic enim Hippolytus animum ira concitatum habens,
Dicit contra nos patri peccata. 690
Dicit etiam Pittheo sēni calamitates.
Implebitque terram omnem turpissimis sermonibus.
„Et tu pereas, & quicumque amicis repugnantibus
„Promptus est ad non honeste benefaciendum.
Nur. Domina, potes q̄ de iure mea reprehēdere peccata. 695
Quod. n. te mordet, i. dolor, tuū rectum iudiciū superat.
Pessū vero & ego ad hæc, si mea verba admittas, respō-
Educaui te, & beneuola sum: morbi vero tibi [dere.
Quærens remedia, inueni non quæ volui:
Si vero feliciter rem gessissem, valde sapiēs fuissē. 700
„Pro variis n. euentib. mētes habē, & de reb. iudicamus.
Pha. An vero iusta sunt hæc, mihiq; sufficiētia, i. grata.
Nur. Te sauciatis nobis, deinde nō bis eum congregi verbis?
Prolixa nimis oratione vtimur. ego non sapiens fui.
Sed tamen vel propter hæc licet tibi, filia, seruari. 705
Pha. Desiste loqui nam & prius non recte
Consulisti mihi, & aggressa es mala.
Quam obrem de medio secede, & de te ipsa
Sis sollicita. Ego enim mea recte curabo.
Vos vero nobiles puellæ Træzenia. 710
Hoc tantum mihi præbete deprecanti,
Silentio tegite quæ hic audiistis.
Eho. Iuro per castam Dianam, filiam Iouis,
Me nihil vnquam ex tuis malis prolaturam in lucem.
Pha. Recte dixistis. Vnum vero ego admonens me, 715
Ia quoddā huius calamitatis inuentū remediū habeo.
Vt addam gloriofam quidem vitam meis liberis.
Ipsa vero inueni in præsentī casu.
Nunquam enim dedecorabo familiam Cretensem,
Neque veniam in conspectum Thelei, 720
Tur-

- Turpibus polluta factis, propter animam vnicam.
Cho. Es ne igitur factura aliquod immedicabile malum?
Pha. Mori statui. qđo vero *sim moritura*, ego hoc cogitabo.
Cho. Bona verba dic. **Pha.** Et tu me recte mone.
Ego enim Venerem, quæ me perdit,
Discedense vita hodie,
Delectabo: vincar autem ab acerbo amore.
Sed tamen fiam etiam alteri malum
Defuncta, ut discat in meis malis non
Elato animo esse, & huius morbi mecum
Communiter particeps, modestior esse discet.

ANTISTROPHICA.

Strophe I.

- Ch.** 1 Excelsis sub scopulorum latebris utinam essem,
2 Vbi me volentem auem
3 In volatili grege faceret Deus,
4 Tollerer enim supra marinum fluctum,
5 Adriatici littoris,
6 Eridanique aquam.
7 Vbi stillant purpuream
8 In aquam patris ter miseræ
9 Puellæ, Phaethontis miseratione, lachrymarum
10 Electro pellucidos splendores.

Antistrophe I.

- 1 Et ad littus pomis plenum Hesperidum
2 Nympharum conficerem iter, i. volarem,
3 Vbi *Neptunus* marinus rector purpurei stagni,
4 Non amplius, i. nō ulterius cōcedit viā nautis, veneran-
5 Limitem habens cæ-
6 li, quod Atlas sustinet.
7 Fontesque ambrosii scaturiunt
8 Apud cubicula aulæ Iouis,
9 Vbi beata dona donans, & valde diuina feret
10 Tellus beatitudinem diis.

Strophe II.

- 1 O albis velorum alis instructa Cretensis
2 Nauis, quæ per marinos
3 Fluctus maris strepos sali
4 Adduxisti meam dominam.
5 Beatis ab ædibus,

- Χο.** Αἰχμοῖς ἐπ' ἔργοις, οὐκ ἐκφυγῆς μίαν.
Φαί. Μίαν δ' ὅτ' ἐπὶ δροῦ αὐτὴν κτείνῃς.
Χο. Θανείν. ὅπως δ' ἐγὼ τῷ βελούσῳ μῆτι;
Φαί. Εὐφρημὸς ἰδί. Φ. καὶ σὺ γ' εὐμενέστε.
Εγὼ δ' Κῦπριν, ἥ καὶ ἐξόλυσέ με,
Φυγῆς ἀπαλλαγῆς (αὐτῇ δ' ἐν ἡμέρᾳ,
Τίς ψωπικροδ' ἐρωτος ἡπιήσομαι.
Αἶετ' ἡμεῖς γ' ἀπὲρ γλυήσομαι
Θανέσ', ἐν εἰδῇ μὴ πῖ τῖς ἐμὸς κακὸς
Υψηλὸς εἶναι. τὸ νόσον δ' τῆς δέ μοι
Καινῇ μετὰ γῶν, σωφρονεῖν μαθήσεται.

ANTISTROPHICA.

Στροφή α'.

- Χο.** 1 Ἠλιθαίοις ὑπὸ καλῇ μῶσι χροόμεν,
2 Ἴνα καὶ περὶ δύναν ὄρνιν
3 Θείας ἐν ποταμῶς ἀγάλησιν θεῖν.
4 Ἀρτέμιω δ' ἐπὶ πόντον κύμα
5 Τὰς ἀδριναῖς ἀκτῶς,
6 Ηελδανὸς δ' ὕδαρ.
7 Ἐντα πορφύρεον τελαόσασιν
8 Εἰς οἰδμεν πατρὸς τεύχε' αἰώνιαι
9 Κόρυ. Φαίθοντι οἴκῳ, διακρύων
10 Τὰς ἡλερτοφαιῖς αὔραις.

Antistrophe α'.

- 1 Ἐσπερίδων δ' ἐπὶ μελιδωπορῶν ἀκτῶν
2 Ἀνύσσειμι πᾶν αἰεδαῖν,
3 Ἴν' ὁ ποταμὸς πορφύρεας λίμνης
4 Νεώταις ὅτε ἐθ' ὄδον νέμετ, σπινόν
5 Τέρμενα κυρῶν ὄρε-
6 νοδ, τὸν Ἀτλας ἔχει,
7 Κελεύει τ' ἀμειβομένη χροῦνται
8 Ζεῦος μελάρων παρὰ κοίτης.
9 Ἴν' οἰοδωρὸς ἀξὶ ζῆτα.
10 Χρῶν αὐδ' ἀμμονίαν θεοῖς.

Στροφή β'.

- 1 Ὡ λυγρὴ πῖρε κρηστα.
2 Πορταῖς, αὐτῇ πόντον
3 Κύμα αἰλίκτυ πον ἀλμας
4 Επορεύσας ἐμὴν αἰώσαν
5 Ολβίαν ἀπ' εἰκῶν.

- 6 Κακὸν μὲν φέρεται ἄνθρωπον.
7 Ἡ γὰρ ἀπ' αὐτῶν φέρων.
8 Ἡ κρησίδας ἐκ γῆς δύσπορος
9 Ἐπ' αὐτὴν κληῖται Ἀθῆνας, Μου-
10 νυχίῃ δ' ἐπ' αὐτῆς ἐκδησάμενος
11 Πλὴν ὅπως πησάμενος ἔσται.
12 Ἐπ' αὐτῇ γὰρ τε γῆς ἐσάμενος.

Αντιφρόνη β.

- 1 Ἀνδ' ὦν ἐχ' ὅστις ἐρω-
2 τῶν δεινὰ φέρωντας Ἀφροδί-
3 τῃς νόσῳ καὶ κληῖται.
4 Χαλεπὰ δ' αὖτε ἔρως τλῆσθαι
5 Συμφόρῳ, περὶ μέντοι
6 Ἀπονεμῶνιδαν κρησίδας
7 Ἀψεται ἀμφοῖν βροχόν
8 Ἀδελφὰ καὶ γυναικὶ καὶ δέρεα.
9 Δαίμονα συγγόνον καὶ ταῖς δέσσει.
10 οὐαὶ πάντ' ἐνδοξὸν ἀνδραγαθὸν ἔσται.
11 Φάμεν, ἀπακλῶσθαι οὐσὶ
12 Τ' ἀλγὸν φρενῶν ἔρωτα.

I AMBOI.

91. 12. 13. βοηθοῦμεν πάντες οἱ πέλας δέμας.
Εν ἀρχαῖς δὲ παλαιαῖς, Θεσπείας δαίμονος
92. Φεῦ, Φεῦ, πῶς αὖτε βασιλὶς σὺν ἐπ' ἡμῶν
Γυνή, κρησίδας ἐν βροχῇς ἡρτημένη.
93. Οὐ σπύσσει; σὺν οἷσιν ἀμφοῖν δέσσει
Σίδηρον, ὃ τὸ δ' ἀμφοῖν λυσιτελεῖ δέσσει
94. Φίλει, πῶς δὲ μὲν, ἡ δὲ καὶ παλαιὰ δέμας.
Ἀνδρῶν τ' ἀνδρῶν ἐξ ἐπιπαύσαν βροχῶν
95. Τί δ' ἐπεὶ περὶ σπῆλαι οἱ νεανίαι
Τὸ πολλὰ πέλασθαι, σὺν ἐν ἀσφαλείᾳ βίᾳ.
96. Ορῶσθαι ἐκτείνοντες αἰθλὸν νεκρὸν
Πικρὸν τὸ δ' οἱ γυναικὶ δὲ παλαιὰ δέμας.
97. Ὁλῶλεν ἡ δύσπορος, ὡς κλυὼ, γυνή.
Ἡ δὲ γὰρ ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνουσι δέμας
98. Γυναικὶς, ἵστε πῶς πῶς ἐν δέμας βοή.
Ἡ δὲ βαρύνει ἀσπῆλαι ἀφικέτο.
Οὐ γὰρ πῶς ὡς γεωργὸν ἀξιοῖ δέμας
Πύλας ἀνολέας δὲ φρενῶν ἀσπῆλαι πῶς.
Μῶν Πιτθεὺς πῶς ἡρῶναι νῆος

- 8 Ad infelicissimas nuptiarum delicias.
9 Aut enim ab utraque regione,
10 Aut e terra Cretenis infausta
11 Volavit inclytas Athenas: Mu-
12 nychii vero in littore ligauerunt
13 Contorta funium initia, tortos rudentes.
14 Et in terram continentem descenderunt.

Antistrophe II.

- 1 Quamobrem non licitis amo-
2 ribus animo horribiliter Vene-
3 ris morbo fracta est.
4 Sæua autem superata a
5 Calamitate, tectis
6 A sponsalibus pendentem
7 Nectet laqueum circa
8 Candidam adaptans cervicem.
9 Deam tristem reueri-
10 ta, honestamque turpi anteponens
11 Famam, depellens-
12 que molestum ex animo amorem.

Ancilla.

- Heu heu, accurrite omnes, qui prope domum estis,
Domina, Thefei vxor, est in laqueis.
Cho. Heu heu, actum est, regia iam non est amplius
Mulier, pensilibus in laqueis suspensa.
Num. Non festinatis? Non adferet aliquis anceps
Ferrum, quo soluamus hunc nodum cervicis?
Semi. Amicæ quid agimus? an placet ingredi in ædes,
Et soluere dominam ex alstrictis laqueis?
Semi. Cur vero non adstant iuvenes famuli? [cum. 785
" Multarū rerū satagere, & curiosum esse nō est in vita tu-
Num. Rectam collocate, extendentes miserum cadaver,
Cho. Acerbum est hoc ministerium dominis meis.
Pernit infelix mulier, ut audio:
Iam enim ut cadaver componi solet, ipsam extendunt.
The. Mulieres, scitis quisnam clamor sit in ædibus? 790
Vehemens sonitus ancillarum peruenit ad me.
Haud enim vilo modo me, ut spectatore dignatur fa-
Portis apertis hilariter salutare. [milia
Num Pittheo feni aliquid noui accidit?

322 EVRIPIDIS HIPPOCRATES COR.

Prouecta quidem iam est ætate: sed tamen etiam
Cum magno meo dolore has relinqueret ædes.

Cho. Non ad senes tibi tendit hæc fortuna,
O Thesei iuniores mortui dolore afflicti te.

The. Heu, an meorum spoliatur vita liberorum?

Cho. Viuunt, mortua matre quam acerbissime.

The. Quid ais: perit uxor? ex quo casu?

Cho. Laqueum penile stragulationis, i. ut se strangularet, i.

The. Dolorene cōfecta, an ab aliqua calamitate aut hoc apud

Cho. Tantum hoc scimus: recens enim & ego ad a des

The. Heu, heu, quid igitur his coronatus sum caput

Contextis foliis, qui sum infelix spectator?

Laxate claustra ministri portarum,

Soluite compages, ut videam fatum crudele

Coniugis, quæ me mortua perdidit.

MONOSTROPHICA.

Cho. Heu heu, misera propter misera mala,

Passa es atrociam, conficisti hoc

Tantum, ut confunderes hanc domum.

(Heu heu audaciā: o violenter mortuā, & scelerato casu)

Certamen tuæ miseræ manus.

Quis vero deleuit tuam miseram vitam?

The. Hei mihi propter mala, quæ sum passus. o misera.

Pessima mea mala: o fortuna,

Quam grauis mihi, & meis ædibus accessisti,

Non dicenda macula ex aliqua furia.

Consumit igitur me mea misera vita.

Ego vero miser intueor pelagus malorum

Tantum, ut ego nunquam possim retro natare,

Nec superare fluctus huius calamitatis.

Soluite compages, ut videam miserum spectaculum.

Quæ oratione te miser, quam tuam fortunam

Infelicem miseram compellem?

Auis. n. ut quedā ex manib. euolans ex him conspectu

Salu mihi acerbo ad Plutonium ruens.

Heu, heu, heu, heu. miserāda, miserāda sunt hæc mala.

Ex antea dicto aut uero alicunde refero, & patior

Calamitatem hanc, p. peccata in deos commissā,

Superiorum alicuius meorum progenitorum,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠ. ΣΤΕ.

Πρόσω μὲν ἤδη βίους. ἀλλ' ὅμως ἐπ' αὐ

Λυπηρὸς ἦμιν τῶνδε αὐτοῦ κλίπη δέμους.

Οὐκ εἰς γέροντας ἡδὲ σοὶ τῆς τύχης,

Θησεὺς. νῖοι θνέοντες ἀλγυνέσι σε.

Οἱ μοι. τέκνων μοι μὴ ἔσονται βίους

Ζῶσιν θνατὸς μετ' ἐσ, ὡς ἀλγυνέσι σε.

Τί φησὶ; ὁλωλεν ἀλγυνέσι σε πῖνος τύχης;

Βούλην περιεσθὲν ἀλγυνέσι σε αὐτὴν φασ.

Λυπηρὸν παχυνέσι, ἢ ποσὺν μετ' ἐσ θνέοντες

Τοσούτων ἰσθμῶν. ἔρπει γὰρ κατὰ δέμους

Θησεὺς. πᾶσι μοι, σὺν κηκῶν πενήσι σε.

Αἰ, αἰ. τί δὴ ταῦτα; οἷός σε ἀνέστη μοι κῆρ

Πλεῖστοι φύλλοις, δυστυχὲς θνατὸς ἀν;

Χεῖρτε κληῖρα ποσὺν πολὺν πλοῦτος σε.

Εκλυσε δ' ἀρμυρὸς, ὡς ἰδὼν δυστυχὲς σε

Γυναικὸς, ἢ μετ' ἐσ θνέοντες ἀπώλεσε σε.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ιὼ, ἰὼ. πάλαινα μελέων κηκῶν.

Ἐπαῖς, εἰργάσαι

Τοσούτων, ὡς εἰ τῶνδε συζύγῳ δέμους

(Αἰ αἰ πόλμοις, ὁ βιαιὸς θνέοντες, ἀνὸς τε συμφορᾶς)

Σὺ γὰρ χερὸς πάλαινα μελέας,

Τὶς ἄρα σὺν πάλαινα ἀμυνέσι σε ζωάν;

Ἦ μοι ἐγὼ παχυνέων, ὡν ἐπὶ σὺν. αὐ πάλαινα.

Τὰ κηκῶν ἐμῶν κηκῶν. ὡ τύχαι,

Ἦ μοι βαρεῖα καὶ δέμοις ἐπεσθῆς.

Κηκῶν ἀφρατὸς ἐξ ἀλγυνέων πινός,

Καὶ κηκῶν μὲν οὐκ αἰσῶτος βίος.

Κηκῶν δ' ὁ πάλαινα πάλαινα ἐίσταται

Τοσούτων, ὡς εἰ μὴ ποτ' ἐκινέσθαι πάλαινα,

Μὴ δ' ἐκινέσθαι κηκῶν τῶνδε συμφορᾶς.

Εκλυσε δ' ἀρμυρὸς, ὡς ἰδὼν πικρὸν θέαν.

Τίνα λόγον πάλαινα, τίνα τύχην σέθεν

Βούλη ποτ' ἐμὸν τλήμων ποσὺν πολὺν τύχην;

Ὅρμις γὰρ ὡς ἐκ κηκῶν ἀφαιέται σε,

Πῶς δ' ἐς ἀδὸν πικρὸν ὁρμησάμενος.

Αἰ, αἰ, αἰ. μελέων πάλαινα πάλαινα.

Πρόσω γὰρ ποτ' ἐν ἀνὰ κηκῶν ἐμῶν

Τύχην, ὁ ἀρμυρὸς ἀμυνέσι σε.

Τὴν πάλαινα γὰρ ἐμῶν.

323

796

300

305

310

315

320

325

330

33. Οἷ

384
20. Οὐ σοὶ τίδ' ὦ τὰς ἡλθε δὴ μὲν κακὸν.
Πολλῶν μετ' ἄλλων ὥλισσες κεδῖον λείρος.
39. Τὸ κ' ἔχ' ἄς γέλω, τὸ κ' ἔχ' ἄς κείφας
Μεθικεῖν, σκότω θανάτων ὁ τλήμων,
Τῆς σῆς σερήνης φιλοφρονέμελίας.
Ἀπαλίσσας γὰρ μάλλον, ἢ κατὰ φθισοῖ.
Τίν' ὦ κλύω, πόθεν θανάσιμος τύχαι,
Γυναι, σὺν ἰδοὺ πάλαινα κακοῖαν;
Εἰ ποῖ τις αὖ το παρ' ἐν, ἢ μὲν τῷ ὄχλῳ
Σπέρει τέρωνον δῶμα παρ' ὅλων ἐμῶν;
10. Ἰὼ μοι μοι, σέθεν μέλιτος,
Οἷον εἶδεν ἄλγος δόμων,
Οὐ τλήμων, εἰς ῥητόν, ἀλλ' ἀπωλόμην.
Ἐρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανόσιν.
21. Ἐλπίες ἑλπίες, ὦ φίλα γυναικῶν,
Ἄριστά γ' ὅπα τας ἐφορᾷ
Φίλῳ ἀεὶ λίσσεται
Καὶ νυκτὸς ἄστρα πῆς στελαίνα.
Ἰὼ πάλαι, ὦ πάλαι, ὅσον κακὸν ἔχ' ἔδμεν.
Δάκρυ σί μου βλεφάρῳ
Καὶ γυνήν τι, πῆρ' ἐστὶ σὰ τύχαι.
Τὸ δ' ἐπὶ τῷ δὲ πῆμα φελοῦσιν πάλαι.
39. Ἐα, εἰα πὶ δὴ ποθ' ἦδε δέλτος ἐν φίλῳ χρεῶς
Ἡρτημένη, γέλω, πὶ σημῶναι νέον;
Ἀλλ' ἢ λείρος μοι καὶ τέκνων ἐπιστολᾷ
Ἐξαΐει ἡ δύστηνος, ἐξαπυρμένη;
30. Θάρσ' πάλαινα λείκτα γὰρ παθούσας
Οὐκ ἔστι, δῶμα θ', ἢ πῆς εἰσὶν γυνή.
Καὶ μὲν τύποι γε σφαιδρῶν χρευστάτων
Τῆς σῆς ἐστ' ἔσθ' ἡσθε, παρ' ὅσων ἐσὶ με.
Φέρ' ἐξελίξας παρ' ὅσων ἐσὶ φραγισμένον,
Ἰδοὺ πὶ λείξ' ἔδμεν ἦδε μοι γέλω.
20. Φεῦ, φεῦ, τίδ' ὦ νεοχρῶν ἐνδοχρεῶς
Ἐπὶ σφαιρῶν κακῶν, ἐμοὶ ῥῶ οὐκ
Ἀβίωτος βίη τύχαι παρ' ὅσων ἐσὶ
Εἴη τυχεῖν, ὁλομῆς γὰρ σπέρει ὅσων λείρω
Φεῦ, φεῦ τῶν ἐμῶν τυχεῖν δόμων.
Ἦ δ' αἶμα, εἰπὼς ἐστὶ μὴ σφίλῳ δόμων.
Αἰτῶ μὲν γὰρ κλύω μοι, παρ' ὅσων ἐσὶ
Οἷον ἐν ὥσιν ἐσὶν ἐσσοῦ κακῶν.

Cho. O rex non tibi soli hæc mala acciderunt;
Cum multis aliis perdidisti tuam inclytā coniugē. 335
The. Sub terra volo, sub terra caliginem hinc
Migrans habitare, mortuus in tenebris miser,
Orbatus tua charissima consuetudine.
Perdidisti enim me magis quam ipsa perieris.
340 Quem audio? unde letalis ille casus
Mulier, accessit ad miserum cor tuum?
Dicitne aliquis factum, an frustra turbam
Famulorum meorum continet domus regia?
Heu mihi, mihi propter te miser,
345 Quantum luctum vidi ædium
Non ferendum, neque dicendum: sed perii.
Domus est deserta, & liberi sunt orphani.
Cho. Reliquisti reliquisti nos, o charissima mulierum,
Optimaque, quotquot aspicit
350 Lumen solis,
Et noctu splendens luna.
Hei miser, miser, quantum malum habet domus.
Palpebræ meæ lachrymis
Perfusa madefiunt tuo fato.
355 Sed & sequens malum horreo iam pridem.
The. Sine, sine, quidnam vero istæ literæ ex chara manu
Suspensæ sibi volunt? quid novi volunt significare?
An vero de lecto, liberis que mihi literas
Scipsit infelix, aliquid a me petens?
360 Bono sis animo misera. Lectos enim Thesei,
Dumumque non est illa, quæ sit ingressura mulier.
Atqui notæ palæ aureæ annuli
Huius nō amplius vivetis, at defunctæ, bladiūtur mihi.
Age explicatis vinculis sigillorum,
365 Videam quid mihi literæ istæ dicere velint.
Cho. Heu heu, hoc iterum novum malum per successionem
Malorum addit Deus. Mihi igitur
Vitæ misera conditio propter factum hoc
Erit. Dico enim nos periisse, neque amplius esse.
370 Heu heu, domum domum dominorum meorum.
O dæmon, si possibile est, ne evertas domum.
Audi vero precantem, præterea enim alicuius
Non mali sinistram augurium ut vates prospicio.
Bb The.

386 EYRIPIDIS HIPP. COR.

The. Hei mihi, quale hoc aliud malum ad malum *accessit*
Non ferendum, neque dicendum, o me miserum. 876
Cho. Quid rei est? dicito, si quid verbis mecum communicari potest.
The. Clamât, clamât literæ non ferenda. quo fugiens vitabo
Molem malorum? perditus enim pereō.
Quale, quale vidi in scriptis carmen
Sonans, miser. 880

Cho. Heu heu, profers sermonem autorem malorum.
The. Hoc profecto non amplius intra portas oris
Continebo inexplicabile, noxium, noxium
Malum. o ciuitas, ciuitas,
Hippolytus ausus est attingere meum thalamum 885
Per vim, venerando Iouis oculo contempto.
Sed o pater Neptune, quas mihi aliquando
Tres imprecationes promissisti, vna confice
Ex istis meum filium, diem vero ne effugiat
Hûc, si modo nobis dedisti certas imprecationes, *emend.*
Chorus. [turatus. 890]

Rex, deprecare hæc rursus a diis.
Intelliges enim te peccasse, pare mihi.
The. Non fiet. Præterea vero expellam ipsum ex hac terra.
Duorum vero fatorum altero mactabitur.
Aut enim Neptunus ipsum ad domum Plutonis 895
Mittet mortuum, meas imprecationes honorans.
Aut expulsus ex hac terra, vagans
In terra peregrina, miseram vitam deget.
Cho. Atqui ille ipse filius tuus opportune adest
Hippolytus, remittens autem malam iram rex 900
Theseu, optime tuæ consule familiæ.
Hipp. Audiens tuum clamorem pater veni
Celeriter. sed tamen rem, propter quam nunc gemis,
Non noui. cuperem autem ex te audire. 905
Eia, quid rei est? tuam coniugem pater video
Mortuam. hoc dignum est maxima admiratione.
Quam modo reliqui in hac luce,
Non multo ante intuebatur *hanc lucem.*
Quid accidit ei? quo modo periit?
Pater, volo ex te audire. 910
Taces? Silentii vero nullus est usus in malis.
Cor enim cupiens omnia audire, 915

EYRIPIDIOY IΠΠ. ΣΤΕ.

7η. Οἰμυι, τοῖς ὅταν ἄλλοι παῖδες κακὰ κηρύττῃ;
Οὐ τλητὶν εὐδὲ λυγρὸν, ὡς παλαιὸς ἐγώ.
2η. Τί γὰρ ἔμελλε λέξον, εἰ τι μὲν λόγου μέγα.
3η. Βοῶ βοῶ δὲ λυγρὰς ἀλυστὰς παῖς φύζω
Βέρεος κακῶν, ὧς ὅτ' ὁλοκλήρῃ οὐκ ἐμῶ.
Οἷον οἷον εἶδεν ἐν χαφῶς μελῶ.
2η. Φηὶ γάρ μοι, τλητὶν.
3η. Αἰ, αἰ, κακῶν δὲ γὰρ ἐν φαίνετ' ὁ λόγος.
Τὸ δὲ μὲν οὐκ ἐπὶ σοκῶν ἐν πυλῶς
Καὶ ἔξω δύσεκ' ἐργῶν, ὅλοον ὅλοον
Κακῶν ὡς πόλις, πόλις,
Ἰππολύτος δὲ νῆς τ' ἐμῆς ἐτλη θηταῖν
Βίε, τὸ σε μὲν Ζεὺς ὁρμῇ ἀπρησάς.
Αἰ, ὡς περὶ Ποσειδῶν ἀπ' ἐμοῦ ποτε
Ἀρὰς ὑπὸ χροτῆος, μετὰ κατὰ πρῶτον
Τεταρὶν ἐμὴν παῖς, ἡμέραν γὰρ μὴ φύζῃ
Τῶν δ', ἐπεὶ ἡμῖν ὡς παῖς σε φέρετ' ἀρὰς. 387
388
389
390

I AMBO I.

2η. Ἀναξ, ἀπὸ γὰρ τοῦ περὶ θεῶν πάλιν.
3η. Γνώσῃ γὰρ αὐτὸς ἀμυγδαλῶν, ἐμὴν πηδῶ.
Οὐκ ἐστὶ καὶ αὐτὸς γὰρ ἐξελὼσθαι τῆς δὲ γῆς.
Δυσὶν γὰρ μοῖραν θηταῖρα πεπληνέται.
Ἡ γὰρ ποσειδῶν αὐτὸν εἰς γῆν δέμους
Θαυδὸν πέμψει, ὡς ἐμὴς ἀρὰς σέθεν,
Ἡ τῆς δὲ χροτῆος ἀπρησάς, ἀλὼν μὲν
Ξένῳ ἐπ' αἶαν, λυγρὸν ἀντλησέ βίον.
2η. Καὶ μὲν οὖν αὐτὸς πῶς σὸς εἰς κρητὸν πέρεθ
Ἰππολύτος, ὁρμῆς δ' ἐξαιεῖς κακῆς ἀνὰ
3η. Οἷον, τὸ λυγρὸν οἷον βελούσῃ δέμους.
2η. Κραυγῆς ἀκούσας σῆς, ἀφ' ἡμέρας πάντες
Σπουδὴν τὸ μὲν τοῖς ἀγῶνι, ἐφ' ὃ τινὶ νῦν στήνεις;
Οὐκ οἶδον, βελούσῃ δ' αὐτὸν στήνεις κλέιν.
2η. Εἰ, πῶς γὰρ ὅταν δάμναρδ' ὅρῳ πάντες
Νεκρὸν μετὰ τοῦ θανάτου τὸ δ' αἰῶν.
3η. Ἡ δὲ πῶς ἐλθόντες εἰς φάος τὸ δὲ,
Οὐκ ἔστιν οὐκ οἶδον εἰσεδέχασθαι.
2η. Τί γὰρ ἔμελλε παῖς, τὸ δὲ σὺ πᾶσι διόλκῃς
Πατρὸς, πηδῶν βελούσῃ στήνεις πᾶσι.
3η. Σίγῃς, Σίγῃς δ' ἐπὶ ἔργον ἀν' ἡμεῖς.
2η. Ἡ γὰρ ποσειδῶν πᾶσι κατὰ κλέιν, 395
396
397
398
399
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915

- „Καὶ τοῖς κακοῖσι λίχνος ἔσ' ἀλλοικεταί.
 Οὐ μὲν φίλους γε κατὰ μάχον ἢ φίλους,
 Κρυπτοῖν δὲ μοι σὰς πάτερ δυσπρόσιτος.
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

- „Et in malis aliorū audiendū esse deprehenditur.
 Non tamen amicos, & aliquid amplius, quam amicos,
 Celare est iustum, o pater, tuas calamitates.
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

Iam gloriare, & esu inanimatorum
Cibis cauponare, & habens magistrum Orphea,
Bacchare, multarum literarum colens fumos.

„Siquidem in crimine manifesto deprehensus es. tales autem
tem ego 955 [minum gratiam]

Omnibus fugiendos esse moneo. venantur enim hic
Magnificis verbis, interim facinorosa turpia molientes.
Hæc est mortua, hoc tibi salutis fore putas.

At in hoc ipso, ô pessime, captus es.

Nam quod iusiurandum grauius: quæ verba 960
Hæc epistola contra te scripta periora esse possent, ut enim
men effugas?

Dicesne quod illa te oderit, & non hum genus
Tuum legitimis, ac ingenuis hominibus inimicum esse
Dicis igitur ipsam malam esse mercatricem vitæ, 961
Si odio tui perdidit charissima.

An vero dices quod stultitia viris quidem non inepta:

„Mulieribus vero innata est? Ego non iuuenes

„Nihil tutiores esse mulieribus,

„Quando Venus turbat iuuenilem animum.

„Sed vtilitas prodest eis quæ adest. 970

Quid igitur? quid de his tecum verbis certo,
Cum cadaver ad sit, quod est certissimus testis?

Discede ex hac terra quam celerrime exul,

Et non proficiscaris Athenas diuinitus ædificatas,

Neque in fines terre, cuius imperiū hasta mea tenet, 971
Si n. affectus hac iniuria a te, vinceret, [ego impero]

Nunquam Isthmiius Sinis testaretur a me

Se cæsum: sed me frustra gloriari diceret.

Neque maris confortes Scironides vnquam

Petræ dicerent me grauem esse malis. 980

Cho. Nescio quomodo dicam felicem esse vllum

„Mortalium. nam prima rursus retroverfa iungit.

Hipp. Patet tua quidem ira, & commotio animi tui

Vehemens est. res tamen quæ multas habet rationes, 981

(Si quis eas euolueret) hæc non est honesta.

Ego vero sum ineptus ad verba faciendū apud tui bati.

Apud æquales vero paulo sum peritior. [sapienter]

„Habet autem & hoc aliqua verisimile ratione. qui n. inter

„Nulli sunt pretii, illi sunt aptiores ad loquendū apud

turbam. Tamen

„Hæc νυν αὖτις, καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον βοῶντες
Σίτοις καὶ πηλῶ, Ορφεία τ' αὖτις ἔχου,
Βάχχε, πολλῶν τραγῳδιῶν ἡμῶν καὶ πνέεις.

„Επὶ γ' ἐλπίσθης. τὰς δὲ τῶν πνέουσιν

„ἐγὼ 955

Φόβον παρὰ φανῶν πῶσι. θηροὺς καὶ γὰρ

Σεμνοῖς λόγοισιν αἰσχροὺς μηχανώμενοι.

Τέθνηκεν ἡ δὲ. τὰ τὸ σ' ἐκποσθὲν δοκεῖς.

Εν τῷ δ' ἀλίσκεν πλεῖστον, ὃ καὶ κτερεῖς σὺ.

Ποῖοι γὰρ ὄρεσι κρείσσονες; τίνες λόγοι

Τῆς δ' αὖ γλῶσσης αὖ, ὥστε σ' αἰπὰν

φυγεῖν;

Μισοῖν γὰρ φήσας τῶν δὲ, καὶ τὸ δὴ νόστον

Τοῖς γνησίοις σοὶ πολέμοιοι πεφυκέναι;

Κακῶν ἀρ' αὐτῶν ἐμποροῖ βίβλινος;

Εἰ δὲ μετρίως σὴν τὰ φίλτατα ὀλέσθην.

Αλλ' ὥς τὸ μῶρον ἀνθρώποις μὲν σὺ ἐνι,

„Γυναιξὶ δ' ἐμπίφυκιν, οἷ δ' ἐγὼ νείκε

„Οὐδὲν γυναικῶν ὄντως ἀσφαλεστέρες,

„Ὅταν περὶ γὰρ Κύπρις ἠδ' ὠσαν φέρονται.

„Τὸ δ' ἄρ' ὅσον αὐτῶν ὡφελὲς παρὰ σπείρον.

Τί οὖν; ἢ ταῦτα σοῖς ἀμειψόμενοι λόγοις,

Νεκροῦ παρὸντος μάρτυρος σφαιρώμεν;

„Ἐξέρρε γὰρ καὶ τῆς δ' ὅσον πᾶσι φυγεῖς.

Καὶ μή τ' Ἀθήνας ἴσθης, καὶ θεοὺς μέλεις,

Μητ' εἰς ὄρεσιν γῆς, ἢς ἱμῶν κρατεῖ δόρυ.

Εἰ γὰρ παθῶν γὰρ σοὶ τῶν δ' ἡσθησόμεν,

Οὐ μάρτυρος μ' ἴδμενος Σίνις ποτὲ

Κρατὴν ἰαυτῶν, ἀλλὰ χρημὰς μὲν πᾶσι.

Οὐδ' αὖ θαλάσσης σπιντορι Σκυριωνίδος

Φησούσι πέσσειν, καὶ τὸ κακὸν μ' εἶναι βαρύν.

2. Οὐκ οἷ δ' ὅπως εἰποιμὶ ἀνδ' ὅτι τινος

„Θνητῶν. τὰ γὰρ δὴ παρὰ τ' ἀνέτρα πᾶσι πύλιν.

„Πᾶσι γὰρ, μὲν γὰρ ἐν ταῖς τε σὺν φρεσὶν,

Δαίτη. τὸ μὲν τοι πᾶσι γὰρ ἔχον πολλὰς λόγους,

Εἰ τις δ' ἀπὸ πᾶσι εἴη, καὶ κελὸν τὸ δὲ.

Εγὼ δ' αἰσχροφροσ εἰς ὄχλον δαῖμον λόγον.

Εἰς ἡλικίας δὲ καὶ λόγον σφαιρώμενος.

„Ἐχθρὸς μὲν ἐστὶν καὶ τὸ δ'. Οἱ γὰρ ἐν σφοδρῶς

„Φαῦλοι, πᾶσι ὅλοι μὲν σφαιρώμενοι λέγειν.

Ὅμως εἴ' ἀνέγκη συμφορῆς ἀφ' ἡμῶν,
Γλώσσῳ μὲ ἀφείμαι. πῶς ταυτ' εἰς ἀρετὴν
λίσσεται.

Ὅστι μὲ ὑπερβόλῃς ἀπὸ τῶν ὡς ἀφ' ἡμῶν.
Κοῦκ ἀντιλέξοντ'· εἰ πορὶς φάος τὸ δὲ,
Καὶ γὰρ αὖ, ἐν τῇ δ' οὐκ ἔστιν αὐτῇ ἐμῶν.
Οὐδ' ἂν σὺ μὴ φῆς, σὺ φρονέσεις γὰρ ὡς.
Ἐπιστάμεν γὰρ πῶς ταυτ' ἔστιν ὡς σέθεν,
Φίλοις τε γὰρ οὐκ ἐστὶν διπλὴν πῶς ἡμῶν,
Ἀλλ' οἷσιν αἰδῶς, μὴ τ' ἀπαγῆται ἡμῶν,
Μὴ τ' αὐτὸν πορρῆις αἰσχυρὸς τοῖσι γὰρ
ἡμῶν.

Οὐκ ἐξέλασθαι πῶν οἰκονομῶν, πᾶσι τε
Ἀλλ' αὐτῶν· ὅς περ οὐδ' ἐστὶν ὡς φίλοις.
Ἐνὸς δ' ἀδικεῖς, ὅς με νῦν εἰς
δοκεῖς.

Ἀέχρως γὰρ εἰς τὸ δ' ἡμέτερος ἀγνῶν
δέχεται.

Οὐκ οἶδα πᾶσι δὲ τῶν δὲ, πᾶσι δὲ κλύων,
Γραφῇ τε λούσων. ὅδ' αὖ τῶν δὲ σποπτεῖν
Προσφύμενος εἰμι, περρῆνον ψυχῇ ἡμῶν.
Εἰ δὲ το σὺ φρονέων τὸν μὲν ἔπειθ' ὅς ἴσως.
Ἀεὶ δὲ σὺ δειξέμεν, τῶν δὲ πᾶσι διεφθάρη.

Πορρῆς τὸ τῆς δὲ σὺ μὲν ἐκλεῖψαι νέετο
Πασσὶν γυναικῶν, ἢ σὺν οἰκονομῶν δέμου,
Ἐκλεῖψαι δὲ τῶν δὲ πᾶσι δὲ ἐπὶ ληπτοῖς
Ματαίως ἀρῶν, ὅς με μὲν ἡμῶν φρονέων.

Ἀλλ' ὡς τὸν δὲ νῦν ἡμῶν τῶν δὲ φρονέων;

Ἦκιστα γ', εἰ μὴ τῶν δὲ φρονέων διεφθάρη.

Ὅν τῶν δὲ, ὅσους αὖτ' ἀνδρῶν, μὲν αὖτ' ἡμῶν.

Ἐγὼ δ' ὡς τῶν δὲ μὲν αὖτ' ἡμῶν ἐκλεῖψαι νέετο.

Πρῶτος γὰρ οἶμι αὖτ' ἐν πᾶσι δὲ δέου περρῆς.

Σὺν τῶν δὲ ἀδικεῖς οὐ τῶν δὲ αἰεὶ φίλοις.

Πορρῆς γὰρ ἡμῶν πᾶσι δὲ κλύων ὡς ἀπὸν.

Κρείσσων δὲ δώσεται τῶν δὲ φρονέων ἡμῶν.

Ἐν ἔλκεται τῶν δὲ ἡμῶν, τῶν δὲ αὖτ' ἡμῶν.

Εἰ μὲν γὰρ ἡμῶν μὲν αὖτ' ἡμῶν οἷός ἐστιν ἡμῶν.

Καὶ τῶν δὲ ὁρῶν φρονέων ἡμῶν ἐκλεῖψαι νέετο.

Ἐργῶν αὖτ' αἰδῶς τῶν δὲ φρονέων διεφθάρη.

990

991

1000

1001

1010

1015

1020

Nunc

Tamen necesse est veniente calamitate
Linguae me solvere, ut loquar. primum autem inci-
piam dicere, inde.

Vnde me prius adortus es ut perditurus,
Et non contradicendum. intueris hoc lumen.

Et terram? in his non est vir me

Castior natus, etiam si tu neges.

Nam primum quidem novi colere deos,

Et uti amicis, qui non conantur iniuria me afficere,

Sed in quibus est pudor, neque nuntiare mala noni,

Neque vicissim operam mea nauare in rebus turpibus,

is, qui turpibus utuntur, ac delectantur.

Preterea non sum devitor familiarium, pater:

Sed idē sum amicis tā absentibus, quam praesentibus.

Vnius vero criminis sum immunis, quo me nunc cepit-

se, cuius me convicisse putas.

In hunc enim diem meum corpus est purum a thala-

mo, i. are Venerea

Neq; novi hunc Veneris actū, nisi verbis audiens,

Picturaque cernens neq; enim haec spectare

Promptus sum, habens animum virginalem.

Si vero mea pudicitia tibi forte rem non persuadet,

Oportet te ostendere quo modo perierit.

Utrum huius corpus pulchritudine superaret

Omnes mulieres, an me habitaturū tuam domū

Sperauerim accepto haereditario lecto.

Srultus enim fuisset, & plane desipiens.

An hoc feci, quod regnare iucundum sit castis?

Minime profecto, nisi mentes corruerit

Hominum, quibus placet, monarchia.

Ego enim in certaminibus quidem Graecis vincere

Primus vellem, in vire vero secundus

Cum optimis amicis semper vivere feliciter.

Rem enim feliciter gerere sic licet, periculum n. absens

Maiorem tyrannide largitur voluptatem.

Vnum mearum rationum argumentum a me nō est di-

ctum, cætera vero habes.

Si enim esset mihi testis, qualis ego sum.

Et certarem ista lucem vidente, i. vivente.

Reipsa videres malos, si indagares.

990

995

1000

1005

1015

1020

Nunc

Nūc vero Iouem custodē iurisiurandi, & hoc solū terre
Iuro, me nunquam attigisse tuam coniugem, [1025]
Neque voluisse, neque in mentem hoc mihi venisse.

Alioqui peream inglorius, infamis,
Sine ciuitate, sine redibus, exul errans in terra.

Et neque mare, neque terra recipiat meas [1030]
Carnes defuncti, si sum sceleratus vir.

An autem illa metuens, perdidit vitam,
Nescio. nam mihi non licet dicere ultra.

„Fuit casta, cum tamen re vera non posset esse casta.

„Nos vero habētes castitatē, ea nō recte sumus vti. [1035]

Eho. SuffICIENTEM dixisti crimina obiecti depulsionem, *cau-*
saque defensionem,

Quia iusiurandum praeuisti, nō leuē deorum fidem.

The. Nonne hic est incantator, & praestigiator,

Qui confidit iusiurandi religione, se meum

Animū flexurum, cum patrē me ignominia affecerit? [1040]

Hipp. Atqui in te valde haec miror, pater.

Si enim meus tu esses filius, ego vero tuus pater,

Interfecissem profecto te, nec exilio multassem,

Si quidem ausus fuisses meam vxorem attingere. [1045]

The. Quam recte hoc dixisti, non sic morieris,

Sicut tu tibi ipsi hanc proposuisti legem.

„Festinata enim mors est gratissima infelici homini,

Sed ex patria terra exul errans, [1050]
In terra peregrina miseram vitam ages.

Hipp. Hei mihi, quid facies? neque tempus indicem

Contra nos recipies, sed me expelles e terra?

The. Ultra quidem Oceanum, & loca Atlantica,

Si quomodo possim: sic odi tuum caput. [1055]

Hipp. Neque iusiurandum, neque fidem, neque vatum

Dicta explorans, me indemnatum ex hoc agro eiciēs?

The. Haec epistola, fortitionem non expectans,

Acculat te fideliter. istis vero supra caput

Volantibus auius longum ego valere dico. [1060]

Hipp. O Dii, cur igitur non soluam meum os,

Qui a vobis, quos colo, perdor?

Haud igitur loquar. nam omnino non persuaderem

in, quibus me oportet eam persuaderē. Frustra

Ναῦ δ' ὅρκιον σοι Ζῆνα, καὶ πίδον χθονός

Ὀκνῶμι, τῶν σῶν μὴ πῶδ' ἀναιδέα γάμον.

Μή δ' αὖτ' ἐλθέτω, μή δ' εἰς ἐννοίαν λαβῶν.

Ἦτ' αὖ γ' ἐλοίμην ἀκλήϊας, ἀνώνυμος,

Ἀπολὺς, ἀοικος, φυγὰς ἀλιπτύων χθονός.

Καὶ μήτε πόντος, μήτε γῆ δέξει αἰτέ μου.

Σέρεος θανάτῳ, εἰ κηρὸς πέφυκε αἰήρ.

Εἰ δ' ἤδε δειμύνουσ' ἀπώλειαν βίον,

Οὐκ οἶδ'. ἐμοὶ γὰρ ἔτι μέγας λείπον πάρος.

Ἔσω φρονήσιν, σὺν ἔργου σωφρονεῖν.

Ἦμεῖς δ' ἐργαίεσσι, καὶ καλῶς ἐχθρομέγε.

Ἀρχοῦσαν εἴπας αἰτίαις δόπ

προφύλ,

Ὅρκους παραχρῶν, πίνιν καὶ σμικρὸν θῆον.

Ἀρ' οὐκ ἐπαδὸς ἐγὼς πέφυκε ὁδὸς,

Ὅς τῶν ἐμῶν πίποισιν ὁδοκρήσιαι

ἔνχλιν κρατήσιν, τὸν τεκόντ' ἀπικράσας

Καὶ σὺ δ' ἐκέρχεται ἑταίρῳ γαυμάζων πύπερ.

Εἰ γὰρ σὺ μὲν πῶς ἤδ', ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πῶς,

Ἐκ τῶν αἰτίαι σ' αὖτ' ἐν φυγῇς ἐζημίον.

Εἰσὶ γυναικὸς ἡξίαις ἐμῆς θιγαῖν.

Ὡς ἀξίον τοῦ εἴπας. ἐχέτω θανάτῳ.

Ὡς αὖτ' ἐν στυγρῇ τίνδε ἀπὸ θυγατρὸς νόμον.

Ταχὺς γὰρ αἰδὸς ῥέστος ἀνδρὶ δουλεύει.

Ἀλλ' ἐν πατρίδας φυγὰς ἀλιπτύων χθονός,

Ἔνχλιν ἐπ' αἶαν λυαῖον ἀντλήσας βίον.

Μισθὸς γάρ ἐστιν ἔτος ἀνδρὶ δουλεύει.

Οἶμοι. πῶς δ' αἰδὸς; ἐδὲ μὲν νύτῃ χθονός

Διέξῃ καὶ ἡμῶν, ἀλλὰ μὴ ἐξέλαιος χθονός;

Πίποισιν πόντος, καὶ πόπιν ἀτλαντικῶν,

Εἰ πῶς δυναίμην. ὥς σὺν ἐχθροῖς κήρ.

Οὐδ' ὅρκον, ἐδὲ πίνιν, ἐδὲ μέν τινα

Φήμεις ἐλίζεαι, ἀκρίαν ἐκβαλεῖς με γῆς;

Ἦ δὲ λῆτος ἤδε, κλήρον καὶ δεδωκεμένη,

Κατηγορεῖ στυγρῇ. τῶς δ' ὑπὲρ κήρ

Φοιτῶντες ὅρως πόλιν ἐγὼ χεῖρην λείω.

Ὡς τοῖ, πῶς δ' ἐπὶ τῶν ἐμῶν ἀπὸ στυγρῆς

Ὅς γὰρ ὑπὲρ ὑμῶν, ἐς σέβας, δόκον μῆτι

Οὐδ' ἔτι. πάντως καὶ πίνωμι αὐτοῖς

με δέω.

- Μάτλω δ' αὖ ὄρκους συγχάμει, δὲ δ' ὄρκους.
 θη. Οἶμοι. τὸ σενὸν ὡς μὲν δόποτι νῆα τὸ σόν.
 Οὐκ εἰ πατρώας ὡς πατρὸς γῆς ὁδοῖς;
 ἰπω. Ποῖ δ' ἦται τλήμων πρὸς φέροντα; πῖνος ξένων
 Δόμους ἰσμεῖ, τῇ δ' ἐπ' αἰτία φουγῶν;
 θη. "Ὅς τις γυναικῶν λυμῶνας ἤδε τιμῶν
 Ξένους καμίζων καὶ ξυνοικητὸς κακῶν.
 ἰπω. Αἰ, αἰ. πῶς ἡ πάρος διακρύβων τ' ἐχρῆς τόδε,
 Εἰ δὴ καὶ τὸς τε φαίνομαι, δοκῶ τέ σοι.
 θη. Τότε σπείζεις καὶ παρὰ γυναικὶ ἐχρῆς,
 "Ὅτ' εἰς πατρὸς αὐλοῦν ὑπελάζεις ἐτλης.
 ἰπω. "Ὡ δὲ μοι τ' εἴ γε φησὶ γυναικὶ ὑποσπείζεις.
 Καὶ μερτυρήσας εἰ καὶ πρὸς πῖνον αὐτὴν.
 θη. Εἰς τὰς ἀφῶνας μερτυρῶς φούρης, σαρφῶς
 Τόσ' ἔργων, ἃ λέγεις, σε μὲν ὁφείλει.
 ἰπω. Φεῖ. εἰδ' αὖ ἐμὲ τὸν παρὰ βλάπην ἐνυμῶνα
 Σπείζεις, ὡς ἐδὲ κρυπτοῖ, οἷα παρὰ γυναικὶ.
 θη. Πολλὰ γὰρ μετὰ τὸν σπῆν ἡσυχῆς σέβεις,
 "Ἡ τὰς τελευτὰς οἷα δρῶν, διχῆμος ὢν.
 ἰπω. "Ὡ δὲ τάλαντα μὴ τέρε, ὡς περὶ γυναικὶ,
 Μηδὲ τίς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόσος;
 θη. Οὐχ ἐλξείτ' αὐτὸν δ' αὖτις; σαρφῶς τε
 Πάλαξ ξενόδοχ' τὸν δὲ παρὰ γυναικὶ.
 ἰπω. Κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμὸς γὰρ δίκαιος.
 Σὺ δ' αὖτος, εἰ σοὶ θυμὸς, ἐξ ὧν χθονός.
 θη. Δράστω πάθ' εἰ μὴ τοῖς ἐμῶν πείσῃ λόγους.
 Οὐ γὰρ τις οἶκος σῆς μὲν ἐπὶ ἔρχεται φυγῆς.
 ἰπω. Ἀρρην, ὡς εἰσιν. ὡς πάλαξ ἔγω.
 "Ὡς οἶδα μὲν ταῦτ'. οἶδα δ' ἔχ', ὅπως φέρεται.
 "Ὡ φιλοῦται μοι δ' αὖτις Ἀθηναίος καὶ ἑρως.
 Σωτήρις, συκνώμας, φάσξ' ἐμὸς δὲ δὴ
 Κλέωνας Ἀθηναίος, ἀλλὰ χαίρει τῷ πόλιν,
 Καὶ γὰρ ἔρεχθ' ἔρεως, ὡς πῶν Τροίαν ἔλκειον,
 "Ὡς ἐκείνη τὸν πόλιν ἔχ' αὖ δ' αὖτις ἔλκειον,
 Χαίρει ὑπὸ τῶν γὰρ σ' εἰσέρων παρὰ γυναικὶ.
 "Ἦτ' ὡς οἶμοι τῆς δὲ γῆς οὐκ ἐλπίς,
 Προσέπειδ' ἡμῶς, καὶ πῶς μὲν πῶς χθονός,
 "Ὡς ποτ' ἄλλον ἀνδρᾶ σαρφῶς ἐστέρων
 "Ὅψιδε, καὶ μὴ ταῦτ' ἐμὸς δοκῶ πατρὶ.

- Frustra autem confunderē iusiurandum, quod iuravi.
 The. Hei mihi, quam me interficiet tua sanctimonia,
 Nō labis quā celerime extra patrum solum? 1063
 Hipp. Quo igitur miser me vertam? cuius hospitibus
 Domum ingrediar, propter hoc crimen exulans?
 The. Qui libenter corruptos coniugum
 Recipit peregrinos, & eos qui cohabitāt cum malis.
 Hipp. Heu heu, hoc afficit hepar, & hoc prope lachrymas est,
 Quod iam malus apparo, & videor tibi. 1070
 The. Tunc oportebat gemere, & providere,
 Cum ausus es iniuria afficere uxorem patris tui.
 Hipp. O domus utinam mihi vocem edere posses,
 Et testareri, an sim malus vir. 1075
 The. Confugis ad testes mutos? clare
 Haec res, quæ non loquitur, indicat te esse malum.
 Hipp. Heu, utinam liceret mihi me ipsum aspicere coram
 Stantem, ut deplorarem qualia mala patior.
 The. Multo magis assuefecisti te ipsum colere, 1080
 Quam pietatem exercere erga parentes iuste.
 Hipp. O mater infelix, ô acerba progenies,
 Nemo meorum amicorum sit vnquam nothus.
 The. Non trahetis eum serui? non auditis
 Me iam pridem iussisse hunc in exilium pellic? 1085
 Hipp. Plorans igitur aliquis ipsorum me tanget.
 The. Tu vero ipse, si tibi animus est, expelle me ex hac terra.
 Faciam hæc, nisi meis pareas verbis.
 Hipp. Nulla enim misericordia tui me subit exilii.
 Statutum est, ut videtur. O me miserum, 1090
 Quia scio quid hæc, nescio tamē quomodo hæc efficiā,
 O charissima mihi dearum, filia Latonæ,
 Cohabitatrix, socia venationis, fugiemus igitur
 Inclytas Athenas: sed valeat urbs, 1095
 Et terra Erechthei, ô solum Træzenium,
 Quā multa habes iucunda ad pubertatē trāsfigendam,
 Vale. Postremum enim te videns alloquor.
 O iuvenes, quos æquales habui in hac terra, ite.
 Salutate nos, & deducite ex hac terra. 1100
 Quia non alium me castiorem hominē vnquam
 Videbitis, etiam si hæc non videantur patri meo. 1105
 W P O.

EPODICA.

Strophe I.

- Ch. 1 Certe valde mihi deorum
2 Curæ, quoties animum subeunt,
3 Dolores, ac mœrorem auferunt.
4 Prudentiam vero quandam spe celans, fouensq; 1105
5 Deficio, & fortunæ hominum,
6 Et facta intuens.
7 Alia enim aliâs incertis vicibus mutantur.
8 Et hominibus variatur vita
9 Semper multis erroribus obnoxia. 1110

Antistrophe I.

- 1 Vtinam mihi precanti
2 Diuinitus fatum hoc concedat,
3 Fortunam cum diuitiis,
4 Et animum non senescentem curis:
5 Et existimatio neque eximia, neque etiam 1115
6 Mala contingat.
7 Faciles vero mores in crastinum
8 Tempus semper immutans, temporiq; seruiens,
9 Vitam beatam degam, 1120

Strophe II.

- 1 Non amplius enim puram
2 Mentē habeo. Video enim multa præter spem accideri
3 Postquam ciuitatis Græcæ
4 Athenarum clarissimam stellam
5 Vidimus, vidimus ob patris iram
6 In aliam terram mitti. 1125
7 O arena vrbani littoris,
8 Et saltus montane, quo cum canibus
9 Celeribus Hippolyte ascendisti,
10 Cum dea feras interficiens,
11 Circa castam Dictynnam. 1130

Antistrophe II.

- 1 Non amplius iugum
2 Equorum Venetorum conscendes,
3 Ad cursum circa paludes in officio
4 Continens pede equos destinatos exercitiis. 1135
5 Et vigilans Musa sub iugo chordarum
6 Definet, melosq; sistet in domo paterna. 7 Sine

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφή α'.

- 1 Ἡ μίζα μοι πὲ θεῶν
2 Μελιδήμαθ' ὅταν φρίνας ἔλθῃ,
3 Δύπαις περιαρρεῖ.
4 Ζώῃσιν δὲ πν' ἱλπίδι κούθων.
5 Λείπομαι, ἐν τε τύχαις θνατῶν,
6 Καὶ ἐν ἔργῳ λούσων.
7 Ἄλλα γὰρ ἄλλοι ἀμείβῃ.
8 Μὲ δ' ἴστανται ἀδράσιν αἰῶν,
9 Πολυπλάνητος αἰεὶ. 1105
1110

Ἀντίστροφή α'.

- 1 Εἴθε μοι δόξα μὲν
2 Θεῶν τὰ δὲ μοῖρα παράχοι,
3 Τύχῃ μετ' ὅλβῳ,
4 Καὶ ἀγήρευον ἀλγεσι θυμῶν.
5 Δόξα δ' μήτ' ἀτρικῆς, μήτ' αὖ
6 Παροσμῶς ἐνείη.
7 Ρᾶ δ' αἰετ' ἦθεα τὸν αἰῶνα
8 Μελιβαλλομένοιο χροῖον αἰεὶ,
9 Βίον σωδότηροισιν. 1115
1120

Στροφή β'.

- 1 Οὐκ ἐπὶ γὰρ κατὰ κράν
2 Φρίν' ἔχω. παρὰ δ' ἱλπίδι λούσων,
3 Ἐπὶ τὸν ἱππῶνα
4 Φανερώτατον ἀστὲρ Ἀθήνας,
5 Εἰδομένοιο δὲ πᾶσι πατρὸς ὄρχαας
6 Ἄλλαν ἐπ' αἰῶν ἱμῶν.
7 Ὡς ψάμαθοι πολὴ πῶδος ἀκρόασι,
8 Δρυμὸς τ' ὄρχος, ὅδε κυνῶν
9 Ωκυπόδων ἐπίβας
10 Θεῶν μέντοι θήρας ἐν αἰῶνι,
11 Δικτυωνῶν ἀμφὶ σιμένα. 1125
1130

Ἀντίστροφή β'.

- 1 Οὐκ ἐπὶ συζυγίᾳ
2 Πῶλῳ ἐν ἵππῳ ἐπιβάσῃ,
3 Τὸν ἀμφὶ λίμνας τρέχον
4 Καταχρῶν ποδὲ γυμνάδας ἵππων.
5 Μοῖσιν δ' αὖ πῶς ἔτα' ἀντὶ γὰρ χροῖον
6 Ἀχέει πατὴρ αἰῶν ἀνδρῶν. 1135
7 Ἀπ' -

Plorantes. nam venit nuncius quidam, dicens 1175
Quod non amplius in hac terra versurus esset pedem,
Hippolytus, habens a te mandatum miseri exilii.
Ipse venit ferens idem carmen lachrymarum
Nobis ad littus, maximus autem a tergo sequens 1180
Cœtus amicorum æqualium simul ibat.
Tandem vero dixit fedatis luctibus,
Quid ista deploro? obtemperandū est verbis patris.
Iungite equos ferentes iuga curribus
Serui, non enim amplius est mihi hæc ciuitas. 1185
Inde tamen omnes festinabant.
Et dicto citius apparatos
Equos ad dominum ipsum stitimus.
Apprehendit vero manibus habenas a sede curtus,
Ipsis ocreis ornans pedem.
Et primum quidem diis dixit passis manibus, 1190
Iupiter peream, si malus sum vir,
Sentiat autē pater quomodo nos ignominiose tractet
Vel mortuos, vel lucem intuentes, i. viuos.
Deinde accipiens stimulum in manus, admouit 1195
Equis simul. nos vero ministri pone currum
Prope frena sequebamur dominum.
Illa via, quæ fert rectā ad Argos, & Epidaurum.
Sed postquam intrauimus in locum desertum,
Est quoddam littus e regione huius terræ, 1200
Situm iam ad mare Saronicum.
Inde quidam sonitus ex terra, sicut vox Iouis,
Emisit vehementem fremitum, horribilem auditum
Caput autem statuerunt erectum, & aurem in cælum
Equi. Erat vero in nobis metus iuuenilis, 1205
Vnde nam esset sonitus, sed in marinum
Littus intuentes, vidimus ingentem
Fluctum cælo hærentē, i. valde sublimē, vt adimeretur
Meis oculis prospectus littoris Scironii.
Texit autem Isthmum, & petram Æsculapii: 1210
Deinde vero intumescens, & vndique spumam
Plurimam effundens cum sonitu, marino æstu,
Venit ad littus, vbi erant quadrigæ:
Et cum ipsa procella, & graui tempestate,
Fluctus ille exposuit *humū* taurum, ferum monstrum,
Cuius

Κλάοντες. ἤλθε γάρ τις ἀρχαῖος λέγων,
Ὅς οὐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδε ἀναστρέφοι πόδας
Ἰππολύτος, ἐκ σοῦ τλήμενος φύρας ἔχων.
Ὁ δ' ἤλθε ζωτὸν δακρυῶν φέρον μίλῳ
Ἡμῖν ἐπ' ἀκτῆς, μετὰ καὶ ὀπισθοποῦς
Φίλων ἀμ' ἐσθλ' ἡλίκων οὐμήγουσι.
Χρόνῳ δ' οὐ ποτ' εἶπ' ἀπυλλοχῆς γῶν,
Τί τούτ' ἀλύως κῆστον πεπλεγμένον
Εὐτυχῶς δ' ἵππους ἄρμασι ζυγὰ φέροντες,
Δμῶες. πόλις γὰρ οὐκ ἔτ' ἔστιν ἡδε μοι.
Τὴν γένδε μὲν τοι πάς ἀνὴρ ἠκίετο.
Καὶ γῆστον, ἢ λίγην, ἐξήρτη μῆρας
Πῶλως παρ' αὐτὸν διασώτῃω ἐστειλέμην.
Μάρεπ' ἵδ' ἡρώων λυγρὰς ἀπ' αὐτοῦ γῆρας,
Αὐταῖσιν δ' οὐδ' ἄλλῃσιν ἄρματα πόδας.
Καὶ σῶσθαι μὲν τοῖς εἶπ' ἀπ' ἀπύχας χεῖρας,
Ζεῦ, μηκέτ' εἴλω, εἰ κηκὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
Αἰδοῖτο δ' ἡμῶς ὡς ἀπ' ἀμύζῃ, πυτῆρ,
Ἥτοι θανόντων, ἢ φάος δεδορκένων.
Καὶ τῷ δ' ἐπὶ κέντρον εἰς χεῖρας λαβῶν
Πῶλως ὁμωρτή. σῶσασθαι δ' ὑφ' ἄρμασι
Πίλας χαλκῶν εἰσὶν ἰσχυρὰ δεσπότη,
Τῷ δ' οὐδ' ἄρ' Ἀργεὺς καὶ πιδ' αὐρεῖας ὁδόν.
Ἐπὶ δ' ἱρήμεν χρόνον εἰσὶν ἀπ' ἀμύζῃ,
Ἀκτὴ τις ἐπὶ τῇ περὶ τῆς ἀκτὸς γῆρας,
Πεγὴ πόντον ἡδὴ κέκρυψε Σαρωνικόν.
Ἐν γέν τις ἡρώ χροῖας, ὡς φωνὴ Διὸς,
Βαρύν βρομὸν μετ' ἡμέας, φρεσὶ δὲ κλύει.
Ὀρθὸν τε κροῖ' ἐστηκὼν, ὡς τ' εἰς ἕρποντον
Ἰπποῖ. παρ' ἡμῖν δ' ἡλὶ φάος νεανικῆς,
Πόθεν πότ' εἴη φθόγγος, εἰς δ' ἀλγερὸς οὐδ' ἔστι
Ἀκτὴ δ' ἀπ' ἀμύζῃ, εἰς δ' ἀμύζῃ, εἰς δ' ἀμύζῃ
Κῦμα ἔρποντον σφελίζον, ὡς ἀπ' ἀμύζῃ
Σκέρων δ' ἀκτὴ δ' ἀμύζῃ, εἰς δ' ἀμύζῃ
Ἐκρυπτε δ' ἰσχυρὸν, καὶ πύσαν Ἀσκληπιοῦ.
Κάπητ' ἀνὸς ἡσυχίᾳ, καὶ πύσαν Ἀσκληπιοῦ.
Πολὺν καὶ χροῖας ποντίῳ φουρήματι
Χωρεῖσθαι ἀκτὴ, ὡς τῇ πύσαν ὡς τῇ πύσαν
Αὐτὰ δ' οὐκ ἀλύει, καὶ πύσαν ὡς τῇ πύσαν
Κῦμα ἔξ' ἡμέας ὡς τῇ πύσαν, καὶ πύσαν ὡς τῇ πύσαν

Ὅν πάρα μὲν ἔχων φησὶ μάλ' ὅσον ἔχον μὲν,
Φρικώδεις αὖτε φησὶ τ'· εἰσρωσὶ δ'
Κρείσσον' ἔμελλε δερζυμένων φάινετο.
Εὐθὺς δ' ἰππολοῖς δεινὸς ἐμπίπτει φόβος.
Καὶ δ' αὖτε μὲν ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι
Πολὺς ξυνοικῶν, ἥρπαι' ἰππολοῖς.
Ἐλκεῖ δ' ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Ἰμῶσιν εἰς τ' ἐπιπτεῖν δ' ἡρπαι' ἰππολοῖς.
Αἰδ' ἐν δ' αὖτε τ' ἐμῶν πυρρῶν ἡρπαι' ἰππολοῖς,
Βίαι φέρονται, ἔτε νικητῶν ἡρπαι' ἰππολοῖς,
Οὐδ' ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Μετὰ φέρονται, καὶ ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Γαῖαν ἔχον οἰκῶν ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Περὶ φαίνεται εἰς τὸν ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Ταύρος, φέρονται τ' ἐμῶν ἡρπαι' ἰππολοῖς.
Εἰ δ' εἰς τ' ἐμῶν φέρονται, καὶ ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Σιγῇ πελάζων, αὖτε ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Εἰς τ' ἐμῶν, εἰς τ' ἐμῶν, καὶ ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Ἀψίδα πῖτος περὶ τ' ἐμῶν ἡρπαι' ἰππολοῖς.
Συμφύρται δ' ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Τραχὺν ἐπιπτεῖν, αὖτε ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Δισμῶν δ' οἰκῶν ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Σποδὺν μὲν ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Θραύων δ' αὖτε ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Σπῆτ' αὖτε ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Μὴ μὲν ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Τίς αὖτε ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Πολλοὶ δ' βυλῆντες, αὖτε ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Ελεπόμην δ' ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Τμητῶν ἰμῶσιν, αὖτε ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Πίπτει, βραχὺν βίον ἐμῶν ἰππολοῖς.
Ἰππολοῖς δ' ἐκρυφθῆναι, καὶ τὸν ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Ταύρος, λιπαρὸς ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Δοῖλος μὲν ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Αἰετὸς δ' οἰκῶν ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Τὸν δ' οἰκῶν ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Οὐδ' ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Καὶ πᾶν ἐν ἰδὴν ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.
Ποῦναι, ἐπὶ μὲν ἰππολοῖς ἐν ἡῖσι φόβος.

1215

1220

1225

1230

1235

1240

1245

1250

1255

Cuius sonitu terra omnis plena
Horribiliter resonabat. Intuentibus autem,
Hoc spectaculum apparebat maius aspectu nostro.
Statim autem equos grauis inuasit metus.
Et dominus quidem in re equestri
Multum versatus, corripuit manibus habenas, 1220
Traxit autem (ut retum vir nauticus)
Equos loris retro flectens corpus.
Sed equi mordentes frenos, in igni factos, suis mandis
Violenter ferunt, neque manum rectoris, [bulis,
Neque lora, neque bene compactos currus 1225
Curantes. & si quidem in plana
Terra habens gubernacula flectebat cursum,
Apparebat antequam, ut currum Hipp. retro converteret,
Tauri, perterrefaciens infano metu quadriungui curium:
Quod si ferebantur versus petras animo fures, 1230
Tacite appropinquans, simul comitabatur currum,
Donec impiegit, & excussit,
Impellens circulum rotæ saxo.
Omnia autem erant confusa, fistulæque sursum
Rotarum saliebant, axiumque clauis. 1235
Ipse vero miser loris implicitus,
Trahitur vinctus vinculo inexplicabili,
Allisus quidem charum caput ad petras,
Cominuens vero corpus, & clamans horribilia auditu:
State o equi nutriti in meis præsepibus, 1240
Ne me perdat. o misera patris imprecatio.
Quis præsens vult seruare virum optimum?
Multi autem volentes, tardo pede
Eminus sequebamur. iste vero solutus e vinculis
Fractorum lororum, nescio quomodo 1245
Cadit, spirans adhuc exiguum vitam:
Sed equi occulati sunt, & infelix caput
Tauri, hand scio quomodo in terræ montosæ iugis.
Ego vero o rex, sum quidem famulus tuarum equorum,
Sed tamen eo nunquam adduci potero, 1250
Ut credam tuum filium esse improbum.
Neque si totum genus mulierum suspendatur,
Et aliquis literis impleat omnem in Ida monte
Sylvam, quandoquidem scio eum esse probum.

406 EVRIPIDIS HIPP. COR.

Cho. Heu heu. pfecte sunt calamitates nouorū malorū, 1251

„Nec est fatis, necessitatisque effugium. nec fatalis necessitas

The. Odio quidem viri, qui passus est hæc, [vitaris potest.

Delectatus sum istis verbis. nunc autem reueritus

Et deos, & illum, propterea quod est ex me natus,

Neque delector, neque indignor his malis. 1260

Kan. Quomodo igitur ferre, aut quid oportet misero

Nos facere, vt gratificemur animo tuo?

Cogita, sed meo consilio vsus.

Non eris crudelis in tuum filium infelicem.

The. Adfer te ipsum, vt videns coram 1265

Eum, qui negauit se polluisse meos lectos,

Verbis conuincā, deorumque calamitatibus, i. pœnis di-

MONOSTROPHICA. [iunius irrogatū.

Cho. Tu deorum inflexibilem animum,

„Et hominum ducis o Venus, simulque 1270

Puer varia decorus pluma circumfusus

Celerrimis alis.

Volitat enim super terram, & valde resonans

Salsum super mare.

Mulcetque Cupido, quem furenti corde 1275

Inuaserit alatus,

Aurofulgens, naturam

Catulorum in montibus degentium.

Et marinorum, & quæcunque terra a lit

Quam sol ardens videt,

Et viros. vniuersum enim 1280

Regium honorem Venus

Horum sola obtines.

Diana.

Iubeo te nobilem A gei

Filium audire. 1285

Diana vero filia Latonæ compellat te.

O Theseu, cur miser istis delectaris?

Cum iniuste interfeceris tuum filium,

Falsis verbis adductus vxoris,

Obscure. manifest. m vero nactus es cladem. 1290

Cur non sub terræ tartara occultas

Corpus erubescens,

Aut alatus sursum in aerem transferens vitam

Pedem

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ ΙΠΠ. ΣΤΕ.

407

Αἰ. αἰ. κίκαται συμφορὰν γίαν κακῶν.

1255

„Οὐδ' ἴα μέγας τῷ χρεὼν τ' ἀπαπαγή.

Μίσθ' ἄνδρ' αὐδρὸς τῷ πονητότος πίδε,

Λόγισσι ἡδὺν τοῖς δὲ. νῦν δ' αἰδοῦμαι.

Θεὸς τ' ἐκείν' οὐκ ἔστιν ἐξ ἐμοῦ.

Οὐδ' ἡδὸ μοι τοῖς δὲ, ἔτ' ἀπὸ μοι κακῶς.

1260

Πῶς οὐκ ἡμῶν, ἢ τὴν χρεὼν τὸν ἀθλίον

Δεσύνουσι ἡμῶς, σὴν χαλεπὸς φρενὶς

Φρόνις. ἡμῶς δὲ χρεὼν τὸν βυλόμενος,

Οὐκ ἔμοις εἰς σὴν πᾶσα δύσυχ' ἔστι.

Κομίζετ' αὐτὸν, ὡς ἰδὼν σὴν ὄμματα

1265

Τὸν πᾶν ἀπαρνηθέντα μὴ χρεὼν λίσσῃ.

Λόγους ἐλίσσῃ, δ' ἀμύμων τε συμφορᾶς.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ:

Σὺ πᾶν θεῶν ἀγκυπὼν φρενᾶ,

Καὶ βροτῶν ἀγῆς. Κύπρι. σὺν

Δ' ὁ ποικιλόπλοος ἀμφιβαλὼν

1270

Οὐκ ἔτα πῆλ'.

Ποταπὴν δ' ἐπὶ γῆν, δ' ἀχλὺν

Θ' ἀλμυρὴν ἐπὶ πόντον.

Θεὸν δ' ἔρω, ἢ μοινομένη κακῶς

Πᾶν εἰς φορμῶς,

1275

Χρυσόφαιος, φύσιν

Ορεσκόων σκυλαέων,

Πιλαζέων δ', ὅς τε γὰρ πέφ'.

Τῶν ἀλῖος αἰθρῶν δ' ἐκκεῖται,

„Λιδοῦν τε. συμπάντων δὲ

1280

Βασίλειδ' ἡμῶν Κύπρι.

Τῶνδε μοι κακῶν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Σὺ τὸν δὴ περὶ ἰδὼν Αἰζῆος κίλομα

Πᾶν δ' ἐπὶ γῆν.

Αἰθρᾶς δ' ἡ γῆ σ' Ἀρπυμὶς αὐδᾶ,

1285

Θητοῦ, πὶ πάλαι τοῖς δὲ στυγῆς

Πᾶν δ' ἐχ' ὁσίων σὴν λῶν κτείναις,

Υδὸ δὲ σὴν μύθοις πηδῶν ἀλδρῶν,

Αφ' αὐτῶν φανερὸν δ' ἔχεις ἀπει.

Πῶς ἐχ' ὑπὸ γῆς πύργους κρύπτεις

1290

Δίμους αἰχμηθεῖς.

ἢ πᾶν δὲ αὐτὸν μετὰ δὲ βίον,

Πήματα ἔξω πόδα τόνον ἀνέχεις;
Ὡς τίς ἀγαθούς ἀνδράσι, ἔσσι
Κτητὸν βίωται μέγας ἐστίν.

1291

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἄλκυον, Θεσπύ, σὺν κακῶν καὶ ὄντων.
Καὶ τοὶ πατρὸς σου γ' ἔδον, ἀλλ' ἡμεῖς δὲ σὲ.
Ἀλλ' εἰς τόδ' ἤλθον, παῖδες ἐμὲ δὲ ξυφρίνας.
Τὸ σὸς δίκαιον, ὡς ἴπ' ἀκλείας γάνοι,
Καὶ σὺς γυναικὸς εἰσπον, ἢ τὸ ὅπον πινῶ
Γενναῖότητά. τῇ γὰρ ἐχθρὸς ἦσθαι
Ἡμῖν, ὅσπερ πατρὸς γενεῶν ἡδονῇ,
Δηχθῆναι κένεσσις, παῖδες ἡρώδης σέθεν.

1300

Γνώμη ἢ νικῶν τῶν Κούρτων παρὰ μύθῳ.
Τροφὸν δὲ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς μὴ γυναικός.
Ἡ σὸς δὲ ὅρκα πινῶν σὺν κακῶν νόστον.

1305

Ὅσ' αἰσθῆται δὲ κακῶν, σὺν ἐφείστω
Λόγισται. Οὐδ' αὖ πατρὸς σέθεν κακῶν μύθῳ,
Ὅρκα πινῶν αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς μὴ γυναικός.

1310

Ἡ σὸς εἰς ἐλπίδα μὴ πείσῃ φεβερύθῃ.
Ψυδὸς γὰρ φεβερύθῃ, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς
Δόλοισι σὺν πινῶν, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.

31.

Οἱ μὲν. Α. δὲ καὶ σὲ Θεσπύ μύθῳ, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.
Τὸν γένετ' ἀνδρὸς, ὡς αὐτοὶ μὲν ἔχ' ἐχθρὸς.

1315

Ἀρσὶ δὲ πατρὸς τῆς αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.
Ὡς τῶν μίαν παρὰ τῶν αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς
Εἰς πόδα τόνον, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.

Πατρὸς μὲν οὖν σὺν πόδα, φεβερύθῃ καλῶς,
Ἐδὲ καὶ σὺν πόδα, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.

1320

Σὺ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ καὶ ἐμὲ φαίνῃ κακῶς,
Ὅς ἔστι πινῶν, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.

Ἐμὲ γὰρ, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς
Σκίψῃ γ' ἐνέμῳ, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.

32.

Ἀρσὶ δὲ πατρὸς τῆς αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.
Δίδοισι δὲ οὖν. Α. δὲ καὶ σὲ Θεσπύ μύθῳ, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.

1325

Ἐπ' ἐστὶ σὺν τῶν δὲ συγγραμμάτων συγγραμμάτων.
Κύρσις γὰρ ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.

Πληροῦται γυμνῶν. Ἡ σὸς δὲ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.
Ὅν δὲ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.

1330

Τῇ γὰρ ἔστιν ἡ σὸς, ἢ αἰλῆτ' ἔχ' ἐχθρὸς.
Ἐπὶ σὺν τῶν δὲ συγγραμμάτων συγγραμμάτων.

Οὐκ

Pedem hunc extra noxam sustines? *sistis?*

Quia cum bonis viris, tibi non

Possidenda est pars vitæ.

1295

Audi Theseu statum tuorum malorum:

Eti nihil proficiam, tamen dolore afficiam te.

Sed in hunc locum, i. huc veni, ut ostendā animum filii

Tui iustum, quod honeste sit mortuus,

1300

Et vxoris tuæ furorem, aut aliquo modo

Generositatem. A Dea enim inuisissima

Nobis, quotquot virginitas voluptati est,

Morta stimulis, amavit tuum filium.

Ratione autem superare Venerem conans,

1305

Nutricis perit non volens machinis.

Quæ tuo filio iureiurando interposito, *acceptaq; fide* in-

Hic aut, ut iustum erat, non obtē pabat [dicat morbum *Pho.*

Verbis, neq; rursus male tractatus a te,

Iritam fecit fidem iusiurandi, cum esset pius.

1310

Irritam fecit fidem iusiurandi, cum esset pius.

Illam vero timens ne proderetur,

Scripsit falsas literas, & perdidit

Dolo tuum filium: sed tamen rem persuasit tibi.

The. Heu heu. *Dia.* Mordet te Theseu hec oratio: sed expe-

Audiens quæ sequuntur, ut plus plores, [ēta,

An nō seīs te tres imprecationes ratas habuisse a patre?

Quarum vnam tu pessime transulisti

In filiū tuū, cū posses in inimicū aliquem *convertere.*

Pater quidem marinus, i. *Neptunus*, tibi bene volens

Dedit sicut oportuit, quemadmodum promisit.

1320

Tu vero & in illum, & in me malus videris,

Qui neque fidem, neque vocem vatium

Expectasti, neque explorasti, neque tempoti longo

Consultationem tribuisti: sed citius quā te oportebat,

Imprecationes emisisti in filium, eumque occidisti.

The. Domina peream. *Dia.* Fecisti atrociam, sed tamē

1325

Adhuc potes horum veniam consequi.

Nam Venus voluit, ut fierent ista,

Implens iram suam. Diis enim hæc est lex.

1330

Nemo vult occurrere, i. *adversari*, studio

Volentis, sed cedimus semper *alii aliis.*

Alioqui certo scito, si non timuissē Iouem;

Nun-

Nunquam venissem ego eo dedecoris,
Vt virum omnium mihi charissimum mortaliū.
Mori sinerem. Tuum vero peccatum,
Primum quidem ignorantia liberata malitia: 1335
Deinde vero vxor tua defuncta magnas consumpsit
Verborū probationes in epistola scriptas, vt tuū persuasit
Nūc maxime tibi hec mala cōfluxerūt, [deret animū.

„ Sed & mihi dolor adest. Pios enim Dii
„ Mori non gaudent: sed malos 1340
„ Cum ipsis liberis, & domo perdimus.

Chorus.

Atqui miser ille iam venit,
Corpus iuuenile,
Et flauum caput foede tractatus.
O qualis miseria in hac familia accidit. 1345
Geminus aedes

Luctus diuinitus tanquā furor quidā immissus occu-
Hipp. Heu, heu, heu, heu. [paus.

Infelix ego ob iniusti patris
Iniustam sententiam dilaniatus sum. 1350

Perii miser, hei mihi, hei mihi.

Dolores excitantur per meum caput,
Et in cerebro salit spasmus:

Sine, defatigatum corpus quiete recreem.

Heu, heu. ô odiosum iugū equorū, quos mea
Manu alui, 1355

Perdidisti me, & occidisti.

Heu, heu. per Deos serui placide

Contrectate manibus corpus laceratum.

Quānam astitit dextra lateribus? quānā hac attrectasti?

Apte me attollite. celeriter autē me domū trahite, i. por-
Infelicem, & execratum [tate.

Patris errore. Iupiter, Iupiter, hæc vides?

Ille ego castus, & cultor deorum, 1365

Ille, qui continentia cunctos supero.

Vado ad manifestam mortem, prorsus

Amisā vita.

Frustra vero labores pietatis

In homines exercui.

Heu, heu, heu, heu. 1370

Οὐκ αὖ ποτ' ἤλθον εἰς πόλιν αἰσχυρῆς ἐργῶ,
Ὡστ' αὐθιγα πάντων φίλων ἐμὸν βροτῶν,
Θανάτην ἐσέειπον. τί μιν σὺν ἀμφοτέροις,
Τὸ μὴ εἰδέναι μὲν, παρὲν ἐκλύει κακίας. 1335

Ἐπεὶ γὰρ ἡ θανάτου ἀνάλωσεν ζωὴν
Δόζων ἐλπίδος, ὥς τις σὺν πίστει φρίσσει.
Μάλιστα νῦν σοὶ που πόλιν ἱρώμενον κακῶν.

„ Λύπη δὲ καὶ μῦθος. Τὰς γὰρ δούλοισι θεοὶ
„ Οἴησκοντο ἔχειν ἄρματα. τὰς γὰρ μὲν κακῶν
„ Αὐτοῖς περνοῖσι καὶ δούλοις ἐξοχύνει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

„ Καὶ μὲν ὁ πάλαι ὅδε δὴ στήλην,

Σαρκεν νεκρῶν

Ζωνόν τε καὶ ὄψιν ἀλυσσάμεναι.

„ Ὁ πόρος οἰκῶν, οἷος ἐκείνου γὰρ. 1345

Δίδυμον μετὰ τοῖς

Πίνος θεῶν καὶ ἀληθῶν.

„ Αἶ, αἶ, αἶ.

Δύστην ὅτι ἐγὼ πάρος εἰς ἀδίκου

Χρησμοῦς ἀδίκου διελυμμένον.

„ Ἀπόλωλα πάντα, οἱ μοι, οἱ μοι.

Διὰ μοι κεφαλῆς αἰσίου ὀδύνας.

Καὶ γὰρ ἐγὼ κεφαλὴν πηδῶ σφάκαλος.

„ Ἰχθὺς, ἀπὸ ρηκῶς σὺ μὲν ἀνὰ πᾶσι.

„ Εἰ, εἰ, σὺ γὰρ ὄχλῳ ἱπποῖσι, ἐμῶς

Βόσκημα χερσὶ,

Διὰ μὲν ἐφ' ἡμεῶν, καὶ γὰρ ἐκτείναν.

Φεῦ, φεῦ. παρὲς θεῶν δ' αἰσίου ἀπὸ μοι.

„ Χερσὶς ἐλκυσσάμενος ἀπὸ τοῦ χερσίν.

„ Τίς ἐφίσηκεν δι' ἐλκὸς πλάσσει;

Προσφορὰ μὲν αἰσίου. σὺν τοῖς δὲ ἐλκυσσῶν 1360

Τὸν καὶ δ' αἰσίου, καὶ καὶ τοῦτον

Πατὴρ δὲ ἀμφοτέρων. Ζεῦ, Ζεῦ, πόλιν ὁρᾷς;

„ Ὅστις ὁ σέμνος ἐγὼ, καὶ θεοῖσι πάρος,

„ Ὅστις ὁ σὺν φροσύνῃ πάντας ἐπεὶ εἶχον,

Προσέειπον εἰς αὐτὸν στήλην καὶ κακῶν 1365

Ολίγους βίοντι.

Μόχθους δὲ ἄλλως τῆς δούλοισι

Εἰς αὐτῶν πᾶσι ἐπὶ νῆμα.

„ Αἶ, αἶ, αἶ.

EURIPIDIS HIPPOCRATES COR.

- The.** Vtinam vero fili pro te mortuus essem. 1410
Hipp. O dona acerba patris tui Neptuni.
The. Vtinā nunquā venissent mihi in meum os. [iratus]
Hipp. Quid vero? interfecisses me nihilominus, adeo tūc erat
The. Mēte. n. tūc eram? a Diis priuati. [deuouere posset.]
Hipp. Heu. vtinā et mortaliū gen^o Deos execrari, & viciissim
Dia. Sine. non enim, non sub caliginem terræ
Deæ Veneris ex cupiditate, inultæ; i. sine ultione
Irruunt iræ in tuum corpus,
Propter tuam pietatem, & bonam mentem.
Ego enim ipsius alium hac mea manu, 1420
Qui longe charissimus ipse fuerit mortalium,
His telis ineuitabilibus vlciscar.
Tibi vero ô miser, pro his malis,
Maximos honores in vrbe Træzenia
Dabo. nam puellæ innuptæ ante nuptias
Tibi tondebant crines longo tempore,
Præstantes maximum luctum lachrymis.
Semper vero virginum de te musicæ
Cantilenæ erunt, nec ignotus lapsus
In te amor Phædræ tacebitur.
Tu vero ô fili senis Ægei, suscipe 1430
Tuum filium in vlnas, & attrahe, i. complectere.
Inuitus enim eum perdidisti: homines vero
Consentaneum est peccare diis permittentibus.
Et te adhortor vt non odio prosequaris tuū patrē 1435
Hippolyte: tenes enim fatum, quo periisti.
Et vale. nam non fas est mihi intueri mortuos,
Neque polluere oculos animā efflātis, ac morientis an-
Video enim te iam vicinum esse huic malo. [helitu.] 1440
Hipp. Læta & tu vade beata virgo.
Longumque relinquo leuiter nostrum colloquium.
Rixas vero cum patre susceptas dimitto, sic te volente.
Nam & ante semper tuis obtemperavi verbis.
Heu, heu. venit mihi caligo iam in oculos. 1445
Accipe me pater, & erige corpus.
The. Hei mihi fili. quid mihi facis misero?
Hipp. Pexi, & iam video portas inferorum.
The. An moreris relinquens pollutam mentem meam?
Hipp. Nequaquam; quandoquidem te libero ab hac cæde. 1450

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠ. ΣΤΗ.

- 1410
1415
1420
1425
1430
1435
1440
1445
1450
1455
1460
1465
1470
1475
1480
1485
1490
1495
1500
1505
1510
1515
1520
1525
1530
1535
1540
1545
1550
1555
1560
1565
1570
1575
1580
1585
1590
1595
1600
1605
1610
1615
1620
1625
1630
1635
1640
1645
1650
1655
1660
1665
1670
1675
1680
1685
1690
1695
1700
1705
1710
1715
1720
1725
1730
1735
1740
1745
1750
1755
1760
1765
1770
1775
1780
1785
1790
1795
1800
1805
1810
1815
1820
1825
1830
1835
1840
1845
1850
1855
1860
1865
1870
1875
1880
1885
1890
1895
1900
1905
1910
1915
1920
1925
1930
1935
1940
1945
1950
1955
1960
1965
1970
1975
1980
1985
1990
1995
2000
2005
2010
2015
2020
2025
2030
2035
2040
2045
2050
2055
2060
2065
2070
2075
2080
2085
2090
2095
2100
2105
2110
2115
2120
2125
2130
2135
2140
2145
2150
2155
2160
2165
2170
2175
2180
2185
2190
2195
2200
2205
2210
2215
2220
2225
2230
2235
2240
2245
2250
2255
2260
2265
2270
2275
2280
2285
2290
2295
2300
2305
2310
2315
2320
2325
2330
2335
2340
2345
2350
2355
2360
2365
2370
2375
2380
2385
2390
2395
2400
2405
2410
2415
2420
2425
2430
2435
2440
2445
2450
2455
2460
2465
2470
2475
2480
2485
2490
2495
2500
2505
2510
2515
2520
2525
2530
2535
2540
2545
2550
2555
2560
2565
2570
2575
2580
2585
2590
2595
2600
2605
2610
2615
2620
2625
2630
2635
2640
2645
2650
2655
2660
2665
2670
2675
2680
2685
2690
2695
2700
2705
2710
2715
2720
2725
2730
2735
2740
2745
2750
2755
2760
2765
2770
2775
2780
2785
2790
2795
2800
2805
2810
2815
2820
2825
2830
2835
2840
2845
2850
2855
2860
2865
2870
2875
2880
2885
2890
2895
2900
2905
2910
2915
2920
2925
2930
2935
2940
2945
2950
2955
2960
2965
2970
2975
2980
2985
2990
2995
3000
3005
3010
3015
3020
3025
3030
3035
3040
3045
3050
3055
3060
3065
3070
3075
3080
3085
3090
3095
3100
3105
3110
3115
3120
3125
3130
3135
3140
3145
3150
3155
3160
3165
3170
3175
3180
3185
3190
3195
3200
3205
3210
3215
3220
3225
3230
3235
3240
3245
3250
3255
3260
3265
3270
3275
3280
3285
3290
3295
3300
3305
3310
3315
3320
3325
3330
3335
3340
3345
3350
3355
3360
3365
3370
3375
3380
3385
3390
3395
3400
3405
3410
3415
3420
3425
3430
3435
3440
3445
3450
3455
3460
3465
3470
3475
3480
3485
3490
3495
3500
3505
3510
3515
3520
3525
3530
3535
3540
3545
3550
3555
3560
3565
3570
3575
3580
3585
3590
3595
3600
3605
3610
3615
3620
3625
3630
3635
3640
3645
3650
3655
3660
3665
3670
3675
3680
3685
3690
3695
3700
3705
3710
3715
3720
3725
3730
3735
3740
3745
3750
3755
3760
3765
3770
3775
3780
3785
3790
3795
3800
3805
3810
3815
3820
3825
3830
3835
3840
3845
3850
3855
3860
3865
3870
3875
3880
3885
3890
3895
3900
3905
3910
3915
3920
3925
3930
3935
3940
3945
3950
3955
3960
3965
3970
3975
3980
3985
3990
3995
4000
4005
4010
4015
4020
4025
4030
4035
4040
4045
4050
4055
4060
4065
4070
4075
4080
4085
4090
4095
4100
4105
4110
4115
4120
4125
4130
4135
4140
4145
4150
4155
4160
4165
4170
4175
4180
4185
4190
4195
4200
4205
4210
4215
4220
4225
4230
4235
4240
4245
4250
4255
4260
4265
4270
4275
4280
4285
4290
4295
4300
4305
4310
4315
4320
4325
4330
4335
4340
4345
4350
4355
4360
4365
4370
4375
4380
4385
4390
4395
4400
4405
4410
4415
4420
4425
4430
4435
4440
4445
4450
4455
4460
4465
4470
4475
4480
4485
4490
4495
4500
4505
4510
4515
4520
4525
4530
4535
4540
4545
4550
4555
4560
4565
4570
4575
4580
4585
4590
4595
4600
4605
4610
4615
4620
4625
4630
4635
4640
4645
4650
4655
4660
4665
4670
4675
4680
4685
4690
4695
4700
4705
4710
4715
4720
4725
4730
4735
4740
4745
4750
4755
4760
4765
4770
4775
4780
4785
4790
4795
4800
4805
4810
4815
4820
4825
4830
4835
4840
4845
4850
4855
4860
4865
4870
4875
4880
4885
4890
4895
4900
4905
4910
4915
4920
4925
4930
4935
4940
4945
4950
4955
4960
4965
4970
4975
4980
4985
4990
4995
5000
5005
5010
5015
5020
5025
5030
5035
5040
5045
5050
5055
5060
5065
5070
5075
5080
5085
5090
5095
5100
5105
5110
5115
5120
5125
5130
5135
5140
5145
5150
5155
5160
5165
5170
5175
5180
5185
5190
5195
5200
5205
5210
5215
5220
5225
5230
5235
5240
5245
5250
5255
5260
5265
5270
5275
5280
5285
5290
5295
5300
5305
5310
5315
5320
5325
5330
5335
5340
5345
5350
5355
5360
5365
5370
5375
5380
5385
5390
5395
5400
5405
5410
5415
5420
5425
5430
5435
5440
5445
5450
5455
5460
5465
5470
5475
5480
5485
5490
5495
5500
5505
5510
5515
5520
5525
5530
5535
5540
5545
5550
5555
5560
5565
5570
5575
5580
5585
5590
5595
5600
5605
5610
5615
5620
5625
5630
5635
5640
5645
5650
5655
5660
5665
5670
5675
5680
5685
5690
5695
5700
5705
5710
5715
5720
5725
5730
5735
5740
5745
5750
5755
5760
5765
5770
5775
5780
5785
5790
5795
5800
5805
5810
5815
5820
5825
5830
5835
5840
5845
5850
5855
5860
5865
5870
5875
5880
5885
5890
5895
5900
5905
5910
5915
5920
5925
5930
5935
5940
5945
5950
5955
5960
5965
5970
5975
5980
5985
5990
5995
6000
6005
6010
6015
6020
6025
6030
6035
6040
6045
6050
6055
6060
6065
6070
6075
6080
6085
6090
6095
6100
6105
6110
6115
6120
6125
6130
6135
6140
6145
6150
6155
6160
6165
6170
6175
6180
6185
6190
6195
6200
6205
6210
6215
6220
6225
6230
6235
6240
6245
6250
6255
6260
6265
6270
6275
6280
6285
6290
6295
6300
6305
6310
6315
6320
6325
6330
6335
6340
6345
6350
6355
6360
6365
6370
6375
6380
6385
6390
6395
6400
6405
6410
6415
6420
6425
6430
6435
6440
6445
6450
6455
6460
6465
6470
6475
6480
6485
6490
6495
6500
6505
6510
6515
6520
6525
6530
6535
6540
6545
6550
6555
6560
6565
6570
6575
6580
6585
6590
6595
6600
6605
6610
6615
6620
6625
6630
6635
6640
6645
6650
6655
6660
6665
6670
6675
6680
6685
6690
6695
6700
6705
6710
6715
6720
6725
6730
6735
6740
6745
6750
6755
6760
6765
6770
6775
6780
6785
6790
6795
6800
6805
6810
6815
6820
6825
6830
6835
6840
6845
6850
6855
6860
6865
6870
6875
6880
6885
6890
6895
6900
6905
6910
6915
6920
6925
6930
6935
6940
6945
6950
6955
6960
6965
6970
6975
6980
6985
6990
6995
7000
7005
7010
7015
7020
7025
7030
7035
7040
7045
7050
7055
7060
7065
7070
7075
7080
7085
7090
7095
7100
7105
7110
7115
7120
7125
7130
7135
7140
7145
7150
7155
7160
7165
7170
7175
7180
7185
7190
7195
7200
7205
7210
7215
7220
7225
7230
7235
7240
7245
7250
7255
7260
7265
7270
7275
7280
7285
7290
7295
7300
7305
7310
7315
7320
7325
7330
7335
7340
7345
7350
7355
7360
7365
7370
7375
7380
7385
7390
7395
7400
7405
7410
7415
7420
7425
7430
7435
7440
7445
7450
7455
7460
7465
7470
7475
7480
7485
7490
7495
7500
7505
7510
7515
7520
7525
7530
7535
7540
7545
7550
7555
7560
7565
7570
7575
7580
7585
7590
7595
7600
7605
7610
7615
7620
7625
7630
7635
7640
7645
7650
7655
7660
7665
7670
7675
7680
7685
7690
7695
7700
7705
7710
7715
7720
7725
7730
7735
7740
7745
7750
7755
7760
7765
7770
7775
7780
7785
7790
7795
7800
7805
7810
7815
7820
7825
7830
7835
7840
7845
7850
7855
7860
7865
7870
7875
7880
7885
7890
7895
7900
7905
7910
7915
7920
7925
7930
7935
7940
7945
7950
7955
7960
7965
7970
7975
7980
7985
7990
7995
8000
8005
8010
8015
8020
8025
8030
8035
8040
8045
8050
8055
8060
8065
8070
8075
8080
8085
8090
8095
8100
8105
8110
8115
8120
8125
8130
8135
8140
8145
8150
8155
8160
8165
8170
8175
8180
8185
8190
8195
8200
8205
8210
8215
8220
8225
8230
8235
8240
8245
8250
8255
8260
8265
8270
8275
8280
8285
8290
8295
8300
8305
8310
8315
8320
8325
8330
8335
8340
8345
8350
8355
8360
8365
8370
8375
8380
8385
8390
8395
8400
8405
8410
8415
8420
8425
8430
8435
8440
8445
8450
8455
8460
8465
8470
8475
8480
8485
8490
8495
8500
8505
8510
8515
8520
8525
8530
8535
8540
8545
8550
8555
8560
8565
8570
8575
8580
8585
8590
8595
8600
8605
8610
8615
8620
8625
8630
8635
8640
8645
8650
8655
8660
8665
8670
8675
8680
8685
8690
8695
8700
8705
8710
8715
8720
8725
8730
8735
8740
8745
8750
8755
8760
8765
8770
8775
8780
8785
8790
8795
8800
8805
8810
8815
8820
8825
8830
8835
8840
8845
8850
8855
8860
8865
8870
8875
8880
8885
8890
8895
8900
8905
8910
8915
8920
8925
8930
8935
8940
8945
8950
8955
8960
8965
8970
8975
8980
8985
8990
8995
9000
9005
9010
9015
9020
9025
9030
9035
9040
9045
9050
9055
9060
9065
9070
9075
9080
9085
9090
9095
9100
9105
9110
9115
9120
9125
9130
9135
9140
9145
9150
9155
9160
9165
9170
9175
9180
9185
9190
9195
9200
9205
9210
9215
9220
9225
9230
9235
9240
9245
9250
9255
9260
9265
9270
9275
9280
9285
9290
9295
9300
9305
9310
9315
9320
9325
9330
9335
9340
9345
9350
9355
9360
9365
9370
9375
9380
9385
9390
9395
9400
9405
9410
9415
9420
9425
9430
9435
9440
9445
9450
9455
9460
9465
9470
9475
9480
9485
9490
9495
9500
9505
9510
9515
9520
9525
9530
9535
9540
9545
9550
9555
9560
9565
9570
9575
9580
9585
9590
9595
9600
9605
9610
9615
9620
9625
9630
9635
9640
9645
9650
9655
9660
9665
9670
9675
9680
9685
9690
9695
9700
9705
9710
9715
9720
9725
9730
9735
9740
9745
9750
9755
9760
9765
9770
9775
9780
9785
9790
9795
9800
9805
9810
9815
9820
9825
9830
9835
9840
9845
9850
9855
9860
9865
9870
9875
9880
9885
9890
9895
9900
9905
9910
9915
9920
9925
9930
9935
9940
9945
9950
9955
9960
9965
9970
9975
9980
9985
9990
9995
10000
10005
10010
10015
10020
10025
10030
10035
10040
10045
10050
10055
10060
10065
10070
10075
10080
10085
10090
10095
10100
10105
10110
10115
10120
10125
10130
10135
10140
10145
10150
10155
10160
10165
10170
10175
10180
10185
10190
10195
10200
10205
10210
10215
10220
10225
10230
10235
10240
10245
10250
10255
10260
10265
10270
10275
10280
10285
10290
10295
10300
10305
10310
10315
10320
10325
10330
10335
10340
10345
10350
10355
10360
10365
10370
10375
10380
10385
10390
10395
10400
10405
10410
10415
10420
10425
10430
10435
10440
10445
10450
10455
10460
10465
10470
10475
10480
10485
10490
10495
10500
10505
10510
10515
10520
10525
10530
10535
10540
10545
10550
10555
10560
10565
10570
10575
10580
10585
10590
10595
10600
10605
10610
10615
10620
10625
10630
10635
10640
10645
10650
10655
10660
10665
10670
10675
10680
10685
10690
10695
10700
10705
10710
10715
10720
10725
10730
10735
10740
10745
10750
10755
10760
10765
10770
107

- Th. Τί φησ; ἀφ' ἧς αἰτίας με ἐλεύθερον;
i. πω. Τὴν τοξόδωμον Ἀρτεμιν μαρτύρομαι.
Th. ὦ φίλτατ', ὡς ἔχοναίς ἐμφανὴ κατ' ἐξ.
i. πω. ὦ χεῖρσι τοῦ σὺ, χεῖρσι ποικίλ' αἰτίαι.
Th. ὦ μοι φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς τε, καὶ γὰρ ἦς.
i. πω. Τοιῶνδε παίδων γησιῶν ἐν χερσὶν.
Th. Μὴ νῦν παρ' ἧς με τέκνον, αἰδέσθαι χερσέρας.
i. πω. Κακώτερον τούτῳ, ὅλῳ καὶ γὰρ αἰτίαι.
Κρύψον δὲ μοι παρ' αὐτοῖσι πύλαις.
Th. ὦ κλέην Ἀθηναίων, Παλλάδος δ' ὀλοήματα.
Οἷα σερήσι δ' αὐτὸς, ὦ τλήμων ἐγώ.
ὦς ποικίλ' Κῦπρι σὺν κακῶν μινύσσεια.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Th. Κοινὸν τὸ δ' αἴτιον πάνσι πολίταις
ἤλθεν αἰτίαις.
Πολλῶν δακρύων ἔστιν πίτυλ' ὄ.
,, Τῶν γὰρ μετὰ λῶν ἀξιοποιεῖς
,, Φήμην, μετὰ λῶν καὶ χερσίν.

Εὐριπίδου Ἱππολύτου Στεφανηφόρου.

ΥΠΟ.

- Th. Quid ais? dimittis me liberum a culpa necis? 1450
Hipp. Testor Dianam sagittis ferarum domantem.
Th. O charissime quam generosus es erga patrem.
Hipp. O pater vale, & tu vale plurimum.
Th. Heu mentem tuam piam, & bonam.
Hipp. Opta te consequi tales genuinos liberos. 1455
Th. Ne nunc deseras me fili, sed fortis sis.
Hipp. Fortis iam fui. perii enim pater.
Tegito autem faciem meam quam celerrime peplis.
Th. O celebres fines Athenarum, & Palladis,
Quali viro orbabimini, o ego miser. 1460
Quam saepe o Venus recordabor tua mala.

Chorus.

- Communis hic luctus omnibus ciuibus
Venit præter spem.
Multarum lachrymarum erit impetus.
» Nam præstantium virorum digni luctu, tristesq; 1465
» Rumores, hominum animos magis occupant, ac movent.

Finis Hippolyti Coronati.

Dd

ARGV.

ARGUMENTVM
ALCESTIDIS.

Apollo petit a Parcis, ut Admetus iam moriturus alium praberet, qui pro ipso moreretur, ut ipse iterum viveret tamdiu quam antea vixisset. Alceſtis autem coniux ſeipſam dedit illi periculo, neutro parente volente pro filio mori. Non multo poſt quam hic caſus accidit, Hercules interueniens, cum a famulo quodam didiciſſet ea quæ acciderant, accedit ad ſepulchrum, & cogit mortem diſcedere, ſub veſte autem occultat mulierem: Admetum vero rogat, ut eam ad ſe recipiat & custodiat. ſe enim dicebat cepiſſe eam præmium in pugna: non volente autem illo, reſurgens oſtendit ei quam lugebat.

PERSONÆ HVIVS
fabulæ ſunt hæ:

Apollo.	Alceſtis.
Mors.	Seruus.
Chorus.	Admetus.
Semichorus.	Eumelus.
Ancilla.	Hercules.
Alceſtidis.	Pheres.

Prologum autem agit Apollo.

EVRI

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ
ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.

Απόλλων ἤθελε το πῦρ τῶν μισθῶν, ὥστε Ἀδμήτος πᾶσι τοῖς μέλαισι, παρὰ τὴν πᾶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ πενηξέμενον, ἵνα ἴσῃ τῷ σπέρματι ζῆσαι. καὶ Ἀλκήστis ἡ γυνὴ ἐπιδόκεν ἑαυτῇ, μηδὲ τερρὴν ἵκανίαν ἐπὶ λήσει. ὡς ἴδεν τὸ παιδὸς ἀποθνήσκειν. μίτ' ἔτι πολὺ δ', ἥτις συμφορὰς ταύτης ῥηνομήτης, Ἡρακλῆς παρὰ γόμφῳ, καὶ μετὰ πᾶσι τοῖς θεοῖς πορεύσας τὰς εἰς τὴν Ἀλκήστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὴν πύλον. καὶ τὸν θάνατον ἀποθνήσκει ποιήσας, ἵδεν τὴν καλὴν πύλον γυναικῶν. τὸ δὲ Ἀδμήτῳ ἡξίε, λαβὼν τὴν θῆραν. εἰληφέναν δὲ πύλιν πάλιν ἀθλον ἔειπε. μὴ βυλορρυμὴν ἵκανίαν, ἀποκαλύψας, ἐδείξειν ἐν ἐπὶ γῆ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ᾠδῶν.

Απόλλων.	Ἀλκήστis.
Θάνατος.	Θεοποιῶν.
Χοροί.	Ἀδμήτος.
Ἡμιχόρον.	Εὐμηλῶν.
Θεοποιῶν.	Ἡρακλῆς.
Αλκήστιδος.	Φέρης.

Προλόγος δὲ ὁ Απόλλων.

Dd 2

EYPI

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

IAMBOL.

Δάματ' ἀδμήτῃ, ἐν οἷς ἐτλυν ἰγῶ
 Ὅσων τράπεζαν αἰνέσας, θεός
 πῶς ὦν.
 Ζεὺς γὰρ καὶ ἄλλοι πύθων τὸν ἱερὸν αἶπος,
 Ἀσκληπιδόν, σέρουσιν ἐμβάλων φλόγα.
 Οὐδ' ἄλλοι θεοί, τίς οὖν δὴ δὴς πυρὸς
 Κτείνω Κύκλωπας. καὶ μετ' ἡγεμένῳ πυτῆρ
 Θνητῶν παρ' ἀνδρῶν τῶν δ' ἀποιν' ἡ ἀκυσεν.
 Ελθὼν ἢ γὰρ αὖτις τῶν δ' ἰσοφύρουσιν ξένω.
 Καὶ τῶν δ' ἰσοφύρουσιν οἰκόν ἐς τὸ δ' ἡμέρας.
 Ὅσων γὰρ ἀνδρῶν, οἷον ὦν ἐπύρην,
 Παῖδες Φέρητος, ὃν ἡγεμὼν ἐρρύσαι μιν,
 Μοῖρας δολώσας. ἡγεμὼν δὲ μοῖρας θεῶν,
 Ἀδμήτῳ ἀδμήτῳ τὸν παρὰ τὴν ἐκφυγῆν,
 Ἀλλ' οὐδ' ἀλλὰ ξένω τῶν δ' ἰσοφύρουσιν.
 Πανταῖς δ' ἐλὶ γὰρ καὶ διὰ ξείνων φίλους,
 Πατέρας, γεραιῶν δ' ἡ σφ' ἐπικτε μετ' ἑσθ,
 Οὐχ εὖρε πολλὴν γυναικὸς, ἥ τις ἦν ἑλῶ
 Θανέειν σφ' αἰνέειν, μετ' ἑσθ' εἰσπαρῶν φῶς.
 Ἡ νῦν κατ' οἴκῳ ἐν χερσὶν βαρύνεται
 Ψυχρὰ ῥαυδοῦσα. τῇ δὲ γὰρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
 Θανέειν πᾶσι τῶν δ' ἰσοφύρουσιν βίᾳ.
 Εἰ γὰρ ἢ μετ' ἡμέρᾳ μὲν ἐν δὲ μοῖρας κίχῃ,
 Λείπει μετ' ἡμέρᾳ τῶν δ' ἐλὶ γὰρ τῶν δ' ἰσοφύρουσιν.
 Ἡ δὲ ἢ τὸν δὲ ἡγεμὼν εἰσπαρῶν πύλας.
 Ἰερὴ ἡγεμὼν τῶν δ' ἰσοφύρουσιν, ὅς νιν εἰς αἶδου δέμους
 Μέλῃ καὶ ξένω, συμμείτῳ δ' ἀφί-
 κειτο
 Φορβῶν τῶν δ' ἡμέρᾳ, ὃν ἡγεμὼν αὐτῶν χερσὶν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

ἦ. Α. α, α, α.
 Τί σὺ πῶς μετ' ἡμέρᾳ;

ΕΥΡΙΠΙΔΙΣ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

Apollo.

Domus Admeti, in qua sustinui ego
 Servilem mensam boni consulere, quamvis
 essem deus.
 Iupiter enim interfecto filio meo, autor fuit huius meae
 Aesculapio, pectoribus immisso fulmine. [servitutis,
 Cuius rei causa ego irat', fabros dialis ignis, i fulminis,
 Occidi Cyclopa: itaque me servire pater
 Mortalem apud virum horum pro multa coegit.
 Cū igitur venissem in hanc terrā, boues paui hospitis,
 Et servaui hanc domura vsq; in hunc diem.
 Pii enim viri pia domus erat,
 Admeti filii Pheretis, quem liberaui a morte,
 Parcis deceptis. promiserunt enim mihi deae
 Admetum praesentem mortem effugitum esse,
 Alio cadavere Inferis facta permutatione dato.
 Cumque omnes exploraret, & circumiret amicos.
 Patrem, & anum matrem, quae ipsum peperit,
 Neminem tamen inuenit praeter coniugem, quae vellet
 Mori pro ipso, & non amplius intueri hanc lucem,
 Quae nunc in aedibus manibus gestatur,
 Agens animam: eam enim in hoc die
 Fatale est mori, & discedere ex vita.
 Ego vero ne me piaculum in domo depræhendat,
 Relinquam aedium haec charissima tecta.
 Iam enim hanc Mortem video prope nos esse,
 Sacerdotem mortuorum, quae ipsam Admeti coniugem
 ad Orci domos,
 Est deductura: conuenienter autem aduenit,
 Hunc diem observans, quo fatale est eam mori.
 Mors.
 Ehem, ehem:
 Quid tu ad aedes has?

D d 3

Quid

Quid tu versaris hic
Phœbe? rursus iniuste facis. inferorum honores
Carpens. & minuens, vel tollens.
Non satis tibi fuit fatum Admeti
Impedire, Parcas dolosa
Decipiente techna? nunc vero quid hic iterum
Manum arcu armatam seruas?
Profecto hoc promisit, maritum liberatu-
ra se pro eo morituram, Peliae filia.

Apollo.

Bono sis animo. Ius enim & rationes bonas habeo.

M. Quid igitur arcu opus est, si iure agis?
Ap. Vsitatum est mihi semper hæc gestare.
M. An ut etiam iniuste his ædibus opituleris?
Ap. Angor enim calamitatibus amici viri.
M. Et defrauda bis me etiam hoc altero mortuo?
Ap. At ne illum quidem per vim tibi abstuli.
M. Quomodo igitur supra terram est, ac vivit, non autem
sub terra latet.

Ap. Quia vxorẽ pmutavit, ad quã abducẽdã tu nũc venis.
M. Et quidem abducam sub terram ad inferos.
Ap. Accipiens eam abi: nescio. n. an tibi persuadere possim.
M. Occidere videlicet illũ quẽ oportet ad hoc. n. instruẽ
Ap. Non. sed cunctantes senes interficere. [sumus.
M. Habeo rationem, & studium tuum.
Ap. Licetne igitur ut Alcestis ad senectutem perveniat?
M. Non licet: me quoque honore delectari putes.
Ap. Certe non plus vna anima poteris auferre.
M. Quum iuvenes obeunt, maiorem consequor gloriam.
Ap. Si vero anus moriatur, splendidius sepelietur.
M. Utilem diuitibus Phœbe legem ponis.
Ap. Quid dixisti? an etiam per imprudentiam sapiens es?
M. Redime ẽt, quib. facultas adest, ut senes morerentur.
Ap. An nõ igitur placet tibi dare mihi hoc beneficium?
M. Non cerẽ nosti enim meos mores.
Ap. Infenso hominibus, & diis inuisos.
M. Nõ possẽ omnia obtinere, quẽ nõ convenit te habere.
Ap. Certe tu mitesces, quanquam sis valde crudelis,
Talis vir ad hanc Phœretis domum venit,
Missus ab Eurystheo equestrem ad

Curum

Τὶ σὺ τῇδε πολὺς,
Φοῖβος; ἀδικεῖς αὖ, πρῶτος ἐνέρον
Ἀφαιζόμενος, καὶ καὶ παύων.
Οὐκ ἤρκει σὺ μοῖρην Ἀδμήτου
Διακωλύσας, μισῶς δολίᾳ
Σφίλων περὶ τῆς νύμφης τῆς αὐτῆς
Χέρου τοῦ ἥρην φερούσης ὀπλισίας,
ἢ τὸ δὲ ὑπὸ τῇ πόσιν ἐκλύσας.
Ὅτι αὐτὴν ἀποθνήσκου. Πιλιεῖ παῖς.

I AM B O I.

δοῦ. Θάρσιν δίκην τε, καὶ λόγους κεδνὰς ἔχω.
γῆ. Τὶ δὴ ταῦτα ἐρῶν, εἰ δίκην ἔχῃς;
δοῦ. Σωήτης αἰεὶ ταῦτα βασιλεὺς ἐμὸν.
γῆ. Καὶ βίβας δὲ γ' οἰκίᾳ ἐκδικῶς ἀποσφειλῶν;
δοῦ. Φίλῳ γὰρ ἀνδρὸς συμφορὰς βαρύνωμαι.
γῆ. Καὶ νοσφίεως μὲς τῶν δένδρεσσιν ἐκρυβῶ;
δοῦ. Ἀλλ' ἔσθ' ἐκείνον αἰὲς βίαν σ' ἀφειλόμην.
γῆ. Πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔστι

χθονόσι;

δοῦ. Δέμωρτ' ἀμείψας, ἡδὲ σὺ νῦν ἡκίς μέτα.
γῆ. Καὶ περὶ μοῖρην γὰρ νεκρῶν τὸν χθονόσι;
δοῦ. Λάβων ἰδὲ γὰρ οἱ δὲ αὐτὴν ἐπίσταμαι σε.
γῆ. Κτείνῃ δὲ αὐτὴν χερσὶν; τῷ γὰρ τὸν νεκρὸν
δοῦ. Οὐκ ἀλλὰ τοῖς μέγιστον θάνατον ἐμὸν ἀλῆν.
γῆ. Ἐχὼ λόγον γὰρ, καὶ ἀποθνήσκου σέθεν.
δοῦ. Ἐς οὖν ὅπως Ἀλκῆστις ἐς γῆρας μέλοις;
γῆ. Οὐκ ἐστὶ. πρῶτος καὶ μετὰ τὴν περὶ δόξαν.
δοῦ. Οὐτοὶ πολλοὶ γὰρ αὖ, ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.
γῆ. Νέων φθιόντων, μέζον ἀρνυμὴν κλέος.
δοῦ. Καὶ γὰρ αὖς ὀληται, πολλοὺς τε φθισσέτω.
γῆ. Πρὸς τῶν ἐχόντων Φοῖβος τὸν νόμον τίης;
δοῦ. Πῶς εἴπας; ἀλλ' ἢ καὶ σφὸς ἀλόγητος ὢν;
γῆ. Ὡτινὲς αὖ, οἷς παῖς, γηραιὸς θνήσκῃ.
δοῦ. Οὐκ οὖν δοκεῖ σὺ τῷδε μοι δυνάμει χεῖρας;
γῆ. Οὐδ' ἔστι. ἐπίσταμαι γὰρ τὰς ἐμούς τε σπουδὰς.
δοῦ. Ἐχθρὸς γὰρ θνητοῖς, ὅς τις ἐν γούρῳ.
γῆ. Οὐκ αὖ δυνάμει πέντ' ἔχῃ, ἀλλ' ὅς τις δέ.
δοῦ. Ἡ μὲν σὺ πάύσῃ. καὶ αὖτ' ὁ μὲς ὢν ἄρῃ,
Τοῖος Φέρητος εἴσι παῖς δομῶς αὐτῆς,
Ἐν γούρῳ πέντ' ἔχῃ, ὅς τις ἐν γούρῳ μέτα

De

Θημῶς

Ὀρχικαὶ Ὀρήκας ἐκ τῶν δυοῦν μέρων.
Ὅς δὲ ξενώγεις τοῖς δ' ἐν Ἀδμετῶν δόμοις,
βία γυναικὶ τῶν δ' ἐξ ἀνδρῶν.
Κεῖν' ἢ παρ' ἡμῶν σοὶ γνήσιον χάρις,
Δροσὶς δ' ὁμοίως τῶν τ' ἀπὸ γῆρας τ' ἐμῶν.
Πόλλ' αὖ σὺ λήξας, εἰδὼν αὖ πολλὸν λαοῖς.
Ἡ δ' αὖ γυνὴ κῆρτα ἐν εἰς ἄδου δόμοις.
Σπέρχον δ' ἐπ' αὐτῶν, ὡς καὶ ἔξωθεν ἐξίφθ.
Ἰεὺς γὰρ ἔτος τῶν καὶ χροῖος γῆρας,
Ὅτε τὸ δ' ἐγγὺς καὶ τοῖς ἀνδράσι τε γῆρας.
ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τί ποτ' ἡσυχία σὺ δὲ μελῶν γῆρας
Τί σείσθαι δόμοις Ἀδμετῶν;
ἡμι. Ἀλλ' εἰδὼν φίλων ἡς πύλας εἰδὼν,
Ὅς δὲ αὖ ἐν εἰς ποτὶ γῆρας φθιμῶν
Τῶν βασιλῆων γῆρας πινυῖν, ἢ
Ζῶν' ἐπ' αὐτῶν λαοῖς Πελίης παῖς,
Ἀλκῆς, ἐμῶν, πᾶσι τ' ἀέρι
Δόξα καὶ γυνή
Πόσιν εἰς αὐτῶν γῆρας ἡδὲ
ἡμι. Κλυτὴ γὰρ στερὰ γῆρας, ἢ χροῖος ἐκ τῶν
Καὶ σῆρας, ἢ γῆρας, ὡς περὶ ἀνδρῶν;
ἡμι. Οὐ γὰρ εἰδὼν πᾶσι ἀμφὶ πύλας.
Εἰ γὰρ μετὰ κυμῶν ἀέρι,
ἡμι. Ἰὼ Παιῶν, φανείης.
Ὅτ' αὖ φθιμῶν γ' ἐστὶ πᾶσι.
Γὰρ δὲ φθιμῶν γ' ἐστὶ οἶκον τέκος.
ἡμι. Πόθεν; σὺν αὐτῶν. τί γὰρ φανείης;
ἡμι. Πῶς αὖ ἐρημὸν τοῖς φθιμῶν Ἀδμετῶν
Κεῖν' ἢ αὖ ἐπ' αὐτῶν γυναικῶν;
ἡμι. Πυλῶν παρῶν δ' ἐχ' ὅρα
Πηγάς ὡς νομίζεσθαι
Γεγῆναι ἐπὶ φθιμῶν πύλας,
Καὶ περ' ἐπὶ αὐτῶν γυναικῶν
ὡς, αὖ δὲ νεκρῶν πινυῖν πινυῖν.
Ὅδ' αὖ πᾶσι νεκρῶν γυναικῶν.
ἡμι. Καὶ μὴν τὸ δὲ καὶ χροῖος ἡμῶν.
Ὅτι γὰρ σφ' ἐμῶν καὶ γῆρας.
ἡμι. Καὶ τί τὸ δ' αὐτῶν;

Currum abducendum Thraciæ ex locis frigidis.
Qui in his Admeti ædibus hospitio exceptus,
Per vim tibi hanc mulierem eripiet.
Nec vlla tibi a nobis erit gratia,
Et tamen hæc facies, & mihi eris inuisus.
Mors. Etiam si tu multa dicas, nihil tamen plus obtinebis,
Hæc enim mulier descendet in Plutonis domos.
Accedo aut ad eam, ut gladio sacra auspicer.
Iste enim est sacer diis inferis,
Cuius hic gladius lustravit capillum capitis.
Chorus.

Quodnam est hoc silentium ante atria?
Cur tacet domus Admeti?
Semi. An nullus amicorum prope est,
chor. Qui dicat utrum mortuam
Reginam lugere oporteat, an
Adhuc viuens lumen solis videat Peliae filia
Alcestis: quæ mihi quidem, & omnibus aliis optima
Mulier est visa
Semi. Erga suum maritum fuisse?
Semi. Auditne aliquis vel eiulatum, vel manuum strepitum
In ædibus, vel luctum, tanquam re confecta?
Semi. Imo vero ne vllus quidem seruorum
Stat ad portas.
Vtinam vero medius inter fluctus huius calamitatis,
O Pæan, & Apollo malorum auerruncator, appareas.
Semi. Non tacerem, si esset mortua: non
Enim iam ex ædibus cadauer elatum euauit.
Semi. Vnde hoc coniicias? nō gloriōr. quid tibi animū addit?
Semi. Quomodo solitarias exequias Admetus
Dilectæ coniugis peregrisset?
Semi. Non enim video ante fores
Fontanam (ut receptum est moribus)
Aquā cadaueri lauādo destinātā, & defunctorū forib.
Comaque nulla ad vestibulum sc- [tuorum].
Etā est, q̄ profecto accidunt, fieriq; solent in luctu mor-
Non lamentatur coetus iuuenilis mulierum.
Semi. Atqui hæc est rata dies,
Semi. Qua fatale erat eam sub terram ire, i. mori.
Quid vero hoc dixisti?

20. Ω τλήμην, οίως οἶος ὦν ἀμφοτέρωθεν.
21. Οὐπω τόδ' οἶδε δεσποτῆς, πρὶν αὖ πύλαι.
22. Ελπίς μὲν οὖν ἐστ' ἐπὶ σῶσιν αὖ βίον;
23. Πιστὸς μὲν ἦ γὰρ ἡμῖν βιάζεται.
24. Οὐκοῦν ἐπ' αὐτοῖς πρῶτος ταῖς ἀντιφορῶν;
25. Κόσμος γ' ἐτοίμος, ἥ σφ' ἐσσημαίψι πόσις.
26. Ἴστω νῦν δὲ κλέος γὰρ κατὰ νῦν μῦθον,
Γυνή γ' ἀρῆσθαι τῶν ὑφ' ἡλίου μακρῶν.
27. Πᾶς δ' εἴς τε ἀρετῆς, τίς δ' ἐναντιώσεται;
Τί γὰρ ἄνθρωπος τῶν παρὰ βίαν ἰσχυρῶν
Γυναικῶν; πῶς δ' αὖ μακρὸν ἐνδείξαι τὸ πρὸς
Πόσιν ἀνθρώπων, ἢ ἡλῆστον ἐκέρχυνται;
Καὶ τῶν μὲν μὲν δὴ πᾶσι ἐπίσταται πόσις.
Ἄ δ' ἐν δόμοις ἰδρῶσι, γυναικῶν κλύων.
Επὶ γὰρ ἡδὲ τ' ἔμελλεν τῶν κυρίων
Ἐχούσαν, ὅπως ποταμοῖς λούχον γρόα
Ελάσσει. ἔκ δ' ἰλοῦσαι κεδρίων δόμων
Εδὲ ἦται, καὶ σφ' ἔπεισεν ἡσυχία.
Καὶ εὖ καὶ ἀνδρῶν ἐπὶ τῶν, κατὰ τὸ ζῆτο.
Δίπλοισιν, ἐγὼ γὰρ ἔργον καὶ γὰρ χροῖος,
Πανύστατον σε ἀνταπαιτῶν αἰτήσασθαι,
Τίς γὰρ ὁρῶν δόμον τῶν, καὶ τὸ μὲν φίλον
Σύζευξον ἀλλοτρίον, τῇ δὲ γυναικὶ πόσιν.
Μηδ' ὡς παρ' αὐτῶν ἡ περὶ σφ' ἀπὸ λυγρῶν,
Θαυρὸν ἀνδρῶν περὶ δὲ, ἀλλ' ὁ δ' αὖ μὲν
Εν γὰρ πᾶσι τῶν περὶ δὲ ἐκ τῶν βίον.
Πανύστατον βίον, ὅπως ἂν ἀδμήτη δόμοις,
Προσέλθῃ, καὶ ἔπεισεν, καὶ ἀντιπύξασθαι,
Προσέλθῃ δὲ πρὸς τῶν μὲν φόνον,
Ἀκλῆστοις, ὡς ἐν ἀκλῆστοις, ὅπως τῶν
Κατὰ μετρίαν γὰρ τὸς δὲ εὖ φῶσιν.
Καὶ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ ἀντιπύξασθαι, ἔκ λ' ἔχεις.
Εἰ γὰρ δὴ δὲ ἀντιπύξασθαι, καὶ ἀντιπύξασθαι.
Ὡς λ' ἔχεις, ἐν γὰρ περὶ δὲ ἔχεις, ἐγὼ
Κορύμβησιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν, ὅπως ἐν γὰρ
Καὶ γὰρ ἔχεις, ὡς λ' ἔχεις, ὡς λ' ἔχεις, ὡς λ' ἔχεις.
Μόνον, ἀντιπύξασθαι, ὡς λ' ἔχεις, ὡς λ' ἔχεις.
Θηρὸν, ὡς λ' ἔχεις, ὡς λ' ἔχεις, ὡς λ' ἔχεις.
Σύφρον, ὡς λ' ἔχεις, ὡς λ' ἔχεις, ὡς λ' ἔχεις.
Κυνὶ δ' ἀντιπύξασθαι, πᾶσι δ' ἀντιπύξασθαι.

©φ.αλ.

Cho. O miser quali qualis existens uxore priuaris.
Anc. Nondum hoc scit dominus priusquam acciderit.
Cho. Nulla spes igitur seruandæ vitæ superest?
Anc. Fatalis enim dies violenter accedit. 145
Cho. Num igitur fiunt conuenientia vt in tali re?
Anc. Ornatus est paratus, quo eam sepeliet maritus.
Cho. Scito nunc ille quod gloriose morietur,
Longe optima mulier omnium, quæ sub sole sunt.
Anc. Quomodo vero non optima? quis, n. contradicet? 150
Quid conuenit aliud facere præstantissimam
Mulierē? quomodo, n. magis ostenderet vlla cōiux alia
Se magni facere maritum, quam si velit pro eo mori?
Et hæc quidem vniuersa ciuitas nouit.
At quæ domi egit, miraberis audiens. 155
Postquam enim sensit fatalem diem
Adesse, fluuiali aqua candidum corpus
Lauit, & accipiens ex cedrinis arcis
Vestem, & ornamenta, decore se ornauit,
Et stans ante aras precabatur: 160
O domina, ego enim ad inferos eo,
Postremum te adorans, petam, [quidē illorū, charam
Vt pupillorū meorū liberorū tutelā suscipias, & alteri
Iungas coniugem, alteri vero generosum maritum.
Neq; quemadmodū ipsoꝝ pares perit, sic etiā ipsorum
Morianur immatura morte liberi: sed felices
In solo patrio iucundam vitam impleant.
Ad omnes porro aras, quæ erant in ædibus Admeti,
Accessit, illasque coronauit, & precata est,
Auellens a myrti ramis comā, i. frondes myrteas decer-
Sine eiulatu, sine gemitu: neq; venturum pens. 170
Malum mutabat florentem colorem cutis.
Deinde vero irruens in thalamum, & in lectum,
Ibi tunc lachrymari cœpit, & dixit hæc:
O lecte, in quo virgineam solui ego 175
Puellæ zonam cum hoc viro, pro quo iam morior,
Vale: non enim te odi, perdidisti tamen me
Solam. Verita enim te prodere, & maritum,
Moriore alia vero aliqua mulier te possidebit,
Non quidem castior, sed fortasse felicior, 180
Osculabatur autem eum aduoluta, totus vero lectus
Ex

Ex oculis manante rigabatur proluvie.
 Postq̄ aut̄ multarū lachrymarū habuit satietatē, i. lach.
 Procehit extra thalamū, discedēs a lecto: [chr. satietatis
 Et sepe egressā ex thalamo, eodem sape rediit, 185
 Et abiicit se in lectum iterum atque iterum.
 Liberi vero a matris veste pendentēs
 Plorabant: illa vero suscipiens in vlnas,
 Salutabat alias alium tanquam iam moritura.
 Omnes autem famuli in ædibus plorabant, 190
 Dominam miserantes: illa vero dextram
 Porrigebat singulis, & nullus erat tam vilis,
 Quem nō alloqueretur, & cōpellaretur ab eo vicissim.
 Hæc mala sunt in ædibus Admeti. [rit, 195
 Et mortuus quidē periisset. nūc vero cū mortē effugeret
 Tamen tantū dolorē habet, cuius nūquā obliuiscetur.

Cho. Certe vexatus his malis gemet Admetus,
 Siquidem eum oportet priuari bona coniuge.

Ans. Iam plorat, in manibus habens charam coniugem, 200
 Et precatur eam, ne se deferat impossibilia
 Quærens. consumitur enim, & contabescit morbo,
 Iam enim solutæ sunt miseræ vires manuum:
 Tamen, quamuis paululum adhuc spirans,
 Vult suffurari splendidum lumen solis. 205
 Quod nunquam rursusiat nunc postremum
 Radios, globumque solis sit visura.
 Sed abibo, & tuam nunciabo præsentiam.
 Nō enim omnes famuli bene volunt dominis,
 Vt beneuoli accedant in malis. 210
 Tu vero es vetus amicus dominis meis.

MONOSTROPHICA.

Cho. O Iupiter, quis tandem exeundi modus ex malis
 Erit, & finis fortunæ,
 Quæ nostris adest dominis?
 Egreditur aliquis: an radam comam?
 An atrum cultum vestium
 Induemus iam?

Ans. Manifesta quidem, manifesta certe res est, o amici: sed
 Deos precabimur. Deorum [tamen
 „ Enim est potentia maxima.
 O rex Apollo, 220
 Inuoc-

Ὁφθαλμοτέκτω δὲ νεῖρον πολυμυελίδι.
 Ἐπεὶ ἢ πολλῶν δακρυῶν εἶχαν ἡρώων,
 Σπέρχ' ὡσων πηγῆς, ὡς ποσὶ σὺν δὲ μιν ἄν.
 Καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεσάφη,
 Καρρίψεν αὐτῶν αὐδὴς ἐς καρτίων πέλιον.
 Παῖδες ἢ πτωχῶν μητρὸς ἐξηρημένοι,
 Ἐκλαυον. ἢ ἢ λαρεῖσ' αὖτ' ἐν ἀγκύλαις,
 Πάσας τ' ἄλλοι ἀλλοι, ὡς θνητὸν ἄνθρωπον.
 Πῶς τ' ὅλ' ἐκλαυον οἰκίῳ κ' ἑταίρας,
 Διαιτῶν οἰκτεροῦντες. ἢ ἢ δὲ ξανθὰ
 Πρὸς τὸν ἐκείνῳ. ἡρώων δὲ ἔτι καὶ
 Οἱ ἔσθ' ὡς σίπτε, καὶ ὡς σπέρχ' ἡρώων.
 Τοιαῦτ' ἐν οἴκῳ ἐστὶν Ἀδμετὸς καὶ
 Καὶ ἡρώων γ' αὖ ὡς τ' ἐκφυγῶν δὲ ἔχ' 195
 Τοσοῦτον ἀλγος, οὐ ποτ' ἐκλελήσεται.
 Ἦπου στενάξει τοῖσιν Ἀδμήτῳ καὶ ἡρώῳ,
 Ἐδὲ καὶ γυναικὸς εἰ στερηθῶναι σφ' ἡρώ.
 Κλαίει γ' ἀγοῖν ἐν χερσὶν φίλων ἡρώων,
 Καὶ μὴ παρὰ δουρὶ λίσσεται, τ' ἀμνηστῶ
 Ζητῶν φθινῆ γ', καὶ μετρίαν νύκτα.
 Παρὰ μὲν ἢ ἡρώος ἀθλίων βίον,
 Ὅμως ἢ καὶ ὡς σπέρχ' ἐμπίπτεσ' ἔτι,
 Κλέψας παρὰ σπέρχ' βέλτεται τοῖς ἡλώ.
 Ὡς ἔσθ' αὐδὴς, ὡς καὶ νύκτι πινύσεται 205
 Ἀκῆνα, κύκλον δ' ἡλίου παρὰ σπέρχ' ἔτι.
 Ἀλλ' εἰμι, καὶ σὺν ἀρχαῖῳ παρὰ σπέρχ' ἔτι.
 Οὐ γὰρ πινύσεται ἐν φθινῇ καὶ ἡρώ.
 Ὡς τ' ἐν καὶ ἡρώων δὲ μὲν παρὰ σπέρχ' ἔτι.
 Σὺ δὲ εἰ παλαιὸς διασπέρχ' ἐμὸς φίλος.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ἰὼ Ζεῦ. τίς αὖτ' ὡς πόρος καὶ
 Γίνοιτο, καὶ λύσις τυχεῖς,
 Ἀπὸ τῆς καὶ ἡρώων;
 Ἐξείσι ἡρώ, ἢ περὶ τῆς ἡρώ,
 Καὶ μέλαινα σολμὸν πτωχῶν
 Ἀμφιβαλόμεν' ἡρώ;
 Ἀλλὰ μὴ φίλοι, δὲ καὶ γ' ἀλλ' ὅμως
 Οἰοῖσιν ἀρχαῖον ἡρώ
 Ὡς τ' ἀδύναμις μετρίῃ.
 Ὡς τ' ἀδύναμις μετρίῃ.

Ἐξέδρε μηχανῶν πν' Ἀδμήτω κακῶν.

Πόλεις δὲ, πόλεις.

Καὶ πάρος γ' ὅτε δ' ἔφειρες,

Καὶ νῦν λυτῆρι σὺ θανάτῳ χροῖς,

Φόνιον τ' ἀπόπαισον αἰδαν.

2. Παῖ, παῖ. φεῦ, φεῦ. ἰὼ, ἰὼ. παῖ φέρτος,

Οἱ ἑπταεὶς δαίμονες σὺς στερηθεῖς.

Αἶ, αἶ. αἶξια καὶ σφαγὰς τοῖδε,

Καὶ πολέιον ἢ βροχὴν δάριον

Οὐρανίῳ πελάσσει.

Ταὺ γ' εἰ φίλον,

Ἀλλὰ φιλοῦμαι γυναικί,

Κατ' ἄνυσεν ἐν ἡμέτῃ τῷ δὲ γ' ὄψις.

Ἦ δ' ἐκ δέμων δὴ ἐ πόσις πορεύεται.

Στέναζον, ὦ βόησον, ὦ Φερῆαι χθονί,

Τὰν ἀρίστην γυναικί καὶ μαρτυρομένην

Νόσῳ καὶ γῶν, χθόνιον παρ' αἰδαν.

3. Οὐ ποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πολέον, ἢ λυπῆν,

Τοῖς πεπάρθεν τεκμηριώμενον,

Καὶ τοῖδε τύχης λάουσαν βασιλείας.

4. Ὅς ἀρίστης ἀμυτλακῶν ἀλόχῃ

Τῆς δ' αἰδωτὸν τὸν ἐπὶ τῷ χρόνον βιοτεύσῃ.

ΑΝΟΜΟΙΟΣ ΤΡΟΦΑ.

Στρεφὴ α'.

5. Ἀλλε, καὶ φάος ἡμέρας,

Οὐρανίῳ πεδύμῃ νεφέλαςδρομάς.

6. Ὅρα σέ, καὶ με, δὴ οὐ κακῶς πεπταγμέναι.

Οὐδὲν θεὸς δράσαντες, αὐτ' ὅτε θανῇ.

Στρεφὴ β'.

7. Γαῖά τε, καὶ μελάθρων στέγαι,

Νυμφίδαιαί τε χοῖται

Πατρίαις ἰωλκοῦ.

8. Ἐπαυρεσάντων ὦ πάλαινα, μὴ παροδῶς,

Αἰοοῦν ἢ τὸς κρυφωμένους οἰκτεῖραι θεῶς.

Στρεφὴ γ'.

9. Ὅρῳ δίκωπον, ὁρῶ σκάφον.

Νεκρῶν ἢ πορθεῖς ἔχων χεῖρ ἐπὶ κρητῶ,

Χάραν μὲ ἢ δὴ καλῆς, τί μέλλεις;

Ἐπὶ γὰρ σὺ κατεῖργας, τοῖς δ' ἐτοίμας.

Στρεφὴ δ'.

10. Περὶ γὰρ μὲν τοῦ περὶ γὰρ.

Inuenias aliquā Admeto malorū vitandorū rationē.

Largire iam, largire eam:

Nam & ante inuenisti opem aduersus mala huius:

Nunc quoque fias liberator ex morte,

Mortiferumque profliga Plutōnem.

Cho. Fili, fili. heu, heu. io, io. fili Pheretis,

Qd' orem geris, quam affligeris, vxore tua priuatus.

Heu, heu. digna & hæc sunt cæde, qua te cadas.

Et plus est quam laqueo collum

Sublimi adinouere.

Non rantum enim charam,

Sed etiam charissimam coniugem

Isto die mortuam videbis.

Sed hæc ex ædibus iam, & maritus egreditur.

Geme, ô vociferare, ô Pheræa tel lus,

Quia optima mulier contabescit

Morbo sub terra, infernum apud Plutōnem.

11. Nunquā affirmabo nuptias plus habere voluptatis, q̄

Coniecturā faciens & ex iis, q̄ antea vidi, [doloris,

Et hanc regis Admeti fortunam videns:

Qui amissa optima coniuge

Hæc, viuet posthac miseram vitam.

ΑΝΟΜΟΕΟΣ ΤΡΟΦΑ.

Strophe I.

Al. O sol & lumen diei,

Et cælestes turbines nubium volitantium.

Ad. Videt te & me ambos calamitosos,

Nihil in deos peccantes, pro quo moriaris.

Strophe II.

Al. O terra, & atriorum tecta,

Nuptialesque thalami,

Patriæ lolci.

Ad. Erige te ipsam ô misera, ne me prodas,

Et precare deos rerum dominos, vt tui misereantur.

Strophe III.

Al. Video biremem, video scapham,

Mortuorum autē portitor habens manū ad contum,

Charon me iam vocat. quid cunctaris?

Festina, tu remoraris, cætera parata sunt,

Festinas Charon me nunc accelerat.

Ed

Ad.

434 EVRIPIDIS ALCESTIS.

Ad. Heu mihi, acerbam hanc mihi navigationem
Dixisti: ô misera, quam acerbe affligimur.

Strophe III.

Al. Abducit me, abducit me quis, non vides,
In aulam mortuorum, ex caruleis superciliis
Toruum tuens alatus Pluto?
Quid agis? dimitte, qualem viam ego miser-
rima ingredior.

Ad. Calamitosam amicis, postea vero mihi maxime,
Et liberis, quibus hic luctus communis est.

Strophe V.

Ad. Dimittite, dimittite me iam.
Inclinate me, non valeo
Pedibus, prope mors adest.
Tenebricosa vero nox ad oculos serpit.
O liberi, liberi, non amplius iam,
Non amplius iam vestra mater superest,
Laeti, ô filii, hoc lumen intueamini.

Ad. Heu mihi, audio hunc tristem sermonem,
Et qualibet morte mihi maiorem, i. *graviorem.*
Per deos rogo ne velis me deferere.
Sed animum recipe:

Te enim mortua ego non amplius ero.
Penes enim te est ut viuam, vel non viuam:
Tuam enim amicitiam colimus.

Alcestis.

Admete (vides .n. quomodo se res meae habent.)
Dicere cupio tibi priusquam moriar, quae volo.
Ego te honore afficiens, & pro mea
Vita constituens te ut lucem hanc aspicias, i. *ut viuas.*
Mortior nunc pro te: cum liceret mihi non mori,
Sed habere virum Thessalum, quemcumque vellem,
Et habitare domum beatam regno.
Non volui tamen viuere a te auulsa
Cum liberis orbis patre, nec peperci mihi,
Aurotae habens dona, quibus oblectarer.
Atqui pater tuus, & mater te prodiderunt,
Cum tamen deceret ipsos honeste mori pro filii vita,
Honeste etiam seruare filium, & gloriose mori.
Solum enim ipsis eras, nec vlla spes erat,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

435

Al. Οἱ μοι, πικρὴν γὰρ τὴνδε μοι ναυκλησίαν
Ἐλεξας. ὡς δὲ δαίμων, οἷα πάροχον.

Στροφή δ'.

Al. Ἀγὰρ μὲν. ἀγὰρ μέγιστος, ὅστις ὁρᾷ,
Νεκρῶν ἐς αὐλὰν, ὅπου ὀρφύσει κτανῶν-
τάσι βλεῖται πλερωτὸς ὁδὸς.
Τί ρίξῃς, ἄφες. οἷον ὁδὸν ἂν δι-
λαοῖται παρὰ βάνω.

Al. Οἴκαρ' αὖ φίλοισιν. οὐ γὰρ πάντες, καί τις ἴμεν,
Καὶ παύσει, οἷς δὴ πένθος ἐν κρινὶ τὸ δέ.

Στροφή ε'.

Al. Μίσητε, μέγιστέ μ' ἤδη.
Κλίνατέ μ', ὡς δέ τινα
Πόσι, πλεονέκτον ἄδασ.
Σκοτία δ' ἐπ' ὅσοισι νύξ ἐφίρπῃ.
Τί κινᾷ, τί κιν', σὺν ἐπὶ δῇ,
Οὐκ ἐπὶ δὴ μέγιστος σφῶν ἴσιν,

Al. Χαίροντες ὡς τί κινᾷ, τὶ δὲ φάος ἐρωτῶν.
Ὅ μοι. τόδ' ἐπὶ λυαῶν ἀκρόω,
Καὶ πάντες ἐμοὶ θανάτου μέγιστον.
Μὴ παύσει πῶν θεῶν τλήνς με παρὰ δουλείᾳ,
Ἀλλ' ἀνάβλεψα.

Σοὶ γὰρ φθιμένης, σὺν ἐπ' αὖ εἴλω.
Εἰ σοὶ δ' ἐσθλὸν καὶ εὖ, καὶ μὴ.
Σὺν γὰρ φίλων σέβεται ὁ θάνατος.

IAMBOS.

Al. Ἀδμητ', ὁρᾷς γὰρ τὰ μὲν πρᾶγμα κατὰ τὸν νόμον,
Λίξαι θέλω σὺν πατρὶν θανεῖν, ὡς βέλους.
Εἰ γὰρ σὺ πρὸς βούλῃ, καὶ πρὸς τῇ ἐμῇ
Ψυχῇ καὶ ἀσκήσασα φῶς τὸ δέ ἐισπράν,
Θήσκειω, παρὲν μοι μὴ θανεῖν, ὡς ἐρ σέθεν,
Ἀλλ' ἀνδρᾶ πρὸς θεῶν θεῶν ἀλλ' ὅν ἤθελον,
Καὶ δῶκεν καὶ εἰνὶ ἔλθειον τρυφῇ ἰδίᾳ,
Οὐκ ἤθελ' ἡσσαι εὖ δὲ ποταπὰ εἰσέσσει,
Σὺν πατρὶν ὀρφνοῖσιν. ὡς δ' ἐφ' ἐσθλῶν,
Πόδες ἔχοντα δῶρ, ἐν οἷς ἐπὶ ποταμῶν,
Καὶ τοῖς ὀφύσας, καὶ τὴν ποταμὸν ἀποδοῦναι,
Καλῶς γὰρ αὐτοῖς καὶ θανεῖν ἢ κρινεῖν,
Μένος γὰρ αὐτοῖς ἡδὲ καὶ κατὰ τὴν ἐλπίδα,

Εὐ 2

436

Σὺ κατ' ἑαυτὸν τοῖς ἄλλοις φερέσθαι τέκνα.
Καὶ γὰρ τ' αὖ ἐξέω, καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον,
Κόσμιον αὖ μὲν ὡς οἱ σὺν δαίμονες ἐστίναι,
Καὶ πῶς αὖ ἐρρωμένους ἀλλὰ ζῶντας μὲν
Θεῶν τις ἐξέπασσεν, ὡς δ' ἔτι πῶς ἐχρῆν.
Εἶεν, σὺ δ' ἡ μὲν τῶν δ' ἀπὸ μνηστῶν

χαίρειν,
Αἰτήσας γὰρ σ' ἀξίαν μὲν ἔποτε.
„ Φυγὴς γὰρ ἔδεν ἐπὶ πτωχότητι.
Δίκαια δ' ὡς φησὶς σὺ, πῶς γὰρ φιλεῖς
Οὐχ ὅσον, ἡ γὰρ πῶς αὖτε, εἰς τὴν οὐρανὴν.
Ταῦτας αὖ ἀρχὰς δεσποῦσθαι ἐμὴν δόξαν,
Καὶ μὴ πῶς αὖτε ἐμὴν δόξαν τέκνοις,
„ Ἦτις καὶ κίον ἐστὶ μὲν γυνή, φρόνη
Τοῖς σὺν τοῖς καὶ μὲν πῶς αὖτε ἀνδράσι.
Μὴ δὴ ταῦτα δρῶσθαι τῶν τῶν αἰσθημάτων ἐγώ.
„ Εὐχρη γὰρ ἡ πῶς αὖτε μνηστῶν τέκνοις
„ Τοῖς αὖτε, ἐχρῆν δὲ ἔδεν ἐπὶ πτωχότητι.
Καὶ πῶς μὲν ἀρετῶν, πῶς αὖτε ἐπὶ πῶς αὖτε
μῆραν.

„ Οἱ καὶ αὖτε σὺν τοῖς ἀνδράσι πῶς αὖτε.
Σὺ δ' ὡς τέκνον μὲν, πῶς αὖτε ἐπὶ πτωχότητι
καλῶς;

Ποῖας τοι δοῦσα συζύγην τῶν σὺν πατρὶ,
Μὴ σοὶ πῶς αὖτε ἐπὶ πτωχότητι καλῶς αὖτε,
„ Ἦτις ἐν ἀκμῇ τοῦ δαίμονος φησὶν ἔσθαι;
Οὐ γὰρ σὺ μὲν τῶν ἐπὶ νυμφόδοσιν ποτε,
Οὐτ' ἐν τέκνοις σὺν τοῖς ἀνδράσι τέκνον,
„ Παρθένον, ἐν δὲ μνηστῶν δόμῳ ἔσθαι.
Δεῖ γὰρ ἵνα μὲν καὶ τὸ δὲ σὺν αἰσθημάτων.
Οὐδ' ἐπὶ τῶν μὲν μὲν ἐπὶ πτωχότητι καλῶς αὖτε,
Αὐτὴν ἐν τοῖς ἀνδράσι ἐπὶ πτωχότητι.
Χαίρειν τῶν, εἰ φραζέσθαι καὶ σὺν τοῖς ἀνδράσι.
Γυναικὶ ἀρετῶν ἐπὶ πτωχότητι καλῶς αὖτε,
„ Ἦτις ἐπὶ πτωχότητι καλῶς αὖτε ἐπὶ πτωχότητι.
Θαυρὸν αὖτε τῶν γὰρ λήξαι ἐπὶ πτωχότητι.
Δρακὸν πῶς αὖτε, ἐπὶ πτωχότητι καλῶς αὖτε.
„ Εὐχρη πῶς αὖτε, ἐπὶ πτωχότητι καλῶς αὖτε.
Καὶ ζῶσαν ἐπὶ πτωχότητι καλῶς αὖτε.
Μόνη κακλήσῃ, καὶ πῶς αὖτε ἐπὶ πτωχότητι

χο.

αδ.

295

300

305

310

315

320

325

330

τόσδε

Te mortuo ipsos genituros aliam sobolem.
Ei ego vixissem, & tu reliquam tempus,
Nec tu orbatu tua coniuge gemeres,
Neque liberos orbos educares. Verum hæc quidem
Deorum aliquis effecit ut ita haberent.
Sed sit ita. Tu vero nobis hanc tanti beneficii memor
redde gratiam.

Nunquam enim a te dignam postulabo. 300

„ (Nam nihil est vita preciosius.)

Iustam tamen, ut ipse dices (hos enim amas
Non minus quam ego, liberos, siquidem sapias)

Hos parere dominos meæ domus esse.
Et non superinducas nouercam his liberis. 305

Quæ cum me deterior sit uxor, ex inuidia
Meis & tuis liberis manus iniiciet.

Ne facias igitur hæc, abs te peto.

„ Nouerca enim uxori succedens, liberis est inimica
„ Prioribus, nihiloque mitior quam vipera. 310

Et filius quidem masculus, patrem habet magnum
propugnaculum,

Quæ iam affatus est, & a quo compellatus est vicissim.
Tu vero o filia mea, quomodo virginitatis annos tra-

figes honeste?

Qualem nacta coniugem tui patris,
Ne tibi aliquam turpem imponens famam, 315

In ipso pubertatis flore corrumpat tuas nuptias?

Non enim mater te vnquam nuptui dabit,
Nec in partu tuo te confirmabit animū addens, o filia,

„ Præfens, ubi nihil est matre beneuolentius.

Oportet enim me mori, & hoc non in crastinum, 320

Neque in tertium mensis diem mihi differtur, malum:
Sed statim dicar esse inter mortuos.

Valere hilares. & tibi quidem matre

Licet gloriari, te habuisse optimam coniugem:
Vobis vero liberi vos esse matre natos optima. 325

Cho. Bono sis animo. pro hoc enim dicere non vereor:
Facies hæc, si modo de sano mētis statu nō deturbetur.

Ad. Fient hæc, fient, ne metuas postquam enim ego te
Viuentem habui, & mortua mea coniunx
Sola vocaberis, & nulla pro te 330

Ec 3

Spon-

Sponsa Theſſala me compellabit virum ſuum.
Nulla eſt tam nobili patre nata.
Nulla *quamuis* alioqui formâ ſit decentiſſimâ mulier.
Satis enim liberorū *habeo*, horumque fruitionē precor
Deos mihi cōtingere: te enim nō *amplius* fruimur. 335
Feram autem luctum non tantum huius anni,
Sed donec vita mea durauerit ō coniunx,
Odio quidē habēs *matrē*, q̄ me peperit, odio etiā proſe-
Patrē. nomine enim erant amici, nō re. [quēs meum
Tu vero dans *ea, quæ habuiſti* chariſſima pro mea 340
Vita, ſeruasti *me*: Annon igitur mihi gemere adest,
Amittenti te talem coniugem?
Omittam vero conuiuiā, & conuiuariam ſodalicia,
Et coronas, & cātilenas, quę *antea* occupauerūt meam
Nō. n. vnquā *amplius* attingā barbitū, 345 [domū:
Neque animum impellam canere ad Libycam
Tibiam: tu enim eripuisti mihi *oēm* oblectationē vitæ.
Solerti vero manu artificum corpus tuum
Effictum, in lecto collocabitur:
Apud quod iacebo, idq; complectens manibus, 350
Vocans tuum nomen, charam in vlnis
Videbor habere coniugem, quamuis non habeam.
Frigidam quidem opinor oblectationē, ſed tamē onus
Animæ exhauriam, *ac leuabo*. in ſomnis vero
Occurrens oblectabis me. Gratū enim eſt amicum 355
Etiam noctu videre, quocunque venerit tempore.
Si vero mihi Orphiei adeſſet lingua, & carmen,
Vt filiam Cereris, aut eius maritum
Demulcens carmine, ab inferis reducerē te *coniugem*,
Descenderem. nec me Plutonis canis, 360
Neque deductor animarū Charon *nauta*, qui ad remū
Retinerent, priuſquā te in vitam reducerem. [*ſedet*,
Verum illic me expecta dum moriar,
Præparaque domicilium, vt mecum habitatura.
Mandabo enim vt in iſdem cedrinis arcis mea 365
Tecū hec ponant latera, *et vt ea* extendant prope
Latera tua. vti nam enim ne mortuus quidē vnquam
A te ſeiunctus ſim, quæ ſola mihi fuiſti fida.
Et ego ſane hunc luctum, vt amicus cum amico,
Trilem huius vnā feram. ipſa enim eſt digna. 370

Τὸν δ' αὖθρ' ἐνύμφη Θεσσαλὶς παρὰ φρεσὶν ἐξέειπε.
Οὐκ εἶναι ἔτι περὶ τοῦ δόλφου, οὐδ'
Οὐτ' εἶδ' ἄλλως ἐκπύεσθαι τὴν γυναικα.
Ἀλλ' ὅτι παρὼν, τῶν δ' ὄντων ἐν ὕμῳ
Θεοῖς ἔχουσιν, σὸν δ' ὅσον ἀνέμῳ.
Οἷον ὅτι πένθος σὸν ἐτήσιον τόδ' ἐστι,
Ἀλλ' ἔτι αὖ αἰὼν οὐ μὲν ἀντίχρη γυναικα,
Συγῶν μὲν ἢ μετ' ἐκτενέων, ἢ ἐκτενέων
Πατέρων. λόγῳ γὰρ ἦσαν, σὸν ἔργῳ φίλοι.
Σὺ δ' αὖ πῶς οὐκ εἶπες, ὅτι φίλος
ἔσθ' ὅτι σὸν. ἀλλ' ὅτι σὺν ἐνὶ πύλαις,
Τοιαῖς δ' ἀμφοτέρων πρὸς σὺν πύλαις
Πᾶσι δ' ἐκείνους, συμποτῶν δ' ἐκείνους,
Συμπότας τε μὲν σὺν δ' ἢ κατ' ἐκείνους δόμους.
Οὐ γὰρ ποτ' ἔτι αὖ βαρύνεται δόμος ἐπ',
Οὐτ' αὖ φρενὶ ἐξ ἀργυρίου παρὰ λίθῳ λακῶν
Αὐλῶν. σὺ γὰρ μὲν πέρην ἐξέειπες βίβη.
Σοφῇ δ' ἢ χρεὶ περὶ τῶν, δέμους τὸ δὲ
Εἰκαστὸν, ἐν λέκτροισιν ἐκείνῳ θέσται,
Ὅτι παρὰ σὺν δ' ἐκείνους, καὶ παρὰ σὺν δ' ἐκείνους,
Ὅτι καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους
Δίξω γυναικα, καὶ παρὰ σὺν δ' ἐκείνους, καὶ παρὰ
Ἐκείνους μὲν οἱ μὲν πέρην, ἀλλ' ὅτι σὺν δ' ἐκείνους
Ἐκείνους ἀπαντῶντων αὖ. ἐν δ' ὅτι σὺν δ' ἐκείνους
Φοιτῶντες μὲν ὁφθαλμοῖς αὖ. Ἦδ' ὅτι φίλος
Καὶ νύκτ' ἐκείνους, ἐν πν' αὖ πύλαις
Εἰ δ' ὅτι Ὀρφίως μοι γλῶττα καὶ μέλος περὶ
Ὅτι τῶν ἐκείνους Δημητρός, ἢ καί τις ποτὶ
Ἦν οἱ καὶ ἐκείνους, ἢ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους
Καὶ πᾶσι καὶ ἐκείνους, ἢ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους
Οὐδ' ἔτι καὶ πᾶσι καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους
Ἐκείνους, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους
Καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους
Εν ταῖς αὐταῖς γὰρ μὲν ἐκείνους, καὶ ἐκείνους
Σοὶ, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους
Πᾶσι καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους
Σοὺ καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους
Καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους
Αὐτῶν καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους

440 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

- αλ. ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τοῖσι εἰσηκούετε
Πατρὸς λήγοντι, μὴ γαμῖν ἄλλω ποτὲ
Γυναικί· ἐφ' ὑμῖν, μή οἱ ἀπιμύσθῃ ἐμέ.
αλ. Καὶ νυνὶ γὰρ φημι, καὶ τελευτήσω παῖδες.
αλ. Ἐπὶ τοῖσι δὲ, παῖδας χεῖρας ἐξ ἐμῆς δέχου.
αλ. Δέχου φιλον, καὶ δώρου οὐ φίλης χερός.
αλ. Σὺ νυνὶ γὰρ τοῖσι αὐτὶ ἐμὸν μήτηρ τέκνους.
αλ. Πολλή γ' αὐτῶν σοὶ γ' ἀπιστημένους.
αλ. ὦ τέκν', ὅτε ζῶν μὲ ἔχου, ἀπέρχου καὶ τω.
αλ. Οἱ μοι, τί δράσω δὴ τω σὸν μοι ἔμμεν;
αλ. Κρότος μελαίξῃ σ'. εἰδὲν ἔδ' ὁ κατ' ἡμεῶν.
αλ. Ἄρσιν με σὺ σοι πατρὸς θεῶν, ἄρσιν καὶ τω.
αλ. Ἀρσὶν μοι ἡμεῖς οἱ πατρὸς θεοὶ σέθεν.
αλ. ὦ δ' αἴμον, οἷος σὺ ζῶν μὲ δ' ὁ πατρὸς.
αλ. Καὶ μὲν σκοτὶν δ' ἐμὸν μοι βαρύνεται.
αλ. Ἀπαλούμεν αὐρ, εἰ με δὴ λείψας γυναικα.
αλ. ὦς σὺκ' ἐτ' εἶπας, εἰδὲν αὐτὸν λείψας ἐμέ.
αλ. Ὅρθον πατρὸς ποτὲ, μὴ λείψας παῖδας σέθεν.
αλ. Οὐ δὴ δ' ἐκδοσὶ γ', ἀλλὰ χαρίτω τέκνω.
αλ. Βλέψον πατρὸς αὐτὸς, βλέψον. αλ. εἰδὲν εἰμ' ἐπ.
αλ. Τί δράσας πατρὸς αὐτὸς; αλ. χαρὶν αὐτῶν. αλ. ἀπαλούμεν παῖδας.
αλ. Βίβηκεν, σὺκ' ἐτ' ἐστὶν Ἀδμήτη γυνή.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στρεφὴ.

- αλ. 1. Ἰὸν μοι τύχης, μετὰ δὴ καὶ τω
2. Βίβηκεν, σὺκ' ἐτ' ἐστὶν, ὦ
3. Πάτερ, ὑφ' ἀλίσ.
4. Περὶ λήγοντι δὲ αἴμον βίον,
5. Ὁρῶ αἰσὶν τλάμων.
6. Ἰδὲ γὰρ ἴδω βλεφάρων, καὶ
7. Παρὰ τοῖς χεῖρας.
8. Ὑπὸ χροῶν, ἀκροῶν ὦ
9. Μάτερ, ἀντίπα.
10. Εἰμ' ὅτ' ἐγὼ μᾶλλον νυνὶ γὰρ καλοῦμαι,
11. Ὅσος ποτὲ σοὶ πατρὸς αὐτὸς ἐμὸν καὶ τω.
αλ. Τὸν δ' ἐκλύουσαν, εἰδὲν ὁρῶσαν. ὡς τ' ἐγὼ,
καὶ σὺ, βαρεῖα συμφορὰ πεπληγμένον.
Αντιστροφὴ.

- αλ. 1. Νέος ἐγὼ πάτερ λείπομαι φίλος
2. Μοιρομένης μετὰ τῶν αὐτῶν.

EVRIPIDIS ALCESTIS.

441

- αλ. O liberi vos iam audiistis hæc
Patrem dicentem, se nullam aliam ducturū vnquam
Vxorem in vestrum damnum, neq; me neglecturum.
Et nunc affirmo eadem, & faciam hæc.
αλ. Hæc conditione accipe liberos ex manibus meis.
αλ. Accipio gratum certe munus ex amica manu.
αλ. Tu nunc sis istis mater pro me liberis.
αλ. Ingens certe necessitas orbatis te matrem esse me coget.
αλ. O liberi cū viuere me decebat, ad inferos eo, i. morior.
αλ. Hei mihi quid igitur faciam te orbatus?
αλ. Tempus minuet tibi luctum: mortuus nihil est.
αλ. Duc me tecum per deos oro, duc ad inferos.
αλ. Satis est me mori pro te.
αλ. O fatum, quali coniuge me priuas?
αλ. Atqui tenebricosi mei grauantur oculi.
αλ. Perii igitur, si me iam reliqueris mulier.
αλ. Vt eam, quæ nihil amplius sum, nihil me dixeris esse.
αλ. Erige faciem, ne relinquas tuos liberos.
αλ. Non quidem volens deferō: sed valeant liberi.
αλ. Intuere eos, intuere. αλ. Nihil amplius sum.
αλ. Quid agis? deferis nos? αλ. Vale. αλ. Perii miser.
αλ. Excessit, non amplius est Admeti coniunx,
ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Strophæ.

- αλ. 1. Hei mihi propter calamitatem. mater iam ad inferos
2. Abiit. non amplius est, ὦ
3. Pater, sub sole:
4. Deferens autem meam vitam,
5. Fecit me orphanum misera.
6. Vide enim, vide palpebras, &
7. Resolutas manus.
8. Audi, audi ὦ
9. Mater, te obsecro:
10. Ego te, ego ὦ mater nunc saltem voco,
11. Tuus pullus, i. filius, ad os tuum cadens.
αλ. Vocas neque audientem, neq; videntem. itaque ego,
Et vos graui calamitate percussi sumus.

Antistrophæ.

- αλ. 1. Ego iuuenis adhuc relinquo a chara, ὦ pater,
2. Solusque matre. ὦ

3. Τὰ.

442 EYRIPIDIS ALCESTIS.

3 Tristia igitur passus

4 Ego mala,

5 * * * * *

6 Tuque mecum soror puella

7 Eadem sustines. O pater

8 Frustra, frustra, vxorem duxi-

9 sti, neque ad senectæ

10 Finem peruenisti cum ista. prius enim est mortua.

11 Te autem moriente, o mater, domus periit.

Chorus.

Ch. Admete, necesse est hanc calamitatem ferre.

„ Tu enim neque primus, neque postremus mortalium

„ Vxore bona priuatus es. scias autem

„ Quod omnibus nobis mors debetur, i. moriendum est.

Ad. Scio sane, nec subito hoc malum

Aduolauit: cum vero scirem hæc cruciabar iam pridem.

Sed (hoc enim cadauer efferam)

Adeste, & vnâ per vices canite

Lugubre carmen inferorum implacabili Deo.

Omnibus vero Thessalis, quibus ego præsum,

Iubeo communem esse luctum huius mulieris.

Cæsarie rafa, & nigra veste:

Quadrigasque iungite & singularibus

Equis ferro secate ceruicis iubara.

Tibiarum vero ne per urbem, neq; lyræ strepitus

Sit, duodecim integris mensibus.

Non enim vllum aliud charius cadauer sepeliam,

Quam hoc, neq; quod sit plus de me meritū: digna autē

Est q̄ honore a me afficiatur, siquidē p̄ me est mortua

ANTISTROPHICA.

Strophæ I.

Ch. 1 O Pelia filia,

2 Læta mihi in Plutonis ædibus

3 Tenebricosam domum colas.

4 Sciat autem Pluto nigricomus

5 Deus, & qui ad remum,

6 Et ad gubernaculum senex

7 Mortuorum deductor sedet,

8 Se iam longe optimam mulierem, longe opt. inquam

9 Tranfuxisse trans paludem Acherontiam

10 Cym-

EYRIPIDOU ALKESTIS.

443

3 Σχέτλια δὲ παῖδά

4 Ἐγὼ ἔργα,

5 * * * * *

6 Σὺ τ' ἐμοὶ σύχρῳσι κῆρ

7 Σωίτλας. ὦ πατέρ,

8 Ἀνόνητ' ἀνόνητ' αὐτῶν.

9 Φόβους, εἰδὲ γήρας

10 Ἐδὼς τέλος σου τῶ δ'. ἔφθιτο γὰρ πᾶ-

11 ρος. οἰζυρμῆας δὲ σου μῶτερ, ὅλα κεν οἶκος.

I AMBOI.

„ Ἀδμητ', αὐτὴ κηλὶς δὲ συμφορὰς φέρειν.

„ Οὐ γάρ π' ἄλλος, εἰδὲ λοιδορῶ βροτῶν,

„ Γυναικὸς ἐδίδης ἡμετέρας γήρῳσι δὲ,

„ Ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατ' ἔμενεν ὁ φεῖλεται.

Εἰπέτω μὲν γὰρ, καὶ σὺ αἶψα κηλὶν τὴνδε

Προσέτωτ'. εἰδὼς δ' αὐτ' ἐπ' ἐρμῶν παλάμῃ,

Αἶψ', ἐκφορῶν γὰρ τ' εἰδὲ γήρῳσι νεκρῶν,

Πάρετε. καὶ μῦθοι τε, ἀντιχρήσιν τε

Παῖδά τῶ κατ' ἔμενεν ἀπὸν δ' ὁ φεῖλεται.

Πᾶσιν ὃ Θέος ἀλλοῖσιν, ὧν ἐγὼ κρητὺν,

Πείθεις γυναικὸς τῆς δὲ κηλὶν σὺ δὲ λίσσω,

Κερὰ ξυρηκαί, & μελαπτεσὶν πολὺν

Τίθρησιν ἀτρεχέσιν, καὶ μὲν ἀμυπηκὸς

Πάλλας σιδήρῳ τέμνειτ' αὐτῶν φεῖλεται.

Αὐτῶν ὃ μὲν κατ' ἔμενεν ἀπὸν δ' ὁ φεῖλεται

Ἐστὼ, σελήνας δὲ δὲ καὶ ἐκπληρῶν μῶτερ.

Οὐ γάρ π' ἄλλος φιλετὸν γυναικὸν ἀλίσσω

Τῶ δ', εἰδὲ ἀμείνον' εἰς ἐμὴν ἀλίσσω δὲ μῶτερ

Τίμης, ἐπεὶ τίθηται αὐτ' ἐμὸν μῶτερ.

ANTISTROPHICA.

Strophæ II.

1 ὦ Πελίε θυγατέρ,

2 Χαίρουσά μοι ἐν αἰδοῖσι δέμοισι

3 Τὰν ἀνάλιον οἶκον ἱκετεύεις.

4 Ἴστω δ' αἰδὼς ὁ μελαγχρῶν

5 Θεὸς, ὅς ἐστι καὶ πᾶς

6 Παλαιὸν τε γέρων

7 Νεκρῶν παμπὸς ἰζὼν.

8 Πολὺ δὲ πολὺ δὲ γυναικὸν ἀλίσσω

9 Ἀμείνον' Αχέρωνιαν παρδύνας

10 ΕΛΛ-

10 Ελάττω δικάπω.

Αντιστροφή α'.

- 1 Πολλὰ σε μυστοπόλοι
2 Μέλψουσι, καὶ ἐπ' ἑταίρον τ' ὀρέων
3 Χέλων, ἐν τ' ἄλυσσι κλείοντες ὕμνοις,
4 Σπάρτα κύκλος αὐτῆς Καρτείας
5 Πιερίσεται ὄρεα
6 Μῶδες, αἰετοβόρας
7 Παννύχου σελευάς,
8 Λιπαροῖσι τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθήναις.
9 Τοίαν ἔλιπες θανοῦσαι μελποῦν
10 Μελίαν αἰοῖδός.

Στροφή β'.

- 1 Εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἴη,
2 Διωαίμων δὲ σε πύμψαι
3 Φάος ἐξ αἴδου προφύμων,
4 Καὶ κωνυβόιο ρείθρων,
5 Ποταμίας περτέραι τε κώπαι.
6 Σὺ γὰρ ὡς μῦθος, ὡς φίλα γυναικῶν,
7 Σὺ γὰρ τὸν σωτὴν ἔτλας ποτὶν αὐτῇ σὺς ἀμείψαι
8 Ψυχῆς ἐξ αἴδου. κούφασαι
9 Χθονὶ πᾶναι πτόσι, γυνῆι.
10 Εἰ δὲ πᾶσι γὰρ ἐλοιπὸν πόσις λόγος,
11 Ἡμέλ' ἐμοὶ γ' αὖ εἴη συνηγείς, τέκνοισ τε τοῖς σὺς.

Αντιστροφή β'.

- 1 Ματέρως δ' ὀφείλους
2 Πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
3 Δέμας, εἰ δὲ περὶ γεραιού,
4 * * * * *
5 Ὅν' ἐπεὶ κεν, κούκ' ἐτλαν ἑύσοις
6 Σχετλίῳ πολιᾶν ἔχοντε χρεῖαν.
7 Σὺ δ' ἐν ἡσυχίᾳ νέεσθαι θανοῦσαι φωτὸς οἴχῃ.
8 Τοιαύτως εἴη μοι κυρῆσαι
9 Σωδὸν ἄλδος φίλας ἀλόχῃ.
10 Τὸ γὰρ ἐν γὰρ βίῳ ἀνάνιον μέγας.
11 Ἡ γὰρ ἐμοὶ γ' ἄλυστος δι' αἰῶνος αὐξάνειν.

I AMBOI.

78. Εἶνοι. Φεραίας τῆς δὲ καμῆται χθονός,
"Αδμήτου ἐν δόμοισι ἄρεα κινῶναι
79. Ἐς ἐν δόμοισι πῦρ Φέρητος, Ἡρακλῆς.

10 Cyma biremi.

Antistrophe I.

- 1 Multum te Poetæ
2 Canent & in montana habente septem fides
3 Lyra, & in hymnis sine lyra cantatis celebrantes,
4 Sparta quando orbis Carnei
5 Redit, tempus vernum
6 Mensis, exoriente
7 Per totam noctem plena luna.
8 Et in diuitibus, & beatis Athenis.
9 Talem reliquisti moriens cantilenam
10 Carminum cantoribus, & poetis.

Strophe II.

- 1 Vtinam penes me esset,
2 Possemque te emitte
3 In lucem ex Plutonis domo,
4 Et ex Cocyti fluentis,
5 Flumiatili, & infernali remo.
6 Tu enim o vnica, & chara mulier,
7 Tu tuum sustinuisti maritū pro tua permutare, atque
8 Vita ex inferis, leuis
9 Terra cadat supra te, mulier.
10 Si quæ vero nouū elegerit maritū lectū, i. si nouā uxore
11 Profecto valde mihi erit odiosus, liberisq; tuis.

Antistrophe II.

- 1 Cum eius mater non voluerit
2 Pro filio terra tegere
3 Corpus, i. mori, neq; pater senex mori voluerit pro eo,
4 * * * * *
5 Quem genuit, nec eum voluerint liberare, profecto sunt
6 Detestandi, habentes canam comam.
7 Tu vero in pubertate iuuenili, p. viro iuueni moriens
8 Tali contingat mihi potiri
9 Coniuge chara lecti locia.
10 Hac enim felicitatis pars in hac vita est rara.
11 Certe viueret mecū per omnē vitam sine molestia.

Hercules.

79. Ohospites, huius Pherææ terræ incolæ,
80. Admetum in ædibus an inueniam?
"Est domi filius Pheretis, o Hercules.

Verum

- Verum dicito quæ causa te in hanc Thessalorū urbem
Mittit, ut ad hanc Phææorum ciuitatem accedas? 480
Her. Tyrinthio Eurystheo quemdam conficio laborem
Cho. Et quo vadis? cui astrictus es errationi?
Her. Vado ad quadriugum curram Diomedis Thracis
Cho. Quomodo igitur hoc poteris? an es imperitus hospitis?
Her. Sū imperitus. nōdum enim veni in Bistonū agrū. 485
Cho. Non poteris fieri dominus equorum sine pugna.
Her. Sed non erat mihi possibile recusare labores istos.
Cho. Interfecturus igitur eum venies, an ab eo interfellum
mortuus ibi manebis?
Her. Non hoc certamen primum curram ego. 490
Cho. Quid vero lucri facies victo domino?
Her. Equos adducam Tyrinthio regi.
Cho. Non facile est frātum inuicere genis.
Her. Nisi spirent ignem e naribus.
Cho. Quin homines lacerant rapidis genis.
Her. Pabulum dicis montanarū ferarum, non equorū. 495
Cho. Videbis præsepia sanguine conspersa.
Her. Ipse vero, qui aluit hos equos, cuius patris filiū sciet esse?
Cho. Martis, seg, iactat esse regē peltæ, i. peltatorum Thracum
auro abundantis.
Her. Et hūc mei fati laborem refers?
Durū enim semper est meū fati, & in arduū tēdit. 500
Certe oportuit me cum filiis, quos Mars genuit,
Pugnam committere, primum quidē cum Lycaono,
Deinde vero Cygno. hoc vero tertium venio
Certamen commissurus cum equis, & domino. 505
Sed nemo est, qui Herculem Alcmenæ filium
Vnquam visurus sit metuentem hostilem manum.
Cho. Atqui ecce dominus huius terræ
Admetus, egreditur ex ædibus.
Ad. Salue fili Iouis, Persei que a sanguine ortus. 510
Her. Et tu salue rex Thessalorum, Admete.
Ad. Optarim quidem: scio autem te mihi esse beneuolū
Her. Quam ob rem tonsura hac lugubri insignis es?
Ad. Sepulturus sum hodie quoddam cadauer.
Her. Deus igitur arceat malum a tuis liberis.
Ad. Viuunt in ædibus liberi, quos ego genui. 515
Her. Pater vero fortasse æuo maturus obiit, si modo obiit.

- Αλλ' εἰπέ, ἥξεια τίς σε Θεσσαλῶν πόλιν
Πέμπει, Φερμαίων ἄνθρωπος ἐλθὼν τούδε; 480
Ἡρ. Τίρωδιω πρῶτος εἰπὶν Εὐρυδῆϊ πόνον.
Χο. Καὶ ποῦ πορεύῃ; πῶς σὺν ἰδοὺς αἰσώμενος
Ἡρ. Θρηγῶς τέτρωτος ἀρρεὶ Διομήδους μέμνη.
Χο. Πᾶς οὐδ' ὀδυρήσῃ; μὲν ἀπὸ τῶς εἰ ξένος;
Ἡρ. Ἀπὸ τῶς. ἔπειτα βίβων ἡλθοῖν χθόνα. 485
Χο. Οὐκ εἰσὶν ἱππῶν δεσποταὶ σ' ἀνδράμαχος;
Ἡρ. Αλλ' ἀπὸ ἀπὸ πῶν μὲν πόνους οἶόν τι μοι.
Χο. Κῶναυ ἄρ' ἔχεις, ἡ θανάτῳ αὐτῷ
μυρίαι;
Ἡρ. Οὐ πόνῳ, ἀλλ' ὀδύνῳ τὸν αὐτὸν δρᾶμαι μ' ἐχθρῶν.
Χο. Τί σ' αὖ κεκλήσας δεσπότην, πόλιν λαοῖς; 490
Ἡρ. Πόλιν ἀπὸ τῶς κεκλήσας πρῶτον.
Χο. Οὐκ ὀδυρεῖς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθῳ;
Ἡρ. Εἰ μὴ γὰρ πῦρ πῆκται μυκτῆρων ἀπο.
Χο. Αλλ' αὐδρας δρᾶμαι δὲ λαιψήρας γνάθῳ;
Ἡρ. Θηρῶν ὀρέων χόρτον, ἔχῃ πῶν λήγας. 495
Χο. Φάττας ἰδοὺς αὖ αἰμασιν πεφυρμένας.
Ἡρ. Τίν' σ' εἰς ὅς σ' ἡρέψας παῖς περὶ σὺν κομπάζεται;
Χο. Ἀριος, ζαχρύσσον Θρηκίας πύλτης
ἀνὰ.
Ἡρ. Καὶ πόνῳ τῶν δὲ δαίμων σ' ὀδύνῳ λήγας;
Σελήνης γὰρ αἰεὶ, ὅπως αἰὶνός ἐρχεται. 500
Ἡρ. Ἡ γὰρ με ποιῶν, οἷς Ἀρης ἐκείναιτο,
Μάχην σὺν ἡμέρῃ, πρῶτον μὲν Λυκαόνι,
Αὐτῶς δὲ Κύκνῳ. πόνῳ δὲ ἔρχομαι τέτρωτον
Ἀλφειῶν πάλῳ, δεσπότην τε συμβαλῶν. 505
Ἡρ. ἔπειτα εἰς τὸν Ἀλκμήνης γόνον
Τρίσαντα χρόνῳ πολέμων πότ' ὀφείτω.
Χο. Καὶ μὲν σὺ αὐτὸς τῆς δεσποτίας ἡλθόντος,
Ἀδμητος, ἔξω δαμότων πορεύεται.
Ἡρ. Χαῖρ' αὖ Διὸς παῖ. Περίσας τ' ἀφ' αἰμαλῶν.
Χο. Ἀδμητε, καὶ σὺ χαίρει Θεσσαλῶν ἀνὰ. 510
Ἡρ. Οἰλοῦμαι αὖ, εὐνοῦν ὄντα σ' ἐξέτισται.
Χο. Τί γὰρ ἡμεῖς κορυβτῆς πενθόμενος πρὸς;
Ἡρ. ὅπως εἰν πῶν τῇ δὲ ἡμέρῃ μελάνων νεκρῶν.
Χο. Ἀπ' οὐ πένων οὐδὲν πημενὶν εἰρηγῶς θεός.
Ἡρ. Ζῶσιν κατ' οἴκους παῖδες, ὅς ἐφ' ἡμῶν ἐχθρῶν.
Χο. Πᾶσι γὰρ μὲν ὠρεῖται, εἰσὶν οἴκατι.

- ἄλ. Κάκεινός ἐστι, καὶ ἡ περὶ σῶσιν, Ἡρακλῆς.
ἦρ. Οὐ μὲν γυνὴ γ' ἄλλωθεν Ἀλκήστις σέθεν;
ἄλ. Διτοκοῖς ἐπ' αὐτῷ μῦθος ἐστὶ μοι λέγεις.
ἦρ. Πότερ' αὖτις ἐπὶ πύλαις, ἢ ζωῆς πέρας;
ἄλ. Ἐστὶν περὶ γὰρ ἐστὶν, ἀλγυνὴ τ' ἐμὴ.
ἦρ. Οὐδὲν π' ἔστιν οἷός, ἀσκήσει δὲ λέγεις.
ἄλ. Οὐκ οἶδά, μοι γὰρ ἡσυχία αὐτῷ γένοιτο;
ἦρ. Οἶδ' αὖτ' ἐστὶν γὰρ ἀπὸ κρητὸν εἰς ὑφ' ἑμὲ.
ἄλ. Πῶς οὖν ἐστὶν, εἴ ποτε ἦεν περὶ τῶνδε;
ἦρ. Ἀλλ' ἂν πάλιν ἀκούσῃ, εἰς τὸ δὲ ἀνὰ πύλας.
ἄλ. Τίθνηται, ὁ μὲν γὰρ, καὶ ἡ δὲ γυνὴ, σὺν
ἐστ' ἐπ.
ἦρ. Χωρεῖς τὸ, τ' εἶναι, καὶ τὸ μὲν, νομίζεταί.
ἄλ. Σὺ τῇδε κείνῃς Ἡρακλῆς, κείνη δὲ ἐγώ.
ἦρ. Τί δ' ἔστι κλαίεις; τίς φίλων ὁ κρητὸν γυνὴ;
ἄλ. Γυνὴ γυναικὸς δὲ τῆς μεμνημένης.
ἦρ. Οὐδέ τις, ἢ σοὶ συγγενὴς γυνὴ σὺ;
ἄλ. Οὐδέ τις, ἀλλ' ὡς ἐστὶν αὐτῇ δόμοις.
ἦρ. Πῶς οὖν ἐστὶν οἷός, σὺ τῇδε αὐτῇ βίῳ;
ἄλ. Πῶς οὖν ἐστὶν οἷός, σὺ τῇδε αὐτῇ βίῳ;
ἦρ. Φεῖ, εἴθ' ἐυφρόνῃς σ' Ἀδμήτη μὴ λυγρὸν.
ἄλ. Ὡς δὴ τί δράσων τὸν δὲ ὑπὲρ πάντας λόγους;
ἦρ. Ζεῖν παρὲς ἄλλῃ ἐστὶν πορὸς σέθεν.
ἄλ. Οὐκ ἐστὶν ὡς νῆξ, μὴ τὸ σὺν δὲ ἐλθοι κρητὸν.
ἦρ. Λυγρὸν οἷός, κρητὸν οἷός, κρητὸν οἷός.
ἄλ. Τίθνηται οἷός, κρητὸν οἷός, κρητὸν οἷός.
ἦρ. Αἰχρὸν παρὲς κλαίεις σὺν αὐτῇ ξένος.
ἄλ. Χωρεῖς ξένος ἐστὶν, οἷός, εἰσὶν ἐξ ὅρου.
ἦρ. Μή τις με, καὶ σοὶ μετὰ ἐξ ὅρου.
ἄλ. Οὐκ ἐστὶν ἄλλῃ σ' αὐτῇ ἐστὶν μετὰ.
ἦρ. Ἡρ' οὐδ' ἐστὶν δὲ αὐτῇ ἐστὶν μετὰ.
ἄλ. Ζεῖν παρὲς ἄλλῃ ἐστὶν πορὸς σέθεν.
ἦρ. Σίτων παρὲς ἄλλῃ ἐστὶν πορὸς σέθεν.
ἄλ. Οὐδέ τις, ἀλλ' ὡς ἐστὶν αὐτῇ δόμοις.
ἦρ. Φεῖ, εἴθ' ἐυφρόνῃς σ' Ἀδμήτη μὴ λυγρὸν.
ἄλ. Ὡς δὴ τί δράσων τὸν δὲ ὑπὲρ πάντας λόγους;
ἦρ. Ζεῖν παρὲς ἄλλῃ ἐστὶν πορὸς σέθεν.
ἄλ. Οὐκ ἐστὶν ὡς νῆξ, μὴ τὸ σὺν δὲ ἐλθοι κρητὸν.

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

292

293

294

295

296

297

298

299

300

301

302

303

304

305

306

307

308

309

310

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

321

322

323

324

325

326

327

328

329

330

331

332

333

334

335

336

337

338

339

340

341

342

343

344

345

346

450 EVRIPIDIS ALCESTIS.

Minor fieret, & ego essem inhospitalior:
Et ad domestica mala, aliud hoc accederet malum,
Quod mea domus vocaretur inhospitalis.
Ego enim optimum hunc habeo hospitem,
Quum in Argorum siticulorum eo solum. 560

Cho. Quomodo igitur celsi presentem calamitatem,
Cum vir amicus venerit, sicut tu dicis?

Ad. Nunquam voluisset intrare meam domum,
Si quod meorum rescuisset malorum.
Atque huic quidem (opinor) hec faciens, sapere non vir
Neque laudabit me. mea enim non sciunt [deor.] 565
Atria repellere, neque contemnere hospites.

ANTISTROPHICA.

Strophe I.

- Ch. 1 O multorum hospita, & liberalis,
2 Viri semper domus.
3 Te quoque Pythius
4 Bonus lyrae magister Apollo
5 Dignatus est habitare,
6 Et iustinuit opilio tuis
7 In ædibus fieri,
8 Per obliquas valles,
9 Canens tuis pecudibus
10 Pastorales hymenæos. 570

Antistrophe I.

- 1 Et simul pascebantur oblectatione carminum
2 Maculosæ lynces.
3 Iuit autem linquens Othryum
4 Saltum, leonum
5 Fulua cohors.
6 Saltavit autem circa tuam citharam,
7 O Phœbe, vario villo præditus
8 Hinnulus, ultra alticomas
9 Abietes transiens leui pede,
10 Gaudens læto carmine. 575

Strophe II.

- 1 Tu enim copiosissimam
2 Domum habitas, circa pulchri iusquam
3 Bœbiam paludem, agrorumque iugera,
4 Et camporum in solo fines, i patentes camporum fines, 590
5 Circa

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

467

Μείων ἐγίνετ', ἄξιόν τερος εἰ ἐγώ.
Καὶ σὺς κηλοῖσιν, ἄλλο τέτ' ἀνὴρ κηλοῖ.
Δόμους κηλοῖσιν τὸς ἐμὸς ἐχρηστέρας,
Αὐτὸς εἰ ἀέριον τέτ' ἐστὶν ἄνθρωπος.
Ὅταν σὺ Ἀργεὺς διέλῃς ἐλθὼν χεῖρας.
Πῶς οὐδ' ἐκρυπτοῖς τὸν παρὲντα δαίμονα,
Φίλε μολόντος ἀνδρός, ὡς αὐτὸς λήγας;
Οὐκ αὖ ποτ' ἤδη λησὴν εἰσέλθῃν δομους,
Εἰ τῶν ἐμῶν ἐπὶ κρημάτων ἐγνώρισται.
Καὶ τῷ μ' οἰκῶν δρῶν τί εἰς, ἔφρονεν δοκῶ.
Οὐδ' αἰνέσῃ με. τὰ μὲν εἰς σὺν ἐπίσταται
Μίλαρ' ἀπαρτύν, ἔσθ' ἀπμύζειν ξένους. 565

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

- 1 Ὁ πολὺ ξείνῳ, καὶ ἐλδοτέρῳ
2 Ἀνδρὸς αἰεὶ ποτ' οἴσῃ.
3 Σέ τοι καὶ ἐπύθῃ
4 Εὐλύργος Ἀπόλλων
5 Ἡξίωσεν καίειν.
6 Ἐτλη ὃ σοῖσι μελαινόμοις
7 Ἐν δόμοις χροῖσθαι,
8 Δοχμῶν δ' ἐκ κλιτύων
9 Βοσκήματα σοῖσι συρίζων
10 Ποιμένας ὑμναίους. 570

Αντιστροφή α'.

- 1 Σὺν εἰς ἐπιμνήσονται χαρῶν μελῶν
2 ὡν, βαλὼν τε λυγρῶν,
3 Ἐβὰ ὃ λιποδὸς Ὀθρυ-
4 ος καὶ πᾶν λεόντων
5 Ἀδαφονὸς ἱλα.
6 Ἐχρῶσθαι εἰς ἀμφὶ σὺν κρημάτων
7 Φοῖβος ποικιλόφρονος
8 Νεοῖς, ὑψίστων πύργων
9 Βοῦν' ἐλατύνει σφυρῶν καὶ ὑφῶν
10 Χαίρουσ' ἐφ' ἑσθ' ἐμὸν καὶ πᾶν. 575

Στροφή β'.

- 1 Τοι καὶ πολυμήλοισιν
2 Ἐπὶ οἰκῶν, καὶ ἐκ κρημάτων
3 Βοῦν' ἐλατύνει σφυρῶν καὶ ὑφῶν
4 Καὶ πεδίων δαπνέειν ὄρν, 580

5 Αμφὶ μὲρ αἰλῆς κνεφαίων
6 Ἰπποφαισιν, αἵτηρε
7 Τῶν Μολοσσῶν πηται,
8 Πόντον τ' αἰγῶν ἐπ' ἀκτῶν
9 Ἀλὶρμον Πηλῆς κρατύνει.

Ἀντιφροφῇ β'.

1 Καὶ νῦν δὲ μὲν ἀμπεύσεις,
2 Δίξεται ξείνοι νοτὲρ βλιφάρῃ,
3 Τὰς Φίλας κλαίων ἀλόχου νέκυν ἀν
4 Δάμασιν δὲ πηται. Τὸ γὰρ
5 Εὐχόμενος αἰφίρεται αὐτὸς αἰδῶ.
6 Ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ
7 Πᾶν τ' ἐνεί σεφίαι.
8 Πρὸς δ' ἐμὰ ψυχὰς θάρσος ἦται.
9 Θεοσεβὴ φῶται καὶ ἀπὸ πρῶτον.

ΙΑΜΒΟΙ.

κρ. Ἀνδρῶν φεραίων δὲ μὲν πᾶσι παρυσία,
Νέκυν μὲν ἡδὴ πᾶν τ' ἐχέτω ἀσπαστοί
Φέρουσιν ἀρδὴν αὐτὸς τῶν τε καὶ πυρῶν.
Ἰμέει δὲ πᾶν ἡμεῶν, ὡς νομίζεται,
Προσέπται ἐξιδόσαν ὑπὸ τῶν οὐδὲν.
κρ. Καὶ μὲν ὁρῶσιν πατέρων γηραιὰ ποδὶ
Σπέρνεται, ὁπιδόους τ' ἐν χερσὶν δαίμαρσι σῇ
Κόσμον φέρωντες, νερτέρων ἀνάλμαρσι.
φ. Ἡκὼ κακῶσι σοῖσι συνήκωνται, τέκνον.
Εὐδαλῆς γὰρ, ἐδδὲις ἀντὶ τοῦ, καὶ σὺ φερεῖς
Γυναικὸς ἡμῶν τηκεῖ. ἀλλὰ τῶν τε μὲν
Φέρειν καὶ ἀγκυλῶν οἶται δὲ σφοδρῶς.
Δίχον δὲ κόσμον τὸνδε, καὶ καὶ χερσὶν
Ἰππο. τὸ τῶν τε σῶμα πρὸς αὐτὸν χερσὶν,
Ἡπὲρ γὰρ τῶν τε σῶμα πρὸς αὐτὸν χερσὶν,
Καὶ μὲν σὺν ἀπαρτὶ ἐθικεν, ἐδδὲις αὐτὸν
Σπέρνεται, γῆρας πινθίμω καὶ φθινεῖν,
Πάσης δὲ ἐθικεν ἀκλείεσθαι βίον
Γυναικὶν, ἐργῶν τλάσει θνητῶν τὸνδε.
Ω τόνδε! ἔμην σῶσαι, αἰσθήσασθαι δὲ
Ἡμῶν πινθίμω, χερσὶν καὶ ἀδὸν δὲ μὲν
Εὐ σοὶ θύοιτο. Φημὶ τοῖς τοῖς γάμοις
Λύκει βροχέσιν, ἢ γαμῶν σὺν αἰετον.
αδ. Οὐτ' ἡλθες εἰς τόνδε! ἐξ ἐμῶν κληθεὶς τάφον.

595

600

605

610

615

620

625

630

5 Circa solis occiduam
6 Stationem, quæ ultra
7 Molossorum terram ponitur,
8 Et maris Ægei ad littus
9 Importuosum Pelii tenet imperium.

Antistrophe II.

1 Et nunc aperiens domum,
2 Accipiet hospitem, humidis palpebris,
3 Plorans charæ coniugis cadaver in
4 Ædibus recens mortuum. Nam
5 Generosa natura effertur ad pudorem.
6 In bonis enim
7 Omnia insunt sapientiæ dona.
8 In mea vero anima fiducia sedet,
9 Plurimum virum pie acturum esse.

Admetus.

Virorum Pheræorum ô beneuola præsentia:
Mei quidem ministri cadauer iam omni cultu ornatū
Ferunt sublime ad sepulturam, & rogi:
Vos vero mortuam, ut fert consuetudo,
Salutate egredientem postremam viam.
Cho. Atqui video tuum patrem senili pede
Venientem, & comites in manibus tuæ coniugi
Ferentes ornatum, mortuorum grata munera.
Phe. Venio malis tuis tecum laborans, fili.
Bonam enim, & pudicam (nemo contradicet)
Coniugem amisisti, verum hæc quidem
Ferre necesse est, quanquam sint latu grauiā.
Accipe vero hunc ornatum, & sub terram
Eat: huius corpus honore affici decet,
Quæ mortua est pro tua vita, fili.
Et fecit ne orbarer liberis, neque permisit
Me priuatum contabescere lugubri senectā.
Omnibus vero fecit laudatissimam vitam
Mulieribus, ausa hoc generosum facinus.
O que seruasti hunc meum filium, & rursus crexisti
Nos cadentes, vale, & in Plutonis ædibus
Bene sit tibi, dico tales nuptias
Vtiles esse mortalibus, aut uxorem ducere nō expedit.
Ad. Non venisti vocatus a me ad hoc funus,

Ff 3

Neque

- „ Γῆρας ψήροντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίη.
„ Ἢν δ' ἐχρὺς ἐλθῇ θάνατος, οὐδὲς βούλεται
„ Ὀνησάειν. τὸ γῆρας δ' ἐστὶν ἴσ' αὐτοῖς βαρὺ.
20. Πᾶσι τοῖς, ἅλις γὰρ ἡ παρὰ σοὶ συμφορὰ.
„ Ὡς παῖ, πατρὸς γ' ἡ παρὰ σοὶ φρένα.
φι. „ Ὡς παῖ, πῶν αὐχέας ποτὶ γὰρ λυδὸν, ἢ φρύζα
Κακοῖς ἐλαυνέειν δερμὶν ἡλόν
σέθεν;
Οὐκ οἶδα Θεσσαλὸν με, καὶ πό Θεσσαλὸς
Πατρὸς γὰρ πατρὸς γὰρ σὺν ἐλπίδι γένεαι;
„ Ἀρὰ μὲν ὕβρις ἐστὶν, καὶ νεότης λόγους
„ Ῥίπλιν ἐς ἡμῶς, καὶ βαλὼν ἄπο αὐτοῦ.
Εἰ δ' οὐδ' οἴκων δευτέρου ἐλπίδα μέλει,
Καὶ γὰρ ὁ φείλων, ἔχ' ὑπερβύνησιν σέθεν.
Οὐ γὰρ πατρὸς τόνδ' ἐδεξάμεν νόμον,
Παῖδ' αὖτε σὺν ἡσυχίᾳ πατρὸς, ἐστ'
ἰδμενικόν.
„ Σαυτὴν γὰρ εἴτε θυγατρὴς, εἴτε υἱὸς γῆρας.
„ Ἐφ' οὗ, καὶ δ' ἡμῶν χρόνον περὶ γένεαι, ἐχέει.
Πολλῶν μὲν ἀρχαί, πολλῶν τε ἔσθ' ὅσοι γῆρας
„ Λείψαν. πατρὸς γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμεν πατρὸς.
Τί δ' ἂν πῶς ἡδονὴ καὶ τὸ δ' ἀποστρέφει;
Μὴ θνήσκει ὑπὲρ τοῦ αἵματος, ἐστ' ἐγὼ σὺν σοῖ.
Χαίρεις ὁρῶν Φαίης, πατρὸς δ' ἢ χαίρεις δοκίμης;
„ Ἢ μὲν πολλὴν γὰρ τὴν κατὰ λόγον ἔχουσι
„ Χρόνον. τὸ γ' ἐλπίσιν σμικρὸν, καὶ οὐ μὴ γὰρ γένεαι.
Σὺ γ' οὐκ ἀναιδῶς διεμάρτυρες τὸ μὴ γένεαι.
Καὶ ζῆς παρὰ σοὶ τὴν παρὰ σοὶ τὴν γῆρας,
Ταῦτ' αὖτε καὶ τὸν αἵματός, εἴτ' ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν
„ Ψέγξει, γυναικὸς αἰσχύνης ὡς ἡμῶν.
„ Ἢ τὸ καλὸν σὺν αὐτῇ γένεαι νεότης.
Σοφῶς γ' ἐφ' ὕμνους, ὥς ἡ μὴ γένεαι ποτε.
Εἰ τὴν παρὰ σοὶ κατὰ σοὶ περὶ σοὶ αὐτοῖς
„ Γυναικί, ὑπὲρ σοῦ, καὶ τὸν οὐδὲ ζῆς φίλοις,
Τοῖς μὴ θνήσκει ἀπὸ τοῦ αἵματος, αὐτὸς αὖ καὶ γῆρας.
Σίχα, νόμιζε δ' εἰ σὺ τὴν σὺν σοὶ φίλοις
„ Ψυχῇ, φίλῃ ἀπαύσας. εἰς ἡμῶς καὶ γῆρας
„ Ερεῖς, ἀκρότης πολλῶν. καὶ γὰρ ἡμῶν καὶ γῆρας.
20. Πλείων λέλειπται γὰρ τε, καὶ πῶς περὶ, καὶ γῆρας.
Παῖδ' αὖτε σὺν ἡσυχίᾳ πατρὸς, ἐστ'
Παῖδ' αὖτε σὺν ἡσυχίᾳ πατρὸς, ἐστ'

670

610

680

690

695

700

705

710

- „ Vituperantes senectam, & longum vitæ tempus. 670
„ Si enim prope veniat mors, nemo vult
„ Mori. senectus vero non amplius est ipsis grauis.
Cho. Define, satis enim est præsens calamitas.
O fili, patris vero ne exasperes mentem.
Phe. O fili, quæ iactas? vtrum Lydum, an Phrygem 675
Aliquem tuum seruum pecunia comparatum, malis
verbis exagitare putas?
Num scis me esse Thessalum, & ex Thessalo
Patre natum, vere liberum?
Nimis me contumeliose tractas, & iuueniles sermones
laciens in nos, sed non ita abibis me maledictis prosequi.
Ego enim te mea domus dominū genui, [tus. 680
Et educaui, vt debui, non vt pro te morerer:
Non enim hanc patriam legem accepi,
„ Vt parentes morerentur pro liberis, neque moribus
gracis hoc est receptum.
Tibi enim ipsi, siue sis infortunat⁹, siue fortunat⁹, 685
Nā⁹ es: q̄ vero a nobis oportebat te habere, hæc habes.
Imperas enim multis, & multorū iugerum arua tibi
Relinquam. nam & hæc accepi a patre meo,
Qua igitur iniuria te affeci? qua re te priuo?
„ Ne moriaris pro hoc viro, i. pro me, neq; ego pro te. 690
„ Gaudes vidēs lumē? & putas patrem nō delectari vita?
Certe reputo longum apud inferos
Tempus. brevis enim est vita, sed tamen dulcis.
Impudenter autem tu digladiatus es ne morereris.
Et viuis nunc prætergressus fatalem diem, 695
Hæc occisa. Deinde vero meam timiditatem
Accusas, o timidissime, a muliere victæ,
Quæ pro te pulchro adulescentulo mortua est.
Astute autem hoc excogitasti, vt nunquam moriaris,
Quod persuaseris mori præsentem 700
Mulierē p. te. deinde vero timiditatem ex⁹ obas amicis,
Qui hæc noluerunt facere, cum tu ipse sis timidus.
Tace: & existima, si tu tuam amas
„ Vitam, & omnes suam amare: si vero nobis male
„ Dixeris. audies multa, & non falsa mala. 705
Cho. Plura dicta sunt & nunc, & ante mala.
Define vero senex filium tuum maledictis insectari.

Ad.

438 EVRIPIDIS ALCESTIS.

- Ad.* Dic *q*minaris, quia ego *id* dixi, *q* volebam. Si vero dolet
Verū, non oportebat te in me delinquere. [audient]
Pho. Magis vero peccassem si fuisset mortuus pro te. 710
Ad. Idem ne vero est iuuenem mori, & senem?
Pho. Debemus vna anima viuere, non duabus.
Ad. Atqui Ioue longius viueres tempus.
Pho. Maledicis parentibus, nulla iniuria affectus?
Ad. Sentio enim te amare longam vitam. 715
Pho. At nonne tu hoc cadauer pro te effers?
Ad. Hæc sunt signa o ignauissime tua timiditatis.
Pho. Nequaquam a nobis *casa* periit. non dices hoc.
Ad. Heu, vtinam hoc viro indigeas aliquando. 720
Pho. Duc uxores multas, vt plures pro te inoriantur.
Ad. Tibi hoc *est* probrosum, tu enim non voluisti mori.
Pho. Dulcis *est* lux ista Dei, dulcis *est*.
Ad. Malū *est* hoc tuum ingenium, nec in viris *esse* decet.
Pho. Nonne rideres vetulum efferens cadauer?
Ad. Morieris tamen inglorius, quum morieris. 725
Pho. Male audire mortuus non curo.
Ad. Heu, heu senectus quam plena *est* impudentiæ.
Pho. Hec vero *Alc* nō fuit quidē impudēs, sed eā nact⁹ es de-
Ad. Abi tu, & sine me sepelire hoc meū cadauer. [mētem].
Pho. Abeo tu ipse vero, q̄ es ipsius intersector, ipsā sepelies. 730
„ Et insuper pœnam dabis tuis affinis:
Vel certe Acastus nō amplius erit inter viros *habēdus*,
Nisi pœnas de te sumpserit pro sanguine sororis.
Ad. Percas nunc ipse, & tua coniunx, 735
Orbi, viuo filio, sicut digni *estis*,
Senescite, nunquam enim mecū venietis sub idē tectū.
Abite. Si enim deceret me per præcones interdiceret *estis*
Tua paterna domo, interdicere *estis*.
Nos vero (præfens enim malum *est* ferendum)
Eamus, vt in rogo ponamus cadauer. 740

Chorus.

O misera, o propter audaciā generosa,
Et longe præstantissima,
Vale, beneuolus vero te subterraneus Mercurius,
Et Pluto, excipiat. si vero & illic
Plus bonorum contingit bonis, horum particeps 745
Plutonis coniugi affideas. 50^r

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

439

- Alc.* Αἶν', ὡς ἐμοὶ λέξαντος, εἰ δ' ἄλγεῖς κλύων
Τάληθες, ἔχελυ' σ' εἰς μέ' ἐξαμάρτυρον.
Σὲ δ' αὖ παρ' ἐνὶ στήθεσιν, μετὰ δὲ τὸν ἔξω μάρτυρον. 710
Alc. Ταυτὸν γὰρ ἠρώωντ' ἀνδρά, καὶ περὶ βωμὸν θανόντα
Τυχρῇ μὲν ἔζω, καὶ θύοιμι ἐφείλομαι.
Alc. Καὶ μὲν Διὸς γε μέγιστον αὖ ζωὴς χροῖον.
Alc. Ἀρὰ γονεύσιν, ἐδὲν ἐκδοῖεν παῖδάς.
Alc. Μάκαρ δὲ βίβη γὰρ ἠδ' ὁ μὲν ἐρώωνται σὺ.
715
Alc. Ἀλλ' ἐσὺ νεκρὸν αὖτ' ἐπὶ σὸν πόσι, ἐκφύρες
Σημεῖά γ' ὡς κείνιστε ταῦτ' ἀψυχῆας.
Alc. Οὐκ ὡς τὸς ἡμῶν γ' ὤλειτ'. σὺν ἑρῆς τὸ δέ.
Alc. Φεῦ, εἴθ' ἀνδρὸς ἐλθοῖς τ' ἐδὲ γ' εἰς χρεῖαν ποτὶ.
720
Alc. Μήστει ποικίλεις, ὡς θύωνσι πολέωνες.
Alc. Σοὶ τ' ἐτ' ὀνειδὸς, καὶ γὰρ ἠγέλει θανόντα.
Alc. Φίλοι τὸ φίλος τ' ἐπὶ τῷ θεῷ, φίλος.
Alc. Κακὸν τὸ λήμει, καὶ σὺν ἀνδράσιν, τὸ σῖν.
Alc. Οὐκ ἐν φίλῳ γάρ γε βασιλεύων νεκρὸν;
725
Alc. Οὐκ ἔστι γὰρ μὲν τοῖς δυσκλήεις, ὅταν θύωνται.
Alc. Κακῶς ἀποθνήσκει μὲν γὰρ θανόντα μοι.
Alc. Φεῦ, φεῦ, τὸ γῆρας ὡς ἀναιδέως πολέων.
Alc. Ἡ δ' ὅσον ἀναιδὴς, τί μὲν εἴφειρες ἀφ' ἑρῆς.
Alc. Ἀπλῆ, καὶ μετὰ τὸν πόσι, εἰ γὰρ φανὲν νεκρὸν.
730
Alc. Ἀπῆ, θάψας δ' αὐτὸς ὡς αὐτὸς φανείας.
„ Δίχως δ' ὀδύσας σὺ τοὶ κηδεστὴς ἔπ.
Alc. Ἡτ' αὖτ' Ἀχαιῶς σὺν ἑτ' ἑσ' ἐν ἀνδράσιν,
Εἰ μὴ σ' ἀδελφῆς αἵματι πμωρήσεται.
735
Alc. Ἐρρε νυνὶ αὐτὸς, καὶ ἡ ξυνοικησοῦσά σοι,
Ἀποδοῖ, παῖδες δ' ὄντες, ὡς παῖδες ἄξιοι.
Γρηγορεῖτ'. καὶ γὰρ τὰ δ' ἔτ' εἰς ταῦτ' ἐγγύς.
Νεῶδ'. εἰ δ' ἀπὸ πύθωνος με κερύκων ὑπὸ
Τῷ σὺν πατρίων ἐστὶν, ἀπὸ πύθωνος.
740
Ἡμεῖς δ' ἡμῶν ποτὶ γὰρ οἰστον κερύκων.
Σπέρχου, ὡς αὖ ἐν πυρὶ θύωνται νεκροί.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἡ χιτλά, τί λημεις, θύωνται,
Καὶ μὲν ἄριστα,
Χαίρει, παρ' ἑρῆς σε χροῖον δ' ἑρμῆς.
Ἀδὴς περὶ δέχεται, εἰ δὲ π κακῶ
745
Πλὴν ἑσ' ἀγαθὸς, τ' ἐπὶ μετ' ἑρῆς
Ἀδανὺ μὲν παρ' ἑρῆς.

I A M.

I A M B O I.

91. Πολλὰς μὲν ἤδη, καὶ πῶς παντοίας χθονὸς
Ζένης μεγάλῃσι οἷσ' ἐς Ἀδμήτην δέμους,
Οἷς δὲ πῶς αὖτε ἦν· ἀλλὰ τῷ δ' ἔπειτα Ζένης
Κακίῳ ἐς τὴν δ' ἔσαν ἐδὲ ξάμεν.
"Ὅς αὖτε μὲν πενήτουται διαπύλῳ ὄραν,
Εἰσῆλθε, καὶ τόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
Ἐπεὶ δ' ἔπειτα φρονέως ἐδὲ ξάμεν
Τὰ αὖτε χθονὸς ξένια, συμφορὰν μὲν ἴδω.
Ἀλλ' εἴ τι μὴ φέρεται, ὡς τῶν
φέρει.

Ποτὲρ δ' εἰς χεῖρας ἐκείνων λαβὼν,
Πίνε μιλαιῆς μετὰ τοῦ εὐχόμενου μέθυ,
Ἐως ἡμερῶν αὐτῶν ἀμφοῖν ἀσπερ φλόξ
Οἶνε· σέφει ἡ κρεῖττε μυστρίνης κλαδὺς,
Ἄμους ὑλακτῶν· διότι δ' ἴδω μέλη κλύειν.
"Ὅ μὲν γὰρ ἡδὲ, τῶν ἐν Ἀδμήτῃ κακῶν
Οὐδὲν αὖτε μὲν· οἰκίται δ' ἐκλαδίσματα
Διαποίναν· ὅμως δ' ἔσπευδεν ἰδὼν μὲν ξένια
Τέχοντες. "Ἀδμήτῃ γὰρ ὡς δ' ἐφίετο.
Καὶ ἴδω ἔσπευδεν ἐν δέμοισιν ἔσπευ.
Ζένοι, παντοῖαν κλῶντα, καὶ ληστὴν πῆλα.
"Ἦσ' ἐν δέμοισιν βίβηκεν, ὅσ' ἐφίετο μὲν,
Οὐδ' ἐξέτινα χεῖρ· ἀπομειλῶν ἐμὲν
Διαποίναν, ὅμως πᾶσι τ' οἰκίταισι μὲν
Μήτηρ κακῶν γὰρ μυστρίων ἐρρύετο,
Οργὰς μεγαλῶν ἀνδρῶν, ἀρὰ τὸν ξένον
Στυγὴ διχόσας· ἐν κακῶν ἀφιστῶν.

92. Οὐτὸς, τί σέμειν καὶ πεφρονέως βλέπεις;
"Ὁ γὰρ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τ' ἀσπασίον
Εἶναι, δέχεται δ' αὖτε αὖτε φρενί.
Ἐν δ' ἀνδρῶν ἐκείνων δέσποτος περὶ ὄραν,
Στυγὴ αὖτε πῶς, καὶ στυγὴ φρονέως
Δίχην, θυραῖα πᾶσι τ' ἀσπασίον ἔχων.
Δεῦρ' ἐλθ', ὅπως αὖτε σφώπερος γὰρ.
Τὰ θνητὰ πᾶσι μὲν οἶδας μὲν ἐχθρῶν;
Οἷμα μὲν γὰρ πόθεν γὰρ; ἀλλ' ἀκούε μὲν.
"Βροτῶν ἀπὸσι κατὰ γένειν ὁφείλεται.
"Κοσμεῖται θνητῶν, ὅσ' ἐξέπεται
"Τὴν αὖτε μετὰ στυγὴν εἰ βίωται.

Seruus.

Multos quidem iam, & ex variis locis
Hospites in Admeti aedes profectos scio:
Quibus adposui cibos: verum nondum hoc hospite
Deteriorem in hanc domum recepi. 750
Qui primum quidem lugentem herum videns,
Intrauit ades, & ausus est transire fores.
Deinde vero non sapienter accepit
Casu oblata xenia; cognita calamitate domus:
Sed siquid non afferremus, compellebat nos ad feren-
dum, quod petebat. 755
Arripiens autem hederaceum poculum in manus,
Bibit merum vinum nigræ matris, i. terræ,
Donec calefecit ipsum circumdans flamma
Vini: & coronat caput myrti ramis:
Absurda larrans: erat autē audire geminū melos. 760
Hic enim cantabat, mala, quæ in Admeti domo erant,
Nihil curans: nos vero serui plorabamus
Heram: oculum tamen non ostendebamus hospiti
Mædæ facientes: sic enim mandauerat Admetus.
Et nunc ego quidem in ædibus conuiuio excipio 765
Hospitem, verūtum furem, & prædonem quendam.
Hæc vero domina ex ædibus abiit, nec easum persequi,
Neque extendi manum, lugens meam
Dominam, quæ mihi, & omnibus seruis erat
Mater: liberauit enim nos ex innumeris malis, 770
Molliens viri iram. nonne igitur hunc hospitem
Iuste odi, qui incommodo tempore aduenit.
Her. Heus tu? quid ita tueris toruum, & subtriste?
"Non oportet tristem ministrum hospitibus
"Adesse, verum excipere eos decet animo comi. 775
"Tu vero amicū virum heri tui præsentem cernens,
Tristi vultu, & contractis superciliis
Excipis, externi mali curam gerens.
Huc accede, tradam præcepta ut fias sapientior.
Scis quam naturam res mortalium habeant? 780
Puto autē te adhuc nescire: unde enim didicisses? itaque
"Omnes homines debent mori. [ex me audi.
"Et nemo mortalium est, qui sciat
"An sit victurus crastinam diem futuram.

,, Cur-

- „Cursus enim fortunæ incertus est quo euadat, 711
„Neque disci potest, neque arte *vlla* deprehenditur.
„Hæc igitur cum audiueris, & didiceris ex me,
„Exhilara te ipsum, bibe, quotidianam
„Vitam, tuam ducas esse, reliqua vero fortunæ.
„Cole etiam plurimum suauissimam dearum 790
„Venerem mortalibus, comis enim est hæc dea.
„Reliqua vero hæc omitte, & obtempera verbis
„Meis, si modo videor tibi recte præcipere:
Id quod certe puto. Itaq; magnâ moestitiam omittens
„Bibe nobiscum, superans præsentem calamitatem. 795
„Coronis ornatus: & certo scio quod pro
„Illa nunc tristi, & contracta mente
„Ad alium portum deducet te strepit⁹ poculi incidens.
„Cum simus autē mortales, decet nos mortalia sapere:
„Tristibus enim, & austeris 800
„Omnibus est (si me vrantur iudice)
„Vita non reuera vita, sed calamitas.
Ser. Scimus hæc: nunc autem rem gerimus,
„Quæ comestilatione, & risu non est digna.
Her. Mulier mortua, est alienigena, ne igitur nimium 805
„Lugeas, domini enim huius domus viuunt.
Ser. Quid viuunt? nondum scis mala, quæ sunt in ædibus.
Her. Nisi tuus dominus sefellit me.
Ser. Nimium ille, nimium est amans hospitum.
Her. Nequaquam. propter peregrinum enim cadauer bene 810
„rem gerit.
Ser. Imo vero profecto cadauer hoc valde, & nimis domesticum erat.
Her. An igitur calamitate aliq̃ domesticâ ille nō dixit mi-
Ser. Tulit⁹ abi. nobis. n. curę sunt mala dominorū. [hi] 815
Her. Hic sermo non externorum malorum est initium.
Ser. Haud enim tristarar videns te conuiuientem. 815
Her. At profecto grauem iniuriā accepi ab hospitibus meis.
Ser. Nō. n. in *has* eides opportune venisti, ut te nunc exciperet.
„Nos enim sumus in luctu, & rasuram vides, [mus.
„Et nigras vestes? *Her.* Quis ergo est mortuus?
„Num aliquis liberorū, an senex pater mortuus est? 820
Ser. Imo vero coniunx Admeti perit, o hospes.
Her. Quid ais? & nihilominus tamē me hospitio excepistis? 825

- „Τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ ἀνθρώποι, 785
„Κἄν τ' εἰδῶκετόν, εἰ δ' ἄλλοι σκεπτεται.
„Ταῦτ' οὐδ' ἀκούσεις, καὶ μετὰ τὸν ἱερὸν πύργον,
„Εὐφρανέσθων, πίνε. τὸν κατ' ἡμέραν
„Βίον, λογίζεσθαι. τί δ' ἄλλα, τὴν τύχην.
„Τί καὶ δὲ καὶ τὴν παλαιάν ἡδίστην θέναι
„Κύπριν, βροχίαν δὲ μύρην γὰρ ἡ θεός.
„Τὰ δ' ἄλλα ἔασον ἑαυτῶν, καὶ πείρου λόγους
„Εὐχόμενοι, εἰ ποτὶ ὄρῃσιν δοκῶ λέγειν.
„Οἱ μὲν γὰρ ἄκουσεν τὴν ἄρσιν λυπὴν ἀφ' αἶψας,
„Πίης μὲν ἡμῶν, ἴσθι δ' ὑπερβολῶν τῆς κατ'
„Σπέρματος πυκνοτέρας, καὶ σάφ' οἶδ', ὅδ' ἔτι καὶ
„Τὴν οὐκ ἐκφυγόντων καὶ ξυνοικούντων φρονέων
„Μεθ' ὁμοῦ σε πικρὰ ἐμπεσόντων σκυφῶν.
„Ὅτε γὰρ θνητὸς, θνητῶν καὶ φρονέων ἄνθρωποι,
„Ὅς τις γε σιμνοῖς καὶ σωφροσύνῃσιν
„Ἀπασιν ἐστίν, ὡς γ' ἐμὲ γρηθοῦς κρατῇ,
„Ὅ βίος ἀληθὺς καὶ βίος, ἅπαντα συμφορὰ.
„Ἐπιταμιέσθαι ἑαυτῶν. νῦν γ' ἀποσπερμήν,
„Ὅχι οἷα κώμῳ καὶ γέλωτος ἀείψαι.
„Γυνὴ θύρατος ἡ θένουσα, μὴ
„λίαν
„Πίνε, δόμων γὰρ ζωὴσι πῶδ' 805
„δασύεται
„Τί ζῶσιν, ὅ καὶ τοῖοι δαπάνῃ δόμοις κακῶν.
„Εἰ μὴ πῶς με διασώσῃς ἐλπίσιν.
„Ἄρσιν γ' ἐκείνος ἐστὶν ἄρσιν φιλοξενέων.
„Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος γὰρ οὐκ ἐν πύργῳ νεκρῶν.
„Ἡ γὰρ πῶς καὶ λίαν γ' οἰκείος βίος.
„Μῶν ξυμφορῶν τιν' ἔσονται ἐφ' ὧν ζῆμι;
„Χαίρων ἰθὺς, ἡμῶν γ' ἀσπασίαν μέλιν κακῶν.
„Ὅδ' εἰ θύρατος πημάτων ἀρχὴ λόγους.
„Οὐ γὰρ σε κωμῶζοντ' ἂν ἡ γρηθὸς οἶσιν.
„Ἀλλ' ἡ πέποιθε δίδωμι ἑστῶν ἡμῶν;
„Οὐκ ἔστιν ὅσον δὲ ξυνοῖς δόμοις.
„Πίνε γὰρ ἡμῶν ἐστὶν, καὶ χυρὴν βλάπτει,
„Μεταμπεπῶντος τοῦ μὲν π. Η. τίς δ' ὁ κατ' ἡμέραν;
„Μῶν ἡ τέκνων πῶς φρονέει, ἡ γέμων πατῆρας
„Γυνὴ μὲν οὐδ' ὀλοαίαν Ἀδμήτω, ζῆναι.
„Τί φησὶ ἔτι, ὅτι μὴ ἐξῆς ἔστι;

ἦε. Ἡδεῖτο γάρ σε τῶν δ' ἀπώσας δέμων.
ἦε. Ὡς γέ τι, οἷός τις ἦτο, κακὸς ζῶν ἀνθρώπου.
ἦε. Ἀπώλωμαι δ' αὖ πάντες, & κείνη μὲν.
ἦε. Ἀλλ' ἡδ' ὁ μὲν μὲν, ὅρα μ' ἰδὼν διακρυβρόσων,
Καὶ γὰρ τε, & παρ' ὅσον. ἀλλ' ἔπειθε με
Δίῳ, θυμὸν κ' ἡδὸς ἐς τὰ φρονέειν.
Βίβη δ' ἡμεῖς, ὡς δ' ἔπειθε, πύλας,
Ἐπὶ τὸν ἀνδρὸς ἐν φιλοξενίᾳ δέμους.
Πρὸς τοῖς δ' ἔπειθε. καὶ περὶ μαζόν, καὶ
Στεφάνους πυκνοὺς, ἀλλὰ σὺ δὲ τὸ μὴ φράσσω,
Καὶ γὰρ τοσούτοις δέμοις παρ' ἡμῶν.
Πᾶσι σφ' ἡμεῖς, πού νιν εὐρήσωμεν;
ἦε. Ὅρῃν παρ' οἷμον, ὅπ' Ἀλκίονος φέρει,
Τυμῶν καὶ ψῆξιν ἐκ παλαιῶν.
ἦε. Ὡς ποῦ δ' αὖτε καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ τ' ἐμὴ,
Νῦν δ' εἴδον, οἷον πᾶσι δ' ἡ πρῶτα
Ἠλεῖται ὡς γέ τινατ' Ἀλκμήνῃ Διὶ.
Δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θυροῦσαν δόρυς
Γυναικί, καὶ τὸν δ' αὖτις ἰδρύσασθαι δέμον.
Ἄλκην, Ἀδμήτη δ' ἡμεῖς, ἀπορρήσσει γέρον.
Ελθὼν δ' ἀνὰ κ' τ' ἐμὴν ἀμπελὸν νεκρῶν,
Θάνατον φυλάξω, καὶ νιν εὐρήσων δόρυς,
Πίνοντα τὸν δ' αὖτε παρ' ἡμῶν.
Καὶ γὰρ λαγχρῶς αὐτὸν ἐξ ἑδρᾶς συγχεῖς,
Μάριψω, καὶ κλάω δ' αὖτε παρ' ἡμῶν.
Οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαρρήσειται
Μορῶν τε παρ' ὅσον, πρὶν γυναικί, ἐμὴν μεθ' ἡ.
ἦε. Ἦν δ' οὐκ ἀμείψω τῆς δ' ἡμεῖς, καὶ μὴ μόλη
Πρὸς αὐμπελὸν πύλας, εἰ μὴ τὴν καὶ,
Κόρης, ἀνὰ κ' τ' εἰς αὐτὴν δέμους,
Αἰτήσωμεν τε, καὶ τί ποτε, ἄξειν αὐτῷ
Ἄλκην, ὡς τις γέρον ἐν γυναικί, ἐμὴν.
Ὅς με εἰς δέμους ἐδίδεατ', ἡ δ' ἀπὸ λῆσας.
Καὶ γὰρ βαρεῖα συμφορὰ περὶ τὴν γυναικί.
Ἐκρυπτε δ' ὡς γυναικί, αὐτὸν δέμους ἐμὴ.
Τίς τ' ὅδε μὲν, Θεσσαλῶν φιλοξενίᾳ;
Τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν, τοι γὰρ οὐκ ἐρεῖ, καὶ γὰρ
Εὐεργετήσας φῶτε, γυναικί, γάρως.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

ἦε. Ἰω, ἰώ, συγχαίρει παρ' ὅσον, τὴν γυναικί, ὡς ψῆξ

Χάρις

Ser. Verebatur enim te repellere ab hac domo.
Her. O miser, qualem amisisti coniugem?
Ser. Petiimus omnes, non illa tantum.
Her. At sensi quidem, videns oculos lachrymantes,
Et rasuram, & faciem: sed persuasit mihi
Dicens se peregrinum funus ad sepulturam proficisci.
Inuito aut animo his superatis foribus, i. ades ingressus
Bibi in domo viri hospitalis,
In hac fortuna versantis, & commessatus sum, caput
Coronis redimitus. Sed tua culpa est, quod non dixisti,
Proposito tanto malo *vestra* domui.
Vbi eam sepeliit? vbi inueniam eam vadens?
Ser. Recta via, quæ ducit Larissam,
Videbis tumulum politum extra suburbium.
Her. O cor, quod multa sustinuit, & o mea anima,
Nunc ostende, qualem te filium Tirynthia
Alcmena Electryonis filia Ioui genuerit.
Oportet enim me *nunc* seruare recens mortuam
Mulierem, & restituere in hanc domum,
Alcestem, Admetoque gratiam referre.
Profectus igitur mortuorum reginæ atris indurâ pepsis
Mortem obseruabo, & spero me inuenturum ipsam.
Bibet apud tumulū de victimarū mactatarū sanguine.
Et si insidiis illi structis ex mea sede properans
Eam corripiam, & vndiq. complexus premā meis ma-
Nullus est, qui ipsam mihi eripiat [nibus].
Certantem laterib⁹, priusquā mulierē mihi dimiserit.
Si vero hac pda frustrat⁹ fuero, & mors nō venerit
Ad cruentam molam, descendam ad inferos,
In obscuram domum Proserpinæ, & Plutonis,
Et postulabo, & confido me reduturum esse sursum
Alcestem, vt tradam eam in manus mei hospitii.
Qui me excepit hospitio, nec abegit.
Quamuis esset graui calamitate percussus,
Sed occultauit suum luctū excello animo, venerans me.
Quis ex omnibus Thessalis magis est isto hospitalis?
Quis etiā ex Græciæ incolis? q̄ obrē nō dicit se ingrato.
Benefecisse viro, cum ipse sit animo excello.

Admetus.

Io, io, tristis accessus, tristisque aspectus

Gg

Vidua.

Viduarum ædium. hei mihi, heu mihi. æ. æ.
 Quo vadam? ubi consistam? quid dico? quid vero non?
 Quomodo queam perire?
 Profecto valde infelicem mater me peperit.
 Beatos ducō mortuos, illos amo.
 Illam domum habitare expeto:
 Non enim lætor *hanc solis* lucem intuens,
 Nec in terra pedem eundo figens,
 Talem oblidem mihi ereptum
 Plutoni mors tradidit.

ANTISTROPHICA.

Strophe I.

Ch. 1 Procede,procede. Abi in latebras ædium. æ, æ.
2 Passus es digna lamentis. heu, heu.
3 Es in dolore, beneficio. heu, heu.
4 Nihil tamen iuuas mortuam. hei mihi, mihi.
5 Non amplius intueri charæ coniugis
6 Vultum coram, triste est.

Admetus.

Meministi *illius rei*, quæ sauciavit meum animum.
 „ Quod enim hî maius malû accidere potest, q̃ amittere
 „ Charâ coniugem vitinâ nunquâ *hac* vxore ducta, s̃ s̃
 Habitasset cum hac *illas* ædes.
 „ Felices duco cælibes, & sine liberis mortales
 Pro vna vero anima hac dolere,
 Mediocre *est* onus.
 Liberorum vero morbos, & nuptiales
 Lectos morte vastatos,
 Intolerabile *est* aspicere, cum licuisset sine liberis,
 Et sine coniuge semper viuere.

Antistrophe I.

Ch. 1 Fatum, fatum ineluctabile venit. heu, heu. 590
2 Nullum vero finem facis dolorum. heu, heu.
3 Tristitia quidem *sunt* hae latu. sed tamen (heu, heu)
4 Perfer. non enim tu primus amisisti (hei mihi, mihi)
5 Coniugem: alios enim alia calamitas
6 Premittit apparens, mortales.

Admetus.

O longi luctus, & ô dolores propter amicos,
Qui sunt sub terra, cur prohibuisti ô Choro,

[illegible]

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

1 Πηλὸν σφῆρα βυθὸς κρητὸς οἴκου. αἶ. αἶ.
 2 Πηλὸν σφῆρα ἐξ ἡμετέρας. β. β.
 3 Διδόμεις τὰς σφῆρας. φ. φ. φ. φ.
 4 Τὰς σφῆρας ἐξ ἡμετέρας. ἰ. ἰ. ἰ. ἰ.
 5 Τὰς σφῆρας ἐξ ἡμετέρας. ἰ. ἰ. ἰ. ἰ.
 6 Πηλὸν σφῆρα βυθὸς κρητὸς οἴκου. αἶ. αἶ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

1. Ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἡλικία.
 2. Τὴν ἀνδρὶ κενὸν μῦθον, ἀμάρτυν
 3. Πιστὴς ἀλλοτρίῃ· μή ποτε γένηται.
 4. Ὁ φιλονεικῶν καὶ τῶν δόξων.
 5. Ζηλοῦν ἀρετῆς, ἀπικνεῖς πύργων.
 6. Φυγῆν ἢ μὲν τῶν κατὰ λαοῦ,
 7. Μάστιγον ἀλλοτρίαν.
 8. Παιδῶν ἢ νόστων, καὶ νυμφιδίον
 9. Εὐαὶ θυγατέρι καὶ ἐξοφίαν,
 10. Οὐ τλητὸν ὄρεον, ἔξω ἀπικνεῖς.
 11. Ἀρετῆς τ' ἵππων ἀπικνεῖς.

Ανέκροτον α'.

1 Τὴν αὐτὴν διακάλυψεν καὶ αὐτῇ.
 2 Πρὸς οἱ ἔδεν ἡγίης ἀλγίων. ἔ. ἔ.
 3 Βαρὶ μὲν φέρν. ὁμωσ δὲ φεῖ, φεῖ.
 4 Τλαδ'. ὅσοι σφῶτος ὤλεσας, ἐὰ μοι μοι.
 5 Γνωσκ. Συμφερεῖ οἱ πῆρυς τῆς
 6 Πιζζα φανῶσα θνατῶν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

9. Ω μακρὰ πένθη, λῦπαι τε φίλων
 τῶν ὑπὸ γῶαν, τί μ' ἐκάλυψας

Ῥίψαι τύμβος παύρων ἐς κοίλιν,
καὶ μέτ' ἐκείνης τ' αἰεὶ ἀείσης
καὶ δὲ φθιμένων·
Δύο δ' αὖτ' ἐμὴς ἄδης ψυχὰς
τὰς περὶ αἵματι συνεύχην ὁμοῖον,
Χθονίαν λίμαν Ἀχέρουσι.

Στροφὴ β'.

1. Εὐρίπιδος ὡς ἐν γένει,
2. Ὡς ἔχουσιν ἀξιοφύλων
3. Ὡς ἐν δόμοισι
4. Μοιόποιος ἀλλ' ἔμπας
5. Ἐφερι κενόν
6. Ἀλκίς, ἀπὸ κενῶν ὄν,
7. Πολυαῖς ἐπὶ χροῖσι,
8. Ἡδὲ πᾶσι περὶ αἵματι,
9. Βιότῃ τε αἰσῶν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἄλ. Ὡς ἔχουσιν δὲ μὲν πᾶσι εἰσέλθω,
πᾶσι δ' οἰκῆσαι μετὰ πύργων
δαίμων· οἱ μὲν, πολλὴν γὰρ τὴν μίσην.
τὸ γὰρ μὲν περικύβητος πηλιδάσιν,
Συὸς δ' ὑμῶν αἰσῶν ἐστὶν ἴσως,
Φιλίας ἀλόχου χάρις βασιλῶν,
Πολυάχνητος δ' ἐπὶ πτόλιν ὡς.
τὴν τε θηνοῦσαν, καὶ μὲν ὀλβίζων.
Ὡς δὲ πατρὶδα καὶ πᾶσι ἀμφοτέρων
Ὀντις ἀείσων, σύζυγος αἰμῶν.
Νυνὶ δ' ὑμῶν αἰσῶν ἀπὸ πύργων
ἀσπῶν τε πτόλιν μέλαινες σιλήσιν,
Πέμπουσιν μὲν ἴσως,
Λίαντων αἰσῶν ἐς ἐρήμους.

Αντιστροφὴ β'.

1. Παρ' ὅτ' ἐν γένει ποτ' ἔμην
2. Ἠλθ' ἐν ἀπὸ γένει ποτ'
3. Ὡς ἀλλοῖς ἀλλ' ἴσως
4. Βιότῃ, καὶ ψυχῇ.
5. Ἐξ ἑνὸς δαίμονος,
6. Ἐλπίει φιλίαν.
7. Τί νῦν τῶδε; πολλὰς
8. Ἡδὲ παρὶ λυσι

909

903

910

915

920

925

930

900

Ne me proiicerem in cauam sepulchri fossam,
Et cum illa longe praestantissima *fœminæ*
Iacerem mortuus?
Duas enim animas pro vna Pluto
Coniunxisset simul fidelissimas,
Transgressas paludem infernam.

Strophe II.

1. Mihi quidam erat cognatus,
2. Cui filius lamentatione dignus
3. Perit in ædibus
4. Vnicus, sed tamen
5. Ferebat hoc malum
6. Moderate, quamuis esset sine liberis,
7. Canas ad comas
8. Iam præceps existens,
9. Et ætate prouecta.

Admetus.

O facies ædium, quomodo ingrediar?
Quomodo vero habitabo mutata
Fortuna? heu mihi, magnum enim est discrimen.
Tunc enim cum tedis ex monte Pelio sædis,
Et cum cantu intro ibam,
Charæ coniugis manum tenens:
Perstrepensq; carmine sequebatur sodalium cœtus,
Illam, quæ iam est mortua, & me beatos esse prædicans,
Quod nobiles, & vtrunque
Ex nobilissimo genere coniuges essemus:
Nunc autem lamentatio hymenæo contraria,
Et pro candidis vestibus atræ vestes
Me deducunt intro
In desertum thalami cubile.

Antistrophe II.

1. Ad prosperam tibi sortem
2. Venit nondum experto mala
3. Hic dolor, sed seruasti
4. Vitam tuam & animam.
5. Obiit vxor,
6. Reliquit amorem.
7. Quid noui hoc esse? multos enim alios
8. Iam spoliauit

Gg 5

9 Mors

9 Mors vxore.

Admetus.

O amici, coniugis fortunam beatiorē 935
Mea esse duco: quāvis aut̄ hos nō videatur, tamē sic est.
Hanc enim nullus dolor attinget posthac.
Et cum magna glōria liberata est a multis doloribus.
Ego vero, quem nō oportebat viuere, pręgressus fati.
Nunc primum discens, tristē degam vitam. 940
Quomodo enim sustinebo ingressum huius domus?
Quem compellaturus? & a quo compellatus,
Iucundum habebō ingressum? quo me veritam?
Solitudo enim quæ intus est perdet me,
Vxore vacuos quum aspiciam lectos, 945
Sellasque in quibus sedebat, & in ædibus
Squalidum solum. *quum* liberi vero genubus
Accidentes, plorabunt matrem: alii vero dominam
Gement, qualem amiserint ex domo.
Res quidem domesticæ sunt tales. foris vero me 950
Nuptialia conuiuia Thessalorum agitant, & cœtus
Frequentes mulierum. non enim sustinebo
Aspicere coniugis meæ cœtaneas.
Quisquis vero mihi inimicus est, dicit hæc:
Vide istū turpiter viuētē, qui non sustinuit mori, 955
Sed suam coniugem pro se abiiciens præ ignauia,
Effugit mortem: deinde tamē se virū esse putat, & ha-
Et odit parentes, cum ipse nō velit [veri cupit]
Mori. talem famam præter reliqua mala
Habebō. quid igitur mihi vita diuturnior optāda est,
Male audienti, & male rem gerenti? [amici, 960]

ANTISTROPHICA.

Strophe I.

Ch. 1 Ego & per Musas,

2 Et sublimis, i. per res sublimes, cucurri, &

3 Plurimis volutatis libris, 965

4 Nihil necessitate potentius

5 Iuueni. nec vllum pharmacum aduersus hanc reperimus

6 Thraciis in tabulis, quas, i. in Thr. libris, quos

7 Orphei conscripsit

8 Vox. Neque quæcunque Phœbus

9 Æsculapii posteris tradidit 970

10 Phat.

9 Θάνατος δάμνατος.

I AMBO I.

Φίλοι, γυναικὸς δάμνατον ὀδυρόμενον 935
Τὸ μὲν νομίζω, καὶ πρὶν ἢ δοκῶν ὅμως.
Τῆς μὲν γὰρ ἔδεν ἄλγος ἀψύχαι ποτε,
Πολλὸν δὲ μόχθον δουλειῆς ἐπαύσατο.
Ἐγὼ δ', ἐν ἡλικίᾳ, παρὲς τὸ μέτρον,
Λυπεῖν ἀφ' ἑω βίωτον, ἄρτι μνηστῆρων. 940
Πῶς γὰρ δέ μιν πῶν δ' εἰσόδους ἀνέχομαι;
Τίτ' αὖ παρὰ πῶν; τὰ δὲ παρὰ στήθεϊς ὕπο.
Τερπνῆς τὴν μοῖαν αὖ εἰσόδου; ποῖ τῆς φορμῆς;
Ἢ μὲν γὰρ ἐνδὸν ἐξολοίμ' ἐρημία,
Γυναικὸς δυνάς ἐν τ' αὖ εἰσόδῳ κενά, 945
Θρῆνες τ' αὖ οἷσιν ἵξε, καὶ ἡ στήθεϊς
Αὐχμηρὸν ἔσας. πενία δ' ἀμφὶ γυνάσσει
Πίπτοντα, κλαίει μητιέ. οἱ δὲ δαίμονες
Στανασιν, οἷαν ἐκ δέμων ἀπαλεσάν.
Τὰ μὲν κατ' αἶνος, τοιαῖα δ' ἐξώθεν δέ με 950
Γάμοι γ' ἐλῶσι Θεοσάλων, ἔνδοξοι
Γυναικὸς πληθεῖς. ἐγὼ δὲ ἐκ ἀνέχομαι
Λόσσων δάμνατος τῆς ἐμῆς οὐκ ἐλπίδας.
Ἐρεῖ δέ μ' ὅς τις ἐχθρὸς ὦν κυρεῖ, τίθει.
Ἰδοὺ τὸν αἰχρῶς ζῶντα, ὅς σπεῖ ἔτλη θανέειν, 955
Αἶψ' ἡ γυνὴ ἀποδύει ἀψύχαια,
Πίφθησθαι αἶδον. κατ' αὐτῆς εἶναι δοκεῖ,
Σταναίει τὰς πενήτας, αὐτὸς ἐν ἡλικίᾳ
Θανέειν. Ἰαυδὲ πᾶσι κακῶσι κληρόνα
Ἐξω. τί μοι ζῶν δῆτα κύδιον φίλοι, 960
Κακῶς κλέοντι, καὶ κακῶς πεπρωτοί;

ANTIΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

1 Ἐγὼ καὶ ἀφ' ἑμῶν 965
2 Καὶ μετὰ σοὶ ἦξα, καὶ
3 Πλάττειν ἀψύχαι μὲν λόγον,
4 Κρείσσον ἔδεν ἀνὰ γυναικός
5 Ἐργῶν. ἔδεν τι φάρμακον
6 Ὁρήσας ἐν οὐνοῖς, ὅς
7 Ὁρφέα καὶ τὴν ἑρμῆα
8 Γῆρας. ἔσθ' ὅς τις Φοῖβος
9 Ἀσκληπιάδῃσιν παρέδωκε 970

Gg 4

10 Φάμ

10 Φάρμακα, πολυπότοις

11 Αντίτροφι βροχίσι.

Αντίτροφη α'.

1 Μόνας δ' ἔτ' ἐπὶ βαρυγυῖς

2 Ελθῖν, ἔπε βρέζας θανά

3 Εἶν, ἔσφαζίωι κλύει.

4 Μή μοι ποτὶα μείζων

5 Ἐλθοῖς, ἢ ποτὶν ἐν βίῳ.

6 Καὶ γὰρ Ζεὺς δ', ἐπὶ νόσῳ.

7 Σωσὶ τὰ τε πλάσσει.

8 Καὶ τὸν ἐν Χαλυβόισι

9 Διαμύζεις ἔβριε σίδερον.

10 Οὐδὲ πρὸς ληθῶνα

11 Δημότης ἐστὶν αἰδέεσθαι.

Στροφή β'.

1 Καὶ σ' ἐν ἀφύκτοις χερσίν

2 Εἶλε θεὰ δισμυγίς.

3 Τόλμα δ', ἔγδ' αἰὲν

4 ζεῖς ποτ' ἐνερθεῖν

5 Κλαίων τὰς φθιμένων αἰῶνα.

6 Καὶ θεῶν σκόποι φθίνουσιν

7 Παῖδες ἐν θανάτῳ.

8 Φίλα μὲν ὅτ' αὖτε μετ' ἡμῶν,

9 Φίλα δὲ πρὸς θανόντων.

10 Γενναῖοι περὶ πᾶσιν

11 Εὐδὲξ κλισίαις ἀνέστην.

Αντίτροφη β'.

1 Μηδὲ νεκρῶν αἰὲς φθιμένων

2 Χῶμα νομίζεσθαι

3 Τύμβων σῶς ἀλόχου.

4 Θεοῖσι δ' ὁμολῶς

5 Τίμωσι δὲ σέβας ἐμπερῶν.

6 Καὶ πρὸς δοχμῶν κίχλινον

7 Εκβαίνων, τὸ δ' ἰρεῖ,

8 Αὐτὰ ποτὶ παρὸν θάνατον αἰετῶς,

9 Νῦν δ' ἐπὶ μετὰ θάνατον αἰετῶν,

10 Καὶ ὡς πέτρε, εὖ γὰρ δεῖν.

11 Τοιαύτην αἰετῶν φημι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Καὶ μὲν οὕτως ἔοικεν Ἀλκμήανος γόισι

10 Pharmaca, ærumnosis

11 Aduersus ærumnas præbens mortalibus.

Antistrophe I.

1 Solius vero Necessitatis nec ad aras

2 Venire, nec ad simulachrum huius Deæ

3 Licet accedere, non enim exaudit victimas, nec ius flekti-

4 Ne mihi veneranda, maior

5 Venias, quam prius, in vita.

6 Etenim quidquid Iupiter annuerit, ita decreuerit,

7 Tecum hoc perficit.

8 Et quod apud Chalybes

9 Ferrum nascitur, domas sine vi.

10 Nec vllus præfractæ

11 Menti inest pudor.

Strophe II.

1 Et te, Admete, ineuitalibus manuum

2 Cepit hæc Dea vinculis.

3 Perdura vero, non enim redu-

4 ces vnquam ab Inferis

5 Flendo, defunctos, ad superos.

6 Et Deorum nothi percunt

7 Liberi morte.

8 Erat tum nobis chara quando nobiscum erat,

9 Etiam adhuc mortua nobis chara est.

10 Generosissimam vero omnium

11 Adiunxisti tibi sociam tori in ædibus.

Antistrophe II.

1 Ne vero mortuorum vt vita defunctorum

2 Agger existimetur

3 Sepulchrum tuæ coniugis.

4 Diis at similiter, i. vt dii coli solent,

5 Colatur, numen viatorum, quod viatores adorent.

6 Et aliquis obliquam viam

7 Vadens, hoc dicet:

8 Hæc quondam obiit pro viro,

9 Nunc vero est beata Dea.

10 Salue ô veneranda, & bona des nobis.

11 Tales ipsam salutabunt voces.

Atqui, vt videtur, hic Alcmenæ filius,

474 EVRIPIDIS ALCESTIS.

- Admete, ad tuam domum venit:
Mer. Ad virum amicū libere dicendum est,
Admete, & non retinendæ reprehensiones in pectore
Tacite: ego enim in tuis malis volebam
Huc accedens explorari amicus.
Tu vero non dixisti propositum eadaver
Tuae coniugis, sed me excepsisti hospitio,
Tanquam curam habens alieni mali.
Et coronavi caput, & libavi diis
Libationes, in tuis edib. aduersa fortuna pressis. i. fane-
Quāobrem de totā cōqueror, cōqueror hęc abs te passus.
Non tamen te volo contristare in malis.
Cuius vero rei causa venio huc, reuersus denuo
Dicam. Hāc mulierem serues mihi a me acceptā, 1020
Donec adducens Thracios equos huc
Rediero, interfecto tyranno Bistonum.
Si vero male rem gesserim (φραυερτάτ' Διι, vti nā n. re-
Do hanc ancillam tuæ familiæ. [deam]
Venit autē in meas manus cum multis laboribus. 1021
Inuenio enim aliquos publicum certamen
Ponentes athleticis, dignum labore:
Vnde abduco hanc, præmium victoriæ
Accipiens. Illis enim, qui in leuioribus certaminibus
vincebant, licebat
Equos abducere. Illis vero, qui in grauioribus
Vincebant, scilicet in pugilatu, & lucta, armenta, & bo-
ues accipiebant. [adepto]
Mulier vero præterea sequebatur. mihi vero casu hanc
Turpe fuisset gloriosum hoc lucrum negligere.
Verum ut dixi, tibi oportet curæ esse hanc mulierem.
Nō enim furto partā: sed cū honesto labore acceptā, 1035
Venio adducens. tandē vero & tu pro hoc dono me lau-
dabis fortasse. [fames ponens]
Ad. Neq; te contemnens, neq; inter homines turpes, ac im-
Celauī meæ coniugis miseræ calamitates:
Sed fuisset mihi dolor hic additus dolori, 1040
Si iuisses ad alius hospitis ædes.
Satis enim mihi fuit hoc meum deplorare malum.
Mulierem vero, si quo modo licet, oro te rex.
Alium aliquem, qui non sit passus qualia ego, 1041

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

475

- Ἀδμητῇ, πῶς οὖν ἐστὶν περὶ αὐτῆς.
Φίλοι, πῶς αὐτῇ χρὴ λήξαι ἐλπίδας,
Ἀδμητῇ, μομφαί εἰς ἕχ' ὑπὸ σπλάγχνοισι χέχρηται.
Σιγῶντ'. ἐγὼ δ' οὖν σοὶς κακῶσι καὶ ἐλπίδι.
Εἰς οὖν παρὲς, ἐξέβηξ' ὅλβον.
Σὺ δ' οὐκ ἐφραζέσθης πῶς κείρῃσι νέκυν.
Γυναικὸς, ἀλλὰ μὲν ἐξέτιζες οὐδὲ μοῖρα,
Ὅς δὲ θυράεω πῆμα δὴν ἀπεδὴν ἔχον.
Καὶ σὺ φασὶ καὶ θεοῖς ἐπαρτεμένω
Σπονδὰς, ἐν οἰκίῃσι δὲ σὺ χροῖσθαι τοῖσι σοῖς.
Καὶ μίμφομαι δὴ, μίμφομαι πᾶσι τὰδε.
Οὐ μὲν σὺ λυπεῖν οὐ κακῶσι βέλομαι.
Ὡς δ' οὐκ ἔχω ἥκω, δὲ ὑπὸ σπλάγχνοισι πάλιν,
Λέξω. γυναικὶ τῇδε μοῖρα σῶσαι καὶ δῶν,
Ἐως αὖ ἵπταρς δέσθω Ὀρήντας ἀγων.
Ἐλθω, τυραννὶν Βιστόνων κατὰ κτενέων.
Πρόξας δ' ὅ μὲν τύχοιμι, νοστήσειμι γδ,
Αἰδῶμαι τῇδε σῶσι πῶς ἀπολὸν δὲ μοῖρα.
Πολλῶν δ' ἐμὸν ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς.
Ἀγῶνα γδ πᾶν δὲ μοῖρα δόλοισιν πᾶσι
Τίθεται ἀθληταῖσιν, ἄξιον πόνη.
Ὅθεν καμίζω τῇδε, νικητήρια
Λαδῶν. τὰ μὲν γδ καὶ φασὶ τοῖς νικᾶ-
σιν, ὧς
ἵπταρς ἀγῶν. τοῖσι δ' αὖ τὰ μετ' ὅνα
Νικῶσι, πορμῶν, καὶ πάλιν, βο-
φορδία.
Γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς ἐπὶ τ'. ἐν τῇδε δὲ,
Αἰχρὸν παρὲναι κέρδος ὧς τὸ δὲ δὴ κλέει.
Ἀλλ' ὡς πῶς εἶπον, οὐ μέλει γυναικὶ χρὴ.
Ὅ γδ κλοπαῖαν, ἀλλὰ οὐ πόνον λαδῶν,
Ἦκω. χρὸν δὲ καὶ σὺ μὲν αἰνέσεις
ἱσῶς.
Οὐ τοι σ' ἀπὸ μὲν ὧν, εἰ δ' ἐν ἀγῶσι πῆμα,
Ἐκρυψ' ἐμὸς γυναικὸς ἀθλίη τύχη.
Ἀλλ' ἄλλος ἀλγὺν τὴν καὶ ὧς πᾶσι πᾶσι,
Εἰς πῶς πῶς ἀλλὰ δὴ μοῖρα ἀρμήνῃς ἐνε.
Ἀλλ' ὅ κλαίειν τὸ μὲν ὧς ἐμὸν κακόν.
Γυναικὶ δ' εἰ πῶς ἐστὶν, αἰεὶ καὶ σ' αἰεὶ,
Ἀλλὰ δὲ δὴ, ὅς τις μὲν πᾶσι πᾶσι οἱ ἐγὼ,
Σω-

- Her. Amare enim mortuum, elicit lachrymas.
Ad. Perdidit me, & multo magis quam dicere possum.
Her. Amisisti bonam coniugem: quis contradicit?
Ad. Ita ut hic vir non amplius delectetur hac vita.
Her. Tempus dolorē molliet: nunc vero malū tuū adhuc erit.
Ad. Tempus dixeris, si tempus est mori. [cens est. 1088]
Her. Mulier abducat te a luctu, & desiderium novarū nuptiarū.
Ad. Tace: quid dixisti? nunquam hoc putassem. [tum-]
Her. Quid non duces igitur uxorem, sed manebis viduus?
Ad. Nulla mulier est, quæ cū hoc, i. mecum sit cubitura. 1090
Her. Num speras aliquid te prodesse mortuæ?
Ad. Illam decet honore affici ubicunque est.
Her. Laudo quidem hoc, laudo: sed stultitiam obnoxius es.
Ad. Ut nunquam virū hūc spōsum vocatur? laudo, ut virū
Her. Laudo, quia coniugi fidus es amicus. 1095
Ad. Morerer, si illā proderē, quāvis nō sit amplius tuā.
Her. Recipias nunc in domum istam generosam.
Ad. Ne iubeas me hoc facere oro te per Iouem patrem tuum.
Her. Atqui peccabis, non faciens hoc. 1100
Ad. Faciens autem, mordebor dolore in corde.
Her. Obtempera. fortasse enim opportuna erit gratia.
Ad. Heu, utinam ex certamine hanc nunquam acciperem.
Her. Cum tamen ego vinco, tu vna mecum vincis.
Ad. Recte dixisti, sed mulier hæc abeat. 1105
Her. Abibit si oportet, sed primum vide an sit vtile.
Ad. Oportet, si modo tu mihi nolis irasci.
Her. Sciens quiddam & ego, tantum adhibeo studium.
Ad. Vince nunc. non tamen grata mihi facis.
Her. Sed erit tempus, cum laudabis nos. obtempera solum.
Ad. Deducite, si quidem oportet hanc recipere in aedes. 1110
Her. Non committam hanc mulierem ministris.
Ad. Tu igitur ipse ipsam introducito, si placet, in domum.
Her. Imo vero ego in tuas manus tradam.
Ad. Non attingam eam, licet vero intrare domum. 1115
Her. Commendo eam tantum tuæ dexterae.
Ad. Cogis me rex, non volentem hæc facere.
Her. Ausis extendere manum, & attingere hospitam.
Ad. Atqui extendo eam ut Gorgoni caput refectæ.
Her. Habes? A. Etiam habeo. H. Serua nunc eam: & Iouis
Filium olim dices esse egregium hospitem. 1120

- Her. Τὸ γὰρ φιλήσαι τὸν θανόντα, ἀλλὰ δακρυ-
Ad. Αὐτὸς ἐστὶν ὁ μὲν, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον.
Her. Γυναικὶς ἐδιδόκει ἡμετέρας. τίς αὐτὴν εἶ-
Ad. Ὡς αὐτὴν τινὲς μετὰ τὴν ἑλπίδα βίω.
Her. Χρόνος μάλα ἐστὶν νῦν ὅς τ' ἔστιν ἡμετέρας.
Ad. Χρόνος ἐστὶν ὅς τ' ἔστιν ἡμετέρας.
Her. Γυνὴ σὺ πάλιν, καὶ νῦν γὰρ μὲν πόθος.
Ad. Σίγητον. οἷόν ἐστιν. σὺν αὐτῇ ὁ μὲν.
Her. Τί ὅς τ' ἐστὶν ἡμετέρας, ἀλλὰ χρὴ οὐδὲν μὲν.
Ad. Οὐκ ἐστὶν ἡμετέρας, σὺν αὐτῇ ὁ μὲν.
Her. Μῶν τινὲς θανόντων ὡφελὲν πρὸς ὁδὸν αὐτῶν.
Ad. Κεῖνται ὅπου πῆρ' ἐστὶν, περὶ τοῦ χρόνου.
Her. Αἰνῶ μὲν, αἰνῶ. μωροὶ οὖν οἱ φιλοκαλῶντες.
Ad. Ὡς μὴ ποτ' αὐτὴν τινὲς θυμὸν καλῶν.
Her. Εἴη τοι, ἀλλὰ χαίρειν οὐκ ἐστὶν φίλος.
Ad. Θάοιμι, ἐκείνῳ καὶ τῷ σὺν αὐτῇ ὁ μὲν.
Her. Δίχῃ νῦν εἰσὶν τινὲς θνητῶν δέμων.
Ad. Μὴ πρὸς σὲ τὸ σπείρειν τοὺς αὐτοὺς Διὸς.
Her. Καὶ μὲν ἀμαρτήσῃ γε μὴ δόξας περὶ.
Ad. Καὶ θρῶν γε, λυπητὴ καὶ τὴν ἐλπίδα.
Her. Πῶς οὖν. τίς γὰρ αὐτῇ εἰς Διὸς πύλας.
Ad. Φεῦ, εἴδ' ἐστὶν αὐτῇ τινὲς μὴ λαοὶς ποτ' ἔστι.
Her. Νικῶντι μὲν οὖν, ἐστὶν συνικαὶς ἐμῇ.
Ad. Καλῶς εἰρήσας. ἡ γὰρ αὐτῇ ὁ μὲν.
Her. Ἀπὸ τινος, εἰ γὰρ αὐτῇ ὁ μὲν.
Ad. Χρὴ, σὺν γε μὴ μετὰ τὴν ὁρμήν ἐμῇ.
Her. Εἰδὼς πᾶσι, τίς ὅς τ' ἔστιν αὐτῇ ὁ μὲν.
Ad. Νίκα νῦν, ἐμὲν αὐτῇ ὁ μὲν.
Her. Αἶψ' εἴδ' ὅς τ' ἔστιν αὐτῇ ὁ μὲν.
Ad. Κομίζετ' ἐστὶν αὐτῇ ὁ μὲν.
Her. Οὐκ αὐτῇ ὁ μὲν.
Ad. Σὺ ὅς τ' αὐτῇ ὁ μὲν.
Her. Εἰς τὰς πύλας αὐτῇ ὁ μὲν.
Ad. Οὐκ αὐτῇ ὁ μὲν.
Her. Τῇ σὺν πύλῃ καὶ τῇ ὁ μὲν.
Ad. Ἀναξ, βιάσθην καὶ τῇ ὁ μὲν.
Her. Τόλμα αὐτῇ ὁ μὲν.
Ad. Καὶ μὲν αὐτῇ ὁ μὲν.
Her. Εἴδ' ὅς τ' ἔστιν αὐτῇ ὁ μὲν.
Ad. Φησὶν ποτ' εἶναι ποτὶς θνητῶν ἐμῇ.

Βλέψον ἐς αὐτὴν, εἴ ποτε δὲ καὶ περὶ πύ-
Γωαυκί. λυπῆς δ' οὐχ ὅσον μετιστασσο.
α. Ω θεοί, τί λίξω; θαυμ' ἀνέλπιστον τόδε,
Γωαυκί. λυπῶσιν τίν' δ' ἐμὴν ἐπιτύμως.
Ἡ κέρτερός με θεῶν τις ἐμὰν ἡσέει χειρὶ;
η. Οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ τίν' δ' ὅρως δάμαρτι σῶν.
α. Ὅρα γε, μή τι φάσκει νεώτερον τὸ δ' ἦ.
η. Οὐ ψευδαγορῶν τίν' δ' ἐποίησεν ξένον.
α. Αλλ' ἴδ' ἔθ' ἡμῶν εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμὴν;
η. Σάφ' ἴδ'. ἀπείν' δ' ἔσ' ἡμῶν τὴν γυναικα.
α. Οἶζον, πῶς σέ τίς ζῶσαν ὡς δάμαρτ'
ἐμὴν.
η. Πρὸς τ' ἔχ' ἡδ' ἅπαν ὅσον πρὸς ἡμετέρας.
α. Ὡ φιλεῖταις γυναικὶς ὁρῶμαι, καὶ δέμας,
ἔχ' ὅσ' ἀέλπιτος, καὶ ποτ' ὅψοις δοκῶν.
η. ἔχ' ὅς. φθόνος ἢ μὴ γινώσκεις τις θεῶν.
α. Ὡ τὴν μετιστασσο γυναικὶς ὁρῶμαι, καὶ δέμας,
Εὐδαίμωνος καὶ σ' ὅφρα τίς πατήρ,
Σώζοι. σὺ γὰρ τὰ μετ' ἐξωσάμεθα καὶ μέγα.
Πῶς τίν' δ' ἐπιψύχας νεώτερον εἰς φάος τόδε;
η. Μάχην στωάψας δ' ἀμύμων τῇ χειρὶ.
α. Πῶς τὸν δὲ θανάτου φησὶ ἀγῶνα συμβαλεῖν;
η. Τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μέρψας χερσίν.
α. Τί γὰρ ποτ' ἦ δ' ἀναιδὸς ἐσηκὲν γυνή;
η. Οὐπω θέμις σοι τῆς δὲ πρὸς φωνήματα
Κλύειν, πρὶν αὖ θεῶσι τοῖσι νεώτερος
Αφαιγίσσεται, καὶ τρεῖς μὲν φάος.
Αλλ' εἰσάγε' εἰσὶν σῶν δὲ, καὶ δίκης ὦν.
Τόλοιπον Ἀδμητ' οὐδέ τι σέβει ξένος.
Καὶ χερσίν. ἐγὼ δὲ τ' ἀποκείμενον πόνοι
Σθενέλιον τρεῖς πηδύλιον πορρωτάτων.
α. Μείνον παρ' ἡμῖν, καὶ ξυνέσιος γυναικός.
η. Αὐθις τὸ δ' ἔσται. νῦν δ' ἐπιγὰρ με δεῖ.
α. Αλλ' οὐχ ὅσον μετιστασσο γυναικὶς ὁρῶμαι, καὶ δέμας,
Ασπίς ἢ, πρὸς τ' ἐνὶ πῶ τετράκ-
χαις.
Χορεύς ἐπ' ἐδλάγ' ἀσπιδόμασιν ἰσάνει,
Βαρκὸς τε κλισίῃ βεβύτοισι πρὸς τὸ πᾶν.
Νῦν γὰρ μετιστασσο μετὰ βελτίαν βίον
Τῷ πρὸς τὸν καὶ γὰρ οὐχ ὅσον μετιστασσο.

Intuere eam, nunquid videatur esse similis
Tuae coniugi: & tu beatus iam recede a dolore.
Ad. O du, quid dicam? miraculū hoc insperatum esse credo,
Coniugem cernens hanc meam reuera.
An aliqui Dei vanū fallaxq; gaudiū me facit attonitū?
Her. Non est sed intueris hanc tuam coniugem.
Ad. Vide tamen ne hoc sit aliquod inferorum spectrum.
Her. Non praestigiatores hunc hospitem fecisti.
Ad. An video coniugem, quam sepeliebam?
Her. Certo scias. nō miror aut te fortunę tuę nō credere.
Ad. Contrecto. sed an etiam hanc alloquar ut meam vxorē
vivam?
Her. Alloquere. habes enim quod voluisti.
Ad. O charissimae coniugis facies, & corpus,
Habeo te praeter spem, existimans fore ut nunquam te
Her. Habes. invidia vero nulla deorū adfit. [viderem.
Ad. O maximi Iouis generose fili,
Beatus sis, & pater, qui te genuit, te
Seruet: tu enim mea restituisisti solus.
Quomodo hanc reduxisti ex inferis in istam lucem?
Her. Commissa pugna cum rege daemonum.
Ad. Vbi hanc cum morte te commississe dicis?
Her. Apud ipsum tumultū ex insidiis eam corripies manib.
Ad. Cur vero mulier haec muta stat?
Her. Nondum fas tibi huius compellationes
Audire, priusquam diis inferis
Audire, priusquam diis inferis
Fuerit purificata, & venerit tertius dies.
Introducas igitur eam, & cum sis iustus,
In ceterum sis pius erga hospites:
Et vale. ego vero propositum certamen
Stheneli filio regi conficiam hinc discedens.
Ad. Maneas nobiscum, & sis meus hospes.
Her. Iterum hoc aliquando fiet: nūc nō oportet me perire.
Ad. Ergo sis felix, hancque redux reuisas domum.
Cuius vero, omnibusque impero tetrarchiis, & praefecturarum principibus,
Ut choros ob feliciter euentū instituāt, ac agitant.
Arasq; pfundat odoribus, & opimarū victimarū sup-
Nūc nō in meliorem vitā traducti sumus, [plicationib.
Quā q̄ fuit antea. haud. n. negabo nunc me beatū esse.
H h cho-

432

EVRIPIDIS ALCESTIS.

Chorus.

Multæ sunt formæ rerum diuinitus euenientium,
Et multa præter spem dii perficiunt, 1160
Et quæ videbantur euentura, non sunt perfecta ut ex-
pectantur,

Inopinatum vero exitum inuenit Deus.
Talis euasit hæc res, talem euentum est fortita.

Finis Alcestidis.

ARGV.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

433

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πολλὰ μὲρ φαιτῶν δαμνίων,
Πολλὰ δ' αἰλπίως κραίνουσι θεαί.
Καὶ πᾶς δοκῇ γένε', σὺν ἱππιδότῃ.
Τῶν δ' αἰδομένητων παρὲν εὐρεν θεός.
Τοιόνδ' ἀπίθῃ τιδὲ πρῶτον μὲν.

1160

Εὐριπίδου Ἀλκήσις.

Hh 2

EYPR.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ.

Νεοπτόλεμος ἐν Τροίᾳ γένος λαῶν, Ἀνδρομάχην τῶν
ἑκτορος γυναικῶν, ποιεῖν ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὸ Μολοσσόν. ὅ-
τερον δὲ ἐπὶ γένῳ Ἐριάνῳ, τῶν Μενέλαου θυγατέρων. διὸ
ἔπειτα ἡγήσας τῶν Ἀχαιῶν ἀναίρεσας τὸν ἐν Δελφοῖς
Ἀπόλλωνα, πάλιν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸν Ἰσθμόν, μετὰ τὸν
ἵνα τὸν θεὸν ἐξιλάσθῃται. Ζηλοτύπως δὲ ἔχουσα σὺν τῶν Ἀν-
δρομάχην ἡ βασιλῆς, ἐβόλῃσεν αὐτῇ τὴν θάνατον, μετὰ
πυρκαϊᾶν τῶν Μενέλαου. ἡ δὲ τὸ πρῶτον μὲν ἔτι ζήκειν, αὐ-
τῇ δὲ κατέφυγον ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτιδος. οἱ δὲ αὖτε τῶν Μενέ-
λαου, καὶ τὸ πρῶτον ἀνέστην, καὶ ἐκείνῳ ἀπειλάσαντες ἀνῆλ-
θον. καὶ σφάττειν μέλαινας ἀμφοτέρους, ἐκώλυθησαν, ὅ-
τε Πηλεὺς ἐπιφανέντος Μενέλαου μὲν αὖτε ἀπῆλθεν εἰς Σπάρ-
την. Ἐρμιόνη δὲ μετενόησεν, ὅλα δὲ ἔειπεν αὐτῇ περὶ τῶν
τῶν Νεοπτόλεμου. παρεστῶτον δὲ ὁ Οἰσθέτης, τῶν τῶν
αὐτῇ γὰρ εἰς Σπάρτην, Νεοπτόλεμος δὲ ἐπὶ τῶν ἑλθόντων. ἐν ἧ
φρονέειν, παρῆσαν οἱ φέροντες. Πηλεὺς δὲ μέλαινας τὸν
καὶ τῶν ἑλθόντων, Θέτις φωνεῖσα, τῶν τῶν ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τῶν
ξεῖνῶν, τῶν δὲ Ἀνδρομάχῃ εἰς Μολοσσὸν ἀπεστάλην. καὶ
τῶν τῶν, αὐτὸν δὲ ἐπὶ τῶν ἀθανάτων σὺν δὲ ἔχον. τῶν δὲ
αὐτῆς, εἰς μετὰ τῶν νήσους ἔκρησεν. Ἡ μὲν σκηνὴ τῶν
δράματος, ἐν Φθίᾳ κείται. ὁ δὲ χορὸς, σιῶσκειν ἐν Φθίᾳ τῶν
δὲ γυναικῶν. ἀπολογεῖται δὲ Ἀνδρομάχῃ. τὸ δὲ δράμα, τῶν
δευτέρων. ὁ ἀπολογιστὴς σφῆς, καὶ ἀπολογιστὴς εἰρημῶς. ἐπὶ δὲ
πρὸς ἐλπίδα πρὸς τῶν τῶν Ἀνδρομάχῃ, ἐν τῶν δευτέρων
μέρῃ. ῥήσις Ἐρμιόνης, τῶν βασιλῆς ἐμφαίνουσα. ὁ δὲ σὺν
Ἀνδρομάχῃ λόγος, καλῶς ἔχων. ἐν δὲ τῶν Πηλεὺς, ὁ τῶν
Ἀνδρομάχῃ ἀφιλόδοτος.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ὑποκείμενα.

Ἀνδρομάχῃ.	Ἐρμιόνη.	Οἰσθέτης.
Θεοποιῶν.	Μενέλαος.	Ἀχιλλεύς.
Χορὸς ἐν Φθίᾳ.	Μολοσσός.	Θέτις.
πῶν.	Πηλεὺς.	

Προλογεῖται δὲ ἡ Ἀνδρομάχῃ.

ΕΥΡΙ-

ARGUMENTVM
ANDROMACHÆ.

Neoptolemus ad Troiam munus accipiens Androma-
chen Hectoris uxorē, filium ex ea genuit Molossū: post-
ea autem superduxit Hermionen Menelai filiam. Sed cum
primum postulasset pœnam interfectionis Achilles ab A-
polline in Delphis, rediit ad oraculum, agens pœniten-
tiam, ut deum placaret. Sed regina habens se zelotype erga
Andromachen, molita est ei mortem, accersens Menela-
um. Illa autem infantem ablegauit, ac ipsa fugit ad tem-
plum Thetidis. Porro qui erant circa Menelaum, & pue-
rum inuenerunt, & illam deceptam templo eduxerunt:
cumq; essent interfecturi utrumq;, prohibiti sunt ab inter-
ueniente Peleo. Menelaus ergo rediit Spartam: Hermio-
ne autem egit pœnitentiam, uerita præsentiā Neoptole-
mi. Adueniens autem Orestes, hanc quidem reduxit Spar-
tam, Neoptolemo autem insidias posuit: isq; interfectus
abspertatur. Peleo autem volenti lugere mortuum, The-
tis apparens, hunc quidem insit in Delphis sepeliri, An-
dromachen autem mitti ad Molossos cum puero. Ipsum
autem Pelea dixit immortalitatem habiturum: quia is
potitus, habitauit in insulis fortunatis. Scena fabula
est in Phthia, chorus autem constat ex Phthiis mulieri-
bus. Prasatur Andromache. Hac fabula est secundi or-
dinis. prologus est perspicuus, & uerisimiliter dictus: &
elegiaca carmina in querela Andromaches sunt secundi
gradus. Oratio Hermiones est regalis, & pulchra etiam
oratio ad Andromachen. Bene & Peleus loquitur, libe-
rans Andromachen.

PERSONÆ HVIVS
fabulæ sunt hæ:

Andromache.	Hermione.	Orestes.
Famula.	Menelaus.	Nuncius.
Chorus ex	Molossus.	Thetis.
Phthiis.	Peleus.	

Prologum autem agit Andromache.

Hh 3

EVRI-

EVRIPIDIS

ANDROMACHE.

Andromache.

A Siaticæ terræ decus, Thebana ciuitas,
Vnde quondam dotis cum opulentis deliciis
Veni ad regiam domum Priami,
Data coniunx fecunda Hæctori,
Andromache suspicienda quidem priore tempore.
Nunc vero nulla alia calamitosior mulier
Me est, neque erit vnquam.
Quæ maritum quidem Hæctorem ab Achille
Interfectum vidi, & filium, quem peperit marito,
Aftyanaicta proiectum ab arduis turribus,
Postquam Græci ceperunt solum Troiæ.
Ipsa autem serua, liberrimæ
Familia antea habita, in Græciam veni.
Insulari Neoptolemo munus belli
Data, electum ex præda Troiana,
Huius vero Phthiæ, & vrbis Pharsaliæ
Vicinos campos habito, vbi marina
Thetis habitauit cum Pelco seorsim ab hominibus,
Fugiens frequentia hominū: Thessalicæ vero populus
Vocat Thetidium, propter nuptias deg. [huc locum
Vbi domum hanc habuit filius Achillis,
Peleum vero sinit regere terram Pharsaliam,
Viuo sene sceptrum non volens accipere.
Et ego in his ædibus pario puerum marem
Congressa cum filio Achillis, & meo domino:
Et prius quidem quamuis iacerem in malis, tamen
Spes me semper fouebat, viuo filio
Me inuenturæ aliquod præsidium, & auxilium in malis.
Postquam vero Læcnam Hermionem ducit,
Meus dominus, auersatus meum seruilem lectum,
Malis ab ipsa miseris exagitor.
Dicit enim, quod eam occultis pharmacis

Faciā

EYPIPIΔΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

IAMBOL.

A Σιατῆδος γῆς ἡμῶν, Θηβαία πόλις,
Ὅθεν πόθ' ἐδ' ἔων σὺ πολυρύνος χλιδῆ
Πελάμην τύχωννον ἐπ' αὐφ' ἡμέλῳ,
Δάμωρ δ' ὀφείσει παῖδο ποῖος ἔκπερι,
Ζηλωτὸς ἐν γὰρ τῷ πρῶν Ἀνδρομάχῃ χρεῖν.
Νῦν δ' ἔπερ ἄλλη δύστυχῆτι γυνή
Ἐμὸν πέφυκεν, ἥ γ' ἡνέσται ποτὶ.
Ἦ τις πόσιν μὲρ ἔκπερ ἐξ Ἀρχαλῆως
Θανόντ' ἐσέδον, παῖδ' αὖτ' ἐν πικτῷ πόσῃ,
Ῥιφθέντ' ὑπὸ γυναικὶ Ἀστυάκτ' ἀπ' ὀρθῶν,
Ἐπὶ τῷ Τροίας εἰλον Ἐκλῶντος πῖδον.
Αὐτῇ δ' ἐδούλη, τῶν ἐλδύμενων ὅτων
Οἴκων νομιόειτ', Ἐκλῶντος εἰσεφικέμεν,
Τὰ νησιώτῃ Νεοπτόλεμῳ δ' ὁρῶντος γέρας
Δοθῆναι, λείας τ' αἰκῆς ἐξ αἰρετῆν.
Φθίας δ' ἐπὶ τῇδε, καὶ πόλεως Φαρσαλίας
Σύγχροτον ναῖον περὶ, ἐν ἡμελῶσι
Πηλεὶ ξυμῶντος χρεῖς αὐτῶντων ὅπως
Φόβοντος ὁμιλον. Θεσσαλὸς δ' ἐν λείῳ
Θεπιδεῖον αὐτῷ, θεῶν χρεῖν νυμφόδομον.
Ἐνθ' οἴκῳ ἐστὶ τὸνδε παῖς Ἀρχαλῆως,
Πηλεὶ δ' ἀνέσσει γῆς ἐκ Φαρσαλίας.
Ζῶντος γέροντος ὁ σὸν πρῶτον ἐπ' ἡλῶν λαοῖν.
Καὶ γὰρ δ' ὁμοῖος τῷδε ἄρ' ἐν πικτῷ χρεῖν.
Πλασθεῖς Ἀρχαλῆως παῖδ' ἐκ τῷδε τ' ἐμῷ.
Καὶ πρῶτον μὲρ ἐν κακῇσι καὶ μὲν ὁμοῖος
Ἐλπίς μ' αἰετῶντος, σὺ γὰρ τὸνδε τέκνον
Ἀλκίον πρὸς αὐτῷ, καὶ πρὸς ὅσῳ κακῶν.
Ἐπὶ δ' ἐπὶ λῆκτον Ἐρμιόνην καμῶν,
Τῇ μὲν παρῶντος δεσπότης ἐδούλην λείῳ,
Καὶ τῇδε αὐτῇς χρεῖς ἐλδύμενων.
Ἀλλὰ γὰρ, ὅς ἐστι φαρμάκῳ καὶ νυμφόδομον
H 4

T.

Τίτημι' ἀπαυδα, καὶ πόσι μισοθυμῶν,
Λύπη δ' αἰεὶ οἶκόν αὐτ' αὐτῆς ἔειλω
Τόνδ' ἐκβαλοῦσι λέκτρα πέκνης βίᾳ,
Ἄλ' ὅτ' ἄρ' ἔστιν ἐχ' ἐχθρὸς ἐδὲ ξείνῳ,
Νυνὲ δ' ἐκλείπει Ζεὺς τίδ' εἰδὲ μέραι,
Ὡς ἐχ' ἐχθρὸν τὸν δ' ἐχθρὸν ἴδ' ἐχθρὸν.
Ἀλλ' ὅτ' ὅτ' ἐστὶν. βέλτεται δὲ με κ' αὖτις.
Πατήρ τε θυγάτηρ Μενέλαος συνοδρεῖ τίδ'·
Καὶ νυνὲ δ' οἶκόν ἐς δ' ὅτ' Σπάρτης μολῶν
Ἐπ' αὐτὸ τ' ἔστω. δειμαίνουμένη δ' ἐγὼ,
Δομῶν πέρι γινώσκω. Οἶκός ἐστιν ἀνέκτορον
Θάσος τὸν δ' ἐλθόντα, αὐτὸν καλῶσιν ἡμεῖς.
Πηλείδης περὶ γινώσκω, ἐκρηνοί τε Πηλείας,
Σίβυσι, ἱερὸν δ' οὐρανὸν κρηνοῖς γαμῶν.
Ὅς δ' ἐστὶν πῶς μὲν ὁ γὰρ ἐκπέμψα λαῶνα
Ἀλλ' ἐς οἶκόν, καὶ γὰρ φερόμενη.
Ὅτ' ὅτ' ὅτ' ἐστὶν αὐτῶν, ὅτ' ἐστὶν πῶς
Προσφιλῆσιν, παῖδ' ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Διὰ φῶν κατ' αἶαν, ὅτ' ἐστὶν Λοξία δίκλῳ
Δίδωσι μὲν ὅτ' ἐστὶν, ὅτ' ἐστὶν Πυθῶν μολῶν,
Ἥτοισι Φοῖβον πατρὸς, ὅτ' ἐστὶν
δίκλῳ,
Εἰ πῶς τὸν δ' ἐστὶν σφάλλεται ὅτ' ἐστὶν
ἑστὶν
Θεὸν παρὰ γὰρ ὅτ' ἐστὶν τὸν δ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν.
Δείπωσιν, ὅτ' ἐστὶν τὸν δ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Καλεῖσθ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Τὸν δ' ἐστὶν, τὸν δ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Εὐνὸς δ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Καὶ νυνὲ δ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Φόβος δ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Οἶκός δ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Μενέλαος ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Τῇ δ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Τί δ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Κτείνου ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Τὸν δ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Κτείνου ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν
Οἱ μὲν, πῶς ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν ὅτ' ἐστὶν

Faciám sterilem, & inuisam viro,
Et ego pro ea velim tenere domum
Hanc, electis lectis ipsius per vim.
Quos ego primum non volens accepi,
Nunc vero reliqui. Magnus Iupiter hoc sciat,
Quod non volens huic sum facta socia tori,
Sed non persuadeo ei, vult enim me occidere:
Et pater Menelaus in hac re iuvat filiam.
Et nunc in ædibus est, ex Sparta veniens
Propter hoc ipsum. Ego vero terri-
tædibus his vicinum, Thetidis in sacellum
Hoc profecta sedeo, si me prohibeat mori.
Peleus enim hoc ipsum, posterique Pelei
Colunt, monumentum nuptiarum Thetidis:
Meum autem vnicum filium ablego clam
In alias ædes, timens ne casus moriatur.
Nam pater eius non adest, me
Vt iuuet, & puero nihil prodest, absens
In terra Delphica, vbi Apollini pœnam
Solvit furoris, p quæ aliquando ad Pythonē profectus,
Postulavit Phœbum cadis paternæ, cuius res, furorisq;
nunc pendit pœnas,
Si quo modo priora peccata deprecans, eorumque ve-
niam petens,
Efficiat sibi deum propitium in posterum.
Domina, ego non vereor hoc nomine
Vocare te, siquidem hoc ipso te dignabar & in domo
Tua, quando habitabamus solum Troiæ,
Eram autem benevola tibi, & tuo marito viventi:
Et nunc venio afferens tibi novos sermones,
Metu quidem, ne quis dominorum sentiat,
Sed miseratione tui nam atrociam molitur
Aduersus te Menelaus, & filia, quæ tibi sunt cauenda.
O charissima conserua, (es enim conserua
Huic, quæ prius regina fuit, nunc vero est infelix)
Quid faciunt? quas insidias struunt nunc,
Volentes occidere me longe miserrimam?
O tu misera, filium tuum volunt
Occidere, quem extra domum clam ablegasti.
Heu mihi, rescitum est meum filium ablegatum?
Vnde

490 EVRIPIDIS ANDROMACHE.

Vnde nam? ô misera, vt perii.

Fam. Non scio, hæc vero ego ex illis sensi.

Menelaus autem extra domum abiit ad tuum filium.

And. Perii igitur ô fili, interficient te.

Gemini correptum vultures: & qui vocatur
Pater, adhuc moram trahit Delphis.

Fam. Existimo certe te non futuram fuisse adeo infelicem
Illo præsentē. nunc vero es sine amicis.

And. Neque venit fama de Peleo quod sit venturus.

Fam. Ille est senior, quam vt possit te iuuare præsens.

And. Atqui accersui eum non semel tantum.

Fam. Num tibi placet vt procurem aliquem nuncium?

And. Vnde vis igitur tu mihi ire nuncia?

Fam. Quid vero dicam, si diu absim extra domum?

And. Inuenies multas technas. es enim mulier.

Fam. Periculum est. nam Hermione est non segnis custos.

And. Vides? despondes animum in malis tuorum amicorum?

Fam. Nequaquam, ne hoc obicias mihi:

Sed vado, quia non est suspicienda vita

Mulieris seruæ, etiam si quid patiar mali.

And. Vade hunc, nos vero q. b. incubim', ac immoratur sibi.

Fletus, & luctus, & lachrymas

„ Sub ætherem producemus. nam innata est

„ Mulieribus delectatio præsentium malorum,

„ Vt habeant ea semper in ore & lingua.

Adest autem mihi non vnum, sed multa quæ gemam,

Patriam urbem, & interfectum Hectorem,

Et meam duram fortunam, cui sum alligata,

In seruilē diem, i. in seruitutem, indigne prolapsa.

„ Nullum autē mortalium oportet beatū appellare, 100

„ Priusquam mortui videris extremam

„ Diem, quomodo ea finita descenderit ad inferos.

Ad altum Ilium Paris non nuptias, sed aliquā noxam

Adduxit tori sociam Helenam in thalamum,

Propter quam ô Troia, ferro & igni captam,

Cepit te velox Mars Græciæ habens mille naues,

Et meum miseræ maritū Hectore, quem circa murum

Aurigans i. bigis traxit filius marinæ Theridis.

Ego autem ex thalamis ducta sum ad littus maris,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ. 491

Πόθεν ποτ' ὦ δύση, ὡς ἀπωλόμην.

Νοῦ οἱ δ' ἐκείνων δ' ἡδ' ἐμῶν ἐγὼ τίδε.

Φεβῦδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλαος δόμων ἄπο,

Ἀπωλόμην ἄρ' ὦ τέκνον. κτενοδοί σε

Διοσὶ λαβόντες γῆρας. ὃ ζ' κεκλημένος

Πατὴρ, ἐπ' ὅν Δελφοῖσι τυχευέμεθ' ἔμην.

Δοκῶ γ' ὅτι αὐτὸν ὠδὲ σ' ἀπ' ἀσπίδος κτενέω,

Κεῖνε παρὲντος. νῦν δ' ἐρημὸς εἰ φίλων.

Οὐδ' ἀμφὶ Πηλείδης ἦλθεν, ὡς ἤξοι, φάπτε

Γέρον ἐκείνος, ὥς τί σ' ἀφελείν παρῶν.

Καὶ μὲν ἐπεμψ' αὐτὸν ἐχ' ἀπαῖξέ μενον.

Μῶν δ' ὁδοὶ σοι φρονέσῃ πιν' ἀγέλων;

Πόθεν; γέλεις οὐκ ἀγέλων; μολοῖν σύ μοι;

Τί δή τοι φήσω, χερόνιος εἰς ἐκ δαμάτω;

Πολλὰς αὖ εὐρυγίης μηχανάς, γυνή γ' εἰ.

Κίνδυνος. Εὐρυμένη γ' εἰς σμικρὰ φύλαξ.

Ὅρας, ἀπανδρῆς ἐν κηκρῆσι φίλοισι σοῖς;

Οὐδ' ἔτι, μηδὲν τέτ' ὀνειδισθῆς ἐμοί.

Ἀλλ' εἰμ', ἐπὶ τοι κούρῃς ἐβόλετο βίος

Δέλης γυναικὸς, ἡνὶ καὶ παῖδι κηκρόν.

Χάρει νῦν. ἡμεῖς δ' οἷς καὶ ἐκείνοισ' ἀεὶ

Θρῆνοισι, καὶ γῆροισι, καὶ δακρυμασιν,

„ Πρὸς αἰθέρ' ἐκτεκνοδίδμ'. Εὐκτεροῦ γ'

„ Γυναιξὶ τέρπεις τῶν παρεστώτων κηκρῶν,

„ Ἀνὰ στήθεσσι καὶ δάκρυ γλώσσης ἐχέειν.

Πάρεσι δ' ἐχέειν, ἀλλὰ πολλὰ μοι τέλειν;

Πόλιν πατρῶν, τὸν γυνόντα δ' ἔκτερος,

Σπερόν τε τὸν ἐμὸν δάμω, ὃ στυγερὸν γυνή,

Δέλειον ἡμεῖς ἐκτεκνοδοῖν ἀνέχεται.

„ Χρὴ δ' ἔτι ποτ' εἰδέναι ὁλβιον βροτῶν,

„ Περίαν αὖ γυνόντος τῶν πελοπονείων ἰδῆς,

„ Ὅπως παρὰ στήθεσσι καὶ δάκρυ καὶ γλῶσσι.

Ἐλπίσθαι.

Ἰλίου αἰπὴν Πάρις εἰς γάμον, ἀλλὰ πιν' αἶψαν

Ἡρώτα δύναιεν εἰς θαλάμους Ἐλέαν.

Ἀς εἶνε, ὦ Τροία, δόρυ καὶ πυρὶ δαμάτω;

Ἐλπίσθαι ὁ χηλίσκος Ἐκτεροῦ ἀνδρὸς Ἀρης.

Καὶ τὸν ἐμὸν μιλίας ποτὶν ἔκτερος, τὸν παρὰ πύλιν;

Εἰλκυσε διφροῶν πῶς ἀλίας Ὀϊδῆος.

Ἀντὶ δ' ἐν θαλάμῳ ἡρώτα ἐπὶ Στυν θαλάσσης,

Δουλοσύνων τυχερὸν ἀμφιβαλοῦσσι κέρας.
Πολλὰ δ' ἔδιδκνεν ἄ μοι κατὰ χροῶς, ἀνὴρ ἔλειπον
Ἄστυ, καὶ θυλάκους, καὶ πτόσιν ἐν κρήνῃς.
Ὡ μοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχρύνει φέριος ὄρεος;
Ἑρμιόνας δούλων, ἀς ὑποτέρω δρῶμαι,
Πρὸς τὸ δ' ἄρα λυγρὰ θεῶν ἐκίπτεσθαι βαλοῦσά,
Τῆς μοι ὡς περὶ νῆα πιδυκῆος ἀλίστα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στρεφὴν α'.

- 1 ὦ γυνὴ, ὃ Θέτιδος δούπιδον, καὶ αἰάντορος γένος
2 Δαρῶν, εἰ δὲ λείπεις,
3 Φθίας, ὅμως ἔμμελον ποτὶ σὺν Ἀσσίῃ πιδυκῆον,
4 Εἰ πτεῖ δυνάμει
5 Ἄκρος ἦ δυνάτων πόσων ὄρεϊν,
6 Οἱ σε καὶ Ἑρμιόνας ἔλδοι τε γερῶ στυγερὰ κλίσαν,
7 Τλάμην, ἀμφιλέκτρων
8 Διδύμων ἐπιχρῖνον
9 Εὐδοκίαν ἀμφιπύδ' Ἀχιλλεύου.

Ανίστροφην α'.

- 1 Γυνὴ τίχων, λόγισται τοῖς περὶ κακῶν εἰς ὅπως ἤκεις.
2 Δεσποτὴς αἰμὴν
3 Ἰλιάς ἔσται καὶ Λακιδαιμόνων ἐκχρῆταισι,
4 Λείπει δὲ ξίμην
5 Δόμων ὡς ποντίας θεῶν. τίς σοι
6 Καρὸς αὐτοῦ ζορῆα, δῖμος ἀφελίος καὶ λείδων
7 Δεσποτὴν αἰμὴν κακῶν
8 Τὸ κρατὺν δὲ σε πύδ'·
9 Τί μὲλλον εἰδὲν ἐξέμασχε γένος.

Στρεφὴν β'.

- 1 Ἀλλ' ἴθι, λείπει θεῶν καὶ κακῶν ἀνδρῶν ἔδραν,
2 Γυνὴ δ' ἔσται ἐπὶ ξένῃς
3 Διμῶν ἐπ' ἀλλοτρίῃς πόλεως
4 Εἴθ' ὃ φίλων πῖν' εἰσέρχεται
5 Σὼν, ὃ δυνάστης αἰμὴν
6 ὦ πιδυκῆος νύμφη.

Ανίστροφην β'.

- 1 Οἴκτος ὅστις γὰρ ἔμμελον, γυνὴν Ἰλιάς, εἴθως.
2 Δεσποτὴν δ' ἰμῶν φέει,
3 Ποντίας ἀνδρῶν (τὸ δὲ σὺν
4 Οἴκτος φέει καὶ πιδυκῆος)

Circumdans caput tristi servitute.
Multæ aut lachrymæ defluerūt mihi de corpore, quā-
Vrbē, & thalamos, & maritū in pulvere. [do reliqui
Heu ego misera, qd me oportebat āplius intueri lumē?
Hermiones servam, a qua afflicta,
Ad hanc statuam deæ supplex circumdans manus
Colliqueſco, sicut gutta featuriens ex saxo.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Strophe I.

- 1 O mulier, quæ solum Thetidis, & templum insides
2 Divæ, nec deseris:
3 Ego Phthia, tamen veni ad te Asiaticam genere,
4 Si quod tibi possem
5 Remedium difficile malorum invenire,
6 Quæ te & Hermionem in odiosam rixam incluserunt,
7 O misera, de lectis [participem
8 Geminis, te inquam lectorum communem sociam, vel
9 Existentem apud filium Achillis,

Antistrophe I.

- 1 Cognosce fortunam, expende præſens malum, in quod
2 Cum dominis certas [venis.
3 Existens Iliaca puella, natis ex Lacedæmone.
4 Relinque recipientem, oves, & sacrificiū pinguem
5 Dolum marinæ deæ: quæ est tibi
6 Utilitas tristi, consumere deformatū in decore corpus
7 Propter violenta imperia dominorum?
8 Potentia vero dominorum rem tibi persuadebit.
9 Quid contendis, cum nihil possis?

Strophe II.

- 1 Quin ito, relinque splendidā sedem Nereidos dec,
2 Agnosce vero quod sis in peregrina terra,
3 Et ancilla in aliena vrbe,
4 Vbi neminem vides amicorum
5 Tuorum, o infelicissima,
6 O modis omnibus misera sponsa.

Antistrophe II.

- 1 Venisti enim Iliaca mulier miserranda ad nostras aedes:
2 Sed metu meorum dominorum
3 Sumus quieti (tuam vero fortunam
4 Fero in miserratione: i. miseror)

s Ne

Ne filia filiae Iouis

Videat met tibi beneuolam esse.

Hermione.

Ornatum aurearum deliciarum circa caput,
Et vestitum corporis horum variorum peplorum,
Non ab Achillis, neque Pelei

Domo primitias *munerum* habens huc veni.

Sed ex Lacæna Spartana terra

Menelaus pater mihi hæc donat,

Cum magna dote, vt liceat libere loqui.

Vobis igitur his respondeo verbis.

Tu autem cum sis serua, & captiua mulier,

Vis nobis eiecisti ædes tenere

Istas? sum aut inuisa viro, p. tua pharmaca, & *venefica*

Venter enim sine foetu propter te mihi perit.

Callidum enim est epiroticum, *Asia continentem* *in*
lens, in huiusmodi artibus,

Ingenium mulierum, a quibus ego te cōpescam.

Et nihil te iuuabit ista domus Nereidis:

Non ara, non templum, sed morieris,

Si vero quis Deorum, aut hominum te seruare velit.

Oportet te pro priore beata superbia

Expauescere, & humilem accidere ad meum genu.

Et verrere meam domum, ex aureis

Vasis dispergentem Acheloi rorem,

Et cognoscere vbi terrarū sis: hæc. n. non sunt Hector

Non Priamus, non aurum, sed Græca ciuitas.

Eo vero venis infantiæ, misera tu,

Quæ cum filio patris, qui interfecit tuum maritum,

Audes dormire, & liberos ex interfectore

Parere. Tale est omne barbaricum genus.

Pater enim filiæ, & filius matri miscetur,

Sororque fratri, & per cædem charissimi

Vadunt, & horum nihil prohibet lex.

Quæ ne apud nos introducas. nō enim est honestum,

Vnum virū habere habenas i. imperiū, duarū mulierū.

Sed intuens in vnam lecti sociam Venerem,

Est contentus, quicumq; non vult male habitare.

Inuidiosa quædam res est fœminarum sexus,

Et nuptiarum sociis infestā maxime semper.

And.

5 Μὴ ποῖς τῷ Διὶς κῆρυξ

6 Σοὶ μὲν εὖ φρονέουσιν ἰδοῦ.

I A M B O I.

Κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσίας χλιδῆς,
Στολμὸν τε χρυσὸς πῶνδ' ἐπικίλων πέπλων,

Οὐ πῶν Ἀχαιῶς, ἔδ' ἐπὶ Πηλῶς ἄπο

Δόμων ἀπαρχὰς δὲ ὑπ' ἔχουσ' ἀφικόμεν,

Ἀλλ' ἐν λακκῇ τῆς σπαραχῆς πιδὸς χθονός.

Μενέλαος ἡμῖν ἔωτα δωρεῖται πατρὸς,

Πολλοῖς σὺν ἐδοῖς, ὥς' ἐλδύμενος μεῖν.

Ἰμέας μὲρ οὐκ ἔστις ἐλ' ἀμείβομαι λόγους.

Σὺ δ' ἔσσι δούλη, καὶ δουρικτητος γυνή,

Δόμους καὶ λαοὺς ἐκταλὸς ἡρώς ἔλδ'.

Τὸς δὲ; συζόμεν' ἐλ' ἀνδρὶ, φαρμάκισι σῶς.

Νηδὺς δ' ἀκύνων δάξ' σέ μοι διόκλυσται.

» Δεινὴ γὰρ ἡ πέρωπις εἰς τὰ

» ἱεράδε

» Φυγὴ γυναικῶν, οἷν ἐπιχρήσω σ' ἐγώ.

Καθ' ἐν σ' ὀνήσ' ὁμῶς νηρηδὸς τὸ δε,

Οὐ βωμὸς, ἔδ' ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ κατ' ἡμῶν.

» Ἡ δ' οὐκ ἔστιν ἡ βροτῶν σῶσιν ἡλῆ.

Δεῖ σ' ἀντὶ τῶν περὶν ὀλβίων φρονήματων,

Πηξάει τυπύλῳ, παρὰ σπείν τ' ἐμὸν γόνυ.

Σαίρειν τε δάμνα τυμῶν, ἐν χρυσηλαῶν

Τόχων ἀδελφείρῳ σου Ἀχαιῶν δρόσον,

Γινώσκ' ἢ ἐν εἰ γῆς. ἔγ' ἰδὼ' ἔκταρ πέδι,

ἔπελαμος, ἔδ' ἐν χρυσῷ, ἀλλ' ἐλδ' ἐλδ'.

Εἰς τὰ τοῦ δ' ἡκίς ἀμείβας, δύστην' ἐσ,

» Ἡ παρὰ πατρὸς, ὅς σὺν ἄλυσιν πόσιν,

Τολμᾷς ξυνοῦδ' εἶναι, καὶ τέκν' αὐθιγὰ παῖδας

» Τίκτην. Τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

» Πατρὸς τε θυγατρὶ, παῖς τε μητρὶ μίγνυ,

» Κόρη τ' ἀδελφῇ δάξ' ὄντα δ' οἱ φίλταται

» Σωροῦσι. καὶ τῶν δ' ἐδ' ἐν ἐξέρχ' ὁρμῶς.

» Ἀμὴ παρ' ἡμῶς εἰσφεί, ἔδ' ἐν καλόν,

» Δουὶν γυναικῶν ἀνδρὶ ἐν ἰσῶς ἐχθρῷ.

» Ἀλλ' εἰς μέλαν βλέποντος δ' οὐκ αἶψα κ' ὕπνῳ,

» Σπέρουσιν, ὅς τις μὴ κακῶς οἰκῆν ἡλῆ.

» Ἐπὶ φρονόν τι χρῆμα ἡλῆων ἐφύ,

» Καὶ εὐχάριστα συζόμεν' ἐλδ' ἐλδ'.

145

150

155

160

165

170

175

180

185

αὐ. Φεῦ, Φεῦ, Κακὸν γὰρ ἦν τοῖς. τὸ νέον, ἔντε
τὸ νέον
» Τὰ μὴ δίκαιον ὅσας ἀνθρώπων ἔχῃ.
Εγὼ δὲ περὶ ὧν, μὴ τὸ δουλοῦν με σοὶ,
Λόγων ἀπόσῃ πόλιν ἔχουσαν ἐνδίκην.
» Ἦν δ' αὖ κορυφαία, μὴ πῖ τὰ δ' ὅφλω βλάβῳ.
» Οἱ γὰρ πλείοντες μεγάλα, τὰς κρείσσους
» λόγους
» Πικρῶς φέρουσι τῷ ἱλασθέντι ὕπο.
» Ὅμως δ' ἐμωπλὴν ἔσπεδον δ' αὐλοσσομαι.
Εἰπ' ὦ νεῦνι, τὰ δ' ἔχῃς ὧν λόγῳ
Πεισθεῖς, ἀπαρτῶ γνησίων νυμφόμωτον.
Ὡς ἡ λαοκτονὰ τῶν Φρυγῶν μείων
πόλιν
Τύχῃ δ' ἔπαρξῃ, καὶ μὴ ἐλδοῦν ἑρῶς.
» Ἦ τὰ νῦν τε καὶ σφαιρῶν τι σῶματι,
Πόλειός τε μετὰ γῆ, καὶ φίλοις ἐπηρμένῃ.
Οἶκον καὶ λαοὺς τὸν ἀντὶ σου γέλω.
Πότερ' ἐν ἡρώτων πύλαις ἀντὶ σου τέκῃ
Δύλως, ἐμωπλὴν ἄδελφον ἐφελκίδα;
» Ἦ τὰς ἐμῶς πύλαις ἐξ ἀνέστις
Φθίας τυράννης ὄντος, ὧν σὺ μὴ τέκῃς.
Φιλοῦσι γὰρ μὲν Ἕλληνας, Ἐκτορὸς δ' ἄπο,
Αὐτὴ δ' ἀμαυρῶ, καὶ τυραννέω τῶν Φρυγῶν.
Οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων ἐν γὰρ πόσις,
Ἀλλ' εἰ ζωέμεν μὴ πηδῆσαι κυρεῖς.
» Φίλοι οἱ δὲ καὶ τὰ δ' ἔχῃς, ὦ γυνεὲς,
» Ἀλλ' αὖ ῥεταῖς τέρεπονσι τὰς ζωδύνους.
Σὺ δ' ὧν πῶς κινεῖς, ἡ λαοκτονὰ μὲν πόλιν
Μέγ' ἔστι, τὴν δὲ Σκύρην ἐδουλώσῃς.
Πλαστὴς δ' ἐν ἐπὶ δόσσι, Μενέλαος δὲ σοι
Μείζων Ἀχιλλεύς, ταῦτά τοι σ' ἔχῃς πόσις.
» Χρὺς γὰρ γυναικὶ, καὶ κακὰ πόσις δοῦν.
» Στέρχῃ, ἀμικαὶ δ' ἐν ἑρῇ φρενὶ καὶ δόσσι.
Εἰ δ' ἀμφὶ Ὀρχικῶν γένοιτο καὶ ἑρῇ, ὅσον
Τύραννον ἔχεις ἀνδρ', ἐν μέρει δὲ σοι
Δίδωσι πολλὰς εἰς ἀνδρὶ καὶ κακὸν δόσσι.
» Ἐκτινέας ἀντὶ δ' εἰς ἀνδρὶ καὶ κακὸν δόσσι
Πάσαις γυναιξὶ καὶ πόσις ἀνδρὶ καὶ κακὸν δόσσι.
Αἰχμῶν γὰρ καὶ τοῖς καὶ δόσσι καὶ κακὸν δόσσι

Ταῦτά

And. Heu, heu, Mala res est hominibus iniunctus, & in iu-
uentute
» Quisquis mortalium iniustitiam habet.
Ego vero metuo, ne q̄ ego tibi seruiā, ne mea seruiā me
Repellat a dicēdo, cū habeam multa iusta argumenta:
Si vero cōtra vicero, ne p̄ hoc accipiā aliq̄ detrimētū.
» Qui enim spirant magna, qui sunt superbi, pręstantio-
» res rationes
» Agre ferunt ab inferioribus prolatas.
Tamen non conuincar prodens me ipsam. 196
Dicō iuuentula, qua te firma ratione
Confidens, a legitimis nuptiis repello?
Quasi Lacęna ciuitas, i. Sparta, Phrygum vrbe, Troia,
sit minor,
Fortunaq; Sparta Troia superet, meq; liberam videas?
An iuuentute, & vigenti corpore, 195
Et magnitudine vrbis, & amicis elata,
Volo tenere tuam domum pro te?
Vtrum vt ego pro te pariam liberos [Etiam?
Seruos, mihi miserā appendicē? miserā molestiā attra- 200
An aliquis meos liberos patietur
Phthiæ reges esse, si tu non parias?
Amant nimirum me Gręci, idq; propter Hęctorem:
Et quia ego sum obscura, & non fui regina Phrygum:
Maritus odit te, non propter mea pharmaca:
Sed quia non es idonea ad cōuersandum cum ipso. 205
» Nam & hoc est philtrum: non forma, ὦ mulier,
» Sed virtutes delectant maritos:
Tu vero si quid pungeris, Lacęna vrbs [hili facis.
Est aliquid magni, Scyrū vero nullo in loco ponis, i. ni-
Et oīlētās diuitiās inter inopes: Menelaus vero tibi 210
Maior est Achille: propter hęc profecto odit te maritus.
» Oportet enim mulierem, etiam si malo viro data sit,
» Boni consulere, & non decertare cum eo de fastu.
Si vero in Thracia circumfusa niue
Haberes maritum regem, vbi per vices lectum 215
Dat multis mulieribus vnus vir cōmunicans, [bitus
An occideres istas? At sic insatiabilē cupiditatē concu-
Omibus mulieribus apponens deprehenderis,
Turpe certe hoc esset. quāquam grauiore viris, i. grauius
quam viri, morbo 11 Hoc

Hoc *venereo* laboramus, sed *tamē* eum celam⁹ honesto.
O charissime Hector, sed ego tua causa
Amabam tecum *easdem*, si quid te fallebat Venus.
Etiam iam sæpe vbera tuis spuris
Præbui, vt tibi nihil darem acerbū:

Et hæc faciens, virtute *mihi* conciliabam
Maritum: tu vero neq; guttulam ætherei roris
Tuo viro assidere sinis metuens.

Ne matrem *tuam* amore virorum, ô mulier,
„ Studeas superare. Nam malarum matrum
„ Mores oportet fugere liberos, quibus inest mens.

Cho. Domina, quantum tibi adest facultas,
Tantum pare *mihi*, vt cum hac *Andromacha* verbis
compositionem facias.

Her. Quid arroganter loqueris, & venis in certamē verborū,
Quasi tu quidem sis sapiens, ego vero non *sim* sapiens?

And. Haud certe sapiens es ob ea saltē verba quib. nūces vsa.

Her. O mulier, tuus animus ne adsit *mihi*.

And. Es iuuenula, & dicis de turpibus.

Her. Tu vero non dicis, sed facis contra me quantū potes.

And. Non tacite perferes dolorem zelotypiæ?

Her. An non ista sunt vbique summa mulieribus?

And. Recte quidem vtentibus: sin minus, non *sunt* honesta.

Her. Non regimus urbem Barbarorum legibus.

And. Et illic turpia, & hic habent dedecus.

Her. Callida tu, callida quidem es: sed tamē oportet te mori.

And. Vides statuam Thetidis in te respicientem?

Her. Quæ certe odit tuam patriā propter mortem Achillis.

And. Helena mater tua eum perdidit, non ego.

Her. An verò ulterius etiam attinges mea mala?

And. Ecce taceo, & comprimo os.

Her. Illud dic, cuius causa *huc* veni.

And. Dico ego te non tantum sapere, quantum oportet.

Her. Relinques hoc purum templum marinx deæ?

And. Nisi moriar, sin autem, nunquam relinquam.

Her. Hoc quidē fixū est, nec expectabo maritū donec redeat.

And. Sed ne ego quidem me prius tibi dedam.

Her. Ignem tibi admouebo, nec tui rationem habebo.

And. Accende igitur tu, dii enim hæc videbunt.

Her. Et corpori grauium plagarum *inlicitarum* dolores.

Me

ταῦτ' ἐν νοστέροις. ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς καλῶς.
ὦ φίλτατ' Ἐκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὺν χεῖριν,
Σοίῃ ζωήσω, εἰ ποτὶ σφάλοι Κύπρις.

Καὶ μοῖρ' ἡδὴ πολλάκις τόθ' οἱ σῶς
ἔπειχον. ἵνα σὺ μὴ δὴν ἐνδ' ὧν περ ἔστι
Καὶ τῶν τε δρωῶν, τῇ ῥα τῇ ἀποστολῇ μὲν

Πόσιν. σὺ δ' ἐδὲ ραίῃς ἱκανῆς δρόσον
Τῶν σὰν ἀποσείζῃς ἀνδρὶ δειμνύνῳ ἔσθ'.

Μὴ τὴν περὶ σὺν τῇ φιλανδρίᾳ, γυναι,
Ζήτῃ παρελθῇ. Τῶν περὶ γὰρ μητέρων
„ Φύλῃν ἀποπνεύσει τίν' οἷς ἐνέει νόσος.

Δίκα οἶν, ὅσον σοὶ ραδίως παύεταιται,
Τοσούτῃ πείθου τῇδε συμβούλῃ

λόγῳ.

Τί σμετομυθεῖς, καὶς ἀγῶν ἔρχη λόγων,
ὦ δὴ σὺ σάφραν, τί μοι δ' ἔχει νόσος ἡδὴ
Οὐκ ἔστιν ἔφ' οἷς γε νῦν καλῆς ἡδὴ λόγῳ.

Οὐδὲς ὁ σὺ μοι μὴ ζωοποιεῖν, γυναι.

Νέα περ φύκος, καὶ λίγης αἰχρῶν πέρι.
Σὺ δ' ἐλίζῃς γε, ὅρῳ δέ μ' εἰς ὅσον δώη.

Οὐκ αὖ σπανὴ Κύπριδος ἀλγέος πέρι.
Τί δ' ἐγὼ γυναιξὶ ζωῆς ἀποπνεύσειν ἔστιν

Καλῶς γε περὶ μὲν οἷς ἐνέει νόσος, καὶ καλῶς.
Οὐ βαρβαρῶν ὑμῖν οἰκόμενον πόλιν.

Καὶ καὶ τὰ γ' αἰχρῶν, καὶ τῶν δ' αἰχρῶν ἔστιν.
Σοφὴ σοφῇ σὺ κατ' ἡμῶν δ' ὁμῶς ἐν δέῃ.

Ὅρῳ ἀγαλμα Οἰηδὸς εἰς σ' ἀποδίδεται,
Μισοῦν γε περὶ σὺν Ἀχιλλέως φόνον.

Ἐλὴν νῦν ὥλεις, σὰν ἔγω, μὴ τις γὰρ σὺ.
Ἡ γὰρ ἀπὸ σὺν τῶν ἑμῶν φάσκει κακῶν

ἰδὼν στανῶν, καὶ πάλιν ζωῆς πέρι.
Ἐκείνο λείπον, ἀπὸ σὺν ἑμῶν ἔστιν.

Λέγω σ' ἐγὼ νοῦν σὺν ἔστιν, ὅσον σὺ δέῃ.
Λείψας τὸ δ' ἀγῶν τὸ μὲν ὅσον ἑμῶν ἔστιν.

Εἰ μὴ θνητόμοι γ' εἰ μὴ, ὅσον σὺ δέῃ.
Ὅσον τὸ δ' ἀγῶν, καὶ τῶν δ' ἀγῶν ἔστιν.

Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀπὸ σὺν ἑμῶν ἔστιν, καὶ τῶν δ' ἀγῶν ἔστιν.
Πῶς σοὶ ἀποσείζῃς ἀνδρὶ δειμνύνῳ ἔσθ'.

Σὺ δ' οὐ κατ' ἡμῶν δέῃ. Ζεὶ γὰρ εἰσόνται τῶν δ' ἀγῶν ἔστιν.

300 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

αν. Σφάξ' αἰμαίνῃ θεῶν βωμόν, ἢ μίτ-
σί σι.
εγ. Ὡ βάρβαρον σὺ φέμεται, καὶ σκληρὴν ἥρᾱσος.
Εὐκρυπτεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγὼ σ' ἰδράς
Εκ τῆς δ' ἐκδοῦμαι ἐξαναστήσω πέλα.
Τοῖόν δ' ἔχω σου δέλεαρ, ἀλλὰ γὰρ λόγους
Κρύψω, τοὺς ἔργον, αὐτὸ σημαίνει πέλα.
Κάθηται ἰδράς, καὶ γὰρ εἰ πύριξ σ' ἔχω,
Τηκὲς μέλιθός, ἐξαναστήσω σ' ἐγώ,
Περί δ' ἐπὶ ποταμὸν Ἀρχαίῳ μολεῖν.
αν. Πέποιθα. Δεινὸν δ' ἐρπετῶν μὲν
ἀγρίων

„ Ἀκη βροχίς θεῶν ἐκπαύσῃ σὺ πῖνα,
„ Ἀοὶ ἐς ἔχιδνης, καὶ πυρὸς παύει-
„ πρῶν,
„ Οὐδέ τις γυναικὸς φάσμα καὶ ἐξόρηκέ πα
„ Κακῆς. Ἰσοτόν ἐσθ' ἀνθρώποις κακῶν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

20. 1 Ἡμετέων ἀχέων ἄρ' ὑπὸν ἔστιν,
2 Ὅτ' ἰδ' αὖν ἐς νύκτα ἦλθ' ὁ
3 Τῆς Μαιᾶς τε καὶ Διὸς γόνυ,
4 Τεῖν' ἔκλυον ἄρμα δ' αὖ μύτων
5 Ἄρων, τὸ καλλιζυγὲς,
6 Ἐξοδὸς γάρ
7 Κεχροθυμῶν δ' ὁμορφίας,
8 Σταθμοὺς ἐπὶ βεταί,
9 Βοτρυότ' αὖ μὲν ὁπότε ποταμὸν ἰευνῶν,
10 Ἐρημόν δ' ἐισούχον αὐλά.

Αντιστροφὴ α'.

1 Ταῖς δ' ἐπεὶ ὕλοισιν ἄπορ' ἦλθον,
2 Ορεῖαν πτόκαον νύκτα
3 Λιγλάειν τε σάματ' ὁρῶντες,
4 Ἐβαν περὶ Περαιμίδαν, ὡς ἐγ-
5 βολαῖς λόγων δυσφροσύνῃ
6 Παρὰ βασιλῆα.
7 Κύπρις εἰλελόγισι δολαίῃς,
8 Τερπνοῖς μὲν ἀκούσαι,
9 Πικρῶν δ' οὐκ ἔστιν βίη Φρυγῶν πόλεος
10 Ταλαίῃς, ὡς γὰρ μιν περὶ Τροίας.

EVRIPIDIS ANDROMACHE. 301

And. Me iugulata pollue sanguine meo Deæ aram, quæ per-
iequetur te.

Her. O barbaram te pecudem, & duram audaciam. 260
Perferes igitur mortem? Sed ego te sede
Ex hac cito volentem excitabo,
Talem habeo escam ad te eliciendum: sed enim verba
Occultabo. res vero ipsa cito hanc escam indicabit.
Sedeas firma. nam etsi vndiq; te munitam teneret 265
Liquefactum plumbum, hinc tamen excitabo ego te.
Priusquã veniat filius Achillis, quæ tu vêturũ cõfidis.

And. Confido. mirum autem est, aduersus quidem serpen-
tes agreskes, ac venenatos

„ Remedia mortalibus aliquem Deorum constituiſſe,
„ Quæ vero est vipera, & igne superior, ac longe dete-
„ rior, 270
„ Nullus remedia inuenit adhuc aduersus mulierem
„ Malam: tale sumus hominibus malum.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Strophe I.

Ch. 1 Certe magnorum dolorum autor extitit,
2 Quando venit in nemus Idæum
3 Maia, & Iouis filius, 275
4 Triugum currum trium Dearum
5 Ducens, illum pulchriiugum,
6 Odioso certamine
7 Formæ armatum,
8 Ad stabulum bubulci, 280
9 Et ad solitarium pastorem adolescentem,
10 Et ad stabuli desertos lares.

Antistrophe I.

1 Istæ vero tres Deæ quando venerūt ad arboreũ nemus,
2 Montanum, fontium abluerunt
3 Nitentia corpora in aquis. 285
4 Venerunt & ad Priamidem, i. Paridem Priami f. excel-
5 lentiis astutorum sermonum, eum
6 Decipientes.
7 Venus enim eum cepit dolosis verbis, 290
8 Dulcibus quidem auditu,
9 Sed amaram vitæ cõfusione afferētib; Phrygum viri
10 Miseræ, & pergamis, ac cibisq; Troiæ.

Strophe II.

- 1 Vtinam vero abiecisset perniciem supra caput,
2 Quæ quondam peperit Patin,
3 Priusquam habitaret Idæum montem:
4 Quando cum apud laurum sacram
5 Clamavit Cassandra occidendum esse,
6 Magnam noxam vrbis Priami.
7 Quem non accedebat? quem non rogabat
8 Principum ut occideret infantem?

Antistrophe II.

- 1 Non enim super Troiam venisset iugum
2 Seruile, neque tu mulier
3 Haberes sedem domus tyrannicæ:
4 Soluisset autem mater hoc necato, Græciæ miseros
5 Labores, quos apud Troiam
6 Decem annis errantes tulerunt iuuenes hastis,
7 Et lecti non fuissent relictæ deserti,
8 Nec senes orbatæ liberis.

Menelaus.

Venio afferens tuum filium, quem in aliâ domum
Clam mea filia exposuisti.
Tu enim te iactabas hoc Deæ simulacrū seruaturū
Et hunc, & eos qui occulta uerunt: sed inuenta est
Mulier minus sapere isto Menelao:
Et nisi relinquens deferas hoc solum,
Iste interficietur pro tuo corpore.
Hoc ergo cogita, vtrum mori velis,
An hunc perire pro tuo peccato,
Quod peccas contra me, & meam filiam.

And. Opinio, opinio, sexcentis iam mortalibus
„ Qui nihil erant, vitam tumido fastus strepitu vehem
„ menter extulisti.
„ Quib. vero nominis honesti decus est a veritate, i. uerit
„ Beatos duco: sed illos, qui falso titulo decus hoc habent
„ Nunquam dignos censebo: sed tantum fortunæ pla
„ cet ut isti videantur sapere.
Tu. n. quondā cum lectissimis Græcorū imperatoribus
Troiam abstulisti a Priamo, adeo ignauus existens,
Qui pro filia iuuenula ex tuis verbis
Tantum ferocia spirasti, & cum misera muliere

Serua

Στροφή β'.

- 1 Εἴθε δ' ἴσως κεφαλᾷ ἐδάμεν κνήκον,
2 Ἄπ' οὗ ποτὶ Πάριον,
3 Πρὶν ἰδόναι κλέικισιν λέπας,
4 Ὅτε νῦν παρὰ θεῶσσι δαίφνα
5 Βόσσι Κασσάνδρᾳ κτενέιν,
6 Μεγάλαν Πριάμου πόλεως λάβαν.
7 Τίν' οὐκ ἐπέληθες ποῖον σὺν ἐλπίσιν
8 Διμορφεῶντων βρέφος φονδύλι;

Αντίστροφή β'.

- 1 Οὐτ' αὖ ἐπ' Ἰλίουσι ζυγὸς ἤλυθεν
2 Δούλοισι, ἅτε σύ γυναικί
3 Τυραννῶν ἔσθες αὐτοδωμῶν ἔδραν.
4 Παρέλυσεν δ' αὖ Ἐκκλῆδος ἀλγὴν
5 Πόνος, ὃς ἀμφὶ Τροίαν
6 Δικίης ἀλλήλων τοῖσι λόγχαις.
7 Λίχνη τ' ἔρημι' αὐτοῦ σὺν αὐτῇ ἐξελείπετο,
8 Καὶ πικρὰν ὀρφανὸν μέρριντες.

ΙΑΜΒΟΙ.

1. Ἡκω λαδῶν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλης δόμους
Λάθρα θύραζε δὲ τ' ἐμῆς ὑπεξέθοι.
Σὺ μὲν γὰρ ἡνυχῆς, θεῶς βρέβας σῶσαι πόδιν,
Τὴν τόν τε, καὶ κρῦψαι βίβας. ἀλλ' ἐφάρεθης
Ἥσπον φρονέσσει τὰ δὲ Μενέλαιω γυναικί.
Κεῖ μὲν τέ σ' ὀκλιπύδ' ἐρημώσας πίδει,
Ὅσ' αὖτ' ἐπὶ σὸν σῶμα σφραγίσαι.
Ταῦτ' οὐκ λοχίζεαι, πότρε, καὶ τανύειν ἡλίκον.
Ἡ τόν σ' ὀλέσθης ἀμαρτίας ὑπὸν.
Ἡν εἰς ἐμὴν, εἰς τε παῖδ' ἐμὴν ἀμωρῶν ἔλθεις
2. Ὡ δόξα, δόξα, μενέλαιος δὲ βροτῶν
„ Οὐδὲν γὰρ σὺ βίωτον ὠγκώσας
„ μέλαιν.
„ Εὐκλεία δ' οἷς μὲν ὀλέθρην ὑπο,
„ Εὐδαιμονίζω. τὰς δ' ἴσως ψεύδων ἔχρη
„ Οὐκ ἀξιώσω, πάλιν τύχη φρονέει
„ δοκεῖ.

Σὺ δὲ στρατηγῶν λοχέσθαι Ἐκκλῆαν ποτὶ
Τροίαν ἀφείλετο Πριάμω, ὡς Φαῖλος ὦν,
Ὅστις θύραζε δὲ αὐτῇ παρὰ δὲ σὺν λόγῳ
Τοσούτ' ἐπιδόσας, καὶ γυναικὶ δούλῳ

Ἀλλ' ἡ κτεῖς εἰς ἀγῶν'. σὺ δ' ἄξιον
οὐτ' οὐδ' ἔστι Τροίαν, ὅτε σὺ Τροίαν ἔπ.
Ἐξωθεν εἰσι οἱ δοκῶντες εὐφροσύνην,
Λαμπαδοῖ. πῶς δ' ἔτιδον, πῶς αὖτ' ἄνθρωποι ἴσται.
Πλὴν εἰ π' ἀπ' αὐτῶν, τὸ τοῦ δ' ἔχον μέγα.
Μινέλαε, φέρε δὴ δῶκε πρὸς ἡμῶν λόγους.
Τέτιν' ἡ γὰρ τῇ σὴ θυγατρὶ, καὶ μὲν ἀπώλειται.
Μισαφόνον μὲν σὺκ' ἐτ' αὐτὸν φονεῖ μύσος.
Ἐν τῷ δὲ ποταμῷ καὶ εὐ τὸν δὲ
ἀγῶνι.
Φόνον. το στυδῶν γὰρ σ' ἀνὰ λῆξιν
ῥήσας.
Ἦν δ' οὐδ' ἐγὼ μὲν καὶ θυγατρὶν ἱπποκράτει,
τὸν παῖδά μου κτενέειτε, καὶ πῶς πατήρ.
Τέκνον θυγόντες, ῥαδίως ἀνέξεσθαι.
Οὐχ' ὡς δ' ἀνδρῶν αὐτὸν ἡ Τροία καλεῖται.
Ἀλλ' εἰσιν οἱ ῥῆσι. Πηλείδης περ δ' ἄξιον,
Πατρὸς τ' Ἀχιλλεύς ἔργα δ' ἄνθρωπων φανήσεται.
Ἦσθ' ὅτι σὺν πατρὶ, οὐδ' ὅμως. σὺ δ' ἐκδιδούς.
Ἀλλ' ὡς, τί λείξεται; πέπεισθαι, ὡς καὶ πόσιν
Φοῦρ' ἔτι τῶν σὺ φρονεῖ, ἀλλὰ φέρεται.
Γαμῶν ὅτι νῦν; ἡ σὺ ἀνδρῶν ἐν δόμοις
Χήραν καὶ ἑξὶς παλιν; ὡς τλήμων ἀνὴρ.
Κακῶν ἰσοσύτων ὡς ὅρας ἐπιρροάς;
Πόσις δ' αὐτὸν καὶ θυγατὴρ ἡ δίκην δύναιτο
Βέλοισι αὐτὸν εἶναι, ἡ πατρὶς αὐτὸν λείπει;
Οὐδ' ἔτι μὲν καὶ μετὰ τὰ ποταμῶν κακῶν,
Οὐδ' εἰ γυναικὶς ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κακῶν.
Ἀνδρῶν γυναικὶς ἐξομολογῶν φύσιν.
Ἡμεῖς γὰρ εἰς τὴν παῖδα φαρμακείαν οὐδὲν,
Καὶ ἡδὲ ἐξ ἀμφοτέρων, ὡς αὐτὴ λέγει.
Ἐχόντες, σὺ δ' ἀγῶντες, εἰ δὲ βάλμενοι
Πιτυοῦντες, αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφ' ἑξομῶν
Ἐν σὺν γαμῶσι, οἷον σὺν ἐλάσσονα
Βλάσιν ἐφ' αὐτῶν, καὶ ἡμεῖς αὖτ' ἀπαθῶν.
Ἡμεῖς μὲν οὐκ οὐκ οὐκ. πῶς δ' ὅτι φρονεῖς,
Ἐν σὺν δόδοις. δῶκε γυναικείαν
ἔσθαι.
Καὶ τὴν παλιν αὐτῶν Φρυγῶν παλιν.
Ἀλλ' ὡς γὰρ ἔλεξας, ὡς γυνὴ σὺν ἀρετῇ.

Serua venisti in certamen. Non igitur iudico dignum
Neque te Troia, neque Troiam te amplius.
Qui videtur recte sentire, *En sapere*, extrinsecus sunt 330
Spendidi. intus vero omnibus hominibus similes,
Nisi si quid opibus praesent. Hoc enim multum potest.
Menelae, age iam absoluaui sermones.
Sim interfecta a tua filia, & me perdidit:
Non poterit amplius effugere cruentū egdis piaculū. 335
Apud multos vero, *i. apud populum*, & tu periclitaberis
ob hanc
Caedem. opera enim tua *caedem hanc* adiuvans te in
iudicio periclitari coget.
Sin ego effugero ne moriar,
An filium meum occidetis? at quomodo pater,
Filio mortuo, hoc aequo animo feret? 340
Non adeo ignavum cum Troia vocat.
Sed vadit quo oportet. Peleo enim dignas
Res, & Achille patre videbitur facere.
Expeller autē tuam filiam ex aedibus: & tu nuptui dans
Alteri, quid dices? vtrum quod malum virum 345
Fugiat huius modestia: sed falsum hoc erit.
Quis vero ducet eam? an ipsam sine viro domi
Tenebis viduam canam? o miser vir,
Non vides affluxus tantorum malorum?
Quot vero lectis filiam iniuria affectam 350
Velles inuenire, *potius* quam pati quae ego dico?
Non oportet ob paruas, *lenesq; res*, magna sibi parare
Neq; si nos mulieres sumus nocens malum, [mala.
Viros fieri similes mulieribus natura.
Nos enim si beneficiis laedimus tuam filiam, 355
Et ventrem eius abortire facimus, ut ipsa dicit,
Volentes, non inuiti, ne ad aram quidem
Procidentes, nos poenam sustinebimus
Apud tuos generos, quibus non minorem
Poenam debeo, addens orbitatem. 360
Nos igitur *sumus* tales: sed propter tuum animum,
Vnum a te metuo. nam propter muliebrem, *i. mulie-*
ris causa susceptam contemtionem,
Et infelicem perdidisti Phrygum urbem.
Gho. Nimis audacter sane es locuta, ut mulier ad viros.

Et tua modestia aberravit a mentis scopo.
Men. Mulier, ista sunt parva, & imperio
Meo non digna, ut ais, neque Græcia.
Sed beneficias, quo quis opus habet.
Hoc cuilibet pluris est, quam Troiam capere.
Et ego filia (iudico enim ista esse magna)
Ne priuatur connubio, sum adiutor.
Nam alia quidē in secundis malis ponens ferat mulier.
Sed excidens viro, excidit vita.
Conuenit autem illum imperare meis serais,
Et meos meque præterea illius seruis imperare decet.
Amicorum enim nihil est proprium, qui amici
Vere sunt: sed bona sunt communia.
Expectans autem absentes, si non constituam
Mea quamoptime, ignauus sum, & non sapiens:
Sed surgens cede ex hoc templo deæ,
Quia si tu moriaris, puer iste effugiet mortem.
Te vero non volente mori, hunc interficiam:
Necesse autem est ex duobus alterum relinquere vitā.
And. Heu mihi, accipiam fortitionem, & electionem mihi
Vitæ proponis: Et eligens, misera,
Et non eligens, infelix sum.
O qui magna facinoræ causam ob paruum facis,
Audi, quid me interficis? quare? quam urbem
Prodidi? quem tuorum liberorum interfeci ego?
Quam domum incendi? dormiui coacta
Cum domino, & tamen me, non illum interficis.
Autorem horum? An principium omittens,
Ad finem, qui est posterior, impetu feris?
Heu mihi propter ista mala, o misera mea patria,
Quā indigna patior. quid vero mihi opus erat parere?
Et addere duplex onus ad hoc onus?
Sed quid hæc deploro, quæ vero sunt ante pedes,
Non defleo neque perpendo mala?
Quæ necem Hectoris raprati curru
Vidi, & misere inflammatum Ilium?
Et ipsa serua in naues Argiuorum ascendi,
Crinibus abstracta. postquam autem veni
In Phthiam, sum coniunx interfectoris Hectoris.
Quid igitur mihi potest esse suauis viuere? ad quid o-
portet respicere?

361

370

380

385

390

395

400

Vtrum

Me. Καί σου τὸ σῆφρον ἐξέπιδόσσι φρενός.
Γυναι, τί δ' ἐστὶ σμικρὸν, καὶ μοναρχίας
Οὐκ αἰεὶ, ὡς φής, τ' ἐμῆς, καὶ Ἐλλάδος.
Εὐ δ' ἴδ' ὅτι περὶ τῆς κατὰ χρεῖαν ἔχων,
Τὰ τ' ἐστὶ κῆρυκα μείζον' ἢ Τροίαν ἔλκιν.
Καὶ γὰρ θυγατρί, μεγάλα γὰρ κείνῳ παῖδε,
Λίγους στέρομαι, σὺ μεγαλὸς καὶ δῖος.
Τὰ μὲν γὰρ αἰεὶ καὶ, δεύτερ' αὖ πάλιν γινώσκω.
Ἀνδρὸς δ' ἀμφοτέρων, ἀμφοτέρων βίη.
Δύλων δ' ἐκείνων τῶν ἐμῶν ἀρχὴν χρεῖαν.
Καὶ ἴ' ἐκείνῃ τὰς ἐμούς, καὶ ἴ' ἐμῶν τε σπέρμα.
Φίλων γὰρ ἔδδ' ἰδίον, οἷοντις φίλοι.
Ὁρθῶς πεφύκασι, ἀλλὰ καὶ κατὰ χρεῖαν.
Μένων δ' τὰς ἀπὸ νόμου, εἰ μὴ θῆσται.
Τὰ μὲν ὡς ἄριστα, φάσιν εἶναι, καὶ σφόδρα.
Ἀλλ' ἐξενίστημι τὴν ἐμὴν ἀνακτόρων θύαν.
Ὡς γὰρ θύνης σὺ, καὶ ἴ' ἐμῶν, ἀφ' οὗ καὶ μέγαν.
Σοὸς δ' ἐξ ἐλπίδος καὶ τῆς ἐμῆς, τὴν δὲ καὶ ἐμῶν.
Διοῖν δ' ἐμῶν καὶ τῆς ἐμῆς, τὴν δὲ καὶ ἐμῶν.
Οἱ μοι, πικρὰν κλήρωσιν, ἐμῶν τε μοι
Βίαν καὶ δῖον, καὶ λαχόντων γὰρ ἀδελφῶν.
Καὶ μὴ λαχόντων, οὐδ' ἐμῶν καὶ δῖον.
Ὁ μεγάλα πένθος ὡς αἰεὶ καὶ μικρὸς πένθος.
Πῆθοι, πὶ καὶ ἐμῶν, αὐτὴ τῆς, ποῖον πόλιν
Περὶ δὲ καὶ, ἵνα σὺν ἐκείνῳ παῖδι ἐμῶν.
Ποῖον δ' ἐμῶν (αὐτὸς δὲ καὶ ἐμῶν) βίαν
Σὺ δὲ διακρίνεις καὶ τ' ἐμῶν, καὶ ἐμῶν καὶ δῖον.
Τὸν αἶπον τῶν δ' ἐμῶν, ἀλλὰ τὴν δὲ καὶ ἐμῶν.
Πρὸς τὴν πελὸς τὴν ὑπὲρ τὴν ἐμῶν φέρεις.
Οἱ μοι κακῶν τῶν δ' ἐμῶν, ὡς πάλιν ἐμῶν καὶ δῖον.
Ὡς δὲ καὶ τὴν δὲ καὶ ἐμῶν, τὴν δὲ καὶ ἐμῶν.
Ἀχρὸς τ' ἐμῶν, ἀλλὰ τὴν δὲ καὶ ἐμῶν, τὴν δὲ καὶ ἐμῶν.
Ἀπὸ τῆς τῶν δ' ἐμῶν, τὴν δὲ καὶ ἐμῶν, τὴν δὲ καὶ ἐμῶν.
Οὐκ ἐμῶν, καὶ ἐμῶν καὶ δῖον.
Ἡπερ σφραγὶς μὲν ἔκτερος τῆς ἐμῶν.
Κατὰ δὲ, οἰκτὴς τ' ἴλιον περὶ τὴν δὲ καὶ ἐμῶν.
Αὐτὴ δὲ δούλη τῶν δ' ἐμῶν, Ἀργεῖον ἔχων,
Κόμης δὲ τῶν δ' ἐμῶν, ἐμῶν δ' ἐμῶν.
Ὡς δὲ, φωνῶσι δ' ἔκτερος τῆς ἐμῶν.
Τὴν δὲ ἐμῶν, τὴν δὲ καὶ ἐμῶν, τὴν δὲ καὶ ἐμῶν.

365

370

375

380

385

390

395

400

Περὶ

Πρὸς τοὺς παρθένους, ἢ παρελθούσας τῆς αἰῆς.
Εἰς πᾶσι δὲ, ὡς μοι λοιπὸς, ὀφθαλμοὺς βίβω.
Τούτων κτείνων μέλας, οἷς δοκεῖ πᾶσι,
Οὐδ' ἔτι τὸν μὲν γ' εἶναι ἀδελφὸν βίβω.
Ὡς πᾶσι δὲ γὰρ ἐλπίς, εἰ σωθήσεται,
Εμοὶ δὲ ὀφείδους μὴ θάμναι ὑπὲρ τέκεα.
Ἰδὺν ὡς εὐαίμων βωμῶν, ἥδε χρεῖα,
Σφάζειν, φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτήσεται
δέρων.
Ὡς τέκεα, ἢ τεύχεα σ' ὡς σὺ μὴ θάμναι,
Στείχομαι ὡς ἄδην, ὡς δὲ ὑποκράμευς μέγαν,
Μέμνησο μητρὸς, οἷα τλαῖν ἀπαλόμεν,
Καὶ πατρὸς τὸν σὺ δὲ φιληκώτατον ἴδων,
Δάκρυά τε λείδων, καὶ πατρὸς τὸν χεῖρα,
Λέγ' οἱ ἑσθ' αἶμα. Πᾶσι δὲ ἀσπράττειν ἄρ' ὡς
ἔχρη, τίς τ' ὅστις δὲ αὐτὸ ἀσπράττει
ψίχῃ.
Ὡς οὐ μὴ ἀλγῆ, δεῖν ἵκναι δὲ σὺ δὲ αἶμα
μέγαν.
Ὡς οὐ μὴ ἀλγῆ. Οἷα τ' αἶμα δὲ σὺ δὲ αἶμα
μέγαν.
Εἰς ἐν μὲν αἶμα, καὶ θυμὸς ἀν' ἐν κερῇ.
Μενέλαος, καὶ τῶν δὲ, ὡς ἀπαλάσσειν πόσιν.
μν. Λάβει δὲ μοι τῆς δὲ ἀμφιλήξαντες
χεῖρας,
Διὰ τὸν λόγον γὰρ ἔφίλας ἀκούσται.
Εἰς δὲ, ἢ ἀγνὸν βωμῶν ἐκλήπης θεᾶς,
Προϋτήνα παιδὸς θάμναι, ὡς ὑποκράμευς,
Εἰς χεῖρας ἐλθὲν ὡς ἐμὰς ἐπὶ σφαγῇ.
Καὶ πᾶσι τοῦ μὲν ὡς ἔχρη, ἐπὶ σφαγῇ.
Τὰ δὲ ἀμφὶ παιδὸς τῶν δὲ, καὶ ἐμὰς ἐπὶ σφαγῇ.
ἢ τε κτείνων, ὡς τε μὴ κτείνων θάμναι,
Αἶμα ἔρπ' ἐς οἶκον τῶν δὲ, ἐν εἰς ἐλδοφύργου,
Δάκρυά τε λείδων, καὶ πατρὸς τὸν χεῖρα,
μν. Οἷα τ' αἶμα δὲ σὺ δὲ αἶμα μέγαν.
μν. Κέρναι ἀσπράττειν, ὡς ὑποκράμευς.
μν. ἢ τῶν δὲ ἐν ὑμῖν, τῶν δὲ ἐν ὑμῖν, σφάζειν
μν. Καὶ τῶν δὲ ἐν ὑμῖν, τῶν δὲ ἐν ὑμῖν, σφάζειν
μν. Τὰ θεῶν δὲ ἔχρη, ὡς ἔχρη, ὡς ἔχρη, ὡς ἔχρη.

405

410

415

420

425

430

435

μν.

Vtrum ad praesentem, an ad praeteritam fortunā? 405
Vnus iste filius erat mihi reliquus, oculus vitae:
Hunc sunt interfectori, quibus ista placent.
Non certe propter meam miseram vitam eum cadent.
In hoc enim est spes, si seruetur.
Mihī vero est turpe non mori pro filio. [te βλάττει,
Ecce relinquo arā, ego iā dominarū sū in manib. ac po-
Vt me iugulent, cadant, vinciant, meamq; laqueo su-
spendant ceruicem.
O fili, ego mater tua, ne tu moriaris,
Eo ad Plutonem. si vero vitaris mortem,
Memineris matris, qualia passa perierim, 415
Et ad patrem tuum vadens per oscula, i patre osculans,
Lachrymasque stillans, & amplectens manus,
Dicito qualia fecerim: omnibus enim hominibus sunt
Liberi vita: Quisquis vero ipsos liberos vituperat, non
expertus prolis voluptatem,
Minus quidem dolet: sed tamen cum sit infelix, beatus
est suo iudicio. 420 [sunt calamitates
Miserat' sum tuam vicē, hac audiēs, miserrables enim
Mortalibus omnib. quāvis quis externus, ac alienus sit.
Oporter igitur te & tuā filiā in reconciliationē ducere,
Menelae, & istam, vt liberetur a malis.
Men. Comprhendite mihi istam, circumplicantes, vincu-
lisq; constringentes eius manus, 425
Serui. sermones enim non gratos audiet.
Ego tibi, vt puram aram deae relinqueres,
Proposui filii mortem, qua ratione te dolose induxi,
Vt venires in meas manus ad necem.
Et tuas quidem res sic se habere scias. 430
Sed de isto puero, mea filia iudicabit,
Vtrum velit eum interficere, an non.
Sed vade in hanc domum, vt liberos
Discas non afficere contumelia, serua existens. [435
And. Heu mihi, dolo me decepisti, sumus in fraudē inducti.
Men. Praedica hoc omnibus. non enim negamus.
And. An sunt haec apud vos, qui ad Eurotā habitatis, recta?
Men. Et iis, qui in Troia habitant, hoc videtur aequum, vt in-
iuriam passi vicem rependant.
And. Deos vero non deos esse, nec vindictam habere putas.
Men.

310 EVRIPIDIS ANDROMACHE.

Men. Quū hęc erunt, tunc feremus, te vero nūc occidā. 440

And. An & pullum hunc sub alis latentem auellens?

Men. Non sed filia dabo, si velit, occidendum.

And. Heu mihi, quomodo igitur te deplorabo o fili?

Men. Nequaquam igitur audax spes ipsum manebit.

And. O omnibus hominibus inimicissimi mortalium, 445

Spartæ incolæ, dolosi consultores,

Mendaciorum principes, fraudulentisutores malorum,

Tortuosa, & nihil sani, sed omnia insidiose

Sentientes, immerito floretis in Græcia.

Quid sceleris nō est in vobis? nōne plurime cædes? 450

Nonne turpis q̄stus cupidi estis? nōne alia q̄ dē dicētes

Lingua, alia vero sentientes deprehendimini semper?

Pereatis. Mihi vero mors non adeo grauis est,

Vt tibi videtur: illa enim mala me perdiderunt.

Quando misera urbs Phrygum est consumpta, 455

Et meus inelytus maritus, qui te saepe hasta

Fecit malum nautam pro milite terrestri.

Nunc vero contra mulierem apparens terribilis miles,

Interficias me interfice, quia non delinitum te saltē,

Et tuam filiam mea lingua dimittam: 460

Quoniam tu quidem es magnus in Sparta,

Nos verō in Troia. si. n. ego iā sum in aduersa fortuna,

Ne propterea gloriare quia & tu potes in eā incidere.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Strophe I.

Ch. 1 Nunquam geminos

2 Lectos laudabo mortalium, 465

3 Neque liberos, qui habent diuersas matres,

4 Litem ædium,

5 Et tristes dolores.

6 Maritus in nuptiis mihi sit contentus vno

7 Lecto viri non communicato cum ullis aliis. 470

Antistrophe I.

1 Neque enim in viribus

2 Duo imperia

3 Facilius possunt ferri quam vnum.

4 Est enim onus supra onus,

5 Et seditio ciuibus. 475

6 Inter fabros etiam duos, hymnorum artifices,

7 Litem

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

311

Me. "Οταν τέλει ἦ, τότ' οἴσμεθα σέ ᾗ κτενῶ.

And. "Η δὲ νεοσσὸν τέλει ὑπὸ κλέσων ἀνέσσει;

Me. Οὐ δῆτα θυγατρὶ δὲ λυγρῇ, δώσω κλέσιν.

And. Οἱ μοι, τί δῆτα σοὶ κλέσιν αἰσέτω τέκνον;

Me. Οὐ κοινὴ θρασυῖά γ' αὐτὰν ἐλπίς ἀνέμυσε.

And. Ὡ πῶσιν αὐθρόποισιν ἔχθητι βροτῶν,

Σπάρτης ἐνοικεῖ, δόλια βελούμυρα,

Ἐδδὲν εἰσάκτες, μετανοοῦσά φεικνύν,

Ἐλίκῃ, κρύδεν υἱαίς, ἀλλὰ πάντοι πέριξ

Φεργουῶτες, ἀδίκως δύναιτ' ἀν' Ἑλλάδα,

Τέλει δὲ σὺ ὑμῖν ἐστίν, ὅτι καὶ φόνος;

Οὐκ ἀσχετοὶ καὶ δέεις, ὅτι λήγοντες ἀλλὰ μὲν

Γλώσση, φεργουῶτες δὲ ἀλλ' ἐφ' ὁμοιοκτοῖ αἰεὶ;

Ὀλοιοῖτ' ἰμοι, ᾗ θένεσθαι ἔχ' ἔτι βαρύν,

Ὡς σοὶ δέδωκεται, κτενὰ γὰρ μὲν εἰσάκτεσιν,

Ὅδ' ἡ πέλας αὖ πολλὰς ἀνέλασθαι φρυγῶν,

Πόσις δ' ὅτι κλέσιν, ὅς σε παλαιὰς δόξαι

Ναύτιν ἔθηκεν αὐτῇ χειρὶ κακῇ.

Ναὺ δὲ εἰς γυναικὶ γερῇ, σπλήνους φανεί,

Κτενέας μὲν δόκοντες, ὡς αἰσέτωται γέ σε

Γλώσσης ἀφίστωτ' ἰμῆς, καὶ ποῦδα σὺν.

Ἐπεὶ σὺ μὲν πεφονεύεις ἐν Σπάρτῃ μέγας,

Ἡμεῖς δὲ τρεῖς γ' εἰ δὲ ἐγὼ πρὸς αἰσέτωται,

Μηδὲν τέλει αὐτῇ καὶ σὺ γὰρ πρὸς αἰσέτωται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

1 Οὐδὲ ποτ' αὐτῇ δίδωμε

2 Δέικτες ἐπαιέσθαι βροτῶν,

3 Οὐδὲ ἀμφικατορῆς κατὰ,

4 Ἐστὶ μὲν οἶκον,

5 Δυσμάρτυς πλύπας.

6 Τὴν μίαν μοι σπέρναι πόσις γάμος

7 Αἰσέτωται δὲ σὺ γὰρ πρὸς αἰσέτωται.

Antistrophe α'.

1 Οὐδὲ γὰρ ἐν πόλει

2 Δίπλυνται τρεῖς ἰδέσθαι

3 Μίαν ἀμείνων φέρειν,

4 Ἀχθῶν τ' ἐπ' ἀχθῇ,

5 Καὶ τῶσις πόλιν.

6 Τρεῖς γὰρ δὲ ἡμεῖσις ἐργάζονται δούσιν

440

445

450

455

460

465

470

475

7

7 Ἐρὶ μῦθον φιλοδοκῶν κρινέιν.

Στρεφὴ β'.

1 Πνοιῶ δ' ὅταν φέρωσι καυτὴν ἑσθλῇ,

2 Καὶ πηδάλιον

3 Διδύμα πρᾶπιδων γνώμῃ,

4 Σοφῶν τε πολλῶν ἀνδρῶν, ἀδινέστερον

5 Φαυλοπύργου φρενὸς αὐτοκροτοῦς.

6 Ἐνὸς αὖ δυνάμεισιν ἀνὰ τε μέλαινα,

7 Καὶ τε πόλιν.

8 Ὅποταν εὐρεῖν θέλωσι καὶ ἔργον.

Ανίστροφὴ β'.

1 Ἐδειξεν ἡλέκηνα τῆς στρατηγίας,

2 Μενέλαε. Διό γ' ὅ

3 Πυρρὸς ἦλθ' ἐπὶ πρὸς λείαν,

4 Κρίνεις δὲ πρὸς τὴν αἰώνιον ἡλικίαν ἡρώων,

5 Παῖδά τε, δυνάμεισιν ἐπὶ δόξῃ.

6 Ἀγέρας, ἀνέμοις, ἀχέρας ὁ φθόνος.

7 Ἐπὶ σοὶ πέτινα,

8 Μείζοντα τῶν ὅσ' ἐπὶ σὺν ἔργον.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Καὶ μὲν εἰσὶν ὅδε σύγκροτον

Ζεύς τε καὶ δαίμων

Ἡ φῶς θανάτου καὶ κακῆς ἐμῆρας.

Δύστανι γνώμῃ, τλήμων ὅσ' οὐ πᾶς,

Μητρὸς λείων ὅς τ' ἀνδρῶν ἡσυχίας,

Οὐδὲν μετρίων,

Οὐδ' αἶψος ὧν βασιλεύουσιν.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

Στρεφὴ α'.

αὐ. 1 Ἀδ' ἐγὼ χρεὼς αἰμοῦσι-

2 ρας βεγγύῃσι κεκλειμμένα,

3 Πέμπω μὲν ἔν γαίῃ.

μ. 4 Μᾶτερ, μήτερ, ἐγὼ ὅσ' ἄ

5 Πέπρωσι συνηνέκαί μιν,

6 Καὶ θυμὸν δαίον.

7 Ὡς χηρὸς Φθίας κρῶντορες,

8 Ὡς πᾶσι, ὦ μῦθε,

9 Φίλοις ἐπίκουρος.

Σύστημα α'.

1 Κεῖται δ' ἡδὴ τέκνον, ὦ φίλ',

110

2 Μα-

7 Litem Musæ solent excitare.

Strophe II.

1 Et quando celeres flatus ferunt nautas,

2 De gubernaculis

3 Duplex consilium pectorum,

4 Magnaque multitudo sapientiorum, infirmior eff,

5 Quā una mēs min⁹ sapiēs, q̄ summā rerū potestātē so-

6 Vnius tantū potentia inq; priuatis ædibus, [la habet,

7 Et in vrbibus esse debet,

8 Quū hoīes rei bene gerēda occasione nancisci volūt. 485

Antistrophe II.

1 Lacæna nostri ducis hoc ostendit,

2 O Menelae: nam per

3 Ignem venit in alterum lectum,

4 Et interfecit miseram puellam Iliacam,

5 Et puerum propter stultam discordiam.

6 Inuidia est impia, iniusta, odiosa.

7 Adhuc tibi, ô veneranda,

8 Adueniet pœnitentia horum factorum.

Atqui video hoc coniunctum

Par ante domum

Sententia capitali condemnatum.

O misera mulier, & tu infelix puer,

Qui moreris propter thalamum matris,

Nullo modo culpa particeps,

Neque ullius mali autor existens regibus.

PERICOMMATA.

Strophe I.

Αν. 1 Ecce ego manus cruc-

2 tas, laqueis colligata

3 Mittor sub terras.

Μο. 4 Mater, mater, ego vero cum tua

5 Ala simul descendo,

6 Et sum victima peritura.

7 O terræ Phthiæ principes,

8 O pater, ô veni

9 Auxiliator amicis.

Système I.

Αν. 1 Iaceto iam ô fili, ô chare fili,

Kk

110

2. Cir-

314 EVRIPIDIS ANDROMACHE.

- 2 Circa vbera tuæ matris,
3 Mortuus sub terra, & cum mortua matre.

Strophe II.

- Mo. 1 Hei mihi, mihi, quid patiar?
2 Miser igitur ego sum, & tuque mater.

Systema II.

- Me. 1 Ite sub terram:
2 Etenim ab hostilibus venitis turribus,
3 Duo vero moriemini ob duas necessitates, i. necessarii
4 Te enim noster calculus interficit. [causam]
5 Puerum vero istum mea filia Hermione.
6 Etenim est stultitia magna, relinquere
7 Hostes hostium, cum liceat eos occidere,
8 Et auferre a domo terrorem.

Antistrophe I.

- An. 1 O marite, marite, utinam tuam
2 Manum, & hastam auxiliatricem
3 Haberem, fili Priami.

- Me. 4 Infelix, quod ego mortis
5 Deprecatorium carmen inueniam?

- An. 6 Precare iam genibus
7 Domini appropinquans, o fili.

- Mo. 8 O chare, o chare,
9 Remitte mihi mortem.

Antisystema I.

- 1 Liquefco, lachrymis pupillas
2 Rigo, tanquam ex prærupta petra cadens
3 Gutta opaca, misera ego.

Antistrophe II.

- Mo. 1 Hei mihi, mihi, quodnam ego
2 Malorum remedium expeditum inueniam?

Antisystema II.

- Me. 1 Quare ad me volueris, ut ad marinum saxum,
2 Aut ad fluctum, sic precibus supplicans?
3 Nam meis rebus hoc est vtile:
4 Erga te vero non sum affectus bene, siquidem
5 Consumpta magna parte mee vitæ,
6 Troiam cepi, & tuam matrem,
7 Qua fruens,
8 Ad Plutonem infernum descendes.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

313

- 2 Μαυρίσ μεντέρως ἀμφὶ σῶς,
3 Νικηρὸς ὑπὸ χθονί, σὺν νικηρῇ τε.

Στροφή β'.

- Mo. 1 ὦ μοι μοι, τί πάθω;
2 Τάλας δὴ τ' ἔρω, σὺ τε μῶντε.

Σύστημα β'.

- Me. 1 ἴδ' ὑποχθόνιοι.
2 Καὶ γὰρ ἂν ἐχθρῶν ἦεν τε πύργων.
3 Δύο δ' ἐν δίσκῳ ἐνέσκειτ' ἀνέμῳ.
4 Σὲ μὲν ἡμετέρῃ ψῆφος ἀναιρεί,
5 Παῖδά δ' ἐμὴ παῖς τὸν δ' Ἑρμίωνη.
6 Καὶ γὰρ ἀβεία μετὰ λῆν, λιπὲν
7 Εχθροὺς ἐχθρῶν, ἐξὸν κτείνειν,
8 Καὶ φόβον οἰκῶν ἀφελίῃ.

Ἀντιστροφή α'.

- Mo. 1 ὦ πόσις πόσις, οἷός σου
2 Χεῖράς τε δέρου σύμμετρον
3 Κτησάμενον, Πειραιῶν παῖ.
4 Δύστανον, τί δ' ἔρω μέγιστον
5 Περιγέτοπον μὲλ' εὐρω;
6 Λίον δὲ θωύασιν
7 Διὰ σὺν χερσὶν ἄν' ἔκνον.
8 ὦ φίλος, ὦ φίλος,
9 Ἄνεις θύνατόν μοι.

Ἀντισύστημα α'.

- 1 Λείδομαι, δακρύοισιν ὄρεας
2 Σπείζω, λίσσας ὡς πίττας
3 Λιδαὶς ἀνὴλτος, αἰτῶμαι.

Ἀντιστροφή β'.

- Mo. 1 ὦ μοι μοι, τί δ' ἔρω
2 Κακῶν μέγιστος ἐξάνυσταρ' αὖ;

Ἀντισύστημα β'.

- Me. 1 Τί με πρᾶσιπλῆς, ἀλὶαν πίτταν,
2 ἢ κύμα λιττὸς ὡς ἐκτείνων;
3 Τοῖς γὰρ ἐμοῖσι γέγραπεν ὦ φίλει,
4 Σοὶ δ' ἔδδεν ἔγω φίλας, ἐπὶ τοῖ
5 Μὲν ἀνάλωτος ψυχῆς μέγιστον,
6 Τροίαν ἔλκον, & μητέρα αἰώ.
7 Ἦς δ' ἀπ' αὐτῶν,
8 Ἄιδου χθρόνιον καὶ ἐχθρῶν.

I AMBOI.

28. Καὶ μὲν δίδοιεν τὸν δὲ Πηλεὶα πύλας,
Σπουδῇ πένοντα δίδωγ γηραιὸν πόδα.
31. Ὑμῶς ἱρωτῶ, τὴν τ' ἐφιστῶντα σφαιρῇ,
Τί πῶτα, πῶς αὖτ' ἐκ τίνος λογῶν
νοεῖ
Δόμοις; πῶς ἄσπερ ἄκρατα μηχανήματα
Μινίλω, ἐπίχρεε, μὴ τάχιστα αὐτοῦ δίκης.
Ἦρ' οὐδ' οὐ γὰρ σὸν. ἐγὼ δ' ὡς τοῖσιν ἐμοί
Σχολῆς τόλ' ἔργον, ἀλλ' ἀνέστηθις
Ῥά μιν ἐπαυῶ λαμβάνειν εἰπὲρ ποτε.
Πρώτον γὰρ μὲν κατ' ἔργον, ὡς αὖτ' ἐμοί
Εὐμνέσσομαι τῇ δ' εἰπὲρ, πῶς δίκῃ χρεῖς
Βεβήκοις ἐκ δὲ σὺν περὶ οἷον ἀργυροῖσι,
Καὶ πῶς; ὅς περ ἔστις ὡς δότι λυσιτελεῖ
Ἡμῶν δότι πῶν, τῷ τε κυρίῳ σέθεν.
34. Οἷον, ὅς γὰρ καὶ σὺν τέκνῳ γυναικὶ μὲν
Ἀργυροῖ μ' ἐστὶς, ὡς ὅρ' ἔστι, πῶς δὲ λῆγας
Οὐ γὰρ μὴ σὺ κληδόνος ἀποθνήσκῃς
Μισθῶν, ἀλλὰ μὲν ἐν τῷ αἵματι.
Ἐπὶ τὴν τῶν κατ' οἶκον οἷον ἀπὸ κλύων
Τῆς τε δὲ θυγατρὸς, ὡς τ' ἀπὸ λυσιτελεῖν.
Καὶ νῦν με βαρεῖς Θέτιδος, ἢ τ' ἀπὸ γυναικὸς
Ἐπεὶ σοὶ πῶς; ἢ σὺ γυναικὶ σέθεν.
Ἀργυροῖ δότι πῶν, ὡς τ' ἐμὲ δίκῃ
Κρίναντες, ἐδὲ τὰς ἀπὸ λυσιτελεῖν
Μείναντες, ἀλλὰ τῶν ἐμὲν ἐρημίαν
Γιόντες, τέκνα τε τῶν, ὅν, ἐδὲν ἀπὸν,
Μίλλας σὺν ἐμὲ τῇ ταλαιπώρῳ κτετεῖν.
37. Ἀλλ' ἀνπάσῳ ὅς γὰρ, τῶν σὺν πῶν
Πιττοῦσα γυναικῶν, χρεῖς δὲ σὺν ἐμοί
Τῆς σῆς λαοῖς φιλοφρονέσθαι γυναικὸς,
Ῥυθμὸς με σέθεν γυναικὸς. εἰ δ' ἐμὲ, γυναικὸς
Αἰχμῶν μὲν ὡς, δὲ γυναικὸς δὲ ἐμὲ, γυναικὸς.
38. Χαλῶν κλύων δὲ σέθεν, πῶς κλύων ἵνα,
Καὶ τῆς δὲ χρεῖς διπλῆς ἀνέμεν.
39. Εἰ δὲ ἀπὸ λυσιτελεῖν, ἀλλὰ ἐμὲ ἡτῶν σέθεν,
Καὶ τῶν ποτὶ κλύων πῶν
γυναικὸς.
40. Πῶς; ἢ τ' ἀπὸ λυσιτελεῖν οἷον ἀπὸ λυσιτελεῖν

Chorus.

- Atqui video hunc Peleum prope nos, 345
Celeriter dirigentem huc senilem pedem.
Pel. Vos interrogo, & hunc incumbentem cædi,
Quid hæc sibi volunt? quomodo hæc fiunt? quam ob
causam laborat
Domus? quid agitis facientes hæc sine iudicio?
Menelae, expecta, ne propera sine iudicio. 350
Præcede tu citius. haud enim, ut videtur mihi,
Moram hæc res requirit: sed iuvenile
Robur cupio recipere, si unquam alias.
Primum quidem secundo vento, tanquam velis,
Huic aspirabo. Dic, quo iure manus 355
Laqueis ligantes isti ducunt te,
Et filium? nā ut quædam ovis agnū sub se fouens peris,
Nobis absentibus, & domino tuo.
And. Isti, o senex, cum filio morituram
Me sic ducunt, ut vides. quid tibi dicam? 360
Nam non unius vocationis celeritate te
Accersit: sed per sexcentos nuncios.
Scis autem fortasse audiens litem, quæ est in domo,
Cum huius filia, propter quæ etiam ego perco,
Et nunc me ab ara Thetidis, quæ generosum 365
Filium tibi peperit, quam tu venerandam cois,
Ducunt auulam, neque vlllo iure
Cognita causa, neque absentes ab ædibus
Expectantes: sed meam solitudinem
Scientes, & huius pueri, quem nullius mali auctorē 370
Volunt occidere cum me misera.
Sed obsecro te o senex, ad tua
Genua cadens (manu enim non licet mihi
Attingere tuum charissimum mentum)
Libera me per Deos: alioqui, moriemur 375
Pel. Turpiter quidem vobis, nobis vero misere, o senex.
Iubeo vos laxare vincula, priusquā aliquis lachrymet,
Et huius manus geminas dimittere.
Men. Ego vero alius te non inferior hoc fieri veto,
Et in hanc mulierem longe maiorem potestatem ha-
bens, quam tu. 380
Pel. Quomodo? an nostram domum reges profectus
Huc?

Sed age (non est enim turpe colloqui.)
 Si mea quidem filia non pariat, ex ista vero
 Nascantur liberi, eos huius terræ Phthioticæ
 Constitues dominos? & cum sint genere barbari
 Græcis imperabunt? Deinde vero ego quidē nō sapio,
 Qui odi iniusta, tibi vero inest mens, & sapis?
 Illud etiam nunc aspice, considera. si tu filiam tuam
 Dedisses alicui civium, & accidissent hæc ei,
 An sederes tacitus? non opinor. p peregrina vero
 Talia dicis aduersus necessarios amicos?
 Idem tamen ius habet vir, & mulier
 Iniuria affecta a marito: sic etiam vir
 Cum habet in ædibus mulierem impudicam.
 Et huic quidem viro magnū robur est in manibus.
 Huic vero mulieri in parentibus, & amicis res sunt potius.
 Ergo iustum est me opem ferre meis.
 Senex, senex es. de mea vero pætura militari
 Dicens, plus iuuas me, quam tacens.
 Helena vero venit in ærumnas nō volēs, sed diuinitus
 Et hoc plurimum profuit Græciæ.
 Nam cum essent imperiti armorum, & pugnae,
 Profecerunt ad fortitudinem. Nam conuersatio
 „ Omnium rerum est hominibus magistra.
 „ Quod autem ego veniens in conspectum meæ
 Coniugis, cohibui me, ne interficere eam, sapiēter feci.
 Vellem nec te interfecisse Phocum fratrem.
 Hæc bene volens tibi pluribus sum persecutus, nō ira
 gratia.
 Si vero excandescas, tibi quidem linguæ morbus, &
 Maior est, mihi vero lucro est prouidentia.
 Tho. Cessare iam (hoc enim est multo melius)
 Verbis ab inanibus, ne ambo simul offendatis.
 Pel. Hei mihi, quam malus mos est in Græcia?
 „ Quum exercitus statuit trophæa de hostibus,
 „ Non putant hoc opus esse laborantium militum:
 „ Sed imperator victoria gloriam reportat,
 „ Qui vnus vibrans hastam cum aliis innumeris,
 „ Nihil plus vno faciens, habet maiorem famam.
 „ Graues autem viri in magistratibus, sedētes in urbibus,
 „ Sunt superbiore plebe, cū tamen sint hoīes nihili.
 „ Illi sunt sapientiores multis aliis,

Καὶ τοι φίρ, ἄψαυθ' ὅσον αἰχρὸν λόγῳ,
 Ἢν πῶς μὲρ ἢ μὴ μὴ τέκη, ταύτης δ' ἄπο
 Βλαστῶσι παῖδες, τῆς δὲ γῆς Φθιώτιδος
 Στήσας τυράννους, βάρβαροι δ' ὄντες ἑλίοις
 Ἐκείνην ἀρξέουσ'· εἴτ' ἐγὼ μὲν εὖ φρονῶ,
 Μισῶν τὰ μὴ δικαία, σοὶ δ' ἐνέστι νόος·
 Καὶ κείνο νῦν ἄγρησον. εἰ σὺ παῖδα σὺν
 Δύς τ' αὖ πολιτῶν, εἴτ' ἔπαυσε τοιάδε,
 Σιγῇ καὶ ἡσυχίᾳ, εὖ δεκά. ξένης δ' ὕψος,
 Τοιαῦτα λάσπες τὴς αὐτῆς καὶ φιλίας
 Καὶ μὲν ἴσον γ' αὐτῇ περὶ γυναικὸς εἶναι
 „ Ἀδικοῦν μὲν αὖτε αὐτὸς, ὥς δ' αὐτὸς αὐτῇ
 „ Γυναικὶ μοιραίνεσθαι ἐν δόμοις ἔχον.
 Καὶ τὰ μὲν ἔστιν ἐν χερσὶν μέγας εὖ εἶναι,
 Τῇ δ' ἐν γυναικὶ φιλοῖς τὰ πρὸς ἀνδρα.
 Οὐκ οὐκ δίκαιοι τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπαφείναι.
 Γέρον, γέρον εἰ. τίλῃ δ' ἐμὴν στρατηγίαν
 Λέγων, ἐμὲ ὠφελούς εἰς, ἢ σιγῶν, πᾶσι.
 Ἐλένη δ' ἐκείνη δ' ἔχ' ἐκείνη, ἀλλ' ἐμὴν γυναικά.
 Καὶ τοῦτ' ἀφείπον ὠφελῶντες Ἐκείνην.
 „ Ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἰσχροί,
 Ἐβησαν εἰς τὰνδρῶν. Ἡ δ' ὁμιλία,
 „ Πάντων βελτίστη γίγνεται διδασκαλία.
 „ Εἰ δ' εἰς αὐτὸν τὴν ἐμὴν ἐλθὼν ἐγὼ
 Γυναικὸς, ἔχον μὴ κτείνειν, ἴστω φρονῶν.
 Οὐδ' αὖτε Φῶκον ἢ ἑλὼν καὶ κατακτείνειν.
 Ταῦτ' ἐν φρονίῳ σ' ἐπὶ λήγει, σὺν ὀργῇ
 λέγειν.
 Ἢν δ' ἐξυθνησῇ, σοὶ μὲν ἢ γλωσσολογία
 Μείζων, ἐμοὶ δ' αἰσχος ἢ αὐτομνηστία.
 Παισσοῦτον ἢ δὴ, λάσπε γὰρ μακρὰ πείδει.
 Λόγων ματαιῶν, μὴ δύο σφαλεῖς ἄμα.
 Οἱ μοι, καὶ ἔκ' Ἐκείνῃ ὡς κακὰ νομίζεσθαι.
 „ Ὅταν προποῖα παλαιῶν ἐστὶν ἔρατος,
 „ Οὐδ' ὅτ' ἀπονοῦται τὸν ὄντα ἡρώων τὸ δὴ,
 „ Ἀλλ' ὅτ' ἀφαιρῶν τὴν δόξαν ἀνυπαί.
 „ Ὅς εἰς μετ' ἄλλων μυθίων παλαιῶν ὄντων,
 „ Οὐδὲν πᾶσι δὴν ἐνός, ἔχ' ἀπὸ λήθης.
 „ Σιμῶν δ' ἐν δόξῃς ἡρώων καὶ πύλιν,
 „ Φρονέουσι δὴ μὲν μέζον, ὄντες ὅδ' ἐσσι,
 „ Οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυθίων σφάπτειν,
 „ Εἰ

„Εἰ πολὺν αὖτις ἤνοιτο, βέλῃσι δ' ὄμμοι.
Ὡς κ' σὺ, σὺ δ' ἄδελφός, ἐξ ὧ καὶ μὲν οἱ.
Τροίᾳ καὶ ἡρώδε, τῇ τ' ἐκείνῃ σπαρτιάδι,
Μοχλοῖσι τ' ἄλλων κ' πόντοις ἐπηρμένοι.
Δείξω δ' ἐγὼ σοι, μὴ τὴν Ἰδαιόην Παρὲν
Μείζω νομίζῃν Πηλίας ἐχθρὸν ποτε,
Εἰ μὴ φηρεῖ τῆς δ' ὡς ταῖς δ' ἀπὸ στήθους,
Καὶ πῶς ἀπεννέω. ἢ δ' ὅλ' ἐξ ἡμῶν μαζῶς,
Εἰ δ' οἱ οἶκον τῆς δ' ἐπιστάσας κήρυξ.
Ἦ σείρεται ἔσται μέγας, σὺν ἀνέστιται
Τί τε τὸν ὧς ἄλλος, σὺν ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα.
Ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δουρίον καὶ πείδων πείρα,
Ἀπαιδώς ἡμῶς δ' ἐκείνῃ σπῆναι τέκνων;
Φηρεῖσθε τῆς δ' ὡς αὐτὸν ἐμμάχῃ,
Εἰ π' με λυγρὴ τῆς δ' καλὴν ἔχουσ' ἔχουσ'.
Ἐπαιρσται τῶν, ὡς ἐγὼ, καὶ τῆς δ' τρέμων,
Πλευρὸς ἰμάντων ἐροφίδος ἐξ ἡμῶν σπῆναι.
Ὡς δ' ὡς καὶ τῆς δ' ἐλυμῆναι χέρας;
Βουὴ ἢ λείοντ' ἢ λῆκας ἐν τῇ σπῆναι βροχίαι;
Ἦ, μὴ ξίφος λαβὼν δ' αὖτις αὖτις σπῆναι,
Ἐδιδίκασι; ἔρπει δ' ἐν τῇ αὖτις αὖτις βρέφος,
Ζυγῶν μὴ τῆς δ' ἐσπῆναι. ἐν Φθίᾳ δ' ἐγὼ
Θρίψω, μέγαν τοῖς δ' ἐχθρὸν. εἰ δ' ἄπλῶν δ' ἐγὼ
Τοῖς Σπαρτιάταις δ' ἐγὼ, καὶ μέγας ἄγων,
Τὰ δ' ὅντες ἴτε μὴ δένος βελπίονες.
20. Αὐτὸν δ' οἱ π' ἔχουσ' ἐπὶ σπῆναι τῶν ἡρώδους,
καὶ δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' ἐχθρὸν μείας ὕπο.
21. Ἄρ' αὖτις σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι.
Εγὼ δ' αὖτις σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι.
Ὅτ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι.
καὶ τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι.
Ἀπ' ἐν τῇ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι.
Σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι.
Νῦν δ' ἐχθρὸν ποιεῖ. τῶν δ' ἐπὶ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι.
Σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι.
Ὅτ' αὖτις σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι.
ἔμῳ,
Ἦ ἔσται, παρὼν δ' αὖτις σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι.
Γαμβροῦς δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι.
Καὶ μὴ καλὰ τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι τῶν δ' οἱ σπῆναι.

701

710

711

720

721

730

731

740

741

„Si accedat audacia, & consilium simul.
Sicut tu, & tuus frater tumefacti
Propter Troiā sedetis, & ob militare preturā illic gestā,
Ærum nis aliorum, & laboribus elati.
705 Offendam autem ego tibi, ne Idæum Paridem
Putes maiorem hostem Peleo posthac,
Nisi in malam rem abieris quā celerrime ex ista domo,
Et filia sterilis, quam iste ex nobis natus
Raptabit per ædes ista correpta coma.
710 Quæ existens sterilis vitula, non fert
Alias patientes, ipsa non habens liberos.
Sed si illa, quod attinet ad liberos, est infelix,
An oportet nos propterea orbare liberis?
715 Discedite ab ista ferui, ut videam
Si quis prohibebit me soluere huius manus.
Erige te, ut ego, quanquam tremens,
Remittam confertos laqueos vinculorum.
Sic o pessime læsisti huius manus?
720 Putabasne te bouem aut leonem vincere laqueis?
An, ne correpto gladio propulsaret, ac ulcisceratur te,
Metuisti? veni huc sub vlnas o puer,
Solue matris vincula. Ego te in Phthia
Alam, magnum istis hostem. Si vero deesset belli
725 Gloria Spartanis, & pugnae certamen,
Scitote, quod in cæteris rebus nullo estis meliores.
Cho. Soluta quædam, ac libera res est senum genus,
Et ægre potest cohiberi propter iracundiam.
Men. Valde pronus ad conuiciandum ferris.
730 Ego vero per vim profectus in Phthiam,
Nihil mali faciam, neque patiar.
Et nunc quidem (nam non multum habeo oculi)
Redeo domum. Nam est quædam non procul
A Sparta vrbs, quæ antea quidem erat amica,
735 Nunc veto hostilia facinora facit, hæc psequi volo.
Copia aduersus eā ductis, ut in potestate meā redigā.
Vbi vero res, quæ sunt illie, ex animi mei sententia
compoluerō,
Redibo. Præfens autem apud præsentis aperte
Generos docebo mens, & discam eorum rationes.
740 Et si puniat hanc, & in posterum sit
741 Mode.

- Modest⁹ erga nos, modestiā nostrā vicissim experietur.
„ Iratus vero, sentiet iratos.
„ Factisque facta respondentia vicissim accipiet.
Tua vero verba facile ego fero,
Nam similis vmbrae, vocem habes,
Cum nihil aliud possis quam loqui solum.
Pol. Præcede me huc fili, stans sub vlnis,
Et tu ò misera: nam sæuam tempestatem
Nacta. venisti in tranquillos portus.
And. O senex dii dent bona tibi & tuis,
Qui seruasti filium, & me miseram.
Sed vide ne nunc in solitudinem viæ
Fugientes isti, per vim abducant me,
Videntes te quidem esse senem, me vero imbecillum,
Et istum puerum infantem. considera iam ista.
Ne nunc effugientes, capiamur postea.
Pol. Ne afferas sermonem mulierum timidarum.
Vade. quis vos attinget? Plorans igitur
Attinget, nam beneficio Dei, & equestribus copiis,
Et multis peditibus imperamus in Phthia.
Et nos sumus integro robore, & non senes, vt tu putas.
Sed in talem virum intuens tantum,
Statuam trophæum de ipso, quamuis senex sim.
„ Multis enim iuuenibus etiam senex, si sit animosus,
„ Præstantior est. Qd̃. n. oportet ignauū hoīm esse bono

E P O D I C A.

[corporis habitu? 765]

Strophe.

- Ch.* 1 Aut ne nascar, aut
„ 2 Ex bonis parentibus
„ 3 Nascar, potentiumque
„ 4 Domorum sim particeps.
„ 5 Si quam enim rem patiat⁹ aliquis difficilem,
„ 6 Non est defectus defensionis nobilibus:
„ 7 Ex præclaris vero facinoribus, quæ celebrantur,
„ 8 Honor, & gloria paratur.
„ 9 Nunquam reliquias bonorum
„ 10 Virorum aufert
„ 11 Tempus. virtus enim
„ 12 Etiam mortuis lucet.

- Σώφρων καὶ ἡμῶς, σόφρον' ἀνελήφεται,
„ Οὐ μὲν γὰρ ὅζ' ἔρρει δαΐδον' ἀνελήφεται.
„ Ἐρρυσσι δ' ἔρρει δαΐδον' ἀνελήφεται.
Τὸς σὺν δ' ἐμὸν ραδίως ἔγω φέρω.
Σκίψ' ἂν τίς ποτε ὡς φωνῶν ἔχῃς,
Αδύατος ἔδεν ἄλλο, πολλὴν λείψ' ἔχον.
πρ. Ἦρ' ὅτ' ἐκνον μοι δέυρ, ὅτ' ἀνελήφεται σπῆϊς,
Σὺ τ' ὡς ταίλαινα. χρίμαί' ὅτ' ἄρ' εἶς
Τυχούσῃ, λιμναίῃς ἡλθες εἰς δ' ὠλέμενος.
αν. ὦ πρῆσβυ, τοί σαι δοίην εὖ, καὶ σπῆϊς,
Σώσωμαι πάθῃ, καὶ μετ' ἐλὼν δ' αἰμῶνα.
Ὅρα δ' μὴ νῦν εἰς ἐρηκτεῖαν ὁδοῦ
Πηξάντες οἶδ' ὡς βίαν ἀγασσάμεν,
Γέροντες μὲν σ' ὀρώμετες, ἀδενῆ δ' ἔμεν,
Καὶ πάθῃ τινος ἐνέπον. σὺ δ' ὅπ' εἶπες.
πρ. Μὴ νῦν φυχόντες, εἴθ' ἀλ' ὠλέμενος σπῆϊς.
Οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσσιτῆς λόγον.
Χωρὶ, πρὸς ὑμῶν ἀψήφεται; καλῶν ἄρα
Ψαύσ' ἦτορ δ' οὐκ ἔστι, ἵππων γὰρ τ' ὄχλου,
Πολλῶν δ' ὁπλητῶν ἀρχομένων φέρον καὶ ταῦτα.
Ἡμεῖς δ' ἐπ' ἔρροι, καὶ γέροντες, ὡς δοκεί.
Αλλ' εἰς γε τοῖαν δ' ἀνδρ' ἀπαλέφας μένον,
Τροπαῖον αὐτὸν σήσωμεν, πρῆσβυς πατρῶν.
„ Πολλῶν νείων γὰρ καὶ γεροντῶν ψυχῶν ἦ,
„ Κρείσσων. ἢ γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' ἀσπασμῶν πῆϊς.

Ε Π Ω Δ Ι Κ Α.

Στροφή.

- 1 Ἦ μὴ γυναικῶν, ἢ
„ 2 Πατέρων ἀγαθῶν
„ 3 Εἶλω, πολυκλήτων.
„ 4 πρὸς δ' ἐμὸν μέτοχος.
„ 5 Εἰ π' ὅτ' ὡς πάχον πρὸς αἰμῶνα,
„ 6 Ἀλλ' ὡς ἀπαλῆς ἀνελήφεται.
„ 7 Κηρυσσόμενον δ' ἀπ' ἐδ' ὠλέμενος,
„ 8 Τίμω, καὶ κλῆς.
„ 9 Οὐ πρὸς λείψανον τῶν ἀγαθῶν
„ 10 Ἀνδρῶν ἀφαιρέται
„ 11 Χρόνος. ἀ δ' ἔρρει
„ 12 Καὶ πάθῃ λαμπρῶν.

Ανίστροφη.

- 1 Κρείσσον ὃ νίκησεν μὴ
2 Κακῶς δόξον ἔχον,
3 ἢ ζῶν φθόνῳ σφάλλειν
4 Διωάμεν τε δίκην.
5 Ἡδὺ μὲν αὖτις τὰ βροῦθ' ἴσιν,
6 Ἐν δ' ἡρόναι πλῆθι ξηρόν.
7 Καὶ μὲν καὶ ἀνείδασιν ἐγκαταδόμενοι,
8 Ταῦταιν ἥνισσα,
9 Ταῦταιν ἔφεισμαι βιοτῶν,
10 Μηδὲν δίκας ἔξω
11 Κρεῖττος, ἐν ἡμετέροις,
12 Καὶ πολλὰ δυνάσται.

Επαῖδος.

- 1 ὦ γέρον Αἰακίδα,
2 Πείθομαι καὶ σὺν Λαπίθασι σε, καὶ Κέν-
3 Ταύρων οὐκ ἔστιν ἀρετὴ καλὴν ἔτι.
4 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀρετῆς δόξης
5 Ἀξίονον ὕψην ἀπαρτίσται
6 Ποντίαν ξυμπληγάδα,
7 Κλειναὶ ἐπὶ ναυπολίαν,
8 Ἰλιαδὴν τε πόλιν ὅτε πάρος
9 Εὐδελίμους ὁ Διὸς
10 Ἰνὸς ἀμφέβαλεν φόνος,
11 Κοινὰ τῶν εὐκλείων
12 ἔχοντ', Εὐρύπαι ἀφικέσθαι.

I AMBOI.

- 9a. ὦ φίλτατ' ἑταῖρος, ὡς κακὸν κακῶς
Διὰ δόξαν ἐν τῇ δ' ἡμέρᾳ πορρωτέρη.
Διαποινὰ γὰρ κατ' εἶπον, Ἑρμιόνην λέγων.
Πατρὸς δ' ἐρημωθεῖσα, στυγερὰ δ' ἄρκα,
Οἷον δέδρομεν ἔργον, Ἀνδρομάχην κ' αἰνῶν,
Καὶ πῶς δὲ βυλὸς οὐκ αἰνῶν ἦλθ',
Πόσιν τρέμωσα, μὴ αὖτις τῶν δεδραμένων
Ἐκ τῶν δ' ἀπὸ μὲν δαμνῶντιν ἀποταλῇ.
Ἡ κατ' ἡμῶν κτείνωσα τὰς ἐξ ἡμῶν
Μόλις δέ νιν, ἡλίκου δ' ὀφείτω δέ μιν.
Εἰργνοὶ φύλακες δ' αἰνῶν, ἐκ τε δ' ἐξ ἡμῶν
Εἰς τὴν κατ' ἡμῶν ἔσταιν ἐξ αἰνῶν
Θύτῃ μὲν ἀλγῶν καὶ τῇ περὶ δέδρομεν

780

785

790

795

800

805

810

Εὐρύπαι

Antistrophe.

- 1 Melius autem est victoriam non
2 Mala fama contaminatam habere,
3 Quam cum invidia subuere,
4 Et opum vi iustitiam.
5 Hoc est quidem dulce in praesentia hominibus,
6 Cum tempore vero fit aridum, & amarum,
7 Quin etiam & probis incumbit familiarum, i. in fam.
8 Hanc laudo, 785 [probrum, dedecusq; recidit.
9 Hanc etiam sequor, amplectorq; vitam,
10 Si nihil extra ius
11 Imperium, in thalamis, rebusq; priuatis,
12 Et vrbe, rebusq; publicis possit.

Epodos.

- 1 O senex Aecacida,
2 Credo te & cum Lapithis, & Ceri-
3 taurorum hasta laudatissima rem habuisse:
4 Et Argoa navi, i. Argo navi,
5 Inhospitales, & humiditas traiecis-
6 Marinas Symplegadas
7 Inelytam ad navigationem,
8 Iliacamque ad urbem, quando primum
9 Clarus Iouis
10 Filius eam implicuit nece,
11 Communem & gloriam
12 Habentem, illuc ad Eurotam rediisse.

Famula.

- O charissimæ mulieres, quam malum male mala
Succedens vicissim in hoc die paratur.
Nam domina in ædibus, Hermionem dico,
A patre deferta, & conscientia simul illius
Facinoris, quod patrauit, quod Andromachā occidere,
Et filium eius statuisset, mori vult,
Metuens maritum, ne pro factis
Ex istis ædibus ignominiose ablegetur,
Aut moriatur, quod voluerit occidere, quos nō oportet
Vix aut ipsam volentē suspendere collū [tebat mori.
Prohibent famuli custodes, & ex dextera
Gladios rapiunt auferentes,
Tam valde dolet, & prius facta

L1

Agno-

Agnouit a se non bene facta. Ego quidem
Dominam prohibens a laqueo, defessa sum, amica.
Vos vero ingredientibus in istas aedes,
„ Liberate eam a morte: nam consuetis, ac veteribus
„ Amicis noui venientes, ad aliquid nobis persuadendum
Cho. Atqui in edib. ministrorū audimus [sunt aptiores,
Clamorem de rebus quas tu venis nuncians:
Videtur autem demonstratura misera quantum possis
Quæ patrarit atrocita: nam excurrit ex aedibus,
Fugiens manus ministrorum, cupiditate mortis.

ANOMOEOSTROPHA.

Strophe I.

Her. Hei mihi, mihi,
Lacerationem comæ, vnguiumque hosti:
Les laniationes faciam.

Cho. O filia quid facies: corpusne tuum damno scedabis?

Strophe II.

Her. Heu, heu, heu, heu.
Vade in ætherem a capillis meis
Tenue velum.

Fam. Filia, tege pectus, colliga peplis.

Strophe III.

Her. Quid vero oportet me tegere pectus peplis?
Manifesta, vndique conspicua, &
Non occulta fecimus contra maritum.

Fam. Doles quod struxeris necem tuæ pellici?

Strophe IV.

Her. Gemo profecto propter hostilem audaciam,
Quam feci, o execrabilis
Ego, execrabilis viris.

Fam. Condonabit tibi hoc peccatum maritus.

Strophe V.

Her. Quare rapuisti mihi gladium ex manu?
Redde o chara,
Redde, vt aduersam
Infligam plagam:
Quare arces me a laqueis?

Fam. An vero dimitterem te furentem, vt moriaris?

Strophe VI.

Her. Heu exitium, vbi est mihi chara flamma ignis?

Εργάνες πρὸς αὐτὸν ἔκκληται. ἔγωγε μὲρ οὐδὲ
Δασοταύρου εἰργασθεὶς ἀπὸ νῆος, καί μιν αἶψα φίλον.

Υμεῖς δὲ βαῖσιν τῶνδε δαίμωντων ἔσση.

„ Οὐκ ἔστιν ἐν ἐκλύσει τῶνδε. Τῶν γὰρ ἡρώδων

„ Φίλων νέοι μολόντες, οὐκ ἔστιν ἔσση.

Καὶ μὲν ἐν οἰκῇς πατρὸς ὁλοῦνται οὐκ ὀρθῶς

Βόων, ἐφ' οἷσιν ἡλθες ἀγλαῶσαι σὺ.

Δείξειν δὲ τοῖσιν ἡ πάλαιον, ὅσον ὀδὸν

Προῖκα δαίνεαι. δαίμωντων γὰρ ἐκλύσει

Φόβου καὶ χέριος πατρὸς ὁλοῦν, πόθεν γινέσθαι.

ΑΝΟΜΟΙΟΣ ΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ α'.

Εἰ μὲν μὲν,
Σπέρμα γὰρ καὶ κῆρας, ὀνύχων τε δά-

δα μὲν καὶ αἰσθημάτων.

„ Ὡς πᾶσι, πᾶσι δὲ σῶμα σὺν καρτερικῇ

Στροφὴ β'.

Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.

„ Εἰρὴν αἰθέρα καὶ πᾶσι δαίμωντων ἑμῶν

„ Ἀπο, λεπτὸν μὲν φέρεται.

Τέκνον, καὶ λυπὴν σέρνα, στυγερὰν πέπλοισι.

Στροφὴ γ'.

Τί με δαὶ καλὴν πλὴν πέπλοισι σέρνα;

Δῆλα, καὶ ἀμφιφανῆ, καὶ

„ Ἀκρυπῆα δὲ δαίμωντων πόσιν.

Αλγῆς, φόνον καὶ ἀνδραγαθίαν σίτην;

Στροφὴ δ'.

Καὶ μὲν οὐδὲν γένος δαίμωντων τολμήσας,

„ Ἀν' ἐρεξ', ὡς καὶ ἀνδρῶν.

Εἰ γὰρ, καὶ ἀνδρῶν ἀνδραγαθίαν.

Συζητῶσιν αὖτις πᾶσι δὲ ἀνδραγαθίαν πόσιν.

Στροφὴ ε'.

Τί μοι ἐξίφορος καὶ χέριος ἡρεῖται;

Ἀπόδος ὡς φίλῃ,

Ἀπόδος, ἵν' αὐτῶν

Ερεῖται πᾶσι δὲ.

Τί με βέβηλον εἰργάζε;

„ Ἀλλ' ἢ σ' ἀφείλου μὴ φερονέουσαν, ὡς γυναικῶν;

Στροφὴ ς'.

Οἱ μοι πέτρων, ποῦ μοι πυρὸς φίλος φλέξει;

Πῶς εἰς πέρας ἀερεῖται;
Καὶ πότον, ἢ καὶ ὕλαν ὀρέων,
ἵνα θανούσῃ νεοτέρῳσι μέλαι;
Τί βούλει μοι γαῖες; συμφορὰν γηλαστοί
Πῶς βροχέοισιν ἢ τὸ τ' ἢ λήθην, ἢ τότε.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ἐλπίες ἔλπιες ὦ πάτερ, ἔπαυσαι
Ὅσῃ μοι ἔσθ' ἐρημὸν ἔσθ' ἔσθ'
Εὐαλίς καὶ πῦρ.
Οὐκ εἰ μὲν ὀλεῖ με.
Οὐκ εἰ τι μὲν ἐνοικήσω
Νυμφιδίῳ στεγῇ.
Τίνος ἀγαλμάτων ἐκείνης ὀρεῖται;
Ἡ δούλα δούλοις γυνάσσει ὡς σπείρω
Φθιέδους οὐ γὰρ;
Κυανόπτερος ὄρνις εἴδ' εἶλω,
Ἡ πενθέων σκάφος, ἢ
Διὸς κυανώϊας ἐπέρας· ἀκλῆς
Πρωτόπλους πλάται.

ΙΑΜΒΟΙ.

ὦ πάτερ, τότε λίαν ἔτ' ἐκείν' ἐπὶ νύκτι,
Ὅτ' εἰς γυναικὸς τραχὺς ἐξήμευται,
Ὅτ' αὐτὸν τοῦτον δέξεται, ὃ δειμνύνει ἄραν.
Ὅτ' ὡδὲ κῆδος σὺν διώσεται πόσις,
Φαύλοις γυναικὸς βαρβαροῦ περὶ εἰς λόγους.
Ὅτ' γὰρ ἔσθ' αἰχμημάτων οὐ Τροίης ἐστ'
Ἀλλ' ἀνδρὸς ἐστ' ἐπὶ πύλαι σὺν ποταμῷ λαῶν
Ἐδνοῖσι, πόλιν αἰετ' ἐμίσους ἀνδράσιν.
Πατήρ δ' ἐστ' ἔχθρ' ὡς σὺ δειμνύνεις τέκνον,
Προδόντες ἐστ' ἀσπιδόματων τῶν ἐλ' ἀπεσπείν.
Ἀλλ' εἰσὶν εἰσω μὲν Φανώζης δόμων
Πάρος τε τῶνδε, μὲν τιν' αἰχμητῶν λάβης
Προδόντες μὲν λαῶν τῶν ἐλ' ὀρμητῶν, τέκνον.
Καὶ μὲν ὅσ' ἀκλῆρας ἦς ἐκδημῶς ἐξέσθ'
Σπουδὴν ὡς ἡμῶς δαμάσσει παροῦσται.
Εἶναι γυναικὸς, ἢ τῶν ἐλ' ἔσθ' Ἀχιλλεύς
Παῖδες μὲν λαῶν, καὶ τυραννικῇ στεγῇ;
Ἐγὼ δ' ἀπὸρ δὴ πῶς ὦν πενήτη γυνή;
Ἀγαμέμνονος τε καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
Ὅμοι ἐλ' ὀρέσσης, ἔρχομαι γὰρ πρὸς Διὸς

Vbi vero ad *vita* finem sublimis ferat?
Vtrum in mare, an in syluam montium *me conferam*,
Vt mortua sim curæ inferis?

Cho. Quid ista laboriose paras? calamitates diuinitus
„Omnibus hominibus veniunt, aut tunc, aut tunc.
ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Her. Reliquisti, reliquisti *me* ὦ πάτερ, in littore stantem
Vt *nauem*, solam, destitutam existentem
Marino remo:
Perdes me, perdes me.
Non amplius in hac habitabo
Maritali domo.
Cuius statuas supplex petam?
An serua accidam ad seruilis genua
Phthiæ ex terra *qua venerint*?
Ytinam essem caruleis alis prædita auis,
Aut pinea nauis, quæ
Per carulea penetrauit littora,
Prima nauigans remo.

Famula.

O filia neque tunc illa valde laudauī,
Quando peccasti in mulierem Troianam:
Neque nunc tuum hunc metum, quo nimium times.
Non sic repellat tuum connubium maritus,
Persuasus mala oratione barbaræ mulieris.
Non enim habet te captiuam ex Troia,
Sed viri præstantis filiam accipiens cum magna
Dote, & ex vrbe non mediocriter beata.
Et pater te non sicut tu metuis filia,
Deferens sinet ciui ex hac domo.

Sed vade intro, neque hæc imaginis ædes
Ante has, ne quod dedecus accipias, *tibi confles*,
Conspecta ante hanc aulam, ὦ filia. [grinus hospes
Cho. Atqui hic alio corporis colore præditus quispiā pere-
Celeriter ad nos *ex illa* domo venit.
Ore. Mulieres hospitar, an hæc est Achillis
Filii domus, & regis ædes?

Cho. Eas cognouisti: sed quis existens iuterrogas hæc?
Ore. Agamemnonis & Clytæmnestræ filius,
Nomine Orestes, venio autem ad Iouis

Φεῖσθαι λιπαρὴν μαγνητίον εἰς δόρυς πῶτες,
Κπενεῖ μ' ἐπ' αἰγίῃ τοῖσιν. ἡ δουλοῦσσι μὲν
Νόθοισι λείπεται, ὡν ἐδὲ παροῶν παρ' ὅδ'
Πῶς οὐκ τίει, ὡς εἰ ποὶ ἡς, ἐξ ἡμερῶν τενας;
Κακὴν γυναικῶν εἰσοδοί μ' ἀπώλεσεν,
Ἄλ' μοι λίγρησται τῆς εἰς, ἔχων ἄσπετον λόγους.
Σὺ τὴν κραίτην αἰχμηδὶ ὦν δόρυς
Δέλιον ἀνέβη, σπὶ λήχους κρατὶ μὲν;
Μα τὴν αἰσῶσεν, σὺκ ἀν' ἐν' ἡμοῖς δόρυς
Βλάπουσ' αὐ αἰσῶσεν, πῶς ἐκρυπτοῦτ' ἀν' ἐλχῃ.
Καὶ γὰρ κλύει τὰς ἐς σφῶν ἄσπετον λόγους,
Σοφῶν, πατρὶον, ποιεῖ λαν λαλῶντων,
Εξέλιμα δὲ μακρὰ, πὶ γὰρ μ' ἐχέτω
Πόσιν φυλάττει, ἡ παρ' ὅσιν ὅσιν;
Πολὺς μὲν ὅλδος, δωμάτω δ' ἐλχῶσιν μὲν.
Πάσας δ' ἐπὶ μὲν γνηστὺς ἐπὶ αὐτῷ
Ἡ δ' ἡμεῖς δ' ἐπὶ μὲν ἡμοῖς, τοῦτο γνηστὺς.
Ἄλ' ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς, ἐπὶ ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς,
Χρὴ τῆς γνηστὺς ἐπὶ τῆς, οἷς ἐπὶ γνηστὺς,
Πῶς τὴν ἐπὶ τῆς ἀλλοτρίῃς ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς
Γυναικῶν, αὐτὰ γὰρ διδοῦσκαλοι γνηστὺς.
Ἡ μὲν πὶ κερδανῶσεν, συμφορῇ τῆς ἐπὶ τῆς.
Ἡ δ' ἀμνηστὺς, σιωποῦσιν αὐτῇ γηλῆ.
Ποῦ δὲ μὲν ἡμοῖς, κερδανῶσεν τῆς
δόρυς
Νοσποῖσιν ἀνδρῶν, αὐτὸς τίει, ἐν φυλάττει
Κλείησιν τῆς μαχλοῖσιν δωμάτω πύλας.
Ἦτοις γὰρ ἐπὶ αὐτῇ εἰσοδοί
Δεῶσιν γυναικῶν, αὐτὰς ποῦ δὲ κερδανῶσεν.
Ἄλλαν γὰρ ἐπὶ τῆς γηλῆσιν εἰς τὸ συμφορῶν.
Συνηστὺς μὲν οὐκ οἷς τίει, ἀλλ' ὅμως γηλῆσιν
Κορμὴν γυναικῶν, ὡς γυναικῶν φυλάττει.
Σοφῶν ἡ γηλῆσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς
Δόρυς ἀκούει, τῶν ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς
Εἰς τὴν τὴν τὴν, καὶ γυναικῶν, Ἐκπορῶν,
Φυλάττει ἡμοῖς, εἰς τὴν τὴν μὲν,
Εἰς τὴν τὴν τὴν, ἀλλὰ ἀλλοτρίῃς ἐπὶ τῆς
Γυναικῶν, οἷκον τὴν τὴν, ἀλλὰ ἀλλοτρίῃς ἐπὶ τῆς
Ἡ ληστὴ γὰρ, ὡς τῆς ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς

Maritus domum,linquens oraculum Phœbi,
Occidet me propter *res turpissimas*: aut seruiemus
Pellici, cui antea imperabamus.

Ore. Quomodo autem hæc, vt ita quis dicat, peccasti?
Her. Malarum mulierum introitus me perdidit, 930

» Quæ mihi dicentes hæc laxarunt, *ac amplificantes* pro-
Tu pessimam captiuam in ædibus, [*tulerunt* verba,
Seruam tolerabis, tecum lecti sociam?
Per reginam, non saltem in meis ædibus
Videns lucem frueretur meo lecto: 935

Ego vero audiens istos Sirenum sermones,
Callidæ, veteratorix, variæ loquacitatis,
Inaniter elata sum stultitia. quid enim opus erat me
Metuere maritum, cui aderant quibus opus erat?
Multæ quidem diuitiæ, & ædibus imperabamus: 940

Ego autem peperissem filios legitimos,
Illa vero semiseruos meis, nothos:

» Sed nunquam, nunquam, non enim semel dicam.
» Oportet prudentes, quibus est mulier,
» Ad vxorem in ædibus sinere ingredi 945

» Mulieres. istæ enim *sunt* magistræ malorum,
» Alia quidem captans lucrum corrumpit lectum,
» Alia vero quæ peccauit, vult *aliam* secum ægrotare.
» Multæ vero propter ignauiam & *libidinem* peccant. &
» inde familiæ

» Virorum languent. Aduersus hæc bene munitæ 950

» Ianuas ædium claustris & vestibus:
» Nam nihil boni externi introitus
» Mulierum faciunt, sed etiam multa mala.

Cho. Nimiū immisisti *solutâ* linguam in cognatum sexum,
Condonanda quidem tibi *sunt* hæc: sed tamē decet 955
Mulieres ornare muliebres naturas.

Ore. Sapiens quædam res *est* eius, qui docuit homines
» Rationes audire *coram* ab aduersariis.
Ego enim sciens perturbationem huius familiæ,
Et tuam litem & vxoris Hæctoris, 960

Expectabam habens custodias, an hic maneres,
An perterrefacta metu captivæ
Mulieris, velles discedere ex hac domo,
Veni autē non expectans tuas epistolas, & *mandata*.

Si autem reddas rationem, sicut reddis, 965
Mittam te ab his ædibus. Nam cum prius mea esses,
Habitas cum isto viro, perfidia tui patris.
Qui, priusquam faceret irruptionem in fines Troiæ,
Dedit te mihi vxorem: & postea promisit
Nunc te habenti, si expugnaret urbem Troianam. 970
Postquam autem rediit huc filius Achillis,
Tuo quidem ignoui patri, hunc vero rogavi,
Vt relinqueret tuum cōnubiū, dicens meas ærumnas,
„ Et præsentē malum demonem, quod cognatis quidem
„ A viris possem ducere vxorē, aliud vero nō facile, 975
Exulans ab ædibus, quale exilium ego exulo.
Ille vero erat contumeliosus, & in necem meæ matris,
Et cruento vultu terribiles Deas, i. Furias exprobrabat
Et ego abiectus domestica fortuna, [mihi.
Dolebā quidē, dolebā, calamitatib. vero detinebar, 980
Et priuatus tuis nuptiis inuitus abibam. [fortunam.
Nunc igitur, quoniam in contrariū subito mutatā habes
Et in calamitatem hanc lapsa, mentis inops hæres,
Ducam te ab ædibus, & tradam in manum patris.
„ Cognatio enim multū potest: & in aduersis rebus 985
„ Nihil melius est domestico amico.
Hir. Desponsationis quidem meæ pater meus
Curam habebit, & non est meum statuere hoc.
Sed quam primum abduc me ex istis ædibus,
Ne anteuerat me accedens ad domū, & veniens marit;
Vel deferentem me domum filii resciscens
Peleus, persequatur equestri persecutione.
Ore. Confide, senis manum, & Achillis
Filium ne metuas, qui me contumelia affecit.
Nam tales insidiae ei structæ 995
In laqueis inexplicabilibus sunt necis
Ab hac manu quas insidias prius quidem non dicam;
Sed perfecta res, sciet Delphica petra.
Matrieida vero (si sociorum meorum
Fœdera manserint firma in terra Pythica) 1000
Ostēdet eū nullā eārū debuisse ducere, quas ego debebā,
Suo autem malo poscet pœnam paternā necis
A rege Phœbo: neque illum mutatio
Animi iuuabit, dantem nunc pœnas Deo,

Εἰ δ' ἐν δόδω, ὡς ἐπὶ ἐν δόδω, λόγους,
Πέμψω σ' ἀπ' οἴκων τῶν δ' ἐμῇ γ' ἔσται πρῖν,
Σὺν πατρὶ ναιέσθαι ἀνδρὶ, σὺ δ' πατρὸς κείνου.
„ Ὅς, πρῖν τῇ Τροίᾳ εἰς βαλὼν ὀλέσμεναι,
Γυμναῖ' ἐμὲ δούε, εἰ δ' ὑπὲρ χεῖρ' ὁ σέθεν
Τὸ νῦν σ' ἔχρηται, Τροάδ' εἰ πέροι πόλιν. 970
Ἐπὶ δ' Ἀρχαίῳ δαυρὶ ἐν ὀσσησε γόνυ,
Σὺ δ' ἔρρ' σπινθῆρας πατρὶ, τὸν δ' ἐλίσσόμεναι
Γάμβους ἀφέναι σὺς, ἐμὲ δ' ἐλίσσων τῶναι.
„ Καὶ τὸν παρὲν δ' ἐμὲν. ὡς φίλων μὲν αὖ
„ Γήραμ' ἀπ' αὐδῶν, ἐκπαθεῖν δ' ὁρᾶται.
Φύλων ἀπ' οἴκων, αἳ γὰρ φύλων φύλας.
„ Ὅ δ' ἐμὲ δ' ἐμὲ, εἰς τ' ἐμὲς μετὰ φόνον,
Τὰς δ' αἰμυλὰς πύδας οἰκιστῶν ἐμὲ.
Καὶ τὰς ταπῖνους αἰ τῶναι τῶναι οἰκιστῶν,
„ Ἡλῶν μ' ἡλῶν, συμφορὰς δ' ἐμὲ δ' ἐμὲ.
Σὺν ἡ σπινθῆρας ἀνδρὶ αἰκνὴν γάμων,
Νῦν οὖν ἐπὶ δ' ἐμὲς μετὰ φόνον τῶναι.
Καὶ συμφορὰν τῶν δ' ἐμὲς μετὰ φόνον αἰκνὴν,
„ Ἀξω σ' ἀπ' οἴκων, καὶ πατρὸς δόδοι γὰρ.
„ Τὸ σπινθῆρας γὰρ δέμειν ἐν τῇ γῇ καὶ γῇ
„ Οὐκ ἐστὶν ἐμὲν κρείσσον οἰκιστῶν φίλων.
1. Νυμφόφρονων μὲν τῶν αἰκνὴν πατρὸς ἐμὲς
Μερίμνων ἐξαι, καὶ δ' ἐμὲν κείνου πατρὸς.
Αἶψ' ὡς πῆλιν τῶν δ' ἐμὲς μετὰ φόνον δέμειν,
Μὴ φθῆναι αἰκνὴν δέμειν, καὶ μὲν τῶναι πόσιν,
„ Ἡ πατρὸς οἰκιστῶν μὲν ἐξαι μετὰ φόνον
Πηλοῦς, μετὰ φόνον πῶναι δέμειν.
2. Ὅ δ' ἐμὲ, γὰρ ἐμὲ, τὸν δ' Ἀρχαίῳ
Μηδῶν φόνον τῶν δ' ἐμὲ, ὅς ἐστιν ἐμὲ δέμειν,
Τοῖα γὰρ αὐτῶν μετὰ φόνον πῶναι δέμειν,
Βροχίους αἰκνὴν τῶναι ἐμὲς μετὰ φόνον
Πρὸς τῇ δ' ἐμὲς, καὶ πατρὸς μὲν δέμειν,
Τελὴ μὲν τῶν δ' ἐμὲς μετὰ φόνον πῶναι δέμειν,
„ Ὅ μετὰ φόνον τῶν δ' ἐμὲς μετὰ φόνον ἐμὲς
Μερίμνων ὀρκιστῶν αἰκνὴν γὰρ δέμειν,
Δείξω γὰρ ἐμὲς μετὰ φόνον αἰκνὴν ἐμὲς.
Περὶ δ' ἐμὲς μετὰ φόνον αἰκνὴν δέμειν
„ Ἀνακτῶν φόνον. ὡς ἐμὲς μετὰ φόνον
Γνώμης ἐμὲς, καὶ δέμειν τῶν δ' ἐμὲς.

Αχ' ἔκ τ' ἐκείνῃ, ὡς βολαῖς περὶ τῆς ἐμῆς,
Κακῶς ἀλείπει, γινώσκειται δ' ἐχθρὰν ἐμὴν.
„Εχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μὲν ἔστιν αἰσχροφύλῳ
„Δαίμων δίδωσι, καὶ ἐκ φρονέειν μίτρα.

ANTISTROPHIKA.

Στρεφὴ α'.

22. 1 ὦ Φοῖβ', ἐπεὶ πυρρῶσαις τὸν ἐν Ἰλίου

2 Εὐπυρίην πάρον, καὶ πόνησι

3 Κρουαῖαις ἱπποῖς διφροδύαν

4 Ἄλῃσι πύλας,

5 Τίνας οὐκ ἐκ' ἑπὶ μὲν ὀργῶν

6 ναὺς ἔρρετε τεύχεσσι,

7 Εὐνυαλίῳ δὲ δαίμονι πολεμῶν ἦντες.

8 Τάλαντον μὲν γὰρ τίθει τάλαντον Τροίαν;

Αντιστροφὴ α'.

1 Πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμωνίπῃσι

2 Εὐνυπῶν οὐκ ἐξέδωκε,

3 Καὶ φονίους ἀνδρῶν ἀμύχτας

4 Ἐπεὶ ἀπεφάνη.

5 Ἀπὸ δ' ἐφ' ἑλπίσιν βεβηκόσιν

6 Ἰλίου δαυ βασιλῆ-

7 ἑς. καὶ ἐπ' ἑπὶ πύρρῳ ἐπιδώμιον ἐν Τροίᾳ

8 Θείοισιν ἑλὼν μὲν καὶ πᾶσι θύων.

Στρεφὴ β'.

1 Βέβαια δ' Ἀτρεΐδαις

2 Ἀλόχου παλάμῃς.

3 Ἀὐτὰ τ' ἐν ἀπαξίασσε φόνον θανάτου

4 Πρὸς τέκνων ἀπῆνυρα,

5 Θεῶν θεοδίν

6 Κέλδυσσιν ἐπεσφάφη

7 Μυθώσων, ὅτε νιν

8 Ἀργεῖον πορδύθει

9 Ἀγαμέμνονος κέλως,

10 Ἀδύτων ἐπιδῶν κτεάνων, μαιτρεῖς φονίους.

11 ὦ δαίμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πείσομαι;

Αντιστροφὴ β'.

1 Πολλὰ δ' αὖ ἐκείνων

2 Ἀργεῖος ἀχρεὺς σοναχῶς

3 Μέλποντο δυστύνων τεκίαν ἀλόχῃ.

4 Ἐκ δ' ἑλὼν οἴκους,

1005

1010

1015

1020

1025

1030

1035

5 Πρὸς

Sed & ab illo, criminationibusque meis,

1005

Male peribit agnoscat autem meam inimicitiam.

„Nam virorum inimicorum sortem in conuersionem

„Deus dat, & non finit superbe.

ANTISTROPHICA.

Strophe I.

Cb. 1 O Phœbe, qui turribus muniisti in Illo

2 Bene munitum vicum, & Neptune

1010

3 Qui veheris cœruleis equis

4 Per marinum pelagus,

5 Quare gratuitam laboran-

6 tem manum vestri artificii

7 Marti pugnandi perito prodentes

1015

8 Reliquistis miseram miseram Troiam?

Antistrophe I.

1 Et plurimos ad ripas Simoentias

2 Præstantibus equis instructos currus iunxistis,

3 Et certamina letalia virorum

4 Fecistis sine coronis, i victoria corona privastis,

1020

5 Et abierunt mortui

6 Iliaci re-

7 ges: neque amplius ignis in ara Troiæ

8 Diis lucet fumo odorato.

Strophe II.

1 Periit autem Atrides Agamemnon

1025

2 Coniugis manibus.

3 Ipsaque commutata cæde cum morte, sui sceleris fructu

4 A filiis oblatum percepit.

5 Dei Dei eam

6 Euertit mandatum

1030

7 Fatidicum, quando eam

8 Argis profectus

9 Agamemnonius filius, [uasit, matris interfector.

10 Inaccessos cum adisset thesauros oraculi Delphici, in-

11 O Deus, ô Phœbe, quomodo hoc credam?

1035

Antistrophe II.

1 Multæ vero in Græcorum

2 Concionibus, forisq, tristes gemitus

3 Celebrabant propter infelices filios, vxores.

4 Reliqucrantque domos,

5 Ad

- 5 Ad alium maritum *cuntes*.
6 Non tibi foli
7 Tristes acciderunt,
8 Non amicis *solis infesti fuerunt dolores*.
9 Morbum sustinuit Græcia, morbum.
10 Transiit autem & ad fecunda iugera Phrygum
11 Fulmen stillans Plutonia neces.

Peleus.

Phthiæ mulieres, interroganti mihi
Indicate: audiui enim non certum rumorem,
Quod Menelai filia relinquens domum
Hæc discescit: venio igitur habes studiū cognoscendi
„ An hæc *sim* vera. Nam absentium amicorum
„ Fortunæ curare debent ii, qui domi sunt.

Cho. Peleu, recte audiuiſti, neque me decet
Occultare, in quibus ſim poſita malis:
Nam regina diſceſſit fugitiua ex his ædibus.

Pel. Quem metum naſta? dic mihi.

Cho. Metuens maritum ne eam ex ædibus eiſciat.

Pel. Num propter conſilia de morte pueri?

Cho. Sane, & metu captiuæ mulieris.

Pel. Cum patre vero, aut cum quo reliquit ædes?

Cho. Filius Agamemnonis venit nunc abducens eam hinc.

Pel. Quam habens ſpem, an volens vxorem ducere?

Cho. Et tui filii filio, i. nepoti tuo parans necem.

Pel. Vtrum per inſidias, an in conſpectū veniens pugnādū.

Cho. In puro templo Apollinis cum Delphicis.

Pel. Hei mihi, hoc iam eſt atrox, non quam celerrime

Ibitaliquis ad Pythicam aram,

Et quæ hic acta ſunt, dicet amicis ibi?

Priusquam interficiatur filius Achillis ab inimicis.

Nun. Hei mihi mihi, qualem miſer venio nūciatur⁹ caſum?

Et tibi, o ſenex, & amicis domini?

Pel. Heu heu, animus præſagit tanquā aliquid expectans.

Nun. Non eſt tibi filius filii, vt ſcias ſenex

Peleu: tales plagas enſium habet

Aviris Delphicis, & Mycenæo hoſpice.

Cho. Heu heu, quid facies o ſenex? ne cadas,

Erige te. *Pel.* Nihil ſum. perii,

Euanida quidē eſt vox, & euanida membra mea infra.

Nun.

- 5 Πρὸς ἄλλον δὲ νῆα-
6 πρ. ἐχ' σὺ μόνον
7 Δυσφρὲνες ἐπέπουν,
8 Οὐ φίλοισι, λυπαί,
9 Νόσον Ἑλλάς ἐτλαε, νόσον.
10 Διέβαθ' Φρυγῶν κ' αὖθις ἀνδράποδος γῆρας
11 Σκηπτοῖς, σαλεύσων αἰὶνὰ φόνον.

I A M B O I.

Πη. Φθιώπδες γυναικες, ἰσπερὺν τί μοι
Σημήνατ'. ἤθε' ὁμῶν γὰρ ἐσσι φηλόρων,
Ὡς δά μοι ἐπαπαύσαι Μενέλαιον κερῶ
Φρέδη' αἰδ' ἤκω δ' ἐκμυθεῖν ἀσέβων ἔχον,

„ Εἰ ταῦτ' ἀληθῆ. Τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
„ Δὲ τῶν κατ' οἶκον ἀνδρῶν ἐκποιεῖν τύχας.

Πη. Πηλεῦ, πεφῶς ἤκουσας. ἐσὶ ἐμοὶ κελόν
Κρύπτην, ἐν οἷς αἰετ' ἀσσεύωνται κακοίς.
Βασιλεὺς γὰρ τῶνδ' οἴζεται Φυγῆς δόμων.

Πη. Τίς οὖν τυχόντων, Δία περαινέ μοι.

Πη. Πόσιν τέρευσας, μεθ' ὁμων νιν ἐκάλῃ.

Πη. Μῶν κ' ἐπὶ πυλῶν θανάσιμων βαλόμενων;

Πη. Ναί, κ' γυναικὸς αἰχμητῶν πόδες φέδω.

Πη. Σὺ περὶ ἐλ' οἶκους, ἢ τί νος λείπει μέτω;

Πη. Ἀγαμέμνον'· οὐ γὰρ ποῖς βέβηκ' ἀγών χθονός.

Πη. Ποῖον παραινῶν ἐλπίδ', ἢ γῆρας γέλων;

Πη. Καί σοι γὰρ ποῖος παρὶ ποσειδάων μέγας.

Πη. Κρυπτοῖς κακοῖς, ἢ κατ' ὅμι' ἐλθὼν μόχθῃ.

Πη. Ἀγροῖς ἐν ἱερῇ Λοξίῃ Δελφῶν μέτω.

Πη. Οἱ μοι. τοῖ γὰρ δεινόν. ἐχ' ὅσον πάρος

Χωρὴν τεταῖ πρὸς πυθινῶν ἀπὸς ἐσίων,

Καὶ περὶ γὰρ ὅντι τοῖς ἐκείλει φίλοις,

Πρὸς ποῖδ' Ἀχιλλεῖος κατὰ θῆναι ἐκχέων ὕπνο;

Πη. Ἰὼ μοι μοι. οἷός ἐστι γέμων ἀχιλλεῖος καὶ τύχας,

Σοὶ τ' ὠ γεραιέ, κ' φίλοισι δασύοις.

Πη. Αἰ, αἰ. ἀσθενέες, θυμὸς, ὥς ἐκ ἀσθενέων.

Πη. Οὐκ ἐστὶ σοὶ πῶς πυλῶν, ὥς μὲν γὰρ γέρον

Πη. Πηλεῦ. ποῖος δὲ φασγάνων παρὰ γέροντος;

Πη. Δελφῶν τῶν ἀνδρῶν, καὶ μενέλαιος ξένου.

Πη. Ἀ, αἰ. τί δρῶς ὠ γεραιέ μὴ πύσης.

Πη. Ἐπεὶ στυγρὸν. Π. ἔδεν ἐμὲ. ἀπαλόμενον.

Πη. Φερόδῃ μὲ αὐδῇ, φερόδῃ δὲ ἀφ' ἡμῶν καὶ κατὰ.

Pungunt inermem filium Achillis clam.
Retro vero ille cedit. nō enim letaliter vulneratus 1120
Erat. detrahit autem & porticus
Suspendit arma de clavis diripiens,
Stetit ad aram terribilis bellator aspectu,
Et clamat Delphicos filios, interrogans hæc,
Quare me occiditis, piam viam 1125
Venientem? propter quam causam pereō?
Istorū vero cum prope essent sexcenti, nihil quisquam
Dixit, sed eunus eminus petebant lapidibus manu iactis.
Obrutus autem vndiq; cœu densis niuium imbribus,
Obiciebat arma, & cauebat ictus, 1130
Huc & illuc manu obiciens clypeum,
Sed nihil proficiebat. nam multa simul tela
Sagittæ, amentata iacula, solutaque missilia, [pedes.
Veruāq; quibus transfixi boues torrētur, cadebāt ante
Vidisses autem mirabiles saltationes cauētris 1135
Tela filii: cum autem ipsum circum circa stantes
Vndiq; conclusum tenerēt, nō dātes respirādi copiam,
Aræ deserto victimas recipiente loco,
Saltans pedibus Troianum saltum,
Vadit contra eos. Isti vero sicut columbæ 1140
Accipitrem conspicatæ, ad fugam terga verterunt.
Multi autem cadebant promiscue, & ex vulneribus,
Et ipsi a se conculcati per angustos exitus.
Dirus autem clamor in sacra domo
Resonuit ex saxis. cœu autem tranquillitas 1145
Stetit dominus lucens splendidis armis,
Priusquam quidam ex mediis adytis edidit
Terribilem, & horribilem vocem, & impulit exercitū
Conuertens ad pugnam: ibi cadit Achillis
Filius, vulneratus in lateribus acuto gladio 1150
A viro Delphico, qui eum perdidit
Cum multis aliis. Postquam autem ad terram cecidit,
Quis non ferrum adegit? quis non saxum
Iaciens, tundens? Consumptum est autē totum corpus
Pulchrum a sæuis vulneribus. 1155
Porro cadauer ipsius iacens ante altare,
Eiecerunt extra templa victimis opima.
Nos vero correptum quam celerime manibus,

Porta-

Καί τοι δὲ σὺ πάλιν, Ἀχιλλεύου λάτρε,
Χωρεῖς ἢ περὶ μένων. ὅ γ' οἷς κρηρὸν τυπέεις 1120
Εὐτ' ἔχῃ. ἐξέλκε δὲ, καὶ παρὰ τοῖς
Κρηρῶσι περὶ τοῖς αἰσὶν κρηρῶσι περὶ τοῖς
ἔσθ' ἢ βαρυὸν γόγγυς ἀπὸ λήτης ἰδέειν.
Βοῶ δὲ Δελφῶν παῖδες, ἱερῶν παῖδες.
Τίνος με κρηρὴ κτείνει; οὐκ οἷς οὐδὲν
1125 ἦν ἔσθ' ἢ ποῖα δὲ κρηρὴ σὺς αἰσὶν;
Τῶν δὲ ἐδὲν ἔδεις, μερῶν δὲ πῶν πέλας,
Ἐφ' ἔχῃ, ἀλλ' ὅσα κρηρὴν περὶ τοῖς.
Πυκνὴ δὲ νιφάδι πᾶν τοῖς ἀπὸ δὲ μέγαν
Περὶ τῇ περὶ, καὶ φυλάσσει ἱεροῖς,
1130 Ἐκείνους καὶ κρηρὴν ἀπὸ λήτης ἰδέειν.
Ἀλλ' ὅσα κρηρὴν ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
Οἷοι, μερῶν κρηρὴν, ἐκλυτοὶ τ' ἀμφοτέρωθεν,
Σφαγῆς τ' ἱεροῖς βαρύνει τοῖς περὶ τοῖς
1135 Δεινὰς δὲ αὐτῶν περὶ τοῖς περὶ τοῖς
Βίλεται περὶ τοῖς, ὡς δὲ μιν περὶ τοῖς
Κυκλῶν κρηρὴν, ὅσα κρηρὴν ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
Βαρυὸν κρηρὴν δὲ κρηρὴν ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
Τὸ τῶν κρηρὴν περὶ τοῖς περὶ τοῖς
1140 Χωρεῖς σὺς αἰσὶν. οἷοι, ὅσα κρηρὴν ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
Ἰεροῖς ἰδεῖται, σὺς περὶ τοῖς περὶ τοῖς
Πολλοὶ δὲ ἱεροῖς περὶ τοῖς περὶ τοῖς
Αὐτοὶ δὲ ἱεροῖς περὶ τοῖς περὶ τοῖς
1145 Κρηρὴν δὲ ἱεροῖς περὶ τοῖς περὶ τοῖς
Πετρεῖται ἀπὸ λήτης ἰδέειν. ὅσα κρηρὴν ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
ἔσθ' ἢ φαίνεται δὲ σὺς αἰσὶν ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
Πετρεῖται δὲ σὺς αἰσὶν ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
1150 Δεινὰς δὲ σὺς αἰσὶν ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
Πολλοὶ μετ' ἀλλήων ὡς δὲ σὺς αἰσὶν ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
Τίς ὅσα κρηρὴν ἀπὸ λήτης ἰδέειν, τίς ὅσα κρηρὴν ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
Βαρυὸν, ἀπὸ λήτης ἰδέειν, πᾶν δὲ ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
1155 Τὸ κρηρὴν ἀπὸ λήτης ἰδέειν, ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
Νεκρὸν δὲ σὺς αἰσὶν ἀπὸ λήτης ἰδέειν, ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
Ἐξ ὅσα κρηρὴν ἀπὸ λήτης ἰδέειν, ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
Ἡμεῖς δὲ ἀπὸ λήτης ἰδέειν, ὡς τῶν κρηρὴν ἀπὸ λήτης ἰδέειν,
Μη 2 Κρηρὴν

Κομίζομαι τιν' σπείν' ἡμῶν ἐμ' αἵματι,
Κλαυσὺν τε πένθος, γῆς τε κρημνισμὸν πάφω.
Τοιαῦθ' ὅ τοις ἄλλοισι θεοῖσιν κούαξ,
Ὅ τῶν δικαίων πύσιν ἀνθρώποις κρημνίης,
Δίκης δίδοντα πᾶσι δ' ἔδρασ' Ἀχιλλείως.
Εμνημόνευσε δ' ὡς παρ' ἀνθρώπων κρημνίης,
Παλαίαν εἰκα. πῶς αὖ οὐκ εἴη σφόδρα;

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Καὶ μὲν ὅλ' ἀνὰ φόρον ἀντὶς
Δελφίδος ἐκ γῆς ὁμῶς πελάζει.
Τλήμων, ὁ παῖς τῶν Τλήμων δὲ γέρον
Καὶ σὺ δέχῃ γ' ὅ τιν' Ἀχιλλέον
Σκύμνον ἐς οἴκους, ἔχ' ὡς σὺ θύλεις.
Αὐτὸς τε κρημνίης πᾶσι κρημνίης,
Εἰς ἐν κρημνίᾳ σπένδοντες.
Ἰά μιν ἰὼ, κρημνίᾳ σπένδοντες.
Τόδε, καὶ δέχου καὶ γέρον δέχου ἔμοις.
Πη. Ἰά μιν ἰὼ, καὶ γέρον δέχου.
Ὡ πόλι' ὅσας ἀλίας, διολύλακας.
Ὠρόμινθ' ὅσας πᾶσι γέρον δέχου, τέκνα
Δαίτη' ἐν οἴκῳ.
Ὡ γέρον τῶν πατρῶν ἰὼ, εἰς τίνεα
Δηφίλων αὐτὰς βέλων τερψομένη;
Ὡ φίλιον σέμα, καὶ γέρον, καὶ γέρον.
Εἴθε σ' ἴδω ἰλίῳ ἡνῶρε δέμας,
Σιμοεντίδῃ παρ' ἀκτῶν.
Χ. Οὐτὸς μὲν οὐκ ἐκ τῶν δ' ἐπὶ μὲν ἀντὶς γέρον,
Θανάτῳ τὸ σπένδ' ἰὼ δέχου ἀντὶς γέρον.
Πη. Ὡ γέρον, ὦ γέρον,
Ὅς εἶδε δέμας καὶ πόλιν ἀμύνει
Ὡλεῖται, καὶ γέρον, καὶ γέρον.
Μὴ ποτε σὺν λείων τὸ δυνάμην
Ὡφελ' ἐμὸν γέρον εἰς σέμα καὶ δέμας
Αμφιβαλὶς.
Ἐρριόντας αἰδῶν ἐπὶ σπένδοντες,
Αἰὶα κεραυνῶν ἀντὶς γέρον.
Μηδ' ἐπὶ τὸ ξοῦν φονίᾳ πατρὸς
Αἵματι τὸ διοχρῆσαι ποτε
Φοῖβον βροτὸς εἰς θεὸν ἀνὰ
ψα.

Portamus ipsum tibi descendam lachrymis,
Et lugendum senex, & ornandum sepultura.
Talia Rex Apollo, qui vaticinatur aliis,
Qui est index iustitiae omnibus hominibus,
Fecit filio Achillis danti poenas:
Et recordatus est, sicut malus homo,
Vetera iurgia: quomodo esset igitur sapiens?

Chorus.

Atqui ecce rex ipse portatus
Ex terra Delphica domum accedit.
Miser, cui hoc accidit, miser etiam senex,
Et tu recipis enim Achilleum
Pullum in aedes, non ut tu vis.
Tuque ipse noxia mala nactus,
In eandem calamitatis sortem incidisti.
Heu mihi, quale malum video
Hoc, & recipio manu in aedes meas?
Heu mihi. ah ah.
O vrbs Thessalica, periiimus,
Periiimus, non amplius mihi genus, nō amplius mihi
Superfunt in aedibus, [liberi
O ego acerba passus, in quem
Amicum oculos coniciens delectabor?
O charum os, & genae, & manus,
Vtinam te ad Ilium interfecisset fatum,
Ad Simoentiam ripam. [nec, tunc
Cho. Hic enim profecto ob hac fuisset honore affectus ὁ
Mortuus: tuaque fors sic esset felicior.
Rel. O nuptiae, ὁ nuptiae,
Quae has aedes, & meam urbem
Perdidistis, ah ah, ah ah. ὁ fili.
Vtinam nunquam tuarum nuptiarum causā infaustum
Meum genus in liberos, & domum
Recepisset
Hermiones Platonē, i. malū genium in tuā perniciem, ὁ
Sed fulmine prius periisset, [fili.
Neque propter letale iaculationē patris sagitta percussit
Sanguinem generosum unquam
Phœbo, mortalis Deo acceptum retulisses, paternaeque
neis cum postulasses.

350 EYRIPIDIS ANDROMACHE.
ANOMOEOSTROPHA.

Strophe I.

Cho. Heu, heu.
Mortuum dominum lachrymis, & lamentis,
Vt manium lex flagitat, incipiam prosequi.

Pel. Heu heu,
Continenter ego miser
Senex & infelix lachrymo.

Cho. Dei enim hoc est fatum, Deus fecit istam calamitates.

Strophe II.

Pel. O chare, domum reliquisti desertam,
Heu mihi, mihi,
Miserum me senem, orbum tuo discessu relinquens.

Cho. Oportuisset te o senex mori ante tuos liberos.

Strophe III.

Pel. Non lacerabo comam,
Non imponam
Meo capiti planctum noxium manus,
O vrbis, duobus liberis
Me priuauit Phœbus.

Cho. O mala passus, vidensque, miser senex,

Strophe IIII.

Pel. Qualem vitam habebis in posterum?
Orbus liberis, desertus, nō habens finem malorum,
Exhauriam labores vsque ad mortem,
Cho. Frustra igitur te dii bearunt in nuptiis.

Strophe V.

Pel. Auolantia omnia, euanida iacent,
Fastu sublimi qua tumebant prius.

Cho. Solus in sola domo versaris.

Strophe VI.

Pel. Ciuitas non est mihi amplius, ciuitas,
Sceptraque valeant hæc humi deiecta.
Tuq; in nocturnis, obscurisq; antris degens Nerei filia,
Funditus extinctū me videbis, prostratum humi.
Cho. O, o Quid motum est? quod sentio
Numen? puellæ, cernite, videte.
Deus hic quispiam candidum ætherem
Trafiens, equorum alumnos

EYRIPIDIOY ANADROMAXH.
ANOMOI O STROPHA.

Στροφή α'.

Χ. Οἵ ποτε δ' ὅτε ποτε,
Θανόντα δ' ἀσπόμεν γόοις.
Νόμῳ τῶν νεώτερον κωλύει νόμος.

Π. Οἵ ποτε δ' ὅτε ποτε.
Διὰ δόξαν βίλοις ἐγὼ

Γέρον καὶ δουλοῦς δακρύων

Χ. Οἷός γ' αἰστέ, θεὸς ἐκράνε συμφορὰς.

Στροφή β'.

Π. ὦ φίλος, δέ μιν ἔλειπες ἱρήμων.

ἰὼ μοι μοι,

Ταλαιπώρον ἐμὲ γέρον
τ', ἀπιδάνοσφιστος.

Χ. Θανέειν σε πρὶς βουχέων πάρος τῶν σῶν τέκνων.

Στροφή γ'.

Π. Οὐ σαφὲς ἔομαι καὶ μοι,

Οὐκ ἐπιγίνομαι

Εμὲ καὶ καὶ κτύπημα γέρον ὁλοόν.

ὦ πόλις, διπλῶν τέκνων

Μ' ἐστέρησε Φοῖβος.

Χ. ὦ κακὰ παῖδων, ἰδὼν τε, δουλοῦς γέρον.

Στροφή δ'.

Τιν' αἰὼνά γ' εἰς τοιοῦτον ἔξεις;

Π. Ἄτεκνος, ἱρήμων, σὺκ' ἔχων πύργους κακῶν,

Διαντλήσασθαι πόνους εἰς αἰῶνα.

Χ. Μάττω δέ σ' ἐν γάμοισιν ὠλοίσαν θεοί.

Στροφή ε'.

Π. Ἀμπερόμα παῖδ' ἀφ' ὅθεν κείναι,

Κόμην μὲν ἔστω σῶσιν.

Χ. Μόνος μοι οἶσιν ἐν δόμοις ἀνὰ σπείρη.

Στροφή σ'.

Π. Οὐκ ἐπὶ μοι πόλις, πόλις.

Σκῆπτρόν τ' ἱέρειον παῖδ' ἐπὶ γαῖαν.

Σὺ τ' ὠκεία ἀντὶς ἀνύχου Νηρέως καὶ ἱρή,

Πασιπύργον μ' ὄψιναι, πῆτιναι σῶσιν γόων.

Χ. ἰὼ, ἰὼ. τί κακὴν τιμὴν πρὸς αἰδομένην

Θείας καὶ δόμων, λείωνται, ἀπρησται.

Δαίμων ὅδε πρὸς λαοὺς αἰσέται

Πορμὸν δ' ὁμοῦ, τῶν ἰπποδρόμων

1200

1205

1210

1215

1220

1225

52 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Φθίας πόδιαν ἐπιβαίνει.

1230

I AMBO I.

93. Πηλεῦ, χάριν σὺν τῶν πρότερον νυμφόδομόντων
Ἦκα Θέης, λιποῦσαι Νηρείως δόμους.
Καὶ παρῶν μὲρ σὺ, τῆς παρῶνσι κακῆς
Μηδὲν πλὴν γένος φέρειν, παρρησία.
Καὶ γὰρ δὲ, ἢ ἄκλυντος ἐχέτω τέκνον τέκνα,
1235 Ἀπώλεις ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχυὸν πόδας
Ἀχιλλεῖα τοῦδ' ὄντα, παρῶντα Ἐκλυντος.
Ὦν δ' οὐκ ἐπὶ ἡλθον, σιμῶντι. σὺ δ' οὐδέ γε
Τὸν μὲρ γένοντα τὸν δ' Ἀχιλλεῖος γόνον,
1240 Θάψον, πορδύσας πυθικῷ ὄρεος ἐχέοντα,
Δελφοῖς ἀνείδεις, ὡς ἀπὸ γέλη τέφρος
Φόνον βίαιον τ' ὀρεστιάς χρεῖς.
Γυναικὶ δ' αἰχμὴ λήπτει, Ἀνδρομάχην λέγω,
Μολοσσίαν γῆν, ἥ μιν κούρην ἔσται γέρον,
1245 Ἐλέτ' ἀναιδέα, γέροντος οὐκ οἶσιν χάρις.
Καὶ παῖδα τὸν δὲ, τὸν ἀπ' Αἰάκος μόνον
Λελεμύρον δὴ βασιλῆα, καὶ τὸν δὲ γῆν.
Ἄλλον δ' ἄλλος δὲ γῆν Μολοσσίαν,
Εὐδαιμόνου δὲ, ἢ γῆν δὲ ἀνείδεις
1250 Γένος γῆν δὲ δὲ τὸν δὲ, καὶ γῆν, γέρον,
Τέρας πε. καὶ γῆν δὲ τὸν δὲ καὶ γῆν, γέρον,
Καὶ γῆν δὲ τὸν δὲ Παιδαῖδος παρῶντα.
Σὺ δ' οὐκ ἐπὶ ἡλθον, ἐμὴς δὲ γῆν,
Θεῶν γῆν δὲ, καὶ γῆν δὲ τὸν δὲ,
1255 Κακῶν ἀπαιδέα, καὶ γῆν δὲ τὸν δὲ,
Ἀγνῶτον, ἀφ' ἡλθον, τὸν δὲ γῆν.
Καὶ γῆν δὲ τὸν δὲ Νηρείως δὲ γῆν δὲ,
Τολοῖπον δὲ γῆν δὲ τὸν δὲ γῆν δὲ,
1260 Ἐπὶ γῆν δὲ τὸν δὲ γῆν δὲ τὸν δὲ,
Τὸν δὲ γῆν δὲ τὸν δὲ γῆν δὲ τὸν δὲ,
Ὁ γῆν δὲ τὸν δὲ γῆν δὲ τὸν δὲ,
Λελεμύρον δὲ γῆν δὲ τὸν δὲ γῆν δὲ,
1265 Ἀπὸ γῆν δὲ τὸν δὲ γῆν δὲ τὸν δὲ,
Νεκρὸν γῆν δὲ τὸν δὲ γῆν δὲ τὸν δὲ,
Ἐπὶ γῆν δὲ τὸν δὲ γῆν δὲ τὸν δὲ,
Σηπιάδος δὲ γῆν δὲ τὸν δὲ γῆν δὲ,
Λελεμύρον δὲ γῆν δὲ τὸν δὲ γῆν δὲ,
1270 Ἐπὶ γῆν δὲ τὸν δὲ γῆν δὲ τὸν δὲ,

53

EVRIPIDIS ANDROMACHE.

553

Campos Phthiæ ingreditur.

1230

Thetis.

Peleu propter tuas priores nuptias
Venio Thetis, relicta Nerei domo.
Et primum quidem te presentibus malis
Non nimium angi hortor.
1235 Nā & ipsa, q̄ oportuit nō lugēdos liberos parere,
Amisi ex te filium velocem pedibus
Achillem patiens, præcipuum Græciæ.
Sed quorum causa veni indicabo, & tu accipe.
Mortuum quidem hunc filium Achillis,
1240 Sepeli delatum ad focum Pythicum,
In probrum Delphis, ut sepultura indicet
Violentam eadem Orestæ manus.
Et mulierem captivam, Andromachen dico,
Oportet habitare Molossiam terram, senex,
1245 Heleno coniunctam legitimis lecti nuptiis.
Et istum puerum ab Æaco solum
Relictum iam regem: & ex hoc oportet
Alium ex alio perpetua successionis serie regere Molossiam
Felices: non enim sic eversum
1250 Fieri tuum & meum genus oportet, senex.
Et Troiæ: nam & illa diis curæ est,
Licet corruerit Palladis consilio.
Porro te, ut videas mei connubii gratiam,
Dea nata, & Deī patris filia,
1255 Malis liberatum mortalibus,
Immortalem, & incorruptibilem faciam Deum:
Deinde mecum in domo Nerei
In posterum iam Deus habitabis cum dea:
Inde proferens siccam pedem ex Ponto,
1260 Charissimum tibi, & mihi filium Achillem
Videbis habitantem domos insulares,
Candidū ad littus insula Leuca, intra Euxinū meatum.
Quare vade Delphorum ad diuinitus edificatā urbem,
Portans istud cadauer, & ubi texeris terra,
1265 Reuersus antiquæ rupis cauum in recessum,
Sepiadis confide, & expecta donec ex mari
Ducens chorū quinquaginta Nereidum,
Gestatorem tuum, veniam: quod enim est fatale
Opor-

„ Oportet te perferre: Ioui enim ista videntur.
Seda vero dolorem super mortuis.
„ Omnibus enim hominibus a diis iste
„ Calculus est destinatus, morsque debetur *ipsis*.

Pel. O veneranda, o generosa coniunx,
Nerei filia, saluc. ista vero digne
Te & tuis liberis facis.

Sedo vero dolorem te iubente, dea,
Et hoc sepulto pergam *ad Pelii montis antra*,
Vbi cepi tuum pulcherimum corpus manibus,
„ Nonne igitur vxores ducere ex generosis oportet,
„ Et dare nuptum in bonas familias, quisquis recte rem
„ perpendit?
„ Malorū vero cōnubiōrū nō oportet cupiditatē habere,
„ Neq; si dotem amplissimā *uxor in nostras ædes afferat*.
„ Nunquam enim *qui diligenter hac observabunt*, diuini-
„ nitus rem male gerent.

Chorus.

Multæ sunt species fatorum.
„ Multaque perficiunt dii præter spem,
„ Et expectata non eueniunt,
„ Non speratorum vero exitum inuenit deus:
„ Sic hæc res exiit, *talem euentum habuit*.

Finis Andromaches.

EVRI

„ Δεῖ σ' ἀγκυρῆζειν. Ζῆνι γὰρ δοκεῖ πίδα.
Παύσαι δ' ἀνδρῶν τῶν πενηκῶντων ὕπαρ.

„ Πᾶσιν γὰρ ἀνδρῶν ποισὶν ἦ δὲ πᾶσι θεῶν

„ Ἐφ' ὅσας κίχρονται, καὶ θυμὸν τ' ἐφάλεται.

„ Ὡ πότνι, ὦ θῆλυα συνημιμήτωρ,
Νηρέως θῆλυίδλον, χαῖρε. ταῦτα δ' ἀξίως

Σωτῆς τε ποιεῖς, καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.

Παύω δ' ἀνδρῶν, σοῦ κελεύσεως, θεῶ.

Καὶ τὸν δὲ θάψας εἰμι Πηλίου πύργου,

Οὐ παρ' σὸν εἶλον χερσὶ καλλιῶν δέμας.

„ Κεῖτ' ἔγραμμένον δὴ τ' ἐκ τε θῆλυων καὶ ἀνδρῶν,

„ Δουλώει τ' ἐς ἐσθλὸς, ὅστις οὐ βε-

„ λούεται;

„ Κακῶν δ' ἀέκτερον μὴ πηχυαίαν ἔχη.

„ Μὴ δ' εἰ ζωώδεις οἶσται φερναὶ δέμας.

„ Οὐ γὰρ πατ' αὐτῶν πρὸς αἵματι οὐ θεῶν

„ κακῶς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

„ Πολλὰ μορφῶν τῶν ἀμφοτέρων.

„ Πολλὰ δ' αἰετῶς κραίνασι θεοί.

„ Καὶ πᾶσι δοκῇ τ', οὐκ ἐπελίσθη.

„ Τῶν δ' ἀδελφῶν πρόβη δὲρὸν θῆος.

„ Τοιοῦτ' ἀπίσθη τὸ δὲ πρῶτον.

Εἰς ἐπιπύδην Ἀνδρομάχης.

ΕΥΡΙ

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ
ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ μὲρ σκηνὴ, ἐν Ἐλευσίνι. ὃ δὲ χορὸς, ἐξ Ἀργείων γυναικῶν, αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπληρωτῶν ἀεὶ στήν. τὸ δὲ δράμα, ἐκώμιον Ἀθηναίων.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
πρόσωπα.

Αἴθρα.	Κῆρυξ.
Χορὸς.	Ἀγχιλαῖος.
Θησεύς.	Εὐάδνη.
Ἀδραστός.	Ἴφις.

Προλογίζει δὲ ἡ Αἴθρα.

ΕΥΡΙ-

ΕΥΡΥΠΙΔΙΣ
ΣΥΠΠΛΙΚΕΣ.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΟΝ.

Scena quidem est in Eleusine. Chorus autem ex Argivis mulieribus, quæ matres erant interfectorum ad Thebas procerum. Ipsa fabula est encomium Atheniensium.

PERSONÆ HUIUS
fabulæ sunt hæ:

Æthra.	Præco.
Chorus.	Nuncius.
Theſeus.	Enadne.
Adrastus.	Iphis.

Prologum autem agit Æthra.

ΕΥΡΙ-

EVRIPIDIS

SVPP LICES.

Æthra.

Ε Ceres tutelar dea Eleusinis terra
Huius, & sacerdotes qui tenetis templa Deæ,
Vt ego sim beata precor, & These⁹ filius meus,
Et ciuitas Atheniensis, & terra Pitthei:
In qua me educatam opulentis in ædibus
Æthram pater, dat Pandionis filio
Ægeo vxorem, Apollinis oraculis admonitus.
Istas enim intuens, hæc sum precata,
Anus, quæ relictis sedibus Argiæ terræ,
Supplici cū olæ ramo aduoluuntur meis genibus, 10
Cladem passæ grauem, nam ad portas
Cadmi, mortuis septem liberis generosis,
Orbæ sunt, quos quondam Argiuorum rex
Adrastus duxit, Oedipi hæreditatis
Partem volens occupare exili Polynici 15
Genero: sed cadauera interfecta in prælio
Istorum matres sepelire volunt in patria terra.
Prohibent vero victores, neq; suscipiendorum, ac ab-
portandorum facultatem ipsis
Dare volunt, contemnentes iura Deorum.
Commune vero onus cū his sustinēs impetranda opis
Adrastus iste, rigansque oculos lachrymis, [meæ 20
Iacet, bellumque, & infelicissimam
Gemens expeditionem, quam domo misit.
Qui me hortatur, vt filio meo persuadeam precibus,
Vt cadauerū recuperaret aut persuadendo, aut haste 25
Robore fiat, & autor sepulturæ:
Soli meo filio imponens hoc opus,
Et ciuitati Atheniensi. Sed pro terræ
Aratione sacrifico, egressa ex ædibus meis
Ad hoc templum, vbi primum apparet 30
Horrens super terram hanc frugum spica, seges.

Tenens

EYPIPIΔΟΥ

ΙΚΕΤΙΑΕΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ε Μνηστερ' ἐπορεύ' Ελευσίνιος χθονός
Τῆς δ' οἵ τε ναῖες ἔχοντες ἑσπεράλους θύρας,
Εὐδαιμονεῖν με. Θνητὰ τε παῖδ' ἐμὴν,
Πολὺν τ' Ἀθηνῶν, πλὴν τε Πιτθίδος χθονῶς,
Ἐν ἧ με θρήσκας ὀλβίοις ἐν δόμοισιν
Αἰθρῶν πατρὸς, δίδωσι τῷ Πανδίωνι
Αἰρεῖ δ' ἀμείνων. Δοξίαι μὲν πύμοισιν.
Εἰς ταῖς δὲ γδ' βλήψας, ἐπεὶ ζάμεναι πείθε,
Γραῦς, αἰ λυπεύουσι δόμοι τ' Ἀργείας χθονός,
Ἰκτῆρα θυμῷ αἰσωντινός ἐμὸν γένον, 10
Πᾶσις παροῦσιν δινόν. ἀμφὶ γδ' πυλῶς
Κάδμου, θυμὸν ταν' ἐπ' ὅλῳ θνητῶν τεκνῶν,
Ἀμύδης εἰσιν, ἕς ποτ' Ἀργείων αὐτῆς
Ἀδραστος ἦεν, Οἰδίπου περικληρίδας
Μέγας καὶ χεῖρ φονεῖν Πολυνείκεϊ θύλων 15
Γαμβρόν. νικροῦς δ' τὰς ὀλωλότας δαδὲ
Θάψαι θύλακα τῶνδε μητέρας, χθονί.
Εἰργασίη δ' οἱ κρατοῦντες, οὐδ'
ἐν αἰρέσει
Δουλοῦ θύλακος, νόμιμ' ἀπὸ ζῶντος θύων.
Κοινὸν δ' ὄφρ' οἱ ταῖς δ' ἔχοντες θύρας ἐμῆς 20
Ἀδραστος, ὁ μὲν δακρυοῖται τῶν ὀδῶν,
Κεῖται, τό, τ' ἔχοντες, πλὴν τε δουλοῦ καὶ πλῶν
Στένων σπαιπῶν, ἢ ἱπποφύων ἐν δόμοις.
Ὅς με ἐξοστῶν πύλῃ ἐμῇ πύσσιν ἑλπίδι,
Νικρῶν καμίσιν, ἢ λογροῖσιν, ἢ δούροις 25
Ρώμῃ θύλακ' ἐπὶ πύλῃς ἐμῇ πύσσιν.
Μόνον ταῖς ἐργῶν αἰσωντινῶν ἐμῇ πύσσιν,
Πόλιν τ' Ἀθηνῶν. νικρῶν δ' ἐπὶ πύλῃς ἐμῇ πύσσιν,
Ἀργεῖα καὶ θύλακ' ἐν δόμοις ἐμῇ πύσσιν,
Πᾶσις πύσσιν, ἐν δόμοις ἐμῇ πύσσιν 30
Φερίαις ἐπὶ γῆς τῇδε καμίσιν ἐμῇ πύσσιν.

Διότρυ

Δεισμών οἱ ἄδασμον τοῖς οἴ- ἔχουσα φυλακίδος,
Μειῶσθαι ἀγῶνις ἰσχυραῖς δυοῖν γεγῶν,
Κόρης τε καὶ Δημητρεως, οἰκτεῖσθαι μὲν
Πολίτας ἀπαίδας ἰσθὶ μακίνας πικρὰν,
Σείβω(α οἱ) ἰσθὶ σέμματ' οἰσθαι δὲ μὲν
Κῆρυξ πρὸς αὐτῷ, διδρυθῆναι καλῶν,
Ὡς ἢ τὸ τέτταν λυαῶν ἐξέλη χρίσθους,
ἢ ἰσθὶ ἀνάγκης ἐκείνης λυσθῆναι, ἦτες
,, Ὅσον τι πρὸς αὐτῷ Πικρὰ γὰρ ἔστι δρῶσθαι
,, Γενναίῃ ἀπαίδος ἐκείνης, αἵ πινες σφοδαί.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

28. Ἰκεπύων σὺ γεραιὸν γεραιῶν ἐκ σφάπτων,
 Πρὸς γαῖνυ πύπλυν' αὖ το σν,
 Ἄνα μοι τέκνα λύσσυ φθιγμένων
 Νεκύνων, οἱ καὶ λείπουσι μέλη,
 Θανάτῳ λυσιμελῆ,
 Θηρσὶν ὀρείεσι βορῶν,
 Εἰσδοδὸς οἰκτρὰ ῥυθ' ὅσων
 Δακρύων ἀμφὶ βλαφάργε,
 Ῥυστὰ δὲ σαρκῶν πολίων
 Καὶ δρυμναῖα χερσῶν. πῆρδ', αἶ
 Φθιγνός περὶ σιν ἐμὸς ἔπε δὲ μοι
 Περὶ μέν, ἔπε τὰ φων
 Χάμεντα γαῖας ἐστροῶ.
 Ἔπεις καὶ σὺ ποτ' ὦ πότνια καρδῶν
 Φίλα ποιησαμένη λείπετε πόσος σφ.
 Μιῦν ἡνὸς ἐμοὶ σὺς ἀφαινοῖαι.
 Μιῦνδος δὲ ὅσων ἱππελῶν μελῆα,
 Τῶν φθιγνῶν ἐς ἔτερον. περὶ πύ-
 σον δὲ σὺν, ἐν λυσόμενῳ ἰλθῆν,
 Τίκων, ἰσμήνῳ, ἐμὸν τ' εἰς χεῖρα θέναι
 Νεκύνων περὶ σιν σφάπτειν λείπονται φων.
 Ὅσων. ἔχ' ἔα' ἀνὰ γυναικὶς ὡς πύπλυν-
 σον, ὡς σφάπτειν ἔμῳ δὲ ἐν πύπλυνος θέναι
 Θυμῆλας. ἔχ' ἔμῳ δὲ ἰνδὶκα καὶ σφί
 Τι πάρεσι δίνος, ὡς δὲ σφάπτειν
 Δυσίπλυνον τὴν περὶ ἐμοὶ καὶ λείπν.
 Οἰκτρὰ δὲ πύπλυνος ἰκεπύων
 Τὸν ἐμὸν πύπλυνον καὶ χεῖρ θέναι,
 Νέκυν ἀμφὶ λείποντα γαῖαν μελῆα πύπλυνος γ' ἐμῳ

Tenens autem hūc manipulum frondis nō vinctum,
Expectabo ad castos focos duarum Dearum,
Proserpinæ, & Ceteris, miserans quidem
Canas istas matres orbatas liberis, 35
Venerās vero sacros *supplicum* ramos lana velatos. Abiit
Ad urbem præco, Theleum huc vocaturus [aut mihi
Ut aut auferat istam harum miseriam ex terra,
Aut istam necessitatem *supplicum* soluat, eiꝑa deos
Rem aliquā piā faciens Omnia. n. per matulos 40
Mulieribus conuenit agere, quæ *sunt* modelle.

Chorus.

Supplico tibi anus ex venerando ore
Ad genua procidens tua,
Vt credimas mihi filiorum extinctorum
Cadauera, quæ relinquunt artus,
Morte solvente membra,
Feris montanis escam:
Intuens quidem miserabiles oculorum
Lachrymas circa palpebras,
Rugolas vero *fœdasq;* carnium canarū, *i. capitū canorū* &c
Lacerationes manuum *visctas*. qd enim ego facia, quæ
Mortuos filios meos neq; domi
Curaui, neque sepulchrorum
Tumulos terræ video?
Peperisti tu quoq; quondam, ô veneranda, filium, 55
Faciens gratum thalamum tuo marito,
Impertias mihi nunc tuam mentem,
Impertias vero quantum doleo misera
De mortuis quos peperisti, persuade
De vero tuum, cui sumus supplices, vt veniat, 60
Filium, ad Ismenum, vt in mea manu ponat
Iuuenilium cadauerū corpora *ad lapideū sepulchrum*
Sanctē: non autē cōpulsā a necessitate *ad tuā* genū acci-
dens, petitura venio *ad recipientes ignem deorum*
Aras, habemus autem iustā causā. & tibi 65
Adest quædam facultas, vt felicitate tui filii
Auferas infelicitatem meam.
Miseranda vero *mala* quia patior, te supplex oro
Infelix ego, meum filium vt in manu *mea* ponas,
Vt amplectar misera membra mortua mei filii. 70

Strophe.

- 1 Certamen hoc aliud venit luctuum, luctibus perpetuis
2 Succedens. *planctus* resonant ministrorum manibus.
3 Ite o concentores mali,
4 Ite o consortes doloris *nostri*.
5 Ad chorum, quem Pluto colit.
6 Per genas vnguam candidum *mittentes*
7 Cruentate, corpusque lacerum.
8 Hic enim honor mortuis *tribuitur* a viuis.

Antistrophe.

- 1 Educit me hæc insatiabilis voluptas luctuum
2 Ærumnosa, vt ex marina rupe
3 Humida fluens gutta,
4 Nullum vnquam finem faciens luctuum.
5 Nam propter mortuos filios
6 Vehemens quidam in mulieribus
7 Ad luctus insitus est affectus: heu heu.
8 Vtinam mortua horum dolorum obliuiscar.

Theses.

- Quos luctus audiui, & percussiones pectorum.
Et lamentationes de mortuis, ex his templis
Sono exeunte quam metus me suspensum reddit.
Ne mater, ad quam vado pedibus,
Quæ diu absuit ab ædibus, habeat aliquid noui?
Eia, quæ res *est*? video noua procemia sermonum,
Matrem anum in ara sedentem,
Et peregrinas simul mulieres, non vnum sonum
Habentes luctuum: nam ex venerandis
Oculis mittunt miserabiles lachrymas in terram:
Et rasæ, ac vestitus nō qualis est in pompis sacrorum.
Quid hæc sunt materituum est indicare mihi,
Et meum audire expecto enim aliquid noui.
Æth. O fili, istæ mulieres *sunt* matres filiorum,
Qui ad Cadmeas portas occubuerunt,
Septem ducum: & cum ramis supplicibus
Custodiunt me, vt vides, vndique, fili.

The. Quis vero est iste gemens miserabiliter ad fores?

Æth. Adrastus, vt aiunt, Argiuorum rex.

The. Hi vero pueri, qui *sunt* circa istum, an huius *sunt* filii?

100

101

102

Στροφή.

- 1 Ἀγνὸν δὲ ἄλλο ἔρχεται γῶν, γῶν
2 Διάδοχος ἄριστος ὡς ὅσων χέρει.
3 Ἴτ' ὦ ξυμφορὰ κακῇ,
4 Ἴτ' ὦ ξυμᾶλγηδόνες,
5 Χορὸν, τὸν αἰδᾶς σέβει.
6 Διὰ παρθένος ὄνυχας λαβὼν
7 Αἰμαλὸν τε, χροῖα τε φόνιον.
8 Τὰ γὰρ φθιπὼν τοῖς ὀρώσιν χροῖος.

Αντίστροφή.

- 1 Ἀπλῆτος ἄδ' ἐμ' ἐξ ἀγῆρας γῶν
2 Πολυπόνος ὡς ἐξ ἀλίστα πύρας
3 Ὑπερ βέβαια γῶν,
4 Ἀπώστος αἰεὶ γῶν.
5 Τὸ γὰρ ἡνέκτων τέκνων,
6 Ἐπιπόνον τι κ' ἔγωγε κινῶ
7 Εἰς γῶν πύρας πύρας ἐ, ἔ.
8 Θανόντων πᾶν ὄλεθρον λαβοίμεν.

I AMBOI.

- Τῶν γῶν ἡγευσα, καὶ σέβων κτήπον,
Νεκρῶν τε θνήσκων, πῶν δ' ἀνακτόρων ἀπο
Ἡρόδ' ἐσθλῶς, ὡς φέβος μ' ἀνακτόρων
Μη μοι πῶν τε, λυμῶν τε ἴκα ποδὶ,
Χορὸν δ' ἀποδῶν ἐν δέμον, ἐχθρὸν.
Ἐκ τῆς χορῆς, καὶ καὶ εἰς βολὰς ὀρώ λόγων,
Μητρὰς γεραιὰν βωμῶν ἐφ' ἡμῶν,
Ξένος δ' ὅμοι γυναικῶν, ὁ βυθὸν γ' ἔνα
Κακῶν ἐχθρῶν. ἔκ τε γὰρ γυναικῶν
Ὅσων ἐλαύνουσ' οἰκτὸν εἰς γῶν δάκρυ.
Κραυγῇ, καὶ πᾶσι μοι δ' ἐγὼ βλάπτω.
Τί τῶν μὴ τε; σὸν τὸ μὲν δ' ἐμῇ,
Ἡμῶν δ' ἀκούειν. ἀποδῶν τι γὰρ νῆον.
Ὡ παῖ, γυναικῶν αἰδῶ μητρὸς τέκνων,
Τὸν κατ' ἡνέκτων ἀμφὶ Καδμείας πύρας,
Ἐπὶ τραγῶν. ἰκιστοῖς δ' ὅσων κλάδισι
Φεβροῦσι μ' ὡς δ' ἀδελφῶν, ἐν κύκλῳ τέκνων.
Τίς δ' ὁ σενάξων οἰκτὸν ἐν πύλαις ὁδῶ;
Ἀδραστὸς, ὡς λέγουσιν, Ἀργείων ἀναξ.
Οἱ δ' ἀμφὶ τῇ δ' ἐμῇ, ἡ τέττα τέκνα;

71

80

81

90

91

100

101

102

αἰ. Οὐκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κέρει.
θῆ. Τί γὰρ σὺς ἡμῶς ἤλθον ἰκεσία χρεῖς;
αἰ. Οἶδ', ἀλλὰ τῶνδε μύθος ὁ ἐν τεύθειν, τέκνον.
θῆ. Σὲ, πέν κητήρη χλαυδίῳις, ἀνιστοῦ.
Λέγ' οὐκ ὀλύνειας κέρει, καὶ παῖδες γόν.
,, Πέρσας γὰρ εἶδεν, μὴ Διὶ γλώσσῃς
,, ἰόν.
αἰ. ὦ κηλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἀνὰ
Θησὺς, σὲς ἰκέτης, καὶ πόλειος ἡκωσέθεν.
θῆ. Τί γὰρ ἤμαθ' ἡρώων, καὶ πῶς χρεῖαν ἔχων;
αἰ. Οἶδ', ὡς φρατρίαν ἐφράπετο ὀλεθρίαν;
θῆ. Οὐ γάρ τι σὺ γ' ἡ διεπεραζέας Ἐλκίδα.
αἰ. Ενθῶν δ' ἀπώλεισ' αὐδρας Ἀργείων ἀκρωγυς.
θῆ. Τοιῶν δ' ὁ τλήμων πολέμος ἐξεράζεται.
αἰ. Τά τας θανόντας ἤλθον ἐξαπὼν πόλιν.
θῆ. Κήρυξεν Ἐρμῶς πίσιωθ', ὡς γὰρ φησὶ νεκρῶς;
αἰ. Καὶ πῶς γ' οἱ κλονόντες, σπεῖν ἑωσέ με.
θῆ. Τί γὰρ λέγουσιν, ὅσα χρεῖζοντος σέθεν;
αἰ. Τί δ' ὅτι χρωμένους σπεῖν ἐπισυνταί φέρειν;
θῆ. Εὐμφορὸν οὐ μὲν ἐπὶ λήθεις, ἢ πῶς χάριν;
αἰ. Κομισαί με Θησὺς πῶδας Ἀργείων ἡέλων.
θῆ. Τὸ δ' Ἄργος ἡμῖν ποῦ εἰν; ἢ κήρυξ μάλιστα
αἰ. Σφαλίντες οἰζυμένους, σπεῖν σέ δ' ἡ κηρύξ.
θῆ. Ἰδίᾳ δευδῶν σοὶ τόδ', ἢ πάσῃ πόλει;
αἰ. Πᾶντες σ' ἰκνοῦνται Δαναΐδων γὰρ φησὶ νεκρῶς.
θῆ. Εκ τῶ δ' ἰλαυνέας ἐπὶ σπεῖν Θησὺς ὄχρους;
αἰ. Διοσσοί φησὶ σπεῖν τῶνδε πορτυῶν χάριν.
θῆ. Τὸ δ' ἐξ ἰδωκας πῶδας Ἀργείων, σέθεν;
αἰ. Οὐκ ἐξ ἰδωκας, ἔγω γὰρ κηδεῖαν δομῶς.
θῆ. Ἀλλὰ ξίνοις ἰδωκας Ἀργείας κούρας;
αἰ. Τυδεΐτε, Πολυμείκη τε τῶν ἡδαιχθῶν.
θῆ. Τίν' εἰς ἔρωται τῆςδε κηδεῖας μοχλῶν;
αἰ. Φαίεσθ' ἐπὶ τῇ δὲ δυστοίᾳ, εὐνίχμασθαι.
θῆ. Τί δ' εἶπ' Ἀπολλῶν περὶ γένους κραινῶν γάμων;
αἰ. Καπέσθ' με δουλεύει, καὶ λίαν τι πᾶσι, ἡμῶς.
θῆ. Σὺ δ' ἐξελίσσας πῶς θηοὺς ἡστίον μάλιστα;
αἰ. Ελθόντε Φυγαδὲς τυκτός εἰς ἐμῶς πύλας.
θῆ. Τίς καὶ πῶς εἶπε, δυο γὰρ ἐξαυδῶς ἀμει.
αἰ. Τυδεὺς μάλιστα, ἔγω γὰρ. Πολυμείκης δ' ἄμει.
θῆ. Ἡ γὰρ ἰδωκας, θηροῖν ὡς, κούρας σέθεν;

αἰ. Non, sed filii mortuorum, qui occubuerunt.

Thē. Cur vero ad nos venerunt supplici manu?

αἰ. Scio: sed de his postea sient verba, fili.

Thē. Te obuolutum penulis interrogo.

Dic, reposito capite, & omitte luctum.

Finis enim nullus rebus imponetur, nisi per linguam
eat, ac declaratur quod petis.

Ad. O clare victoriis Attici soli rex

Theſeu, venio supplex tibi & vrbi tuæ.

Thē. Quam rem venans, aut quo opus habens?

Ad. Scisne quam perniciosam expeditionem feci?

Thē. Non enim tacite pertransisti Græciam.

Ad. Ibi perdidisti Argiuorum proceres.

Thē. Talia miserum bellum facit.

Ad. Hos mortuos veni petiturus ab vrbe.

Thē. Fretus præconibus Mercurii, vt ſepelias mortuos?

Ad. Sed eorum interfectores non sinunt me hoc facere.

Thē. Quid vero dicunt, cū tu iusta petas? [ſciunt ſerre.

Ad. Quid vero te bene gesta dicerent? victoriā moderate ne-

Thē. Ergo venisti consulturus me, aut cuius gratia?

Ad. O Theſeu, cupiens recuperare filios Argiuorum.

Thē. Vbi vero est nobis illud Argos? an frustra gloriabatur?

Ad. Perimus spe frustrati, ad te igitur venimus, confugimus.

Thē. Vtrum hoc tuo priuato consilio sit, an totius vrbis?

Ad. Oēs Danaidæ te suppliciter orant, vt ſepelias mortuos.

Thē. Quare vero duxisti septem currus ad Thebas?

Ad. Duobus generis hoc præstans officium.

Thē. Cui vero Argiuorum elocasti filias tuas?

Ad. Non cum nostra gente contraxi affinitatem domi.

Thē. An peregrinis dedisti Argiuas puellas?

Ad. Tydeo, & Polynici Thebano.

Thē. Quomodo in amorem huius affinitatis profectus?

Ad. Obscure ænigmata Phœbi me induxerunt.

Thē. Quid vero dixit Apollo, parans nuptias?

Ad. Vt darem meas filias apro, & leoni.

Thē. Quomodo vero tu explicasti oracula dei?

Ad. Cum venissent exules nocte ad meam portam.

Thē. Quis, & quis, dic: duos enim dixisti simul.

Ad. Tydeus & Polynices pugnaverunt inter se.

Thē. An his dedisti vt fers tuas filias?

Na 3

Ad.

366 EVRIPIDIS SUPPLICES.

- Ad. Coniciens hanc esse pugnam duarum ferarum.
The. Quomodo vero venerunt relictis finibus patriæ?
Ad. Tydeus quidem fugiens sanguinē cognatū ex patria.
The. Filius vero Oedipi quomodo venit relictis Thebis?
Ad. Propter diras patris, ne interficeret fratrem. 150
The. Prudens dixisti voluntarium hoc exilium.
Ad. Sed qui domi manebant, absentes iniuria afficiebant.
The. Num frater ipsum fraudat patrimonio?
Ad. Hæc ut ostenderem veni, & sic perii.
The. Vatesne consulisti, & vidisti flammæ hostiarum? 155
Ad. Hæc mihi, virges me quare ego maxime impégi.
The. Non iuisti ad hoc bellum, ut videtur, fauentibus diis.
Ad. Quid? Quinetiam iui invito Amphiarao.
The. Sic deus facile auerfatus est te.
Ad. Inuenum enim virorū tumultus percellerat me. 160
The. Audaciam igitur sectatus es pro bono consilio.
Ad. Quod profecto iam multos perdidit duces.
Sed o fortissimum caput Græcorum,
Rex Atheniensium, erubescō quidem
Procidens humi, amplecti tuum genu manu, 165
Canus vir, qui æque ac tu, fui beatus hactenus:
Tamen necesse est cedere meæ calamitati.
Serua mortuos meos, & miserans mea mala,
Et has matres mortuorum filiorum,
Quibus senectus cana venit ad orbitatem. 170
Sustinuerunt autem venire huc, & hospitem pedem
Ponere, vix mouentes senilia membra,
Tanquam legatæ, non ad ceremonias Cereris,
Sed ut mortuos sepeliant: quas ipsas oportuit
Sepultas manibus filiorum cōsequi tēpestiuū funus.
Sapientis autē est, diuitem aspicere paupertatem. 175
Pauperem vero respicere ad diuites,
Imitantē eos, ut ipsū paranda pecuniæ amor capiat.
Et fortunatos timere miseras.
Et poetam, si versus ipse pariat. 180
Gaudentem parere: nisi enim ita sit affectus,
Non poterit, si domi malis afficiatur,
Delectare alios. Haud enim æquitatem hoc habet.
Fortasse vero dixeris: Pelopia terra, i. Peloponēso omīstia.
Quomodo iniungis istum laborē Atheniensibus? 185
Ego

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΑΕΣ.

367

- Μάχην γε διδοῖν κινδάλων ἀπὸ κρήνης.
Ἦλθον δὲ πῶς περὶ τοῦ οὐκ ἐκλεπόντος ὄρεως;
Τούτους μὲν, αἵ μὲν συγγενεὶς φούρων χηρῶν.
Ὁ δὲ Οἰδίπῳ, ἡνὶ τὸ πῶς Θηβῶν λιπῶν;
Ἀρῶν περὶ τοῦ αἵματος, μὴ κησὶ γήνητος κλέων.
Σοφίῳ ἐλπίσας τί μιν γ' ἐνοῦσι φονήν.
Ἀλλ' οἱ μὲν οὖν τῶν, τῶν δὲ διπλοῦν ἡδύκαλον.
Ἦ ποῦ σφ' αἰδέσθους χρεμῶντων νοσφίζεσθαι;
Ταυτὶ διδάξων ἦλθον, εἴ τ' ἀπαλόμην.
Μαυρῶν δὲ ἐπὶ λήθης, ἐμὴν ῥῶν τ' εἰδὼς φλόγας;
Οἱ μοι δῶκεν μὲν, ἡ μὲν ἴσως ἐγὼ σφάλλω.
Οὐκ ἦλθες, ὡς τοῖσιν, ὅπως γὰρ θεῶν.
Τί δὲ; πολλοὶ ἦλθον Ἀμφιαράω πατρὶς βίῳ.
Οὐ πῶς τὸ θεῶν βραδύως σ' ἀπεσφάλη.
Νίαν γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησσε με.
Εὐψυχίαν ἐπὶ δόσους αὐτὸν δῶκεν ἡλίας.
Ὁ δὲ γε πολλὰς ὥλεος στρατηλάτας.
Ἀλλ' ὡς κἀγὼ; Ἐκείνῳ δὲ ἀλκιμώτατον κήρυκα,
Ἀναξ Ἀθηναῖον, ὃν μὲν αἰσχυρῶς ἔχω,
Πιτιῶν πατρὶς βίῳ, γόνυ σὺν ἀμπαρῇ χεῖρ,
Πολίτας αὐτῶν, δὲ δ' ἀμφοτέρωσιν πατρὶς.
Ὅμως δὲ ἀνὰ γὰρ συμφορῶν ἐκείνῳ ἐμῶν.
Σώσων νεκρῶν μοι, τὰ μὲν τ' οἰκτεῖρας κρήνης,
Καὶ τῶν θανόντων ὅσους μὴ τέρας τέκνων,
Αἰς γῆρας ἢ καὶ πολλὸν εἰς ἀπειδίαν. 170
Ἐλθέτω δὲ ἔτλησαν διόρυ, καὶ ξένοι πόδα
Θείαν μὲν γὰρ αἰά κινούσθαι μέλη,
Περὶ βόλῳ τ' ἢ Διμήτερος εἰς μυστήρια,
Ἀλλ' ὡς νεκρῶν γὰρ ψῶν, ὡς αὐτῶν ἐχέτω
Κεῖναι παφείσας χερσὶν ὡραίων τυχεῖν. 175
Σοφὸν δὲ πέναν τ' εἰσορᾶν τὸν ὅλβιον,
Πέναν δὲ τ' εἰς τῶν πολλῶν δόλοισιν,
Ζηλοῦν δὲ, ἢ αὐτὸν χρεμῶντων ἔρωσ' ἔχει,
Τὰ τ' οἰκτεῖν τῶν μὴ δύστυχῶν διδοῦσιν.
Τὸν δ' ἡμῶν ποῖον, αὐτὸς αὖ πύκτη μέλη,
Χαίρειναι πύκτην ἢ μὴ πύκτην ποῖον,
Οὐτὶ δυνάει αὐτῶν, οἷον γ' ἀπὸ μὲν,
Τέρας αὖ ἀλλῶν, ὅσους γὰρ δὲ κλέων.
Τί γὰρ αὐτῶν εἶποις, Πελοπίαν περὶς χηρῶν,
Πῶς τῶν Ἀθηναίων τὸν δὲ πᾶσι ποῖον;
Να 4 185
Εἰς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

„Deus enim ducens communem fortunam,
„Laborantis calamitatibus perdidit
„Simul laborantem, quamuis nihil peccarit.
Ducens autem omnes Argiuios in expeditionem,
Vatibus *contra* dicentibus, oraculisque præterea con-

230

Per vim neglectis diis, perdidisti ciuitatem,
„A iuuenibus adductus, qui cum honore afficiuntur,
„Gaudent, & augent bella sine iure,
„Corruptentes ciues, alius quidem vt fiat imperator,
„Alius vero vt *alii* cõtumelia afficiat nasci potetiã. 235
„Alius vero quæstus gratia, non considerans
„An populus aliquid detrimeti accipiat, dũ hec patitur.
„Tres enim *sunt* partes ciuium: alii quidem diuites,
„Inutilesque, & semper plura expendant.
„Alii vero pauperes, & indigentes victu, 240
„Vehementes, & tribuentes maiorem partem inuidiæ.
„Emittunt malos aculeos in diuites,
„Linguis malorum præsidum decepti.
„Triũ vero partiũ illa, quæ *est* in medio, seruat ciuitates,
„Disciplinam conseruans, quã constituerit ciuitas. 245
Et deinde ego tibi auxiliator ero?

Quid honesti dicens ad meos ciues?
Lætus abi: nam non recte deliberaſti
Ipse, vt nos virgeamus nimis fortunam.

Cho. Male fecit. In iuuenibus autem hominibus hoc 250

„Inest. veniam igitur huic dare decet.
Sed venimus o rex *ad te* vt *ad* medicum horũ malorũ.

Ad. Non elegi te iudicem meorum malorum:
Neque, si quid depræhendat non recte fecisse,
Istorum punitorem, & obiurgatorem, o rex, 255
Sed vt adiuer. Si autem non vis hæc *facere*,
Necesse *est* me tuis *verbis* acquiescere. Quid. n. agam?
Sed o anus, ite viridem herbam
Fronidium relinquentes hic in reditu:
Et Deos, & terram, & frugiferam Deam
Cereferem facientes testes, & folis lumen,
Quod nihil profuerint nobis preces deorum. *Tua mater*
men mater. Thiseu, erat filia Pitthei,
Qui erat filius Pelopis, & nos ex terra Pelopia

Possi.

„Καιναί γδ ὁ θεὸς *ἔσσι* τύχης ἡρώδης,
„Τοῖς τῶ νοστινῶτος πημεσιν διώλειεν
„Τὸν στυγνοστυῶτα, καὶ δὲν ἡδίκησεν.
Εἰς ἣν σπαταίαν πένθος Ἀργεῖος ἄγων,
Μυῖπων λεγόντων, ἥεσφατ' εἴτ' ἀπι-

μήσεσι.

230

Βίᾳ παρελθὼν θεὸς, ἀπώλειες πόλιν,
„Νέοις παρεχθεῖς. Οἱ πτερες τιμῶν μοι
„Χαίρουσι, πολέμου τ' αὐξάνουσ' αἰδού δικης.
„Φθιέροντες ἀποῦς, ὁ μὲν ὅπως σπαταίαν ἦ,
„Ὁ δ' ὡς ὑβρίζῃ διώκειν εἰς χεῖρας λαῶν,
„Ἄλλος ἢ κέρδους οὐδέκ', σὺν δατασκοπίαν
„Τὸ πλῆθος, εἰ τι βλάπτειται πείρου τῶδε.
„Τρεῖς γδ πολιτῶν μετέδωκε, οἱ μὲν ὀλέοι,
„Ἀνωφελεῖς τε, πλειόνων τ' ἐρώσ' αἰεί.
„Οἱ δ' ὅσῃ ἔχοντες, καὶ σπανίζοντες βίᾳ, 240
„Δεινοί, νέμονται πᾶσι φθόνῳ πλείονι μείρε,
„Εἰς τὰς ἐχθρῶς κείνης ἀφίστην κακῆς.
„Γλώσσῃσι ποιητῶν πρὸς αὐτῶν φιλέωμεν.
„Τελῶν ἢ μοιρῶν ἦν μέσῳ, σάξαι πόλιν,
„Κόσμον φυλάττειν, ὅτι πᾶσι τῶν πόλιν,
„Κάπτετ' ἐγὼ σὺν ἐν μέρει ὅσον μοι;

235

240

245

Τί πῶτος πολέμου τὸς ἐμὸς λίγων καλόν;
Χαίρων ἵδι, μὴ ὅ γδ βιβάλλουσι καλῶς
Αὐτὸς, πείζῃ τῶν τύχῃ ἡμῶν λίαν.
H. Ἡμεῖς τιν. Εἰς νεοῖσι δ' ἀνθρώπων τῶδε 250
„Ενεσι. συρνώμεν ἢ τῶ δ' ἐχθρῶν.
Ad. ὡς ἰατρῶν πᾶσι δ' ἀνὰ ἀφίγμεν.

250

Οὐτοὶ δικαστὴν εἰλόμεν ἐμῶν κακῶν,
Οὐδ' εἰ περ ἀξίας μὴ καλῶς δατασκομεν,
Τάτων καλῶν καὶ πεινῶν τῶν, ἀνὰ,
Ad. ὡς ὁνείμεν. εἰ ἢ μὴ βέλγῃ τῶδε,
Σπέρρην ἀνὰ γὰρ τοῖσι σοῖς. τί γδ πύθῃ;
„Αγ' ὅ γεραῖα, σέτῃ τε γλοσκῶν γλῶσσῳ
Λυγρῶ λιποδοσῶ φωνῶντος καὶ ἀποφῶ,
Θεὸς τε, καὶ γὰρ, τῶν τε πυρφόρων θεῶν
Δήμητρε καὶ ἡμέραι μέρτερες, ἡλίας τε φῶς,
Ὡς εἰδὲν ἡμῶν ἡρεῖσιν λιταῖ
θεῶν.

255

260

Ὅς Πίλοπος τῶν πύθῃ, Πηλοπίας δ' ἡμεῖς γέγοντες

Ταῶν τε

Ταυτὸν περὶ τοῦ αἵματος κικλήμεθα,
Τί δράς; παρὰ τοῖς ὤμοις, κακὸν αἵματι χυτὸν
Γραῦς ἔτι γυναικὶς ἔδδεν, ὃν αὐτὴν ἐχέον;
„Μὴ δῆτ' ἔχῃ γυναικαφυγὴν, ἥ γε μὴ πέτρῃ,
„Δόλοι ὃ βωμὸς ἔστιν. πολλὰς δὲ παρὰ πόλιν
„Ἐπὶ ἤξει, χημευδοῖσιν. τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς,
„Οὐκ ἔστιν ἔδδεν Διὶ φίλος οὐδ' ἀμύμονι.

Ἐξάμετροι.

χ. Βᾶθι πέλαον· ἱερῶν δαυτῶν δ' ὁ Περσέφονος.
Βᾶθι, καὶ αὐτὰς, γυναικῶν ἐπὶ χεῖρα βαλοῦσα.
Τέκνον τι θνητῶν κομισαὶ δέμας, ὃ μελέα' ἔσθ',
Οὐδ' ἔτι πείχῃσι Καδμείοισιν ἀπώλει (καυτέρως).
Ἰώ μοι, λάβετε, φέρετε, πίμπετε.
Κρίνετε παλαιὰς χεῖρας γεραιάς.
Πρὸς γυναικὶς ὃ φίλος, ὃ δέ μοι μῶνυτος Ἑλλάδι,
Ἀνθρώποι, ἀμφιπιτνοῦσα τὸ σῶν.
Γόνυ, καὶ χεῖρα δειλαίω.
Οἰκοῦμαι ἀμφὶ τέκνων μὲν ἱκίταιν,
Ἦν' ἄλλ' ἀπὸν, οἰκτρὸν ἰχθυῶν, οἰκτρὸν ἰεῖον.
Μῆδ' ἀπείθεσ, τέκνον, ἐν χεῖρσι Καδμίου χερματῶν θηρῶν.
Παῖδας ἐν ἡλικίᾳ τῶν σῶν κατὰ τῆς ἱκίταιν,
Βλέψον ἐμὴν βλεφάρων ἐπιδάκρυον, ὃ παρὰ σῶσιν
Γυναικῶν ὃ δὲ πῖτνῶ, τέκνοισι βίβον ἐξανύσας.

ΙΑΜΒΟΙ.

θ. Μῆ περ, τί κλαίεις, λείπ' ἔπ' ὁμμήτωι φάρη
Βαλοῦσα τῶν σῶν, ἄρα δυστήνους γῆρας
Κλύεσθαι πῶνδε; καὶ με γὰρ διήλθ' ἔτι.
Ἐπεὶ λυγρὴν κοῖται, μὴ δακρυρρόει.
Σεμναῖσι θεοῖς ἐγχαίρας παρηγορη.
α. Αἶ, αἶ. ὦν. τὰ ὅντων οὐχί σοι
τενακτεῖον.
α. ὦ τλήμονες γυναικῆς. ὦν. ἔσθ' ὅντων ἔφυς;
α. Εἶπω τί τέκνον, σοὶ τε καὶ πόλιν καλόν;
θ. ὦ πολλὰ γ' ἐστὶ κατὰ θηλειῶν σόφ' αἶ.
α. Αἶ, εἰς ὅκνον μοι μῦθος, ὃν κούρω, φέρεαι.
θ. Αἶ, ἔστι γ' ἐλπίς, ἥ γε ἐπικρυπτεῖν φίλοις.
α. Οὐ πῶς σιωπῶν, εἶπα μὲν φρονέει ποτε
Τῶν νῦν σιωπῶν, ὡς ἐσιγήθη κακῶς,
Οὐδ' ὡς ἀχρεῖον ἔσθ' ὡς γυναικῆς οὐδέ γ' αἶ.
Λέγουσ', ἀφῆσθαι τῇ φέρεται τέκνον καλόν.

270

275

280

285

290

295

300

Ego

Possidemus eundem sanguinem paternum tecum.
Quid agis: prodes hæc, & elicies ex terra 265
Hæc anus nihil consecutas coram, quæ ipsas cōsequi decebat?
„Nequaquam. habet enim refugium, fera quidē petrā,
„Serui vero aras Deorum ciuitas vero ad ciuitatem
„Fugit iactata tempestatibus, terū enim humanarum
„Nihil est perpetuo beatum. 270

Chorus.

Vade o misera a facto solo Proserpinæ.
Vade, & occurre, genibus imponens manum.
Filiūmque mortuorum recipe cadauera. o me miserā.
Quos iuuenes perdidit sub mœnibus Cadmeis.
Hei mihi, prehendite, auferte, mittite: 275
Secernite, diducite miseras manus seniles.
Per genam o charissæ, & præstantissime in Græcia
Precor, cadens ad tua
Genua, & manum miseram:
Miserere pro liberis me supplicem, 280
Aut velut exulē edentrem lugubre carmen, miserabile.
Et fili, ne insepultos in terra Cadmi ludibria ferarum
Filios in tua ætate videas, suppliciter oro.
Aspice lachrymas in meis palpebris, quæ ad tua
Genua hic cado, sepulturam liberis ut perficias. 285

Thestus.

Mater, quid ploras, tenuē peplum super oculos
Tuos ponens: num miserabilem querelam
Harum audiens? nam me quoque permouit non nihil.
Attolle canum caput, ne lachrymas funde,
Assidens sanctis focis Ceteris: 290
Æth. Heu heu. The. Istorum mala non sunt tibi ingemi-
scenda.
Æth. O misera mulieres. The. Non tu ex illis nata es?
Æth. Dicam fili aliquid tibi, & urbi honestum?
The. Dic, quia multa sunt etiā a mulieribus sapienter dicta.
Æth. Sed sermo, quem celo, affert mihi verecundiam. 295
The. Turpiter dixisti, bona celans amicos.
Æth. Non sane tacens, deinde reprehendam aliquando
Præfens silentium, quod turpiter sit tacitum:
Neque quod sit inutile, mulieres aliquid boni dicere
Timens, amittam meum decus metu. 300
Ego

Ego vero te ô fili primum quidem deorum cultum
Considerare iubeo, ne offendas hoc neglecto.
Nam in hoc solo offenderis, alioqui vir sapiens
Præterea vero si non oporteret iniuste afflictis
Audaſter opem ferre, animo valde quieto eſſem. 305
Nunc vero & tibi hoc gloriam fert,
Et mihi hortari te non affert metum, ô fili,
Ut viros violentos, & qui impediunt mortuos,
Ne ſepulturæ debitâ partem, & parentalia cōſequatur,
Ad hanc officii neceſſitatem tu cōpellas manu. 310
Et qui totius Græciæ mores confundunt,
» Compelſcas Quod enim continet hominum vires
» Hoc eſt, quando quis leges ſervat accurate.
Dicet vero aliquis, quod ob ignaviam manuum,
Cum liceret tibi gloriæ coronâ vibi comparare, 315
Timens omiferis. Et ſuis quidem agreſtis
Certamen attigiſti, tolerans laborem inglorium.
Vbi vero in galeam intuentem, & in aciem haſtæ
Oportebat laborare, ſis inuentus timidus.
Nequaquam meus exiſtens, ô fili, hæc facies. 320
Videsne, ut inops conſilii deriſa
A deriſoribus, tanquam Gorgonem aſpiciat
Tua patria? nam in laboribus hæc urbs creſcit.
At ocioſæ vrbes obſcura facinora faciunt,
Obſcuras etiam res ſpectant, obſcuræq; latent, dum ni-
mum timent. 325
Non ibis mortuis, & miſeris mulieribus,
O fili, opem laturus indigentibus?
Quia neq; timeo tibi iuſta de cauſa proficiſcenti,
Et Cadmi populum videns iam fortunatum,
Aliam fortunam aleæ ipſum adhuc experturum 330
» Confido: nam deus omnia ſolet retro vertere.
» O chariſſima mihi, & iſti recte dixiſti hoc,
Et mihi, duplexque gaudium hoc eſt.
» Mea quidem verba, mater, a me dicta
» Recte ſe habent aduerſus iſtum, & dixi 335
» Sententiam, quibus offenderit conſilii.
» Video autem & ipſe hæc quæ me mōnes,
» Quod meis moribus non ſit conſentaneum,
» Fugere pericula. Nam multis rebus honeſte geſtis,
» Elegi

Εγὼ δὲ σ', ὡ πῦρ, ἀποτίμι μὲν τοῦ τῶν θεῶν
Συκοπῆν κελύσαι, καὶ σφαλῆς ἀπὸ μῆνους.
Σφαλῆ γὰρ ἐν τούτῳ μῶν, πάλιν δὲ φερόμεν.
Πρὸς τοῖς δὲ δ', εἰ μὴ μὴ δίκην υἱοῖς ἐχέω
Τολμηρὸν εἶναι, καὶ τ' αὖ εἶχον ἡσυχίας. 305
Νυνὶ δὲ σοὶ τι τούτου τῶν πρὸν φέρει,
Καί μοι παραίνεσιν εὖ φάσιν φέρει τέκνον,
» Ἀδραξ βίαις, καὶ κατεργασίας νεκρῶν
» Τάφῳ τε μίσους, καὶ κατεργασίας λαχόν.
» Εἰς τῶν δ', ἀνὰ γὰρ σὴν καὶ στήθεσσι χεῖρ, 310
» Νόμιμος τε πάσης συχέουσα Ἐκείνου
» Παύσαι, τὸ γὰρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλιν
» Τῆς δ' ἐδ', ὅτι πρὸς τοῖς νόμοις σὺ ζῆ καλῶς.
» Εἰς δὲ πρὸς τοῖς νόμοις ἀνθρώπων πόλιν
» Πόλιν παρὸν σοὶ σὺ φανὸν ἀκλῆς λαοῦ, 315
» Δείσας ἀπίστης, καὶ σὺς μὲν ἀγροῖς
» Ἀγροῖς ἡψώ, φάσιν ἀλλήλους πόνοι.
» Οὐ δ' εἰς κέρως βλέψαι, καὶ λόγους ἀκμήν
» Χρῆν ἐκ πενήτειας, δειλὸς ὢν ἐφ' ὀρέγης.
» Μὴ δὲ τ' ἐμὸς γ' ὢν, ἀ τέκνον, δράσῃς πέδῳ. 320
» Ὅρως ἀδελφὸς ὡς κενεομένη μὲν
» Τοῖς κερτομέδοι Γοργὸν ὡς ἀνὰ λήπῃ
» Σὴ πατρὶς, ἐν γὰρ τοῖς πόνοις αὐξάνει.
» Αἰ δ' ὅτ' ἡσυχίᾳ σκοτίζῃ πρῶτος σὺν πόλιν,
» Συκοπῆν καὶ βλέπουσιν ἀκλῆς λαοῦ
» μὲν. 325
» Οὐκ εἰ νεκρῶσι δὲ γυναιξὶν ἀδελφῶν
» Πρὸς φιλήσαντων, ὡ τέκνον, κέρως μὲν αἰς
» Ὡς ἔτι παρὸν σὺν δίκῃ σ' ἐρμῶ μόνον,
» Καὶ μὲν δ' ὁρῶσιν λαὸν δὲ πεπρωμένον,
» Ἐτ' αὖτε ἀλλὰ βλέπει, ἐν κέρως βαλεῖν 330
» Πίπει δ'. Ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀνὰ σφί περὶ πύλιν.
» Ὁ φιλήσαντες, πρὸ δὲ τ' ἐρμῶ καλῶς,
» Καί μοι, διπλοῦν δὲ γὰρ καὶ γίνεται ἔδῃ.
» Εἰς λόγους μὲν, μήτε, οἱ λελοῦ μὲν,
» Ὅρως ἔχουσ' εἰς πόλιν, καὶ πεφωμένον 335
» Γνώμην, ὅφ' οἶον ἐσφάλη βελόμην.
» Ὅρως καὶ τῶν αὐτῶν ἀπὸ μὲν νεκρῶν,
» Ὡς τοῖς ἐμῶν καὶ ἀπὸ φερόντων ποίησιν,
» Φάσιν τὰ δεινὰ, ποτὶ γὰρ δρῶσιν καλῶ,
» Ἐγὼ

Εἴς τοι' εἰς Ἑλλήνας ἐξελεξάμεν,
Αἰ κ' ἐλαφὲς τῶν κηκῶν κρητισταίη
Οὐκ ἔστιν ἀπαιδῶν δ' ὠατοὶ ἐπὶ μοῖ πόντος.
Τί γ' ἂν ἐρεῖσιν οἷα θυμῷ μὲν βροτῶν,
"Οὔτ' ἢ τεκνύσας σὺ, γ' ἔπειτα γ' ἔρω δ' οὐδ' ὅσ' ἐμὸν
Πρῶτη κελύξεις τὸν δ' ἔπειτα πόντον.
Δραστὴν περ εἰμι, καὶ νεκρὸς ἐκλύσσω μοῖ
Λόγῳ πιπῶν. εἴ μ' ἢ βίαι' ὁδὸς.
Ἦδη τοι' ἔσται, καὶ σὺ σὺ φθόνῳ θεῶν.
Δόξαι γ' ἔχῃ ζωὴ καὶ πόλιν αἴσῃ τῆδε.
Δόξει δ' ἐμὸν θεῶντος ἀλλὰ τ' ὅλον
Παρθένος. ἔχῃ μ' αὖ δὴ μὲν δ' ἐμὸν τεσσάρων.
Καὶ γ' ἔκτεσσ' αὐτὴν εἰς μοναρχίαν,
Εὐδαιμονίας τῶν δ' ἰσότητον πόλιν.
Λαῶν δ' ἂν Ἀδραστον δ' ἔγωγε τῶν ἐμῶν λόγων,
Εἰς πολλῶν αὐτῶν εἰμι, καὶ πείσας τῆδε,
Λεκτὸς ἀφροίτας δ' ἐν Ἀθηναίων κρήνῃ,
Ἦξω παρ' ἀπὸ τοῖς δ' ἡρώεσσιν ἐμὸν λόγον
Κρίοντι, νεκρῶν σῶματ' ἐξ αἵματος ἔμῃ.
Ἀλλ' ὦ γεραιή, σέ μ' ἀφαιρεῖτε τέφρῃ
Μητρὸς, ὡς οἶκος ὡς νιν Αἰγῶς ἀγῶν,
Φίλῳ πατρὶος καὶ γέροντι. Τοῖς τεκνύσῃ γ',
Δύστην δ' ὡς μὴ νηδὺν λούσει τέκνων.
Καλὸν τοῖς ἔργοις δ' οὐ γ', ἀνπλαζέσται
Παρθένῳ παρ' αὐτῶν τοιαύτῃ, αὐτὴν κείνη δ' ὅλῃ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

29. 1 Ἰπποδοτὸν Ἀργεῖς, ὃν πείσῃς ἐμὸν πέδον,
2 Ἐκλύετε πῆδε γ' ἐκλύετε αὐτὴν κείνην
3 Ὅσα πατρὶος θεῶν, μεγάλα
3 Πιλασγία, καὶ κατ' Ἀργεῖς.

Αντιστροφὴ α'.

- 1 Εἰ γ' ἐπὶ πέτρῃ καὶ τὸ πῶλον ἐμὸν κηκῶν
2 Ἰκλῶν δ' ἐπὶ μοῖ τεσσάρων ἀγῶν
3 Φόνιον ἐξέλοι, γὰρ γ' Φίλῳ
4 Ἰαχὸν θεῖτ' ὀνήσας.

Στροφὴ β'.

- 1 Καλὸν δ' ἄγαλμα πόλιν, ὅσῃς πᾶσι
2 Χάρι' ἔσται, καὶ πᾶσι εἰσὶν αἱ
3 Τιμὸν ἔσται, καὶ πᾶσι εἰσὶν αἱ

Elegi hunc morem inter Græcos;
Vt semper essem punitor malorum.
Non igitur recusare possibile est mihi labores.
Quid enim de me dicerent mortales infensi mihi,
Quando tu mater, & timens pro me,
Prima iubes me suscipere hunc laborem? 345
Vado ista facturus, & cadauera redimam,
Verbis rem hostibus Adraști persuasurus, sin minus al-
lam hoc erit, & quidem propiciis diis. [morum vi.
Hæc autem & a tota ciuitate decerni cupio.
Decornet autem me volente: sed deliberandi 350
Facultatem dans, habebō populum magis æquum.
Ego enim constitui ipsum in principatu;
Liberā faciens hæc vrbē, & habēt æquale ius suffragii,
Assumpto autē Adrašto ad fidē meorū verborū, [ro
Ad multitudinē ipsorū Ath. ibo, & cū hæc ipsis p'suase-
Vbi lectos Atheniensium iuuenes collegero, huc
Veniam: & sedens ad arma, mittam nuncios
Creonti, repetens corpora mortuorum.
Sed o anus auferte sacras coronas
A matre: vt eam ducam ad domum Ægei, 360
Attingens charam manum, nam parentibus
Filius qui vicissim non seruit, infelix est:
Pulcherrimo enim dono dato, vicissim accipit
A suis liberis talia quæ dederit parentibus.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Strophe I.

- Ch. 1 Argos equis alendis aptū, ὃ μεῦ πατριῶν solum, 365
2 Audiuiſtis hæc, audiuiſtis regis
3 Sancta erga deos, & magnā
4 Regio Pelasgorum, & circa Argos sita regio.

Antistrophe I.

- 1 Vtinam vero ad metam meorum malorum, & ultra
2 Veniens, matris statuam 370
3 Funestam tollat, & terram amicam
4 Inachi faciat ope sua iuuant.

Strophe II.

- 1 Præclarum monumentum est vrbibus pius labor,
2 Et perpetuam gratiam habet, [hi, 375
3 Cultor ciuitatis, perficiet ne igitur tādē gratas res mi-

4 Et mihi, & meis liberis recipiemus sepulturas?

Antistrophe II.

1 Succurre matri ciuitas, succurre Palladis arx,

2 Ne polluantur leges hominum.

3 Tu colis iustitiam, & minus iniustitiae

4 Tribuis semper: iniuste afflictū quolibet liberas. 380

Thebes.

Habens semper hanc artem, seruis

Urbi, & mihi variis in locis, nuncians edicta.

Profectus igitur trans Asopum & Ismeni aquam,

Superbo Cadmeorum tyranno haec die,

Thebus a te amāter repetit cadauera ad sepeliendū. 385

Habitu vicinam terram, petens consequi,

Et facere amicū totum populum Atheniensem.

Et siquidem postulatū annuant, retrogradus

Veni, si vero parēre nolint, haec erunt secunda verba. 390

Iuuentutem meam scutiferam vt expectent.

Exercitus enim festinat, & lustratur praesens.

Pulcher iste circa templum, vbi fiunt pulchri chori.

Et quidem volens, & libens suscepit

Ciuitas hunc laborem, postquam sensit me velle.

Ehem, quis iste, qui nostris sermonibus interuenit? 395

Thebanus, vt videtur: non enim certe scio an sit.

Praeco, expecta, si iste te liberet hoc labore,

Profectusque huc, occurrat meis consiliis.

Pra. Quis est tyrannus terrae? ad quē oportet me nunciare 400

Verba Creontis, qui imperat Thebis,

Eteocle interfecto apud septem plices

Portas a manu fratris Polynicis?

The. Primum quidem coepisti orationem falso hospes, 405

Quaerens hic tyrannum: non enim regitur haec urbs

Ab vno viro, sed est libera ciuitas,

Populus enim imperat successione per vices

Annua, non diuitiis tribuens

Plurimum, sed etiam pauper habet ius aequale.

Pra. Vnum quidem hoc nobis, vt in talorum ludo, das 410

Melius, ciuitas enim, a qua ego venio.

Regitur ab vno viro, non a populi turba,

Neque est qui eam verbis inanibus agitans,

Ad suam utilitatem alius alio vertat.

Qui

4 Τί μοι, κατέκνησιν ταφάς ληψόμεθα;

Αντιστροφή β'.

1 Ἀμυνέμεν τε πόλιν, ἄμυνε Παλλάδος,

2 Νόμους βροτῶν μὴ μισαίνεν.

3 Σὺ τοι σέβεις δίκην, τὸ δ' ἥσσοι ἀδικίαν

4 Νίμφης αἰεὶ, τὸν δυσέυχην πάντῃ μύη. 380

*ΙΑΜΒΟΙ.*4. Τίχιν μὲν αἰεὶ τῷ δ' ἔχον, ἡσπρετῆς
Πόλιν τε, καὶ μοι Διὶ φέρων καρὺν μύθεα.
Ελθὼν δ' ἡσπρετῆς Ἀσώπῳ, Ἰσμένῳ δ' ὕδωρ.

Σιμεῶν περὶ γὰρ φράζει Καδμείων τῶνδε,

Θησέως σ' ἀπογνέφεις, χρεὶν γὰρ σὺ νεκρῶς,

Δυσχεῖτον οἰκῶν γῆραν, ἀξίῳ τυχῶν.

Φίλον περὶ γὰρ πάντ' Εὐρυχιδῶν λείων.

Καὶ μὴ γέλοιον αἰνίσσῃ, πάλιστ' ὅτι

Διτρίχ' ἡ δ' ἀπὸ σ' οἶδ' ἀντιπερὶ λόγῳ,

Κάμρον δέχου τὸν ἐμὸν ἀσπιδὸς φόρον.

Στασὶς δ' ἡσπρετῆς, καὶ ξείνῳ παρὼν,

Κακὴ χρεὶν ἀμφὶ σέμνον δ' ἀσπιδὸς οἶδ'.

Καὶ μέν ἐκδοσά τ' ἀσπιδὸς ἐδέξατο

Πόλις πόρον τὸν δ' ὡς γέλοιον μὴ ἡσπρετῆς.

Ἐὰν λόγον ἡς ἐμποδὼν ὁ δ' ἔρχεται,

Καδμείος, ὡς τοῖσιν, ὡς σὺ οἶδ' ὅτι

Κῆρυξ, ἐπὶ γὰρ, ἡ δ' ἀπὸ σ' ἀπὸ γῆς πόρον,

Μολὼν δ' ἡσπρετῆς τοῖς ἐμῶν βολαῖσιν.

Τίς γὰρ τὸν περὶ σ' ἀσπιδὸς με χρεὶν

Δόλῳ Κρέοντος, ὅς κ' ἀπὸ σ' ἀπὸ γῆς πόρον,

Εποκλῆς θανόντος ἀμφ' ἐπὶ γῆς πόρον,

Πύλας, ἀδελφῶν γὰρ Πολυεὶκτος ὕπο.

Πρῶτον μὲν ἡσπρετῆς τὸν λόγον φέρων ξένῳ

Ζητῶν τὸν περὶ σ' ἀσπιδὸς με χρεὶν

Ἐνός σ' ἀσπιδὸς, ἀλλ' ἡ δ' ἀπὸ σ' ἀπὸ γῆς πόρον,

Δόλῳ δ' ἀπὸ σ' ἀπὸ γῆς πόρον, ἐν μέρει

Ἐνιστάμεν, ὡς τὸν περὶ σ' ἀπὸ γῆς πόρον,

Τὸ πάλιν, ἀλλὰ χ' ὡς τὸν περὶ σ' ἀπὸ γῆς πόρον,

Ἐν μὲν τὸν περὶ σ' ἀπὸ γῆς πόρον, ἐν μέρει

Κρέοντος, πόλις γὰρ, ὡς τὸν περὶ σ' ἀπὸ γῆς πόρον,

Ἐνός σ' ἀσπιδὸς, ἐκ δ' ἀπὸ σ' ἀπὸ γῆς πόρον,

Οὐδ' ἔστιν, αὐτῶν ὡς τὸν περὶ σ' ἀπὸ γῆς πόρον,

Πρὸς κέρους ἰδὼν ἡ δ' ἀπὸ σ' ἀπὸ γῆς πόρον.

Οἱ α'

385

390

395

400

405

410

415

„Ο δ' αὖ π' ἤδους, καὶ διδοὺς πολλὰν χάριν,
 Εἰσιτῶντες ἐβλάψ'. εἴπα δ' ἄβροχάϊς νείας
 Κλέψας τὴν παῖδα σφάλλεσθαι, ἐξείδω δίκης.
 „ Ἀλλ' ὅς τε, Πῶς αὖ μὴ διορθεύων λόγους,
 „ Ορθῶς δ' αὖ μὴ αὖ δὴ μὲν δίδωμι πάλιν;
 „ Ο γὰρ χρόνος μάτην αὖ π' ἐπὶ τούτοις
 „ Κρείσσων δίδωσι γὰρ. πόνον δ' ἀνὰ πίνης,
 „ Εἰ καὶ πίνοντα κάμωσθαι ἐργῶν ὑπο.
 „ Οὐκ αὖ δ' αὖ μὴ αὖ μὴ τὴν κατὰ δόξαν.
 „ Ἡ δὲ νοσῶντις τὸ τοιοῦτον ἀμείνοσιν,
 „ Ὅταν ποιηθῇ ἀξιόμα' ἀνὰ ἔχρη,
 „ Γλῶσση καὶ ἄλλων δὴ μὲν, ἔδωκεν ὡς τοιοῦτον.
 381. Κόμψος γ' ὁ κήρυξ, καὶ περὶ τούτου λόγους.
 Ἐπὶ δ' ἀγῶνι αὖ σὺ τὸν δὲ ἡγωνίστω.
 „ Ἀκού. ἀμείνων γὰρ σὺ παρ' ὅσων λόγους.
 „ Οὐδὲν τυραννὶς δυσμενέστερον πόλει,
 „ Ὅπου τὸ μὲν παρ' ὅσων σὺ εἰσὶν νόμοι
 „ Κοινοί, καὶ πᾶσι δὲ τοῖς νόμοις καὶ τῇ πόλει
 „ Αὐτὸς παρ' αὐτῷ. καὶ τὸ δὲ σπένδ' ἐπὶ σοί.
 „ Γεγραμμένον δὲ τῶν νόμων, ὅ, τ' ἀδυνάτης,
 „ Ὅ τ' ἀδυνάτης τε τῶν δίκων ἰσὺν ἔχει.
 „ Ἐπὶ δ' ἐνιστῶν τοῖς ἀδυνάτοις ἔστις,
 „ Τὸν δὲ τυραννῶν, παῖδ' ὅταν κλυτὰ κλέος.
 „ Νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκην ἔχων.
 „ Τέλει δ' ἔστιν ὁ ἐκείνο, εἰ πῶς θέλῃ πόλις
 „ Χρηστὴν πρὸς βλάβειν εἰς μέσον φέρειν, ἔχων;
 „ Καὶ βούλ' ὁ γὰρ ἔχων, λαμβάνει δ' ὅ, ὁ μὴ θέλων.
 „ Σιγᾷ. τί τούτων εἰς ἰσχυτέρην πόλιν;
 „ Καὶ μὲν ὅπου γὰρ δὴ μὲν αὐτῆς χεῖρον δέ,
 „ Ὑποδὸν αὐτοῖς ἡδύται νειανίαις.
 „ Ἀνὰ δὲ βασιλεὺς ἔχων ἡγήται τὸ δέ.
 „ Καὶ τὰς ἀείρους. ἔς αὖ ἡγήται φρονεῖν,
 „ Κρίνει δὲ διδοῖς τὴν τυραννίδα πύρι.
 „ Πῶς οὖν εἴτ' αὖ γήσεται αὖ ἰσχυρὰ πόλις,
 „ Ὅταν πῶς. ὡς λειμῶνος ἔρποντο σπέρμα,
 „ Τόλμας ἀφαιρῇ, καὶ πολλὰ τὴν νείας;
 „ Κρίνει δὲ τὸν πόλεον καὶ βίον, πᾶσι τῶν τοιούτων,
 „ Ὅς τὴν τυραννῶν παλαιὴν ἐκμεχθῇ βίον;
 „ Ἡ περὶ τούτων παλαιὰς ἐν δόμοις καλῶς,
 „ Τετρεῖς τυραννοὶς ἡδονῆς, ὅταν θέλῃ.

Qui enim iam est gratus, & dans magnam gratiam,
 Rursus lædit: deinde nouis calumniis 415
 Tegens priora errata, effugit pœnam,
 „ Alioqui, quomodo non recte proferens verba, nec elo-
 „ Recte posset populus regere ciuitatem? [quens,
 „ Tempus enim doctrinam, quam celeritas
 „ Meliorem dat. labori enim deditus vir pauper, 420
 „ Si etiã egeat, & sit rerum imperitus ob opera, quæ facit,
 „ Non posset ad publica commoda respicere.
 „ Porro mala res est hæc præstantioribus,
 „ Quando improbus vir consequitur dignitatem,
 „ Detinens populum lingua, qui prius nihil fuit. 425
 The. Bellus est iste præco, & prodigus verborum.
 Postquam autem tu quoque certasti hoc certamen,
 Audit: tu enim certamen instituisti sermonum.
 „ Nihil est infestius ciuitati, quam tyrannus:
 „ Vbi primum quidem non sunt leges 430
 „ Communes: vnus vero imperat, legem possidens
 „ Ipse apud se, & hoc facere non etiam tibi licet.
 „ Scriptis vero legibus, imbecillis,
 „ Et diues ius æquum habet.
 „ Et licet imbecilibus accusare 435
 „ Potentem, quando hic male audit:
 „ Et vincit minor potentem, habens iustam causam.
 „ Illud etiam est liberum, si quis velit Reipub.
 „ Bonum aliquod consilium in mediũ, pferre, & habet.
 „ Et qui hæc vult, clarus est, qui non vult, 440
 „ Tacet: quid est æquabilis ciuitati quam hæc?
 „ Et quidem vbi populus princeps est terræ,
 „ Delectatur præsentibus ciuibz fortibus,
 „ At vir tyrannus putat hoc sibi inimicum,
 „ Et præstantissimos quos putat sapere, 445
 „ Interficat metuens suæ tyrannidi.
 „ Quomodo igitur ciuitas possit esse firma,
 „ Quando aliquis, sicut ex prato verno spicam,
 „ Aufert audaces ciues, & demerit iuuenes?
 „ Quid igitur opus est liberis cõparare opes, & victũ, 450
 „ Eum, qui tyranno maiorem facultatũ partem parat?
 „ Aut filias virgines in ædibus honeste educare,
 „ Lucundas tyranno voluptates futuras, quum voluerit,
 Oo 3 „ Lachry.

„Lachrymas vero parantibus *hæc allaturas? Ne viam*
amplius,

Si meæ filia per vim *alicui* nubant. 455

Et hæc quidem ad hæc sum ei aculatus, *i. respondit.*

Quid vero petitum ab hac terra iam venis?

Lachrymaturus enim venisses, si te nō misisset ciuitas.

„Cum superuacanea loquaris: nam nuncium oportet

„Dictis *iis*, q̄ quis *dici* iusserit, q̄ celerrime ex vrbe 460

„Abire. posthac igitur Creon in meam urbem

Nuncium aliquem te minus loquacem mittat.

Cho. Heu heu, quam, quando fortuna dat malis [futuri.

„Res secundas, sunt insolentes, quasi semper felices sine

Fra. Dicam iam: ac de disputatis quidem 465

Tibi videantur hæc, *qua dixisti*. mihi vero secus.

Ego autem interdico & totus populus Thebanus.

Ne admittas Adrastum in hanc terram.

Si aut est in hac, vt antequam Dei *Phæbi* occidat iubar, 470

Solutis sacris coronarum mysteriis,

Hinc *eum* expellas, neque tollas mortuos

Vi, qui nihil attingis ciuitatem Argiuorum.

Et si mihi parueris, sine fluctibus ciuitatem

Tuam gubernabis: sin minus, magna procella 475

Belli erit nobis, & tibi, & sociis.

Considera autem, & non iratus meis

Dictis, tanquam habens liberam ciuitatem,

Superbum reddas responsum paucioribus *prolatum.*

„Spes enim est pessima, quæ multas vrbes bello 480

„Commisit, effrens iracundiam extra modum.

„Quum enim venit bellum ad suffragia ciuitatis,

„Nullus amplius suam mortem reputat:

„Sed hoc infortunium in alium auertit.

„Si vero esset ante oculos mors in calculo ferendo,

„Nunquam Græcia furens cupiditate belli periisset. 485

„Et duarum omnes homines rationum

„Meliolem scimus, & bona & mala,

„Quantoque pax melior sit hominibus, quam bellum,

„Quæ primum quidem est gratissima Musis,

„Poënisq; inimica, & delectatur pcreatione sobolis, 490

„Et gaudet diuitiis. Hæc *bona* dimittentes mali,

„Bella suscipimus, & inferiorem

Virum

„Δάκρυα δ' ἐτοιμάζουσι. μὴ ζῶλω

ἔστι,

Εἰ τὰ μὲν τέκνα σὺός βίαν νυμφεύονται. 495

Καὶ τὰ ὦτα ἤδη σὺός τε δὲ ἐξηκύντισται.

Ἡκεῖ δ' ὅθι πὶ τῆς δὲ γῆς κερκρηδρός;

Κλαίων δ' αὖ ἡλῆες, εἰ σὲ μὴ πεμφέν πόλις,

„Πιερσὶ ἀφαιών. τὸν γὰρ ἀχέλοιο χρεῶν

„Δίξω δ' ὅσ' αὖ πείξῃς, ὡς πάρος πόλις 460

„Χωρεῖν. τοιοῦτον δ' εἰς ἐμὴν πόλιν Κρείων

Ποσειδῶν λαόν σου πεμπέτω πῖν ἀχέλοιο.

Φεῦ, Φεῦ. κηρύττειν ὡς ὅταν δ' αἰμῶν διδῶ

„Καλῶς, ὑβρίζουσ', ὡς αἰεὶ πρῶτοντες οἶ.

„Δίξω δ' αὖ ὅθι. τῶν μὲν ἡγωνισμένων,

Σοὶ μὲν δοκείτω βῶτ'. ἐμοὶ δ' ὅσ' ἔτι νῦν ἔστι.

Εἰ δ' αὖ πῦρ δῶ, πῶς τε Κασμείος λείας,

„Αδραστον εἰς γῆν τῶνδε μὴ παρῆναυ.

Εἰ δ' ἔστιν ἐν τῇ, σπῆιν θηοῦ δ' αὖ σέλας,

„Λύσαντα σπῆιν ἀπὸ μὲν τῶν μυστήρια,

Τῆς δ' ἐξελάνθῃ, μὴ δ' αὖ αἰεὶ δὲ νεκρὸς

βίαι. σπῆιν κεντ' ὅθεν Ἀργείων πόλις.

Καὶ μὲν πῖθ' ἐμοὶ, κυμῶταιν ἄτερ πόλιν

Σὺν ταυτολήσας. εἰ δ' ἐμὴν, πολλὸς κλύδων

Ἡμῖν τε, καὶ σοὶ, συμμάχοις τ' ἔσται δορός. 475

Σκέψαι δὲ καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμῷ μὲν

Λόγισιν, ὡς δὲ πόλιν ἐλδοῦν ἔχων,

Σφραγίσαντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχύνων.

„Ελπίς γάρ ἐστι κήκετον, ἢ πολλὰς πόλεις

„Συνῆψ'. ἀρσύνει δ' ἐν μὲν εἰς ἱπποβοῦς.

„Ὅταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψήφον πόλεως,

„Ὅν δὲ εἰς αὐτὸν ἡνέκτοι ἐκλογίζονται.

„Τὸ δὲ σὺν ἡμῶν δ' ἐστὶν ἄλλων ἐκτρέπει.

„Εἰ δ' ἔστι πᾶσι δ' ἐμῶν ἡνέκτοι ἐν ψήφῳ φορῶν,

„Ὅν αὖ πᾶσι δ' ἐμῶν ἡνέκτοι ἐν ψήφῳ φορῶν.

„Καὶ τοῖν δοῖται πάντες αὐτῶν πολεμῶν,

„Τὸν κρείσσον' ἴσμεν, καὶ τὰ χρεῖστα & κέραια,

„Ὅσ' αὖ πολλοὶ κρείσσον' εἰρήνην βροτῶν.

„Ἡ σπῆντα μὲν μὲν σπῆντα σπῆντα φιλικῶς,

„Πεινῶσι δ' ἐχθρὰ, τέρπειται τ' ὀψιμῶν,

„Χαίρει δ' ἐκ τῶνδε. τῶνδε ἀφέντες οἱ κηρύ,

„Πολέμους κηρύττειν μὲν δὲ, καὶ τὸν ἡσσοῖα

Δαλκείνδ' αὐδρὲς αὐδρῶν, καὶ πόλις πόλιν.
Σὺ δ' αὐδρῶν ἐχθρῶν, καὶ θανάτου ὠφέλεις,
Θύπλων, καὶ μύλων δ' ἔσ' ὕμνος ἀπαλίστην.
Οὐτ' αὖ γ' ἐπ' ὀρθῶς Καππατωίως κεραιώνιον
Δίμωσ' ἐκπύουσι κλισιάων ὀρθοτάτων,
Ἄς αὖθις βαλὼν πύλαισιν, ὠκεῖται πόλιν
Πύρρον, θεῶν φίλον, καὶ τὴν μὴ γέλη.
Οὐδ' ἤρπασεν Χάρυβδὸς οἰανοσκόπον,
Τίθριππον ἄρμα παρὰ δαλιδόσιν ἰσχυρῶν.
Ἄλλοι τε κείνται αὖθις πύλαις λοχαγέται,
Πύρρον καὶ ἄλλους ὅσων ἔστιν ἔρως.
Ἡ νῦν φρονεῖν ἀμείνων ἐξέσθ' ἑλπίς,
Ἡ θεῶν δὲ κλέος τὸς κακῶς δόξα μύσας.
Φιλεῖν μὲν οὐδ' ἔστι τὸς σφῶν παρὸν τέκνον,
Ἐπὶ τοιαύταις, περὶ δὲ τοῦτ' αὖθις ἔστιν ἔρως.
Καὶ μὴ καὶ ἔστι σφῶν παρὸν, ἡμεῶν θρασὺς,
Νέως τε νέως ἡ σφῶν καὶ σφῶν, σφῶν.
Καὶ τὸ τοῦ μὲν πύρρον, ἡ σφῶν καὶ σφῶν.
Ἐξαρκίους καὶ Ζεὺς ὁ πύρρον μὲν ὄν.
Ἰμῶν δ' ὅσων ἐστὶν ἐκ τῶν παρὸν ὄν.
Ὡς παρὸν ἐστὶ. Ὡς σφῶν ἄδρας' ἔστι σφῶν,
Καὶ μὴ πύρρον δὲ τῶν ἐμῶν τὸς σφῶν λόγους
Ὡς. ἔστι ἡ σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν ὄν,
Ἄλλ' ὡς ἔστι. ἡ σφῶν καὶ σφῶν καὶ σφῶν.
Καὶ σφῶν μὲν σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.
Οὐκ οἶδ' ἐγὼ κρίνοντα δὲ πύρρον ἐμῶν,
Οὐδὲ δένοντα μείζον, ὡς ἔστι ἀνελπίστου
Δρῶν ὡς Ἀθήνας ταῦτ' αὖθις ὡς ὄν.
Τὰ πύρρον μὲν ὡς ὄν, ἐπὶ πύρρον μὲν ὄν.
Πύρρον μὲν τὸ πύρρον σφῶν καὶ σφῶν.
Ὡς ὡς σφῶν πύρρον ἐπὶ πύρρον καὶ σφῶν.
Νικητὸς δ' ὡς σφῶν καὶ σφῶν, ἐπὶ πύρρον πόλιν,
Οὐδ' ἀνδρομέτῃ σφῶν σφῶν σφῶν σφῶν.
Θάψας δὲ σφῶν, τὸν Πανικλήων ἔμῳ
Σφῶν. πύρρον ἐπὶ πύρρον ἐπὶ πύρρον.
Ἐπὶ πύρρον πύρρον πύρρον πύρρον πύρρον.
Τεθνήσκον. ἡμῶν δὲ πύρρον πύρρον πύρρον.
Αἰχρῶς τ' ἐκείνους καὶ ὅσων δὲ σφῶν.
Ἐσφῶν τ' ὡς ὡς καὶ σφῶν πύρρον πύρρον.
Ὡς ὡς ἐπὶ πύρρον ἐπὶ πύρρον ἐπὶ πύρρον.

Virum viri redigimus in servitutem, & vrbs urbem.
Tu vero homines hostiles, mortuosq; iuvare vis,
Sepeliens, & curās, quos sua ipsorum iniustitia perdidisti
Non iam recte Capanei fulmine ictum
Corpus fumaret in scalis erectis,
Quas admouens portis, iuravit se urbem
Deicturum, volente, & nolente Deo:
Neque recte rapuisset Charybdis augurem,
Quadruiugum currum circumplexa voragine.
Alique duces iacent ad portas,
Contriti saxi ossium futuras.
Aut nunc glorieris te plus sapere quam Iovem,
Aut deos iuste perdere malos, fatearis.
Oportet igitur sapientes primum quidē amare liberos,
Deinde parentes, & patriam: quam oportet augere,
Et non frangere. Lubrica res est, dux nimis audax.
Gubernatorque navis placidus pro tempore est sapiens,
Et hæc mihi videtur vera fortitudo, prudentia.
Satius esse deberet Iupiter vindicans impiorum scelera.
Vos vero non oportebat iniuria tali nos afficere.
O pessime. The. Tacite, Adraсте, comprime os.
Et non ante meos sermones tuos
Ponas: non enim venit ad te iste præco,
Sed ad me: ergo nos etiam oportet respondere.
Ac primum quidem ad prima tibi respondebo.
Non agnosco ego Creontem dominum meum,
Neque plus posse video, ut cogat
Athenas ista facere. Sursum enim fluerent
Res ita, si iam eius imperio subiceremur.
Bellum autem hoc ego non incipio,
Qui neque cum istis in Cadmi terram iui.
Sed mortuorum cadauera, non lædens urbem,
Neq; asserens certamina, in quibus occumbat viri,
Sepelire iustum duco, communem Græcorum legem
Seruans. quid istorum non recte se habet?
Etenim si quid passi estis ab Argiuis, illi tam
Mortui sunt, & vlti estis hostes præclare,
Et turpiter illis poena perit, i. frustra mortuis poena iam
Sinite iam terra tegi mortuos. [irrogatur.
Vnde enim vna quæq; pars hominis venit in corpus,

„Eo rediit, spiritus quidem in ætherem,
„Corpus vero in terram. Haud enim possidemus
„Ipsū nobis proprium, nisi ad incolendam vitam. 535
„Deinde oportet terrā, quæ corpus aluit, ipsum recipere.
„Putas ne te malo afficere Argiuos, non sepeliens mor-
„Nequaquam. Ad totam Græciam hoc pertinet, [tuos?
„Si fraudaris mortuos iustis, quæ debent consequi.
„Quis retinebit insepultos? Afferet enī timiditatē 540
„Fortibus, si talis ponatur lex.
„Et mihi quidem venisti minans atrocia verba.
„Mortuos vero formidatis, si tegantur terra?
„Quid ne accidas? ne effodiant terram
„Veltram sepulti? an ne in caviernis terræ liberos 545
„Gignant, a quibus veniat aliqua ultio?
„Inepta certe est hæc expensā linguæ.
„Timere vanos & inanes metus,
„Sed o stulti cognoscite hominum mala. 550
„Nostra vita est incerta: sunt autem fortunati,
„Alii quidem mortales statim, alii vero postea, alii vero
„Fortuna vero ludit, ab infortunato enim [iam.
„Honore afficitur, qui est in secundis rebus
„Beatus vero nunc, aurā secundam metuens relinquere,
„Sublimē tollit afflictū. Cognitis igitur his oportet, 555
„Iniuria affectos mediocri, non nimis irasci,
„Iniurias vero eas hostibus facere, quæ nō ledāt Rēpub.
„Quomodo igitur hoc erit? mortuorum corpora
„Sepelire da nobis, qui sepultos volumus videre.
„Aut manifesta sūt q̄ postea fiet. nā ibo, & sepeliā vi. 560
„Nunquam enim esset inter Græcos,
„Quod ad me, & urbem Pandionis, i. Athenas veniens
„Vetus deorum lex corrupta fuerit.
„Cho. Confide. seruans enim lumen iustitiæ,
„Effugies multos hominum malos sermones. 565
„Pra. Vis ne tecum colloquar paucis?
„The. Dic, si quid vis: nec enim es taciturnus.
„Pra. Nunquam ex agro nostro filios Argiuorum auferes.
„The. Nunc me quoq; vicissim audi, si vis.
„Pra. Audiā: etenim oportet me tibi vicissim dicēdo dare partē.
„The. Sepeliam cadauera, auferens ex terra Thebana.
„Pra. Est tibi prius periclitandum cum exercitu. 570

„Ενταῦθα ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν αἶψα αἰήσας,
„Τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν. ἔπ' ἂν κακῆται μὲν
„Ἡμέτερον αὐτὸ, πάλιν ὅσοι κῆσται βίον. 585
„Καί ποτε τὴν θρήψασα αὐτὸ, δαίλας εἶν.
„Δοκίμης κακοῦργον Ἄργεος, ἡ θάπτον νεκρῶς;
„Ἡκιστα, πάσης Ἑλλάδος κρινόν τὸδε.
„Εἰ τὸς θανόντας νοσφισέων δαίλας αἰήσας,
„Αἰσφύας τὸς ἐξ ἡ; δαίλας γὰρ εἰς φέρε
„Τοῖς ἀλκίμοισιν, ὅπως αὐτὸς τὸ νόμος. 590
„Καί μὲν μὲν ἡλθες δαίλας ἀπὸ λησῆος ἱππ.
„Νεκρὸς ὃ περιέειπ', εἰ κρυβήσονται χθονὶς
„Τί μὲν γὰρ ἡται; μὴ καὶ σπασίψαι γῆν
„Ταφέντας ὑμῶν; ἢ τί κεν εὐμυχρὶ χθονὶς
„Φύσων, ἐξ ὧν εἰσι πρὸς πτωχίας
„Συκοφάντες τὰν ἀλῶμεν τ' ὀλοῖσθαι τὸδε,
„Φόβος παρ' ἡμῶν κενὸς δαδαικέναι.
„Αλλ' ὦ μάταιοι, γὰρ τε πρὶν ἡρώτων κενόν.
„Πάλαι σμῆν' ἡμῶν ὁ βίος. Εὐτυχοῦσι δ' 595
„Οἱ μὲν πάλιν, οἱ δ' ἐσθλῶν, οἱ δ' ἡδὲ βροτῶν.
„Τρυφᾷ δ' ὁ δαίμων. αἶψα τε γὰρ τὸ δαίμονος
„Ὅς ἐστὶν ἡμῶν, πῆμος γεραιέται.
„Ὅ δ' ὀλέθριος νιν, πνεῦμα δεικνύων λιπύν,
„Υψήλως αἶψα γόνυ οὐδ' ἡρώτων πῆδε, 600
„Αδικοῦμεν τε, μέγιστα μὲν ἡμῶν φέρειν,
„Αδικεῖν τε τοιαῦτα, οἷα μὴ βλάψαι πόλιν.
„Πῶς οὐκ αὐτὸς τὸς ὀλοῦσθαι νεκρὸς
„Θάψας δὲς ἡμῶν τοῖς θείαςιν εἰσδόν.
„Ἡ δὲ λαὸν πᾶν ἡμῶν. εἰ μὲν, καὶ ἡμῶν βίος. 605
„Οὐ γὰρ ποτ' εἰς Ἑλλάδας ἐξοισθῆσται,
„Ὅς εἰς ἐμ' ἐλθόν, καὶ πόλιν Πανδίωνος
„Νόμος πελαγὸς δαμνόντων, διεφθέρη.
„Θάρος, τὸ γὰρ τινὲς δίκης σφάζων φόρος,
„Πολλὰς ὑπὸ κτηφὸς αὐτὸν ἡρώτων λόγους! 610
„Βέλτε σπασίψω μὲν ὅτι ἐν βροτῶν σφάζει,
„Διγ', εἰ δὲ βέλτε, καὶ γὰρ ἐστὶν ἡμῶν εἰ.
„Οὐκ αὐτὸς ἐμ' ἡμῶν πᾶν δας Ἀργείων λάβοις.
„Καί μὲν νῦν ἀντιέκρουσται, εἰ βέλτε πάλιν.
„Κλύοιμ' αὖ. ἔγδ' ἀπὸ δαίμονος μερῶν. 615
„Θάψων νεκρὸς, γῆς ἐξελὼν Ἀστυπίας.
„Εἰ κ' ἀπὸ σπινθῆρος κινδύνου ἀσπείρω.

7η. Πολλὰς ἔτλην δ' ἔχ' ἀπέργους ἄλλας πόνας.
 κη. Ἡ πᾶσιν οὐδ' ὅτ' ἐφύσιν ἐξαρκεῖν πατήρ.
 7η. Ὅσοι γ' ὑβρίσται, χρεῖται δ' ἐκ γλαυζορῶν.
 κη. Πρῶτος δὲ σὺ πάλ' εἰσάγεις, ἥ τε σὴ πόλις.
 7η. Τοι γὰρ ποιοῦσαι πολλὰ, πάλ' οὐδ' ἀμυνεῖ.
 κη. Ἐλθ' ὥς σε λόγ' ἀνυπὸς ἐν πόλ' ἐβλάβη.
 7η. Τί δ' ἐκ δρᾶκοντος τοῦδε αὐτὸν γυνοῖτ' Ἀρησι;
 κη. Γνώσῃ σὺ πάγων, νῦν δ' εἰ νικῶν.
 7η. Οὐτοι μ' ἐπὶ φέρεις, ὥς εἰς θυμῶσιν φρίνας,
 τοῖς σῶσι καὶ μῆτις. ἀλλ' ἀποπέλεις χθονός,
 λόγους μετὰ τῆς, ὥς περὶ λυγρὰ καὶ λαβῶν.
 Περαινομένη γὰρ ἐδὲν ὁρμᾶν χρεῖται
 Πάντ' ἀνδρ' ὁπλίτην, ἀρμύτῳ τ' ἐπιμῶντι,
 Μοναμπύκων τε φάλαγγιν ἐπὶ δὲ σῶμα,
 Αφρὸν καὶ σῶμα καὶ Κρόνου χθονίαν.
 Χαρήσμεν γὰρ ἐπὶ πᾶσι Κρόνου πύλας
 Αὐτὸς γὰρ κήρυξ. σὺ δ' ἀποπέλεις μὲν,
 Αὐτὸς σὶ δὲ χρεῖται ἐν χρεῖται ἔχων,
 Ἀδραστεὶ καὶ μοῖ μὴ ἰαμείνουσιν ἔχων
 Τὰς σῶσι. ἐγὼ γὰρ ἀμύνω τὸν ἐμὸν μέγα,
 Στρεπτήλατ' ἔχων καὶ χθονὶ καὶ χθονὶ δόρ.
 Ἐν δὲ μοῖ μὲν, τὸς γὰρ ἔχων ἔχων, ὅσοι
 Δίκην σέβονται. ταῦτα γὰρ ἔχων ἔχων
 Νίκην δίδωσιν. Ἡ ῥετὴ δ' ἐδὲν φέρει
 Βροχίον, εἰ μὴ τὸν γὰρ ἔχων ἔχων.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

Στρεπτή α'.

1. Ὡς μέλαινα μελίων μετὰ τῆς λοχῶν,
 2. Ὡς μοῖ ὑφ' ἥπαι δέμα χλοερὴν παρῶν.
 3. Τὴν αὐτὴν πέντε παρῶν φέρει νίκην.

Σύστημα α'.

1. Στρεπτή μὲν Παλλὰδος κρήνηται.
 2. Διὰ δὲ εἰσάγεις, ἥ δὲ χθονὶ ξυμπαράγεις.

Στρεπτή β'.

1. Γίνοιτ' αὐτὸν κέρδος, οἱ δ' ἐπὶ φάτοι
 2. Φόνοι, μέλαινα, σερπυτοπῆς γ' αὐτὸν τῶν
 3. Πάλιν κτύποι φωνήσιν.

Σύστημα β'.

1. Ὡς πέλαινα, πέντε λόγων,
 2. Τὴν αὐτὴν πέντε αὐτὴν λαβῶν.

The. Multos & alios labores iam sustinui.
 Pra. An vero pater tuus te genuit ita, ut omnibus sufficias?
 The. Quotquot sunt improbi, probos enim non punimur. 575
 Pra. Sæpe tu multa soles facere, & tua ciuitas. [beata.
 The. Quia vero sustinet multos labores, ideo etiam est valde
 Pra. Veni, ut te hasta Thebanus in vrbe lædat.
 The. Quid vero? ex dracone Mars impetuosus existet?
 Pra. Tu experieris patiundo, nunc enim es ferox. 580
 The. Haud me mouebis, ut irascar animo,
 Tuis superbis verbis. At ex hoc agro discede,
 Referens illa inania verba quæ attulisti.
 Nihil enim efficimus colloquendo, mouere oportet
 Omnes pedites, & inscenforem currus, 585
 Et mouere phaleratorum equorum ora,
 Spuma spargentia Cadmæam terram.
 Proficiscar enim ad septem portas Cadmi
 Ipse præco. Tibi vero mando ut maneat,
 Ipse, tenens ferrum acutum in manibus 590
 Adraste, & mihi non affrices fortunam
 Tuam: ego enim cum mea fortuna
 Imperator ero inclytus cum inclyta hasta.
 Vna res solum est mihi opus, habere deos, quotquot
 Iustitiam colunt. Hæc enim si sint simul, 595
 Dant victoriam: nam virtus nihil prodest
 Hominibus, nisi Deum fauentem habeat.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

Strophe I.

1. O miseræ matres miserorum ducum,
 2. Ut mihi pallidus metus sub hepate mentem turbat.
 3. Quam nouam vocem hanc edidisti? 600

Systema I.

1. Exercitus quidem Palladis ab vrbe decernetur.
 2. Armis ne rem gestum iri dixisti, an verborum transactione?

Strophe II.

1. Efficietur aliquid boni, sane Martiæ
 2. Cædes, pugna, planctus in loco,
 3. Et sonitus iterum fient. 605

Systema II.

1. O misera, quam orationem,
 2. Quam causam horum accipiam, prætendam?

Anti-

Antistrophe I.

- Æt.* 1 Sed fortunatū. & illuſtre ducē, Theſeū aliqua extollet
2 Fortuna rurfus. hæc fiducia me circumdat.
Ch. 3 Iuſtos nimirum tu narras Deos. 610

Antisſtēma I.

- Æt.* 1 Quinam enim alii diſpenſant calamitates?
Ch. 2 In multis Deos ab hominibus diſcrepare video.

Antistrophe II.

- Æt.* 1 Metu enim priſtino peris.
2 Vindiſta vindiſtam euocauit, & cædes
3 Cædem. malum enim in mentibus 615

Antisſtēma II.

- 1 Dii hominibus diſtribuunt,
2 Ipſi rerū oīem fines. & exitus in ſuis manibus habentes.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

- Ch.* 1 Qſo veniemus in pulchris turribus inſignes campos.
2 Relinquentes Deæ Cereris aquā, ubi ſūt pulchri chori?
Æt. 3 Utinam Deorum aliquis te faciat volentem. 620
Ch. 4 Ut veniam ad urbem cinctam duobus fluuiis?
Æt. 5 Videbis amicorum noſtrorum, videbis animas.
6 Adhuc enim hoc fieri eſt fatale. Quod vero fatum
7 Manet fortem
8 Regem huius terræ? 625

Antistrophe.

- Ch.* 1 Inuocamus rurfus Deos antea inuocatos:
2 Hæc prima quippe metus eſt fiducia.
3 O Iupiter antiquæ matris noſtræ
4 Marite vitulæ i filie Inachi, ſcil. Ius in vitulā olim mutatus
5 Eſto auxiliator mihi, & ubi huic propitius, 630
6 Tuum ſimulachrum, & tuam ſtatuam
7 Ex vire porto,
8 Contumeliā affectam ad rogam, i. aram.

Nuncius.

- Mulieres, venio habens multa bona nuncia,
Et ipſe ſeruatus, captus enim ſum in pugna,
Vbi mortui ſeptem manipuli ducum
Pugnauerunt ad flumen Dirceum)
Nunciaturus etiam victoriā Theſeite vero a ſermone
Longo liberabo. Eram enim ſeruus Capanci, 635

Quem

Αντιſτροφὴ α'.

- Æt.* 1 Ἀλλὰ τὸν δούτυχ', λαμψέων αὖ τις αἰετῇ
2 Μοῖρα παλιν, τὸδε μοι θράσος ἀμφιδείνει.
Ch. 3 Δικαίως δ' αἰμυράσας σὺ γ' ἐννέπης. 610

Αντιſτροφή α'.

- Æt.* 1 Τίνες γὰρ ἄλλοι νίμωσι συμφορὰς;
Ch. 2 Διὰ φορὰ πολλὰ θεῶν βροχέονται εἰσποῶ.

Αντιſτροφὴ β'.

- Æt.* 1 Φόβος γὰρ τῶν πύργων διόλυσται.
2 Δίκη δὲ κεν ἐξεργάσῃ, καὶ φόνος
3 Φόνον, κακὸν δὲ αὐτὸ ψυχρὰς 615

Αντιſτροφή β'.

- 1 Οἱ βροχέοι νίμωσιν,
2 Ἀπάντων πέρι ἔχοντες αὐτοί.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

- Ch.* 1 Τὰ καλὰ πυργαπέδα πῶς ἰσχυροὶ αὖ,
2 Κακὰ γὰρ ἔχον θεοὶ ὑδὲρ λιποδοῦσαι;
Æt. 3 Ποῦν αὖ εἰ σέ τις θεῶν κτίσσει.
Ch. 4 Δι' ὅτι μιν ἵνα πόλιν μάλῃ
Æt. 5 Εἰδείης αὖ φίλων, εἰδείης αὖ ψυχρὰς.
6 Ἐπὶ πότ' αἵμα πῆς ἀρετῆς πότμος
7 Επιμύσει τὸν ἄλκιμον
8 Τῆς δὲ γῆς ἀνακτοῦς 625

Αντιſτροφή.

- Ch.* 1 Κεκληρὸς μὲν ἀνακλινέμεθ' αὖ θεοί.
2 Ἀλλὰ φέβων πίσις ἀδὲ παρῶνται.
3 Ἰὼ Ζεῦ, ὅς παλαιομύτορος
4 Παυδάρῃ, πόρεθ' Ἰνέχῃ,
5 Πόλῃ μοι: ἔνυμμος γὰρ ἔσσεθ' ὀδυρῆς.
6 Τὸ σὺν ἀγαλμα, τὸ σὺν ἰδρυμα
7 Πόλιος ὀγκομύζουμι
8 Πρὸς πυρὸν ὑβριέειν. 630

ΙΑΜΒΟΙ.

- Æt.* 1 Γυναικες, ἤ κε πολλὰ ἔχον λήξαν φίλα,
Αὐτὸς τε σάφεις (ἢ ῥέην γὰρ ἐν μέλῃ,
Ἴν' οἱ θεῶν ὄντες ἐπὶ δεσποτῶν λόχοι
Ἡγωνίσαντο, ρεῖ ὕμνοι Διρκσίον πάροι)
Νικῶν τε φησὶς ἀργελῶν, λόγον δέ σε
Μακροῦ ποταμοῦ, Καπυτωῖος γὰρ ἰὺ λάτεις, 635

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΑΕΣ.

202. Ὅν Ζεὺς κεραυνῶν πυρπῶλον κραταίφυλον.
 20. ὦ φίλῳτ', ὅ μιν νόστον ἀνέλαβες σέθεν,
 Τὴν τ' ἀμφὶ Θησέως τάξιν. εἰ δ' ἐστρατὸς
 Σῶς ἐσ' Ἀθηναίων, πάντ' αὖ ἀνέλαβες φίλῳ.
 22. Σῶς καὶ περσέειν, ὥς ἂν Ἀδράστου ὠφελῇ
 Πρῶτον ἐκὼν Ἀργείοισιν, ὥς ἂν Ἰνέχου.
 Σπύλαις ἐπεσπάρτευσεν Κασσίου πόλιν.
 24. Πῶς γὰρ τὸ πῦρ Ζηνὸς Αἰζέως ἔχουσιν
 Ἐσθλὸν, οἳ τε συμμέλονται δόρυ καὶ
 Λέξον. παρὼν γὰρ τὰς δαπάνης οὐ φρονεῖς.
 26. Δαμπερὰ μὲν ἀκτὴς, ἡλὶν κενὴν σαρπηφῆς,
 Ἐσθλὰς γὰρ ἀμφὶ δὲ ἡλέκτρως πύλας
 Ἐστῆσαντες, πύργον δὲ ἀπὸ λαιῶν.
 Ὅρῳ δ' ἐφύλαττε τῶν στρατευμάτων
 Τόλμας φέροντες, ἵνα λαὸν ἐκτείνοντ' αὖθις
 Ἰσχυροὶ παρὼν ὄντες, ὥς μιν ὡς λόγος,
 Αὐτὸν τ' αὐτοὺς πῦρ καὶ κληῖν Αἰζέως,
 Καὶ τὰς αὖτ' αὐτῶν δεξιὰς περσέειν
 Κέρους, παλαιῶς Κεκροπίας οἰκιστοῦ.
 Αὐτὸν δ' ἐπὶ Πάριον ἐστλοισμένον δόρυ,
 Κρῦλον παρ' αὐτῶν Ἀρεῖος ἱπποδάμου ὄντος
 Πρὸς κρατερὴν δόρυ στρατὸν ἐκτείνον.
 Ἰσχυρὸς ἀνέστη μὲν ἀρκυῖαν δὲ ὀρχήμενον
 Ἐνερθε στεμνῶν μνηστήρων Ἀμφίονος.
 Κασσίου γὰρ λαὸς ἦτο παρὼν τῶν ἡρώων,
 Νεκρὸς ὅστις ἐν ἡρώων, ὡς ἐκείν' ἀγῶνι
 Ἰπποδάμου δ' ἱπποδάμου ἀντὶ τοῦτο ἱπποδάμου,
 Τετραδρόσι τ' αὖτ' ἀρκυῖαν ἀρκυσιν.
 Κῆρυξ δ' ἐπὶ Θησέως εἶπεν εἰς πάντας τῶνδε,
 Σιγᾶτε λαοί, σῖγα Κασσίου εἰς σῖγα
 Ἀνδρῶν. ἡμεῖς ἡρώων νεκρὸς μετὰ
 Θάψαντες ἡρώων, τὸ Πανδύλων ὄνομα
 Σώζετε, ὅθεν δὲ ὀρχήμους πῦρ φέρον.
 Κουδὲν Κρίων τῶνδε, αὐτὸς κῆρυξ ἐν λόγῳ,
 Ἀλλ' ἔσ' ἱφ' ὅπως σῖγα ποιμήνης δὲ ὄντος
 Τετραδρόν κρατῆρα ἐκτείνοντες ὄντος,
 Πέροντες δὲ διαλάσαντες ἀλλήλων ὄντος,
 Παραπῶντες ἔσθλ' εἰς τῶν δόρυ.
 Χ' οἳ μὲν σιγῶν διεμύθησαν, οἳ δὲ ἔσθλ' ὄντος
 Πύλας εἰς ἀλλήλων αὐτῶν ἐκτείνοντες.

EVRIPIDIS SUPPLICES. 593

640. Quem Iupiter fulmine ignito combussit.
 Cho. O amice, bene quidem nuncias tuum reditum;
 Et res Thebei: si vero etiam exercitus
 Atheniensium est saluus, omnia nuntiaueris bona.
 Num. Saluus, & res acta est sicut Adrastus debuit
 Agere cum Argiis, quum ab Inacho fluvio
 645. Deductis copiis bellū intulit Cadmeorū vrbi, i Thebis.
 Cho. Quomodo vero Iouis trophæa filius Ægei
 Constituit, & eiusdem belli consortes?
 Dic cum enim adfueris, exhilarabis eos q. nō adfuerūt.
 Num. Clarus quidem radius, solis iubar coruscum,
 650. Percutiebat terram, ad portam vero Electram
 Steti spectator, turrim sacram nactus.
 Video autem tres ordines trium exercituum,
 Populum quidem armatū ordines producentē superne
 655. Ad ripam Ismeni, vt ferebatur,
 Ipsumque regem inclytum filium Ægei,
 Et cum eo collocatos in dextro
 Cornu antiquæ Cecropiæ incolas, i Athenienses,
 Et ipsum Paralum armatum hasta,
 660. Apud ipsum fontem Martis equestrem currum
 Ad extremas exercitus partes, i. ad latera collocatum.
 Æquali numero currum vero vehicula
 Infra sacrum sepulchrum Amphionis erant.
 Populus vero Thebanus sedebat ante moenia,
 665. Cum posuisset retro cadauera, de quibus erat certamē,
 Equites vero equitibus erant in armis oppositi.
 Quadriiugisque stabant aduersi currus curribus.
 Præco autem Thebei hæc dixit coram omnibus:
 Tacete populi, agmina Thebanorum tacite
 670. Audite: nos venimus propter cadauera,
 Volentes sepelire, legem vniuersæ Græciæ
 Seruantes, non postulantes vlcisci necem.
 Ad hæc vero verba Creon nihil respondit,
 Sed sedit tacite in armis: at duces currum
 675. Quadriiugorum inde coeperunt pugnam.
 Agentes autē currus vicissim ultra ordines alii aliorū,
 Milites in currū pugnantes statuerunt in a. morū acie.
 Et alii quidem pugnant ferro, alii vero vertebant
 Equos ad pugnam rursus aduersus milites curules

- Καὶ κερύει χεῖρας· οἱ δ' ἔτνον εἰς πύλας.
Βοή δ' ἐκ κλυτὰς θύρας πύλων
Νέων, γερνῶν, ἱερὰ τ' ἐξ επιμύχων
Φόβω. παρὲν τὰ χεῖρα ἐῖσω μολαῖν,
Θησὺς ἐπὶ χεῖρ. ἔχ' ὡς πέτρων πόλιν
Μολαῖν ἑφασκέν, ἀλλ' ἀπαυτίσιν νεκρῶς.
,, Τοιοῦδε τὸν στρατηγὸν αἰρεῖσθ' ἄνδρα,
,, ὅς ἐν τε τοῖς δεινοῖσιν ἐστὶν ἀλκιμῶς,
,, Μιστὶ δ' ὑβρίζῃ λαόν, ὃς πείσσειν καλῶς.
,, Εἰς ἀκρὰ βλῶν κλυτὰς κωνὸν ἡλατ.
,, Ζητῶν, ἀπώλεισ' ὅλον, ἢ χεῖρα παρῶν.
,, Νῦν τί μ' εἰς ἀεὶ πύλιν ἡμέτερον ἰδοῦσ' ἔχω,
,, Θίξας νομίζω, καὶ δοκῶ τῶν συμφορῶν
,, Ἐχθρὸν ἑλῶσθαι, τῶν δὲ ἑμῶν οὐκ ἔχω.
,, ὦ Ζεῦ, πὶ δῆτα τὰς περὶ αὐτῶν βροτῶν
,, Φρονεῖν λίγαν οὐδ' ἔξερθ' ἡμεῖς,
,, Δράμμεν π' οὐκ ἔχοντες, αὐτὸν τὸν γὰρ ἡμεῖς
,, Ἡμῖν γὰρ τὸ τ' ἄλλος ἔχ' ἡμεῖς οὐκ ἔχοντες,
,, Αὐτοὶ τε πολλοὶ καὶ νέοι βροτῶν,
,, Εὐκλείδης τε σύμβουσι περικλυτοί,
,, Μήτις γὰρ ἡλιότοιο, σὺν ἡμῶν λαοῖν.
,, Καπὶ τ' ἀπώλομεν, ὅθ' αὐτὸν οὐκ ἔχοντες,
,, Λαβὼν πίνης ὡς δὲ πύλιν καὶ χεῖρα
,, Ὑβρίζ' ὑβρίζων τ' αὐτὸς ἀντιπάλῃτο
,, Καὶ μὲν κερύει φωνὰν λαός. ὦ κἀνοὶ βροτῶν,
,, Οἱ πόξον ἐκτείνοντες ὡς κερύει πέτρῳ,
,, Καὶ παρὲς δίκης γὰρ πολλὰ παρόντες κερύει,
,, Φίλοις μὲν ἔπειθετε, τοῖς δ' ἐπ' ἀνέμοισιν.
,, Πόλεις τ' ἔχουσιν ἀφ' ὧν λόγῳ καὶ φωνῇ κερύει,
,, Φόβῳ καὶ εὐρείῳ, ἔχ' ὡς πύλιν καὶ χεῖρα.
,, Ἀπὲρ πὶ τῶν περὶ βόλοισιν καὶ χεῖρ,
,, Πῶς ἐξισώσης; εἴτε τί μ' ἐρήσομαι.
,, Ἐπὶ παρὸν γὰρ πόλιν ἐκίνησεν δοῦν.
,, Πύλας διήλθον, ἢ παρὲς εἰσὶν εἰσὶν εἰσὶν.
,, ὦν δ' οὐκ ἔχω ἀνδρῶν, νεκρῶν καὶ
,, μίξιστος;
,, Ὅς οἱ γὰρ καλῶς ἐπὶ ἐφίσταται δέμος.
,, Πῶς φῆς; οἱ δ' ἀλλ' οὐκ ἔχω κακῶς ἔχοντες.
,, Τὰ φωνὰ δέδονται παρὲς Κιθαρῶνος πύλιν.
,, Τὰ κτείνον ἢ τοῦτον δέ; τίς δ' ἔχ' ἡμῶν πύλιν;

720

725

730

735

740

745

750

755

760

- Et complofi manibus. Illi vero tēdebāt ad portas. 720
Clamor autem, & ululatus erat in vrbe
Iuuenum, & senum, & implebant templa
Metu. cum autem posset irruere in urbem
Thesēus, repressit suos: non enim expugnatum urbem
Dicebat se venisse, sed repetitum cadauera. 725
,, Talem oportet eligere copiarum ducem,
,, Qui & in periculis sit fortis,
,, Et oderit populum insolentem: qui in secundis rebus
,, In fummos scalarum gradus clauis munitos scandere
,, Querēs, perdidit suam felicitatē, qua frui poterat. 730
Cho. Nunc videns ego hanc insperatam diem,
Iudico esse Deos, & puto calamitates meas
Minores esse, cum isti dederint poenas.
Ad. O Iupiter, quid nam miseros homines
,, Dicunt sapere? ex te enim pendemus, 735
,, Et talia facimus, quaecunque tu vis.
Nobis enim erat tunc dolor non ferendus,
Ipsique eramus multi & iuuenes brachiis,
Et Eteocle agente de compositione,
Ad petente moderata, non volumus accipere: 740
Et deinde periiimus. Ille vero tunc fortunatus,
Sicut pauper accipiens recens partas opes,
Erat insolens: & insolens rursus periit
,, Stultus populus Cadmi. O stulti homines
,, Qui extendentes arcum ultra quam conuenit: 745
,, Et multe mala multa passi,
,, Amicis quidem non obtemperatis, sed rebus ipsis.
,, Vosq; ciuitates cum possitis oratione declinare mala,
,, Cæde, non verbis molestias amolimini.
Sed quid hæc? Illud volo scire, 750
Quomodo sis seruatus: deinde alia interrogabo.
Nun. Postquam tumultus urbem commouit hasta,
Transii per portam qua intrabat exercitus.
Cho. Quorum vero causa certamen erat, an Thesēus, cada-
ueta recepit? [sunt conditi. 755
Nun. Recepit. quia illi septem defunctorum duces in inclitas arces
Cho. Quomodo dicis? ubi vero est reliqua defunctorum turba?
Nun. Sepulturæ mandati sunt ad Citharonis valles.
Cho. Illinc, an hinc? quis vero sepeliit eos?

Nun.

498 EVRIPIDIS SUPPLICES.

- Nun.* Theseus, ubi est umbrosa petra Eleutheris.
Cho. Quos vero non sepeliit, ubi reliquit mortuos? 768
Nun. Hic prope. prope enim est quicquid festinatur.
Cho. An servi tulerunt eos ægre ex ipsa cæde?
Nun. Nullus servus accessit ad hunc laborem:
 Dixisses, si affuisses, quod *Theseus* amasset mortuos.
Cho. Abluitne ipsorum miserorum cruenta cadauera? 769
Nun. Quin etiam stravit toros, & texit corpora.
Cho. Graue quidē erat gestamē, & turpitudinē aliquā habēs.
 „ Quid tamen turpia *dices* hominibus cōmunia mala?
Nun. Heu, quanto cum eis maluisses mori?
Cho. Frustra ploras, & istis elicis lachrymas. 770
Nun. Video quidem, sed ipsæ me docent plorare.
 Sed age; tollo manus occurrens mortuis,
 Effundoque carmen inferorum lugubre,
 Compellans amicos, quibus amissis miser
 „ Deploro solitudinem. Hūc enim solū mortalibus 771
 „ Non licet sumptum factum recipere,
 „ Animam humanam semel amissam. pecuniæ vero p^a
 „ randæ, amissæq; recuperandæ, sunt rationes.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

- Ch.* 1 Partim quidem læta, partim vero tristitia contigerunt.
 2 Vrbi enim gloria,
 3 Et ducibus belli 780
 4 Duplicatur honor.
 5 Mihi vero mortua membra liberorum videre
 6 Acerbum, sed tamen erit pulchrū spectaculū, si videro
 7 Insperatum diem,
 8 Confpicata maximum omnium dolorem. 781

Antistrophe.

- 1 Innuptam me huc vsque perpetuo
 2 Longæuus senex pater
 3 Debuerat ad hunc usque diem servare.
 4 Quid enim mihi opus erat liberis?
 5 Non enim existimo me passuram fuisse hoc 790
 6 Ingens malum, si a nuptiis abstinuissem:
 7 Nunc vero video manifestissimum
 8 Malum, charissimis liberis orbari.

Scd

EΥΡΗΗΔΟΥ ΙΚΕΤΙΑΕΣ.

599

- αγ.* Θεσπύς, σκιάδης ἐνδ' ἐλευθερίης πέτρα.
βγ. Οὐδ' ἐπὶ σὺν ἔχουσιν, πῇ νεκρῶς ἡκέλιπών;
αγ. Εὐρύς. Πίλας γὰρ πάντ' ὅ, πᾶσι δαΐζεται.
βγ. Ἦπου πικρῶς νιν θέρμης ἦσαν ἐκ φόβου;
αγ. Οὐδ' οἷς ἐπὶ σὺν τὰδε δούλος ὦν πόνο.
 Φαίης αὖ, εἰ παρ' ἡδ' ὅτ' ἦν ἡμέτι νεκρῶς.
βγ. Ἐν ψιν αὐτῶν τῶν τελευτῶν σφαγῶς;
αγ. Καὶ σπασί γ' οὐνοί, καὶ ἡλύψι σῶμαί.
βγ. Δαίνοντο δὲ βλάστησιν, καὶ ἀρχαῖα ἔχου.
 „ Τί δ' αἰχρὸν αὐτῶν ποιοῖ τὰδε ἡλὼν κτερεῖ;
αγ. Οἱ μοι, πόσω σφιν σιωπῇ νῦν ἦτελον.
βγ. Ἀκροντ' ἐδύρη, τῶς δὲ τ' ἐξ ἀρχῆς δακρυ.
αγ. Δακρῶ μὲν. αὐτῶν γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι.
 Αἶψ' εἰν. αἶρω χεῖρ, ἀπεινότητος νεκρῶς.
 „ Ἄδου τε μελὸς ἐκχέω δακρυρροῶς,
 Φίλος παρσυνδῶν, ὦν λειλεῖμος τέλει.
 „ Ἐρημὸν κλαίω. Τῶτο γὰρ μένον βροτῶς 775
 „ Οὐκ ἐπὶ τῶν ἀλῶν ἀνάλωθ' ἐλαβεῖν,
 „ Ψυχὴν βροτῶν. χρημῶνται δ' εἰσὶν
 πᾶσι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

- αγ.* 1 Τὰ μὲν δὲ, τὰ δὲ δύσυχῃ.
 2 Πόλιν μὲν οὐδαμία,
 3 Καὶ στρατηλάταις δορὸς 780
 4 Διπλάζεται ἡμῇ.
 5 Εμοὶ δὲ τῶν παιδῶν μὲν εἰσιδῆν μέλη,
 6 Πικρὸν καλὸν θέαμα δ' εἴωθ' ὀψομένη,
 7 Τὰν αἰλῶν ἡμέραν,
 8 Ἰδούσας πάντων μέγιστον ἄλγος. 785
Αντίστροφή.
 1 Ἀρχμὲν μ' ἐπὶ δούρ' αἰεὶ
 2 Χρόνῳ, παλαιὸς πατήρ,
 3 Ὄφελ' ἀμείρα κτίσται.
 4 Τί γὰρ μοι δεῖ παιδῶν;
 5 Τὸ μὲν γὰρ σὺν ἡλπίσιν αὐτῶν πεποιθέναι 790
 6 Πάθος ἀνέσθον, εἰ γάρ μοι ἀπὸ τῶν ἔχου.
 7 Κεῖν δ' ἐρῶ σπείρειν
 8 Κακὸν, τεκνῶν φιλοῦντων σπείρειν.

Pp 4

ANA-

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Αλλὰ τίς ἐστι τὴν σὺν ἡμῶν λούσας
 Τῶν οἰζυμένων παίδων μελέτα,
 Πῶς αὖ οἱ μὲν σὺν τοῖςδε τέκνοις,
 Κοιτῶν ἐς ἄδην κρηλασάσαι;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

- 1 Σπινάζμεν ὦ ματέρες
 2 Τῶν κ' ἡδονὴν τέκνων
 3 Αὐτὰρ, ἀπύσσε, ἀντίφων' ἱμῶν
 4 Σπινάζμεν κλυκτοῖ.
 5 ὦ παῖδες, ὦ πατρὸς φίλων
 6 Προσηγέρημεν ματέρες,
 7 Προσηγέρησε τὸν ἡμῶν.
 8 ἴω, ἴω πάν' ἐμὸν κρηλὸν ἐξώ.
 9 Αἰ. αἴ. ἐπὶ τοῖςδε
 10 Τὰ κρηλὰ τ' ἀλγὴ κρηλῶν.
 11 ὦ πόλις Ἀργεῖα, τ' ἐμὸν πότμον σὺν ἑσπερίῃ,
 12 Ὅρῳσι κρηλὶ δῆτα τίλιν τέλαια.
 13 ναυ, τέκνων ἅπασι.

Αντιστροφή.

- 1 Προσέρετ' ὦ δύσσοιμα
 2 Σώμαθ' αἵματόεσσι.
 3 Σφαιρίηται τ' ὅση ἄξι', ἐστ' ἔτι ἀξίων,
 4 Εὐ οἷς αἰών ἐκαστὸν
 5 Δόθ' ὡς πᾶσι τινὲς δὴ
 6 Χέρας αἰσχροῖς ἐμῶν
 7 Εὐ αἰσχροῖς τέκνα ἡμῶν.
 8 Ἐχέτε, ἔχέτε. Αἰ. πικρὰ πικρὰ ἄλλος βάρος.
 9 Αἰ. αἴ. τοῖς τέκνοις ἐλπίς. Αἰ. αἰνέμεν.
 10 Σπινάζμεν ὦ πατρὸς φίλων
 11 Εἴθε με Κασσέων ἐν αἰσχροῖς ἐν κρηλασίν.
 12 Εἴθε μὴ ποτ' ἐλπίς δέξασθαι
 13 Εἰς τὴν αὐτὴν δύναι.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- 1 ἴδεντε κρηλὸν πέλαγος, ὦ ματέρες
 Τέλειαν τέκνων. Χο. ἡδονὴν ὄντι
 Ηλεκίσμεθ', ἀμφὶ δὲ σποδὸν
 Κάρσος κρηλῶν.
 2 ἴω, ἴω μοι μοι.

791

800

801

810

811

820

821

Κρηλῶν

Sed hæc nunc video corpora
 Mortuorum filiorum, ô me miseram,
 Quomodo peream cum istis liberis,
 Communem ad Plutonem descendens?

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Strophe.

- 1 Gemitum ô matres
 2 De mortuis sub terram ituris,
 3 Edite, resonate, vicissim responsa meorum
 4 Gemituum audientes.
 Ch. 5 O filii, ô acerba chararum
 6 Matrum appellatio:
 7 Alloquor te mortuum:
 Ad. 8 Hei mihi, hei mihi propter mea mala.
 Ch. 9 Ah, ah, passæ sumus ô
 10 Fœdissimos malorum dolores.
 Ad. 11 O ciuitas Argiua, non videtis meum fatum?
 Ch. 12 Vident & me profecto mise-
 13 ram, orbatam liberis.

Antistrophe.

- Ad. 1 O afferte misero
 2 Corpora cruenta,
 3 Interfecta non digne, neque a dignis,
 4 In quibus finitum est certamen:
 5 Date vt complexibus iam
 6 Manus applicans, meis
 7 In brachiis ponam liberos.
 Ch. 8 Habes, habes. Ad. Satis magnum onus dolorum.
 Ch. 9 Heu, heu, parentibus vero non dicis. Ad. Audite me.
 Ch. 10 Graues utrorumque causa gemitus edis.
 Ad. 11 Vtinam me copiae Thebanæ occidissent in pulvere.
 Ch. 12 Vtinam vero meum corpus nunquâ iunctum fuisset
 13 In viri alienius cubile.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

- Ad. Videre pelagus malorum ô matres
 Miseræ filiorum. Cho. Vnguibus quidem
 Laceratæ sumus, cinerem vero circum
 Caput fudimus.
 Ad. Heu, heu mihi, mihi.

Solum

602 EVRIPIDIS SUPPLICES.

Solum terræ detrahat me,
Et procella dilaceret,
Ignisque flamma
Iouis incidat capiti.
Cho. Tristes vidisti nuptias,
Et funestum oraculum Phœbi secutum,
Nuptum dedisti filias viris: luctuosa enim
OEdipodæ domum
Relinquens venit Erinny's infesta tibi.
Theseus.

Cū essem te interrogatur, cū apud exercitū pfunderes
Luctus, *hec* omittam, illos quidem relinquens
Sermones de tuis rebus. Nūc vero Adrastū interrogo,
Vnde nam illi præstantes fortitudine
Mortales nati sunt: dicas, tanquam sapientior
Iuuenibus istis inter ciues: peritus enim es *rerum*.
Vidi enim maiora ipsorum, quam ut dici possit verbis,
Facinora, quibus sperabant se expugnatos urbē. 845
Illud tamen vnum te non interrogabo, ne derideat,
Cum quo horum quisque sit congressus in pugna,
Aut cuius hostium hasta acceperit vulnus.
Communes enim sunt isti sermones & audientium
Et dicentium, si quis stans in pugna
Multis hastis euntibus ante oculos
Clare narrare velit, quis sit fortis.

„Non possem ista interrogare,
„Neque credere illis, qui audent dicere *res huiusmodi*. 855
„Vix enim aliquis ipsa necessaria videre
„Potest, in acie stans hostibus oppositus.

Ad. Audi ergo nunc: non enim inuito mihi
Das laudem: volo ego
De amicis vera & iusta dicere.
Videsne illū splendidū, per quē voluit Iouis telū? 860
Iste est Capaneus, cui amplæ quidem erant fortunæ,
Minime vero diuinitis insolens erat. animos vero
Nequaquam maiores gerebat, quā vir pauper, [sceret,
Fugiēs eum, quicumque splendidis mensis nimis intume-
„Frugale victū cōtemnens. nō enī in vētris ingluvie 865
„Probitate positam esse, sed mediocritia sufficere dicebat.
Eratque verus amicus, & præsentibus amicus,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

605

Καὶ μὲν πῶς γὰρ εἶλοι,
Διὰ τὴν ἑσπέρην ἀσπίδα,
Πυρρὸς πεφλογμένος
Ὁ Διὸς, ἐν κείνῃ πίσσι.
8. Πικρὸς ἐστὶ δὲ γάμος.
Πικρὸν δὲ Φοῖβος φάπιν
Ἐγχεῖς. αἱ πολὺς γὰρ
Οἰδὶ πόδα δώματι
Αἰποδῶν ἡλθ' Ἐραυνός.

I AMBO I.

9. Μέλαν σ' ἱρωτῶν, ὡς ἐκὼν τλῆς στρατῶν
Γόης, ἀφῆσται, τὸς ἐκείνῃ σὺν ὀλίπῳ
Εἰς τὰς γὰρ μέγας. νῦν δ' Ἀδραστὸν ἰστῶ.
840 Πόθεν πόθ' οἶδ' ἀπὸ πεισῆος σὺ ψυχῆ;
Θνητῶν ἐφυσται, εἴπερ γ', ὡς σὺ φωνεῖς
Νέοισιν ἄνθρωποι τῶν δ' ἐπιστήμων γὰρ εἰ.
Εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον, ἢ λείψα λόγῳ.
845 Τελμῆμαθ', οἷς ἡλπίζον αἰρήσῃ πολλῇ.
Ἐν δ' ἄνθρωποι ἐρήσονται, μὴ γέλωτ' ὀφθαλμοῖς
Ὅτ' ἐξέμελλ' ἴσθαι, ἐκείνους ἐν μάχῃ.
Ἡ τῶν μάχης λόγῳ πολέμῳ ἐδίδασκεν.
Κοινοὶ γὰρ ὅτε τῶν τ' ἀκροβόλων λόγῳ,
850 Καὶ τῶν λείωντος, ὅς τις ἐν μάχῃ βεβῶται,
Λόγῳ ἐστὶν ἀπὸ τῶν ἀμείνων πυκνῶς,
Σαφῶς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, ὅς τις ἐστὶν ἀνδρῶν.
Ὅτε αὖ δὲ καὶ μὲν ὅτε ἱρωτῶν τῶν δ' εἰ.
855 Ὅτε αὖ πῶς τῶν τοῖς πολέμοισιν λείων.
Μόλις γὰρ αὖ πῶς αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν ὅτε
860 Διὶ αὖ, ἐστὶς πολέμοις ἐναντίας.
Ἀχρεὶ δὲ νῦν. καὶ γὰρ σὺ αὖτε ἀνδρῶν
Διὶ αὖτε, τῶν τῶν βεβῶται
Φίλων ἀληθῶς καὶ δικῶν ἵππων πῶς.
Ὅτε τῶν ἀνδρῶν, ὅς τις ἐστὶς ἀνδρῶν,
Καταπνέει δὲ τῶν βίβλων διέπαιτο,
865 Ἡκίστε δ' ὅλῳ γάμος ἴσθαι. φωνεῖται
Ὅτε πῶς ἐστὶς ἀνδρῶν, ὅς τις ἐστὶς ἀνδρῶν,
Φόβῳ τῶν ἀνδρῶν, ὅς τις ἐστὶς ἀνδρῶν,
Τὸ γὰρ τῶν ἀνδρῶν, ὅς τις ἐστὶς ἀνδρῶν,
865 Τὸ γὰρ τῶν ἀνδρῶν, ὅς τις ἐστὶς ἀνδρῶν,
Φίλος τ' ἀληθῶς ἴσθαι, φίλος πῶς ἐστὶς.

Κα)

Καὶ μὴ παρῶσιν, ὧν ἀριθμὸς ἐπὶ πολὺς.
Αὐτὸς δὲ ἦτος, δὴ παρῶσιν ἄνθρωποι.
Ἀκρον τὸν ἔδεν ἔσθ' ἐς οἰκίαν ἔχων,
Οὐτ' ἐς πολίτας. Τὸν δ' εὖ περὶν λέγω,
Εὐτοκλον, ἄλλον χρηστοτῆτ' ἡσυχύτου.
Νεανίας δὲ, τῷ βίῳ μὲν εὐδαιμόνιος,
Πλείπας δ' ἐπὶ πρὸς ἄρ' Ἀργείῳ χθονί.
Φίλων δ' ἔχοντ' ἀλλήλους δωροδότην,
Οὐκ ἐσπόμεθα οἶκον, ὡς εἰς τὰς τρεῖς πόλεις.
Δύλας παρὰ χεῖρ' ἔχοντ' ἀλλήλους ὑπο.
Τὴν δ' ἐξ ἀμφοτέρων πόλιν, ἔχοντ' ἅπαντες.
Ἡχέουρ. Ἐπὶ τοῖς ἑστέροις αὐτὴ πόλις.
Κακῶς κλύει καὶ Διὶ καὶ ἑρηνίῳ καὶ ἡμῶν.
Ὁ δ' αὖτε τίς τῶν δ' ἱππομέδων, τῶν δ' ἑφύ,
Παῖς ὦν, ἐπὶ λήσῃ δ' ἡνὶ ἑστέροις ἡδοναίς.
Μισὸν τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ βίῳ,
Ἀργεὺς δ' ἐν αἰῶνι, σκληρὰ τῇ φύσιν διδούς,
Ἐχέουρ αὖτε τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως, ἑστ' ἄρ' ἔστιν,
Ἱπποκλῆς τῶν χεῖρων, τὸ δ' ἔστιν ἐν τῇ πόλει.
Πολὺ παρὰ χεῖρ' ἔχοντ' ἀλλήλους ἡδοναίς.
Ὁ δ' κεν ἀργεὺς δ' ἑστ' Ἀτρεΐδης ἡνὶ πόλιν,
Παῖς πρὸς ἡνὶ πόλιν, ἑστ' ἐξ ὧν τῶν πόλιν,
Ἀργεὺς μὲν δὲ, ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἱνάχῳ ῥοαίς,
Παυδὸς δὲ τῇ πόλει Ἀργεὺς ἐκ τῆς πόλεως,
Πρῶτον μὲν, ὡς χεῖρ' ἔχοντ' ἀλλήλους ἡδοναίς,
Λυπηρὸς δὲ τῇ πόλει, ἐπὶ τῇ πόλει,
Οὐδ' ἐξ ὧν τῶν πόλιν, ὅθεν βαρὺς
Μέλις δὲ αὖτε ἐν τῇ πόλει, καὶ ἑστ' ἡνὶ πόλιν,
Λόγος δὲ αὖτε ἐν τῇ πόλει, καὶ ἑστ' ἡνὶ πόλιν,
Ἡμῶν χεῖρ' ἔχοντ' ἀλλήλους ἡδοναίς,
Ἐχέουρ, λυπηρὸς δὲ τῇ πόλει, ἐπὶ τῇ πόλει,
Πολλὰς δὲ ἑστ' ἡνὶ πόλιν, καὶ ἑστ' ἡνὶ πόλιν,
Ἐχέουρ, ἐφ' ὧν μὲν δὲ ἑστ' ἡνὶ πόλιν,
Τυδεΐδης δὲ ἑστ' ἡνὶ πόλιν, καὶ ἑστ' ἡνὶ πόλιν,
Οὐκ ἐν τῇ πόλει, λυπηρὸς δὲ τῇ πόλει, καὶ ἑστ' ἡνὶ πόλιν,
Δεινὸς δὲ τῇ πόλει, καὶ ἑστ' ἡνὶ πόλιν,
Γνώμη δὲ αὖτε ἐν τῇ πόλει, καὶ ἑστ' ἡνὶ πόλιν,
Ἰσὺν παρὰ χεῖρ' ἔχοντ' ἀλλήλους ἡδοναίς,
Εὐρὺν ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἑστ' ἡνὶ πόλιν,
Φιλοπρόνους ἦτος, καὶ ἑστ' ἡνὶ πόλιν.

Et absentibus, quorum non est magnus numerus:
Mores non fucati, & come os,
Nihil dicebat, quod non expleret, neque erga seruos, 870
Neque erga ciues. Secundum vero dico,
Eteoclum, qui exercuit bonitatem:
Iuuenis erat, pauper quidem fortunis:
Plurimos vero honores habuit in Argiua agro.
Amicis vero aurum ipsi saepe dono offerentibus, 875
Non recepit in aedes, ut mores
Præberet seruiles, victus a pecunia.
Ipsosque delinquentes, non Rempub.
Oderat quia non est culpanda ciuitas, 880
Male audiens propter gubernatorem malum. 885
Tertius vero horum Hippomedon, talis fuit:
Statim a puero ausus est non ad voluptatem
Mularum se convertere. Et ad mollem vitam:
Sed habitans ruri, exercens vitam duram,
Gaudebat ad fortia facinora, & ad venationes vadens,
Et gaudens equis, & tendens arcum manibus,
Reipub. corpus utile præbere volens.
Alius vero, filius venatricis Atalantæ,
Puer Perthenopæus, forma præstantissimus
Arcas quidem erat, profectus vero ad Inachi fluenta,
Educat Argis, & illic educatus
Primum quidem, ut conuenit inquilinos viros facere,
Nemini erat molestus, neque inuisus Reipub.
Neque litigator verbis, unde grauis
Est maxime ciuis, & hospes. 895
Et collocatus in acie, tanquam esset natus Argiuis,
Defendebat agrum: & quando ciuitas bene gerebat,
Gaudebat, acerbe vero ferebat, si quæ cladē accipiebat.
Multos autem amatores, multasque foeminas amafias
Habens, cauebat ne quid peccaret. 900
Tydei vero laudem breuiter dicam magnam.
Non in verbis erat clarus: sed in armis,
Astutus, & acer ad inuenienda multa stratagemata.
Inferior autem prudentia Meleagro fratre,
Æquale nomen arte bellica præstitit, 905
Inueniens accuratam Musicam in clypeo:
Gloriæ cupida natura: & diues, vigor autem animi
Erat

610 EVRIPIDIS SUPPLICES.

Capanei nunc, sacrumque tumulum,
Extraque atria
Thesei monumenta dicata mortuis,
Et inclytam conjugem mortui
Huius fulmine, Euadnem prope,
Quam rex Iphis filiam genuit.
Quidnam stat ad sublimem petram,
Quæ superat hanc domum,
Hanc ingressa viam?

ANTISTROPHICA.

Strophe.

- Zu. 1 Quam lucem, quem splendorem orbi sol afferens 99°
2 Curru vehebatur infelix, ac infelix nobis?
3 Lunaque per cælum quam ferebat
4 Facem, ubi celeres Nymphæ
5 Equitant per obscuram noctem.
6 Quando nuptiarum
7 Mearum ciuitas Argiua
8 Cantilenas felicitatis
9 Magnifice cecinit, & matiti mei
10 Armati Capanei, bellatoris accerrimi?
11 Accessi currens ex meis
12 Edibus furens,
13 Ignis flammam occupatura, & in sepulchrum
14 Itura
15 Idem, apud Plutonium finitura laboriosam
16 Vitam, æuique grauissimos dolores.
17 Mors enim est dulcissima,
18 Commori morientibus amicis,
19 Si modo Deus ista perficiat.
Cho. Sed videsne hunc, supra cuius portam stas,
Rogum, Iouis thesaurum: illic est tuus
Maritus domitus face fulminis.

Antistrophe.

- Zu. 1 Video certe vita finem, ad
2 Quem accessi fortuna vero mihi
3 Coit pede, meum iam contingit pedem. sed
4 Honesti nominis gratia
5 Hincruam,
6 Hac arupe

7 Saltaui

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

611

Καπανέως ἤδη, τύμβονδ' ἱερῶν,
Μιλάω τ' αὐτῆς
Θησείας ἀνδρὶ καὶ νεκρῶι,
Κλεινὴ τ' ἀλσος τῆς κατὰ Φηιδῶς
Τέδε κεραυνὸς πέλας Εὐάνδρῳ,
Ἦν' Ἰφίς ἀνὰ πόδα φυτεύει.
Τί ποτ' αἰγείαν ἔσκηκε πίτταν,
Ἢ τῶνδ' ὀδῶν ὑπερκελεύει,
Τῶνδ' ἐμβαίνει καὶ κίλδον;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

- Cho. 1 Τί φίλος, πῖν' ἀνέλω
2 Εὐφρόνην πάλας;
3 Σιλάνα τε καὶ αἰγέρον
4 Λαμπάδ', ἢ ὠκυρόαν νύμφαν
5 Ἰπποδασίδ' ὀρφναίαν,
6 Ἠρίκην γαίμων
7 Τῶν ἐμῶν πόλις Ἀργεὺς
8 Αἰδώς δ' ὀδυμνίας
9 Εὐρύνομος, καὶ γαίμεται
10 Χαλκὸς περὶ τὴν Καπανέωσιν
11 Προσέσσαν ὁρομένη ἐξ ἐμῶν
12 Οἰκῶν ἐνδοκχρυσαιμένα,
13 Πυρρὸς φῶς καὶ ἔκστασις, πέφανται
14 Βαπτύσσουσα τὴν
15 Αὐτὴν ἐς αἶδαν καὶ λυσοῦσ' ἑμμοχθῶς
16 Βίον, αἰῶνος τε πόνους.
17 Ἠδίστος γὰρ τοι θάνατος,
18 Σωτήρησιν δὲ νόστοις φίλοις,
19 Εἰ δ' αἰμῶν τῶνδε δὴ κρήνοι.
Cho. Καὶ μὲν ὁρᾷς τῶνδ', ἧς ἐφίσκηκες πόλιν,
Πυρρὸν Διὸς θησαυρὸν; ἔνθεν ἐστὶ σὺς
Πόσις, δαμναστὴς λαμπράν κεραυνίαν.
Antistrophe.
Cho. 1 Ὅρῶ δὴ πελὶ στήν
2 Ἦν' ἔσκηκε. τύχα δέ μοι
3 Εὐνομένης ποδὸς ἀλγῶν τῆς
4 Εὐκλείας χάριτον
5 Ἐνθεν ὀρμίσσω,
6 Τῶνδ' ἀπὸ πίττας

Q 9 2

7 Πη-

- 7 Παθήσασα πυρὸς ἱσῶ.
8 Σώματ' αἴθρη φλογμῶ.
9 Πόσ' συμμείξαυσι φίλον.
10 Χρῶτα χρωτὶ πύλας θυμῶ.
11 Περσεφονείας ἤξω θαλάμους.
12 Σε τιν' θανόντ' ἢ ποτ' ἐμῶ.
13 Πεσδύδου ψυχῆ καὶ γὰρ.
14 Ἴτω φῶς, γάμοι τε.
15 Εἰθ' ἴπνες δυνάμει δικαίων ὑμῶν.
16 Ἐν Ἀργὶ φανῶσι πεκνοῖσιν.
17 Ὅσος δ' ἀνείκελος γαμέλλας.
18 Σιωπήχρεις αἰσῶν ἀδύλοισι,
19 Γενναῖος ἀλόχου ψυχῆς.

I A M B O I.

20. Καὶ μὲν ὅλ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βασιλὴς πέλας
Γεραιὸς Ἰφίς, εἰς νεωτέρους λόγους,
Ὅς ἔκαστ' ὁδὸς ἀποδίδει, ἀλγὸς κλύων.
Ἰφ. ὦ δυστάλαινα, δυστάλας δ' ἔγω γέρον.
Ἦκω, διπλοῦν πίνθος γὰρ ἀγμῶν ἔχων.
Τὸν μὲ θανόντα πύδω Καδμείων δουρὶ
Ἐπὶ κλονεῖς πύλιν περὶ δὴ ναυδολῶσιν κερῶν,
Ζητῶν τ' ἐμὴν παῖδ' ἢ δόμων ἐξωπύου.
Βίβηκε τιθήσασα, Καπνέως θυμῶ, ἔγω.
Θανεῖν ἐρώσας σὺν πόσῃ, γέρον μόνον.
Τὸν ἀπὸ δ' ἔφραρεῖτ' ἐν δόμοις, ἐπὶ δ' ἔγω
Φυλακῆς ἀνέστη, τοῖς πυρσὺν κακῶς
Βίβηκεν. ἀλλὰ τῇ δὲ νιν δοξάζοιμι.
Μαλὶς εἶναι, φερέτωτ' εἰ καὶ βίβητε.
Δ. α. Τί τοι δ' ἐρωτᾷς; ἢ δ' ἔγω πέτραις ἐπὶ
Ὅρις τις ὥσπερ, Καπνέως ὑπὲρ πυρῶς,
Δύσθιον αἰσώρημα κρυπλῶ πάτερ.
Ἰφ. Τέκνον, τίς αὐτοῖς; τίς πόλος; πῶς γὰρ
Δόμον γ' ὑπερῖον ἤλθες εἰς τῶνδε χθονίαν;
Δ. α. Ὅρμην λαοῖς αὐτῶν ἐμῶν βαλόμενων,
Κλύων ἀνδρῶν δ' ἢ ἔσπε βέλομαι, πάτερ.
Ἰφ. Τί δ' ἔστι δικαίον πάτερ, τὸ σὺν εἰδέναι;
Δ. α. Κεῖται αὐτοῖς ἡ σφῶς γνώμη ἐμῆ.
Ἰφ. Σκόδῃ δ' τῇδε τῶ γὰρ ἐν κοσμοῖς δέμας;
Δ. α. Θείῃ πικρὸν ἔπος ὁ πόλος, πάτερ.
Ἰφ. Ὅς ἐκὼν ἐπ' αὐτοῖς πενθίμω περὶ τῶνδε ἔργων.

- 7 Saltans in ignem.
8 Corpusque ardente flamma
9 Marito commiscens charum, &
10 Corpus meum prope corpus mariti ponens, in
11 Proserpinæ descendam thalamos,
12 Te mortuum nunquam meā
13 Prodens animā sub terra.
14 Valeat lux, nuptiæque.
15 Vtinam aliqui lecti iustarum nuptiarum
16 Argis appareant liberis Enadnæ tuis.
17 Tuus enim legitimi lecti maritus
18 Contabescens amoris aura sincera,
19 Cum coniuge generosum animū habens obit. 1030
Chorus.

- Atqui ecce ipse tuus pater accedit prope
Ad novum sermonem, senex Iphis,
Quem cum non audierit prius, iam audiens dolebit.
Iph. O misera: & ego miser senex,
Venio habens duplicem luctum diuinitus. 1035
Filiū enim interfectum Thebanā lanceā
Eteoclem, in patriam reuecturus mortuum,
Et querens meam filiā, quæ extra domum
Egressa est saltu, vxor Capanei,
Mori cupiens cum marito. tempore quidem 1040
Superiore custodiebatur domi. postea vero quam ego
Custodiam remisī. propter præsentia mala
Excessit. sed hic ipsam coniciamus
Maxime esse, dicite an sciatis.
Eua. Quid istas interrogas? ecce ego in saxo 1045
Sicut quædam avis, supra rogum Capanei,
Iph. Infelix corporis onus pensile leuo, librog, pater,
Filia, quænam aura? quæ classis? cuius rei gratia
Domo relicta venisti in hanc terram?
Eua. Impetum perciperes meorum consiliorum, 1050
Audiens, sed non volo te audire pater, quid ad hac me
Iph. Quid vero, nō est iustum patrē tuum scire? [impulerit,
Eua. Esles iudex non sapiens meæ voluntatis.
Iph. Hoc vero cultu cuius rei causa ornas corpus?
Eua. Iste ornatus postulat aliquid eximium pater. 1055
Iph. At ut ob virum, cuius mors lugetur, nō decet sic orna-
tam te videre. Q 9 3 Eua.

614 EVRIPIDIS SUPPLICES.

Eua. Ad quandam enim rem nouam sumus paratæ.
Iph. Cur vero prope sepulchrum, & rogum stas?
Eua. Huc enim iam præclaram victoriam adeptura venio.
Iph. Quam victoriâ adeptura? hoc ex te audire cupio. 1060
Eua. Vincam omnes mulieres, quas videt sol.
Iph. Operibus Mineruæ, an mentis prudentiæ?
Eua. Fortitudine. cum marito enim mortua iacebo.
Iph. Quid ais? quid significas hoc ænigmate inepto?
Eua. Desiliam in hunc Capanei mortui rogum. 1065
Iph. O filia, nequaquam dicas hunc sermonē apud vulgus.
Eua. Hoc ipsum volo cunctos Argiuos scire.
Iph. Sed ne ego quidem parebo tibi facienti hæc. [nu.
Eua. Simile est, siquidē nō poteris me prehendere rapiēs mā-
Iamque demittitur corpus, tibi quidē nō gratū: 1070
Nobis vero & isti marito, qui simul comburetur.
Cho. O mulier atrox facinus fecisti.
Iph. Perii miser, ô Argiæ puellæ.
Cho. Heu, heu, hæc horrenda passua.
Videbis miser audacissimam rem. 1075
Iph. Neminem alium inuenietis me miseriorem.
Cho. O miser cepisti
Senex fortunæ Oedipi
Partem, & tu misera mea ciuitas.
Iph. Hei mihi, quare non licet hoc hominibus, 1080
„ Bis fieri iuuenes, & rursus senes:
„ Nam in ædibus quidem si quid non recte se habeat, id
„ Posterioribus sententiis emendamus:
„ Vitam vero non licet: si autem esseamus iuuenes
„ Bis, & senes, si quis peccauisset, id nos 1085
„ Duplicis vitæ compotes facti corrigeremus.
Ego enim videns alios procreare liberos,
Cupiebam etiam liberos, & eorum peribam desiderio
Si vero eo venissem, & fuisset expertus liberos,
Et quale sit patrem priuari liberis, 1090
Nanquam venissem in hoc malum, in quod nūc veni.
Qui cum plantarim, & genuerim iuuenem
Fortissimum, postea nunc eo priuor.
Eia, quid igitur oportet me miserum facere?
Ire domum? at ibi solitudinem videbo 1095
Multarum ædium, & desperationem meæ vitæ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

615

Eis γὰρ η περὶ τὴν νουχὴν ἐσθλὴν εἰς αὐτὴν
Καὶ πρὸς τὴν περὶ τὴν πυρρὰν φάνη πύλας;
Εὐνοῖα γὰρ δὴ καὶ καλὴν ἐρεῖται.
Νικῶνται τὴν πύλαν, καὶ τὴν γὰρ οὐκ οἶδεν.
Πόδας γὰρ καὶ πύλας, αὐτὸς δὲ δίδωκεν ἡλίας.
Ἐρρῶνται Ἀργεῖας, ἡ φρενὶν οὐκ οἶδεν;
Αἰετὶν πρὸς τὴν στυγερὰν οὐρανὸν.
Τί φησὶ; τί τὸ αἰνῶμα σημαίνει σαφὲς;
Αἰὼν ἡνιόχος Καπανέως τῶνδε εἰς πυρρὰν.
Ὡς γὰρ περὶ, καὶ μὴ μῦθον ἐπὶ πύλας ἐρεῖται.
Τὸ αὐτὸ γὰρ καὶ τὴν πύλαν Ἀργεῖας καὶ τὴν.
Αἰετὶν αὐτὸς τοῖς πύλας δρῶνται τῶνδε.
Ὅμοιον, καὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν.
Καὶ δὴ παρὶται σῶμα, σοὶ μὲν καὶ φίλον.
Ἡμεῖς δὲ, καὶ τὸ σῶμα περὶ τὴν πύλας.
Ἰὼ γὰρ, δεινὸν ἔργον ἐξέρχεται.
Αἰετὶν δὲ τὴν πύλαν, Ἀργεῖας καὶ τὴν.
Ἐ, καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας.
Τὸ πᾶν τὴν πύλας ἔργον οὐκ οἶδεν.
Οὐκ αὖν πᾶν ἔργον αὐτὸς ἀλλοτρίως.
Ἰὼ πύλας καὶ τὴν πύλας.
Τὴν πύλας Οἰδὶ πόδα, γὰρ.
Μίσηται, καὶ τὸ πᾶν τὴν πύλας.
Οἱ μὲν, πᾶν τὸ βροτῶν σῶμα ἐστὶν τῶνδε, 1080
„ Νέος δὲ εἶναι, καὶ γὰρ τὴν πύλας αὐτὸς πύλας;
„ Αἰετὶν δὲ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;
„ Γνώμηται ὑπὲρ τῶνδε ἐξέρχεται μὲν.
„ Αἰετὶν δὲ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;
„ Δίς, καὶ γὰρ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;
„ Διπλῶν βίῳ λαχόντες, ἐξέρχεται μὲν αὐτὸς.
Εὐνοῖα γὰρ ἀλλοτρίως ἐστὶν τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;
Παύσαι τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;
Εἰ δὲ εἰς τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;
Οἱοντὶν τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;
Οὐκ αὖ ποτὶ εἰς τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;
Ὅστις φωνεῖται, καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;
Ἀετὶν, καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;
Εἰς, πᾶν τὸ γὰρ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;
Σπερὶν τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;
Ἡμεῖς δὲ, καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας καὶ τὴν πύλας;

1069

1065

1070

1075

1080

1085

1090

1095

Ἡ παῖς μὲλ' ἄρα τῷδε Καπανέως μέλ' ὄν
Ἦδ' ἴσῃ, πρὶν γὰρ δὴ ποτ' ἐν πόλιν ἦεν
μοῖ.

Αἰὲν ὅκ' ἐστὶν ἡ γὰρ ἐμὴν γυναικάδα
Προσηγῆται αἰεὶ ὅμοι' ἡ γὰρ ἡσυχία τὸ δὲ
κατεῖχε χεῖρ' Πατρὶς δὲ ἔδεν ἡ δόξα
Γέροντος γυναικὸς. ὁρῶντων δὲ μετ' ὄντες
Ψυχῇ, γλυκείῃ δὲ ἥσαν ἐν θυμῷ μου.
Οὐχ ὡς πύχνη δὴ τὰ μὲν ἄξι' ἐς δόμον,
Σιγῇ τ' ὅσον τ' ἐν δὲ ἀσπίδι ἐμῇ
Δίμω γέροντι σιωπῇ καὶ δόξῃ φέρω;
Τί μ' ὁ φιλῆσθαι παῖδες ὁρῶντι γέροντι;
Ὡς ἀπαλαύσων γῆρας, ὡς μετὰ σ' ἔχων.
Μισῶ δὲ ὅσῃ γῆρας ἐκτείνων βίον,
Νώτοισι καὶ τρωμένωσι καὶ μεντενέμοισιν
Παρεκτείνοντες ἄχραντον, ὡς ἴσῃ γυναικί.
Οὐ γὰρ χεῖρ' ἐπιδὼν μετὰ δὲ ἀφ' ἑλίου πόλιν,
Θανάτῳ ἔρρειν καὶ κροῖον ἐν γυναικί.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἡ μὲν. Ἰὼ παῖς δὴ παῖδων, καὶ δὴ φθινύων
Ὅτ' ἀφ' ἑρπυλίου, λαβὼν ἄμφ' ἵπολοι
Γραίας ἀμύμων (ὅς γ' ἐν ἑσπιν
Ράμῃ παῖδων ἔσθ' ἐπὶ πύθοντι.
Πολλοὶ δὲ γέροντες σὺν ἡμῖν δὴ)
Καὶ λαλοῦμεν τ' ἀλλήλοισι πολλοῖς.
Τί γ' ἀνὰ μέσον τῶν ἐπὶ φθινύων
Παῖδες ἐξ ὄψεως,
Ἡ τέκνα θνῶν τ' ἐσθ' ἰσχυροῖς;

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Παῖς. Φέρον φέρον
Τάλανα μῶτερ ἐν πυρὶ πατρὸς μέλ' ὄν,
Βάρος μὲν σὺν ἀφ' ἑλίου, ἀλγία δὲ ὄν,
Εν δὲ ὄλ' ὡς πύχνη πύχνη σιωπῇ.
Ἡ μὲν. Ἰὼ, Ἰὼ.
Πᾶσι δὲ φέρον φέρον φίλα,
Ματρὶ, πᾶσι δὲ ὄλ' ὄν,
Σποδοῦ τε πύχνης ὄλ' ὄν ἐν σιωπῇ
Εὐδοκίαν δὴ ποτ' ἐν Μυκῇ.
Παῖς. Εἰ γὰρ δὲ ἔρρωτος, ἀλλ' ἴσῃ πατρὸς μέλ' ὄν,
Ἐρρωτος οὐκ ἔστιν ὁρῶντι γέροντι, λαβὼν

An vadam ad domum huius Capanei,
Gratissimam quidem *mibi* quondam, dum superstes
esset hæc mea filia?

Sed iam non est amplius quæ meas genas

Admouebat semper ori, & hoc caput

Tenebat manu. Nihil enim dulcius est patri

Seni quam filia, masculorum enim *sunt* generosiores

Animi, sed minus dulces ad blanditias.

Non quam celerrime igitur abducetis me domum,

Tenebrisque tradetis, ubi inedia meum

Corpus senile consumptum perdam?

Quid me iuuabit contingere ossa filia?

O ineluctabilis feneſtus, quam te odi,

Odi etiam quotquot volunt extendere vitam

Vehiculis, & lectis, & incantationibus,

Auertentes *vita* cursum, ne moriantur.

Quos oportebat, quia nihil iuuabant Rempub.

Mortuos perire, & e medio sublatos cedere iunioribus.

Semichorus.

Io iam hæc filiorum, & igne iam consumptorum

Ossa auferte, prehendite famulæ

Anum infirmam (nullum enim inest

Robur, propter luctum filiorum.

Longum enim tempus *hunc luctum* iam seruas)

Liquescentemque multis doloribus.

Quod enim hominibus maius hoc

Malum inuenias,

Quam intueri mortuos liberos?

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Puer. Fero, fero,

O misera mater, ex rogo membra patris,

Pondus quidem non leue propter dolores,

In exiguo vero *loculo* mea omnia componens.

Semi. Hei, hei.

Quo gestas charas lachrymas

Matri mortuorum,

Exiguamque copiam cineris pro corporibus

Eorum, qui fuerunt olim clari Mycenis?

Puer. Ego vero miser orbatus misero patre,

Accipiens desertam domum viuam orbis

Non

- Non in manibus patris, qui me genuit.
Semi. Heu, heu, ubi vero est labor meorum filiorum? 1138
Vbi nocturnorum gaudiorum gratia?
Et educatio materna, & infomnes oculorū impensæ?
Et dulces oris ad os applicationes? i. osculationes.
Puer. Abierunt, nō amplius mater tibi sunt superstitēs liber
Abierunt. æther habet eos iā 1140 [i. O mater
Consumptos in cinere ignis,
Et volantes confecerunt iter ad Plutonem.
Pater, tu quidem audis filiorum tuorum sermones.
Num miles aliquando militabo propter [fili, 1145
Necem tuam? ut eam ulciscar? *Iph.* Vtinā vero hoc fiat
Ut aliquando volente Deo mihi fiat vindicta
Paterna, i. de tuo patre Capaneo. nōdum hoc malū dor-
Puer. Ah, ah. Luctuum fatis super fortuna, [mit.
Satis dolorum adest mihi.
Consistam, ubi accipiet me voluptas 1150
Græcorum ducum, æneis aimis,
Extincti patris vindicem?
Adhuc o pater, te coram aspicere mihi videor.
Tuum iucundum osculū ad meas genas applicantem, 1155
Verborum vero solatium tuorum
In aerem sublime fertur.
Reliquisti autem matri luctus duorum.
Teque nunquam paterni dolores relinquent.
Iph. Habeo tantum onus, quantum me perdidit. 1160
Age circa vbera subiiciam cineres.
Puer. Lamentator audiens hunc sermonem
Tristissimum, attigit meum cor.
O fili, abis, non amplius charam,
Charam effigiem videbo tuæ matris.

Theſeus.

Adraſte, & mulieres ex Argiuo genere,
Videtis illos pueros, gerentes in manibus
Corpora fortissimorum parentum, quos recepi?
His ego te & civitas donamus:
Vos autem oportet recordantes horum gratiam 1170
Sernare, cum videatis quæ nacti sitis ex me.
OBS porro hæc eadē verba, & mandata monēdi causa
Ut honore afficiatis hæc vrbē sem p. filiis filiorū [dixit
Deum

- Οὐ πατὴρ ἐν χερσὶ, τῇ περὶ τοῦ.
Ἰφ. ἰὼ, ἰὼ. ποῦ ὃ πόνος ἐμῶν τέκνων; 1135
Ποδὶν ἔχουσιν χεῖρας;
Τρεφόμεναι πατὴρ, αὐτὰν τ' ὁμιλούντων τέλη,
Καὶ φίλια ἀποδοῦναι βολαὴν ποταπῶν;
Πῦρ. Βιῶσιν, σὺ δ' εἰσὶ σοὶ μετὰ τέκνα.
Βιῶσιν, αἰετὶν ἔχουσιν νιν ἡδὴ,
Πυρρὸς περικύβητος ἀποδίδει.
Ποικίλοι δ' ἰώντων τὴν αἰδάν.
Πάτερ, σὺ μὲ τῶν σῶν κλύεις τέκνων λόγους.
Ἀρ' ἀποδοῦναι ἐπὶ πᾶσι τὴν ἀντιδόστομον;
Σὺν φόβον; *Ἰφ.* εἰ γὰρ γένοιτο τέκνον.
Ὅταν θεὸς θέλοντος, ἔλθῃ μοι δίκη
Πατρός. ἄπει κακὸν τοῦδ' οὐδέ τι.
Πῦρ. Αἰ, αἰ. γῶν ἄλλος τύχης,
Ἄλλος ἀλγῶν πέρεσι μοι.
Στάτω. ποῦ μὲ δέξεται γένος 1150
Χαλκίευσιν ὅπλοισι Δαναῶν στρατηκῶν,
Τῷ φθιμένῳ πατὴρ ἐνδίκην;
Ἐτ' εἰσέρχῃ σὲ πάτερ ἐπὶ ὁμιλούντων δακρύ,
Φίλον φίλην πατρὶ γένῳ πέντα σόν.
Λόγων ὃ παρακλέδουμαι σῶν,
Αἶετ' ἐρεθίζον οἰχέται.
Δυσὶν δ' ἄχρ', ἔπειτα τ' ἔλιπες,
Σὲ τ' ἐπὶ πᾶσι πατὴρ ἀλείψῃ.
Ἰφ. Ἐχὼ τοσόνδε βάρος, ὅσπερ μὲ ἀπώλεσιν.
Πῦρ. Φίρ, ἀμφὶ μέσθ' ὑποδάλλω ἀποδόν.
Ἐκλαυσά, τὸ δὲ κλύων ἐπὶ ποῦ
Συγγνώπην. ἰδὲ μοι φρεσὶν.
Ἰφ. ὦ τέκνον, ἔσθας. σὺ δὲ φίλον
Φίλον ἀρᾶν μὲ ὁψομαι σὴς πατρός.
I A M B O I
Ἰφ. Ἀδραστε, καὶ γυναῖκες Ἀργεῖαι γῆρας,
Ὅσπερ πᾶσι τῶνδ' ἔχουσιν ἐν χερσὶν
Πατέρων ἀείδων σάμεθ', ὡν ἀνελόμεναι;
Τέτοις ἐγὼ σὲ καὶ πόλιν δωροῦμαι.
Ἰμέως ὃ πᾶσι γὰρ χεῖρας μεμνημένους,
Σώζῃν, οὐκ ἔστιν, ὡς ἐκέρχεται ἐξ ἐμοῦ.
Πᾶσιν δ' ὑπὸ πόντῳ τῶνδ' αὐτὸς λόγους,
Τὸ μὲν πόλιν τῶνδ' ἐν τέκνων καὶ τέκνοις

Peraclis autem istis, mitte extra terram mortuos: 1210
Lucum etiam, ubi ipsorum corpora purificentur igne.
Concede ad ipsum triuium Deæ Isthmiae.
Tibi quidem hæc dixi: sed Argiuorum dico filiis.
Adulti capietis Isthmi urbem, i. Thebas,
Vlciscentes necem parentum mortuorum. 1215
Tuque Ægialeu pro patre dux
Iuuenis constitutus, & ab Ætolis veniens filius
Tydei, quem nominauit Diomedem pater.
Sed non oportet inuidere iuuenes genis pubescentis.
Et bene armatum Danaidum exercitum rueri 1220
Aduersus septem turres Cadmeorum, i. Thebanorum.
Vbi enim creueritis, venietis acerbi ipsis
Tanquam catuli leonum, expugnatores vrbis.
Non fiet aliter. epigoni vero per Græciam
Vocati facietis posteris cantilenas. 1225
Talem exercitum Deo ducere vobiscum eo ducetis.
The. Domina Minerua, parebo verbis tuis.
Tu enim me dirigis, vt non errem.
Et istum iuramento deuinciam, tantum tu me
Dirigas. nam te propicia vrbi 1230
Existente, in posterum tuto habitabimus.

Chorus.

Eamus Adraсте, iusiurandum demus
Isti viro, & vrbi: digna enim nobis
Laborauerunt, vt colantur. digni sunt, qui pro laboribus
ante nostra causa susceptis, ac toleratis, a nobis pie
colantur.

Finit Supplicum.

EVRI

Ἀργίτας ὃ ταῦτα, πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς.
Τιμωρὴ δ' ἐν αὐτῇ σέμαθ' ἀγχιόθ' ἐκεί.
Μέγας παρ' αὐτῶν τρισσοδὸν ἰσθμίας ἦοδ.
Σοι μὲν ταῖς εἴπον, πῶσι δ' Ἀργείων λέγω,
Πορῇ τε θ' ἡδύτατες Ἰσμελὸς πόλιν,
Πατρίων θινόντων ἐκδιχάζοντες φόνον. 1215
Σὺ τ' αὖτ' ἐπὶ πατρὸς Αἰγιάλειδ' ἐρατηλάτης
Νέος κλέπτεις, πᾶς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μεγάλῃ
Τυδῆος, ὃν ἀνόμαζες Διομήδην πατὴρ.
Ἀλλ' εἴ θηοῖν χερὶ συσπιάζοντες ἄλυσιν,
Καὶ χαλκῷ πληρῇ Δαναΐδων ὀρμῶν κρατὸν, 1220
Ἐπ' αἰσολὸν πύργῳ καὶ Καδμείων ἐπι.
Πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἤξετ', ἐκβητὰ μέρηροι
Σκύμνοι λείοντων, πόλεος ἐκπορήτορες.
Κοῦκ' ἐστὶν ἀλλ' ὥς ἐκείνοι δ' αὖτ' Ἐλλάδα
Κληθέντες, ὥδ' ὡς ὑπερῖσι θήσεται. 1225
Τοῖον ἐρατεινὸν σὺν γὰρ πρόσεται.
Δ. Διαποιν' Ἀθήνα, πείσομαι λοῖσι στίς.
Σὺ γάρ με ἀνὸρ τοῖς, ὥς τις μὴ ἔα μωρῶν εἶναι.
Καὶ τίς δ' ἐν ὀρκῷς ζεύξομαι, μόνον σύ με
Εἰς ἔρην ἰσθ' σὺ δ' ὅδ' Ὀμήρου πόλιν 1230
Οὔσης, τοιοῦτον ἀσφαλῶς οἰκήσομαι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Δ. Σπέρχοντο Ἀδραστ' ὀρκισσάμενοι
Τῶν ἀνδρῶν πόλιν τ' ἀξία δ' ἡμῖν
Πορρὸς μεχρήκασι σέοι δ' ἄλ.
* * * * *

Εὐεπίδου ἱκέτης.

ΕΥΡΙ

EYPIPIΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ

ΑΥΛΙΔΙ.

ΑΡΓΥΜΕΝ-

Græcorum classis ad Troiam proficiens in Aulide detinebatur, quod nullus ventus navigationem dabat. Calchas vates respondit, Iphigeniam Agamemnonis filiam Dianæ immolendam: ita fore, ut ventus existat. Agamemnon domum mittit, accersitq. Iphigeniam, Achilles eam locaturum pratendens. Mater Clytemnestra una

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

πρόσωπα.

Αγαμέμνων.	Ιφιγένεια.
Πρεσβύτες.	Αχιλλεύς.
Χορός.	Θιόφρων.
Μενέλαος.	Άγγελος.
Κλυταιμνήστρα.	

Πρόλογος δὲ ὁ Αγαμέμνων.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρὶς βυθῶν πύονδ' ἀνέστην σείξαι. Πρ. σείξαι.
Ω Τίς ἔστιν ὁ γυναικὶς Αγαμέμνων ἀνέξαι;
 αἰ. Πόσῃ. Πρ. αὐτῶν.
 Μάλ' ἐπὶ γὰρ τὸν αὐτὸν ἀνέστην,
 Καὶ ἐπὶ ὀφθαλμοῖς ἔξυ πύονδ' ἀνέξαι.
 αἰ. Τίς ποτ' αὐτῶν ὁδὸν πορθεύει;
 πρ. Σείξαι, ἔξυ τ' ἐπὶ πύονδ' ἀνέξαι.
 Πλειάδης αἰώων ἐπὶ μεσορήσας.
 αἰ. Οὐκ οὐ φησὶν ὅτι ὁρνίσαν,
 Οὐτὲ γὰρ αἰώων. σείξαι, ὁρνίσαν.
 Τὸν δὲ καὶ Εὐριπιδὸν ἔχουσιν.

EV RIPIDIS

IPHIGENIA

IN AULIDE.

TVM XYLANDRI.

* venit. Sed re comperta, acriter cum marito expostulat, Achillem quoq. sibi ad stipulantes habens. Iphigenia autem persuadet utrisq. ut ipsam pro salute Græciæ sinant immolari. Diana vero eam cum esset mactanda abripit, inq. locum eius ceruum supponit. Scena Tragoedia est in Aulide. Chorus constat Aulidensibus mulieribus.

PERSONÆ HVIVS

fabulæ sunt hæc:

Agamemnon.	Iphigenia.
Senex.	Achilles.
Chorus.	Minister.
Menelaus.	Nuncius.
Clytemnestra.	

Prologum autem agit Agamemnon.

Agamemnon.

Senex ante hæc domū procede. Sen. Procedo.
 αἰ. Quid vero noui moliris rex Agamemnon?
 αἰ. Audies. Sen. Festino.
 Admodum enim senectus mea in somnis est, & vigil.
 Et acumen adest in oculis.
 αἰ. Quæ stella hæc vehitur cælo?
 Sen. Sirius prope septemplex.
 Pleiada ruens, in medio sublimis adhuc.
 αἰ. Non igitur est sonitus neque auium,
 Neque maris, & silentia ventorum
 Istum Euripum contingat tranquillum.

Sen.

Sen. Quid vero tu extra tentorium proruis
Agamemnon rex?
Adhuc enim quies, & somnus est hic in Aulide,
Et sunt immotæ custodiæ murorum.
Abeamus intro. Aga. Felicem duco te senex.
„Felicem enim duco mortalium quicumq; sine periculo
„Vitam transegit ignotus, & inglorius:
„Minus vero felices duco illos, qui sunt in honoribus.
Sen. Atqui decus hic est vitæ.
Aga. Hoc vero decus est lubricum.
„Et gloriæ cupiditas
„Dulcis quidem est, sed dolore afficit cum adest.
Aliquando enim Deorum cultus non rite per-
aus euertit vitam.
Aliquando vero hominum sententiæ variæ,
Et molestæ mortalium animos exacerbant.
Sen. Non laudo ista in viro principe.
„Non ad omnia bona genuit te
„O Agamemnon, Atreus:
„Oportet enim te gaudere, & dolere.
„Es enim mortalis, & etiam si tu non velis, tamen
„Deorum numen sic volet.
Tu vero lucernæ lumen aperiens,
Epistolam scribis
Hanc, quam adhuc geris in manibus:
Et easdem literas rursus confundis,
Et obsignas, & solius postea, depono resignas.
Abiciisque tædam humi, largas
Lachrymas effundens.
Et nulla inopia consilii indiges, [quid laboras?
Ne infanias: ob mærorem, inopiamq; consilii fere infanias.
Quid noui, quid noui tibi adest o rex?
Age, communica sermonem nobiscum.
Dices enim viro bono, & fideli.
Nam tuæ coniugi quondam Tyndareus me
Misit dotem, i pro dotis parte,
Iustumque sponsæ comitem, & curatorem.
Agamemnon.
Fuerunt Ledaæ Thestiadi tres virgines,
Phœbe, & Clytemnestra mea coniunx,

78. Τί γ' οὐ σκωῆς ἐκ τὸς αἰῶνες
Ἀγαμέμνονα αὐτῶς;
"Επ' εἰ ἡσυχία τῇδε κατ' αὐλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακῇ τέλειων.
Σπείχῃ μιν εἰσω, Ἀγα. ζήλωσιν, μέγαν.
„Ζήλω δ' ἀνδρῶν ὅς ἀκίνητων
„Βίον ἐξέπρασ' ἀργῶς, ἐκλείψῃ.
„Τὰς δ' ἐν πηχέσιν ἡσέον ζήλω.
79. καὶ μὲν τὸ καλὸν γ' εὐλαῶτε βίαν.
80. Τέτο δ' ἐγὼ ἐπὶ τὸ καλὸν, σφαλερόν.
„καὶ τὸ φιλόπρην
„Γλυκὺ μὲν, λυπὴ δ' ἐσθλοτέρη μόνον.
Τοτὲ μὲν, περθεῶν ἐπὶ ὄργῃ γένε--
τ' ἀνέπνευσεν βίον,
Τοτὲ δ' αὐτῶν πῶν γνῶμαι πολλὰ καὶ
καὶ δυστέρεσσι δίκην αἰσταν.
81. Οὐκ ἀρα μὲν πῶντ' ἀνδρὸς ἀρετῆος.
„Οὐκ ἐπὶ πῶσι σ' ἐφύπευσ' ἀρα τοῖς,
„Ἀγαμέμνονα, Ἀτρεΐδης.
„Δεῖ δέ σε χαίρειν, καὶ λυπηῖσθαι.
„Θνητὸς γὰρ ἐφύς, καὶ μὴ σὺ θείης,
„Τὰ θεῶν ἔπειτα βουλόμην ἐσθαι.
Σὺ γ' λαμπρὸς φῶς ἀμπελάζεις,
Δίλποντες γὰρ αἶφαι
Τὴν δ' ἐπὶ χερῶν ἐπὶ βασιλεύεις,
καὶ ταῦτά περὶ λιν γράμματα συζητεῖς,
καὶ σφραγίζεις, λύεις τ' ὅπισθεν,
Ῥίπτεις τε πιδὼ πύκνῳ, χαλερόν
καὶ δάκρυ χέων.
καὶ τῶν ἀπὸ ραῖν ἐδένδς ἐνδεῖς
Μὴ ἔμμεναδ', ἢ πονεῖς;
Τί νῆον, τί νῆον παρὰ σοὶ βασιλεύεις
Φέρε κούρωσιν μύθον ἐς ἡμέρας.
Πρὸς δ' αὐτῶν ἀγαθόν, πρὸν τι φράσας.
Σὴ γὰρ με ἀλόχῳ τέτι Τυνδαρεῖος
Πέμπει φερνῶν,
Συνυμφερόμεν τε δίκην.
I A M B O I.

82. Εὐχόμενοι Ληδῇ καὶ Θεστιάδῃ τρεῖς παρθένοι,
Φοίβῃ, Κλυταιμνήστῃ καὶ ἐμῇ ξυνοσσεύουσιν.

Rr 2

628
ΕΛΠΙΣ

Ἑλένη τε, ζωότης οἱ τὴν ἀσπίδα ὀλοισμένοι,
 Μνηστῆρες ἦλθον, Ἐκείδος νεανίας.
 Δεινὰ δ' ἀπὸ λαῶν, καὶ κατ' ἀλλήλων φόβος
 ἔπαισεν, ὅς τις μὴ λαοὶ ἥδω πυρρῆτον.
 Τὸ πρῶτον δ' ἀπὸ τῶν εἰς Τυωδάρειον πατρὶ,
 Δοῦναι τε, μὴ δοῦναι τε, τὴν τύχης ὁμοίως
 Ἄψατ' ἀρίστη, καὶ νῦν εἰσῆλθεν παῖς,
 Ὀρθὸς σιωπῶν, δεξιᾶς τε συμβαλεῖν
 Μνηστῆρας ἀλλήλοισι, καὶ δὲ ἐμύρων
 Σπονδὰς καὶ φίλους, καὶ παρὰ σπασίαν τῆδε,
 Ὅτε γυνὴ γόοιτο Τυωδάρειος κρη,
 Τὴν σιωπῶν, εἴ τις ἐν δέμων λαοῖν
 Οἶχετο, τὸν τ' ἐχόντ' ἀπὸ σπασίαν λείπον,
 Καταπραυνεῖν, καὶ καὶ σπασίαν πόλιν.
 Ἐκείνῳ ὁμοίως, βαρδάρειον δ' ὁ πόλιν μέγα.
 Ἐπὶ δ' ἐπιστήσαντο, ὅς δὲ πᾶσι γέρον
 Ὑπῆλθεν αὐτῶν Τυωδάρειος πυκνὴ φρενί,
 Διδόνειν ἰλίοδον ζυγαρεῖ μνηστῆρων ἵνα,
 Ὅτε προῦφ' ἔργον Ἀφροδίτης φίλῃ.
 Ἡ δ' εἰλεῖτο, ὡς γε μὴ ποτ' ὠφελαν λαοῖν,
 Μενέλαον, ἰλίων δ' ἐν Φρυγῶν ὁμοίως
 Κείνας ὁμοίως, ὡς ὁ μῦθος αὐτῶν ἔχον,
 Λακεδαιμόν' αὐτῶν μὲν ἐμύρων σπῆν,
 Χρυσὸν τε λαμπρὸν, βαρδάρειον χλιδήματα,
 Ἐρῶν ἱρώων ὡς τ' ἐξ αὐτῶν παῖδας
 Ἑλένην, ὡς τ' ἰδὲ βαρδάρειον ἐκδημῶν λαοῖν.
 Μενέλαος οὖν κατ' Ἐκείδῳ οἰσθήσας μόνος
 Ὀρθὸς παλαιᾶς Τυωδάρειος μαρτυρεῖται,
 Ὡς καὶ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδὲ κηρύσσας.
 Τὸν πρῶτον οὖν Ἐκείδης αἰξίμωπος δόρει,
 Τόσῃ λαοῖν περὶ τὸν πόρ' Αὐλίδος βαρδάρειον.
 Ἡκούσι τῆς δὲ, γαστρί, ἀσπίσιν δ' ὁμοίως,
 Ἰπποῖσι τε, πολλοῖς δ' ἄρμασιν γ' ἠσκημένοι.
 Καὶ μὲν στρατηγὸν, καὶ τε Μενέλαον
 καί τε,
 Εἰδόντες, συμφωνόντα, τῶν εἰσῆλμα δ'
 Ἀλλ' οὐ πᾶσι ὠφελ' αὐτ' ἐμύρων λαοῖν τῶδε.
 Ἡρώων μὲν καὶ ζωιστῶν τε σπῆν,
 Ἡμῶν δ', ἀπὸ λεία χρωμάτων κατ' Αὐλίδος.
 Καί τις δ' ὁ μόνος ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῶν μόνος,

Et Helena: huius praestantes opibus
 Proci fuerunt, adolefcentes Græciæ.
 Atroces vero minæ, & mutua cades
 Parabatur ab eo quisquis nō cōsecutus fuisset virginē.
 Hæc igitur res dubium habebat patrē Tyndarēū, 55
 Daret, an non daret, & quomodo fortunam
 Optime attingeret: & hoc ei venit in mentem,
 Vt iusiurandū mutuo darent, & dextras coniungerent
 Proci inter se, & per ardentis victimas
 Libationes demitterēt, dirisq; votis se astrigerēt, 60
 Cui vxor obtrigisset Tyndaris puella,
 Huic simul opitulaturos esse, si quis ex domo capiens
 Abiret, & depulsiuros a lecto habentem, [eam
 Et aduersus illum militaturos, & eversuros urbem,
 Græcam pariter, & barbaram, manu armata. 65
 Postquam autē mutuo fidem dederit, tunc astute senex
 Tyndareus eos fefellit callido consilio,
 Concessit enim filix ut eligeret vnum ex procis,
 Ad quemcunque grati Veneris flatus eam ferrent.
 Illa vero elegit (utinā autē ipse nunq̃ duxisset eam) 70
 Menelaum, veniens autem ex Phrygibus dearum
 Ille iudex, ut habet sermo hominum,
 Lacedæmonia, florens ornatu vestium.
 Et auro splendens, barbarico luxu,
 Amans amantem abiit abreptam vehens 75
 Helenam, in Idæ bouilia procul a patria ducens.
 Menelaus igitur in Græcia incitatus æstro, desertus a
 Testatur vetus iusiurandū Tyndareo datū, [coniuget
 Quod oporteat opem ferre iniuria affectis.
 Hæc igitur Græci ruentes ad bellum, 80
 Armis correptis in angustas Aulidis sedes
 Huius veniunt, navibus, & clypeis simul,
 Acequis, & multis curribus instructi,
 Et me Imperatorem, primum quidem mei, deinde vero
 Menelai gratia,
 Elegerunt, siatrem ipsius, dignitatem vero 85
 Hanc utinam aliquis alius nactus esset pro me.
 Collecto autem, & congregato exercitu,
 Sedemus, cum non possimus nauigare, in Aulide.
 Calchas vero vates cum valde angeretur animo.

650

EVRIPIDIDIS IPHIG. IN AVL.

Respondit Iphigeniam, quam genui ego,
Maectandam Dianæ habitanti hoc solum:
Sic aut futuram nauigationē, & euersionē Phrygum,
Maectantibus Iphigeniā: nō maectantib. vero nō fore hęc.
Hęc autem audiens ego, claro præconio
Iussi Talthybiū dimittere totum exercitū,
Vt nunquam passurus meam filiam occidi.
Donec tandem me frater omnem admouens rationē,
Persuasit sustinere atrociam. & in epistolæ plicis
Scribens misi ad meam vxorem,
Vt mittat filiam tanquam nupturam Achilli:
Amplificans dignitatem viri,
Et dicens quod non velit nauigare cum Achillis,
Nisi a nobis veniat connubium in Phthiam.
Hanc enim persuasionem habui ad coniugem meam,
Falsas prætexens pro puella nuptias.
Soli vero ex Græcis scimus, quomodo se habeant hæc.
Calchas, Vlysses, & Menelaus. Sed quæ non recte
Tunc decreui, rursus retracto bene scribens
In his literis, quas in vmbra noctis
Soluentem & colligantem vidiſti me senex.
Sed eia vade, accipiens hanc epistolam,
Ad Argos. Sed quæ occultat epistola in plicis,
Verbis exponam tibi omnia, quæ in ea sunt scripta.
Es enim fidelis coniugi & meæ familiæ.

Has mitto tibi præter priores
Literas, ô Ledaë germen.

Sen. Dic & significa, vt etiam lingua
Consentientia tuis literis dicam.

Aga. Ne mittas tuam filiam ad
Sinuofam alam Eubœæ,
Aulidem, quæ non obruitur fluctibus, i. tranquillam:
Nam in aliud tempus
Filix Hymenæos dilatos celebrabimus.

Sen. Et quomodo Achilles frustratus coniugio,
Non valde incandescens incitabit iram
Aduersus te, & tuam coniugem?

Hoc etiam est periculosum, dicas quid velis.
Aga. Nomen, non rem præbens. Achilles

90

91

100

110

115

120

Non

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓ. Η ΕΝ ΑΤΛ.

631

90

Ανέλιον, Ιφιγένειαν, ἡν' ἔσπερον ἔργον,
Ἀρτέμιδι θύσας, τῇ τοσούτῃ οἰκονύσῃ πίδον,
Καὶ πολλοῦ τ' ἔσπεδον, καὶ καὶ ἄσπετον Φρυγῶν,
Θύσας, μὴ θύσας δ', ὅτε εἶναι βέδεν.

Κλύων δ' ἔργον αὖτ', ὁρῶν κερύκεσσι
Ταλθύβιον εἰπον πάντ' ἀφ' ἑνὸς φρατὸν,
Ὡς ἔπειτ' αὖ τλαῖν θυγατέρα κτείνειν ἐμὴν.
Οὐδὲ μ' ἀδελφὸς πῦναι πατρὸς φέρον λόγον

Ἐπίσσε, τλῶναι δεινὰ. καὶ δέλω πύρρην
Γραῖας, ἐπιμύσας πατρὸς δάμαρτον τλῶν ἐμὴν,
Πέμπειν Ἀρχαῖς θυγατὴρ ὡς χαρμονυμῶν.

Τότ' ἀξίωμα πῦναι δὲς ὅσον αὐτοῦ μὲν
Συμπολεῖν τ' Ἀχαιοὺς τοῦτον ἢ φίλοι λείπον,
Εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἰσιν εἰς Φθίαν λείπον.

Παῖδά γδ' εἶπον τλῶναι πατρὸς δάμαρτον ἐμὴν,
Ὡς δὲ σιωπῶντας αὐτὸν παρ' ἡμῶν γαμῶν.

Μόνον δ' Ἀχαιοὺν ἰσχυρὸν ἔχει πείθε,
Κάλχας, Ὀδυσσεύς, Μενέλαος δ'. ἃ δ' ἔκχαλῶς
Ἐργον τότ' αὖθις μετὰ γράφῃ χαλῶς πείλιν

Εἰς τλῶναι δέλω, ἡν' ἔσπετον ὁ φέροντος σκιά
Λύοντα, καὶ σιωπῶντας μὲν εἰσὶν ἰδὲς, φέρον.

Ἀλλ' εἰα χεῖρε, καὶ δ' ἐπιπλάσσει λαβῶν,
Πέσσει Ἀργεὺς. ἃ δ' ἐκέρχεται δέλωτος ἐν πύρρῃ,
Λόγον φέροντος πᾶντι τῷ γέροντι χαρμονῶν.

Πιτὸς γδ' ἀλόχῳ, τίς τ' ἰμοῖς δάμαρτον εἶ.
ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πέμπω σὺ πατρὸς τῆς πατρὸς
Δέλωτος ὡς Λήδας ἔργον.

πρ. Λέγε, καὶ σήμην, ἵνα ἔργον ἴδῃ
Συντονα τῆς σὺς γράμματα σὺ δὲ.

ἀρ. Μὴ σέλαιναι πᾶν σὺν ἴνι πατρὸς
Ταῦν χαλκῶν πύρρῳ. Εὐβοίαις,

Αὐλιν ἀκλύστα.
Εἰς τλῶναι ἄλλας ὥρῃς γδ' ἴδῃ

Παῖδες δ' αὖσιν ὑμῶν ἰμοῖς.
πρ. Καὶ πῶς Ἀχαιοὺς λείποντες ἀμολακῶν,

Οὐ μέγα φρονέων θυμὸν ἐπαίρει
Σοὶ, σὴ τ' ἀλόχῳ;

Τόδε καὶ δεινὸν, σήμην ὅ, π. φ. ἴδῃ.
ἀρ. Ὅτι μὲν ὅτε ἔργον παρ' ἡμῶν Ἀχαιοὺς,

Rr 4

631

90

95

100

105

110

115

120

125

Οὐκ

632 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓ. Η ΕΝ ΑΥΛ.

Οὐκ οἶδε γάμος, καὶ οἶδ' ὅτι πρὸς ἀγορῇ,
Οὐδ' ὅτι κείνη παῖδ' ἐπέφρασε,
Νυμφεύεις εἰς αἰκῶνι
Εὐναὶ ἐνδύσθ' ἀέκτιστοι.
στρ. Δαίνα γὰρ πολὺς Ἀργεῖοι μιν αὐτῇ,
Οὕτω τ' ἔχεις σὺν παῖδ' ἄλοχον
Φυτίσκας, ἥ γὰρ σφάριον Δαναοῖς.
ῥα. Οἱ μοι, γνώμης ἐξίστην.
Αἰ, αἶ. πιπῶσθ' εἰς ἄπην.
Αἶ. ἴθ' ἐρίσθω ἐπὶ πόδα, γήρῃ
Μηδὲν ὑπεύκων.
στρ. Σπασθὲν βασιλεῦ.
ῥα. Μὴ νῦν μήτ' ἀλσιόδεις ἴξω
Κράναι, μήθ' ὑπὸν γελχοῦσιν.
στρ. Εὐφρομένη.
ῥα. Παύτη δ' ἔργον ἄριστον ἀμείβων,
Λέσσε, φυλάσσω μὴ πτελέσθω
Τετρακταῖσιν ὅπως παρρησιάζομαι
Παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπὸ τῆς
Δαναῶν πρὸς ναῦς.
στρ. Ἔγωγε Ἀργεῖοι κληῖρον δ' ἐξορῶμαι.
Ἦν γὰρ νιν πομπῇς αὐτήσας.
Πάλιν ἐξορῶμαι τὰς χειλινούς,
Επὶ Κυκλώπων ἰεὺς θυμείας.
στρ. Πιστὸς δ' ὅπως τὴνδε, πῶς ἴσασμαι,
Λίγα, πῶς δὲ σέθεν, τῇ σὴν τ' ἀλόχῳ
ῥα. Σφραγίδι φυλάσσω, ὡς ἐπὶ δέλτα
Τῇδε κομίζεις.
Ἰθὺ. λούσθω, καὶ τὸνδε φῶς ἔδωκε
Λάμπουσαν ἡώς,
Πῦρ τε πρὶν ἵππων τῶν ἀελίε,
Συμβαδὲ μοχλῶν.
,, Ὅντων δ' ἄλβιος εἰς τέλος ἔδωκε,
,, Οὐδ' ὁδὸν αἶμα.
,, Οὐπω γὰρ ἐφύπερθε ἄλυστος.

ΕΠΩΔΙΚΑΙ

- 1 Ἐμὲλον ἀμφὶ παρακλίον
2 Ἀμφοτέρων Αὐλίδος ἐναλίε,
3 Εὐρείου Ἀἰγαίου χερσὶν

4 Κίλ

EVRIPIDIS IPHIG. IN AVL.

633

Non nouit nuptias, neque quid agamus,
Neque quod illi filiam promiserim
Nuptiales in complexum
Congressus me daturum lectis.
Sen. Atrocia certe audes rex Agamemnon.
Sic deæ, tuam filiam sponsam
Dicens, ducebas victimam pro Danais?
ῥα. Hei mihi, mente excidi. *mentis non sum compos,*
Heu heu. incido enim in calamitatem.
Sed vade agitans tuum pedem, senectæ
Nihil cedens.
Sen. Propero rex. 140
ῥα. Ne nunc, ne nemoribus cinctos, ac opacos confideas
Fontes, neque demulcearis fomno. [iuxta
Sen. Bona verba quæso.
ῥα. Vbique vero præteriens biniam viam,
Vide, obseruans ne forte te lateat 145
Velocibus rotis præteruecta,
Filiam *meam* portans huc rheda,
Danaorum ad naues.
Sen. Fiet. ῥα. Ex leptis igiturocius exi.
Nam si eius comitatu occurras, 150
Retro flectes fræna,
Mittens ad solum Cyclopum.
Sen. Quomodo autem credetur mihi dicenti hæc
Filix tuæ, & tuæ coniugi, dic?
ῥα. Serua sigillum, quod supra literas 155
Has portas.
Vade. *hoc enim lumen iam candefacit*
Aurora fulgens,
Et ignis curruum Solis, 160
Adiuua *me in his* laboribus.
,, Nemo enim mortalium *est* ad finem vsque beatus,
,, Neque felix.
,, Nullus enim adhuc natus est omnis doloris expers.

ΕΠΩΔΙΚΑΙ

Strophe I.

- 1 Veni ad littoralem
2 Arenam maritimæ Aulidis,
3 Per fluctus Euripi

4 Ναυί

- 4 Nauigans, angustam
5 Chalcidem, vrbem meam relin-
6 quens, altricem aquarum vicinarum mari,
7 Inclytæ Arethuse:
8 Vt videam exercitum Achiuorum,
9 Et remos qui naues promouent Achiuorum
10 Semideorum, quomodo ad Troi-
11 am remis mille nauium
12 Flauum Menelaum
13 Nostri mariti
14 Sequuntur, & nobilem Agamemnonem,
15 Vt veniant ad Helenam,
16 Ab Eurota in quo nascuntur arundines,
17 Quam abduxit Paris pastor:
18 Munus Veneris:
19 Quando ad rorem fontanum,
20 Cum Iunone & Pallade litem, litem
21 De forma Venus habuit.

Antistrophe I.

- 1 Per nemus multorum sacrificiorum Di-
2 anæ veni conspicuam
3 Genam meam rubefaciens
4 Pudore iuuenili,
5 Clypei munimentum, & tentoria
6 Armifera Danaorum vo-
7 lens & equorum turmas videre,
8 Vidrautem duos Aiaces cohabitantes,
9 Oilei, & Telamonis filium,
10 Coronam decusq; Salaminis,
11 Et Protefilaum, in sedibus
12 Delectantes se tessellarum figu-
13 ris multiplicibus.
14 Et Palamedem, quem genuit filius Nep-
15 tuni, & Diomedem volup-
16 tatibus disci gaudentem.
17 Et iuxta Merionem Martis
18 Ramum, miraculum hominibus.
19 Et a montibus insularibus profectum
20 Laertis filium, & simul Ni-
21 reum formosissimum Græcorum.

- 4 Κέλαισσι σπένδο πορθμεν
5 Χαλκίδα, πόλιν ἱμερὴν ὠρελίποιν
6 ὅτ' ἀλγέων ὑδάτων τρεφόν,
7 Τὰς κλέωνας Ἀριφύσεις,
8 Ἀχαιῶν στρατὸν ὡς ἰδοίμ' αὐτόν,
9 Ἀχαιῶν τε πηλείδης ναυσιπόροιο
10 Ἡμιθέων, ὡς ἐπὶ Τροί-
11 αν ἰλάττης χηλιδόνασσιν,
12 Τὸν ξανθὸν Μενέλαον
13 Ἀμείπρον ποσὶς
14 Ἐνέποντα, Ἀγαμέμνονά τ' ὄψασθ' ἰδόν
15 Σπείθει ἐπὶ πᾶν Ἑλέαν
16 Ἀπ' Εὐρώπης δαναηστῆφιν,
17 Πάρις ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἰλᾶδιν,
18 Δῶρον ὡς Ἀφροδίτῃ,
19 Ὅτ' ἐπὶ κρινῶν αἰετὶ δρόσις
20 Ἦρα Παλλὰδι τ' ἔλιν' ἔσται
21 Μορφαῖς αὐτὸν Κῦπρις ἔχῃν.

Ἀντίστροφὴ α'.

- 1 Πολύθρονος δὲ δὴ ἄλλος Ἀρ-
2 τίμειδος ἡλυθὼν ἐρωμῆρην
3 Φοινίσσου (καὶ παρὴν δὲ ἱμερὴν
4 Αἰχμῶνα νοσηταί,
5 Ἀσπίδος ἱερῆς, καὶ κλισίας
6 Ὁπλοφόρου Δαναῶν ἡέλω-
7 τ' ἱππῶν ὄχλον τ' ἰδὼς,
8 Καπτεῖδον δὲ δὴ Αἴαντα συνίδρα,
9 Τὸν Οἰλίως, Τηλαμῶνός τε γέγονε
10 Τῆς Σαλαμῖνος σέφανον.
11 Πρωπίλαον τ' ἐπὶ θήκης
12 Πισσῶν ἡδερμῶς μερ-
13 φαῖσι πολυπλοκήσις.
14 Παλαμήδεά δ' ὅν τινος πύξος Ποσει-
15 δῶνος. Διομήδεά δ' ὅν
16 δαναῖς δίσκος κυκλῆρῶν.
17 Πάρις δὲ Μηριόνην Ἀριε-
18 ὄον, θῶμα βροτοῖσι,
19 Τὸν δὲ νηστήων τ' ἑρίων
20 Λαίρτη τέκον. ἄμην δὲ Νι-
21 ρέα κλέεισσι Ἀχαιῶν,

Επιδίς. α'.

- 1 Τὸν ἰσάνεμον τε ποδῶν
 2 Λαιψήροδρόμον Ἀχιλλῆα,
 3 Τὸν ἅ Θέτις τέκε, καὶ
 4 Χείρων ἐξεπόνεσσιν,
 5 Εἶδον αἰγιαλοῖσι
 6 Παρὰ τε καρχήλαις
 7 Δρομὸν ἔχοντα σὺν ὅπλοις,
 8 "Αμύκων δ' ἐπὶ νῆς ποδῶν
 9 Πρὸς ἄρμα τέτρωτον
 10 Ἐλίσσων παρὶ τήκες.
 11 Ὅ γ' ἐφ' ἠλκῆος βοᾷ τ' Εὐ-
 12 μελος Φερητιάδης,
 13 Ὡς καλλίστους εἰδόμεν
 14 Χρυσόδελτους σαρμῆσι πάλῃς
 15 Κέντρον χειροδύκας, τὰς
 16 Μὲν μίσσους ζυγίους λαβ-
 17 ῶν κτάται τετραβαλῆς,
 18 Τὰς δ' ἐξω σέρε φέρετος
 19 Ἀντίρως καμπύσι δρομῶν
 20 Πυρρότερας, μὲν δ'
 21 χαλαρὰς ὑπὸ σφυρῶ
 22 Ποικιλοδέρμονας.
 23 Οἷς περὶ πάλῃ
 24 Πηλείδης σὺν ὅπλοις παρ' αὐτοῖς,
 25 Καὶ σύρῃσιν ἄρμα πῆες.

Σταφύη β'.

- 1 Ναῶν δ' εἰς ἀεὶ θρόνον ἤλυθον,
 2 Καὶ θεῶν ἀφ' ἑσφρατον,
 3 Τὰν γυναικείων ἐφ' ὁμῶνται
 4 Ὡς πλῆσαι μείλιον ἀδοναῶ.
 5 Καὶ κέρως μὲν δ'
 6 Δεξιὸν πάλῃ ἔχων
 7 Φιδώλης ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης,
 8 Πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις.
 9 Χρυσταῖς δ' εἰκόσι
 10 Κατ' ἄκρον Νηρηίδες ἔστασαν θεῶν
 11 Πρύμναις σὺν Ἀχιλλείῳ στρατῶ.

Ἀνίσταται γ'.

- 1 Ἀργείων γ' αἰὲς δ' ἰσότητος

2 Naues

Epodus I.

- 1 Et parem vento pedibus
 2 Celeriter currentem Achillem,
 3 Quem genuit Thetis, &
 4 Chiron instituit,
 5 Vidi in littore,
 6 Et ad arenas
 7 Cursum habentem, i. currentem cum armis,
 8 Et faciebat certamen pedibus
 9 Cum curru quadriugo
 10 Agitans corpus pro victoria.
 11 Auriga vero clamabat Eu-
 12 melus Pheretiades,
 13 Cui vidi pulcherrimos
 14 Equos frænis auro varie ornatis insignes
 15 Stimulo impelli.
 16 Medios quidem iugales al-
 17 bis maculis distincta coma varios,
 18 Illos vero, qui extra iugum, catenas ferebant,
 19 Obliquos flexibus curium
 20 Russi conspicuos pilis, & solidas
 21 Vigulas habentes sub cruribus,
 22 Varia pelle varioq; colore præditos,
 23 Iuxta quos saltabat
 24 Pelides armatus, iuxta rotarum orbem,
 25 Et fistulas, i. modulos, curules.

Strophe II.

- 1 Nauium autem ad ingentem numerum veni,
 2 Et spectaculum inenarrabile,
 3 Muliebrem visum oculorum
 4 Ut implerem dulci voluptate,
 5 Et cornu quidem erat
 6 Dextrum remi tenens, i. dextrum classis cornu tenebat
 7 Phthioticus Myrmidonum exercitus,
 8 Quinquaginta naubus impetuosus vectus.
 9 Aureis vero simulachris sculpta
 10 In summa nauium parte stabant Nereides Decæ,
 11 In puppibus, signum exercitus Achillei.

Antistrophe II.

- 1 Argiuorum vero istas paribus instructæ remis

2 Naues

- 2 Naues stabant prope.
 3 Quarum dux Mecistei
 4 Erat filius, quem educat pater Talaus, 245
 5 Et Capanei filius
 6 Sthenelus. Ex Attica vero ducens
 7 Sexaginta naues Thefei
 8 Filius, deinceps habebat stationem, Deam 250
 9 Palladem in equestribus
 10 Alatis curribus habens collocatam,
 11 Faustumque signum nautis.
Strophe III.
 1 Et exercitum Boeotorum, marinas
 2 Naues quinquaginta vidi, 255
 3 Ornatas signis.
 4 His autem Cadmus erat
 5 Aureum draconem tenens
 6 In nauium rostris.
 7 Leitus vero terrigena
 8 Dux erat naualis exercitus, 260
 9 Ex terra autem Phocensi venerat.
 10 Locris vero, i. Locrorum v. nomine, nauibus his numero
 11 Naues Oiliei filius, claram [pares ducens]
 12 Throniada urbem relinquens venerat.
Antistrophe III.
 1 Ex Mycenis vero Cyclopeis 265
 2 Filius Atrei mittebat nautas
 3 Centum nauium collectos.
 4 Et simul erat Adraftus
 5 Dux, ut amicus cum amico, 270
 6 Helena illius, quæ deseruerat domum,
 7 Barbararum gratia nuptiarum,
 8 Ut susciperet Græcia negotium.
 9 Ex Pylo autem Nestoris
 10 Gerenii vidi
 11 Puppis, in quibus signum taurinis pedibus effictum 275
 12 Erat videre, scil. accolarum Alpheum.
Eros III.
 1 Ænianorum autem duodecim classēs
 2 Nauium erant. quibus rex Guncus
 3 Imperabat. prope vero istos
 4 Ell-

- 2 Ναῖς, ἔστειλαν πύλας.
 3 Ὡς ὁ Μηκιστῆος στρατηλάτης
 4 Παῖς Ἰω, Τάλαιος ὁν τρέφει πατήρ. 245
 5 Καπανείως τε παῖς
 6 Σθένελος· Ἀττίδος δ' ἄγων
 7 Ἐξηκοντα νῆας ὁ Θεσπίας
 8 Παῖς, ἔξῃς ἐναυλόχῃ, θεῶν
 9 Παλλάδ' ἐν μινύχρῃς 250
 10 ἔχον περιβάσιν ἄρματα, θετὸν,
 11 Εὐσημὸν τε φάσμα ἰαυβάταις.
Στροφή γ'.
 1 Τῶν Βοιωτῶν δ' ὁπλισμῶ, ποικίλῃς
 2 Πεντήκοντα νῆας εἰδόμεν,
 3 Σημείοις δ' ὁπλισμῶν.
 4 Τοῖς δ' Κρόνου δ' ἔχον
 5 Χρυστοὶ δ' ἄρματα· ἔχον
 6 Ἀμφὶ νῶν κέρυμνα.
 7 Λήϊτος δ' ὁ γηγενής
 8 Ἄρχε ναὶς στρατῶ, 260
 9 Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονός.
 10 Λοκρῆς δ' οἰς δ' ἱλαῖς ἄγων
 11 Ναῦς Οἰλίου τέκος, κλυτὰν
 12 Θρόνιά δ' ἐκλιπὼν πόλιν.
Ἀντίστροφή γ'.
 1 Ἐκ Μυκηνῶν δ' ἐκὼν κυκλωπίας.
 2 Παῖς Ἀτρείως ἔπεμπε ναυβάτας
 3 Ναῶν ἑκατὸν ἡτροισμῶν.
 4 Σὺν δ' Ἀδράστῃ δ' ἔχον
 5 Τὰς, ὡς φίλος φίλῃ,
 6 Τὰς φονηρὰς μίλατρας. 270
 7 Βαρβαρῶν χάριν γάμων
 8 Πρωτῆν Ἑλλάς ὡς λάβοι.
 9 Ἐκ Πύλου δ' ἐκ Νέστορος
 10 Γερενίαν κατὰ δόμεν
 11 Πρύμνας σῆμα ζωοπόρου, 275
 12 Ὁρῶν πύργου Ἀλφείου.
Ἐπὶ δὲ γ'.
 1 Αἰνιάνων δ' ἀνδρῶν ἑκατόν
 2 Ναῶν ἦσαν ὧν αὐτὸς Γούνης
 3 Ἄρχε πῶν δ' ἐκ πύλας.

- 4 Ηλιδες δ' αὐτὰς εἶρες,
5 Οὐδ' ἐπὶ τοῖς ἀνόμενοις πᾶσι λείας.
6 Εὐρυτος δ' ἄνασσε τῶνδε.
7 Ἀσκήρετμον δ' Ἀρη-
8 πίφιον ἤρῃ. ὦν Μίγης
9 Ἄνασσε, Φυλῆος λόχου μὲν,
10 Τὰς Ἐχιδνας λιπὼν
11 Νήσους, ναυδάτωσ' ἀπὸ τῶν φόρων.
12 Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἐν τῷ φόρῳ,
13 Διξιὸν κέρως
14 Πρὸς τὴν λαὸν ξυνάγει.
15 Τῶν ἄσσαν ὁρμὴν παλάτῃσιν
16 Ἐχάτῃσι συμπάτεσκον
17 Διδέει δ' ἐπὶ τῷ φάτῃσι
18 Ναυσιν, ὡς αἴον. καὶ ναυδάτῃ
19 Εἰδομέναν λείαν,
20 Ὡς περ εἰσὶν ἄσσαν μὲν
21 Βαρβαρὺς βαρβάρως,
22 Νόστον δὲ δόσιον.
23 Ἐνθα δ' αἴον, εἰδομένην
24 Νάστον πόροισιν
25 Τὰ δὲ καὶ οἴκους κλύει, συκλήτη
26 Μνήμην τῷ ζομῷ τραπύμῃσι.

I AMBOI.

- πρὶ. Μενέλαε, πολὺς δαίμων, ἃ εἰς πολὺν χρόνον.
μν. Ἀπὸ λῆς, λίαν γε διαπύτῃσι πύτῃσι.
πρὶ. Καλὸν γὰρ μοι τῶνδε εἰς ἐξωλείδους.
μν. Κλαίεις αὖ, εἰ πᾶσι τοῖς ἀμὲν πᾶσι τοῖς ἀμὲν.
πρὶ. Οὐδ' ἔγωγε σὺ λῦσαι δέλτον, ἡ δὲ ἐγὼ φέρω.
μν. Οὐδ' ἐγὼ σὺ φέρειν δέλτον. Ἐκείνην καὶ ἐγὼ.
πρὶ. Ἀλλ' ὡς ἀμείβῃ τῶνδε, ἀφ' ἑξῆς δὲ τῶνδε ἐμοί.
μν. Οὐκ αὖ μετρίμην. Πρ. ἔθ' ἐγὼν ἀφ' ἑξῆς μου.
μν. Σκῆπτρῳ ταχὺ ἄρ' ὅτι καὶ θαυμάσιον καὶ ἄρ' ὅτι.
πρὶ. Αἶψα δὲ κλέεις, τοὶ δὲ σποτῶν ἐν τῇ σκῇ.
μν. Μίγης. καὶ ἄρ' ὅτι δὲ δόλος ὦν λίγης λόγους.
πρὶ. Ὡς δὲ σποτῶν, ἀδικοῦ μετὰ τοῖς δὲ ἐπὶ πύλῃσι.
Εξαρπάζεις δὲ τὴν καὶ ἐμὴν βίαν,
Αἰμαίνον, ἔθ' ἐν τῇ δέκῃ καὶ ἐμῇ δέκῃ.

Τροχάοι.

- πρὶ. Ἐγὼ, τίς δὲ τὴν ἐν πύλῃσι τῶνδε, καὶ λόγῳ ἀποστέλλει.

- 4 Elidis principes,
5 Quos Epeos vocabat omnis populus:
6 Eurytus autem imperabat his.
7 Albis vero remis instructum naualem exercitum
8 Taphium ducebat, quibus Meges
9 Præerat, Phylei filius,
10 Relictis Echidnis
11 Insulis, quæ nautis sunt inaccessæ.
12 Ajax autem alumnus Salaminis,
13 Dextrum cornu
14 Sinistro coniungebat.
15 Has propius habebat stationem remis
16 Extremis coniungens
17 Duodecim celerrimas
18 Naues, ut audiui, & nauticum
19 Populum vidi.
20 Cui si quis committat
21 Barbaricas naues,
22 Non auferet reditum, domum non redibit.
23 Hic autem audiui, & vidi
24 Naualem expeditionem, vel, agmen nauale.
25 Hæc audiens domi, conuocati
26 Memoriam seruo exercitus.

Senex.

- Menelæ, audes atrociora, quæ te non decet audere.
Men. Apage, nimis fidelis es dominis.
Sen. Honestum probum mihi exprobras.
Men. Plorabis, si facias, quæ te non decet facere.
Sen. Non oportet te aperire literas, quas ego fero.
Men. Neque oportet te ferre mala omnibus Græcis.
Sen. Frustra certas hæc, relinque vero mihi has literas.
Men. Non relinquam. Sen. Neque ego dimittam.
Men. Cito igitur eruentabo caput tuum scepro.
Sen. Sed gloriosum est mori pro dominis.
Men. Dimitte. existens enim seruus dicis longas orationes.
Sen. O domine, iniuria afficimur, tuas enim epistolas
Iste rapiens ex meis manibus vi,
Agamemnon, non vult uti iure.

Agamemnon.

[insolentia]

- Eia, quisnam tumultus est in foribus, quæ verborum

642 EVRIPIDIS IPHIG. IN AVL.

Sen. Mea, non huius oratio est porior dictu.

Aga. Tu vero Menelae, quare venisti cum isto in contentio-
nem, & ducis cum vi?

Men. Respice ad nos, vt hinc sumā initium orationis. 320

Aga. Num timens non aperiā palpebras, natus ex Atreo?

Men. Videsne hāc tabulam ministrā pessimarum literarum?

Aga. Video, & primum abiice hanc ex tuis manibus.

Men. Nō, priusquā ostēdero oib⁹ Græcis q̄ in ea sunt scripta.

Aga. An igitur scis q̄ nō decet te scire, relaxato sigillo? 325

Men. Scio, vt te dolore afficiam, apertis, cognitisque malis,
quæ tu clam patraſti. [mentis.]

Aga. Vbi vero has literas cepisti? ô dii, ô tuæ impudentiam

Men. Expectans tuam filiam, num Argis veniat ad exercitiū.

Aga. Quid vero te res meas obseruare oportet? nonne im-
pudentis hoc est?

Men. Quia volantas me vellicabat. tuus enim seruus non
sum. 330

Aga. Non sunt hæc atrocia? non sinar regere meam domum?

Men. Obliqua enim, variaq; sentis. alia quidem nunc, alia
vero olim, alia vero mox.

Aga. Es argutus. lingua arguta est odiosum malum.

Men. Inconflans vero animus est iniusta res, & non perspi-
cua amicis. 335

Volo autem te conuincere, tu vero ne præ ira

Auersare verum. Non valde laudo te ego.

Scis quando cupiebas præfici Græcis ad Illium,

Specie quidem non volens: voluntate vero cupiens,

Quam eras humilis, omnem dextram prehensans,

Et habens fores parentis cuiuslibet popularium, 340

Et dās alloquiū ordine omnib⁹, etiam si q̄ nō volebat,

„Moribus quærens imperium a vulgo redimere?

„Deinde postquam poritus es imperio, mutans mores,

„Amicis non amplius fuisti sicut ante amicis,

„Difficilis aditu, & rarus intra claustra? virum vero 345

„non decet

„Probum, res magnas gerentem, & imperio decoratum,

„mores mutare.

„Sed tunc maxime firmum esse amicis.

„Quando ipse fortunatus maxime potest eos iuuare.

Hæc igitur tibi primum obieci, vbi primum te iuueni

Post-
malum,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓ. Η ΕΝ ΑΥΛ.

643

351. Οὐ μὲν, ἀλλ' ὅ τ' ἐδὲ μῦθος, κυριώτερος λέγεται.

352. Σὺ δ' ἢ πῶς εἰς εἶεν ἀφίξει Μενέλαος, βίαι
τ' ἔχουσι;

353. Βλέψαντες ἡμεῖς, ἴν' ὄρεται τῶν λόγων ταύτων λαβῶν. 320

354. Μῶν τρεῖς εἰς αὐτὸν ἀνέστησαν βλάβει φερόντες. 325

355. Τὴν δ' ὁρῶν δὲ λήντην, κακίστην κακομύτην ἰσχυρότην;

356. Εἰσπορεύσθαι τῶν τῶν σὺν ἀπαλλὰξον χερῶν.

357. Οὐ, πρὶν αὖθις Δαναοῖς ἀπασι τὰς ἐρεσάμεναι.

358. Ἡ γὰρ οἶσ' ἂν μὴ σε κακοῦς εἰδέναι, σήμερον τ' αὖτις 325

359. Ὡς ἴσ' ἀλγυνά γ', ἀνοίξας αὐτὸν καὶ εἰρ-
ρῶσαι λατρεῖν.

360. Πῶς δ' ἐκλαύσειν; ὡς θεοί, σὺν ἀνελκύνται φρενός.

361. Πρὸς δὲ καὶ σὺν πᾶσι, ἂν π' Ἀργεὺς εἰσπράττει μ' ἀφίξει.

362. Τί δ' εἰς τὴν μὲν δαὶ φυλάσσειν; εἰς αὐτὴν αὖτις

363. τὸ δ' εἰς;

364. Ὅτι τὸ βέλτερόν μ' ἐκνίξει, σὺν δὲ δούλος εἶναι

365. ἔφην.

366. Οὐ γὰρ δινάει; τὴν ἐμὴν οἰκίαν οἶκον εἰς ἀστυν;

367. Πλάγια γὰρ φερόντες, τὴν μὲν αὖτις, τὴν δ' αὖτις

368. αὐτὴν.

369. Ἐκκλῆς μὲν αὖτις. Ποιῶν γὰρ ἄλλ' ἐπὶ φρονεῖν σφῆ.

370. Μὲν δ' ἢ γὰρ βίβλους ἀδύνατον κτήναι, καὶ σφῆς

371. φίλοις.

372. Βέλομαι δὲ σ' ἐξελίξαι, καὶ σὺ μὲν ἔργον ἔχου.

373. Ἀποτρεῖπον τὴν ἡμέραν, καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

374. Οἶδ', ὅτι ἐπὶ ἀδύνατον ἀρῶν Δαναοῖς αὖτις ἰλίσθαι.

375. Τὰ δὲ καὶ μὲν ἔχου, καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

376. Ὡς περὶ τὸν ἦν, ἀπὸ τῆς δὲ ἡμέρας ἀδύνατον κτήναι.

377. Καὶ ἡμέρας ἔχου, καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

378. Καὶ διδούς ἀδύνατον κτήναι, καὶ μὲν πρὸς τὴν αὖτις.

379. Τοῖς τὸ δὲ τῶν ζῴων σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

380. Καὶ τ' ἐπὶ κατὰ τὴν ἀδύνατον κτήναι, καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

381. Τοῖς φίλοις αὖτις ἔχου, καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

382. Δύσχερος, ἔχου, καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

383. Ἐχου, καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

384. Τὸν αὖτις, καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

385. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

386. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

387. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

388. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

389. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

390. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

391. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

392. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

393. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

394. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

395. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

396. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

397. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

398. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

399. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

400. Καὶ σφῆς ἀδύνατον κτήναι.

Oculos ad impudentiam deducere: sed modestior *videtur erga te*, [let pudore affici. 380]

» Vtputa qui sis frater meus. Homo enim turpis non so-
Dic mihi quare acerba spiras, habens cruentū oculum?
Quis te iniuria afficit? qua re indiges? coniugium bo-
num recuperare cupis?

Non possum equidem tibi præstare: quæ enim possi-
debās, illis male

» Præfuit, ea male gubernasti. An igitur ego penas da-
bo malorum tuorum, qui non peccaui?

An te mea ambitio mordet? An in complexibus 385
Formosam coniugem vis, ratione contempta,

» Et honestate, habere? hoīs mali mala sunt voluptates.
Quod vero ego non recte prius sentiens, sententiam
postea mutarim *visus recto consilio*, [ge,

» An ideo infansio? tu magis infans, q. amissa mala cōiu-
» Eā recipere vis. Deo tibi fortunam secūdā largiēte. 390

Iurauerunt Tyndareō iuramentum stulti, &
Nuptiarum cupidi proci, sed spes (vt arbitror) Dea

Effecit hoc magis, q. tu, aut tuū robur. [stultitia mētis

Quib. alsūptis bellū auspicare. cognosces aut (opinor)

Male pactū iusturandū, & simul p. vi extortū fuisse. 395

Ego vero non interficiam meos liberos. quod autem
est tibi commodum, id

Præter ius erit, vindicta scil. tua pessimæ coniugis.

Me vero conficient noctes, diesque lachrymis,
Si faciam iniqua, & iniusta in filios, quos genui.

Hæc tibi breuiter dicere volui, q. sunt & clara, & facilia.
» Quod si non vis sapere, ego mea recte curabo. [400

Chorus.

Hi dissimiles sunt prius dictis
» Sermonibus. probe autem monent parcere liberis.

Men. Heu heu, non igitur habeo miser amicos?
Aga. Si non vis perdere amicos. 405 [patre natus?

Men. Vbi vero ostēdes, q. sis meus frater ex eodem, quo ego?

Aga. Volo tecum sapere, sed non simul furere.

Men. Atq. oportet amicos cum amicis dolere communiter.

Aga. Accerere me recte factur? sed nō, me dolore affecturus.

Men. Annō tibi videtur in his laborādū esse cū Grecia? 410

Aga. Græcia vero a nescio quo lymphata Deo tecū infan-
tit. Men.

Βλέφαρ' αὖθις τῶν αὐτῶν ἀρχῶν. ἀλλὰ σὺ φρονέεις τοῦ
» ὧς ἀδελφὸν ἔντ'. Ἀντὶ γὰρ ἀρχῶν ἀδελφὸς εἶ 380

» Φιλῆι.
Εἰπέ μοι, τί δεινὰ φροῦς, αἰματηρὸν ὄμμα ἔχων;

Τίς ἀδικεῖ σὺ; τίς κλέψῃς; τίς ἐφέσῃ; τίς ἔρῃ;

Οὐκ ἔστιν, ἀλλ' οἱ παρὰ τὴν ὥν γὰρ ἐκλήσῃ,
» ἡρώς. εἴτ' ἐγὼ δὲ κλῶν δώσω κηκῶν, ὃ μὴ 385

» σφαλεῖς;
» Ἡ δ' αὖτις σὺ τὸ φιλόπρον τῶν ὄντων, ἀλλ' ἐν αἰσέλειαις 385

Εὐπρεπὴ γυναικὶ καὶ ἡρώς, τὸ λελοχισμένον παρθεῖς,

» Καὶ τὸ κηλὸν ἔχον; Πονηρὸν φάτορ ποδῶν κηκῶν.

Εἰ δ' ἐγὼ γνῶς ἀνδρῶν σὺν σὺ, μετὰ τῇ γῇ
» δ' ἐκλήσῃ.

» Μαῖνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅς τις δ' ἀπὸ λείας κηκῶν λείας,

» Ἀνάλωτος γέλῃς, θεὸς σοι τίμω τὴν διδόντος σὺ. 390

» Ὡς οὖν τὸ Τυδάρειον ὄρκον οἱ κηκῶν φρονέεις
Φιλόπρον μνηστῆρας. ἡ δ' ἐγὼ ἔλπις, οἶμαί μ' ἔσθ' 395

Εξίπλος ἐστὶν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ σὺ, καὶ τὸ σὺν δέσποτι.

Οὐς λαὸν σφάττειν γ'. οἶμαί μ' εἴσῃ μετὰ τῇ φρονέειν
» Τὸς κηκῶν παρὰ τὴν ὥν σὺν κηκῶν κηκῶν. 395

Τά μ' ἐστὶν σὺν δέσποτι γ' ὥν τέκνα, καὶ τὸ σὺν
» μὴ σὺ.

Πέρος δέ τις ἐστὶν, κηκῶν δ' ἐν δέσποτι μετὰ τῇ.
Εἰ μὴ σὺν τῇ σὺν κηκῶν, ἡ μὴ σὺν κηκῶν, 400

» Ἀνομα δ' ὄντων, καὶ σὺν κηκῶν μετὰ τῇ, ὡς ἐγὼ κηκῶν.

Ταῦτά σοι βραχέως λέλειπται, καὶ σὺν κηκῶν, καὶ σὺν κηκῶν.
» Εἰ μὴ βραχέως φρονέειν σὺ, τῇ μὴ γῇ σὺν κηκῶν. 400

I A M B O I.

» Οἱ δ' αὖτ' ἀφ' ὧν τῶν παρὰ τὴν κηκῶν μετὰ τῇ
» Μὴ σὺν κηκῶν σὺν κηκῶν, φρονέειν τέκνων. 405

» Αἱ, αἱ. φίλος ἀπ' ἀπὸ κηκῶν μετὰ τῇ.
» Εἰ τις φίλος μετὰ τῇ γῇ δέσποτι μετὰ τῇ. 405

» Δείξῃς ἢ ποῦ μοι παρὰ τὴν σὺν κηκῶν μετὰ τῇ γῇ δέσποτι μετὰ τῇ.

» Σὺν κηκῶν σὺν κηκῶν, ἀλλ' ἐστὶν σὺν κηκῶν μετὰ τῇ.

» Εἰ σὺν κηκῶν μετὰ τῇ γῇ δέσποτι μετὰ τῇ, καὶ σὺν κηκῶν μετὰ τῇ.

» Οὐκ ἀπὸ δέσποτι μετὰ τῇ γῇ δέσποτι μετὰ τῇ. 410

» Εἰ μὴ σὺν κηκῶν μετὰ τῇ γῇ δέσποτι μετὰ τῇ.

Σκήπτρον νυν αὐχέας, σὺν κηστῆρσι τοῖς αὐτοῖς.
Εὖ δ' ἐπ' αἰχμᾶς εἰμι μετὰ πύλαις.
Φίλος τ' ἐπ' αἰχμᾶς. Ἀγ. ὁ Πανυλλῶν αὐτῆς
Ἀγαμέμνον, ἥ κε παῖδά σοι τὴν σὺν αἰχμᾶς.
Ἦν Ἰφίγεια ἀνδράσι ποτ' ἐν δόμοις.
Μήτηρ δ' ὁμαρτεῖσθαι Κλυταιμνήστρας δέμας,
Καὶ πῶς Ορέστης, ὅστις προφθίης ἰδὼν,
Χρῆτον παλαῶν δαμάτωι ἐκδελθὼν.
Ἀχ' ὡς μακρὸν ἔτρεον. Εὐρυτοὶ πάρος
Κρῶν αὐτῶν ἄνδρ' ἔχοντες περὶ βῆλον,
Αὐτὰρ τε παῖδες γ' εἰς τὴν λαμῶναι χολῶν
Κατ' ἑμὲν αὐτῶν, ὡς βορρῆς γενομένης.
Εὖ δ' αὖτε παρὰ τοῖς πυρρακοῖς ἔχοντες
Ἦκα, πῶς περὶ τὸν σπῆντα παῖδα
Διῆξαι φησὶ παῖδα σὺν ἀφ' ἑμὲν.
Πᾶς δ' εἰς θεῶν ὁμιλῶν ἔρχεται δόμος.
Σὺν παῖδ' ὅπως ἰδόντων. Οἱ δ' αὖτε αἰχμᾶς
Εἰς πᾶσι κληθεῖς, καὶ ἀδελφοὶ βροτοῖς.
Λέγουσι δ' ὅτι, ὡς αἰχμᾶς πῶς, ἢ πῶς αἰχμᾶς.
Ἦ ποθεν ἔχον Ἰφίγεια Ἀγαμέμνον αὐτῆς,
Εὖ δ' αὖτε παῖδα; τὴν δ' αὖτε ἡγεῖται πῶς.
Ἀρτέμιδι αὖτε πῶς ἔχοντες τὴν νεανίδα
Αὐλίδος ἀνδρῶν, πῶς νιν ἔχοντες ποτ;
Ἀχ' εἰα, πῶς σὺ τῶν ἑξ ἄλλων κενῶν.
Σπεφνοῦσθε κρατῶν. Ἐσὺ Μενέλαος αὐτῆς,
Ἰφίγεια δ' ἔχοντες. καὶ ἡγεῖται πῶς.
Λωπὸς βοάων, καὶ ποδῶν ἔχοντες κτύπος.
Φῶς γὰρ τὸν δ' ἡγεῖται μακρῶν τῇ παρῆναι.
Επὶ τῇ. ἀλλὰ σὺ τῇ δαμάτωι ἔσσι.
Τὰ δ' αὖτε, ἔχοντες τῇ τυχῆς ἔσσι κληθεῖς.
Οἱ μὲν, πῶς δὲ τῶν αἰχμᾶς ἀρξομένη σέθεν.
Εἰς οἱ ἀνδρῶν ἔχοντες ἔσσι κληθεῖς.
Ἰππὸν δ' αἰχμᾶς, ὅστις τῶν σφισμάτων
Ποικίλ' ἔχοντες τῶν ἑμῶν σφισμάτων.
Ἦ δὲ τῶν αἰχμᾶς, ὡς ἔχοντες πῶς ἔσσι.
Καὶ γὰρ δαμάτωι βροτοῖς αὐτοῖς ἔχοντες.
Ἀνδρῶν τ' εἰπὶν. τῶν δ' ἔχοντες αὐτοῖς.
Ἀπὸ τῶν αὐτοῖς. αὐτοῖς τῶν γε βῆλον.
Τὸν δὲ μὲν ἔχοντες, τῶν δ' ἔχοντες δαμάτωι.
Εὖ δ' αὖτε αὐτοῖς, ἢ αὐτοῖς δαμάτωι.

Men. Tu gloriaris nunc regno, prodens tuum fratrem.
Ego vero ad alias artes me conferam,
Et ad alios amicos. Nun. O rex omnium Græcorum
Agamemnon, veni adducens tibi tuam filiam, 415
Quam Iphigeniam olim nominasti in ædibus.
Mater autem comitatur, tua coniux Clytæmnestra,
Et filius Orestes, vt delecteris conspectu horum:
Quia iā pridē procul abes a tuis ædibus peregrini degens.
Sed quia longum iter fecerunt ad Eurytum 420
Fontem, reficiunt foemineos pedes,
Et equæ ipsæ in gramen vero prætorum
Dimissim ipsas, vt gustent cibum.
Ego vero præcursor propter tuum apparatus
Venio: exercitus enim hoc audiuit. velox enim 425
Peruasit ipsum fama, venisse tuam filiam.
Omnis igitur exercitus cursu venit ad spectaculum,
Vt videant tuam filiam. Fortunati vero viri
Inter omnes homines sunt inclyti, & conspicui.
Dicunt aut, Estne aliquis hymenæus? aut quid agitur? 430
An desiderio affectus rex Agamemnon filie,
Curauit adduci eam? ab aliis hæc audires:
Dianæ inuitant adolescentulam
Reginæ Aulidis. quisnam eam ducet?
Sed eia omittamus hæc. tu vero primitias fer Dianæ
Coronate capita, & tu rex Menelaë, [domi, 435
Appara nuptias, & in domo
Sonet tibia, & sonitus sit pedum:
Venit enim hic dies felix puellæ.
Laudo: sed vade intra ædes. 440
Reliqua enim fauente fortuna prospere cedent.
Hei mihi, quid dicam miser? a te incipiam.
In quale vinculum fati incidimus?
Anteuertit me fortuna, vt technis 445
Meis longe sit astutior.
Ignobilitas vero quantum habet utilitatis?
Etenim licet illis facile lachrymari,
Et dicere tristia: nobilibus vero genere
Omnia ista negata sunt. gubernatorem enim vitæ
Habemus populum, & seruimus plebi. 450
Equidem vereor emittere lachrymas,
Rur

Rursus vero pudet me miserum non lachrymari.
In maximas calamitates delapsum.

Esto, quid dicam ad meam coniugem?

Quomodo excipia eā? quos oculos *in eam* coniciā? 455

Etenim me perdidit propter mala, quae mihi adsunt.

Cum venerit non vocata: iure autem secuta est.

Filiam, nuptias *omnes* celebratura, & charissimas res.

Datura, ubi nos inueniet perfidiosos.

Hanc vero miseram virginem, quid virginē *voco*? 460

Pluto, ut opinor, eam breui ducet.

Ut *eam* miseror. arbitror enim ipsam *mibi* supplicem

Opater occides me: tales nuptias [hæc dicturam.

Celebres ipse, & quisquis tibi charus est.

Orestes autem prope stans, clamabit 465

Non intellecta intelligibiliter adhuc enim est infans.

Heu heu, ut perdidit me, nuptias *cum Helena*

Celebrans Paris filius Priami, qui mihi fecit hæc.

Cho. Et ego misericordia commoueor, quemadmodum
debet mulierem peregrinam,

Propter calamitatem principum ingemiscere. 470

Men. Frater, da mihi ut tuam dextram contingam.

Aga. Do. tua est enim victoria, ego vero miser.

Men. Iuro Pelopem, qui pater mei patris.

Et tui vocabatur, & Atreum qui genuit illum,

Certe dicturum me tibi esse ex animo, aperte, 475

Et nihil artificiosum, sed ita ut sentio.

Ego cum viderem te ex oculis emittere lachrymas,

Miserus sum *mihi*, & ipse vicissim emisi lachrymas, pro-

Et discedo a priore sententia. [pter te,

Nō *volo* in te esse crudelis. vado. n. eo ubi tu nūces, 480

Et tibi suadeo, ne interficias filiam tuam,

„ Neque anteferas meam *utilitatem*: non enim iustus est

„ Te quidem gemere, me vero suauiter habere.

Et tuos quidem mori, meos vero aspicere *hæc* lucem. 485

Quid enim volo? an non egregias nuptias

Alias apparare possum, si nuptias desidero?

Sed perdens fratrem, quæ me minime oportebat *valere*,

Helenam accipiam, malum pro bono?

Stultus & iuuenilis eram prius: sed propius rem

Inspiciēs, vidi quale *malum* sit interficere liberos, 490

Τὸ μὴ διακρύψαι δὲ αὐτὴς αἰδομένη τέλειαι,

Εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφ' ἧς μὴ ὀ-

Εἶν, πὶ φήσω αὐτὴς διακρύβειν ἐμὴν;

Πῶς δὲ ζομένην; ποῖον ὄμμα συμβαλεῖς; 455

Καὶ γὰρ μὲ ἀπαλεῖς ἐπὶ κρυφίς, ἅ μιν πάσαι.

Ελθοῦσ' ἀκλήτους· εἰς ὅπως δὲ ἅ μιν ἱσπερ

Θυγατρὶ νυμφόβουλα, καὶ πὶ φιλοπύου.

Δώσουσ' ἢ ἡμῶς ὄντως ἀρήσῃ κρυφούς.

Τί μιν δὲ αὐτὴν λαίαναι παρθένοι, πὶ παρθένοι;

Ἀιδῆς νιν ὡς τοικεῖ νυμφόβουλα παρθεῖν.

Ὡς ὅτι ποῖον ὄμμα γὰρ νιν ἰκετεύουσι παθεῖν!

Ὡ πάτερ, δόκτε τίς μιν ποιεῖται γάμους

ἤ μιν αὐτὸς, καὶ ὡς ἔστι σοὶ φίλον.

Πατρὶν δὲ ὀρίσῃς ἐξ ὧν αὐτὸς ἀποδοῖται;

Ὁ σὺν πατρὶ σὺν πατρὶ, ἐπὶ γὰρ ἐπὶ νήπιος.

Αἰ, αἰ, πὸν Ἑλένης ὡς μὲ ἀπαλεῖται γάμους

ἤ μιν ὁ Πελοπιδῶν Πάρις, ὅς μιν ἔρασαν παθεῖν.

Καὶ γὰρ κατὰ κτήρ, ὡς γυναικὶ καὶ δέῃ

ξείνῳ

Ἵπὲρ τυράννων συμφορὰς καὶ λατύνειν.

470 Ἀδελφεῖ, δός μοι δεξιᾶς τ' σῆς διγλύν.

Δίδωμι. σὺν γὰρ τὸ κρυπτός, ἀδελφίς δὲ ἐγώ.

Πέλοπα καὶ θάμνι μὲ, ὅς περ τῆς τοῦ μὲ πατρὸς δέ,

Τὸ σὸς τ' ἐκλήθη, πὸν πύσῃ τ' Ἀσπίδα,

ἢ μὴν ἐρεῖν σοὶ δὲ καὶ καρδίᾳ σαφῶς, 475

Καὶ μὴ πύσῃς μηδὲν ἀλλ' ὅσον φρονῶ.

Εγὼ δ' ἀπ' ὅσων ἐκείνων ἐστὶν ἰδὼν διακρύβω,

Ὡς τῶν, καὶ αὐτὸς αὐτὰ φησὶ σοὶ πάλιν,

Καὶ πῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,

Ὅν τις πρὸς δεινὸς εἴμι δὲ ἀπὸ σοῦ νῦν.

480 Καὶ σοὶ πατρὶν μὴ δόκτε τίς μιν ποιεῖται;

Μὴ τ' ἀντελίσσῃς τε μὲν. ἢ γὰρ ἐνδοχόν,

„ Σὲ μὲν τὸν ἀλγύν, πύσῃ δὲ καὶ τὸν ἄλγυν,

Θησέην περὶ τῶν σὺν, τὸς δὲ ἐμῶν ὅσων φάσας.

Τὶ βέλομαι γὰρ, ἢ γάμους ἐξαίρετους

485 Ἀλλ' ἐξ αἰτίας αὐτῶν, εἰ γάμων ἱμερόμεναι;

Ἀλλ' ἀπολίσσας ἀδελφόν, ὃν μὲ ἡμῖς ἐχέω,

Ἐλένῃ ἐλαμνῇ, τὸ κακὸν αὐτῇ τὸ γάμος;

Ἀφρῶν, νῆος τ' ἡμῶν. πᾶσι δὲ ἀγαθῶν δὲ ἐξέσθην

Σχεπῶν, ἐπὶ ἰδὼν, οἷον ἡμῶν κτείνειν τέκνα.

490 Ἀλλ' ὅτι

Ἀλλ' ὅς μ' ἔλεος τῆς παλαιῶν κέρης
Εἰσηλθε, συγχεύειαν ἐννομήσω,
ἥ τῶν ἐμῶν κρητὶς ἡμεῶν
Μάκα. τί δ' ἑλπίης παρ' ἡμῶν τῇ σῇ μέτῳ
ἴτω φράσιν ἀφ' ἑλπίδος.
Σὺ δ' ὅμμε παύσαι δακρυοὺς τέρων τὸ σὸν
Ἀδελφεῖ, καὶ με παρ' ἡμῶν εἰς δακρυά.
Εἰ δὲ πικρὴς σῆς γέσφ' αὖτις μέτῳ,
Μή μοι μετῶ. σὶ νέμω τὸν μόνον μέτῳ.
Ἀλλ' εἰς μετ' ἑλπίδος ἡλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων,
Εἰκός πεποιθεῖ τὸν ὁμῶν πεφνηστέ.
Στέρων, μετέπειτα. Ἀνδρὸς ἡμεῶν τῆς ὁπποῖ
Τοιαῖδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις αἰεὶ.
Γενναῖα εἰλεξας, Τανταλῶν τε τῷ Διὶ
Πρίποντο. ἀπορῶντες ἡμεῖς τῶν σέθεν.
Αἰνῶ σε Μενέλαος, ὅτι παρ' ἡμῶν ἐμὴν
ἴπην κερὶς ὁρῶν τῆς λόγου, σὸν τ' ἀξίως.
Ταυρὸν γ' ἀδελφῶν πρὸς δὲ ἴρωται γένετα,
Πλὴν ἐξ ἡμῶν τε δακρυοῦν. ἀπὸ πύσσου
Τοιαῖδε συγχεύειαν ἀπ' ἡμῶν πικρῶν.
Ἀλλ' ἡμεῖς γ' εἰς ἀδελφῶν τῆς
Θυγατρὸς αἰματηρῶν ἐκπῆξαι φόνον.
Πῶς; τίς δ' αὖτε κερὶς σε τῶν γὰρ σὺν κέρειν;
Ἀπὸς Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματι.
Οὐκ, εἰ νιν εἰς Ἀργὸς γ' ἀπὸ σελῆς πάλιν.
Ἀλλ' οἶμι τῶν αὖ. ἀλλ' ἐκείν' ἔλθωμεν.
Τὸ ποῖον; ἡτοι χρῆ λῖαν παρ' ἡμῶν ὄχλον.
Καλχῆς ἐρεῖ μεντεύμεν Ἀργείων στρατῶν.
Οὐκ, ἐν τῇ γὰρ ἀπὸ σελῆς. τῶν δ' ὁμῶν.
Τὸ μὲν κερὶς πῶν ἀπὸ σελῆς, φιλόπρον κερὶς.
Καὶ δὲν γ' ἀπὸ σελῆς, ἀπὸ σελῆς πῶν.
Εκείν' δ' ἔλθωμεν, ὅ μ' εἰσέρχεται;
Ὅν μὴ σὺ φράζῃς, πῶς ἀπὸ σελῆς λόγων;
Τὸ Σισυφῶν ἀπὸ σελῆς πῶν τ' οἶδεν τῶν.
Οὐκ, ὅ μ' ὁδοῦς ὅ μ' εἰσέρχεται.
Ποικίλος αἰεὶ πέφυκε, τῶ γ' ὄχλου μέτῳ.
Φιλομῆδ' ἡμῶν ἐνέχεται, δεινὰ κερὶς.
Οὐκ οὐκ ἀπὸ σελῆς πῶν Ἀργείοις μέτῳ,
Λέγειν ἂν Καλχῆς γέσφ' ἔζηγῆται,
Καὶ μὲν ὡς ἐπὶ σελῆς. καὶ τῶν φόνον.

Præterea vero me miseratio infelicis puellæ
Subiit, cogitantem cognationem nostram,
Quæ propter meas nuptias mactanda
Est, quid enim rei est tuæ filiæ cum Helæna?
Eat exercitus dimissus ex Aulide.
Tu vero desiste oculos tuos irrigare lachrymis
Frater, & me prouocare ad lachrymas.
Quod si quæ oracula habes de tua filia,
Nihil ad me pertinent, tibi tribuo meam partem.
Sed veni in mutationem a crudeli sententia,
Æquum mihi accidit, fratrem eodem patre satum
Amans, mutatus sum. Boni viri mos est
Ille, semper optima sententia uti.
Generosa dixisti, & Tantalo filio Iouis
Digna: non dedecoras tuos maiores.
Laudo te Menelæe, quod præter meam opinionem
Recte hæc verba subiicisti, & vt te decet.
Discordia fit aliqua fratrum propter amorem,
Et cupiditatem familiæ: abominor
Talem cognationem acerbam mutuo.
Atqui peruenimus in necessarias calamitates,
Vt cruentam cædem exerceam in filiam meam.
Qui? quis vero coget te tuam filiam occidere?
Vniuersus conuentus copiarum Græcarum.
Non, si rursus ipsam Argos mittas.
Eatenus possim fallere, sed illa in re nō potero fallere.
Quid est illud? non oportet turbam nimis timere.
Calchas aperiet oracula exercitui Græcorum.
Non, si ante moriatur hoc autem facile est.
Totum genus vatum est gloriæ cupidū & malū.
Neque inutile neque vtile est.
Illud vero non times, quod mihi subit?
Quomodo possum suspicari eū sermonē, quem tu non
Genus Sisyphi nouit hæc omnia. [dicis?
Nihil est, in quo me & te lædere possit Vlysses:
Semper est varius apud populum.
Ipse est ambitiosus, quod est ingens malum.
Ergo puta nunc eum stantem in medio Græcorum
Dicturum esse oracula ea quæ enarrauit Calchas,
Et quod ego, p. miseram sacrificiū, & deinde recusem
Dia nae

Dianæ me facturum ita in suam sententiam pertrahēs
 Me & te interfectis Græcos puellam [exercitum,
 Mactare iubebit. quod si ad Argos fugero,
 Venientes, cum ipsis mœniis Cyclopiis
 Deuastabunt, & euerrent terram.
 Talia sunt mea mala. ò me miserum
 Ad quam angustiam a Diis in hac re nunc redigor?
 Vnum mihi caucto Menelæ, per exercitum
 Veniens, ut ne Clytæmnestra hæc
 Resciscat, priusquā Plutoni filiā meam acceptam im-
 Ut sim miser breuissimis lachrymis. [molauero. 540
 Vosque ò peregrinæ, silentium seruare.

E P O D I C A.

Strophe I.

- Ch. 1 Beati qui moderatæ Deæ,
 „ 2 Et cum castitate sunt participes
 „ 3 Lectorum Veneris,
 „ 4 Tranquillitate fruente.
 5 Infani enim sunt, qui agitantur Veneris cœstro, quum
 6 Cupido auricomus geminos
 7 Arcus intendit gratiarum, i. amoris gratiosi.
 8 Vnum quidem ad felicem vitam,
 9 Alterum vero ad confusionem vitæ.
 10 Deprecor hunc arcum a nostris
 11 Thalamis, ò pulcherrima Venus.
 „ 12 Sit vero mihi moderata quidem forma
 „ 13 Gratia, & sancti amores.
 14 Et sum participes moderatæ Veneris:
 15 Immoderatam vero reicio.

Antistrophe.

- „ 1 Diuersa sunt ingenia mortalium.
 „ 2 Dissimiles etiā sunt moribus, ille vero mos rectus est.
 „ 3 Bonum, & semper candidum ingenium,
 „ 4 Et educatio cum disciplina,
 „ 5 Multum confert ad virtutem.
 „ 6 Etenim verecundia coniuncta cum sapientia,
 „ 7 Et aliam quoque habet
 „ 8 Gratiam, ut scilicet mente perspicias
 „ 9 Quid conueniat, id quod gloriam affert,
 „ 10 Gloriam non senescentem in vita.

„ II Ma-

Ἀρτέμιδι θυοῦν, ὃς ξυαρπαίῃσιν ἀνδρῶν,
 Σὲ καὶ μὲν δόποτι νικῶντας Ἀργεῖους, κέρην
 Σφαξέμεν καὶ λείψανον. καὶ αὖτις ἄρῃας ἐκφύγῃ,
 Ἐλθόντες αὐτοῖς τε ἵκσιν κυκλωπείοις
 Ξυνορπάσουσι, καὶ κηρύσσοντες ἡμῶν.
 Τοιοῦτο τὸ μέγα πῆμα τ'. ὦ πόλις ἰγὺς,
 Ὄς ἡ πόλις καὶ αὖτις ἡμῶν τὸ νῦν πῶς ἔστι.
 Ἐν μὲν φυλάξον Μενέλαος, αὐτὸς ἀνδρῶν
 Ἐλθὼν ὅπως καὶ μὴ ἐλθὼν τι κέρηρα πῶς ἔστι
 Μάθῃ, πρὶν ὅτι παρ' ἐμὴν ἀφ' ὧν λαβὼν,
 Ὄς ἐκ' ἰλαχέσας δακρύοις πρὸς αὐτὸν κηρύσσει.
 Ὑμῖς περὶ σὺν καὶ ἔτινα φυλάσσειτε.

Ε Π Ω Δ Ι Κ Α.

Στροφή.

- Ch. 1 Μάκαρες, οἱ μετρίως θεοὶ,
 „ 2 Μὴ μετὰ τὸν σφαιροσυνῆκτον μετέχον
 „ 3 Λεπτῶν Ἀφροδίτης
 „ 4 Γαλακτοῦ καὶ χρυσοῦ μοι.
 5 Μαινομένων οἱ στῶν, ἀπὸ δὴ
 6 Διδυμῶν ἔρως χρυσοῦ καὶ
 7 Τῶν ἐπὶ τῇ πόλει χερσὶν.
 8 Τὸ μὲν ἐπ' ἀνδρῶν πέτῃς,
 9 Τὸ δ' ἐπὶ συγχρότ' βιοῖς.
 10 Ἀπέναντα γινώσκοντες
 11 Κούρην καὶ ἱερὰ θεῶν καὶ μὲν.
 „ 12 Εἴη δὲ μοι μετρίως ῥῆθ
 „ 13 Χάρις, πόσι δ' ὅσοι.
 14 Καὶ μετρίως ἡμῶν ἀφροδίτης,
 15 Ποικίλ' ὅποτι γέμεται.

Ἀντίστροφή.

- „ 1 Διὰ φροσύνης ἢ φύσεως βεβηλῶν,
 „ 2 Διὰ τοιοῦτο τὸ πῶς ἔστι, ὃ δ' ἔρως,
 „ 3 Ἐδὼν σφαιρὸς αἰεὶ.
 „ 4 Τροφὴν δ' αὖ καὶ παιδείαν ἰσχυρὰν,
 „ 5 Μίτρα φέροντες ὅτι δόξα.
 „ 6 Τὸ περὶ αἰδέσθαι σφαιρὸς.
 „ 7 Τὸ τ' ἐξ ἀλλότρου οὐσαν ἔχον
 „ 8 Χάρις, καὶ γινώσκοντες τὸ πῶς ἔστι,
 „ 9 Τὸ δὲ ἐν τῇ πόλει δόξαν φέροντες,
 „ 10 Κλέος ἀνθρώπων, βιοῖς.

„ II Mi-

- 11 Μέγα π θηροδύην δόρην,
 12 Γυναιξί μ' αὖ Κύνπριν
 13 Κρυπταίν. ἐν ἀνδράσι δ' αὖ
 14 Κόσμος ἐνδόν οὐ μινιοπληθής
 15 Μείζω πόλιν αὖξεί.

Επώδης.

- 1 Ἐμῶν δ' ὦ Πάρις, ἥ τε σύ γάρ
 2 Βαυγῶ δόρην αὖς ἐτρώφης
 3 Ἰδαίης παρὰ μύθοις,
 4 Βάρβαρον συρίζων φρυγίων
 5 Ἀνλῶν, Ολύμπου χαλάμοις
 6 Μιμήματι πλίκων.
 7 Εὐήλοισι ἃ τέφοντο βόεις.
 8 Ὅτε σε κρείσσις ἔμμεναι
 9 Ἄς ἔκλειπεν πέμπη,
 10 Ελίσφον δέσπον πύργου
 11 Δόμων, ὅς τ' ἔλιναι
 12 Ἐν αὐτοῖσι βλαφάροισιν
 13 Ἐρωτὶ δέδωκε.
 14 Ἐρωπὶ δ' αὖτος ἐπ' ὤφης.
 15 Ὅθεν ἔλεις ἔλεις Ἐκλειπὸν σὺν δόρτι,
 16 Ναυσί τ' ἄγχι,
 17 Ἐς Τροίαν πύργου.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Ch. 11 Ἰὼ, Ἰὼ, μεγάλας μεγάλων εὐδαιμονίας
 Τῶν τ' βασιλείας
 Ἰδὲ τ' Ἰφιγένειαν, αἰνέσσαν ἐμῶν.
 Τῶν Τυνδαρίων τε Κλυταμένηστραν,
 Ὡς ἐκ μεγάλων ἐδραστήων
 Ἐπὶ τ' οὐμῶν κέκρυται τύχης.
 Οἷοί γ' οἱ κρείσσεις, οἱ τ' ὀλοοφάροι,
 Τοῖς σὺν εὐδαιμονίᾳ τῶν θνητῶν.
 Στῆναι Χαλκίδος ἐκγοναί τριμυθίας,
 Τῶν βασιλείων δι' ἑαυτῶν ὄχρον
 Ἀπο, μὴ σφαλερώς ἐπὶ τῶν γαίαν,
 Ἀγανῶς ἃ χεῖρ' ἔχει καλὰ γυνάμνη.
 Μὴ περὶ σὺν νύκτι μοι μολὸν
 Τὸ κλέϊν τεκνον Ἀγαμέμνονος,
 Μὴ ἃ ἴδον, μὴ δ' ἐκπληθύνειν
 Τὰς Ἀργείους

- 11 Magnum quiddam est, venari virtutem,
 12 Mulieribus quidem in Venere sancta, &
 13 Occulta, viris vero contra
 14 Modestia interna, & multiplex
 15 In maius auget urbem.

Epodus.

- 1 Venisti o Paris, illinc, ubi tu
 2 Pastor educatus es candidos
 3 Apud Idæos vitulos,
 4 Canens barbaricos modos Phrygiarum
 5 Tibiarum, Olympi calamis
 6 Imitationem faciens. vel, Olympico ritu calamos con-
 7 Læti vero boues pascebantur [nectens.
 8 Quando te dearum iudicium expectavit;
 9 Quod te in Græciam misit
 10 Ante eburneas
 11 Domos, qui Helenæ
 12 In aduersos oculos
 13 Amorem iniecit.
 14 Amore vero tu ipse stupefactus es,
 15 Unde discordia, discordia Græciam cum hastis,
 16 Et nauibus ducit
 17 Ad Pergama Troiæ.

Chorus.

- 11 Io, io. Magnæ magnorū virorū sunt felicitates.
 Regis filiam
 Videte Iphigeniam, reginam meam,
 Et Clytæmnestram filiam Tyndarei,
 Quomodo ex magnis viris natæ sint,
 Et ad summam euectæ sint fortunam,
 Dii sunt potentes, & largiuntur opes
 Non felicibus mortalibus.
 Consistamus hic o Chalcidis filia alumna,
 Excipiamus reginam curru
 De suo descendente, ne lubricæ cadat in terram.
 Hilariter vero manibus, & comi mēte eā excipiamus,
 Ne consternetur recens ad nos veniens
 Inelyta filia Agamemnonis,
 Neque tumultum, neque terrorem
 Argivis

Hospitæ hospitibus præbecamus.

Clytemnestra.

Bonum augurium facimus hoc,

Tuamque comitatem, & verborum lætum omen:

Spem vero quandam habeo, quod ad felices nuptias

Adsum, adducens sponfam. Quamobrè e curribus 610

Efferte munera dotalia, quæ puellæ fero,

Et mittite diligenter in aulam.

Tu vero ô filia mea relinque equestres currus,

Ponens pedem tenerum & simul infirmum. 615

Vos vero iuuenilibus in vlnis

Excipite eam, & deducite de curru:

Et mihi det aliquis fulcrum manus,

Sedes currus ut relinquam commode.

Vos vero ancilla stante ante equina iuga.

(Est enim terribilis ferax equorum aspectus) 620

Et hunc puerum, Agamemnonis filium,

Orestem capite. est enim adhuc infans.

Dormis ô filii mi, victus equestri vectione?

Expergiscere feliciter ad nuptias sororis,

Præclari enim viri affinitatē, cū ipse honestus sis, 625

Accipies, *Dea* Nereidos diis par genus, *scilicet Achilles*

Assideas huc ordine ad meum pedem, ô filia,

Iuxta matrem, Iphigenia, beatam vero me

Istis hospitibus vicina stans ostende,

Et huc iam *veniens* tuum charū patrem saluta. 630

Iphi. O mater accurrens, (ne mihi succenses)

Applicabone pectus meum ad pectus patris?

Ely. O rex Agamemnon in primis mihi colende,

Venimus non immorigeræ tuis mandatis.

Iphi. Ego vero volo ô pater, me ad tuum pectus 635

Accurrens applicare post longum tempus:

Cupio enim tuo conspectu frui, ne irascaris.

Aga. Fructe igitur ô mea filia, semper enim patrem dilexisti

Præ liberis aliis, quos ego genui.

Iphi. O pater, intueor te lubens post longum tempus. 640

Aga. Et ego te, ex æquo utrisque convenit quod dicis.

Iphi. Salve, bene autem fecisti pater, quod me ad te adduci curasti.

Aga. Equidè ô mea filia, nescio quid vel affirmè, vel negem.

Iphi. Hei mihi, quā menò tranquille intueris, cū me libens 645

videris.

Aga.

Τῆναι ξείνους παρίζουμι.

ΙΑΜΒΟΙ.

κλυ. "Ορνιθὰ μὲν τὸν ἐλ' αἶσιον ποίεμι γὰρ,

Τὸ σὺν τε χρεῖται, καὶ λόγῳ δὲ φημί τιν.

Ελπίδα δὲ ἔχω πῖν, ὡς ἐπ' ἐδ' ἰδοῖσιν γάμοις

Πάροιμι νυμφαγωγῶς, ὡς ἀλλ' ὀρχήματα 650

Ἐξω παρὰ τὸν αἶφ' ἐρα φέρουσι κέρη.

Καὶ πύμπητες εἰς μέλας θρονὸς δὲ λαβὼν ἄνθρωποι.

Σὺ δ' ὅ τέκνον, μοι λέιπε πολικὸν ὄφελος

Ἀβρὼν πηγεῖα κώλον, ἔδενες δ' ἄμφο.

Ἵμεῖς δ' ἵκανοῖσιν ἀνθρώποις ἐπὶ,

Δι' ἐξωδὸν καὶ παρὰ τὸν αἶφ' ὀρχήματα,

Καὶ μοι χρεῖς ἵς ἐνδύτω σφίγ' ἄμφο.

Θάκους ἀπὸ τῆς ὡς αὐτὸς ἐκλήπῃ κελῶς.

Αἶ δ' ἐς τὸ πᾶσι δένει τὴν πολικὴν ζυγὴν.

Φοβερὸν γὰρ ἀπερσέμεν ὅμμε πολικόν. 655

Καὶ πᾶσι τὸν δὲ, τὸν Ἀγαμέμνονα γὰρ γένος,

Δι' ἐξωδὸν ὀρέσθην. ἐπὶ γὰρ ἐπὶ νηπιῶ.

Τέκνον, καὶ γένος πολικὸν δαίμεις ὀρχη.

Ἐξωδὸν ἀνθρώπων ἐπ' ὅμμεναι ὀρχη.

Ανδρὸς γὰρ ἀνθρώπων κῆδος, αὐτὸς ἐδ' ἰδοῖσιν, 660

Αἶ δ' ἐπὶ, τὸν νηπιὸς πύδος, ἰσθμὸν γένος.

Εξῆς καὶ γένος δαύτῃ μὲν ποδὸς, τέκνον,

Πρὸς μητέρ' Ἰφίγηναι, καὶ γένος δαύτῃ

Τῆναισι τῶν δὲ πᾶσι τῶν γαίῃ δαύτῃ,

Καὶ δαύτῃ δὴ πᾶσι τῶν γαίῃ δαύτῃ σὺν φίλον. 665

ιφι. "Ὡ μῆτερ, ὑποδραμῶν δαύτῃ, ὀρχη δαύτῃ δὴ μῆ,

Πρὸς γένος πᾶσι τῶν γαίῃ δαύτῃ δαύτῃ δαύτῃ

κλυ. "Ὡ σέβας μοι μέγιστον, Ἀγαμέμνονα ἀνδρῶ,

"Ημεῖς, ἐφ' ἐμῶς σὺν ἀπὸ τῶν γαίῃ δαύτῃ δαύτῃ

ιφι. Εἰ γὰρ βάλωμαι πᾶσι τῶν γαίῃ δαύτῃ δαύτῃ

Ἵποδραμῶν δαύτῃ, ὡς σβαλεῖν δαύτῃ δαύτῃ

Πᾶσι γὰρ ὅμμεν δαύτῃ. ὀρχη δαύτῃ δαύτῃ

αγα. Αἶ δ' ὅ τέκνον γένος, φιλοπᾶν δαύτῃ δαύτῃ δαύτῃ

Μάλιστα πᾶσι τῶν γαίῃ δαύτῃ δαύτῃ δαύτῃ

ιφι. "Ὡ πᾶσι, ἐστὶ δὲ σὺν ἀπὸ τῶν γαίῃ δαύτῃ δαύτῃ

αγα. Καὶ γὰρ πᾶσι τῶν γαίῃ δαύτῃ δαύτῃ δαύτῃ

ιφι. Χαῖρ. δαύτῃ δαύτῃ δαύτῃ δαύτῃ δαύτῃ δαύτῃ

αγα. Οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τέτο, καὶ μὴ φῶ, τέκνον.

ιφι. "Εἰ δαύτῃ δαύτῃ δαύτῃ δαύτῃ δαύτῃ δαύτῃ

Ττ 2

αγα.

αγα. Πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεὺς ἢ στρατηλάτῃ μέλει.
ιφι. Πρὸς ἱμῶν ἄρουρ νῦν, καὶ μὴ πὶ φρεσὶ πῶς τρέπον.
αγα. Ἀλλ' εἰ μὴ παρὰ σοὶ νῦν ἄπας, καὶ σὺν ἀλλοῖσι.
ιφι. Μίθεος νῦν ὀφρῦν, ὅμματα τ' ἐκ τῆς φιλόν.
αγα. Ἴδεν γὰρ γῆθ', ἔως γὰρ γῆθ' ὄρων, τέκνον.
ιφι. Καὶ πῶς λείδεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν;
αγα. Μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ πῖσος.

ιφι. Οὐκ οἶδ', ὅ, π φῆς σὺν οἶδαι, φίλιπτα' ἔμοι πάτερ.
αγα. Σκεπτετὶ λέρουσα, μὲλλον εἰς οἰκτὸν μὲν
ἀρχῆς.

ιφι. Αὐσὺντα μὲν γὰρ ἐρεδμῶ, εἰ σέ γ' ὀφραναῶ.

αγα. Παπῇ τὸ σιγᾶν ἐσθ' ἐν σέ δ' ἡνεῖσα.

ιφι. Μέν' ὦ πάτερ κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.

αγα. Θέλω γὰρ τὸ γέλῃ σέ, σὺν ἔχον ἀλγυμῶν.

ιφι. Ὅλοιτε λόγους, καὶ τίς Μινέλαος κακῆς.

αγα. Ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅθεν, ἀλλ' οἶδ' ὅθεν τ' ἐχθρῶν.

ιφι. Ὡς πολὺ ἀπηύδα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυρίσ.

αγα. Καὶ νῦν γὰρ ἐχθρῶν π, μὴ σέθεν στρατῶν.

ιφι. Πῆ τις Φρύγας λέρουσι πῆλ' ὅς, πάτερ;

αγα. Οὐ μὴ ποτ' οἰκῆν ὦ φίλ' ὁ Περίμενος Πάρις.

ιφι. Μακρὰν ἀπαίρεις ὦ πάτερ λιπὼν ἐμὲ;

αγα. Εἰς τῶν δ' ἰούρατε σὺ δ' ἡκός σ' αἰ πατρί.

ιφι. Φεῖ. εἰδ' ὅς, καλὸν μοι, σοὶ τ', ἀρχὴν σὺν πατρὶ.

αγα. Αἰτῆς τίς καὶ σοὶ πολὺς, ἵνα μνήσῃ πατρός.

ιφι. Σὺν μητρὶ πολὺς σ' ἡ μὲν πατρός, καὶ μητρός.

αγα. Μόνη μοι γὰρ τῶν δ' ἀπὸ πατρός, καὶ μητρός.

ιφι. Ἦπον μὲν ἐς ἄλλα δώματα οἰκίζεις, πάτερ;

αγα. Ἐὰ γὰρ τ' ἐχθρῶν τῶν δ' οἶδ' ὅθεν κακῆς.

ιφι. Σπύδ' ὅς, Φρυγῶν μοι, γῆρ' ὅς, δὴ πῆλ'.

αγα. Ὅσων μὲν ἴσταν ὡς πῆλ' ὅς, πῆλ' ὅς, πῆλ' ὅς.

ιφι. Ἀλλὰ ξὺν ἱερῶν γῆρ' ὅς, ὅς, ὅς, ὅς, ὅς, ὅς.

αγα. Εἰση σὺ, χερσὶν ὅς, ἐπὶ γῆρ' ὅς, πῆλ' ὅς.

ιφι. Σπύδ' ὅς, ἀμὲν βάρων ὅς, πάτερ γῆρ' ὅς.

αγα. Ζηλῶ σε μὲν ὅς, ἡ μὲν, τῶν δ' ὅς, πῆλ' ὅς.

ιφι. Χωρὶς δ' ἐμὲ λέρων ὅς, ὅς, ὅς, ὅς, ὅς, ὅς.

αγα. Πικρὰν φιλίαν δὴ σ' ὅς, δὴ ξίαν τ' ὅς, ὅς.

ιφι. Μίλας δ' ὅς, πατρός δ' ὅς, δὴ σ' ὅς, ὅς, ὅς.

αγα. Μίλας δ' ὅς, πατρός δ' ὅς, δὴ σ' ὅς, ὅς, ὅς.

ιφι. Μίλας δ' ὅς, πατρός δ' ὅς, δὴ σ' ὅς, ὅς, ὅς.

αγα. Μίλας δ' ὅς, πατρός δ' ὅς, δὴ σ' ὅς, ὅς, ὅς.

ιφι. Μίλας δ' ὅς, πατρός δ' ὅς, δὴ σ' ὅς, ὅς, ὅς.

αγα. Μίλας δ' ὅς, πατρός δ' ὅς, δὴ σ' ὅς, ὅς, ὅς.

ιφι. Μίλας δ' ὅς, πατρός δ' ὅς, δὴ σ' ὅς, ὅς, ὅς.

αγα. Μίλας δ' ὅς, πατρός δ' ὅς, δὴ σ' ὅς, ὅς, ὅς.

ιφι. Μίλας δ' ὅς, πατρός δ' ὅς, δὴ σ' ὅς, ὅς, ὅς.

αγα. Μίλας δ' ὅς, πατρός δ' ὅς, δὴ σ' ὅς, ὅς, ὅς.

ιφι. Μίλας δ' ὅς, πατρός δ' ὅς, δὴ σ' ὅς, ὅς, ὅς.

αγα. Μίλας δ' ὅς, πατρός δ' ὅς, δὴ σ' ὅς, ὅς, ὅς.

αγα. Multa regi & duci curanda sunt.

ιφι. Da te mihi nunc, nec ad alias curas conuertaris.

αγα. Atqui sum tecum totus, non alibi.

ιφι. Remitte nunc supercilium, oculosq; laetos exporrigere.

αγα. Ecce iam laetor, sed tantisper dum te video, filia.

ιφι. Et tamen lachrymas ex oculis tuis profundis?

αγα. Longa enim erit nobis sequens, & in posterum futura

absentia.

ιφι. Nescio mi charissime pater, nescio quid dicas.

αγα. Quod prudenter loqueris, eo magis me ad miserationem commoues.

ιφι. Dicemus igitur stulta, si modo te exhilarabo.

αγα. Papae non possum tacere: te vero laudo.

ιφι. Mane o pater domi cum tuis liberis.

αγα. Volo quidem, & cum non possim velle, doleo.

ιφι. Valeant hastae, & mala Menelai.

αγα. Prius alios perdet, quae me perdiderunt.

ιφι. Quā longū abfuisti tempus in Aulidis recessibus?

αγα. Prohibet me nunc etiā aliquid nō traicere exercitum.

ιφι. Pater, ubi dicunt Phrygas habitare?

αγα. Vbi vtiā nunquam habitasset Paris Priami filius.

ιφι. Procul nauigas o pater, deserens me?

αγα. Eodem, o mea filia, tu quoque venis cum patre.

ιφι. Oh. Vtiā esset honestum mihi, tibiq; me nauigationis comitem tecum ducere.

αγα. Quid postulas? & tibi erit nauigatio, vt sis memor patris.

ιφι. An cum matre nauigans, an sola proficiscar?

αγα. Sola, segregata a patre & matre.

ιφι. An igitur in alias aedes me collocabis pater?

αγα. Mitte haec, non enim oportet puellas haec scire.

ιφι. Pater propere, vt redeas ex Phrygibus, rebus illic recte curatis.

αγα. Oportet me prius hic quoddam sacrificium facere.

ιφι. Arg. cū sacerdotibus oportet deliberare hāc sacrā rem.

αγα. Tu scies: astabis enim prope lauacrum.

ιφι. O pater, faciemus chorū circa aram?

αγα. Duco te hoc esse beatiore, q̄ me, q̄ nihil horum intelli-

Sed in atrium eas, vt videant te puellae.

Dedisti mihi acerbum osculum & dextram,

Cum sis longo tempore absentia a patre.

Tr 3

O pe-

665

670

675

680

685

690

695

700

705

710

715

720

725

730

735

740

745

750

755

760

765

770

775

780

785

790

795

800

805

810

815

820

825

830

835

840

845

850

855

860

865

870

875

880

885

890

895

900

905

910

915

920

925

930

935

940

945

950

955

960

965

970

975

980

985

990

995

1000

- 7 Vbi audio Cassandram
8 Diffundere flauos crines,
9 Viridi corona lauri
10 Ornatam, quando Dei
11 Varia numina aspirant.
Antistrophe.
1 Stabunt autem in Pergamis, & arcibus
2 Troiæ, & circa muros
3 Troiani, cum Marsæreis scutis armatus,
4 Marinus, i. per mare uetus velocibus nauibus,
5 Remigatione appropinquabit
6 Ad Simoentis alucos,
7 Geminorum in celo [Helenam
8 Dioscurorum, Castoris, & Pollucis, Iouis filiorū, sororem
9 Referte volens a Priamo
10 In terram Græcorum, militaribus, trucidibusq;
11 Clypeis, & hastis Græcorum.
Epodus.
1 Pergamum vero, urbem Phrygum
2 Lapideas circum circa turres
3 Cingens Marte cruento,
4 A ceruicibus refecta cinium capita
5 Auellens in vrbe Troiæ,
6 Euertens funditus urbem,
7 Faciet puellas multum lachrymari,
8 Et coniungem Priami.
9 Helena vero Iouis
10 Filia multum plorans erit, i. multum lugebit,
11 Relicto marito.
12 Neque mihi,
13 Neq; meis liberorum liberis, i. nepotibus, posterisq;
14 Hæc spes vnquam veniat,
15 Qualem diuites Ly-
16 dæ, & vxores Phrygum
17 Statuent, ad telam collo-
18 quentes hæc inter sese:
19 Quis bene comptos capillos,
20 Propugnaculum lachrymosum audiens nostra
21 Patuæ pereuntis, ac enersæ, rescindet?
22 Propter te filiam cygni superbientis longo collo,

- 7 Τὰν Κασσάνδραν ἰὺ ἀκούω
8 ῥίπτεν ξανθοὺς πλοκάμους,
9 Χλωροκόμην στεφανίαν δαφνας
10 Κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεὸς
11 Παντόσι τοι πρὸς ὤσιν ἀνέλκηται.
Αντίστροφ.
1 Στάσονται δὲ ἐπὶ ἀρχαίων
2 Τροίας, ἀμφὶ τε πύλῃ
3 Τρώες, ὅταν χαλκωσὶν Ἀρης
4 Πόντος ὑπὸ ῥοισι πλάταις
5 Εἰρσίῃσι πλάξῃ
6 Σιμωνίοις ὀχυτοῖς,
7 Τὰν τῶν ἐν αἰθέρι δισσοῶν
8 Διοσκύρων ἑλίνων
9 Εὐκλειῶν καὶ κλέων ἑλίων
10 Εἰς γὰρ Ἑλλάδα, δουλοπνοίῃς
11 Αἰσίοι καὶ λόχοις Ἀχαιῶν.
Εὔποδος.
1 Πέρραμον δὲ, Φρυγῶν πόλιν,
2 Λαίνας περὶ πυργούς
3 Κυκλάδας Ἀρεὶ φοινίαν,
4 Λαμνητύρους κεφαλὰς.
5 Σπείους πόλιν καὶ Τροίας,
6 Πέρρας καὶ Τροίας πόλιν
7 Θησέως καὶ πολυκλαυτοῦς,
8 Δεμωρτῆ τε Περσέως.
9 Ἀδὲ Διδὸς Ἑλένα,
10 Κόρα, πολὺ κλαυτοῦ ἐσέτιται,
11 Πόσιν ἀσπλιποῦσαι.
12 Μήτ' ἐμοί,
13 Μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
14 Ἐλπίς ἀδὲ ποτ' ἔλθοι.
15 Οἷον αἰ πολὺ χροῖσι Λυ-
16 δαί καὶ Φρυγῶν ἄλγεσι
17 Στήσασιν παρ' ἑστέρας με-
18 θεῖσαι πρὸς ἀπὸ ἡλίας.
19 Τίς ἄρα με δὲ πλοκάμους κόμην
20 Ἐρυμὰ δακρυόεντ' ἀκούσας
21 Πάτερ ἰδοὺς ὑλοκόμας, ἀπολωλέας
22 Διὰ σε πῶς κύνες δολιχὴν ἔχοντες,

- 23 Εἰ δὴ φάπτεται τοῖς,
24 Ὡς ἔτι γὰρ Ἀχίλλ' ὄρνιθ' ἱπταμένη
25 Διὸς οὐτ' ἀλλὰ χερσὶν δέμας,
26 Εἴτ' ἐν δέλτοις πτερύσσῃ
27 Μῦθε τι περὶ ἐς ἀνθρώπους
28 Ἥνικεν περὶ κρητὸν ἄλλω.

I A M B O I.

- ἀχ. Πῶς τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδε, ὁ στρατάρχης;
Τίς αὖ φράσας παρὰ πύλων, τὸν Πηλεΐδης
Ζητοῦντι νῦν περὶ ἐν πύλαις Ἀχιλλεύου
Οὐκ ἐξίσου γὰρ ῥομφαίῳ Εὐρείπου πύλας.
Οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν οἵ περ ἄξυντες ῥάμνων,
Οἷοντες ἐρήμους ἐκλιπότες, ἐνθάδε
Θάσσουσ' ἐπ' ἀκτῶν, οἱ δ' ἔχοντες οὐκ ἴδμεν,
Ἀπιδέες, ἔτι δὲ δεινὸς ἐμπίμπληται ἔρως
Τῆς δὲ στρατίας Ἐκάδης γ', ὅτι αὐτὸς θεῶν.
Τῶν μὲν γὰρ οὐδὲν ἴσμεν, ἡμῶν δὲ λίσσῃ χρεῖν.
Ἀλλ' οὐδ' ὁ γὰρ ἔστιν, αὐτὸς ἴσμεν αὐτοῦ φράσας.
Γυνὴ γὰρ λιπὴν Φάρσαλον, ἡ δὲ Πηλεΐα,
Μένω πρὸς λιπὴν τῆς δὲ γ' Εὐρείπου πύλας,
Μυρμιδόνων ἔχον, οἱ μὲν αἰεὶ παρὰ σκῆπτρον
Λέγουσ', Ἀχιλλεύ, πρὸς ῥομφαίῳ ποῖον χερόν;
Ἐτ' ἐμμετρεῖται γὰρ ἡ παῖς Ἰλίου πύλον;
,, Δρῶ γ', εἰ πρὸς αὐτὴν, ἡ πύλ' οἶκός τε στρατὸν,
,, Τὰ τῶν Ἀχαιῶν μὴ ῥύον μετὰ μάχῃ.
κλυ. Ὡς πᾶσι θεῶν ἡγήτορας, ἐνδοξὸν λόγον
Τῶν σὺν ἀκρόασις, ἐξέβλετο παρὰ δώματι.
ἀχ. Ὡς πᾶσι θεῶν, τίς δὲ τίνα λόγος ποτὲ
Γυναικὶ, μὲν γὰρ ὁ δῶκεν ἡ κρητὸν ῥομφαίῳ;
κλυ. Οὐ γὰρ μὲν σ' ἡμῶν ἀγνοεῖν, ἔς με πύλας
Κατὰ δὲ δεινὸν, οἱ δ' ἐπὶ σέβας τὸ σφραγισμένον.
ἀχ. Τίς ἐστὶν; τίς δ' ἡλθες Δαναῶν εἰς σὺνδοχον;
κλυ. Γυνὴ παῖς ἀνδρῶν ἀσπίσιν πεφραγμένους;
κλυ. Ἀχίλλης μὲν εἰμι πᾶσι. Κλυταίμνην ἡ γὰρ δὲ μοι
,, Ονομα. πῶς δὲ μοι ἐν Ἀγαμέμνωνι αὐτῷ.
ἀχ. Καλῶς ἔλεξας ἐν βασιλῇ τῇ κρητῇ.
Αἰσθάνει δὲ μοι γυναικὶ συμπαρομένη λόγους.
κλυ. Δεινόν. τί φράζεις; δέξαι γ' ἐμὴν χερᾶ
Συνάψον, δέξαι μετὰ χερσὶν νυμφόσφι μόνων.
ἀχ. Τί φράζεις; ἐγὼ τοὶ δέξαι; αἰδοῦ μὲν αὖ

- 23 Si modo vera est fama,
24 Quod Leda rem habuerit cum volanti aue,
25 Iouis quando in cygnum permutatum est corpus:
26 Sive illa, quae sunt in tabulis Pieridum,
27 Fabulae haec ad homines
28 Tulerunt intempestive, & temere.

Achilles.

- Vbinam hic est dux Graecorum?
Quis ministrorum dicet, Pelei
Filium Achillem quarere cum in portis?
Non enim aequaliter manemus ad Euripi portas.
Nam alii quidem nostrum expertes nuptiarum,
Relictis ædibus desertis, hic
Sedent in littore: alii vero habentes vxores, sunt.
Sine liberis. tam vehemens amor incidit
Non sine diis, in Graeciam, huius expeditionis.
Quod igitur ius ad me pertinet, id oportet me dicere:
Alius vero cui opus est, ipse pro se dicat.
Relictis enim terra Pharsalo, & Pelco,
Moror ad status istos tenues Euripi,
Continens Myrmidones, qui mihi semper instantes,
Dicunt: Achilles, quid expectamus? q̄ lōgo tēpore
Adhuc oportet emetiri nauigationem ad Troiam?
,, Fac si quid es facturus, aut abduc exercitum domum,
,, Istas Atridarum non expectans cunctationes.
Cly. O fili Deæ Neveidis Achilles, intrus sermonem
Tuum audiens exiui ex ædibus.
Achi. O veneranda verecundia, quamnam video
Foeminam, forma tam decente præditam?
Cly. Non est mirum te nos non nouisse, quas ante non
Vidisti. laudo vero te quod colis verecundiam.
Ach. Quæ vero es? cur venisti ad exercitum Graecorum,
Mulier, ad viros munitos scutis?
Cly. Sum quidem filia Leda, Clytæmnestra vero mihi
Nomen, maritus vero est mihi rex Agamemnon.
Ach. Aptè dixisti breuiter opportuna,
Non decet autem me loqui cum mulieribus.
Cly. Hem, quid fugis? dextram manui meæ
Adiunge, felix principium desponsationis.
Ach. Quid ais? Ego ne tibi dexteram? veremur

670 EVRIPIDIS IPHIG. IN AVL.

- Agamemnonē, si tangamus q̄ me nō oportet tangere! 835
Cly. Maxime fas est, quoniam duces meam
Filiam, o fili Deæ marinæ *Thetidis* Nereidis.
Ach. Quas mihi nuptias tu dicis? equidē stupor me habet o
Nisi quid errans dicis nouum sermonem. [mulier,
Cly. Omnibus hoc insitum est naturā, vt vereātur amicos
Nouos quum vidēt, & nuptiarū mentionē faciētes. 840
Ach. Nunquam mulier ambiui tuam filiam,
Neque mihi venit nuncius ab Atridis de nuptiis.
Cly. Quid hoc tandem fuerit? tu iterum meum sermonem
Mirare, nam mihi mirus est tuus.
Ach. Conice, commune enim est utriq; hæc coniectare. 845
Nā fortassis non mentimur ambo verbis, quas facimus.
Cly. Male certe tecum agitur: nam concilio nuptias,
Quæ non sunt, vt videtur. Horum me pudet.
Ach. Fortasse illud sit aliquis mihi & tibi.
Sed ne cures ista, ferasque leuiter. 850
Cly. Vale: non enim rectis amplius te oculis intueor,
Cum sim mendax facta, & indigna mihi acciderint.
Ach. Et tibi hoc ipsum a me sit responsum, maritū vero tuum
Vado quæsiturus istis in ædibus.

Famulus.

- O hospes nepos Æaci, mane, quia te appello 855
Filium Deæ, & te filiam Leda. [cat.
Ach. Quis me vocat apertis portis? vt ore perturbato me vo-
Fam. Seruus. nō inoleſco hoc meo ministerio: non enim me
inoleſcere sinit Fortuna. [iuncta.
Ach. Cuius? nō enim meus: mea & Agamemnonis sunt se-
Fam. Harum ædium, ante quas sto, dante patre Tyndareo,
sum seruus. 860
Ach. Stamus, dic si quid vis, propter quæ me sistis.
Fam. An igitur soli vos duo statis hic ante ades ad istas fores?
Cly. Potes loqui tanq̄ solis. egredere vero ex ædibus regiis.
Fam. O Fortuna & mea prouidentia, serua eos, quos volo.
Ach. Hæc oratio in longū tempus producet. habet enim
aliquod pondus. 865
Cly. Per dextram te oro, ne cūſtare, si quid mihi vis dicere.
Fam. Scisne igitur, qualis sim, & quam tibi & tuis liberis
fuerim fidus?
Cly. Scio ego te veterem mearum ædium esse ministrum.

Min.

EΥΡΗΠΙΔΟΥ ΙΦΙ. Η ΕΝ ΑΥΛ.

671

- Αγαμέμνον', εἰ φάσιν ἄνδρες, ὅτι μὴ μοι θύμῃς.
κλυ. Θέμις μέγιστα, τίς ἐμὴν ἐπεὶ γαμῆς
Παῖδ', ὡς θεῶς ποτ' ἀντίπας νηρηίδος.
ἄχ. Ποῖος γάμος ἐφ' ἡμῶν; ἀφασία μ' ἔχ' ἡ γυνὴ.
Εἰ μὴ π' ἀπαρκοῦσθε, καὶ νεκροῖς λόγους.
κλυ. Πᾶσιν τόδ' ἐμπίφυκεν, αἰδέσθ' Ὀϊλῆος
Καὶ νῦν ὁρῶσι, καὶ γάμον μενεήμερος.
ἄχ. Οὐ πώποτ' ἐμνήστουσα παῖδά σὺν γυνὴ,
Οὐδ' ἐξ Αἰγείδων ἡλθ' ἐμοὶ λόγος γάμου.
κλυ. Τί δ' ἔτ' ἀνείης; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμῶν
Θάμους; ἐμοὶ γὰρ γυνὴ κατ' ἐστὶ, καὶ πατρὸς σῶδ'.
ἄχ. Εἰ καὶ ζῇ, κοινὸν ἐστὶν εἰσέλθαι παῖδά.
Ἀμφω γὰρ ἐφ' ὁδοῦ μετὰ τοῖς λόγοις ἴστας.
κλυ. Ἀλλ' ἡ πεπονηθεὶς ἀνὴρ, μνηστὴρ γάμου
Οὐκ ὀκνῶ, ὡς εἴθε σὺν, αἰδομένη παῖδά.
ἄχ. Ἴσως ἐμὲ βλάψῃ καὶ μὲν, καὶ σὲ τις.
Ἀλλ' ἀμείλιχα δὲς αὐτῶν, καὶ φάτω λῶς φέρε.
κλυ. Χαῖρ' ἔγ' ὁ γὰρ ὁρῶς ὁ μὲν σὺν ὅτ' εἰστροπῶν
Ψυδὴς ἡμετέρας, καὶ πατρὸς ἀνὰ ζῆτα.
ἄχ. Καὶ σὺ τοῖς ἐστὶν ἐξ ἐμῶν, ποτὶν ἢ σὺν
Σπείχω μὲν πύσων πῶνδ' ἀμείψων ἴστα.

Τετραχύοι.

- Περ.* Ὡς ἐν Αἰακῶν ἡρώων μετῶν, αἷς σὲ τοι λείω,
Τὸν θεῶς γάμωται παῖδά καὶ σὲ τίς Ἀχαιῶν κλέων,
ἄχ. Τίς οὐκ ἔλπει πύλας παρθέτας; ὡς περὶ ὅπως καλῶ.
Περ. Διόλος ἔχ' ἀβροῦ μετὰ τῶνδ', ἡ τύχη γὰρ με
σὺν ἔει.
ἄχ. Τί νος; ἐμῶν γὰρ ἔχ' ἡ γυνὴ σὺν καὶ γαμῆμοι οἱ.
Περ. Τῶνδ' ἐστὶν παρθέτων οἰκῶν, Τυνδαρεῶν δόντας
πατρὸς
ἄχ. Ἐπεὶ γὰρ φράζ' εἰ π' ἀνέχεται, ὅτι ἐπὶ γυνὴ οὐκ ἔχει.
Περ. Ἡ μὲν π' ἀνέχεται, δὲ τῶνδ' ἐφ' ἡμῶν πύλας.
κλυ. Ὡς μοι τοῖς λόγοις αὖ, ἔγω δ' ἔχ' ἐβασίλειαν δέμων.
Περ. Ὡς τῶνδ' ἀνέχεται αὖ, μὴ σῶσιν ἐς ἡμῶν ἔλπει.
ἄχ. Ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' αὖ ὡς γὰρ ἀνέχεται. ἔχ' ἔλπει
ἀνέχεται.
κλυ. Δεξιῶς ἐκαστὴ μὴ μίλ', εἰ π' ἀνέχεται λόγους.
Περ. Οἷσθα δὲ καὶ γ', ὅς τις ὦν, σὺν ἡμῶν πύλας εὐνους
ἔφην.
κλυ. Οἷσθα γὰρ ὅτι ἐγὼ πύλας ἀμείψων ἐμῶν καὶ τῶν.
Περ. Ὡς γὰρ.

Περ.

Ἰφί. Χ' ὅπ' δὴ με παῖς σὺς φέρων ἔλαδεν. - Αἰαμένων αὐτῆς
κλυ. Ἥλθης εἰς Ἀργεὺς μεθ' ἡμῶν, καὶ μὲς ἡδ' αἰετοῖτε. 870
Ἰφί. Ὡς δ' ἔχῃ. ὅσιν μὲν ἔστις εἰμὶ, σὺ δ' ἦσθ' οὐ
ποτὶ

κλυ. Εὐκταλὺ πῖν' ἡμῖν, ἔς πινας λίγας λόγους.

Ἰφί. Παῖδα σὺν πατρὶ ὅφ' ἔσθ' αὐτῶν μετὰ κτείνῃ.

κλυ. Πῶς; ἀπὶ πύσ' ὡς γεραιὸν μῦθον. ἔρ' οὐ

φρονεῖς.

Ἰφί. Φασγάνῳ λούκλῳ φονδύων τὴν τελευτῶν δέρνῃ. 875

κλυ. Ὡς τάλαν' ἐγὼ μεμνῶς ἄρα τυχερὰ πόσις;

Ἰφί. Ἀρπύρων, πάλιν εἰς σὺν πύδα.

- Ἰδὺτο δ' ἔφρονε.

κλυ. Εκπίνος λόγους; πῶς αὐτὸν οὐ πύγων ἀλατόρων;

Ἰφί. Θέσφαθ', ὡς γε φησὶ Κάλχας, ἵνα πορδύηται σφατὸς.

κλυ. Ποῦ; τάλαν' ἐγὼ. τάλαντα δ' ἡμῶν πύδα μετὰ

κτείνῃ.

Ἰφί. Δαρδάνῃ καὶ δώμῳ, Ἐλένῃ Μενέλιος ὅπως

λαβῇ.

κλυ. Εἰς ἄρ' ἰφίγονίαν Ἐλένης νότος δὴ πύδα μετὰ

Ἰφί. Πῶς; ἔχῃ. Ἀρτέμιδι θύσῃ πύδα σὺν μετὰ

πύδα.

κλυ. Ὅς γὰρ πῶς τὴν εἴχῃ τὴν αὐτῆς φασιν, ἡ μὲν ἐκ μῆσ'

ἐκ δὲ μῶν;

Ἰφί. Ἰν' ἀργαῖς χρεῖσιν Ἀχιλλεὶ πύδα νυμφό-

σσαν σὺν.

κλυ. Ὡς γὰρ περ, ἡ μὲν ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺν, ἡ μὲν περ σέθεν.

Ἰφί. Οἴκτ' αὖ πύδα σὺν δὴ εἴσῃ. δεῖν δ' ἔλ' Αἰαμένων

ἔτλη.

κλυ. Οἴχῃ μὲν τάλαντα δακρυρύνει, ὅμματα δ' ὀκνέει σέθεν

Ἰφί. Εἰ καὶ ἀλγὺν δὴ, τὸ τεκνὸν στερομένην δακρυρύνει.

κλυ. Σὺ δὲ τάλαν' ὡς γὰρ πύδα σὺν φησὶ εἰδέναι περ στερμένης;

Ἰφί. Δίλτον ἢ χρεῖσιν φέρων σὺν αὐτῆς τὰς εἰς γα-

ρεια μῶν.

κλυ. Οὐκ εἴω, ἡ ξυμπελάσων πύδα ἄρ' ἰφίγονίαν;

Ἰφί. Μηδ' οὐκ ἄρ' ἰφί. Φρονεῖν γὰρ ἔτυχε σὺν πόσις τὸ τ' αὐτῶν.

κλυ. Κατὰ πῶς φέρων γὰρ δίλτον σὺν μὲν διδῶς λαβεῖν;

Ἰφί. Μενέλιος αὖ φησὶ ἡμῶν, ὅς κεν ὦν τῶν δ' αἰετοῖ.

κλυ. Ὡς τεκνὸν Νηρῆος, ὃς πύδα Πηλῆος, κλυτὰς πύδας;

Ἰφί. Ἐκλυον εἴσῃ αὐτῶν σὺν, τὸ δ' ἔμην ἔφασκε φέρων.

κλυ. Παῖδα μὲν καὶ κτεροῖσι σὺν δὴ λαβεῖν;

γὰρ μὲν;

Fam. Seizme etiā qd olī me tue doris in partē accepit rex Aga-

Cly. Venisti Argos nobiscum, & meus semper fuisti. 870

Fam. Sic habet res: & tibi quidem sum beneuolus, minus

vero tuo marito.

Cly. Aperito nunc tandem nobis quod vis dicere.

Fam. Pater vult filiā tuam, quā genuit, sua manu occidere.

Cly. Quomodo? abominor ὁ senex, hunc sermonem: non

enim es compos mentis.

Fam. Cædens gladio candidam ceruicē miseræ puellæ. 875

Cly. O me miseram, an igitur maritus meus insanit?

Fam. Mentis compos is quidem es, sed non erga te, & tuam

filiam, hac enim in parte non sapit

Cly. Qua de causā? quis malus Genius illum instigat?

Fam. Oracula, ut inquit Calchas, ut exercitus proficiscatur.

Cly. Quo? me miseram, infelicem etiam illam, quam pa-

ter est interfectorus. 880

Fam. Dardani ad sedes, i. Troiam, ut Helenam uxorem Me-

nelai recipiat.

Cly. In Iphigeniæ igitur pncipiē reditus Helenæ erat fatalis?

Fam. Rem tenes omnem. Pater filiam tuam immolaturus

est Dianæ.

Cly. Nuptiæ vero quem prætextum habebant, qui me ex

ædibus adduxit?

Fam. Ut hilaris, & libens adduceres tuam filiam ut eam

Achilli datura nuptui. 885

Cly. O filia, venis ad necem & tu, & mater tua.

Fam. Misera vos ambæ patimini. & dira ausus est Agame-

mnon.

Cly. Perii misera, oculique non amplius retinent lachry-

Fam. Siquidem acerbum est lachrymanti orbatam liberis.

Cly. Sed tu ὁ senex, unde dicis te hæc scire, atq; audiuisse?

Fam. Ibam adferens literas tibi præter illas quæ ante erant

scriptæ. [ad necem?] 890

Cly. Vtrum prohibens, an cohortans adducere filiam

Fam. Ut non adduceres: tunc enim resipuerat tuus maritus.

Cly. Quomodo vero cū fetres literas, mihi nō tradebas eas?

Fam. Menelaus mihi eripuit, qui autor est horū malorū. 895

Cly. O fili Nereidis, ὁ fili Pelei, Achilles, audis hæc? [fero.

Ach. Audio te esse miserā: qd vero ad me attinet, nō leuiter

Cly. Interficiant filiā meam, circumuenientes nos ptectu nu-

ptiarū tuarū.

Vv

Act.

674 EVRIPIDIS IPHIG. IN AVL.

- Ach.* Et ego indignor marito tuo, neque ita leuiter sero.
Cly. Non verebor accidere ad genua tua. 900
Ego mortalis tibi nato ex dea. quid enim ego superbe
agere iam volo?
„ Pro quonam mihi magis laborandum, quam pro filia?
Quam obrem opē feras, o Dea fili, & meo infortunio.
Et ei, quæ est dicta tua vxor: frustra quidem, attamen
Coronans eam adduxi tanquam nupturam tibi, 905
Nunc vero ad mactationē adduco: tibi vero erit, p̄pho.
Si nō adiuueris eam. Et si n. ei nuptiis nō fueris iūct⁹.
Tamen nominatus es charus maritus miseræ puellæ.
Per mentum, per tuam dextram, perque matrem oro.
(Nā nomē tuū me p̄didit, cui te oportet opē ferre) 910
Non possum ad aliam aram cōfugere, quā tua genua.
Neq; amic⁹ vll⁹ mihi arridet, adest. Audis Agamēnon.
„ Crudele & audax consilium. veni autē, vt vides, mulier
„ Ad nauale exercitiū seditiosū, & ferocē ad mala p̄petiā.
„ Vtilē tamē, quum vult, si igitur tu ausus fueris me [da.
Manu porrecta p̄tegere. salui sum⁹. sin min⁹, periiimus.
Chorus.
Res est vehemens parere, & adfert ingens desiderium:
„ Communeque omnibus est, vt laborent pro liberis.
Ach. Anim⁹ meus excelsus attollitur vltcrius, i. *vehementer.* 920
Nouit enim & malis dolere,
Et moderate lætari secundis rebus.
Cho. Tales enim homines sunt prudentes,
Qui sciunt recte vitam regere consilio.
Ach. Est quidem vbi dulce sit, non nimium sapere: 925
Est etiam tempus, in quo vile sit esse sapientem,
Ego autem enutritus in adibus pientissimi viri
Chironis, didici habere simplices mores.
Et Atidis, si recte præerunt,
„ Parebimus: quando autem non recte, non parebimus.
Sed hic, & in Troia liberum animum 930
Præbens eum (quantū in me est) ornabo pugnando.
Te vero, o passā miseranda a charissimis,
Quæ quidem a viro iuueni prastari possunt. *faciē, &*
Tantam induens tui commiserationem, te protegam,
Et nunquam mactabitur a patre tua filia, 935
Quæ mea dicta est: non enim abuti ad suas fraudes
Con.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓ. Η ΕΝ ΑΥΛ.

675

- κλ.* Μίμφομαι καὶ γὰρ πόσῳ σὺ, καὶ ὅχι ἀπολῶς ἔτι φέρω.
κλ. Οὐκ ἐπαυδα δὴ σοὶ μὲν καὶ ἀποπείνῃ τὸ σὺν γένῳ, 900
Θνητὸς καὶ θεῶν γάρ τε. τί γὰρ ἐγὼ σε-
μυνομεν;
„ Ἐπὶ τίνος παρὰ δαίμονι μοι μέλλω, ἢ τέκνῳ πύργῳ;
Αλλ' αἰμῶν, ὡς θεὸς ποῦ, τῇ τ' ἐμῇ δὲ περὶ ἐξέ-
τῃ τε λιχθελῇ δάμναται σὴ μὲν τῶν μὲν, ἀλλ' ὁ μὲν
Σοὶ καὶ ἀπὸ τῆς ἐγὼ τὴν ἡγῶν, ὡς γὰρ μὲν ἐξέ-
Νῦν δ' ἐπὶ σφαγῆς κομίζω. σὺ δ' ἐνείδεις ἱεῖ, 905
Ὅς ἐς σὺν ἡμεῖς, εἰ γὰρ μὴ γάρ μιν ἐξέ-
Αλλ' ἐκλήθης γένῳ παλαιῶν παρθένης φίλῳ πόσι.
Πρὸς γυναικὸς, καὶ σὴς δεξιῶν, καὶ σὴς τε μητέρως,
Ὅσοι γὰρ τὸ σὺν μὲν ἀπὸ τῆς, ὡς αἰμῶν ἔστιν ἡγῶν. 910
Οὐκ ἐγὼ βῶμαι καὶ ἀποπείνῃ ἄλλῳ, ἢ τὸ σὺν γένῳ,
Οὐδὲ φίλος ἐδείξας γὰρ μοι. πῶς δ' Ἀγαμέμνωνος κλύεις
„ Ὡς, καὶ πᾶν πολὺ. ἀφ' ἡμῶν δ' ὡς ἀπὸ εἰσορῶς γυνῆ
„ Ναυλὴν ἐπ' αὐτῇ ἀνέστην, καὶ πῶς καὶ τοῖς ἡγεῖται,
„ Χρήσιμον δ' ἔστιν ἡγῶν. ὡς γὰρ τὸ μὲν σὺν μὲν
Χεῖρ ὑπὸ τῆς ἐγὼ, σὺν σὺν μὲν. εἰ γὰρ μὴ, ὡς σὺν μὲν.
I A M B O I.
κ. Δεινὸν τὸ πικρὸν, καὶ φέρει φίλῳ μὲν γὰρ,
„ Πᾶσιν τε καὶ ὅν, ὡς ὅτι καὶ ἡμῶν ἐκείνῳ.
κ. Ἵψ' ἡλόφρων μοι θυμὸς αἰρεται ἀποπείνῃ,
Ἐπιστῆται ὅτι τοῖς καὶ τοῖς τ' ἀγαθῶν,
Μετρίως τε γὰρ ἐγὼ τῶν ἐξ ὧν καὶ μὲν. 915
κ. Λιλοζιστοὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι εἰσὶ βροτῶν,
Ὅπως ἀπὸ τῆς τὸν βίον γνῶμης μένται.
κ. Ἐπὶ μὲν οὖν, ἵν' ἡδὺ, μὴ λῆαν φεγγεῖν,
Ἐπὶ δὲ καὶ ὡς πᾶν καὶ σὺν, γνῶμης ἐξέ-
Εγὼ δ' ἐν ἀνδρὶ ὡς ἐστὶν ἐστὶν καὶ φέρει,
Χεῖρ καὶ ὡς μὲν τὸς ἀπὸ τῆς ἀπολῶς ἐξέ-
Καὶ τῶς Ἀτρείδης, ὡς μὲν ἡγῶν καὶ ὡς.
Πειστέμειν. ὡς γὰρ μὴ καὶ ὡς, ὡς πειστέμειν. 920
Αλλ' ἐγὼ δ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐκ δὲ τῆς φέρει φέρει
Παρίων. Ἀρεὶ τῶν καὶ ἐμὲ καὶ σὺν δὲ.
Σὺ δ' ἐν, ὡς καὶ τῶν καὶ σὺν τῶν φίλων τῶν,
Ἀ δὲ καὶ ἀνδρὶ γάρ τε καὶ καὶ ὡς,
Τοσοῦτον οἶκτον καὶ σὺν τῶν καὶ σὺν τῶν,
Καὶ ποτὶ καὶ σὺν τῶν καὶ σὺν τῶν καὶ σὺν τῶν,
Ἐμὲ φησὶ καὶ σὺν τῶν καὶ σὺν τῶν καὶ σὺν τῶν. 925
VY 2

Εγὼ πῦρ ἐξ ὧν πόσιν τοῦ μὲν δέμας.
Τοῦτο μὲν γὰρ εἰς μὴ σὶδ' ἔχειν ἔργον
Τέμεν, φονεύσιν πῦρ δὲ σὺν. το δ' αἶπον,
Πόσις σὺς, ἀγνὸν δ' ἐκείν' ἐπὶ σὺν ἐμῶν,
Εἰ δ' ἐμ' ἀλείψῃ, διὰ τε τὰς ἐμῶν γαμῶν,
Ἡ δὲ νῦν τλῆσθαι, καὶ αὐτὴν παρ' ἐνθεῖν,
Θαυμάσιον δ' ὡς αὐτὴν ἡ πικρὸν ἔργον.
Εγὼ καὶ κίστες ἔχω ἄρ' Ἀργεῖαν αὐτὴν,
Εγὼ τὸ μὲν δὲν, Μενέλαος δ' ἐν αὐ-
δράσιν,
Ὡς ἔχει Πηλεΐας, ἀλλ' ἐλάττωσεν γαμῶν,
Εἰς τὴν φαντασίαν τὴν οἰκονομίαν πόσιν.
Μὰ τὸν δὲ νεῖκεν κυμαίνεται περὶ γαμῶν
Νηρία, φυτοῦργον ὁπότες, ἡ μὲν ἐλαίνατο,
Οὐχ ἄψεται σὺς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀνδρῶν.
Ὅσιν εἰς ἀκρὸν χιτῶν, ὡς ἐκαστος βαλεῖν πύλοισι.
Ἡ Σίπυλος ἔχει πόλιν ὅσ' ἐρμευ βαρβαρῶν,
Ὅτι περὶ νῆας οἱ στρατηλάται οὐδὲν,
Φθία δ' ἐμῶν ἐδάμνην κεκλήσεται
Πικρὸς δ' ὡς ἔχειν χιτῶν δ' ἐκαστος ἐπὶ αὐτῶν
Καλῶς ὁ μὲν πῦρ, πῦρ δ' ἐκαστος ἐπὶ αὐτῶν
Ὅς ἐλὶν, ἀλλ' ἔχει, πολλὰ δ' ἐπὶ αὐτῶν
Τυχεῖν, ὅταν δ' ἐμὴ τύχη, διοίχεται.
Ἡ τῶν γαμῶν τῶν ἐκαστος μὲν ἐλαίνατο
Θηρῶσι λείκτον τοῦ μὲν, εἰρηται τὸδε.
Ἀλλ' ὅταν ἐκαστος ὅσ' Ἀγαμέμνων ἀνδρῶν.
Χρῶν δ' ἐπὶ τὸν αὐτὴν ἀνδρῶν ὅσ' ἐμῶν πύλοισι.
Θηρῶσι πύλοισι, ἡ Κλυταιμνήστρα δ' ἐμῶν
Μάλισ' ἐπὶ τὸν αὐτὴν ἀνδρῶν ὅσ' ἐμῶν πύλοισι.
Ἐδάμνη τ' αὐτὴν ἔχειν, ἐπὶ τὸν αὐτὴν ἀνδρῶν
Εν τῶν δ' ἐκαστος ὅσ' ἐμῶν πύλοισι.
Τὸ ἔργον αὐτῶν, ὡς ἐμῶν πύλοισι.
Νῦν δ' ἐμῶν ἐκαστος ὅσ' ἐμῶν πύλοισι.
Εν δ' ἐμῶν πύλοισι, ὡς ἐμῶν πύλοισι.
Τὰ δ' ἐκαστος ὅσ' ἐμῶν πύλοισι.
Ελθὲν, φόνος κηλίσιν ἐκαστος ὅσ' ἐμῶν πύλοισι.
Εἰ πῦρ μὲν τῶν δ' ἐμῶν πύλοισι.
Ἀλλ' ὅσ' ἐμῶν πύλοισι, ὡς ἐμῶν πύλοισι.
Μέγας δ' ἐμῶν πύλοισι, ὡς ἐμῶν πύλοισι.
Ἐλὶς δ' ἐμῶν πύλοισι, ὡς ἐμῶν πύλοισι.

940

945

950

955

960

965

970

975

Concedam ego tuo marito meam personam.
Nomen enim meum, etiamsi non sustulit ferrum,
Interficiet tuam filiam: causa autem huius cadis est
Marit' tuus. Meū vero corpus nō ampli' est purū, 940
Si propter me, & propter meas nuptias pereat
Virgo, quæ atrocia, & non ferenda tulit,
Mins & indignis modis contumelia affecta:
Ego igitur Græcorum omnium vir essem pessimus,
Ego essem homo nullius precii (Menelaus vero in viro-
rum numero haberetur) 945
Non tanquam Peleo natus, sed ex malo genio,
Siquidē meum nomē cædē administraret tuo marito.
» Per educatum in humidis fluctibus
» Nereum, patrem Thetidis, quæ me peperit,
» Non tanget tuam filiam rex Agamemnon, 950
» Ne summa quidē manu, digitum ut admoueat eius pe-
» Aut Sipylus, vrbs erit finis Barbarorum, [plis.
» Vnde nascuntur multi præclari duces genere:
» Phthia vero nunquam vocabitur patria mea.
» Amaras autē molas falsas, & lotarū manuū aquas re-
» Calchas vates: quis enim vir est vates? [portabit 955
» Is qui pauca vera, multa vero falsa dicit,
» Si forte sic ceciderit: sin minus, perit.
» An propter eos qui collocant, sexcentæ puellæ
» Petunt meas nuptias: dictum sit hoc. 960
Sed rex Agamemnon affecit nos contumelia.
Oportebat enim ipsum a me petere nomen meum ad
Venationem filia. Clytæmnestra enim mihi,
Facillime persuasa fuisset, filiam ut elocaret marito.
Ac dedissem eam Græcis, si ad Ilium 965
In hoc, i. hac de causa, laborasset traiectus. nō reculasse-
Augere publicū bonū, eorū, quibuscū milito. [mus
Nunc vero nihil sum apud duces.
Facile enim est facere, aut non facere recte:
Ensis hic fortasse nouerit, quē, priusquā ad Troiā 970
Perueniamus, polluam sanguine maculisque cadis,
Si quis mihi tuam filiam volet eripere.
Sed sis quieta: ego tibi apparui Deus
Maximus. quāuis Deus nō sim: sed tamen ero fortassis.
Chor. O Achilles, dixisti quæ te digna sunt, 975
Vv 3 Et

Ἀνδρ' ἀντιθέσθην, ὥσθ' ἐμὶ σοὶ ποδῶπιον.
Εἰ γὰρ τὸ χεῖρόν ἐπίηται, ἢ πύργον χεῖρόν
Χωρεῖν. ἔχ' γὰρ τὸ αὐτὸ πλὴν σωτη-
ρίαν.
Καὶ γὰρ τ' ἀμείνων ὥσθ' φίλον γήσομαι,
Στρατὸς τ' ἀν' ἐμὲ μὴ ψαυτὸ μέ, εἰ τὰ πρῶτα γένοιτο.
Λιλογομένης πρῶτος αἰσθάνομαι, ἢ ὀδύνη.
Καλῶς ὅτ' ἐκείνηται, ὥσθ' ἡδονὴν φίλοις,
Σοὶ τ' ἐν γήσομαι καὶ ἐμὸς χεῖρας πῶς.
Ἦν δ' αὖτε μὴ πρῶτος αἰσθάνομαι, ἀν' ἐμὸν γέλω,
Πῶς δ' αὖτε ὡς ἡμῶν πρῶτος αἰσθάνομαι, ἢ ὀδύνη.
Ελθοῦσαν δ' εἰρήνην σὺν χεῖρας πῶς ἡμῶν.
Ἦμῶς οὐ φυλάκεις, ἢ χεῖρας, φυλάκισον,
Μὴ πρῶτος ἰδὴ πρῶτος αἰσθάνομαι, ἢ ὀδύνη.
Δαμάων δ' ἔχ' ἡμῶν, μὴ ὅτ' ἐμὸν γέλω,
Αἰσθάνομαι. ὡς ἡμῶν πρῶτος αἰσθάνομαι, ἢ ὀδύνη.
Καλῶς αἰσθάνομαι, ἐν γὰρ ἔμῳ γέλω.
Ἦν δ' αὖτε μὴ πρῶτος αἰσθάνομαι, ἀν' ἐμὸν γέλω,
Εἰ δ' αὖτε ὡς ἡμῶν πρῶτος αἰσθάνομαι, ἢ ὀδύνη.
Ελδοῦσαν χεῖρας, εἰ ὅτ' ἐμὸν γέλω, πῶς ἡμῶν.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφή.

- 1 Τίς ἄρ' ὑμῶν δὴ λῆξ' ἀνδρῶν,
2 Μελῶν τε φιλοχόρον καὶ χορῶν,
3 Συνελθόντων δ' ὑμῶν χαλκὸν ἔχουσιν
4 Ἐστῶν ἰατρῶν;
5 Ὅτ' ἀνὰ Πηλῖον αἰὲν ἡμῶν ποταμὸς
6 Πιερίδης ἐν δ' αὖτ' ἡμῶν
7 Χρυσόστομος δαλὸν ἔχουσιν
8 Ἐν γὰρ κρητῶν
9 Πηλῖος εἰς γὰρ ἡμῶν ἡλθον
10 Μελῶν δ' αὖτε ἡμῶν ἰατρῶν
11 Μελῶν, τὸν τ' Αἰακίδαν,
12 Κενταύρων ἐν γὰρ ἡμῶν κλείουσιν
13 Πηλῖος δ' αὖτε ἡμῶν ἡλθον
14 Ὅτ' ἀνὰ Πηλῖον αἰὲν ἡμῶν ποταμὸς
15 Αἰακίδης ἐν γὰρ ἡμῶν κλείουσιν
16 Χρυσόστομος δαλὸν ἔχουσιν
17 Ἐκ κρητῶν ἡμῶν ἡλθον

18 O

Quod si resisteris, tibi ad me veniendum est.
Si n. persuadetur id q. vis, non opus est meā operam
Proceedere. hoc ipsum enim salutem habet, i. filia sa-
lutem feret.
Et ego melior, i. melius affectus erga amicum ero.
Et exercitus non culpabit me, si res
Ratione magis quam viribus gesserō.
Et rebus bene perfectis, grata amicis,
Et tibi hæc erunt, vel sine mea opera.
Cly. Quam sapienter dixisti: faciendū igitur ut tibi videtur.
Quod si ista non perfecero, quæ ego volo,
Vbi te rursus videbimus? quo me miseram oportet
Ire, ut inueniam tuam manum auxiliatricem malis?
Ach. Nos te custodes, vbi opus erit, obseruabimus,
Ne quis te videat ire consternatam
Per exercitum Græcorum, ne paternam domum
Dedecores. Nam Tyndareus non dignus est,
Qui male audiat. Nam inter Græcos est magnus.
Cly. Hec ita sunt. præi. negotiis, sis dux tibi me feruire decet.
Si vero sunt dii, tu, cum sis iustus vir,
Bona consequeris: sin min⁹, quid opus est laborare? 1035
E P O D I C A.

Strophe.

- 1 Qualis erat Hymenæus, fistula cantatus Libyca,
2 Ereithara amante choreas,
3 Et tibiis, quum Musa calamis formatam
4 Ediderunt vocem?
5 Quando per Pelium montem pulchricomæ
6 Pierides in conuiuium deorum,
7 Vestigium aureorum sandaliorum
8 In terram incutientes, i. aureis calceis terram pulsantes,
9 Venerunt ad nuptias Pelei,
10 Suauiter canentes, Thetis resonantibus vo-
11 cibus, & Eacidem Peleum,
12 In montibus Centaurorum celebrantes,
13 In sylua Peliaca.
14 Dardanides vero, Iouis
15 Thalamorum deliciae charæ,
16 Nectar haussit aureis
17 Poculis, ex crateribus,

18 Ga.

- 18 Ganymedes Phrygius.
19 Prope vero candidam
20 Arenam saltantes
21 In orbem quinquaginta filiae
22 Nereis nuptias concelebrarunt.

Antistrophe.

- 1 Cum abiegnis vero telis, & gramineis coronis
2 Turba venit equestris
3 Centaurorum, ad conuiuium deorum,
4 Et craterem Bacchi.
5 Magna autem voce clamauerunt: O Nereia filia,
6 Filiae Thesalicae, magnum lumen,
7 Phoebeus vates, quique Musarum
8 Generationes nouit
9 Chiron nominauit *Achillem*,
10 Qui veniet in Troianum agrum hasta-
11 tis cum Myrmidonum
12 Militibus, Priami inclutam
13 Terram incensurus, ac donastaturus:
14 Circa corpus aureis
15 Armis a Vulcano factis
16 Armatus, induta, a Dea
17 Matre dona sibi data gestans,
18 Thetide quae ipsum peperit
19 Beatum. Tunc Di-
20 i nobilis
21 Nereidis nuptias celebrarunt
22 Primae, & Pelei Hymenaeum:

Epeus.

- 1 Te vero Iphigenta coronabunt in capite pulchricoma
2 Nexi florum coronis Graeci, marinis
3 Ceu laxeis ex antris profectam,
4 Montium intactam iuuenecam,
5 Humanum cruentantes guttur,
6 Non fistula, nec ad fistula sonum, nutritam, ne-
7 que ad cantum pastorum,
8 Sed apud matrem ornantem sponsam,
9 Inachidis, i. Argiuis parantem nuptias.
10 Vbi nunc pudoris,
11 Aut virtutis habet vim,

- 18 Ο φρύγιος Γανυμήδης.
19 Παρὰ δὲ λευκοφάνῃ
20 Ἀμυγδον εἰλίσσονται
21 Κυκλία πεντηκόντα κόραι
22 Νηρῆος, γάμους ἐκέρδουσιν.

Αντιτροφή.

- 1 Ἀνὰ δ' ἑλάνταισι, στεφανώδεις τε χλόας
2 Θάλασσε ἔμμελιν ἐπὶ οὐδὸν
3 Κεντάρων, ἐπὶ δ' αἵται πᾶν θένει,
4 Κροτήρεσσι τε Βάκχου.
5 Μίτρα δ' ἀνέκλασεν, ὡν νηὶ κόρη,
6 Παιδὸς αἰθιόσθενος, μέγα φῶς.
7 Μάντις δ' οὐδὲν, ὁ μὲν οὐκ
8 Τ' εἰδὼς ὅτι νῆα
9 Χείρων, ἐξωνόμειον,
10 Ὃς ἤξει χθόνα λοχί-
11 μι σὺν Μυρμιδόνων
12 Λασιγῶσι, Πελαγίῳ κλεινῷ
13 Γάμον ἐκ πυρώσων,
14 Πιελὸν σάμα πρὸς τῶν
15 Ὀπλων ἡ φαιστανίων
16 Κρονοβόρος, ἵδν' ἐν θείῃ
17 Ματρὶς δούριματ' ἔχου
18 Θέτιδος, αἶνιν ἔπασσε
19 Μνηστῆρον. τότε δ' αἶ-
20 μους ἔσσι πατρὶδος
21 Γάμον νηρηίδος ἔχουσιν
22 Πρώτῃ, Πηλείῃ δ' ὑμνέουσιν.

Επεὶ δὲ.

- 1 Σὺ δ' ἐπὶ κόραι στέφανοι καλλιόμοι
2 Πλόκαμον Ἀργεῖοι γ', αἰλῶν
3 Ὡς πεπλεγμένων ἀπ' αὐτῶν ἐλθοῦσαν,
4 Ὀρίων μὲν ἀκνήρατον,
5 Βροτῶν αἰμώσων τε λαμῶν,
6 Οὐ σύμφισσας φέουσιν, ἔ-
7 δ' ἐν βοῶν δὲ βυβλάων,
8 Παρὰ δὲ μητρίῳ νυμφονέμῳ
9 Ἰαχιδῶς γάμον.
10 Ποδὶ τὸν αἰδῶν,
11 Ἢ τὸν ἄνδρα δούκων ἔχου

- 12 Στένειν παύσωπον,
13 Ὅποτε τὸ μὲν ἀσπένδον ἔχῃ
14 Διῶαμιν, αἱ δ' ἄρ' ἐπὶ καὶ ἑσπέρῳ
13 Ὁναίσις ἀμειλίτῃ.
14 Αἰομίας ἢ νόμων κρατεῖ,
15 Καὶ κείνος ἀγὼν βροχθεῖς,
16 Μὴ ἴς θεῶν φθόνῳ ἔλθῃ.

ΙΑΜΒΟΙ.

- κλυ. Εξήλθον οἰκῶν παροσκοποῦν μὲν πόσιν,
Χρότιον δ' ὀπνῶν καὶ κλειοπότῃ τῆρας.
Εν δακρύοις ἴδ' ἡ πάλαινα πύξ ἐμῇ,
Παλαιὰ ἰεῖζα μετὰ βολαῖς ἐδνρμῶται,
Θάνατον ἀποῦσας, ὃν πατὴρ βυλῶνται.
Μνημεῖον δ' αἶψ' εἶχον πᾶσι τοῖς βεβηκόσι
Αἰετῶν ἀποῦσας, ὃς ἐπὶ τοῖς ἀνδρῶν τέκνοις
Αἰὲς πρὸς αὐτῶν ἀντίχ' ὀρεθίζονται.
κλυ. Ληδῆς γένεθλον, ἐν ἡλαδ' ὅ' ἔξω δέμων
Εὐρηχ', ἐν εἰπω παρθένα χυλὸς λόγους,
Ὅς σὺκ ἀποῦσας τῶν γαμῶν μὲν πρὸς ἐπὶ.
κλυ. Τί δ' ἐστίν, ὅς σὺ κείνης ἀντιλάζῃται;
κλυ. Ἐκπύρεται πῦρ δαίμων πατρὸς μέγας,
Ὅς χερνίβεις πέρισι καὶ ὑπερῷοι μὲν,
Προχύται τε βυλῶν πύρ καὶ πύρρον ἐν χερσίν,
Μόχοι τε καὶ γαμῶν αἱ θεῶν πύρρον χερσίν
Αἰετῶν, μετὰ αἰετῶν φουρμῶται.
κλυ. Τοῖς ὀνόμασι μὲν ὁ λόγος, τί δ' ἔργα σοῦ;
Ὅς οἱ δ' ὅπως χερσὶν ὀνομασίουσιν, αἱ λέγῃ.
Χοῖρ' ἢ ἄλλ' ὅπως ἐκτός, οἱ δ' αἰὲν πατρὸς
Πᾶσι τοῖς ἀνδρῶν, ὅς σὺ τοῖς ἀνδρῶν ἀγῶ
Λαοῦδ' Ὀρέστην, σὺν καὶ γένετον, τέκνον.
Ἰδοὺ πατρὸς ἡδὲ πατρὸς ἀσπένδον.
Τὰ δ' αἰὲν ἐν ἀσπένδον, καὶ μανθῆς φράσῃ.
κλυ. Τέκνον, τί κληθεῖς; ἔδδ' ἢ ἡδὲ ὅπως ὀρέσας.
Εἰς γῆν δ' ἐρείσας ὀρέσας, ἀσπένδον χερσὶν πύρρον.
κλυ. Φεῦ. Τίν' ἀνδρῶν οἰοῖται ἐμῶν ἀνδρῶν καὶ κληθεῖς;
ἢ Ἀπασὶν ἀσπένδοις χερσὶν πύρρον,
ἢ Κἄν ὑπὸ τοῖς καὶ μίσοις πύρρον.
κλυ. Τί δ' ἐστίν, ὅς σὺ πᾶσι τοῖς ἐν ἡμέτε,
Σύλῃσιν ἐμῶν, καὶ πατρὸς μὲν ὀνομασίουσιν;
κλυ. Εἰφ' ἀνδρῶν ὀνομασίουσιν, πᾶσι.

- 12 Ut possit aliquid, facies?
13 Quando impietas quidem habet magnam
14 Vim, virtus vero retro
15 A mortalibus negligitur,
16 Iniquitas vero vincit leges,
17 Quare commune periculum mortalibus impendet,
18 Ne qua Deorum invidia veniat, ac ipsos ira premat.

Chlyamnestra.

- Exiui ex ædibus, quærens maritum,
Qui diu abest, & reliquit ædes.
Et mea filia misera in lachrymis est,
Emittens multas mutationes gemituum,
Postquam audiuit de morte, quam pater molitur.
Feci autem mentionem propeccidentis
Agamemnonis huius, qui adversus liberos suos
Impia facere mox depræhendetur.
κλυ. O Ledæ proles Chlyamnestra, opportune te extra domū
Inuenio, ut dicam seorsum a virgine verba,
Quæ non decet audire nupturas.
κλυ. Quidnam id est, cuius opportunitas tibi iam incumbit?
κλυ. Mitte filiam cum patre ex ædibus,
Quia sacra aqua adest parata, [stralem,
Et molæ saltæ, ut ex manibus coniciantur in ignem lu-
Et iuvenæ, quas ante nuptias oportet mactari deæ
Dianæ, nigri sanguinis halitus, exundationes.
κλυ. Verbis quidem bene dicis, sed facta tua
Haud scio, quomodo oporteat me, si nominare velim,
Exi vero filia. Scis enim, quæ pater [laudare.
Molitur omnino: & sub peplis asser
Assumptum Orestem tuum fratrem, filia.
Ecce adest quæ obtemperat tibi:
Alia vero quæ ad ipsam, & me pertinent, ego dicam.
κλυ. Filia, quid fies? non hilariter me spectas?
κλυ. Sed oculis in terram defixis, eos peplis obiectis velas.
κλυ. Heu. Quodnam meorum malorum sumam exordium?
κλυ. Omnibus enim licet uti primis, 1125
κλυ. Et postremis, & mediis ubiq; in omnibus rebus dicendis.
κλυ. Quid est? quam mihi omnes in vnum conuenitis,
Habentes perturbationem animi, & cōturbationem vultus?
κλυ. Dic mihi marite ingenue, quæ te interrogabo.

κλυ.

616 EVRIPIDIS IPHIG. IN AVL.

Aga. Nihil opus est hortatu interrogari volo. 1130
Cly. Visne interficere meam tuamque filiam? [*cauti.*]
Aga. Hem. Dixisti misera, suspicarisq; q̄ te nō oportet suspicari.
Cly. Illud vero primum mihi responde rursus.
Aga. Si tu interrogaueris cōueniētia, cōuenientia audies.
Cly. Non interrogo alia, & tu ne mihi alia dicas. 1135
Aga. O fortunam venerandam, o fatum & genium meum.
Cly. Et meum, & huius, vnus est trium infeliciū.
Aga. Qua in relāsa es? *Cly.* Hoc ex me quaris?
„Hoc tuum consilium nullam habet prudentiam.
Aga. Perii, mea arcana sunt prodita. 1140
Cly. Noui omnia, & audiui quae tu mihi facturus es.
„Ipsū vero tuum silentium est signū tui confidentis,
„Et tui crebri gemitus ne labores dicendo.
Aga. En tacco. Oportet enim me impudentiam
Falsa dicentem adiungere calamitati. 1145
Cly. Audi nūc Aperiam enim tibi mea mentis cogitationes,
Et nō amplius vtemur aenigmatibus a pposito alienis.
Primum quidem vt hoc primo loco tibi exprobre,
Duxisti me inuictam, & rapuisti vi,
Occiso priore marito Tantalo, 1150
Infantēq; meū solo illisisti tua vibratione, [*ἐκείνη*]
Auulsum violentē a meis vberibus,
Et filii Iouis, meique fratres,
Equis conspicui, tibi bellum intulerunt.
Sed Tyndareus pater senex te liberauit. 1155
Factū supplicem, & habuisti rursus meū connubium.
Vbi reconciliata tibi, erga te & domum,
Ipse testis eris, quod fuerim inculpabilis vxor,
Et in rebus venereis casta, & tuam
Rem familiārem augens, vt siue intrares, 1160
„Gauderes, & siue foras prodires, beatus esses.
„Rara autem est venatio viro, vt talem consequatur
Vxorem: sed non est rarum habere malam vxorem.
Et prae ter tres filias peperit tibi filium
Hūc, ex quibus vna tu me miserabiliter priuabis. 1165
Et si q̄s interrogarit te, ob q̄ causam interficies ipsam,
Dic, quidnam dices? an me tuo nomine loqui oportet?
Vt Menelaus Helenā recipiat. pelarū certe facinus erit,
Malus

EΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓ. Η ΕΝ ΑΥΛ.

687

αγα. Οὐδὲν κελύσμενος δειτ' ἔρω, ἱερῶς δὲ θέλω
κλυ. Τὴν παῖδα τὴν σὺν τῷ τ' ἐμῷ μελέδῃς κτενεῖν;
αγα. Ἐὰν τλημὴν ἔλθῃς. ὑπονοεῖς δ' ἂν μὴ σε χρεῖ.
κλυ. Κακὸν μοι παρ' αὐτῷ δόλομαι πάλιν.
αγα. Σὺ δ' ἂν ἔρωτ' ἄλλ' ἢ τὸν ἐμῷ, εἴ ποτε κλύεις.
κλυ. Οὐκ ἄλλ' ἱερῶς, ἔσθ' ἂν μὴ λίσσ' ἀλλὰ μοι
αγα. Ὡς ποτὶ νῦν τύχη καὶ μοῖρα, & δαίμων ἔμῃς.
κλυ. Καί μοι τε, & τῇς δ', εἰς τῶν δυνάμεων.
αγα. Τί ν' ἡδίκησας; *Κλυ.* Τέτ' ἐμῷ πύθῃ πάρος
„Οὐδὲν οὐδ' αὐτὸς τοῦτο ἔχον ἐπύχον
αγα. Απώλωμαι δὲ παρ' αὐτῷ τὴν κρυπτήν μου. 1140
κλυ. Πᾶντ' οἶδα, & πεπυσμένον, ἂν σὺ μελέδῃς με δρᾶν.
„Αὐτὸ δ' ἐπὶ σὺν, ὁμολογῶντος ἐπὶ σὺν,
„Καὶ τὸ σενάριον πολεῖ, μὴ κτενεῖς λέων.
αγα. Ἰδοὺ σιωπῶ. τὸ δὲ ἀνείχων τὸν με δειτ'
Ψυδὲν λέγωντα παρ' αὐτῷ τῇ συμφορᾷ. 1145
κλυ. Ἀκούει δὲ νῦν. ἀνὰ κλυτὴν γῆν λόγους,
Κοιτῇ περὶ παρ' αὐτῷ χρεώμενος ἀνείχωνται.
Πρώτων μὲν, ἵνα σὺ παρ' αὐτῷ τέτ' ὀνειδίσῃ,
„Εγὼ μὲν ἀκούσας με, καὶ λαβὼς βίβη,
Τὸν παρ' αὐτῷ ἀνδρῶν Τυνδαρέου καὶ κτενεῖν,
Βρέφους τε τῶν δ' ἐμῷ παρ' αὐτῷ πάλιν,
Μακρῶν βιβαίως τῶν ἐμῶν δόλοισι.
Καὶ τῷ Διὶ σε παῖδ' ἐμῷ τε σενάριον,
„Ἴπποισι μαρμαίροντ' ἐπὶ σενάριον.
Πατρὸς δ' ἐπὶ σενάριον Τυνδαρέου σ' ἐρῶσαι τε, 1155
Ἰκίτῃν γῆν ὀνείρον, πᾶσι δ' ἐλπίς αὐτῷ λέγει.
Οὐ σὺ καὶ κακὰ χρεώμενος, αὐτὸς δὲ δόλους,
Συμμεμνημένης ὡς ἀμείβῃς τῷ γυναικί,
Εἰς τ' Ἀφροδίτῃν παρ' αὐτῷ νοσοῦν. ἢ τὸ σεν
Μελέδῃν αὐτῷ σ' ὡς ἐπὶ εἰσόντι πε 1160
Χαίρειν, θύρα δ' ἐπὶ εἰσόντι δὲ δαίμονι.
„Σπένδιον δ' ἐπὶ σενάριον, τοιαύτῃ λαβὼν
„Δαίμονι φλαύρον δ' ἐπὶ σενάριον γυναικί ἐχθρῷ.
Τί ποτε δ' ἐπὶ σενάριον παρ' αὐτῷ πᾶσι
Τὸν δ' ὡς μελὸς σὺ τλημὴν με δόλοισι.
Καὶ τίς σ' ἐρῶσαι, τίς σ' ἐρῶσαι κτενεῖς,
Λέγον, τί φησὶς ἢ με χρεώμενος πᾶσι;
Ἐλένῃ Μενέλαος ἵνα λαβὼν. καὶ σὺ γὰρ

Κακῆς

Cho. Obtempera: nam honestum est consuare liberos.
„ Agamemnon: nemo mortaliū cōtra hęc dixerit. 1210
Iphi. O pater, si Orphei facundiam haberem,
Vt possē incātando p̄uadere lapides vt me sequerent.
Et demulcere verbis, quos vellem,
Huc venissem, hęc rāde iā t̄sa fuisse. nūc vero q̄ solū sa-
Lachrymas p̄bebo: hęc n. possum? [piet̄r facere possum
Applico vero tuis genibus, tanq̄ ramū supplicantium
Meum corpus, quod ista peperit tibi,
„ Ne me interficias immaturā. iucūdū n̄ est hęc lucem
„ Aspicere neq; me cogas videre ea, quæ sunt sub terra.
Prima ego te patrem appellauī, & tu me filiam. 1220
Prima etiam admouens corpus meum tuis genibus,
Gratas voluptates dedi, & recepi vicissim.
Ista vero erat tua oratio, o filia, te ne
Videbo in ædibus beati viri
Viuentem & florentem, vt me dignum est? 1225
Mea vero vicissim oratio hęc erat, pendentis a tuis
Genis, quas nunc manibus contrecto.
Quid vero ego te senem num excipiam
Pater grato hospitio mearum ædium,
Reddens tibi gratiam laboriosæ nutritionis? 1230
Horum enim sermonum memoriam adhuc seruo.
Tu vero oblitus es, & me occidere vis.
Ne per Pelopem, & patrem Atreum,
Et per matrem, quæ me prius pariens.
Nunc capit secundos hos dolores partus, me me cadens.
Quid mihi rei est cum nuptiis Alexandri
Et Helenæ: vnde pater venit ad meam necem?
Respice me, largire mihi tuum aspectum, & osculum,
Vt, si mihi moriendum sit, habeam hoc saltem tui
Monumentum, si non parueris meis verbis. 1240
Frat̄r exiguus tu quidem auxiliator es amicis:
Tamen cum lachrymis parui sis supplex,
„ Ne occidat tuam sororem. Sensus enim quidam
„ Malorum inest etiam in infantibus.
Ecce o pater, tacens iste supplicat tibi. 1245
Quare mei rationem habe, & meam miserare vitam.
Næ, nos duo chari rogamus te per tuas genas.
Alter quidē infans adhuc est, altera vero gr̄ adiuſcula.

121. Πῆθ' ὁ γὰρ τοῖς τέκνοις σὺς αἰζῶν, καλὸν.
„ Ἀγάμεμνον. ὑδὲ ἰς αὐτῶν: τί δ' αὖτε ποιεῖ βροτῶν, 1210
122. Εἰ μὲν τοι Ὀρφεὺς εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον
Πείθειν ἱπποδουστ' ὥς δ' ὁμορρεῖν μοι πέπτας,
Κηλῆν τε τοῖς λόγοισιν ὥς ἐκ κλοῦμαι.
Εὐχόμεν' αὖ ἦλθον· νυνὶ δ' ἄγε, ἱμερὸς σιφῆος
Δάκρυα παρίξω. ἔσται γὰρ δὴ καὶ μετὰ.
1215 Ἰκατιθεῖω δ' ἡρώσιν ἐξ ἀπὸ πτωσέων.
Τὸ σῶμα τοῦ μὲν, ὅπως ἔπαυεν ἡδὲ σπῆ,
„ Μὴ μὲ δαυλίσης ἀωρον. Ἡδὲ γὰρ τὸ φῶς
„ Βλέπῃν. πᾶσι γὰρ γῆς μὴ μὲ ἰδέειν ἀνὰ κρήνης.
1220 Πρώτῃ σ' ἐκάλεισσι πατὴρα, & σὺ παῖδ' ἐμὴ.
Πρώτῃ δ' ἡρώσιν σπῆσι σῶμα δόδοι' ἱμερῶν,
Φίλας χάριτας ἰδὼκα, καὶ νυνὶ δὲ ξάμεναι.
Λόγος δ' ὁ μὲν σὺς ἴω δόδοι' ἀργύς, ὡς τέκνοισι,
Εὐδαιμονίᾳ αὐτῶν δὲ σὺ δόδοις σπῆσι ὄψομα
1225 Ζῶσιν τε, καὶ χαῖναι αἰεὶ ὡς ἱμερῶν.
Οὐ μὲν δ' ὅλ' ἴω αὖ, πᾶσι δὲ σπῆσι ἐκαστὸν ἰμερῶν
Γένεσιν, & νυνὶ ἀπὸ πτωσέων χάριτας
Τί δ' ἄγε ἐγὼ σπῆσι βλάπτω; ἀρ' εἰς δὲ ξάμεναι
Εμῶν φίλων σπῆσι δόδοις δόμων πατὴρ,
1230 Πόνων πῆστιν δὲ δόδοις σπῆσι τρεφῶν.
Τῶν γὰρ ἴω μὲν πᾶν λόγον μιν ἡμεῖς ἴω,
Σὺ δ' ἐπιλήσῃς, καὶ μὲ δόδοις σπῆσι τρεφῶν.
Μὴ αὖτε γὰρ Πίλοπος, καὶ αὖτε Ἀτρεὺς πατὴρ,
Καὶ τῆς γὰρ μητρός, ἡ σπῆσι αὐτῶν ἐμὴ,
1235 Νυνὶ δὲ σπῆσι αὐτῶν τινὶ δὲ λαμβάνει.
Τί μοι μέτεσι δ' Ἀλκιβιάδης γάμος,
Ἐλπίς τε; πῶς γὰρ ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν μετ', πατὴρ;
Βλέψον αὖτε ἡμῶν, ὁμορρεῖν δὲ σπῆσι φίλων τε.
1240 Ἴν' ἀλλὰ τῶν καὶ θανόντων ἴω σπῆσι
Μνημεῖον, εἰ μὴ τῶν ἱμερῶν πῶς γὰρ λόγος.
Ἀδελφε, μίκαρος μὲν γὰρ ἐπὶ κρυπτῶν φίλοις,
Ὅμως δ' ὅταν δακρυῶν σπῆσι τῶν πατὴρ,
1245 Τὴν αὖτ' ἀδελφῶν μιν γυναικῶν ἀποδίδωμι.
Καὶ νυνὶ γὰρ τῶν καὶ κινῶν ἰσχυρῶν.
Ἰδὲ σπῆσι λίσσεται σ' ὅλ' ὡς πατὴρ,
Ἀλλ' αὐτῶν μετὰ καὶ ἱμερῶν ἰσχυρῶν βίον
Ναὶ αὖτε γὰρ τῶν καὶ κινῶν ἀποδίδωμι φίλων.
Ὅ μὲν νεοσπῶς ἴσιν, ἡ δ' ἴω ἡμεῖς μὲν.

*Εν συντεμνοτά, πάντες νικήσω
 λόγῳ,
 „ Τὸ φῶς τοῦ ἀνθρώπου οἷον ἡδιστὴν βλεῖπιν.
 „ Τὰ ἔρθε δὲ ὑδὲις, μὴνιται δὲ, ὅς ἐύχεται
 „ Θανεῖν, κακῶς ζῆναι κρείσσον, ἢ θανεῖν καλῶς.
 28. Ὡ τλήμων Ελένη Διὶ σε καὶ τὰς σούας γαίμους,
 Ἀγῶν Ἀτρεΐδης καὶ τέκνοις ἡκέ μέρους.
 29. Εἰ μὴ τίτ' οἰκτρά στυγερὰ εἰμι, καὶ
 τὰ μὴ,
 Φιλῶν ἐμαυτοῦ τέκνα, μοινοῖμαι γὰρ αὖ.
 Δαινῶς δὲ ἔχρη με ζῶντι τοι μῆτις, γυνὴ,
 Δαινῶς δὲ, ἔ μὴ. τὸ γὰρ πρὸς αἰὲς με δεῖ.
 Ὅσον ἐράπτειν καὶ ναυφρακτεῖν τὸ δέ,
 Χαλκίων ὁπλων αἰκνέει. Ἐκλύνων ὅσοι,
 Οἷς νόστος σὺν ἐσ' ἰλίῳ πύργους ἐπὶ,
 Εἰ μὴ σε θύσω, μέν τις ὡς Κάλχας λέγει.
 Οὐδ' ἐστὶ Τροίας ἐξελθεῖν καὶ νῦν βαθρον.
 Μίμνη δὲ Ἀφροδίτη πρὸς Ἐκλύνων στρατῷ,
 Πλεῖν ὡς πείσεται βαρύνων ἐπὶ χθόνα,
 Πάυσσέ τε λείπεται ἀρετῆς καὶ ἰδίων καὶ,
 Οἷός ἐν Ἀργὴ παρθένας κατείνεσσι μῶ.
 Ὑμῶς τε, καὶ με, τίς φάσκει εἰ λύσω θηῶς.
 Οὐ Μενέλαος με καὶ δέδυνάτω, τίκνον,
 Οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνῳ βαλόμενον ἐλὼντα,
 Ἀλλ' Ἐλλας, ἢ δέῃ κἄν θείω, καὶ μὴ θείω,
 Θύσασσι, τὰς δὲ ἡσόντες καὶ ἡσάμεν.
 Ελαθέρων γὰρ δεῖ νιν, ὅσον ἐν σοὶ τίκνον,
 Κέρμευ, γλυτῶς, μὴ βαρύνειν ὑπο
 Ἐκλύνων ὄντος, λείπεται συλῶς βίῃ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

29. Ὡ τέκνον, ὦ ξείνα,
 Οἱ ἐγὼ, θνήσκεις σου μελίσσα.
 Φύγῃ σε πατὴρ ἀδὴ παραδούς.
 30. Οἱ ἐγὼ μῆτις, μῆτις, εὐπορῶ
 Μίλθῳ εἰς ἄμφω πεπλωκε τύχης,
 Κούκλει μὲν φῶς,
 Οὐδ' αἰλίσ περὶ φέρος.
 31. Ἰὼ, ἰὼ νιφοδόλον
 Φρυγῶν τάπος,
 Ἰδὼς τ' ὄρεα Πριάμους ἐν πύλῃ

1250

1260

1265

1270

1275

1280

1285

281-

In vnum breuiter rem totam conferens, omnes ratio-
 nes meis contrarias vincam.
 „ Gratissimum est hominibus intueri hanc lucem, 1250
 „ Sed nemo ea, quæ infra sunt, cupit videre: insanit enim
 „ Mori. Melius est male viuere, quàm bene mori. [q cupit
 Cho. O infausta Helena, propter te & tuas nuptias,
 Magnum venit certamen inter Atridas & liberos.
 484. Ego quidem intelligo, ubi sit opus miseratione, & ubi
 minus, 1255
 Amans meos liberos: insanit enim, si aliter facerem:
 Grauius vero me cogit necessitas hæc audere, mulier.
 Graue etiam. nō audere. oportet enim me hoc facere.
 Videtis quantus hic sit naualis exercitus?
 Quot Græcorum reges æreis in armis? 1260
 Quibus ad illi turres traiectus non datur,
 Nisi te mactauero, quemadmodū dicit Calchas Yates,
 Neque licet euertere nouam sedem Troiæ.
 Libido vero quædam incescit exercitum Græcorum
 Nauigandi quam celerime in terrā barbarorum, 1265
 Compescendiq; Græcanicos coniugum raptus,
 Qui meas filias Argis occident,
 Et vos. meque, si soluero, irritumq; facero oraculū deæ,
 Non me Menelaus, filia, subegit,
 Nec in illius sententiam concessi: 1270
 Sed Græcia me cogit, cui oportet me seu velim, seu non
 Mactare te. hac. n. necessitate sumus inferiores. [velim,
 Oportet enim eam liberam, quantum in tæst filia,
 Et me, fieri, neque a barbaris
 Eos, qui sunt Græci, coniugibus per vim spoliari. 1275
 ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.
 31. O filia, ô hospita,
 Heu me miseram propter tuam mortem.
 Fugit te pater, tradens te Plutoni, i. morti.
 Iphi. Heu mihi mater, mater, (idem enim
 Carmen conuenit ad vtriusque fortunam) 1280
 Non amplius mihi lucem,
 Neque solis hunc splendorem licetis intueri.
 Heu heu niuofa
 Phrygum memora,
 Et montes Idæ, ubi Priamus olim

1285

In

Xx 3

Infantem tenerum exposuit,
A matre procul amotum,
Ad mortem funestam *missum*.
Parin : qui Idæus, Idæus
Dicebatur, dicebatur in vrbe Phrygum. 1290
Vtinam Priamus nunquam circa
Boues bubulcum educatum
Parin collocasset
Ad aquas limpidas, vbi fontes 1295
Sunt Nympharum,
Et pratam floribus
Florens viridibus,
Et rosei flores hyacin-
thique Deabus decerpendi.
Quo quondam venit Pallas, &
Dolola Venus,
Et Iuno, & Mercurius nuncius Iouis
(Venus quidē superbiens amore, *quo cunctis dominatur*.
Hasta vero Pallas, 1305
Ienoque Iouis regis
Regis nuptiis)
Ad odiosum iudicium,
Et contentionem formæ,
Quod mihi quidem mortem, nomen vero, *decuss* 1310
Afferet Danaïs ô puellæ.
Oho. Victimarum primitias accepit te Diana ad Ilium *offe-*
Iphi. At qui me miseram genuit, *rendas.* 1315
O mater, ô mater,
Abit, prodens me desertam.
O me miseram, quæ acerbam, 1319
Acerbam, ac infaustam Helenam vidi,
Interficior, pereor
Impia cæde
Impii patris.
Vtinam ne mihi nauium æreis rostris munitarū 1320
Puppes hæc Aulis excepiisset
In hos portus: sed ad Troiam
Vtinā classem fecūdo vēto, *cursum, delatā rectā mississet.*
Nec nauigationē *Gracis cōtrariā in Eunpo spirans de-*
Iupiter, demulcens auram aliis. 1325 *[disce]*
Aliam

Ερίφος ἀπαλὸν ἱεῖαλε,
Μητρὸς ἀπὸ αἵματός φρίσσας,
Ἐπὶ μέρω θανάτῳ ἐντι.
Πάριν, ὃς ἰδαιὸς, ἰδαιὸς
Ἐλίζετ' ἐλίζετ' ἐν Φρυγῶν πόλει. 1290
Μη ποτ' ὀφείλει τὸν ἀμφὶ
Βασί βακχέλον τρεφέντ'
Ἀλέξανδρον οἰκίσαι
Ἀμφὶ τὸ λούκον ὕδωρ, ὅτε κρῖναι
Νυμφαῶν κείνται, 1295
Λαμῶν τ' αἰήσι
Θάλασσαν χλωρῆς,
Καὶ ῥόδοντ' αἰήτα, ὑακίν-
θινά τε θηῶσι δρέπν.
Ἐνθά ποτε Παλλὰς ἔμελλε, καὶ
Δολιόφρον Κυπρίς,
Ἡρα δ', Ἐρμῆς δ' ὁ Διὸς ἀγγελῶν.
Ἄ μ' ἐπὶ πόθῳ τεύφαυ Κυπρίς,
Ἄ ὅδε Παλλὰς,
Ἡρα τὴ Διὸς ἀῶα κίχῃ 1305
Ἐνωῖσι βρεπλίσσι,
Κεῖται ἐπὶ συγγαῶν.
Ἐρὶν τε τῶν κακῶναϊς,
Ερμὶ δ' ἠνάετον, ὄνομα μ'
Φίρηντα Δαναΐδῃσιν, αἰ κέραι.
Πρὸς θυμὸν ἔλαβεν Ἀρτεμὶς αἶθε' Ἴλιον. 1310
Ἰφί. Ὅ γ' ἐκὼν με τὴν πέλασσαν,
Ὡ μήτε, ὦ μήτε,
Οἴχεται αἰετὸς ἐρημῶν.
Ὡ δυσταλαῖν' ἔγω, πικρὸν
Πικρὸν ἰδούσῃ δυσταλίαν,
Φονόμοι, διόλου μὲν
Σφαγῶσιν ἀνθρώποισιν,
Ἀνθρώποις πατρὸς.
Μή μοι ναῶν χαλκὸν ἐμβολὰ δῶν
Πρύμνας αἰετ' Ἀνλὶς δέξασθαι
Τῆσδ' εἰς ὄρμους, εἰς Τροίαν
Ὀφείλειν ἔλαπιν πομπάμεν.
Μή τ' αὐταῖαν Εὐρύπῃ πνεῦσιν πομπῶν
Ζεὺς μελίσσων αἰετῶν ἄλλοις. 1325
Xx 4 Ἀλλ' αὖ

Ἀλλὰ καὶ θνητῶν λαίφρα χεῖραιν,
τοῖς δ' ἄνθρωποις, τοῖς δ' ἀνέμοις,
τοῖς δ' ἰσορροπῶν, τοῖς δ' ἐπὶ πλάγι,
τοῖς δ' ἐν μέσσοις.

Ἡ πολυμοχλὸν ἄρ' ἂν ἴδω;

Ἡ πολυμοχλὸν ἀμείβων;

Χρῶν δ' ἐπὶ

Δύσποτον αὐτὸν αἰσιν αὐτοῖς;

Ἰω, ἰω. μιζαῖλα παῖτα, μιζαῖλα δ' ἄχαια.

τοῖς Δαναΐδαισι πηγεῖα Τυνδαρίδαισι κρηττά.

Εἰ μὴ οἱ κτεῖραν σε συμφορὰς κακῶν.

Τυχοῦσαν, οἷός μ' ἔστι ποτ' ὠφέλιος τυχεῖν.

Τετραχῆοι.

Ἰφί. ὦ περὶ δαίμων, αὐτῶν ἄχλιν εἰσέρχου
πίλας.

κλυ. Τόντε τ' ἴσως πηλὸν, ὃ τέκνον γ', ὃ δ' ἐὺν ἰλήλυθας.

Ἰφί. Διακαλῶς μοι μέλει παρὰ δαίμονας, ὡς κρύψω δέμας. 1340

κλυ. Τί δ' ἐφύλαξαι πικρὸν; Ἰφί. τ' Ἀχαιῶν, τ' ἰδέειν αἰχμῶν ὄψιν.

κλυ. Ὡς τί δή; Ἰφί. τὸ δύστυχόν μοι τῶν γάμων αἰδέσθαι.

κλυ. Οὐκ ἐν ἀδρότητι κείσθαι σέως τὸν νῦν περὶ αὐτῶν.

Ἀλλὰ μὲν, ἐπεμνήστες ἔργον, ἢ δ' ὠνομάζεσθαι.

Ἰφί. ὦ γυνὴ πάλαινα, Διὸς θυγάτηρ. κλυ. ἐφύλαξαι τὸν ἴσως.

Ἰφί. Δείν' ἐν Ἀργείοις βεῖται. κλυ. τίνα βούλῃ; σὴ.

Ἰφί. μὲν μοι.

Ἰφί. Ἀμφὶ σὺν πατρὶ. κλυ. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον.

Ἰφί. Ὡς γὰρ ὡς σφάξουσιν. κ. κοῦδεῖς τοῖς δ' ἐναντίον λίγῃ.

Ἰφί. Εἰς θορυβὸν ἐγὼ τοι καὶ τὸν ἔλυσον. κλυ. ἐς πῶν ὡς εἶπες.

Ἰφί. Σώμα λούσθαι πύργοις. κλυ. μὲν ἔσθ' ὡς σφάξουσιν.

Ἰφί. αὐτὸ τὸν. κλυ. τίς δ' ἂν ἐπὶ τῇ σάματι; τὸν

σοφὸν ἴσως;

Ἰφί. Πάντες ἔχουσιν. κλυ. σφαιρὸς δ' ἐμυρμιδόνων ἔσθ' ὡς παρὰ τὸν

Ἰφί. Πρῶτος ἂν ἐκείνος ἰχθύς. κλυ. δι' ἂν ὁλόκαυτον, τέκνον.

Ἰφί. Οἱ μὲν τῶν γάμων ἀπεχθάνονται ἡσόν. κλυ. ἀπὸ

Ἰφί. τῶν ἐμῶν μέλει μου. κλυ. μὴ κτενεῖν. κλυ. δι-

Ἰφί. καὶ γὰρ.

Ἰφί. Ἡν' ἰφίμειον πατὴρ μοι. κλυ. κτενεῖν γ'

Ἰφί. ἐπὶ μύσῳ.

Aliam hominibus, ut gaudeant velis,

Alius quidem dolorem, aliis vero necessitatē immittēs,

Aliis dans ut portu soluant, aliis, ut nauigent,

Aliis vero, ut morentur.

Nonne igitur calamitosum est genus,

Nonne calamitosum est genus mortalium?

Quorū igitur opus est

Hominihus accerere malam mortem?

Cho. Heu heu, magnas clades, magnos etiam dolores

Græcis effert filia Tyndari.

Miseret me quidem tui quæ calamitatem malorum

Nacta es, in quam ytinam nunquam incidisses.

Iphigenia.

O mater, quæ me peperisti, video turbam virorum ad-

uenientem.

Cly. Et filium Deæ, ὃ filia, cui huc venisti ut nuberēs.

Iphi. Aperite mihi fores, famulæ, ut occultem corpus. 1340

Cly. Quid vero fugis filia? Ip. Achillē, quē pudet me videre.

Cly. Quid ita? Iphi. Infelicitas mearum nuptiarum adfert mihi pudorem.

Cly. Ne delicate te geras in præsentī negotio:

Sed mane, nō est locus iam istī verecūdiæ, si possumus.

Ach. O miserā mulierē, filiā Ledæ. Cly. Non falsa dicis. 1345

Ach. Atrociter clamatur inter Argiuos. Cly. Quis clamor? indica mihi.

Ach. Super tua filia. Cly. Malū omen verborum dixisti.

Ach. Quod oporteat eā mactari. C. Et nemo istis cōtradicit?

Ach. Ego etiā ipse in periculū veni. Cly. In quod, ὃ hospes?

Ach. Ne corpus meum obrueretur lapidibus. Cly. Num filiam meam seruare volens? 1350

Ach. Hoc ipsum negotiū fuit. Cly. Quis vero ausus est attingere tuum corpus? [aderat tibi?]

Ach. Omnes Græci. Cly. Exercitus vero Myrmidonū non

Ach. Ille primus erat aduersarius. Cly. Perimus igitur, filia:

Ach. Qui me vocabant inferiore nuptiis. Cly. Verum quid respondisti?

Ach. Ne interficerent eam, quæ esset futura mea coniux.

Cly. Recte vero dixisti.

Ach. Quam mihi nuncupasset pater. Cly. Et Argis huc euocasset.

Ach.

- „ Η δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' ἔστι, πέντα κολύσῃ τάδε. 1390
„ Τί τὸ δέ μοι γὰρ; ἄρ' ἔχουσιν αὐτὴ πεῖν
„ ἵππος;
Καὶ π' ἐκείν' ἐλθόντων. ἔδδ' ἵππῳ δὲ Διὶ μάχης μάχῃ
Πᾶσι τ' Ἀργείοις γυναικὶς οὐκ ἔδδ' ἐκτείναν.
„ Εἰς γ' αὖτις, κρείσσων γυναικῶν μύθῳ
„ ὁρῶν φάος
Εἰ δ' ἐκλήθη τὸ σῶμα τέμνον' Ἀρτεμίδας λαοῖν, 1395
Εμποδὼν γλῆσσι μ' ἐγὼ θνητὸς ἄρα τῇ θεῇ
Ἀλλ' ἄμνησται. διδῶμι σῶμα τέμνον' Ἐκάδῃ.
„ ὕετ', ὁππορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μοι
Διὰ μέγαρος, ἔπειδ' ἔσται, καὶ γάμοι, καὶ δέξ' ἐμὴ.
Βαρβαρῶν δ' Ἐκλάας εἰκός 1400
Ἀρχὴν, ἀλλ' ἔβαρβαρος
„ Μητρὲς Ἐκλάων, τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλευθέρῳι.
I A M B O I.
„ Τὸ μὲν σὺν ὧν νεῦν, ἡλικίας ἔχῃ.
„ Τὸ τῆς τύχης γ', καὶ τὸ τ' ἡθοῦς, νοσῇ.
„ Ἀγαμέμνων, πῶς, μακρότερον με περθεῖν 1405
„ Ἐμὴ καὶ γίγνηται, εἰ τύχοι μὴ σὺν γάμοις.
„ Ζηλῶ γ' ἐστὶ μὲν Ἐκάδῃ, Ἐκλάδῃ
„ δέ σ' εἰ.
Εὐ γὰρ πῶς εἶπας, ἀξίως τε πατρὶδος.
„ Τὸ θεομαχῆν γὰρ ἀπολιπόσ', ὅσῳ κρατῇ,
Εξελογίσαντα χρεῖσται, τὰ ἀνὰ κρητὰ γὰρ.
Μακρόν γ' ἔλκεται σὺν πόθῳ μ' εἰσέρχεται,
Εἰς τὴν φύσιν βλίσσαντα, ἡλικία γὰρ εἰ.
„ Ὅρα δ' ἐγὼ γὰρ βέλομαι σ' εὐεργετῆν;
Λαοῖν τ' ἐς οἶκον. ἀχθομένη τ', ἵσω θείῃς,
Εἰ μὴ σε σώσω Δαναῖδ' αἰσι Διὶ μάχης
„ Ἐλθὼν, ἄφρονες, ὅταν αὖτος δεινὸν κακὸν.
„ Ἰφί: Λέγω τίς ἐστι, ἔδδ' ἔδδ' ὅλας ἐκρήνη.
„ Ἡ Τυοδεύς πῶς Διὶ τὸ σῶμα ἄρχει,
„ μέγας
Αἰδρῶν πηδῆσαι, ἔφόνους. σὺ δ' ὦ ξένε,
Μὴ θνήσκῃς δι' ἐμὴ, μηδ' ἐκτείνῃς πινά.
„ Ἐὰν σὺ σώσῃς μ' Ἐκάδῃ, καὶ δωάμεθα,
„ ἄρχει: ὦ ἀνὴρ, ἀφρονες, σὺν ἔχῃ πᾶσι τῶν
„ ἐπὶ
Λέγω, ἐπὶ σοὶ πέδ' ἔδδ' εἰ. ἡλικία γὰρ

- „ Mea vero vnus anima hæc omnia impedit. 1390
„ Quodnam est hoc ius? an verbum contra hoc dicere
„ possemus?
Veniamus etiam ad illud, Non oportet hunc pugnare
Cum omnibus Græcis propter mulierem, neq; mori.
„ Vnus enim vir dignior est, quam innumeræ mulieres,
„ qui lucem aspiciat.
Si autem Diana voluit accipere meum corpus, 1395
An ego quæ sum mortalis obstitam Deæ?
Sed impossibile est, do meum corpus Græciæ.
Mactate me, deuastate Troiam. hæc n. mea monumēta
Erunt longo tēpore, & liberi, & nuptiæ, & mea gloria.
Conuenit enim Græcos barbaris imperare, non autem
barbaros 1400 [vero liberi.
„ Græcis, mater. Barbari enim sunt natura serui, Græci
Chorus.
Tuum quidem factum, o puella, generosum est.
„ Fortunæ vero, Deæque auxilium laborat.
„ Ἰφί: O filia Agamemnonis, beatū me Deorū aliquis 1405
Facturus esset, si tuas nuptias possem habere:
Beatam vero Græciam propter te iudico, & te vicissim
propter Græciam.
Recte enim dixisti hæc, & pro dignitate patriæ.
„ Omittens enim repugnare Deo, qui te potentior est,
Expendisti quæ bona sunt, & necessaria. 1415
Magis vero me subit desiderium nuptiarum tuarum,
Postquam animaduerti tuā indolem. es n. generosa.
Vide autem. ego enim cupio tibi benefacere,
Et ducere in ædes: doleoque, testis sit Thetis;
Nisi te seruato cum Græcis pugnans. 1415
„ Confidera, mors magnum est malum.
„ Ἰφί: Loquor ista, neminem villo modo respiciens.
Tyndarea filia, i. Helena propter corpus, formamque
excellit, bella
Virorum faciens, & cædes. tu vero o hospes,
Ne moriaris propter me, neq; occidas quemquā. 1420
Sine vero me Græciam seruare, si possumus.
„ Ἰφί: O præstantissimam animi præsentiam, non possum
ad hæc amplius quidquam
Dicere, siquidem tibi ista videntur. Generosa enim
Scn.

„Sentis. cur enim non dicat quis verum?
Sed tamē fieri potest, vt te cōsiliū huius pœniteat. 1423
Vt igitur scias quæ a me tibi dicta sunt,
Vadens ponam hæc arma iuxta aram,
Vt non permissurus te sed prohibitor mori.
Et tu fortasse mox meo consilio vteris,
Quando videbis ensem prope tuum collum: 1430
Non igitur sinam te ista tua temeraria audacia mori,
Sed veniens cum armis istis ad templum Deæ,
Expectabo illic tuam præsentiam.

Iphi. Mater, quid tacite oculos humectas lachrymis?

Cly. Ego misera habeo causam cur doleam animo. 1435

Iphi. Potius me compescas, ne languefacias. obtempera vtro mihi in hac re,

Cly. Dicitō filia, quia a nobis non afficeris iniuria.

Iphi. Ne igitur tuæ comæ cincinnos refeces.

Neq; circa corpus circūda nigras vestes. [*gebo?* 1440

Cly. Cur vero hoc dixisti, o filia? vbi te perdidero, an non lu-

Iphi. Nō pfecto tu salū. salua sum. p. p. me vero, clarior eris.

Cly. Quomodo dixisti? nō cōuenit me lugere tuā mortem?

Iphi. Minime, quia mihi non excitabitur sepulchrum.

Cly. Quid vero, an non ipsa mors existimatur sepultura?

Iphi. Ara deæ filiæ louis erit mihi sepulchrum. 1445

Cly. At o filia, obsequar tibi bene enim dicis.

Iphi. Vt pote beata, & beneficio afficiens Græciam.

Cly. Sed quid nunciabo tuis sororibus?

Iphi. Ne ipsis quidem circumdes nigras vestes. [*ne?* 1450

Cly. Quodnā vero gratū verbū dicā virginibus tuo nomi-

Iphi. Vt valeant: Orestem vero hūc educato mihi in virum.

Cly. Complectere eum quem postremum vides.

Iphi. O charissime, iunxisti quantum potuisti amicos.

Cly. Est ne aliquid quod Argis tibi gratum facere possim?

Iphi. Meum patrem, tuumque matrem, ne oderis. 1455

Cly. Oportet illum dura certamina propter te subire.

Iphi. Inuitus me pro Græcia perdidit.

Cly. Sed dolo, non genere. & indigne genere Atrei.

Iphi. Quis vadit, ducturus me antequam lacerentur comæ?

Cly. Ego tecum ibo. *Iphi.* Nequaquam, nō recte dicis. 1460

Cly. Adhærens ture velli. *Iphi.* Obtempera mihi mater.

Mane, quia & mihi, & tibi hoc est honestius.

Alc.

1. Φροεῖς. τί γὰρ πάλιν ἔτις σὺν εἰποι τις αὐτῷ;

Ὅμως δ' ἴσως γε καὶ νῦν μὲν ἄγχοις πείδῃ.

Ὡς οὐκ αὖ εἰδὴς τίς τ' ἐμὲ δ' ἀνελίξῃ.

Ἐλθῶν, τί δ' ὅπλῃ θήσῃ μοι βραχὺ πέλαι.

Ὡς σὺν ταῦτα σ' ἀλλὰ καλὸν σὺν θανείν.

Χρήσῃ ἢ κ' σὺ τοῖς ἐμοῖς λόχοις τάχα.

Ὅταν πέλαι σὴς φέσσαντον δέρας ἰδῇς.

Θύκωμ' ἔασσο σ' ἀφροσύνη τῇ σὴ θανείν.

Ἐλθῶν ἢ σὺν ὅπλοις τοῖς δὲ πᾶσι ναὶ δὲ θανάτῳ.

Καταδεκέτω σὺν ἐκείνῳ πυρρυσίαν.

1. Μῆτε, τί σὺν δακρυόεντι πύρρῳ κῶσῃ;

κλ. Ἐχω πέλαια παρὰ φαν. ὥς τ' ἀλγύνῃ φρίνα.

1. Πάυσσέ με, μή κακὸν πείδῃ ἐμὲ πύρρῳ.

κλ. Αἰετ', ὡς παρ' ἐμῶν δὲ δὲ ἀδίκησῃ, τέκνον.

1. Μῆτ' οὐκ αὖ γὰρ τοῖς σὺν πύρρῳ κῶσῃ;

κλ. Μῆτ' ἀμφὶ σὺν πέλαια ἀμύρῃ πύρρῳ.

κλ. Τί δὲ τίς τ' εἶπες, ὡς τέκνον, ἀπολέσσομαι σὺ;

1. Οὐ σὺ γε, σίσσω μοι κατ' ἐμὲ δ' ἀνελίξῃ.

κλ. Πῶς εἶπας; ἢ περθεῖν με σὺν ψυχῇ καὶ σώτῃ;

1. Ἥκιστα, ἐπεὶ μοι τῷ καὶ σὺν ψυχῇ καὶ σώτῃ.

κλ. Τί δ' αὖ, τὸ θανάτῳ ἢ τῷ καὶ σὺν πύρρῳ;

1. Βραχὺς θάνατος μοι μὴ κακὸν, ἀλλὰ καὶ σὺν πύρρῳ.

κλ. Ἀλλ' ὡς τέκνον, σὺν πύρρῳ καὶ σὺν πύρρῳ.

1. Ὡς ἀνελίξῃ τ' ἐμὲ δ' ἀνελίξῃ.

κλ. Τί δ' αὖ κατὰ γῆρας ἀνελίξῃ σὺν πύρρῳ;

1. Μῆτ' ἀμφὶ κείνῳις πέλαια καὶ σὺν πύρρῳ.

κλ. Εἰπὼν ἢ πύρρῳ σὺν φίλον ἔπος τίς παρ' ἐμῶν;

1. Χαίρειν γ'. Ορίσῃ τ' ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶνδε μοι.

κλ. Προσέλκυσσέ με νῦν ὅσον θανείν.

1. Ὡς φίλῳ τ', ἐπεὶ σὺν πύρρῳ καὶ σὺν πύρρῳ.

κλ. Ἐδ' ὅπλῃ θήσῃ μοι κατ' ἐμὲ δ' ἀνελίξῃ.

1. Πάυσσέ με, μή κακὸν πείδῃ ἐμὲ πύρρῳ.

κλ. Δεινὸς ἀγῶνας ἀλλὰ σὺν πύρρῳ καὶ σὺν πύρρῳ.

1. Ἀκὼν μ' ὡς γῆρας ἔμμελ' ἀνελίξῃ.

κλ. Δόλω δ', ἀγῶνας ἀνελίξῃ τ' ἐμὲ δ' ἀνελίξῃ.

1. Τίς μ' εἶσιν ἀγῶνας πρὶν ἀνελίξῃ καὶ σὺν πύρρῳ;

κλ. Ἐγὼ μὲν γὰρ σὺν πύρρῳ καὶ σὺν πύρρῳ.

κλ. Πάυσσέ με, μή κακὸν πείδῃ ἐμὲ πύρρῳ.

κλ. Μὴ, ὡς ἐμὲ πύρρῳ καὶ σὺν πύρρῳ.

1425

1470

1435

1440

1445

1450

1455

1460

Πατρὸς

Πατὴρ δ' ὅ' ὀπιδὼν τῶνδε τίς με πιμπύπο
 Ἀρπυιδὸς εἰς λημέων', ὅπου σφαιρήσασιν.
 κλυ.
 ὦ πεῖνον, οἴχη. Ἰφι. καὶ πάλιν γ' ἔμηνόλω.
 κλυ.
 Διποδύσσιν κρητέρω. Ἰφι. ὡς ὄρεας γ' ὅσων ἀξίως.
 κλυ.
 Σχέαι, μή με πωλλίπτης. Ἰφι. ὅσα ἐγὼ σάοισιν ἀπαρῶ.
 Ἰφίς ὅ' ἐπὶ πηφθιμῶσ' ἐπαινώεις
 Παιῶνα, τῇ μὲν συμφορᾷ, Διὸς κέρων
 Ἀρπυιν. ἵτω δ' Δαναοὶ δαίς ὀφθαλμοῖσι.
 Κανὰ δ' ὅ' ἐναρχέειδ' αἰψάειδ' αἰψέ,
 Πραχύντας καὶ ταυροσίτας, καὶ πατὴρ μὲν
 Ἐνδοξέειδ' αἰ βωμῶν, αἰ σπαρτεῖαν
 Ἐλκῆσ' ὀδυσσοῦ' ἔργον καὶ νικηφόρον.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ἰφι. Ἀρετὴ μὲν πάντεσσιν
 καὶ Φρυγῶν ἐλπίσιν.
 Στέφειν περὶ βίαν οἶδον τε, φέρε-
 τε, πόλεμος ὅδε καὶ ἔσται φειν.
 Χερσὶ βίαν τε παρὰ γῆσιν
 ἔλυσεν ἀμφιγυῶν,
 Ἀμφιβαμὲν Ἀρτεμιν,
 ταῦ ἀνάσταν Ἀρτεμιν,
 ταῦ μακάρων.
 ὧς ἐμύσῃσι εἰς χερσὶν
 αἶμασι, θῆμασι τε,
 θίσσας ἔβαλε ψα.
 ἦ. ὦ πάτνη, πάτνη μήτηρ,
 ὧς δάκρυα γῆσσι
 δάσπερ αἶμα πύρ.
 Παρ' ἐγὼς γῆ εἰς πέτρ.
 ἰφι. ὦ ναιίδες,
 Σιωπαίειδεν Ἀρτεμιν,
 Κελκίδες ἀντίπορ,
 ἵνα τε δόσθω
 Μίμνεν δαίκα δὲ ἐμὸν ὄναμα,
 Τὰς γ' Αὐλίδες στενοπόροισι
 Ὀρροισι, ἵνα γὰρ μήτηρ,
 ὦ πελασγῶνα.
 Μυκλῶν τε ἐμὴν θεοσπικνέει.
 ἦ. Κελκίδες πόλιμα Πιροίως,
 Κυκλωπίων πότιν χερσὶν.

Aliquis vero horum famulorum patris comitetur me
 In pratum Dianæ, ubi mactabor.
 O filia discedis. *Iph.* Et non redibo. 1465
 Relicta matre. *Iph.* Ut vides, indigne, & prater meritū.
 Siste gradum, ne me deferas. *Iph.* Non sino te lachry-
 Vos vero o puellæ accinite [mari,
 Calamitati meæ: Pæna ad Iouis filiam
 Dianam: veniat autem bonum omen Græcis. 1470
 Canistra igitur aliquis depromat, & sacra auspicetur, &
 Molis falsis lustralibus. Et pater meus [accédatur ignis,
 Teneat aram dextra, quia salutem
 Græcis datura vado victicem.

MONOSTROPHICA.

		MONUS PROFITICA.	
<i>Ip̃hi.</i>	Ducite me Ilii,		495
	Et Phrygum expugnatricem.		
	Date coronas contextas, affer-		
	te. <i>Nam ista coma est coronanda.</i>		
	Et fontanis lauacris		
	Vocate ad templum,	1480	
	Ad aram Dianam,		
	Dianam reginam,		
	<i>Deam beatam.</i>		
	Quia meo, si opus erit,		
	Sanguine & mactatione.	1485	
	Oracula delebo, & numina placabo.		
<i>Cho.</i>	Veneranda, veneranda mater,		
	Lachrymas tibi iam		
	Nostras dabimus.		
	Non enim licet in sacris.	1490	
<i>Ip̃hi.</i>	O puellæ		
	Concelebrate Dianam,		
	Quæ est e regione Chalcidis.		
	Vbi hæstæ		
	Bellicæ manent propter meum nomen,	1495	
	In angusto huius Aulidis		
	Portu. ô terra mater,		
	O Thessalia,		
	Et Mycenæ meæ famulæ.		
<i>Cho.</i>	Nominas urbem Persei,		
	Laborem manuum Cyclopæatarum.	1500	

706

EVRIPIDID IPHIG. IN AVL.

Iphi. Educasti magnum lumen Græciæ:
Mori tamen non recuso.

Cho. Gloria enim te nunquam deseret.

Iphi. Io io facifera dies,
Et Iouis lumen, aliam,
Aliam vitam,
Et fatum habitabimus.
Vale mihi charum lumen.

Cho. Io io, videre Ilii,
Et Phrygum expugnatricem
Euntem, in caput coronas
Iacientem, & sacrarum aquarum fontibus *lustrandâ*,
Ad aram Deæ, Deæ,
Guttis stillantibus sanguine
Morituram, & generosam corporis
Cervicem interficiendam: roscidi, *riguiq;* fontes
Paterni, & lauacra te manent,
Et exercitus Græcorum volens
Proficisci ad Troiam.
Sed filiam Iouis
Dianam vocabimus, reginam Deorum,
Vt bonum successum det exercitui,
O veneranda, quæ humanis victimis
Gaudes, mitte in Phrygum
Terram exercitum Græcorum,
Et dolosas Troiæ sedes.
Et Agamemnoni cum apparatu bellico,
Græciæ nomine inclutam coronam
Des circa caput tuum *ad*
Perpetuam gloriam ponere.

Nuncius.

O Clytæmnestra filia Tyndari, ædibus
Egredere, vt audias mea verba.

Cly. Audiens tuam vocem veni huc
Consternata misera, metumque perterrefacta,
Ne venias nuncians mihi nouâ aliquam calamitatem,
Præter præsentem. *Nun.* Imo vero de tua filia,
Volo tibi mira & horrenda dicere.

Cly. Nec unctis igitur: sed quamprimum dicito.

Nun. Ergo ô chara domina, audies omnia manifeste:

Dicam

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓ. Η ΕΝ ΑΥΛ.

707

Ιφι. Ἐβριχας ἔκκαδι μέγα φάος,
Θανοῦσα δ' ὅτε αἰνέομαι.

Χο. Κλέος γὰρ σ' ἐμὴ λίπη.
Ιφι. Ἰω, ἰω. λαμπρὰ δὲ χάς ἀμείρου,
Διὸς τε φέρος ἐπεσον,
Ἐπεσον αἰῶνα.

Καὶ μῦθον οἰκὴ σαρῶν.

Χαίρει μοι φίλον φάος.

Χο. Ἰω, ἰω. ἰδεοὶ πάντες Ἰλίσ

Καὶ Φρυγῶν ἐλέπ' ὅλιν

Στείχουσιν, ἐπὶ κέρεσσι σέφη

Βαλκομένων, χερσὶ δὲ τὴν παρὰ

Βαμνὴν γὰρ δαμάσσομεν ἡμεῖς,

Ῥαίσι δὲ αἰματὸν ῥότον

Θανοῦσαν, δὲ Φύη τε σάματι

Διέρωσφαι σῶσαι. εὐδροσὶ παρὰ

Πατρὸς αἰματὸν σὲ, χερσὶ δὲ τὴν

Στρατὶς τ' Ἀχαιῶν ἡλῶν

Ἰλίσ πόλιν μολέειν.

Ἀλλὰ πάντες Διὸς κέρεσιν

Κλέουσιν Ἀρτὶ μιν, ἡμῶν αἰῶνα,

Ὡς ἐπ' ὀδυρσὶ πότμου.

Ὡ πότνια, θυμῶν βροτῶσι

Χαίρεισα, πέμψον εἰς Φρυγῶν

Γαίην Ἐκκαίων στρατὸν,

Καὶ δολοῦντα Τροίας ἔδη.

Ἀρκαμέτονα τε λόγους

Ἐκκαδι κλεινὸν τὸν σέφαιον

Δὸς ἀμφὶ κέρεσσι πόν

Κλέος ἀμείνουσιν ἀμφὶ ἡμῶν.

I A M B O I.

Αἰ. ὦ Τυνδαρίδα καὶ Κλυταιμνήστρα, δέμας

Ἐξωπύρουσιν, ὡς κλέους ἐμῶν λόγων.

κλυ. Φησὶ γὰρ κλέους δέδωκε σὺς ἀφικόμενος,

Ταρβοῦσα τλημῶν, καὶ κτεπὶ σπληνὸν φέρεσθαι,

Μὴ μοι πῖν' ἀλλ' ἔμεφορεν ἡμεῖς φέρον,

Πρὸς τῇ παρῶσιν. *Αἰ.* σὺς μὲ οὐκ οὐκ πύρρος πύρρος,

Θαυμάστα σὺ καὶ δεινὰ σημεῖον ἡλῶν.

κλυ. Μὴ μέλει τοίνυν, ἀλλὰ φέρεσθαι ὅσον πύρρος.

Αἰ. ὦ φίλη φέρεσθαι, πᾶν πύρρος σὺ φέρεσθαι.

ΧΥ 2

1540

Αἰετῶ

Λίξω δ' ἀπυργῆς, ἢ π μὴ σφαλεῖσά μιν
Γνώμη, περὶ ἧς ἡ λῶσαν ἐν λόγῳ ἐμὴν.
Ἐπεὶ γὰρ ἰσχυροὶ αὖτ' Διὸς κρησ,
Ἀρτέμιδος ἄλσος λείμας τ' αὐτὴ φέρεται,
Ἰν' ἡν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύμεθα,
Σὺν πάσῃ ἄσθιντες, οὗτος Ἀργείων ὄχλος
Ἡρώϊδ' ὡς δ' ἐστὶ δέν Ἀγαμέμνων ἀνὴρ,
Ἐπισφάγας σείσυσται εἰς ἄλσος κρήνην,
Ἀνέστη αὖτις καὶ μάλιν ἐπέψας κρήνην,
Δάκρυα παύσῃ, ὁ μὲν γὰρ πῶλον παύσῃ.
Ἡ δ' εὐχεται τὰ τεκνὰ πᾶσι πᾶσι,
Ἐλπίεις τοιαῦτα, ὡς πᾶσι περὶ εὐχόμενοι.
Τὸ μὲν γὰρ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πατρίδος,
Καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαίης ὑπὲρ,
Θύσας δὲ δάμ' ἐκδοῦναι πατρὶος βωμῶν θεῶν,
Ἀρνέσθαι, εἴπερ ἐστὶν ἵσφ' αὐτὸν τόδε.
Καὶ τὰ π' ἐμ' οὐ τεύχετε, καὶ νικηφόρος
Δάρεον τυχεῖτε, παύσῃ δ' ἐξ ἰσχυροῦ γνῶ.
Πρὸς ὧν τε, μὴ ψαύσῃ τῆς Ἀργείων ἐμῶν
Σιγῇ, παύσῃ γὰρ δέρεω δὴ κρησίδως.
Τοσούτ' ἐλπίεις, πᾶσι δ' ἐμὴ μὲν πᾶσι
Εὐψυχίαν τε, καὶ ἰσχυροῦ τῆς πατρίδος.
Σὺν δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ὃ τὸ δ' ἡν μείλον,
Εὐφρομένην ἀνείπε, καὶ σιγῇν στρατῶ.
Κάλλης δ' ὁ μὲν πᾶσι εἰς κρησὶν χρυσήλατον
Ἐθηκεν ὅξυ χεῖρ' ἀσφραγὸν παύσας
Κολεῶν ἔξωθεν, καὶ πᾶσι τ' ἐστὶν κρησ.
Ὁ πᾶσι δ' ὁ Πηλεΐας ἐν κύκλῳ βωμῶν θεῶν,
Λαδῶν κρησὶν, ἔρρετο, χέρι βῶν δ' ὁ μὲν,
Ἐλπίεις δ' ὡς ἡ κρησὶν, Ἀρτέμι, πᾶσι Διὸς,
Τὸ λαμπερὸν εἰλίσσας ἐν δὴ φέρεται φάος,
Δίξας τὸ ἦν μὲν τὸ δ' ὅς σοι δάρεον μίση,
Στρατὸς τ' Ἀχαιῶν, Ἀγαμέμνων ἀνὴρ δ' ὁ μὲν,
Ἀχαιῶν ἀνὴρ καὶ ἰσχυροῦ τῆς δέρεος,
Καὶ δὲς γὰρ τὸ πᾶσι νῶν ἀπὸ μὲν,
Τεγίαις τε περὶ αὐτὸν ἐξελείν κρησὶν δέρε.
Εἰς γὰρ δ' Ἀτρεΐδης, πᾶσι στρατὸς τ' ἐστὶν βλίσπων.
Ἰεροὺς δ' ὁ φάσγανον λαδῶν, ἐπὶ ὧν τε,
Λαμπερὸν τ' ἐπισκοπεῖ, ἵνα πᾶσι ξείνοι ἀν.
Ἐμὲ δ' ἐτ' ἄλλος ἐμὲ κρησὶν εἰσὶν φρεσίν,

1545

1550

1555

1560

1565

1570

1575

1580

K. 279

Dicam autem ordine ab initio, nisi quid lapsa mea
Mens, turbari linguam in verbis meam.
Postquam enim venimus ad filia Iouis
Dianæ nemus, & prata florida,
Vbi erat coetus exercitus Græcorum,
Ducentes tuam filiam, statim turba Græcorum
Congregabatur. ut vero rex Agamemnon vidit
Puellam euntem ad cædem in nemus,
Ingemuit: & retro vertens caput,
Emitit lachrymas, oculis vestem opponens.
Illa autem prope patrem, cum stetisset,
Talia dixit: O pater adsum apud te,
Meum vero corpus pro mea patria,
Et pro tota Græcia
Trado volens, ut mactetur ad aram Deæ, iis
Qui me ducunt: siquidem hoc postulat oraculum.
Et quod ad me attinet, sitis fortunati, & victoriæ
Donum consequamini, & redeatis in patriam.
Quam obrem ne quis Græcorum me tangat
Clam: præbebo enim ceruicem animose.
Tantum dixit. omnes aut qui audiuerunt, obstupere
Ob magnitudinem animi, & virginis virtutem.
Talthybius autem stans in medio, cui hoc erat curæ,
Imperavit bonam ominationē, & silentium exercitui.
Calchas vero vates in aureum calathum
Posuit acutum gladium manu extractum
E vagina, & coronavit caput puellæ.
Sed Achilles circum aram Deæ
Accepto calatho & simul aqua, cucurrit.
Dixit autem: O Diana, quæ ferarum cæde gaudes, filia
Agitans clarum lumen noctu, [Iouis, 1570
Recipe hanc victimam, quam tibi donamus,
Et Græcorum exercitus, & simul rex Agamemnon,
Impollutum sanguinem ceruicis pulchræ virginis:
Et concede nobis, ut tuto possimus nauigare,
Troiaque arces armis expugnare.
Et exercitus & Atridæ steterunt, intuentes terram:
Sacerdos vero correpto gladio precatus est,
Et consideravit guttur, ubi feriret.
Mihī vero non levis dolor subibat animum:

1545

1550

1555

1560

1565

1570

1575

1580

Yy 3

Et

- Et stabā inspiciēs terrā. subito autē erat videre miracu-
 Sonum enim plagæ quilibet audierat manifeste: [lū.
 Sed nemo vidit virginem quo terræ subierit.
 Clamat autē sacerdos, acclamat & vniuersus exercitus,
 Inspicientes insperatum ab aliquo Deorum 1585
 Spectrū. cui ne tū qdē cū videbatur fides adhibebatur.
 Etenim cerna palpitans iacebat in terra,
 Maxima visu, & eximia spectatu,
 Cuius sanguine ara Deæ cōspergebatur vndiq; abūde.
 Tunc quanto gaudio Calchantem dixisse putas, 1590
 O duces communis huius exercitus Græcorum,
 Videtis hanc victimam, quam dea
 Obiecit ad aram, ceruam montanam?
 Hanc magis quam puellam amat,
 Ne contamine aram cæde istius generosæ puellæ: 1595
 Libenter hoc accepit, & secundam nauigationem
 Dabit nobis, & accessum ad Troiam.
 Quamobrem omnes classici milites sumserunt animos.
 Et iuerunt ad naues, quia oportet hoc die
 Nos relictis Aulidis cauis recessibus, 1600
 Traicere mare Ægeum. Postquam vero tota
 Victima combusta est in Vulcani flamma,
 Precatus est vtilia, vt exercitus cōsequeretur reditum:
 Mitit autem me Agamemnon, vt tibi hæc indicem,
 Et dicam quale fatum nactus sit ex Diis, 1605
 Et vt habeat gloriā immortalem in Græcia.
 Ego vero, qui adfui, & rem vidi, dico tibi hæc,
 Filia tua palam ad Deos auolauit, [maritum.
 Aufer igitur dolorē, & remitte indignationē aduersus
 „ Inopinata enim mortalibus accidit fata Deorū. 1610
 „ Et seruant eos, quos amant: hic enim dies
 „ Vidit mortuam, & viuam tuam filiam.
 Chb. Quam lætor tua causa, audiens ista de nuncio,
 Viuam enim inter Deos tuam filiam manere dicit.
 Gly. O filia cuius Dei furtum es facta? 1615
 Quomodo appellem te? quomodo te vocem?
 Fingi puto ad consolationem frustra hos sermones,
 Vt tui luctus tristis finem faciam, vt te lugere desinam.
 Cho. Atqui & ipse rex Agamemnon venit
 Eadem tibi dicturus verba. 1620
 Agg.

- Καὶ σὴν γένουκαίς. ἡμῶν δὲ λῶ αἰφνης ὄρεον.
 Πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἤθετ' αὐτὰρ σαρφεύς,
 Τῶν περ θένον δὲ σὺν οἰδὸν ἔχης εἰσεῖδον.
 Βοῶ δὲ ἱεροῦς, ἄπας δὲ ἐπήχρησε κρατὸς,
 1585 Ἀεὶ πῶν εἰσιδόντες ἐκ θεῶν πύθον.
 Φάσμε, ἔχ' ἡμῶν δὲ ὀραμένη πῆγες περὶ λῶ.
 Ἐλαφος γὰρ ἀσπάρχοντο ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ,
 Ἰδὲ τιν' μετρίην, ἀλγυπένης τε τῶν θεῶν,
 1590 Ἡς αἰματι βωμῶς ἐρράινετ' ἀρόλῳ τ' ἑοῦ.
 Κἄν τοι δὲ Κάλχας, πῶς δοκέει χεῖρσιν ἐφ' ἔ.
 Ὡς τὸ δὲ Ἀχαιῶν κλισίῳι κρινούσῃ σπᾶσθ',
 Ὁρᾷ τε τῶν δὲ θυσιῶν, λῶ ἡ θεὸς
 Περὶ ἧς βωμῶν. ἔλαφον ὀρειδρόμον;
 Ταύτῃν μάλιστα τὴν κῆρτος ἀσπάρχεται,
 1595 Ὡς μὴ μιν αἰνοῖ βωμῶν δὲ χεῖρσιν ἐφ' ἔ.
 Ἡδὲ πᾶσι τ' ἐδὲ ξάτω, καὶ πᾶσι ἔχον
 Δίδωσιν ἡμῖν, ἰλὶς τ' ἐπιθροῦς.
 Πρὸς ταῦτα πᾶς τις ἡύρσος αἶρε τῶν βῶν,
 Χάρετε πατρὶς γῆν, ὡς ἡμέρᾳ τῇδε δέτ',
 1600 Λιπὸν ἡμῶν Ἀντίδωκεν κλισίῳι μυχῶν,
 Αἰγυῖον οἰδόμεν ἀσπάρχον. ἐπὶ δὲ ἄπαν
 Κατέλυσαν καὶ τὴν γῆν ἐν Ἡφαίστῳ φλογί,
 Τὰ πατρὶς φορὴν ἔχον, ὡς τῶν νοσῶν σπᾶσθ'.
 Πέμπῃ δὲ Ἀγαμέμνων μὲ, ὡς τὴν σὺ φράσαις πᾶσι,
 1605 Δέχῃ δ' ὁποῖας ἐκ θεῶν μετρίως κυρεῖ,
 Καὶ δόξαν ἔχον ἀφ' ὅπου καὶ ἔλασθαι.
 Εὖναι πᾶσιν ἔχον, καὶ τὸ πᾶσι ὄρεον, λέγων,
 Ἡ πᾶσι σαρφεύς σαρφεύς θεὸς ἀφ' ὅπου.
 Λύπης γὰρ αἰφνης, ἔχον πᾶσι χόλον.
 1610 Ἀσπάρχοντα δὲ βρωσῶν τὸν τῶν θεῶν.
 Ὡς τὸ δὲ, ὡς φιλοῦσιν, ἡμῶν γὰρ τῶν,
 Ὡς τὸ δὲ, ὡς βλεπύσαν πᾶσι σῶν.
 1615 Ὡς ἡδὲ μὲν τοὺς λῶν ἀνθρώπων ἀλγυπέ.
 Ζῶν δὲ ἐκ θεῶν σὺν ἡμῶν φράσαις πᾶσι.
 κλυ. Ὡς πᾶσι, ἡμῶν τὸ κλέμμεν γέγονας;
 Πᾶσι σαρφεύς πᾶσι δὲ φῶ;
 Παρὰ μὲν ἡμῶν τῶν δὲ μετρίως μύθους,
 Ὡς σὺ πᾶσι λυγρὸν πᾶσι μύθους.
 1620 Καὶ μὲν Ἀγαμέμνων αὐτὸς σῶν,
 Τῶν δὲ αὐτὸς ἔχον σὺ φράσαις μύθους.
 Yy 4
 εἰρα.

Γαίαν, Ἰφίταρτος ἐνέκ' ὀλοίοι γυρομένο' αὖ,
 "Εχέει δ' ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
 Χρὴ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μέγρον νεαγυῖον,
 Στείχον πατρὸς οἴκου, ὡς κρατὸς πατρὸς πολυῶν ὄρεα.
 Καὶ χαῖρε, ἔχοντά γε πάμφοι πατρὸς φθέρματα
 Τρωίην ἐσθλὴν, καὶ γυροῖτό σοι καλῶς.
 Χαίρων Ἀφείδην, γὰρ ἴκον Φρυγίαν.
 Χαίρων ἐλ' ἐπὶ νηπείᾳ,
 Καλλιπὰ μοι σὺν δ' ἄπο Τροίας ἐλῶν.

1623

Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι.

ὁ δὲ

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ

ἐν Ταύροις.

Ορίστης καὶ χρησιμοποιῶν ἐλθὼν εἰς Ταύρους πρὸς Σκυθίας καὶ
 Πυλάδου, παρὰ κινηθεῖς, τὸ παρ' αὐτοῖς τιμωρόν τ' Ἀρτέ-
 μιδος ξόανον ὑφελίαν παρῆρτο. ἀπελθὼν ἐλ' ἄπο τ' ἐνός,
 καὶ φανείς ὑπὸ πῶν ἐντοπίων, ἄμφοτερὶ φίλῳ συλλαβήσιν
 αὐτὸν καὶ τὸν παρ' αὐτοῖς ἰδόντων, ὅπως τῷ τῆς Ἀρτέμιδος
 ἱερῷ σφάγιον γίνονται. τὸς γὰρ καὶ ἀπὸ δούλων ξένους
 ἀπίσφατον. Ἡ μὲν σκηνὴ τῆς δράματις, ὑπόκειται ἐν
 Ταύροις τ' Σκυθίας. ὃ δὲ χορὸς σκωπτικὸν ἐξ Ἑλλήνων γυναι-
 κῶν, χρησιμοποιῶν τὴν Ἰφιγένειαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ἀνταγωνισταί.

Ἰφιγένεια.	Βουκόλος.
Ορίστης.	Θέας.
Πυλάδης.	Ἀγγέλ.
Χορὸς.	Ἀγνῶ.

Προλογίζεσθαι δὲ ἡ Ἰφιγένεια.

ΕΥΡΙΠ.

Agg. Vxor, quod ad filiam attinet, sumus beati:
 Habet enim vere consortium inter Deos.
 Oportet autē te assumpto hoc tenero vitulo, *sc. Oreste*,
 Ire domum: quia exercitus spectat ad navigationem.
 Et vale. Ex longo. n. intervallo tibi colloquia mea
 Erunt, cum ex Troia redibimus, & bene tibi sit.
 Cho. Gaudens Atrida venias in terram Phrygum.
 Lætusque redi,
 Adferens mihi pulcherrima spolia ex Troia,
 Finis Iphigenia in Aulide.

ὁ δὲ

A R G V M E N T V M

I P H I G E N I A E

in Tauris.

Orestes oraculo iussus, veniens in Tauros Scythia cum
 Pylade, insania commotus furtim auferre simulacrum
 Diana, quod apud eos colitur, instruit. Progressus autem
 ex navi, conspectus est ab incolis, & captus una cum Py-
 lade. Adductus est autem ad templum Diana, ut ibi ma-
 charetur, prout ipsorum erat consuetudo, ut eo navigan-
 tes hospites occiderent. Scena fabula fingitur in Tauris
 Scythia. Chorus constat ex Græcis mulieribus, ancillis
 Iphigenia.

PERSONÆ HVIVS

fabulæ sunt hæ:

Iphigenia.	Pastor.
Orestes.	Theas.
Pylades.	Nuncius.
Chorus.	Minerva.

Prologum autem agit Iphigenia.

EVRIP.

Πίμψασι μ', εἰς τὴν δὲ ἄκισιν Ταύρων χθονί,
Οὐ γὰρ ἀνδρὶ βαρβαροῖσι βάρβαρος
Θόος, ὃς ἀκὴν πόδα πηΐς, ἵσιν π' ἔργις,
Εἰς τὸ νομὸν ἤλθ' ἐπεὶ ποδὸν αἰεὶ χέει.
Νοοῖσι δ' οὐ τὴν δὲ ἰστέον π' ἴσθαι με,
Ὅθι νόμοισι φέσιν ἡδύτατα θεῶν
Ἀρπυῖες ἰορτῆς, ταῦτόν μ' ἔσχατον μένος.
Τὰ δ' ἀπασιγῶν, τὴν δὲ φερόμεν.
Θύω γὰρ, ὅντος τ' ἐνόμου καὶ περὶ πολλῆς,
Ὅς αὖ κατὰ τὴν τὴν δὲ γῆν ἔβλεπον ἀνέρος.
Καὶ ῥα χέμεν ῥα, σφάγια δ' ἀλλοιοῖσιν
μὲν δὲ
Ἀρρήτ' ἵσθαι τῶν δὲ ἀνὰ τῶν θεῶν.
Ἀκαίῃ δ' ἡκίον φέροντα φάσμα τέλει,
Δίξω παρὸς αὐτῶν, εἰ π' ἴσθαι τὸ δὲ ἔσχατον.
Ἐδὲ δ' οὐκ ἔστιν ἡ δὲ ἀπακαίῃ τῆς γῆς,
Οἰκίῃ δ' Ἀργεῖ, περὶ γένεσι δ' οὐ μέσσης
Εὐδύν, χθονὸς δ' ἰστέον σφάγια τέλει.
Φάλαγγ' ἔκλειπεν σφάγια, θρηγνὸν εἰσπύειν
Δόμων πύλον δὲ πᾶν δ' ἐρείδμεν σφάγια
Βεβλημένοι παρὸς ἑδῶν ἐξ ἀκρῶν σφάγια.
Μόνος δ' ἐλείφθη σῦλος, ὡς ἰδὼν ἐμοί,
Δόμων πύλον δὲ πᾶν δ' ἐπικροτῶν
κρῖνα
Ἐκείνους κατὰ τὴν φέροντα δ' ἀνὰ τῶν λαοῦν.
Καὶ γὰρ πύλον τὴν δὲ, ἡ δὲ ἐκείνους ἐκτόνον,
Τιμῶν, ὅθι γένεσι αὐτῶν, ὡς γένεσι
μὲν δὲ
Κλαίει δὲ τὸν δὲ δὲ συμβάλλει πόδες.
Τίθνην Ὀρέσσης, καὶ κατὰ τὸν δὲ ἐγώ.
Στόλοι γὰρ οἰκῶν εἰς τὸν δὲ ἀρσενες.
Θνήσκουσιν δὲ ὡς αὐτὸν χερσὶ βάλωσι με.
Οὐδ' αὖ σὺν ἀφ' αὐτῶν εἰς φέροντα ἐγώ.
Σφάγια δὲ τὸν δὲ πύλον, ὅτ' ἀκὴν ἐγώ.
Νῦν οὖν ἀδελφῶν βέλομαι δούλῳ χεῖρας,
Παροῦσα πᾶν π. ταῦτα γὰρ δούλῳ ἐμῷ
Σὺν παρὸς οἰοῖσιν, αὐτὸν δὲ ἡμῖν αὐτῶν
ἔβλεπον ἰδὼν γυναικίς. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
Οὐκ ἔστιν πύλον παρὸς εἰς ἐμὴν εἶσω δόμων,
Εἰ οἱ σὺν τῶν δὲ ἀνὰ τῶν θεῶν.

Missam me collocavit in hac terra Taurorum, 30
In qua terra imperat barbaris barbarus
Thoas: qui celerem pedem ponit velut ales,
Vnde hoc nomen habet propter pedum celeritatem.
Templis autem in istis sacerdotem me constituit,
Vbi legibus talibus delectatur dea 35
Diana festi, sacri, cuius nomen tantum est honestum.
Cetera vero taceo, deam reuerita.
Immolo enim (cum mos iste & ante ciuitati fuerit)
Quicumque huc appulerit vir Graecus.
Auspicator quidem sacra: caedes vero victimarum, aliis 40
sunt cura.
Nefandæ, in his templis Deæ.
Iam vero quæ nox præsens attulit recentia visa,
Dicam ad aerem, si quod hoc est remedium.
Videbar in somno, relicta hac terra, 45
Habitare Argis, & inter virgines medias
Dormire: terræ autem tergum motu concuti.
Videbar autem fugere, & foris stans fastigium intueri
Ædium cadere, & totam ruere contignationem
Deiectam humi ex summis postibus.
Vnica vero relicta est columna, ut mihi videbatur, 50
Paternæ domus: ex summo autem capitis vertice co-
mam videbar
Fluam demittere, vocemque hominis accipere.
Ego vero artem, quâ hic exerceo, occidens hospites,
Honorans, aqua lauabam ipsam columnam, ut morti
destinatam,
Lamentans, sic autem somnium interpretor hoc. 55
Mortuus est Orestes, quem initiaui ego mori.
Columnæ enim familiarum sunt liberi masculi.
Moriuntur enim hospites, ubi lauacra me consperferunt.
Haud tam accommodare somniū hoc ad amicos possum.
Strophio enim non erat filius, quando ego perii. 60
Nunc igitur fratri volo dare inferias,
Præbens absenti (hæc enim poterimus præstare)
Cum ancillis, quas nobis dedit Rex
Græcas mulieres) sed ob causam aliquam
Nondum accedunt ad me intra domum 65
In qua habito huius templi.

218 EVRIPIDIS IPHIG. IN TAVR.

Ore. Vide, observa, ne quis homo sit in via.
Pyl. Video, speculorq; conuertens oculos in omnes partes
Ore. Pylade, videtur tibi hoc esse templum Deæ,
Ad quam Argis appulimus nauem marinam?
Pyl. Mihi quidē videtur Orestes. tibi vero idē videri deceat
Ore. Et ara, ex qua Græcus stillat sanguis?
Pyl. Ex sanguine quidem rubras habet comas.
Ore. Loricis vero sub ipsis templi spolia videsne suspensa?
Pyl. Interfectorum primitias, & exuvias hospitum.
Ore. Ergo oportet oculis in orbē circūactis bene speculari.
O Phæbe, quo me rursus in hæc retia duxisti,
Edito oraculo? postquam paternam cædem sum vltus
Matte cæsa, tunc per petuis vicibus Furiarum
Agitabamur, exules, extra sedes patriæ,
Cursusque multos, & itinera flexuosa confeci.
Et veniens interrogavi te quomodo agitantis me
Furoris tandem ad finem venirem, & meorū laborū,
Quos pertuli vagabundus per Græciam:
Tu vero me iussisti venire in Tauricæ terræ fines,
Vbi Diana soror tua aram habet,
Et rapere statuum Deæ, quam dicunt huc
In hoc templum de cælo decidisse:
Captam vero siue dolo, siue casu aliquo,
Periculo superato, Atheniensium terræ,
Dare hanc (præterea vero nullus alius meorum laborū
a te mihi dictus est finis)
Et his peractis me respirationē laborū habiturū dixisti.
Vergo igitur, tuis obtemperans verbis, huc
In terram ignotā, & inhospitalē. Te autem interrogo
Pylade (tu enim adiutor mihi es huius laboris)
Quid faciemus? munitiones enim murorum vides
Altas, vtrum domus scalas hinc
Egressi scandemus? quomodo enim hoc sciemus?
An ærea claustra soluentes vectibus, ingrediemur?
Quorum nihil scimus, quod si aperientes portas
Capti fuerimus, ingressumque machinantes,
Moriemur. Verum priusquam moriamur, ad nauem
Fugiamus, qua huc nauigauimus.
Pyl. Fugere quidē nō est tolerabile, neq; fugere cōsueuim?
Dei vero oraculum non est contemnendum.

EVRIPIDIOY ΙΦΙΓ. Η ΕΝ ΤΑΥΡ.

719

Ore. Φυλάσσε, μή τις ἐν τῷ ὄρει βροτῶν.
Pyl. Ὅρα, σκοποδύμῳ ἐλ' ὁρμήν παυκλῆδ' ἐπείφω.
Ore. Πυλάδῃ, δοκεῖ σοι μέγα ἔργον ταῦτ' εἶναι θεῶν,
Ἐνθ' Ἀργῶν νῆών πονήαν ἐστὶ λαοὶ;
Pyl. Ἐμοὶ γὰρ ὀρέσθαι, σὺ δ' ἡ συνδοκῆν ἔρεων.
Ore. Καὶ βωμὸς, ἐκ λυγρῶν καὶ ἁγνῶν ἑλκῶν;
Pyl. Ἐξ αἱμάτων γούναθ' ἐλκ' ἐπὶ χρομῶσι.
Ore. Θεοῖσι δ' ἵα' αὐτοῖς σκόλ' ὁρεῖς ἡρτημένους;
Pyl. Τῶν κρητῆσιν ὄντων τὰ κρητῆσιν αἰνῶν.
Ore. Ἀλλ' ἐγκυκλωῦτ' ὀφθαλμοῖν, ὁ σκοπεῖν ἔρεων.
Ἦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὐτὴν δὴ ἐς ἄρκυν ἡγάγας;
Χρήσας, ἐπεδὴ πεσὼς αἰμὲ ἐπὶ στήθεσιν,
Μητέρα καὶ πατέρα, δαίμονας δ' Ἐλευνύων
Ἠλαυνόμεθα. Φυγάδες, ἐξέδροι χηρῶν,
Δεήμονες τε ποταμοὶ ἐξέπληκται καὶ μεμύμενοι.
Ἐλθὼν δ' ἐσ' ἡρώτησται, πῶς τροχιάτοισιν
Μανίας αὐτῶν ἐλθῆναι εἰς τέλος, πόνων τ' ἐμῶν,
Οὓς ἐξήμερον ἀπὸ πολλῶν καὶ Ἐλλάδα.
Σὺ δ' ἵππας ἐλθῆναι Τυρρηνίας μὲν ὄρεος χηρῶν,
Ἐνθ' Ἀρπυγίαι σὺν σύνοισι βωμὸς ἐλκ',
Λαοῖσιν τ' ἀγαλλόμεναι, ὅφρα πινυμένησδε
Εἰς τὰς δὲ νῆας ἔρχοντο ποσσὶν ἅπασι.
Λαβόντων δ' ἡ τέχνησιν, ἡ τύχη πνέ,
Κινδυνὸν ἐκπλήκοντες, Ἀθηναίων χηρῶν
Δουλοῦν τοὺς ἐνθάδε, ἔδδ' ἐπὶ ῥήρητι
πύργῳ.
Καὶ γὰρ ταῦτα δρῶντες τ' ἀμύμονας ἐξέειν πόνων.
Ἦ καὶ γὰρ πεσὼς σοὶς λόχοισιν, ἐνθάδε
Ἀγνοῶντες εἰς γῆν, ἄξεστον, ἐπὶ δ' ἵσταται
Πυλάδῃ, σὺ γὰρ μοι τῷδε συνδύχῳ πόνων.
Τί δ' ὄρωμαι; ἀμφὶ ἑλκῶν γὰρ τὸν ὄρεος
Ἰψὺν λαὸν, πότρου δ' αἱμάτων ἀπὸς αἰμασσοῦς
Ἐκρησόμεθα, πῶς αὖ οὐκ αὐτῶν αὐτῶν;
Ἦ γὰρ ἡ πενκλῆ καὶ ἡ γὰρ λυσαίντες μεχλοῖς;
Ὡς δ' ἐν ἱστέροις, ὡς δ' ἐν ἰστέροις πύλας
Ληφθῶμεν, εἰς βόας τε μετὰ καὶ ὄρεοι,
Θαυμάσιον ἔλατ' ἐπὶ γένειν, νεῶς ἐπὶ
Φόβῳ, ἡ δ' ἐπὶ ἐν αὐτῶν ὁρῶντων.
Pyl. Φόβῳ γὰρ ἐπὶ ἀνέκτον, ἐλ' ἐνθάδε.
Τὸν τῷ θεῷ ὃ χηρῶν ἐκκρίσιν.

105

καὶ

Ναῦ δ' ὅππῃ λαχρήν τε, κρύψω μὲν δέμας
Κατ' αὐτῆς, ὃ πόντος νοσίδι Δία κλυτὰ μέλας,
Νεὸς ἀπαγεῖν, μή τις εἰσὶ δὼν σκάφος,
Βασιλεύειν ἐπὶ τῇ, καὶ περ ληφθῆναι βίαν.
Ὅταν δ' ἔνυκτος ὁρμήσῃ λυγρὰς μάλα,
Τολμητὴν τοι, ξεστὸν ἐν καὶ δ' ἀνδρῶν
Ἀγαλμῶ, πῶς αὖτε φέρονται μηχαναί.
Ὅρῃ δ' ἔγ' εἶσα τῇ γλῶφῳ, ὅποι κείνῳ
Δέμας κωφεῖται. Τὸς πόντος γὰρ οἱ ἄρα
Τολμητοὶ, δειλοὶ δ' εἰσὶν ἄδεν
ἔδδ' αὖτε.
Ὅν τοι μακρὸν μὲν ἤλθ' ἐμὲ κώπη πόρῃ,
Ἐκ τερμῶν τῶν δ' ἔστιν ἀροῖσιν
πάλιν.
Ἀλλ' οἷ γὰρ εἰπὺς πῆγρον. Χάρει
νακρῶν
Ὅποι χυτὸς κρύψω μὲν δέμας.
Οὐ γὰρ τὸ τῆς θεοῦ αἶψαν ὀφείσεται,
Πιστὴν ἄχρηστον ἥσ' ὅφρα τὸν τολμητὴν.
Μόχθος γὰρ ἔδδ' εἰς τοῖς νεοῖς σκῆψαν φέρεται.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ἰφί. Εὐφραμεῖτ' ὦ πόντε,
Διοσας συχρῶν ὅσας πίστεας
Εὐξείνῃς ναίωντες.
Ὡ πῶς ἔσ' Λατοῦς,
Δίκτυον ἔρεια,
Πρὸς αὐτὴν αὐλάν, δὲ σὺ λαν
Ναῶν χρυσήρεος θρήνηδες,
Πόδα παρθένοιον
Ὅσων ἐστὶς
Κληδονῶν δούλα πέμψω,
Ἐκείδης δ' εἰπὼς πύργους,
Καὶ τείχεα, χερσὶν τ' οὐδ' ἐν ὄρω
Ἐξ ἀλλ' ἔσ' Εὐρώπην,
Πατρῶν οἰκῶν ἐδρας.
Ἰφί. Ἐμὲ λαν, τί νείων; πῶς φέροντ' ἔχρη;
Τί με, πῶς νείων; ἀγῶνας, ἀγῶνας;
Ὡ πῶς τῆς Τροίας πύργους
Ἐλθόντες κλεινὰ σὺν κώπῃ
Χιλιόταυτα μεροῖς τεύχεος

Sed a templo recedentes, occultemus corpus
In antris, quæ Pontus alluit aquis niger,
Procul a naui, ne quis nostram conspicatus nauem,
Regibus dicat, & deinde per vim corripiamur.
Quando veto venerit oculus noctis obscuræ,
Audendum erit, ex templo rapere politam
Statuam, omnes ad mouendo machinas. [peditum
Specta vero intra colunarū celaturas quo inane, ac ex-
Corpus oportet demittere. Labores enim viri fortes
Audent subire. Ignauī vero nihil vsquam sunt, nihil
audent. [ui consecimus,
Gre. Nequaquam longum quidem iter remo venimus, na-
Ex istis vero finibus reditum suscipiemus iterum, sine
frustra redibimus.
Quamobrem (recte enim dixisti) parendum est. vade
mortuorum in aliquem
Locum, vbi corpus occultantes lateamus;
Haud enim Dei numen culpandum erit,
Si ceciderit irritum oraculum. Audendum est.
Labor enim nullus iuuenibus tergiuersationem parit.
ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.
Iphi. Fauete linguis, ὦ Πόντι
Gemina concurrentia saxa
Euxini incolentes homines.
O filia Latonæ
Ditynna montana, vel montiuaga,
Ad tuam aulam, & pulchris columnis ornatorum
Templorum ad aureas loricas,
Pedem virginum,
Sanctum sanctæ
Clauigeræ sacerdotis serua immitto,
Græciæ bellicosæ turres,
Et muros, agrisque nemorosiss insignem
Relinquens Europam,
Paternæ domus sedem.
Cho. Adsum. Quid noui? quid es sollicita?
Cur me ad templum duxisti, duxisti?
O filia illius, qui ad Troiæ turres
Venit cum inelyta classe
Mille nauium, & cuncta innumeris armatis milicibus

Atridarum indytorum.
 O famulæ, flebilibus
 Vt lamentatis immoror,
 Non iucundi cantus edens clara voce
 Infuaves elegos.
 Heu, heu, in domestico luctu
 Quæ mihi accidunt mala.
 Fratrem meum
 Lugenti ob amissam vitam.
 Qualem vidi faciem somniorum
 Hæc nocte, cuius abiit caligo.
 Perii, Perii.
 Non est domus paterna.
 Hei mihi, interit meum genus.
 Heu, heu propter toleratos Argis labores.
 Heu fatum, quod
 Fratre, quem habui vnicum, me spoliās,
 Quem ad inferos misisti: cui has
 Inferias paro, poculumque
 Mortuorum
 Vt in terræ dorsum effudam,
 Et fontes sanguineos ex montanis vitulis,
 Et Bachci vineam libationem,
 Et flauarum labores apum,
 Quæ sunt sacrificia pro mortuis, manes placantia.
 Verum da mihi aureum
 Vas, & libationem inferis libandam.
 O infra terram
 Agamemnonium germen,
 Tanquam mortuo hæc tibi
 Mitto. Tu vero fulcipe: non enim ante
 Tuum sepulchrum tibi flauam comam,
 Neque lachrymas adferam.
 Procul enim absum a tua
 Patria, & mea, vbi existimor
 Iacere, ego misera, mactata.
 Respondentes cantilenas,
 Et hymnum Asiaticum tibi
 Barbatica voce,
 O domina sonabo,

Cho.

Mu-

Τῶν Ἀτρεΐδῶν τῶν κλεινῶν.
 ὦ δμῶαί, δύστροποι
 ὧς ἡρώεις ἔρχεσθαι,
 Τὰς σοὶ δούλους μοι λῆψαι βαλὼν
 Ἀλυστὴς ἐλθέεις.
 Ἐ, ἔ. ἐν κηδεύουσιν οἴκῳ τισιν,
 Αἱ μοι συμβαίνουσ' ἀτακτῶς
 Σὺ γέροντος ἀμὲν κείνου
 κλεινοῦ καὶ ζωῶς,
 Οἷον ἰδὼς μὲν ἐλπίαν ἐνείρω
 Νυκτὸς, ὥς ἐξῆλθ' ὄρφνα
 Ὡλομένην, ὠλόμεν.
 Οὐκ εἰς οἴκῳ πατρῶος.
 Οἱ μοι, φεγῶδες γένεα.
 Φεῦ, φεῦ, πῶν Ἀργείων.
 ἰὼ δούλων, ὅς τιν'
 Μόνοι με κηδεύουσιν στυγῶς,
 Αἰδῶ πέμψας, ὥς ὥς δὲ
 Χερσὶ μέλλω, κρατὶ δὲ
 Τὸν φημι βίον
 Ὑδραίνειν γαίης ἐν νότοις,
 Πηγάς τ' ἐρείων ἐκ μέσων,
 Βάκχου τ' αἰνέσας λοιδοῶν,
 Ζεῦ δ' ἂν τι πόνημι μελίσσας αὐτόν.
 Ἄνεργός ἐστι κτήλα κεί-
 τ' ἀλλ' ἐνδοῦ μοι παρ' ἡρώων
 Τεῦχος, ἐξ λοιδοῶν αἰδοῦ.
 ὦ κτ' γαίης
 Ἀγαμέμνονι τὴν ψαλῶν,
 ὧς φημι δῖον παῖδ' εἶ
 Πίμπω, δέξαι σὺ, ἔγδ' αἰετός
 Τυμβῆς σοὶ ξανθὴν χροῖαν,
 Οὐ δάκρυ οἶσω.
 Τηλόσι γὰρ δὴ σὺς ἀπινύθῃ
 Παιτρίδος, κίμους ἐνθα δούλῳ
 Κεῖμαι, σφαχθεῖς ἀτλάμεν.
 Ἄν' ἡ ψάλμενος ὄδους,
 Ὑμνοὺς τ' ἀσπάζομαι σοὶ
 Βάρβαρον ἰαχὴν,
 Διάπαινον, ἐξ αὐδῆς,

22 2

Ταυ

Ταὺν ἐν ἡρώοιο μούσων,
Νέκυσιν μέλειον,
Ταὺν ἐν μεγάλῃσι αἰδέας
Ἰφι. ὕμνῳ, δίχῃ παυάνων.
Οἱ μοι τῶν ἀτρεϊδῶν οἴκων.
Ἐρρεὶ φῶς σκῆπτρον.
Οἱ μοι πατρῶων οἴκων.
Τίν' ἐκ τῶν δούλων
Ἀρχὴ βασιλείων,
Ἀρχὴ μέχθους δ' ἐκ μέχθων
Αἰσῶσι, διδούσας ἐπαοισιν
Πᾶσι τοῖς ἀλλόδακτο
Δ' ἐξέδρασε' ἱερὸν ὅμῳ αὐγῆς ἥλιος.
Ἀλλοῖς δ' ἄλλα παρσέβει
Χρυσίας δρόνους μετὰ ἥροις ἀδυνάμει,
Φόνος ἐπὶ φόνῳ,
Ἀχαιῶν ἀχαιῶν.
Εἴθ' ἐν τῶν παρσέβει δμῶν
Τῶν Ἀλιδῶν ἐκείνῃ
Ποινὰ γ' ἐς οἴκους, παρσέβει
Δ' ἀπαρξάμενος' ἐπὶ σὺν δαίμωνι,
Εξ δρόνους μοι δύνει δαίμων,
Δαίμων ἱερὸς μετὰ δὲ ζῶντας,
Καὶ νυκτὸς κείνας ἐξ δρόνους
Λογίαν, σπέρμα παρσέβει
Μοῖραν στυγερὰν ἐν στήθεσιν,
Ἀμναστευθεῖς' ἐξ Ἑλλάνων,
Ἀνὰ πρῶτον γένος ἡλίου ἐν ἡμέλῃ,
Λήδης ἀτλάνων κούρης
Σφάριον πατρὸς ἀλῶν,
Καὶ ἡμῶν σὺν δούλῳ
Ἐπεκιν, ἱερὸν δούλῳ
Ἰπατοῖσιν ἐν δόμοις
Φαμίτων Ἀλιδῶν ἐπαρσέβει
Νύμφῳ, αἰμοῖ δύνει δαίμων,
Τὰς Νηρείας κούρης.
Αἶ, αἶ, νῦν δ' ἀξίως πόντι ξείνῳ,
Δυχόρτους οἴκους καίω,
Ἀχαιῶν, ἀπικνός, ἀπολις, ἀφίλῳ.
Οὐ τὴν Ἀρχὴν μέλποντο Ἡρώων, δὲ ἱερὸς ἐν κούρῃσι
Κεῖρ

185

190

195

200

205

210

215

220

Musam lugubrem,
Pro mortuis miseram.
Quam in carminibus Pluto
Sonat sine Pæane.
Iphi. Heu mihi, Atridarum familia,
Periit lumen sceptrorum.
Heu paternam domum.
Solvit pœnas ex beatis
Argiuorum regibus
Principatus. Labor autem ex laboribus
Exoritur. Rorantibus autem equis
Volucris, mutans sol
Sacrum oculum sui splendoris aufugit:
Ad alios vero alius accessit
Dolor in aula propter aureum agnum,
Cædes ad cædem,
Dolor ad dolorem.
Inde a prius afflictis
Tantalidis inuadit
Pœna in familiam. accelerat enim res
Indignas contra te malus dæmon.
Initio me inuasit infelix
Fatum coniugii materni,
Et illius noctis, ab initio
Partum, & difficilem educationem
Fatales Dææ mihi portenderunt,
Quæ petita sum in connubium a Græcis,
Quam primogenitum germen in thalamo
Leda infelix filia
Victimam propter patris errorem,
Et sacrificium non iucundum
Reperit, & educauit, optandam
Equestribus in curribus
In arenas Aulidis quum Græci detulerunt
Sponsam, heu me infelicem sponsam,
Filiæ Nerei filio, i. Achilli Thetidis Nereia filio,
Heu heu. nunc inhospitalis Ponti hospes,
Inamœnas domos habito,
Sine nuptiis, sine liberis, sine ciuitate, sine amicis.
Non canens Iunonem Argiuam, nec telis in argutis

185

190

195

200

205

210

215

220

Radio Palladis Atticæ imagines
Titanum varians.
Sed sum sacerdos sanguinem mamantium hospitem,
Luctuosam cruentans Aten,
Arasque, miserabiliter clamantium,
Emittentiumque miserabiliter lacrymas.
Nunc vero illorum quidem me subit
Obliuio. hunc vero Argis mortuum
Deploro meum fratrem,
Quem reliqui subrumum, i. lactantem,
Adhuc infantulum, adhuc tenellum,
Adhuc germen in manibus
Matris, ad pectoraque pendentem,
Argis sceptrigerum Orestem.

Chorus.

Atqui hic relinquens littus marinum
Pastor venit tibi significaturus aliquid noui.
Pa. O filia Agamemnonis, & Clytæmnestræ proles,
Audi nouum ex me præconium.
Iphi. Quid vero terroris est in præsentis nuncio? 246
Pa. Venerunt in terram Symplegladum cyaneorum,
Nauis fugientes huc duo adolescentis,
Deæ grata victima, & sacrificium
Dianæ lauacra igitur, & initiationes
Non maturabis decentes parare? 245
Iphi. Cuiates sunt? cuius terræ nomen habent hospites isti?
Pa. Græci hoc vnum tantum scio, & nil ulterius,
Iphi. Ne nomen quidē hospitū, quod audieris, dicere potes?
Pa. Pylades alter ab altero appellabatur.
Iphi. Socii vero hospitis quod erat nomen? 250
Pa. Nullus hoc nouit. non enim audiuiimus.
Iphi. Quomodo igitur eos vidistis, & cepistis?
Pa. In littore ad cauam rupem inhospitalis Ponti.
Iphi. Et quod cum mari pastoribus est commercium?
Pa. Boues venimus lauaturi marino rore. 255
Iphi. Huc igitur redi, quomodo eos cepistis?
Et quali modo? hoc enim scire cupio.
Seri enim huc veniunt nondum ara Deæ
Mafacta est Gæco sanguine.
Pa. Postquam ad influentem per Symplegades 260

Pon-

Κερκίδι Παλλὰδος Ἀττικῆς εἰκὼν
Τιτάνων ποικίλυσται,
Ἀλλ' αἰμυρῶνται δυνεφόμεν-
τα ξείνων αἰμυρῶνται ἄπειν,
Βομυρῶν οἰκτρῶν τ' αἰάζοντων,
Οὐδ' αὖ οἰκτρῶν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
Καὶ νῦν κείνων μὲρ μοι
Λάβει, τίς τοι; Ἀρχὴ δ' ἔμμελ' ἔναι
Κλαίω σύζυγον.
Οὐ γὰρ ἔλπιον ἱπποκρίδιον
Ἐπ' ἐρίφω, ἐπ' ἐνέον,
Ἐπ' ἡμέλος ἐν χερσὶ
Ματρὸς, ὡς τὸν τεροισί-
τ' Ἀρχὴ σκηπτέρῳ Ὀρέσταν.
I A M B O I.
29. Καὶ μὲν ὅτ' ἐκείνους ἐκλιπὼν ἡμελοστίς
Βεφορῶδες ἔκαστ' ἐσημαίνων πῶς ἐνέον.
30. Ἀρσείμηναι πῶς, καὶ Κλυταμνηστρᾶς τέκνον,
Ἀκούει κηρύων ἐξ ἱερῶν κηρυγμάτων.
Iphi. Τίς τοι ἐστὶν ἡ περὶ τὸν ἐκπληρόσιν λόγος;
31. Ἦκουσιν εἰς γῆν κυανέαν συμπεπληγᾶδων
Πλάτῃ φυγόντες διπλοχίτωνες αὐτοῖς,
Θιά φίλον ὡς σφωγμῶν, καὶ θυτήριον
Ἀρτίμιδι χερσὶν ὡς, καὶ κηρύων μὲν
Οὐκ αὖ φθάνουσιν αὐτὸν περὶ ποιημάτων;
Iphi. Ποδαποῖς τίτος γῆς ὄνομα ἔχουσιν οἱ ξένοι;
32. Ἐλλὰ τίς ἐν τῷ οἴδῳ, καὶ ὡς αἰτῶμαι.
Iphi. Οὐδ' ὄνομα ἀκούσας οἶδ' αὖ τῶν ξείνων φρεσίν;
33. Πυλάδης ἐκλήξεν ἄτρετος ὡς τὸν περὶ.
Iphi. Τὴν συζύγον τὴν τῶν ξείνων πῶς ὄνομα ἔχει;
34. Οὐδ' οἶδ' αὖ τίς ἐστὶν ὡς τὸν περὶ.
Iphi. Πῶς τοι εἶδετ' αὐτοὺς, καὶ τὸν περὶ εἰλεται;
35. Ἀκτεῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι καὶ ξείνῳ πτόρῳ.
Iphi. Καὶ τίς ἡμελοστίς βακχλοῖς κηρύων;
36. Βεῖς ἡλθον μὲν ἰβήροις ἐκ κλίμακος ὡς.
Iphi. Εὐεῖς δὲ πάντες ἔλθον, πῶς γὰρ εἰλεται;
37. Τροπῶν δ' ὅπῃ, τῶν γὰρ μὲν ἔστιν ἡμελοστίς.
38. Χορῶν γὰρ ἡμελοστίς, καὶ πῶς βακχλοῖς ὡς.
39. Ἐκκλινόμενοι ἐξ ἐφοῖν ἡμελοστίς.
30. Ἐπὶ τῶν εἰσρέοντι δὲ συμπεπληγᾶδων
Z z 4
Bodē

Βοὸς ὑλοφορεῖται πόντον εἰσεβάλλομεν.
 Ἦν περ ἀφ' ἧρ' ὧς κυμάτων πολλὰ σάλας
 Κοιλῶπος ἄρμος, πορφύρεον ἡμῶν ἔργον.
 Ἐνταῦθα δ' αὖτος εἰς δεξιὰς νεανίας
 Βεφορεῖς ἡμῶν, καὶ περὶ ἡμῶν πάλιν,
 "Ακροισι δ' ἐκτύλοισι περὶ μέσων ἵχθους.
 "Ελεξέσθ' ἂν, ἔχ' ὅρασι, δαίμονες πῆρες
 Θάσσουσιν οἶδε. θεοὶ δ' ἂν εἰς ἡμῶν περὶ
 Ἀνέχεσθ' ἔργον, καὶ περὶ ἡμῶν εἰσεύδιν.
 "Ω ποῖός τις παῖς Διὸς υἱός, καὶ φῦλας.
 Δι' αὖτος Παλαίμων, ἰλῆος ἡμῶν ἡγευός.
 Εἴτ' οὐκ ἐπ' ἀκτῆς ἡσυχίᾳ Διοσκόρου,
 Ἦ Νηρείως ἀνέλαμψε, ὅς τιν' ἀνέλαμψε.
 "Εκπεπνυμένον Νηρείδων χορὸν.
 "Αλλ' ὅς τις μοῖταιος, ἀνομίας ἡρώδης,
 Ἐξέλασεν ὄχλους, ναυίλας δ' ἰφθιμίδους
 Θάσσουσιν φάσματι, ἴφθασι, τὸ ἴφθασι φάσμα
 Κλονίλας, ὡς ἡνέμεναι οὐδ' ἐξέμεναι.
 "Εδοξε δ' ἡμῶν εἰς ἀλγὸν ἥ τις πᾶσι ποιεῖται,
 Θηρῶν τε τῇ θηρῇ σφάγια πύπυρα.
 Καὶ τὰ δὲ πῆρες ἀπεργάζονται ξένοι,
 "Εστ' ἡμέτερος δὲ δὲ νῆα, καὶ ἡμέτερος,
 Καὶ περὶ νῆα ξένων ἀλγῶν τῶν ἡμῶν ἡρώδης,
 Μανίας αἰλάνων, καὶ βοῶν κυνῶν ὡς,
 Πυλάδην, δὲ δορυφόρον τῶνδε; τῶνδε δ' ἔχ' ὅρασι
 Αἰδοῦν ὁράμεναι, ὡς με βέλεται κτενεῖν,
 Δεινὰς ἐχθρὰς εἰς ἡμῶν ἰσομενέμεναι;
 Ἦ δ' ἐν ἡμῶν πῶς πᾶσι, καὶ φέρον,
 Πτεροῖς ἐρίσσει, μητὲρ ἀνέλας ἐμὴν
 "Εχουσα, πῆρεσιν ὄχλῳ ὡς ἐπεμύδα.
 Οἶμοι, κτενέει με, ποῖ φύρω; παρὶν δ' ὅρασι
 Οὐ γὰρ με φέρεται χημῆς, ἀλλ' ἡμῶν ὡς,
 Φθονοῦται με, καὶ κυνῶν ὑλάσμεναι,
 "Α φάσ' Ἐλινὺς ἰέναι μινέμεναι.
 Ἦμεις δ' οὐκ ἐλίνες, ὡς ἡνέμεναι,
 Σιγῇ καὶ ἡμῶν, ὅς τιν' ἀνέλας ἐμὴν
 Μόχους ὁρῶντας εἰς μέσας λίαν ὥπως,
 Παισὶ σιγῇ λαοῦντας εἰς πᾶσι ποιεῖται,
 Δοκῶν Ἐλινὺς ἡμῶν ἀνέλας ἐμὴν
 ὡς ἡμῶν πᾶσι πᾶσι ἡμῶν ἀνέλας.

265

270

275

280

285

290

295

300

Καὶ

Pontum nos pastores boues deduximus,
 Est quædam abrupta fluctuum frequenti agitatione
 Concaua rupis cōpages, purpuras captantium recta.
 Hic geminos iuvenes vidit quidam
 Pastor nostrum, & recessit retro,
 Summis pedum digitis relegens vestigium,
 Et dixit: non videtis? dæmones quidam
 Hic sedent isti. quidam vero de nobis religiosior
 Sustulit manus, & adoravit intuens:
 O marinæ Leucothææ fili, navium custos,
 O domine Palæmon, sis nobis propicius;
 Siue in littore sedetis vos Gemini,
 Siue Nerei chara propago, qui generosum
 Genuit quinquaginta Nereidum chorum,
 Alius vero quidam vanior, & impietate ferox,
 Risit has preces, nautasque naufragos
 Sedere in specu metu nostri moris dixit,
 Qui audiuerint quod hic mactemus hospites.
 Vilius autem hic est recte dixisse plerisque nostrum,
 Et venari constituimus Deæ victimas vſitatas.
 Interea vero illorū alter relicto peregrino solo, in rupib.
 Stetit, caputque quassauit sursum, & deorsum,
 Et ingemuit tremens summis vlnis, manibus,
 Insania furens, & clamabat sicut venator:
 Pylade, vides hanc hanc vero non vides
 Inferorum draconem, quomodo me velis inerrare.
 Horrendis viperis in me ruens armata?
 Altera vero spirans ignem ex vestibis, & necem
 Remigat alis, matrem meam in vlnis
 Tenens, ut in hunc saxum tumulum abiiciat.
 Hei mihi, interficiet me: quo fugiā? licebat autē videre
 Non eisdem formæ gestus: sed sæpe variabat
 Sonq̃sque vitulorum, & canum latratus,
 Imitationes vocum, quas aiunt emittere Furias.
 Nos vero metu contracti, tanquam morituri,
 Tacite sedebamus. Ille vero districto gladio,
 Vitulos ruens in medios ceu leo
 Verberat ferro illa gladium in latera mittens,
 Existimans hæc Furias Deas propulsare,
 Adeo ut cruenta spuma emergeret ex mari.

265

270

275

280

285

290

295

300

Post-

Postquam vero vniuersus pastorum conuentus videt
 Cadentes & vastatos boum greges armabatur,
 Et conchas inflans, & congregans indigenas.
 Nam aduersus generosos, & robustos hospites,
 Inualidos pugna fore pastores putabamus. 305
 Plures igitur conuenimus exiguo tempore.
 Cadit autem remisso stimulo furoris hospes,
 Stillans spuma mentum. vt vero vidimus rem
 Cōmode nobis cecidisse, tūc oīs vir sustinebat laborē,
 Iaciendo, & pulsando alter vero hospitum, 310
 Spumamque detergebat, corporisq; curam gerebat,
 Vestiumq; bene compacto textu ipsum protegebat,
 Obseruans quidem caute venientia vulnera,
 Amicum vero virum officiis bene curans.
 Mentis vero cōpos factus hospes ex lapsu cito surgens,
 Animaduertit procellam hostium imminentem sibi
 Et praesentem calamitatem esse prope se.
 Ingemuitque Nos vero non intermisimus saxa
 Iacere, alius aliunde instans.
 Tum vero atrocem adhortationem audiuius: 320
 Pylade moriemur verum vt moriamur
 Honestissime sequere me, districtū ensem tenēs manu.
 Postquam autē conspeximus geminos hostiū vibratos
 Fuga promontoriales impleuimus syluas. [enses, 325
 Sed cum fugeret aliquis, alii instantes
 Percutiebant eos, cum autem hos pepulissent,
 Nullus tunc hostem cedentem pulsabat saxis.
 Sed res erat incredibilis. Innumeris enim ex manibus
 Nullus has Deæ victimas tuto capere poterat.
 Vix enim nunc, nō audendo quidem eas cepimus: 330
 Sed globo facto circumdantes extorsimus
 Saxis ex manibus enses, ad terram vero genua
 Defatigatione demiserunt. Ad regem autē huius agri
 Adduximus ipsos. Ille intuitus eos, quam celerime
 Ad lauacra & ad mastrationem misit tibi: 335
 Opta vero tales, o virgo, tibi hospitum
 Victimās adesse, & si mactes hospites
 Tales, Græcia componfabit tuam cadem,
 Pendens poenam cædis in Aulide factæ.

Cho. Mira dixisti de illo, qui cōspectus est, quicūq; tandē sit,
 Qui

Καὶν τῶδε πᾶς τις, αἷς ἔρξῃ βυφόρεια
 Πίπτοντα, καὶ πορθομένον, ἐξωπλιζέτω.
 Κόχλος τε φυσῶν, συλλέγων τ' ἐχέμεναι.
 Πρὸς δὲ τσαφείας γῆς, καὶ νεανίας ξένους,
 Φαύλους μάχῃ βυβλούς ἡρώμεναι. 305
 Πολλοὶ δ' ἐπὶ πληρώσειν ἐν μικρῇ χρόνῳ.
 Πίπτοντες μάλιστα πίτυλον ὁ ξένος μέγας,
 Στάζων ἀφρῶν ἡρόιον. αἷς δ' ἐπὶ ἰδμεν
 Πεγύργου πιστεύει, πᾶς αὖτε ἔχεν ποταμόν,
 Βάλλων, ἀρξάμενος. ἄτερρος δ' τοῖν ξένων, 310
 Αφρῶν ἀπὶ ψα, σώματός τ' ἐπὶ μέλει,
 Πίπτοντα τε περὶ κλύουσι δὲ πηκτοῖς ὑφάει,
 Καρδοκῶν μὲν τὰ πόνοντα τρώμεναι,
 Φίλον δ' ἡραπαίαν ἀνδρ' οὐρανῶν.
 Ἐμφρῶν δ' ἀνείξας ὁ ξένος ποσειδάων, 315
 Ἐργὸν κλυδωνία πολέμῳ περὶ σκέρδι,
 Καὶ τὴν περὶ σκέρδι συμφορὰν αὐτῶν πύλας.
 Ὡς μὲν δ' ἡμεῖς δ' ἴσμεν αὐτῶν πέτρης
 Βάλλοντες, ἀλλ' ἄλλοθεν περὶ σκέρδι.
 Οὐδ' ἂν τὸ δεινὸν περὶ σκέρδι ἡρώμεναι. 320
 Πυλάδην, θανάτου. ἀλλ' ὅπως θανάτου
 Κάλλιστον. ἔπου μοι, φαύλατον ἀπὸ σκέρδι.
 Ὡς δ' ἐπὶ σκέρδι περὶ σκέρδι πολέμῳ ἐξίφῃ,
 Φυγῇ λεπτῆς ἐξέπῃ περὶ σκέρδι.
 Ἀλλ' ἐφύργῃς, ἀπὸ σκέρδι περὶ σκέρδι, 325
 Ἐσθλὸν αὐτῶν εἰς τῆς δ' ὥσπερ,
 Οὐκ ἐπὶ τὴν ὑπὸ σκέρδι ἡρώμεναι πέτρης.
 Ἀλλ' ἡρώμεναι. μὲν αὖτε περὶ σκέρδι
 Οὐδὲν τὸ δ' ἡρώμεναι. οὐκ ἐπὶ σκέρδι.
 Μόλις δ' ἐπὶ τὴν πύλῃν καὶ ἡρώμεναι,
 Κύκλῳ δ' ἐπὶ σκέρδι, ἐξέπῃ περὶ σκέρδι
 Πίπτοντες ἡρώμεναι, αἷς δ' ἐπὶ σκέρδι
 Καρδοκῶν καὶ πύλῃν. αἷς δ' ἀνείξας τῆς δ' ἡρώ
 Κομίζομεναι. οὐκ ἐπὶ σκέρδι, ὅσπερ περὶ σκέρδι
 Ὡς ἡρώμεναι, καὶ σκέρδι ἐξέπῃ περὶ σκέρδι. 335
 Εὐχῇ δ' τοῖς δ' αὖτε νεανίας ξένων
 Σφαγῇ περὶ σκέρδι, καὶ ἀνείξας ξένους
 Τοῖς δ' ἐπὶ σκέρδι ἡρώμεναι περὶ σκέρδι.
 Δίκας περὶ σκέρδι ἐπὶ σκέρδι περὶ σκέρδι.
 ἤ. Θάνατος ἡρώμεναι, περὶ σκέρδι ὅσπερ περὶ σκέρδι 340
 ἤ. λ.

Ἐκλῦος ἐκ γῆς πάντων ἦλθεν ἄξιον.
Ἰφι. Εἶεν. σὺ μὲν καλῶς τὰς ξένους, μελῶν.
Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἶα φρονέμεθα.
Ὡς καρδία πάλαινα, πρὶν μὲν ξένους
Γαλλῶδες ἦδα, καὶ φιλοκίτρων αἰεὶ,
345 Εἰς τὰ μὲν φυλὸν αἰάμεντες ἀμύνη δαίμων,
Ἐκλῦας αὐδρας λυγρὰ εἰς χεῖρας λάβοις.
Νῦν δ' ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἡρσιώμεθα,
Δακρυόσ' Ὀρίσῃ μηκέθ' ἡλίου βλέπεν,
Δύστρονον με λήψοι· οἱ πνίς ποθ'
ἦκαστε.
Καὶ τὸν ἄρ' ὡς αἰηθῆς, ἡλχόμενον φίλῃ.
,, Οἱ δυστυχῆς γὰρ, τοῖσιν αὐτοῖς τεχνῆς,
,, Ἀνθ' ἡμεῖς πρὸς ἄλλων τε, καὶ φρονέουσιν αὖ.
Ἀλλ' ἔτε πνεῦμα δόξεν ἦλθε πώποτε,
Ὅν πορρωτέρω, ἢ πρὸς Δαίμονος συμπαλῆς ἄδρας
355 Ἑλίνῳ ἀπαρῶν· ἐνθάδ' ἡ μὲν ἀπαλίσσιν,
Μελέαρον δ' ἴν' αὐτοῦς ἀντεκρινόμενον,
Τὴν ἐνθάδ' Ἀύλιν αὐτοῖς τε καὶ ἐκείνῃ,
Θιμὴ ὥς τε μέγαν Δαναΐδαν ἡρώεσσι,
Ἐσφαζόν. ἰσχυρὸς δ' ὡς ὁ γυνήσεως πατήρ.
360 Οἱ μὲν, κακῶν γὰρ τὸν πῶτ' ἄνθρωπον ἔμενον.
Ὅς αὖ γυνεὺς χεῖρας ἐξήκοντο,
Γονάτων τε τὰ πικρόντος ἐξαρτιώμενον,
Λίγυστα πιάδ' ὡς πᾶσι, νυμφόλομον
Νυμφόλομον αἰχρὰ ὥς τε σέθεν. μήτηρ δ' ἐμὴ
Σείθεν καὶ κτείνοντος, Ἀργεΐαν τέ νιν
Ἵμερόσιν ὑμναιοῖσιν. αὐλείται δ' ἅπαν
Μέλατρον ἡμεῖς δ' ὁκνέμεσθαι ὥς τε σέθεν.
Ἀδης Ἀχιλλεύς μὲν ἄρ', ἔχ' ὁ Πηλεΐας,
370 Ὅν μὲν ὥς τε σέθεν πόντιν, ἐν ἀμύμῳ δ' ἔχῃς,
Εἰς αἰχρὰν ἔχον γάμον ἐπὶ πορρωτέρω δόλῳ.
Εἰ μὲν δ' ἐπὶ πᾶσι γάμον Δαίμονος καλῶμεν
Ἐχουσ', ἀδελφὸν ὅσῳ εἰσὶν ἡμεῖς,
375 Ὅς νῦν ὄλωλιν. καὶ κασιγνήτην σέμεν
Σωτήρ· ὡς αἰδούσας, ὡς ἰσοῦς εἰς Πηλεΐας
Μέλατρον. πῶλ' αὖτε μὲν ἀσπασμάτω
Εἰσὶν πρὸς ὡς ἔχουσ' εἰς Ἀργεῖαν αὐτοῖς.
Ὡς τὴν ἡμεῖς, εἰς πᾶσι γάμον, ἐξ οἷον κακῶν
Ἐρρεῖς Ὀρίσῃ, καὶ πᾶσι γάμον ἡμεῖς.

,, Τὴν

Qui ex Græcia venit ad Pontum inhospitem.
Bene est tu igitur vade, & adduc hospites.
Quæ vero hic facienda sunt, nos curabimus, vt solet.
O miserum cor, prius quidem erga hospites
345 Tranquillum fuisti, & semper misericors,
Ad cognatas verti solitum lachrymas,
Quoties Græcos viros in manus acciperes.
Nunc vero ex somniis quibus efferati sumus,
Existimans Orestem non amplius solem intueri,
Maleuolam vobis me nanciscemini, quicumq; tandem
huc veneritis. 350
Et hoc verum est. Diserucior amicæ:
,, Infelices enim beatioribus,
,, Propterea quod ipsi male rem gerūt, nō bene volunt.
Verum nec ventus a Ioue missus huc venit vnquam,
355 Nec naus, quæ per saxa Symplegadam
Helenam adducat huc, quæ me perdidit:
Et Menelaum, vt ipsos vicissim viciscerer,
Hic sitam Aulidem opponens illi, quæ illic est,
Qui Danaidæ me sicut iuuenecam capientes
Mastruerunt: sacerdos vero fuit pater, qui me genuit.
Hei mihi malorū enim illorū nō possū nō meminisse.
Quoties ad genas manus eiacula sum,
Pendens a genibus patris,
Dicens hæc: O pater, sponsa sio
365 Nuptiarum turpium a te: mater vero mea
(Dum tu me interficis) & Argiæ ipsas
Celebrant Hymenæis, & perlonat cantu fistulæ tota
Aula, ego vero interea interficior a te.
Pluto igitur erat Achilles, non autem Pelei filius,
Quæ mihi pmissisti spōsum. in curruum vero vehiculis
Ad cruentas nuptias duxisti dolo.
Ego vero tenuia per velamina oculis
Coniiciens, & prospiciens, fratrem hunc cepti manibus,
Qui nūc perit: neq; quāvis eius esset soror, os meū ad ei-
Admouī p pudore, tanquā itura ad Pelei 375 [us os
Ædes, ac multas distuli salutationes
In aliud tempus, vt iterum Argos reditura,
O miser, si es mortuus. ob qualia mala
Periisti Orestes, & ob paternæ virtutis æmulationem.
,, Deæ

734 EVRIPIDIS IPHIG. IN TAUR.

- „Deae vero damno vastramenta. 388
„Quasi quis quidem mortalium patrarit caedem,
„Aut etiam partum, aut cadauer attigerit manu,
„Eum arcet ab ara, ut impurum existimans.
„Ipsa vero delectatur hostiis humanis.
„Nullo modo peperit Iouis coniux 389
„Latona tantam infantiā, ac inhumanitatem. ego etiam
Tantali epulationem diis exhibitam
Incredibile iudico, Deos sc. infantis esu delectatos esse.
Huius vero regionis incolas. quod sua natura sint homi-
In Deum culpam transfuisse puto. 390 [cidat]
„Neminem enim deorum malum esse censo.

ANTISTROPHICA.

Strophe I.

- Ch. 1 Cærulei, cærulei
2 Congressus maris,
3 Quod ister volans ab Argis
4 In Euxinum maie 395
5 Penetrauit olim,
6 Asiaticum solum
7 Ex Europa migrans.
8 Quinam igitur aquosum,
9 Et arundine virentem relinquentes Eurotam, 400
10 Sacraque Dirces fluanta,
11 Venerunt, venerunt in hospitū commercia fugientem
12 Terram, ubi puella
13 Madefacit aras,
14 Et circa columnas tem- 405
15 plorum sanguinem humanum fundit.

Antistrophe I.

- 1 An impetuosus abignis,
2 Duplicibus remis
3 Nauigarunt per marinos fluctus,
4 Nauale vehiculum agentes 410
5 Velis excipientibus flatus,
6 Auarum certamen, opumque conueendarum studium
7 Augentes suis aedibus?
8 Dulcis enim spes est in
9 Perniciem mortalium, insatiabilis hominibus, 415
10 Diuitiarum ob onus, qui feruntur

„ II Eτα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓ. Η ΕΝ ΤΑΥΡ. 735

- 388 „Τὰ τ' ἑσθ' ὃ μὲν φορμα σφίσματ',
„Ἡ πε, βροτῶν ἡ δὲ πες ἀφ' ἡμετέρων φόνων,
„Ἡ καὶ λοχαίας, ἡ νεκροῦ δι' ἡμετέρων
„Βωμῶν ἀπείρηχ', μυστηρὶν εἰς ἡμετέραν
„Αὐτὴν ὃ θυσίας ἡ δέ ται βροτῶν
389 „Οὐκ ἔδ' ὅπως ἔτεκεν αὐτὴ Διὸς δάμαρ,
„Λητὼ, τοσαύτῃ ἀμύχαν. ἐγὼ μὲν οὖν
Τὰ Τανταλὸν θεοῖσιν ἐπαμύχαν,
„Ἀπτε κέρων. παῖδες ἡ δὲ ἡμετέρων βορέ.
Τὸς δ' ἐν ἡμετέρῃ, αὐτὸς ὄντας ἀνθρώπων κλέπτει,
Εἰς τὸν θεὸν τὸ φάλλον αὐτὰ φέρειν δέκω. 390
„Οὐδὲν αὖτ' οἶμαι δαίμωνων εἶναι κακόν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή α'.

- Ch. 1 Κυνέαι, κυνέαι
2 Σιωδοὶ θαλάσσης.
3 Ἡν' ἱερὸς ὁ ποταμὸς Ὀ- Ἀργεῖται
4 Εὐξείνου ἐπ' οἶδμα 395
5 Διεπερσέν ποτε.
6 Ἀσκήπιδας γαῖαν
7 Εὐρώτας ἀλγαιεύσας.
8 Τίνες ποτ' ἀρετὴν εὐυδρον,
9 Καὶ δονακὸν χλοαλίποντες Εὐρώτιν, 400
10 Ἡρόμαλα σεμνὰ Δίρηας,
11 Ἐβασσαν ἔβασσαν ἀμύχαν
12 Αἶαν, ἐν ἡμετέρῃ
13 Διατρεφεί βαμύνας,
14 Καὶ πρὸς κίονας να- 405
15 ὦν αἶμα βροτῶν.

Αντιστροφή α'.

- 1 Ἡρόδοις εἰλαπίνους,
2 Δικεῖται καὶ πρὸς
3 Ἐπιδόσαν ἐπὶ πόντιον κέρματ'
4 Νάϊον ὄχημα 410
5 Λινοπόρεας αὔραις,
6 Φιλόπλετον ἀμύχαν
7 Αὐξόντες μελᾶθροισιν;
8 Φίλα γὰρ ἐλπίς ἐν ἡμετέρῃ, ἐπὶ
9 Πήμασι βροτῶν, ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων,
10 Ὀλέω βροτῶν, οἱ φέρειν 415

„ II Πλά-

11 Πλαῖητες, οἶδ' ἄρα, πόλιν τε

12 Βαρβαρὺς ἀνθρώπων.

13 Κενὰ δὲ ξυγνώμην

14 Δ' οἷς μὲν ἀκαργὲς ὄλεος.

15 Τοῖσ' εἰς μέσον ἦκε.

Στρεφὴ β'.

1 Πῶς ἴσ' στυδρομέδους πέτραι,

2 Πῶς φινιδέας αὐτὰς

3 Αἰετὶς ἐπὶ ῥαυτῶν,

4 Παρθένον αἰγυλῶν

5 Ἐπ' ἀμφιτρίαιαν ῥοδῶν

6 Δρυμόντας, ὅπου πενήτην ἔλατ' ἔχον

7 Τῶν Νηρηίδων χορῶν

8 Μέλπουσιν ἐγκυκλίοις,

9 Καὶ πηλείοις πνοαῖς,

10 Συεζόντων κ' ἄστυν

11 Εὐναιῶν πηδάλων,

12 Αὐραῖς ἐννοτιάς, ἢ

13 Πνοαῖς Ζεφύρου, τῶν

14 Πολύρριθον ἐπ' αἶαν,

15 Λοκῶν ἀκτῶν Ἀχελῷος.

16 Δρυμόντας καὶ μετὰ τῶν, εὐ-

17 ξανὸν ἄρ' ὄντων.

Ἀνίστροφὴ β'.

1 Εἴθ' ὄχλῳσι δευροσυνίας

2 Ἀνδρῶν Ἑλένα φίλα πῶς

3 Ἐλθοῦσα τύχῃ, τῶν

4 Τρωάδων λιποδύσα πόλιν,

5 Ἴν' ἀμφιτρίαιαν ὁρῶσαν αἰ-

6 ματτομένην ἰλίου πύλιν, λαμπερόν μιν

7 Διαποίνας χορῶν

8 Ποιῶν δὲ δ' αὐτῶν πύλιν.

9 Ἦδ' αὖ τῶν αἰγυλῶν

10 Διζαίμεθ' Ἑκάδος ἐν γῆς

11 Πλωτῶν ἐν πῶς ἔβαν,

12 Δουλείας ἐμείθεν δει-

13 λαιάς, πρὸς τὸν ὄχλον

14 Γὰρ ὁ νεῖκος σὺ μετὰ τῶν

15 Οἰκῶν, πόλιν τε πατρίαν

16 Τρωάδων ὅμως δὲ πλάων.

17 Κεί-

11 Errabundi, per fluctus, viresque

12 Barbaricas transeuntes.

13 Inanes sunt hominum opiniones. cupiditas

14 Vero diuitiarū aliis quidē intempestiva, ac nimia. 420

15 Aliis vero in medium, i. mediocriter, & tempestiva venit.

Strophe II.

1 Quomodo concurrentes petras,

2 Quomodo Phineios insomnes, i. Phinei semper omni-

3 Scopulos transiuerunt, [bus periculosos,

4 Marinum litus

425

5 In Amphitritæ vndis

6 Currentes, vbi quinquaginta puellarum

7 Nereidum chori [uertentibus,

8 Canunt in orbem redeuntibus, & per anni circū re-

9 Et implentibus vela, secundūque flatibus, 430

10 Stridentibus in puppi

11 Firmis gubernaculis,

12 Auris australibus, aut

13 Zephyri flatibus delati

14 Ad terram auius abundantem,

435

15 Album litus Achillis,

16 Cursus pulchro stadio celebres, Eu-

17 xinum ad Pontum.

Antistrophe II.

1 Vtinam pro votis imperii, quod in hospites huc appulso

2 Helena Leda chara filia [nostra domina habet,

3 Huc aliquo casu veniret,

4 Relicta Troiana vrbe,

5 Vt circa capillum rore cru-

6 ento implicita, guttur secante

7 Manu dominæ moreretur,

445

8 Dans pœnas mutuas.

9 Iucundissimē hoc nuncium

10 Acciperemus, ex Græciæ terra

11 Nautarum si quis huc veniret,

12 Seruitutis mei mise-

450

13 ræ laboribus finem impositurus. Et

14 enim ex nostra domina somniis vtinam mihi continge-

15 Adibus, & vrbe paternā, [ret esse in

16 Iucundis hymnis vt fruerer,

Aaa

17 In

738 EVRIPIDIS IPHIG. IN TAVR.

17 In communi gaudio sceleritatis,

Iphigenia.

Verum isti manus geminis vinculis
Vincti veniunt noua
Deæ victima. Tacete o amicæ.
Græcorum enim *consecranda* primitiæ iam
Istæ ad templum prope veniunt,
Neque nuncios falsos nunciavit
Pastorius vir.

[tibi benigne]

460 *Obo.* O veneranda (ytinam hæc hospites cadendi ministeria

Vrbs hæc remittat) accipe victimas,
Quas apud nos *receptus* mos non pias
Græcis dās apparet, *i. qui mos in Græcos impius videtur.*

Iphigenia.

Esto primum igitur vt Deæ cultus recte habeat,
Curandum est mihi. Soluite hospitem manus,
Vt existentes sacri non sint amplius vincti.
Ingredientes autem in templa, parate
Quæ oportet ad res p̄sentes, & quæ morib. sunt receptæ
Papæ. Quænam est mater, quæ vos olim peperit?
Quis pater? quæ soror, si qua vobis nata sit?
Qualibus illa geminis iuuenibus priuata,

,, Sine fratribus erit? Quis rerū euentus nouit, quod 471

,, Tales sint futuri? Omnia enim Deorum *consilia*,, In obscurū eūt, *obscura sunt*, nec vll^o impediens sibi malū

,, Fortuna enim hoc reddit cognitu difficile. [nouit.

Vndenam venitis o miseri hospites?

Quā plonquū intervallū nauigastis ad hanc terram? 480

Et quam longo tēpore estis perpetuo abfuturi a patria?

481 *Ore.* Cur tu hæc deploras, & cur de futuris nostris

Malis contristaris, quæcunque tandem es o mulier?

,, Non existimo sapientem, qui moriturus,

,, Ploratione metum exitii vincere vult:

,, Nec illū, qui mortem *aliciuiam* vicinam deplorat,

,, Salutis nullam spem habens, quia ex vno geminum

,, Facit malum, estque obnoxius stultitiæ. [nere.

,, Moriturusque hic atq; ille. Fortunā igitur oportet si-

Tu igitur ne nos deplora, quæ enim hic sunt 490

Sacrificia scimus, & cognoscimus.

Iphi. Vter vero vestrum hic nominatus

Pyla-

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓ. Η ΕΝ ΤΑΥΡ.

739

17 Κοινῶν χαίρειν ὄλβω.

455

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

461 *Ιφί.* Αἰὲν οἶδ' ἄρα χεῖρας δεσμοῖς διδύμοις
Συνερεῖσθ' ἵν' ἴτε χαρῆσθαι ἴεν
Πρόσφαρμ' ἔχουσιν. σιγάτω φίλοι.
Τὰ γὰρ ἔκ' ἐκ' ἐλπίων ἀνέστηναι δὴ
Εὐνοῖσι πῆλ' αἰεὶ βῆναι,
Οὐδ' ἄν' ἐλπίας ψεύδ' ἴτε λαοί.
Βυφ' ὅς ἐστιν αὐτῶν.

460

462 *Π.* Ὡ πότνι, εἰ σοι τὰ δ' ἄρα σκεπέντες
Πόλις ἦ δὲ πλεῖ, δέξαι θυσίας,
Ἄς ὁ παῖρ ἡμεῖν νόμος ἐχέσθαι
Ἐλπίσιν ὁδοῦς ἀνὰ φωνίαι.

465

ΙΑΜΒΟΙ.

463 *Ιφί.* Εἴεν. πῶς γὰρ μὲν ποτὶν ὡς κελεύεις ἔχει
Φροῦντος μοι. μίσητε τῶν ξένων χεῖρας,
Ὡς ἄν' ἴτε ἐρεῖ, μηκέτ' ὥς διδύμοι.
Ναὺς δ' ἴστω τῶν χεῖρας, ὡς περὶ πῆλ' αἰεὶ
Ἀχρὴ πῶς τοῖς παρ' ὅσιν, ὡς νομίζετε.
Φεῦ. τίς ἄρα μήτηρ ἡ τεκοῦσ' ὡς ποτὶν
Πατρὸς τ', ἀδελφῶν τ', εἰς γὰρ καὶ τὸν χεῖρας;
Οἷον τερηθεῖσσι διπλῶν νηπιῶν,

470

471 ,, Ἀναδελφὸς ἔσται; Τὰς τυχὼς τίς οἶδ', ὅτι
,, Τοιαῖα ἴσονται; πάντα γὰρ τὰ γὰρ ἔσται
,, Εἰς ἀφ' αὐτῶν ἔρπει, καὶ δὲν οἶδ' ἔσθ' ἔστιν ἔσθ' ἔστιν.
,, Ἡ γὰρ τυχὴ παρ' ἡμῶν, εἰς τὸ δυσχερές.
Πόθεν ποτ' ἦκετ', ὡς τελαίπνευσι ξένοι;
Ὡς ἀπ' ἀμφοτέρων πῶς τὴν δ' ἔσθ' ἔστιν ἔσθ' ἔστιν.
Μακρὸν δ' ἀπ' οἰκῶν χεῖρας ἴσονται ἀπ' ἡμετέρων.

475

476 *Π.* Τί τούτ' ὁδὸν, καὶ πῶς τοῖς μελλασίνων
Κακοῖσι λυκίς, ἢ τίς αἰ ποτ' ὡς γυναικί;
,, Οὐτοὶ νομίζω σοφὸν, ὅς καὶ μέλλων θνητῶν,
,, Οἴκῳ τὸ δέλεον τῆς ἀλγῆς ἔχον ἔσθ' ἔστιν.
,, Οὐδ' ὅς τις ἀδελφὸς ἔσθ' ἔστιν, εἰ κ' ἔσθ' ἔστιν.
,, Σωτηρίας ἀνελπίς. ὡς δ' ἔστιν ἔστιν.
,, Κακὸν σὺν ἀπ' ἡμῶν, μωρίαν τ' ἐφ' ἡμῶν.
,, Οἴκῳ δ' ὅς τις ἀδελφὸς τὴν τυχὴν δ' ἔσθ' ἔστιν.
,, Ἡμεῖς δ' ἐμὴν ἡμεῖς δ' ἔσθ' ἔστιν ἔσθ' ἔστιν.
,, Οὐσίας ἐμὴς μετὰ τῶν ἡμετέρων.

480

485

490

491 *Ιφί.* Πότερος ἡμεῖς ἔσθ' ἔστιν ἔσθ' ἔστιν ἔσθ' ἔστιν

Αἰατ.

Πυλ.

Πυλάδης κέκληται; πῶς μοι εἶναι παρ' αὐτῶν γέλω.
οἶ. "Οἶ. εἰ δὲ σὶ τῶτ' ἐν ἡδονῇ μοι εἶναι;
ἰφι. Ποίας πολιτῆς πατρὶδος Ἑλλήνων γεγώς;
οἶ. Τί δ' αὖ μοι δοῦσαι τὸ δέ, πῶς ἐόν λαοῖς γυνώσκει;
ἰφι. Πότερ' ἂν ἀδελφῶν καὶ τῶν ἐστὶν ἐν αἰμαῖ;
οἶ. Φιλοτητὶ γ' ἐσόμεν, ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων γυνώσκει.
ἰφι. Σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἐστὶν ὁ γυνώσκεις πατρίδος;
οἶ. Τὸ μὲν δὲ μοι, δούλῳ γὰρ ἐστὶν ἀλλοδαμῶν αὖ.
ἰφι. Οὐ τῶτ' ἐρωτῶ. τὸ ποῖον δὲ σὶ τῇ τύχῃ.
οἶ. Ἀνάνυρ μοι φησὶν ὅτις, ὅς κ' ἀλλοδαμῶν αὖ.
ἰφι. Τί δ' φησὶς τῶτ', ἢ φησὶς, ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων;
οἶ. Τὸ αὖ μοι γινώσκεις τῶν, ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων.
ἰφι. Οὐδ' αὖ πόλιν φησὶς, ἢ τις ἐστὶν σοὶ;
οἶ. Ζητῶν γὰρ δὲν κέρδος, ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων.
ἰφι. Χάρις δ' ἀδελφῶν πᾶσι δέ, καλὴν πᾶσι;
οἶ. Τῶν καλῶν Ἀργῶν, πατρὶδος ἑμῆς ἐστὶν ἡμεῖς.
ἰφι. Πῶς γὰρ ὅντων ἀπ' ἀλλήλων, ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων;
οἶ. Ἐκ τῶν Μυκηνῶν, ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων.
ἰφι. Φυγῶν ἀπ' ἡρώδους πατρὶδος, ἢ ποῖα τύχη;
οἶ. Φύγω τῶν ποῖον γὰρ δὲ πᾶσι, ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων.
ἰφι. Ἀρ' αὖ τί μοι φησὶς, ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων;
οἶ. Ὅς αὖ παρ' ἡρώδους ἐμῆς δὲ σὶ πατρίδος.
ἰφι. Καὶ μὲν ποῖον γὰρ ἡλθες ἐξ Ἀργῶν μολών,
οἶ. Οὐκ ἔγωγε ἐμῶν τῶν, εἰ δὲ σὶ τῶτ' ἐστὶν.
ἰφι. Τῶν γὰρ ἰσως οἶδ', ἢς ἀπ' ἀλλήλων λόγους;
οἶ. Ὅς μὴ ποτ' ἀφελόν γε, μὴ δ' ἰδὼν ὄναρ.
ἰφι. Φασὶν γὰρ σὸν ἐστὶν, ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων.
οἶ. Ἐπὶ γὰρ ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων, ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων.
ἰφι. Ἐλένη δ' ἀφ' ἡμεῶν δὲ μοι Μενέλαον πάλιν;
οἶ. Ἡμεῖς, καὶ μὲν γὰρ ἐλθόντες τῶν ἐμῶν πᾶσι.
ἰφι. Καὶ ποῦ πᾶσι καὶ μὲν γὰρ πᾶσι φησὶν ὅτις.
οἶ. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῶν πατρὶδος ἐμῆς δὲ μοι.
ἰφι. Ὅς μὲν γὰρ ἐστὶν Ἑλλήνων, σὸν γὰρ μὲν γὰρ.
οἶ. Ἀπ' ἀλλήλων, καὶ γὰρ δὲ πᾶσι καὶ μὲν γὰρ.
ἰφι. Νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐλθόντων, ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων;
οἶ. Ὅς πάλιν ἀπ' ἀλλήλων μετὰ συλλογῶν αἰσθητός.
ἰφι. Πῶς γὰρ φησὶν σὶ, τῶν δ' ἐπ' ἀπ' ἀλλήλων γέλω.
οἶ. Ἐλένη δ' ἐπ' ἀπ' ἀλλήλων, ὅς κ' ἀπ' ἀλλήλων.
ἰφι. Καὶ γὰρ πᾶσι ἡλθες μὲν γὰρ πᾶσι Τροίας πάλιν,

Pylades vocatur? hoc scire primum volo.
Ore. Hic estne vero tibi voluptati hoc scire?
Iphi. Cuius patriæ Græcæ civis est natus?
Ore. Qui vero cognoscens hæc, plus habebis mulier?
Iphi. Vtrum estis fratres ex vna matre geniti?
Ore. Amicitia sumus, non nati fratres, mulier.
Iphi. Tibi vero quod nomen imposuit qui te genuit pater?
Ore. Vero quidem nomine possemus vocari miseri.
Iphi. Non hoc interrogo. hoc enim tribue fortunæ.
Ore. Ignori si moriamur non ridebimur.
Iphi. Quid vero sentis hoc? an adeo magnifice sentis?
Ore. Meum corpus mactabis, non nomen.
Iphi. Neque civitatem dices, ex qua oriundus es?
Ore. Quæris enim quod nullâ utilitatē mihi morituro feret.
Iphi. Quid vero prohibet quominus hoc beneficium mihi
Ore. Inclytum Argos patriam meam esse glorior. [præstes?
Iphi. Per deos vere ne, o hospes, illinc es oriundus?
Ore. Ex Mycenis, quæ olim erant beatæ.
Iphi. Num ex patria discessisti exul, aut quali fortuna?
Ore. Exulo aliquomodo non volens, volens.
Iphi. Num dixeris mihi aliquid eorum, quæ volo?
Ore. Ut obiter hoc fiet in mea infelicitate.
Iphi. Profecto desideratus mihi venis Argis profectus.
Ore. Mihi quidem non, si vero tibi, tu hoc ama.
Iphi. Novisti fortasse Troiam, cuius vbique fama?
Ore. Vtinâ nō nossem, & nūquā vidissem ne in somnio quidē.
Iphi. Dicunt eam bello deletam non amplius extare.
Ore. Est ita, neq; res irritas, & falsas audiivistis.
Iphi. Helena vero rediit rursus in Menelai domum?
Ore. Rediit, sed infausta rediit cuidam meorum.
Iphi. Vbi nam est? Nam & mihi graue iā pridē dedit malū.
Ore. Spartæ cohabitavit pristino marito.
Iphi. O commune Græcis odium, non mihi soli.
Ore. Et ego iam quendam amarum fructum ex illius nu-
Iphi. Redieruntne Græci, ut fama fertur? [ptiis percepi.
Ore. Ut omnia semel, ac simul complexa me interrogas.
Iphi. Priusquam enim moriaris, hac narratione frui volo.
Ore. Interroga, quandoquidem hoc cupis. ego vero tibi re-
spondebo.
Iphi. Rediitne quidam vates Calchas ex Troia?

„ Οὐδ' οἱ σφοδρὸν γὰρ δάμνομεν κεκλημένοι,
„ Πτλῶν δὲ κείνων εἰσὶν ἀψόδ' ὅδε σφύρι.
„ Πολὺς πωρογῆρος ἐν τῇς θεοῖς ἐνί,
„ Καὶ τῇς βροττοῖς. ἐν δὲ λείπεται μόνον,
„ Ὅτ' ὅκ' ἀφρων ὦν, μόνον περὶ λόγους,
„ Ὀλῶλιν, ὡς Ὀλῶλιν τῇσιν εἰ-
„ δόσι.

70. Φεῦ, Φεῦ. πόλ' ἡμεῖς, οἳ τ' ἐμοὶ χυτῆτες,
„ Ἀρ' εἰσὶν; ἀρ' οὐκ εἰσὶ; τίς φράσεν αὖ;

Ιφι. Αἰνύσεται. εἰς γὰρ δὴ πῶν ἡγοῦμαι λόγους,
„ Ἰμὴν τ' ὄνησιν ὡς ξένοι σπυδαὶς ἀμφοῖν.

Καί μοι τόδ' ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Εἰ πᾶσι βούτῃσι πᾶσι γὰρ δὲ σπυδαὶς ἀμφοῖν.

Οἱ λίσσεται εἰς σπυδαὶς ἀμφοῖν, ἀλλ' εἴλω πῶς,
„ Πρὸς Ἀργεὺς ἐλθὼν, τοῖς ἐμοῖς ἐκείνους φίλοις,

Διέλθω τ' ἐνέκῃν, ἡν περ οἰκτεῖταις ἐμοῖς,
„ Ἐρεῖψαν αἰχμητῶν, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Φοῖτα τομίζων χεῖρας, τὰ νῦν ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Εἰς Ἀργεὺς αὖ πῶς, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Πῶς ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Σὺ δ' εἰ γὰρ ὡς οἰκτεῖταις ἐμοῖς, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Καὶ βῆ Μυκῆνας οἰκτεῖταις ἐμοῖς, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Σαῖπτι, καὶ σὺ μισθὸν σπυδαὶς ἀμφοῖν, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Καὶ σπυδαὶς ἀμφοῖν, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Οὐτὸς δ' εἰς ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Οὐτὸς δ' εἰς ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Θεῶν γὰρ οἰκτεῖταις ἐμοῖς, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Καλῶς ἐλίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Τὸ γὰρ σφαιρῶν τὸν δὲ μοι, βῆρος μὲν γὰρ γίνεσθαι,
„ Ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Οὐτὸς δ' εἰς ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Οὐτὸς δ' εἰς ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Οὐκ οὐκ δὲ μοι ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Χαλκὸν πῶς, καὶ σπυδαὶς ἀμφοῖν, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Αἰὲν ὡς γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Πῶς ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Ἡμεῖς δ' οἳ γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Αἰὲν ὡς γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Λύττος σπυδαὶς ἀμφοῖν, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Ἡμεῖς δ' οἳ γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Ἡμεῖς δ' οἳ γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

Ἡμεῖς δ' οἳ γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,
„ Ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι, ὅλ' ἐμὲ λίσσεται γὰρ γίνεσθαι,

„ Nec genii, qui vocantur sapientes,
„ Minus sunt mendaces somniis.

„ Magnaque confusio est in rebus diuinis,
„ Et humanis. hoc vnum vero reliquum est,

„ Quod nō stultus existens filius, vatum verbis adductus
„ Perierit, quia perit si credendum est illis, qui mortem
„ eius norunt.

Cho. Heu heu, quid vero nos, & nostri parentes,
„ Num sunt, an non sunt? quis queat dicere?

Iphi. Audite. iam .n. in quoddā venim⁹ colloquiū, q^d offeret
„ Vobis etiam vtilitatem. ὁ hospites, quia est seruum.

Et mihi precipue hoc beneficium erit, commodeq^d redet, 80
„ Si vobis omnibus eadem res placuerit.

Vis, si te seruauero, nūciare aliquid mihi, i. meo nomine,
„ Argos profectus, meis amicis illic degentibus,

Et illis litteras, quas quidam, me miseratus,
„ Captiuus scripsit, meam non

Existimans manum esse homicidialē. sed a lege ma⁹ 85
„ Mori, Dea iudicante hec esse iusta? [tos hospites

Nullū n. hactenus habui, q^d nūciare posset, q^d volo, p⁹fect⁹
„ Argos iterum, i. Argos reuersus, & qui meas litteras

Mitteret, aut p⁹ferret hinc seruatus, meorū amicorū ali-
„ Tu igitur (es enim, vt videris mihi non infectus, [cui.

Et Mycenās nouisti, & quos ego volo)
„ Serueris, & viuas, mercedē nō contemnendā accipiēs,

Propter leues litteras, salutem videlicet.

Ille vero, siquidem ciuitas hoc cogit, 89
„ Dea fiat hostia, sciunctus a te.

Ore. Recte dixisti cetera, prater hoc vnum, ὁ hospita.

Nam istum interfici esset mihi valde grauis dolor.

Ego enim sum gubernator nauis harū calamitatum,

Ille vero vna nauigat propter meos labores. 90
„ Non igitur iustum est me cum huius nece

Tibi praeſtare officium, & me ipsum eripere ex malis.

Sed sic fiat. huic quidem trade litteras:

Nam eas Argos mittet, vt tuę res recte habeant:

„ Nos vero, quicunq^d vult, interficiat. Amicos enim 95
„ Quisquis in calamitatem coniiciens,

„ Ipse seruatur, turpissimus est. Hic aut est mihi amicus,

„ Quem non minus volo viuere quam me.

Iphi.

746 EVRIPIDIS IPHIG. IN TAUR.

Iphi. O præstantem animum: ut ex generosa aliqua
Radice ortus es, amicis que verus amicus. 610
Talis utinam sit meorum fratrum.
Qui relictus est: nam ne ego quidem, o hospites,
Sine fratre sum, nisi quod eum *nunc* non video.
Postquam vero hoc vis, hunc mittere aus,
Qui perferat literas, tu vero morieris. quidam n. magnū
Studium huius rei te tenet.

Ore. Quis vero interficiet me, & hæc atrocita audebit?

Iphi. Ego. huius enim deæ expiationem habeo. [*habes.*]

Ore. Indignā certe, o iuucula, & infelicē muneris functionem

Iphi. At venimus in hanc necessitatem, quæ servanda nobis
est, & cui servandum. 620

Ore. Tu, cum sis femella, ense mactas mares?

Iphi. Non. sed circa tuam comam manus lauabo.

Ore. Sed quis est mactator? si mihi licet hoc ininterrogare.

Iphi. Intra hanc domum sunt, quibus istæ curæ sunt.

Ore. Quale vero sepulchrum accipiet me mortuum? 625

Iphi. Sacer ignis intus, & tenebrosus hiatus saxi.

Ore. Hæc, quomodo me sororis manus tumulabit?

Iphi. Inane votum, o miser, quisquis tandem es, [*ra.*]

Fecisti: habitat enim *tua* soror, æcul ab hac barbara ter-

Verumtamen, quia Argivus es, 630

Ne ego quidem saltem earum rerum, quas præstare
potero, omittam officium.

Multum enim ornatum tibi in sepulchro ponam,

Et montanæ delicias ex florum liquore collectas

Flauæ apsis iniiciam in tuum rogam,

Sed ibo. & literas ex facello Deæ 635

Portabo. non deprehendes tamen me tibi infestā esse.

Ministri custodire eos sine vinculis.

Fortasse insperata gaudia meorum amicorum alicui

Mittam Argos, quos maxime ego amo,

Et literæ illi vivere, quos mortuos credit, 640

Significantes, incredibiles voluptates nunciabunt.

ANOMOEOSTROPHA.

Strophe. I.

Eho. Deploro te
Lustrationum guttis
Destinatum ciuentis,

Ore.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙ. Η ΕΝ ΤΑΥΡ.

747

Iphi. ὦ λῆμ' ἄρα σὺν, ὡς ἀπ' ὀφθαλμοῦ πινῶ

Ρίχθης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθὸς φίλος.

Τοιοῦτος εἴη τῶν ἐμῶν ἀγαπῶμεν,

Ὅς παρ' ἐλπίσιν ἐστὶν ἐγὼ, ξείνοι,

Ἀνάδελφος εἰμι, πῶς δ' ὅς ἐχ' ὀρώσασθαι.

Ἐπὶ δὲ βέλτε πύτοι, τὸν δὲ πέμψουσιν

Δίλτον φέρονται, σὺ δ' ἔμνη. πολλὰ δὲ πε

Προθυμία σιτῶν, ἐχέουσιν ἑαυτοῖς.

Ἐπεὶ δὲ τίς με, καὶ τί δὲ τὸν ἀποσταλά;

Ἐγὼ. θεῶν γὰρ τῆς δὲ πατρὸς τοῦ πᾶν ἔχων.

Ἄρ' ἔστι γ', ὃ νεῖται, κοῦκ σὺ δ' ἀμύματα.

Ἄλλ' εἰς ἀνὰ γῆν κείμην, ὡς φυ-

λακτίον. 620

Ἀὐτὴν ἐξίφει θύκω, θῆλυς ἄρσενας;

Οὐκ, ἀλλὰ χρεῖται ἀμφὶ σὺν χερσὶν ἑλπίσιν.

Ὅ δ' ὅφρα γὰρ τίς ἐπὶ πᾶσι ἐστὶν με χερσὶν.

Εἶσω δὲ μὲν σῶνσι εἰσὶν, οἷς μέλει πάδε.

Τάφος δ' ὅπως δέξεται με, ὅταν θάνω;

Πῦρ ἔσθ' ἐν δόν, καὶ σῶμα τ' ὄρω πὸν πέτρας.

Φεῦ. πῶς αὖ μ' ἀδελφῆς χεῖρ ἀποσταλάειν αὐτῇ;

Μάταιον ὄφρην, ὃ πάλας, ὅστις ποτ' εἶ.

Ἦνυκα. μακρὰν γὰρ βαρὺν ἀργὸν καὶ χερσὶν.

Οὐ μὲν, ἐπεὶ δὲ τοῖς χερσὶν ἀργὸς εἶναι,

Ἄλλ' ὅταν γὰρ δυνάσθω, ἐστὶν ἐγὼ λείψω

χεῖρα.

Πολὺν περ καὶ σοὶ καὶ σὺν ἐνθάδε πέτρας,

Καὶ τ' ὀρέας αὐτὴν ἐμὴν ἑρπύλλον γὰρ.

Ἐπὶ δὲ μελίσσης εἰς πῦρ ἐμὸν ἀποσταλά;

Ἄλλ' εἰμι, δέλτον τ' ἐπὶ θεῶν ἀνὰ κτήρην.

Οἶσθαι. πῶς αὖτε δυνάσθω με καὶ λαβῆς.

Φυλάσσει τ' αὐτὸς ἀποσταλάει δὲ σμῶν ἀπὸ τῆς.

Ἰσως ἀλλὰ πᾶσι τῶν ἐμῶν φίλων περὶ

Πέμψω παρ' Ἀργεῖ, ὡς μέλεις ἐγὼ φίλῳ,

Καὶ δέλωσ' αὐτῇ τῶν ἐμῶν, ὅς δὲ καὶ θανόντων,

Λέγουσιν, πῶς αὖτε ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς.

ANOMOEIOSTROPHA.

Στροφή α'.

Καὶ δὲ τοῖς χερσὶν ἑλπίσιν
Τῶν χερσὶν ἑλπίσιν
Μετὰ τὸν ἀνὰ κτήρην.

Ἄλλ'.

748 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙ. Η ΕΝ ΤΑΥΡ.

ορέ. Οἶκτος μὲν ἔγωγε, ἀλλὰ χρεῖται ὧ ξέναι.
Στρεφὴ β'.

γ. Σὲ δὲ τύχης μάκαρος,
ὦ νανία,
Σιδομένη, εἰς πατρῶν
Ὅπ ποτ' ἐπιμύσσει.

πυλ. Ἀλλὰ τίς φίλοις, θνητοῦν φίλων.
Στρεφὴ γ'.

ορέ. Ὁ γένοιτο πομπή.
Φεῦ, Φεῦ, διόλκωσα.
Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.
Πότερος ὁ μίλων;
Ἐπ' αὖ μὲν φίλων
Δίδωμι μέγιστον φρόν,
Σὲ πατρὸς, ἢ σ' ἐμὴν ἀξιοῦμαι.

I A M B O I.

ορέ. Πυλάδην, πῶς ποιεῖς τὸ πρὸς θεῶν ἐμῶν;
πυλ. Οὐκ οἶδ', ἐρωτᾷς ἔλκην ἐγὼ γὰρ με.

ορέ. Τίς ἐστιν ἡ νῆαίς, ὡς ἰκλυνικῶς
Ἀνδρῶν ἡρώδης, τίς τ' ἐν Ἰλίου πόλεως,
Νόστον τ' Ἀχαιῶν, τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σφῶν
Κάλχαντ', Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τ' ἄθλιον
Ἀγαμέμνονι ὡς ἄκτιστον, ἀνθρώπων τ' ἐμὲ
Γυναικῶν, παῖδας τ'. ἐστὶν ἡ ξένη γῆρος
Ἐκείνην δορεῖα πρὸς, ἢ γὰρ αὖ ποτε
Δίλτον τ' ἐπιμύσει, καὶ πᾶσι τ' ἐξομῶνται,
Ὡς κρινὲς ἀσπασσῶ, Ἀργεῖς εἰς πρὸς ἀσπασσῶ.

πυλ. Ἐφθης με μικρὴν ζωτὴν ἢ φρεσὶς λέγεις,
Πλὴν ἐν ταῖς βασιλείαις παρ' ἡμῶν,
Ἰσσοι πάντες, αἶψα ἐπιποφὴ πρὸς.
Ἀπὸρ διόλκω, ὡς πρὸς λόγον πρὸς.

πυλ. Τίς; εἰς τὸ κρινὲν δούς ἀμείνον αὖ
μυθῶν.

πυλ. Αἰχρὸν, θανόντος σου βλέπεις ἡμῶς φάος.
Κοινὴ τ' ἐπὶ οὐρανῷ, δὲ με καὶ κρινὴ θανέιν.
Καὶ δὲ ἰλίου γῆ, καὶ κρινὴ κακῆς σωμα.
Ἀργεῖς, Φωκίαν τ' ἐν πολυπύχῳ χθονί.
Δοξῶ ἢ τοῖς πολλοῖς, πολλοὶ γὰρ κρινὴ,
Πρὸς δὲ σὲ, σὺ γὰρ αὐτὸς εἰς οἶκον μέγιστον.
Ἡ καὶ φρεσὶς ἐπὶ τοσοῦτοι δάμαρτιν.

645

650

655

660

665

670

675

680

P. 404

EVRIPIDIDIS IPHIG. IN TAUR. 749

Ore. Hæc quidē nō miserāda: Quare valete ὁ peregrinε. 645
Strophe II.

Cho. Te vero propter felicem sortem,
O adolescens,
Colimus, in patriam
Quod tandem redibis.

Pyl. Nō optanda sunt hæc amicis, morientibus amicis. 650
Strophe III.

Cho. O miseranda sacra.
Heu, heu, hospitibus exitiosa.
Æ, æ, æ, æ.

Vter est interficiendus?
Adhuc enim ambigua 655
In geminas distracta sententias manet mens, dubitans
Virum te prius, an te lugeam luctu.

Orestes.

Pylade dic per Deos, affectus ne es sicut ego?

Pyl. Nescio: interrogas me cum non possim respondere.

Ore. Quæ nam est hæc puella? Quam scite græcè 660
Interrogavit nos & de laboribus ad Ilium toleratis,
Et de Græcorum reditu, & de vate
Calchante, & de Achille, & miserum
Agamemnonē quam est miserata? interrogavitq; me
De vxore, & liberis eius. Hæc hospita est genere 665
Illinc profecta Argiua aliqua. nunquam enim
Litteras mitteret eo, nec scrutaretur hæc, [gerant.
Quali communē fortunam habeat, si Argi rē feliciter

Pyl. Paulo me antevertisti. eadem enim meditatus dicis, 670
Præter hoc vnum: Regum enim clades,
Omnes norunt, qui aliquomodo considerant eas.
Sed & aliud quiddam dixit.

Ore. Quid? dic nam hoc in commune ferens, tecumq; com-
municans, melius intelliges.

Pyl. Turpe est, te mortuo nos intueri lucem. 675
Vna enim nauigavi, vna etiam mori me oportet.
Etenim alioqui timiditatis, & ignaviae probrū mihi cō-
Argis, & in Phocide multos habere recessus. [ciliabo
Videbor enim multis (multi enim sunt mali)
Te prodito, solus ipse rediisse domum,
Aut etiam occiso te, in calamitate familiarē, 680

Struxif.

730 EVRIPIDIS IPHIG. IN TVAR.

Struxisse necem tibi, propter tuum principatum,
Vt ducam tuam sororem patrimonii totius heredem.
Hæc igitur metuo, & horum me pudet:
Nec villo modo fieri potest quin tecum *animam* exspirẽt,
Et simul iuguler, & conflagrem corpore, 685

„ Quia sum amicus *tui*, & vituperationem metuo.

Ore. Bona verba quaeso, mea mala *me* ferre oportet:

„ Cum autẽ possim ferre simplicẽ mœstitiã, nõ ferã ge-

„ Quod enim tibi triste, & probrosum dicis, [min.]

Hoc mihi accidet, si te laborantem mecum 690

Interfecero, quod enim ad me attinet, nõ males habeo.

Si moriar, cum exercear a diis sicut exerceor. [bet]

Tu vero es beatus, purasque, nec laborantes habes

Ædes, Ego vero impias, & infelices.

Si fueris autem servatus, liberos ex mea sorore 695

Suscipies, quam tradidi tibi vxorem:

Manebitque meum nomen, neq; sine liberis domus

Paterna mea delebitur vnquam.

Quare abi, & viue, & inhabita domum paternam,

Et cum veneris in Græciam, & ad equestre Argos, 700

Obtestor te per hanc dextram ista,

Excita *mibi* sepulchrũ, & impone monumenta *mibi*.

Et soror det lachrymas, & comam tumulo:

Et nuncia quomodo ego perierim ab Argiua quadam

Muliere, circa aram lustratus cæde. 705

Neque deferas vnquam meam sororem,

Deferens affinitatem, & domum paternam prodens.

Iamq; vale, meorũ. n. amicorũ te charissimũ. *atq; fideli*

O venationis socie, & mecum educate *amice*, [mũ] inueni.

Quã multos labores susceperisti propter mea mala: 710

Nos autem Apollo vates existens fefellit:

Artem enim commentus, quam longissime a Græcia

Abegit, pudore priorum vaticiniorum.

Cui ego oia mea permittens, & verbis eius obtemperas,

Interfeci matrem: nunc vero ipse vicissim perco. 715

Pyl. Erit sepulchrum tibi, & fororis *tuae* lectum

Nunquam deferam, o miser, quia ego te

Mortuum magis, quam viuum, habebō amicum.

„ Sed nondum perdidit me penitus Dei

„ Oraculum, quamuis stem prope cædem, 720

„ Sed

EΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓ. Η ΕΝ ΤΑΥΡ. 721

Ῥά τινι μὲν σοι, σὴς τυχὸν ἰδὼς χάριν.

Ἐκλήρωσ' ὡς δὴ σὺν καὶ σὺν γῆνι τῶν γαμῶν.

Ταῦτ' οὐδ' φοβοῦμαι, καὶ δὲ αἰσχυρὸς εἶμι.

Κοῦν ἰδὼ, ὅπως ἔσθ' ὅταν σὺν καὶ σὺν γῆνι μὲν σοι,

Καὶ σὺν σὺν γῆνι, & πυρὸς ἡνικα δὲ καί,

685 Φίλον γαμῶν, καὶ φοβέμενον ψέγον.

ὅρ. Εὐφροσύνη φῶνι. τὰ μὲν δὲ φέρει κακῶς.

„ Αὐτὰρ ὅτ' ἄν τις ἐξ ὧν, σὺν οἷσιν διπλοῦται.

„ Ὅτ' οὐδ' ἄν τις ἐξ ὧν, καὶ ποιεῖται λείψον.

Ταῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, εἰ σὺν καὶ σὺν γῆνι τ' ἐμοί

Κτενὺ. τὸ μὲν γὰρ εἰς ἡμῖν, & κακῶς ἐστ'.

Προσσοῦν δ' ἄν τις ἴδω, καὶ σὺν λυσιγῆσιν.

Σὺ δ' ὅλβιος τ' εἶ, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Μέλας τ' ἐγὼ δ' ἄν τις ἴδω, καὶ σὺν λυσιγῆσιν.

Σωφείας δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Κτησάμενος, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

695 Ὅνομα τ' ἐμοί γῆνι τ' αὐτῶν, & σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Αὐτὰρ ἐπεὶ, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

700 Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Τυμῶν τε καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

705 Ἀρτεμίδος δ', ὡς ὅλβιος τ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Γαμῶν, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

710 Ἐρημῶν καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

715 Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

720 Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

725 Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

730 Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

735 Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

740 Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

745 Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

750 Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

755 Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

760 Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

765 Ὅταν δ' ἐστὶν ἡμῖν, ἐπὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

Πατρὸς δ' ἐμοί, καὶ σὺν γῆνι, & τοσούτ' ἐχθρῶς

72 EYRIPIDOU IOI. H EN TAVR.

„Αλλ' ἔστιν, ἔστιν ἡ λίαν δυσπεραία.
„Λίαν διδούσα μετὰ δολαφίαν τῇ γῇ.
ὄρε. Σίγα, τί Φοίβη εἰς ἐδὲν ὠφελείμ' ἔπει.
Γυνὴ γὰρ ἡδε δαμάσκειν ἔξω παῖδά.
ἰφι. Απὸ λήθης ὑμῖν, ὅτε παρὸν τρεπίστε
Ταῦτον μολόντες, τοῖς ἐφ' ὧσι σφραγῇ.
Δίλκε μὲν αἶδ' ἀπὸ πολλοὶν ἄλλοις πύλαι
Ξίνοις παύειν, ἀλλ' ἐπὶ τῷδε βέλους.
„Αἰσῶμαι, ἐδὲν αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνῆλθε.
„Ὅτιν' ἔπειτα τοῖς ἡμέτεροις φόνος πέσῃ.
Εἰ μὴ παρ' ἐδὲν ἔσθ' ἔμμεν ἐπιτολὰς,
Ὅτιν' ἀπὸ μείλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.
ὄρε. Τί δ' ἔστι βέλγῃ; τί νος ἀμνηστίας πέρι;
ἰφι. Ὅρκον δότω μοι, ὅτι πορμύσων γραφάς.
Περὶ Ἄργος, οἷσι βέλους πύλαι φίλων.
ὄρε. Ἦ καὶ πτόσης τῷδε τὰς ἀλφειὸς
λόγους;
ἰφι. Τί γὰρ ἔμεν δόσων; ἢ πῶς δόσων; λέγε.
ὄρε. Εἰ γὰρ ἀφ' ὧν μὴ γανόντες βαρβαροῦντες.
ἰφι. Διόμοι ἐπὶ πύλαι, πῶς γὰρ ἀρξείλειν αὐτῶν;
ὄρε. Ἦ καὶ τῶν περὶ ταῦτα συζητήσεται;
ἰφι. Ναι, πύλαι σφαιρῶν, καὶ τῇ γὰρ εἰς βήσιν σκῆφος.
ὄρε. Ὅμνυ, σὺ δ' ἔλαρχ' ὅρκον, ὅστις δουρεὶς.
πυλ. Δώσω. ἰφι. Λέγεις γὰρ, τί τῷδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.
πυλ. Τοῖς σπῆσι φίλοις γράμματα δώσω τῷδε.
ἰφι. Καὶ γὰρ σὺ σάσω κυανέας ἔξω πέτρας.
ὄρε. Τί ν' οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ὅρκιοις γένοι;
ἰφι. Ἄρτι μιν, ἐν ἡσυχίᾳ δάμασκειν πύλαι ἔχων.
πυλ. Εἰ μὴ αὐτὸς γὰρ ἔρχεται σέμνον Δία.
ἰφι. Εἰ δ' ἐκλίπῃ τὸν ὅρκον ἀδικοῦντος ἐμῆς;
πυλ. Ἀνοστήσεις, πῶς σὺ, μὴ σπῆσαι με;
ἰφι. Μὴ ποτε γὰρ Ἄργος ἔσθ' ἔχῃ, ὅτε γέλλω πτόσης.
πυλ. Ἄγχι δὲ νῦν, ἐν παρὸν χρόνῳ λόγον.
ἰφι. Αἰσῶμαι, ἔσθ' ἔμμεν, ὅτε καὶ γὰρ ἔχῃ.
πυλ. Εἰ μὴ αὐτὸς γὰρ δὲς τὸ δ' ἐπὶ ταῦς πέτραις,
Χ' ἡ δέλτος ἐκλύσῃ γὰρ ἡμῶν μέγας.
Αφ' ὧν γὰρ ἔστιν, σῶμα δ' ἐκσώσω μέγαν,
Τὸν ὅρκον αἰνέει τῷδε μελέτ' ἔμπεδον.
ἰφι. Αἰσῶμαι, ὅτι δόσων; πολλὰ γὰρ πολλὰ κερδέ.

Ταύτοντι

EVRIPIIDIS IPHIG. IN TAVR. 733

„Sed sæpe, sæpe nimia calamitas [fortunæ placuerit;
„Magnas affect rerū mutationes, quorū ita res tulerit,
Ore. Tace. Phœbi enim vaticinia nihil mihi profunt.
Mulier enim hæc egreditur extra templum.
729 Iphi. Discedite vos, & apparate 728
Profecti, res int' necessarius iis, q̄ p̄sunt victimarū cedi.
Literarum quidem hæc lachrymosa volumina
Hospitibus adsunt, quæ vero præter hæc volo,
„Audite. nemo calamitosus sui similis est,
„Quando cadit ex metu in confidentiam. 730
Ego igitur metuo ne reuersus ex hac terra
Nihil caret meas literas,
Is qui debet hanc epistolam Argos perferre.
Ore. Quid igitur vis? qua de re angis?
731 Iphi. Det iusiurandum mihi se has literas portaturum 735
Argos, amicis, quibus eas mittere volo.
Ore. An tu quoq; vicissim huic easdem iusiurandi ratio-
nes reddes? [rare? dic.
Iphi. Quam rem me facturam? aut non facturam vis me iu-
Ore. Te hūc nō mortuū: at incolumē dimissurā ex hac terra
Iphi. Recte dixisti. qđ o. n. alibiqui posset nunciare qua volo?
Ore. An & tyrannus ista concedet? [scapham.
Iphi. Etiam, persuadebo ei, & ipsa ipsum in naui imponam
Ore. Iura tu, & incipe iusiurandum quod sit pium.
Pyl. Dabo Iphi. Dicere oportet, hanc epistolam meis amicis.
Pyl. Dabo has literas tuis amicis. 745
Iphi. Et ego te saluum dimittā extra Cyaneas petras. [cem?
Ore. Quē autē Deorū in his iuras tui iuramēti testē, ac vindi-
Iphi. Dianā, in cuius templis hos sacrorum honores habeo.
Pyl. Ego vero regem celi Iouem venerandum.
750 Iphi. Si vero deserto iureiurando feceris mihi iniuriam? 750
Pyl. Sim sine re ditū. quid vero tu, si me non seruaueris?
Iphi. Nunquam Argis viua vestigium figam pedis.
Pyl. Audi vero rem, quam præteritūmus. [es dicturns
Iphi. At rursus habebitur sermo nouus, si recte habeat quod
Pyl. Da mihi hanc exceptionē, si quid acciderit naui, 755
Et literæ in procellis cum meis rebus
Perierint, corpusque seruato solum,
Vt non amplius hoc iuramentum sitratum.
Iphi. Scis quid sum factura? multa enim multis accidunt.
Bbb Que

Χρύνεις, ἀδικτοῖς αἰεὶ δαλὼν πέπλοις χέρο.
ὄρε. Ὡς σὺ γὰρ σὺν γῆτι τε, καὶ κ' αὐτὸς πατρὸς
Ἀγαμέμνονος γένεσθαι, μὴ μ' ἀπαρτίφης,
Ἐχούσ' ἀδελφόν, ὃς δὲ κ' αὖ ἐξείν ποτὶ.
ἰφι. Εἰ γὰρ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, ὃς παύσῃ λέγων,
Τὸ δ' Ἄργος αὐτὸς μετὸν ἢ τε Ναυπλίου.
ὄρε. Οὐκ εἰς ἐκείνους, ὡς πάλαινα σύγχοι.
ἰφι. Ἀλλ' ἢ Λακωνία Τυοδατὶς σ' ἰσθίοντι;
ὄρε. Πίλοπος τε παῖδ' ἐμὸν, ὃς ἐκτεφύει.
ἰφι. Τί φησὶ; ἔχῃς πῶν δέ μοι τεκμήριον;
ὄρε. Ἐχὼ. Παιτὴρ ὦν ἐμὸν δέ μιν ἔκ τε γένους.
ἰφι. Οὐκ ὡς λήγῃ μὲν γὰρ σὲ, κενήσκειν δ' ἐμὸν.
ὄρε. Λέγεται ὦν ἀχρεὺς αὐτὸν Ἡλέκτρα τέδω.
Ἀτρεΐδης. Οὐδέ τοι σ' οἶδα γένους ἀπὸ τοῦ.
ἰφι. Ἡ γὰρ σὺ χρεὺς ὄντος ἐμὸν, ὡς πάλαι.
ὄρε. Ταῦτ' οὐκ ὡς φησὶ, οἷός ἐστιν ἀπὸ τοῦ.
ἰφι. Ὡς φησὶ, ἔχῃς τ' ἐμὸν, ὡς πάλαι.
ὄρε. Εἰ καὶ τ' ἐμὸν, ὡς πάλαι.
ἰφι. Ἐφ' ἡνίκ' ἐμὸν, ὡς πάλαι.
ὄρε. Καὶ γὰρ σ' ἐμὸν, ὡς πάλαι.
ἰφι. Οἷός ἐστιν ἀπὸ τοῦ.
ὄρε. Τί γὰρ χρεὺς σὺς, μὴ γὰρ σὺς φέρεις;
ἰφι. Μνηστὴρ γὰρ ἀνὴρ σὺς, τὸν ἐμὸν.
ὄρε. Ἀλλ' εἰδὼν αὐτὸς, τίδ' ἐστὶν τεκμήριον.
Πίλοπος πάλαινα ἐν δόμοις λόγῳ πατρὸς,
Ἦν χερσὶ πάλαινα, παρ' ἑνὸς Πισσάπιδος.
Εὐκτασθ' ἰπποδάμειαν, οἷν ἀχρεὺς κενὸν.
Ἐν παρ' ἑνὸς σὺς κενὸν μὲν.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ἰφι. Ὡς φησὶ, ὡς πάλαι, φησὶ γὰρ σ' ὡς.
Ἐχὼ σ' ὄρεται πάλαινα.
Χρὺν δὲ πατρὸς ἰδὼς,
Ἀργεῖν, ὡς φησὶ.
ὄρε. Κεῖν σὲ τίς γινώσκων, ὡς δὲ σ' ἔχει.
Καὶ γὰρ σὺ δακρυῖα, δακρυῖα, ὡς γὰρ σὺ δακρυῖα.
Τὸ σὺν γένει βλεφάρων, ὡς πάλαι.
ἰφι. Τὸ δὲ πάλαινα, ὡς πάλαι.
Νεαροὶ γὰρ σὺς,
Νεαροὶ γὰρ σὺς.
Ὡς πάλαι, ὡς πάλαι, ὡς πάλαι.

Polluis, non tangendis circumiiciens peplis manum.
Ore. Olorot, ac ex eodem patre 800
Agamemnone nata, ne me auerferis,
Cum teneas fratrem, quem non putasti te habituram unquam.
Iphi. Ego ne te meum fratrem esse dicam? non desines hoc dicere?
Argos enim est ipso plenum, & Nauplia terra.
805 Ore. Non illic est tuus frater, o misera.
Iphi. Num Lacæna Tyndaris te peperit?
Ore. Et quidem ego sum natus ex filio filii Pelopis.
Iphi. Quid ais? habesne aliquod horum mihi signum quod
Ore. Habeo? audi aliquid ex domo paterna. [ostendas.
810 Iphi. Ergo te quidem dicere oportet, me vero audire.
Ore. Dicam. hoc primum Electra audi.
Atrei & Thyestis ortam novi dissensionem.
Iphi. Audiam, quæ erat de aureo vellere. [sericusq. tellus?
Ore. Nonne igitur scis te hæc texuisse in pretiosis texturis,
815 Iphi. O charissime prope meum flectis animum.
Ore. Item in tela imaginem Solis deficientis?
Iphi. Texui hanc etiam imaginem subtilibus filis.
Ore. Et accepisti a matre lauacrum ad Aulidem?
Iphi. Nonni. nam nuptiæ abstulerunt me non bonæ.
Ore. Cur vero dedisti comam tuam perferendam tuæ matri? 820
Iphi. Monumentum pro meo corpore ad sepulturam.
Ore. Ea vero, quæ ipse vidi dicam signa certa.
Pelopis antiquam in ædibus hastam patris,
Quam vibrans manibus, puellam Pisatidem
Adeptus est Hippodamiam, occiso Ocnomao, 825
In tuis virgineis conclauibus absconditam vidi.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Iphi. O charissime, nihil enim es aliud, es enim charissimus:
Teneo te Oreste procul hinc natum, unicum, & solum,
Solo ex patre profectum,
830 Argis, o charissime.
Ore. Et ego te mortuam, ut hominum est opinio.
Lachrymæ autem, lachrymæ, & luctus cum gaudio
Tuos oculos æque ac meos humectant.
Iphi. Hunc vero reliqui infantem in brachiis
835 Recentem nutricis,
Recentem in ædibus.
O supra quam verbis dici possit, felix, mi

733 EVRIPIDIS IPHIG. IN TAUR.

- Anime, quid dicam?
Vltra miraculum,
Et vltra quam dici potest, hæc acciderunt. 840
Ore. In posterum vnâ degentes erimus felices.
Iphi. Insperatam voluptatem cepi, ô amicæ.
Metuo autem ne ex manibus mihi in aerem [condita,
Auolâs elabatur, ô Cyclopei lares, ô domus a Cyclopiibus
O chara parria Mycena, 845
Gratiam habeo tibi vitæ mihi data causa,
Gratiam habeo educationis causa,
Quia mihi fratrem istum in ædibus
Educasti, mihi, totique familia lumen. 850
Ore. Genere quidê beati sumus, sed ad calamitates ferèdas,
O frater, nostra infelix vita est comparata.
Iphi. Ego misera, hoc experta sum, quando ensem
Ad ceruicem posuit mihi
Miser pater.
Ore. Hei mihi. videor enim nō præsens te videre ibi. 855
Iphi. Sine Hymenæo, frater, Achillis
In tentorium lutorum
Fraudentum quum ducebar.
Et circa aram erant
Lachrymæ, & luctus. 860
Ore. Heu heu lauacra, quæ ibi erant.
Iphi. Deploraui & ego audaciam quam pater ausus est,
Indignum patre, indignum patre
Fatum nacta sum.
Ore. Alia vero ex aliis sequuntur. 865
Si vero tuum fratrem, ô misera, cadens perdidisses
Numinis alicuius fato,
O miseram tunc te futuram diri facinoris ream.
Iphi. Atrocia aula sum, atrocia aula sum,
Hei mihi frater. 870
Quam vix effugisti
Iniustam necem, meis
Interfectus manibus?
Post hæc vero quis malorum finis erit?
Quæ fortuna mihi quod cupio, facere concedet? 875
Quam tibi salutarem rationem inueniens,
Rursum ab hac vrbe,

Et

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙ. Η ΕΝ ΤΑΥΡ.

759

- Ψυχῶ, τί φῶ;
Θωμάστων πέρε, 840
Καὶ λόγον σῶσσω, τί δ' ἐπέτα.
ορέ. Τὸ λοιπὸν δύστηνόν μιν ἀπὸ τῶν μέτε.
ίφι. Ἄπο ποῦ ἔδοναί ἐλαβόν, ὦ φίλε.
Δίδου δ' ἐν χερσὶν με μὴ σῶς ἀγέρε.
Ἀμπέφυγον Φυγῇ ὡς κυκλωπιδὲς εἶπαι,
Ὡ πατρίς Μυκίῃ φίλα,
Χάρεν ἔχω ζωῆς,
Χάρεν ἔχω τρεφῆς,
Ὅτι μοι συνομιμίαν τίνδε δέμοιο
Εἰσέφρεψον φάος. 850
ορέ. Γενέσθω δύστηνόν μιν, εἰς τὴν συμφορὰν.
Ὡ σύχον, ἡμῶν δύστυχὸς ἐφύβιος;
ίφι. Ἐγὼ μέλειος, οἷός ἐστι φάσθαιον
Δίρα θῆκε μοι
Μελισφῶν πατήρ.
ορέ. Οἶμοι, δεκάτῃ εἰ παρών σ' ὄρεν ἐκεί.
ίφι. Αἰνυμέναιος, σύχον, Ἀχιλλεύς
Εἰς κλισίαν λύκων
Δολίλιν ὅτ' ἀρῶμαι.
Παρεστὶ βωμόν ἡν
Δάκρυα, καὶ ῥοῖ. 860
ορέ. Φεῦ, φεῦ χερσὶ βῶν ἐκεί.
ίφι. Ὀμνύω κατὰ τόλμην, ἡν ἔτλη πατήρ.
Ἀπ' αὐτῶν, ἀπ' αὐτῶν
Πότμην ἔλαχον. 865
ορέ. Ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ,
Εἰ σὺν γ' ἀδελφῶν ὡς τέλειαν ἀπώλειας
Δαίμονα τόχα λυός.
Ὡ μέλεια δεινὰς τόλμης.
ίφι. Δεῖν ἔτλαν, δεῖν ἔτλαν,
Ὡ μοι σύχονε. 870
Παρεστὶ ὀλίγον ἀμπέφυγες
Ὀλίγον ἀνέσπον ἐξ ἐμῶν
Δαίχρητις χερσὶν. α
Δ' ἐπ' αὐτοῖσι πῆς πελάσσει;
Τίς τόχα μοι συλχερησὶ;
Τίνα σοι πόρον δύστηνόν μιν,
Πάλιν ἀπὸ πέλειας,

Bbb 4

Από

Απὸ φόνος πέμψω
Πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν,
Περὶ ἐπὶ ξίφει
Λίμνη σὸν παλαιόντι;
Τὸδε τὸδε σὸν, ὦ μελῖα ψυχῶν,
Χρεὸς, ἀνδρείων,
Πότερ' ἐν χερσὶν, ἐχθ' ἡναι,
Ἀλλὰ ποδῶν ῥιπῶ.
Θανάτῳ πέλκεις ἄσπετον
Βάρβαρος φύλας,
Καὶ διόδους κρόδους τεύχων.
Διὰ κυανέας
Μὲν τενοπόρους
Πίττας, μακρὰ κίλκιθα
Ναίους θρασυγίς.
Τάλαϊνα πέλκεις.
Τίς αὖ οὐκ ἴσθ' αὖ,
Ἥ γὰρ, ἡ βροτῆς, ἡ-
π' αὖτ' ἀδύκηνται
Πόρρ' ἀπορρ' ἐξασύσας,
Δνοῖν τοῖν μέγιστον Ἀτρεΐδην
Φανεί κελῶν ἐκλυσι;

I AMBOI.

Ἐν τοῖσι θανάτοις, καὶ μέγαν πόντον,
Τὰ δ' αὖτ' αὖτ' ἐκλυσι, ἀπαρξέων.
Τὸ μὲν φίλος ἐλθόντος εἰς ὄψιν φίλων,
Ορέσας, χερῶν ἀνδρείων εἰς λαοὺς.
Ἀνέκωσ' οὐκ οἶκτον, καὶ π' ἐκείν' ἐλθόντων
Ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα π' σπασθῆται
Λαοδόντες, ἐκ γῆς βροτῶν βαρβάρων.
» Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ζωῆς, μὴ κ' ἀνδρῶν
» τυχῆς.
» Καρῶν λαοδόντων, ἡδονῆς ἄλλας
» λαοδόντων.
» Καλῶς ἔλεξας, τῇ τύχῃ δ' οἶμα μ' ἄτι
» Τὸδε ξυμῆμιν. ὡς δὲ π' ἀνδρῶν ἡ,
» Σθένειν τὸ γένος μὲλλον εἰκότως
» ἔχει.
Ἰφί. Οὐδὲν μ' ἐπὶ χερσὶν, ὅσ' ἀπορήσας λόγους,
Πρώτῃ πυθῆσθαι, πρὶν ποτ' Ἠλέκτρα πέτρου

380

385

390

395

900

905

910

Εἰλαγ.

Et ab hac nece, remittam re-
Patriam in Argivam,
Priusquam ensis in
Sanguine tuo luētur?
Hoc, hoc tuum est, ὦ misera anima,
Negotium, inuenire, atq; statuere,
Vtrum terra, non naui,
Sed pedum impetu,
Morti mox sis appropinquaturus, mortisq; periculis ex-
Per barbaras gentes, [put obiecturus,
Et per transitus inuios vadens.
Per Cyaneos
Enim angusto meatu præditos
Scopulos, est longum iter
Nauali fugæ.
Misera, misera sum ego.
Quis igitur hæc impedimenta tollet? quis
Aut Deus, aut mortalis, aut
Aliquid inopinatum, vel, aut casus aliquis insperatus,
Viam impeditam expediens,
Nobis duobus solis Atridis
Ostendet finem malorum?

Chorus.

In hoc admirando casu, quiq; omnē sermonē superat,
Hæc ipsa vidi, & audiens nunciabo. [900
Amicos igitur, qui venerunt in cōspectum amicorum,
O Orestes, æquum est se manibus mutuo complecti.
Oportet vero nunc omisso luctu, & ad illud venire, &
Quomodo inclytum nomen salutis 905 [spectare,
Adepti, ex hoc agro barbaro discedemus.
» Sapientum enim virorum hæc sunt, non egressos for-
» tuna, nec ea neglecta,
» Occasionem nactus, voluptates alias percipere, iisque
» re bene gesta fini.
Ore. Recte dixisti. Fortunæ vero puto curæ fore
Hoc nobiscum. si quid enim hæc nobis propitia sit, 910
Contentaneum est numen diuinum auxiliis humanis
esse potentius.
Iphi. Nihil me iam cohibet, nec quidquā auertet a colloquio,
Quominus primum quærā, quodnam Electra fatum
Sor-

380

385

390

395

762 EVRIPIDIS IPHIG. IN TAUR.

Sortita sit vitæ grata enim erūt mihi omnia, *quæ dices.*
Ore. Cum hoc *nupta* habitat, vitam habens beatam. 915
Iphi. Hic vero cuias, & quo patre natus est?
Ore. Strophius Phocensis, huius vocatur pater.
Iphi. Hic igitur ob *Electram* Atrei filiam est mihi cognatus?
Ore. Consobrinus certe *noſter eſt*, ſolus mihi certus amicus.
Iphi. Nondum erat iſte, quando pater me maſtauit? 920
Ore. Non erat: aliquandiu enim Strophius fuit ſine liberis.
Iphi. Salve mihi marite meæ fororis.
Ore. Et meus ſervator eſt, non tantum cognatus.
Iphi. Quomodo vero ſuſtinuiſti iſta atrocita facta de matre?
Ore. Taceamus de illis *feci* vt vleiſcerer necē mei patris 925
Iphi. Quæ vero fuit cauſa, quod occidit maritum?
Ore. Sinas hæc matris *ſacra* nō. n. tibi eſt honeſtū audire.
Iphi. Taceo. Nunc igitur Argos in te reſpicit.
Ore. Menelaus tenet imperium, *nos* exules ſumus ex patria.
Iphi. An igitur patrius iniuria affecit familiā *iā* afflicta? 930
Ore. Non, ſed terror Erinnyum exturbat me ex terra.
Iphi. Illud igitur eſt quod in littore tibi accidit: nam & illic
nunciatum eſt te inſanire.
Ore. Sumus conſpecti non nunc primum in hac miſeria.
Iphi. Intelligo, propter matrem agitaueſcunt te Erinnyes Deæ.
Ore. Ita vt cruenta fræna iniecerint mihi. 935
Iphi. Cur vero in hanc terram intuliſti pedem?
Ore. Veni iuſſus oraculo Phœbi.
Iphi. Quam rem faſturus? dicendam, an tacendam?
Ore. Dicam. Initium autē hoc mihi multorum laborū eſt:
Poſtquam hæc mala matris, quæ iam taceamus, 940
In *noſtras* man⁹ venerūt, manibusq; *noſtris* patrata ſu-
Pulſi ſum⁹ exules, vnde me pedib. *erūt*, incurſib. Eryn.
Athenas petere iuſſit Phœbus,
Vt cauſam di cetem apud non nominandas Deas.
Eſt enim *ibi* ſanctū iudiciū, quod olim Marti 945
Iupiter conſtituit ob quandā cōtaminationē manuū.
Proſectum aut illuc, primū quidem nullus hoſpitem
Vltro me recepit, vt diis inuiſum.
Qui vero pud ore adducti rationē aliq̃ mei habuerunt,
hoſpitalia munera menſe mihi ſoli aſſignatæ
Præbuerunt in ædibus, manētes ſub eodē tectō. 950
Silentium autem fecit me omnis colloqui experte vt
A tibi

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ ΙΦΙ. Η ΕΝ ΤΑΥΡ. 763

Εἴληχε βίωτα. φίλα γὰρ ἐστὶ πάντ' ἐμοί.
ορέ. Τόδ' ἐξωοικεῖ, βίον ἔχουσ' οὐδ' αἰμίνα. 915
ίφι. Οὐτὶς δ' ποδάπός, ἔπινος πίφουκε πῆγες;
ορέ. Στρεφίος ὁ Φωκίδης, τὸδ' ἐκλήζεται πατήρ.
ίφι. "Οὐ" ἐπὶ γ' Ἀτρείως θυγατρὸς, ομοζήνης ἐμοί;
ορέ. Ἀνεψίος γὰρ, μοι ὅ· ἐμοὶ σαφὲς φίλον.
ίφι. Οὐκ ἔν' τὸδ' ἔπος, ὅτε πατὴρ ἐκτελέ με; 920
ορέ. Οὐκ ἔν' χρέον γὰρ Στρεφίος ἐν ἀπείρ' ἡνέ.
ίφι. Χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ἐμμοσθόρου.
ορέ. Καὶ μόλις σωτήρ, ἔχ' συζήνης μένον.
ίφι. Τὰ δινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πίεσι;
ορέ. Σιγῶν μὲν αὖ, πατρὶς πικρῶν ἐμῶ.
ίφι. "Η δ' αἰτία τίς, αὐτ' ὅτ' ἐκτελέ πόσις;
ορέ. "Εὰν τὰ μητρὸς, ἔδ' ἐπὶ κλύειν καλόν.
ίφι. Σιγῶν τὸ δ' ἄρ' ἔστι πατρὸς σε νυνὶ δόπο' ὀλίγη.
ορέ. Μενέλαος ἄρχ'· θυγατρὸς ἐστὶν ἐν ταύρ' αἰ.
ίφι. "Η που νοσσηύεις θεῖος ὕβρισι δὲ μοι;
ορέ. Οὐκ, ἀλλ' Ἐρινυῶν δαίμων μὲν ἐκδ' ἀπὸ χθονός.
ίφι. Ταῦτ' ἔρ' ἐπ' ἀκταῖς, καὶ γὰρ δ' ἡνέλης 930
μανεῖς.
ορέ. "Οφθηρὸν ἔν' νυνὶ παρ' ἡμῶν ἔντες ἀθλοῖ.
ίφι. Ἐργαζομαι, μητρὸς οὐκ ἐκ ἡλάρου θιγῶ.
ορέ. "Οδ' αἰμωπηρὸς σέμ' ἐπιμυθεῖν ἐμοί.
ίφι. Τί γὰρ ποτ' εἰς γῆν πλὴν δ' ἐπὶ πόδαυ' ἔσται πόδαυ;
ορέ. Φοῖβος κελεύει δὲ θεῖος ἑσφάτοις, ἀφικόμενος.
ίφι. Τί γὰρ ἔμεν δρᾶσθ' ῥητὸν, ἢ σιγῶν μόνον;
ορέ. Λήξω μὲν αὖ, δέχσομαι δ' αἰδέομαι πολλῶν πότων.
Ἐπὶ τὰ μητρὸς ἔαυτ', ἢ σιγῶν μόνον κακῶ.
Εἰς χεῖρας ἡλθε, μετὰ δ' ὀφθαλμοῖς Ἐρινυῶν
Ἠλαυνόμενος θυγατρὸς. ἐνθεν μοι πόδα
Εἰς τὰς Ἀθήνας δὴ γ' ἐπέμψεν Λοξίας,
Διὶ κλυτὰ τεύχεα τῆς αἰωνίου μοις θεῖας.
Ἐπὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλγος, ἔν' ἄρ' ἔστι πῶς
Ζεὺς εἰσάγει ἐν τῇ δὴ γὰρ ἐν μείσθ' ἐμῇ.
Ἐλθόντες δ' ἐκείσε, παρ' ἡμῶν μὲν ἔδεις ἔσται
Ἐκὼν ἰδὲ ἔσται, ὡς θεοῖς θυγατρὸν.
Οἱ δ' ἔσται αἰδέομαι, ἔτινα μοι τοῖς ἀπὸ γῆς
μοι
Παρθένον οἶκον, ὅντες ἐν ταῖς πόσιν.
Σιγῇ δ' ἐπεκλήναι δὸς φησὶ κατὸν μὲν, ὅπως 950
Δαμ-

Δαίτῳς ἄνθρωποι, πόμπῃς τ' αὐτῷ
δίχῃ

Εἰς δ' ἀρχὴς ἰδὼν ἴσται ἀπασὶ βακχίῃς
Μετ' ἡμᾶς ἀπὸ τῶν σὺν τε, εἴη ἡ
δὴν ἡ.

Καὶ γὰρ ἐξελὶξ ἔσθ' ἡ ξένος σὺν ἡξίον, 955
Ἡλθον δ' οἱ γὰρ καὶ δὴ σὺν εἰδέναι,
Μίτρα σενάων, οὐκ ἔστι μὴ τὸς Φοῖβος.
Κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰ μὲν δύστυχῶν
Τελείπῳ ἄνθρωπος, καὶ τὸν ἴον
μῦθον.

Χοῆρες ἄνθρωποι Παλλάδος ἱερῶν λεῶν. 960
Ὡς δ' εἰς Ἀρείον ὄχλον ἦγον, εἰς δὴ κλυ
Τ' ἔστιν. ἐγὼ μὲν γὰρ περὶ λαῶν βαλόν,
Τὸ δ' ἄλλο πρὸς βεῖρ ἡ δὴ ἔστιν Ἐρινύων,
Εἰπὼν, ἀκούσας δ' αὐτῶν ὁ μὴ τὸς πῆρ,
Φοῖβος μὲν ἴσται, καὶ τὸν ἴον. ἴσται δὲ μὲν
ἦ φησὶ διηγεῖσθαι Παλλάδος ἱερῶν,
Νικᾶν δ' ἀπὸ τῶν Φόνια πρὸς τῆς
Ὅσῃ μὲν αὐτῷ ἔστιν το πρὸς τῆς δίκῃ,
ἦ φησὶ παρ' αὐτῶν ἔστιν, ὡς ἔστιν τ'
ἔστιν.

Ὅσῃ δ' Ἐρινύων σὺν ἐπείδῃσιν νόμῳ, 970
Δαίμοις ἀνδρῶν τοῖσιν ἡλᾶσθαι μὲν αἶψα,
Ὅσῃς ἀρχὴν ἔλθον αὐτῶν Φοῖβος πῆδον,
Καὶ σὺ δὲν ἀδύτων ἐμῶν, ἡσας βορᾶς,
Εὐμῶς αὐτῶν βίον ἀπὸ τῆς ξένῃ
γενῶν.

Εἰ μὲν μὲν σὺ Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
Εὐπύθῃ αὐτῶν πρὸς τῆς ἐκ χερσὺν λαῶν,
Φοῖβος μὲν ἐπὶ μὲν δὲ τῶν, διοπίτης λαῶν
Ἀρχαίμ', Ἀθηνῶν τ' ἐστὶν διδρῶσαι χερσὶν.
Ἀλλ' ὡς ἔστιν ἡμῶν σὺν τῆς σῴσεως,
Σύμπτῃσιν αὐτῶν ἡμῶν καὶ ἡμῶν βρέξαι,
Μανῶν τε λήξω, καὶ σὺ πολὺ καὶ πᾶσι σκάφῃ
Στείλαις, Μυκῶν καὶ ἱονῶν στήσιν πύλιν.
Ἀλλ' ὡς φίλῃς, ὡς καὶ στήσιν καὶ στήσιν,
Σώσῃ πᾶσι τῶν οἴκων, ἐκσωσὶ δὲ μὲν,
Ὅς τ' αὐτῶν ἐλαλεῖ πᾶσι, καὶ πᾶσι Πελοπιδῶν, 985
Ὅσῃσιν εἰ μὴ ληψόμεθα τῆς βρέξαι.

A cibi, potusque communione cum ceteris habenda
semotus illic essem. [quoris]

In vas vero proprium aequalem omnibus Bacchici li-
Menfuram plenam infundentes, habebant volupta-
tem. Et indulgebant genio.

Ego vero reprehendere quidem hospites non audebam. 955
Dolebam vero tacite, & simulabam me hac non videre,
Valde ingemiscens, quod eram matris interfector.
Audio autem Atheniensibus meas calamitates
Festi instituendi causam fuisse, & adhuc morem hunc
manere,

Libatorium vas ut Palladis populus honoret. 960
Postquam autem veni in tumulum Martis, & in iudicio
Steti, ego quidem occupavi alteram sedem,
Alteram vero natu maxima Erinnydum.

Dixi autem ego, audiuitque causam patricidii 965
Phœbus, ac testificas servavit me, paria vero mihi
Suffragia numeravit Pallas manu.

Atque victor abii ex iudicio patricidii.
Quæcūq; igitur Furiarum huic legi, iudicioq; non pa-
Culisbus inrequietis, vagisq; me semper agitaaverunt,
Donec rursus redii ad Phœbi sanctum solum, 970
Et ante adyra iacens extensus, ieiunius a cibo,
Iuravi me illic abrupturum esse mihi vitam morte
voluntaria,

Nisi me servaret Phœbus, qui me perdidit. 975
Ibi ex auro tripodem vocem emittens,
Phœbus misit me huc, ut de lapsum caelo auferrem
Statuam, & collocarem in terra Atheniensi.

Quare quam Deus constituit salutem nobis, hanc 980
Nobiscum para. Si enim Deæ potiamur statua,
In saniaque liberabor, & te in multirem scapha
Auctam, Mycenis iterum collocabo.

Quamobrem o chara, o fororum caput,
Serva paternam domum, meque conserua,
Quia simul oia perierunt & totū genus Pelopidarū 985
Caestem nisi captam abstulerimus Deæ statuam.
Cho.

766 EVRIPIDIS IPHIG. IN TAUR.

- Cho.* Grauis quædam Deorum ira efferbuit
Aduersus semen Tantali quod semper est in ætumnis.
Iphi. Hanc quidē voluntatem habui priusquā huc venires,
Vt essem Argis, & tuo conspectu fruere, o frater. 990
Volo vero nunc eadē, quæ tu, teq; laboribus *his* cupioli.
Laborantēq; domum, interfectori meo non [betare,
Inferſa, patei nam erigere volo,
A cæde enim tua manum abſtinebimus,
Seruaboq; domū, Deā vero qđ olatere *fallereq;* possim,
Metuo, & tyrannum, quando vacuam
Sedem faxeam statuæ inuenerit. [tio?
Quomodo. n. tūc nō moriar? quæ nā erit mihi excula-
Verum si simul hæc omnia vnum fiant,
Et statuā auferas, & me in ſi mā puppim habēte nauī
Abducas, hoc periculolum facinus erit præclarum.
Verum ego quidem ſeparata ab hoc, peribo,
Tu yero tua re bene conſtituta redibis domū. [dū ſis
Ego tamē nō fugio vllū periculū neq; ſi mihi morien-
„ Modo teſerue, nō proſecto. Vir enim in familia 1005
„ Mortuus, eſt deſiderabilis. Mulieris vero vires ſunt in-
Ore. Nunquā ſiam & tuus & matris interfector: ſi firmæ.
Satis eſt illius ſanguis a me effuſus. cōmuni vero ſenſu
Et viuere volo, & mortuus parē ſortē nāciſci. [tecum
Abducam enim te (niſi & ipſe hic occumbam) 1010
Domum, vel tecum mortuus hic manebo.
Audi autem ſententiam *meam*. ſi moleſtū hoc eſſet
Dianæ, quomodo Phœbus iuſſiſſet
Me deferre ſtatuam deæ in urbem Palladis,
Et tuam intueri faciem: omnia enim [compotem.
Hæc in vnū collecta perpendens, ſpero me reditus forte
Iphi. Quomodo poteſt ergo fieri vt non interficiamur,
Et conſequamur ea quæ volumus? ſic enim cogita
Reditum ad domum. Voluntas quidem adeſt.
Ore. An tyrannū interficere poſſemus? ſadiuenis cedantur.
Iphi. Periculolum eſt hoc, qđ dixiſti, vt hoſpites, ac indigene ab
Ore. Verum ſi hoc fuerit ſaluti mihi & tibi, periclitandum.
Iphi. Nō poſſem ego, magnitudinem vero tui animi laudo.
Ore. Quid vero ſi occultes me clam in hoc templo?
Iphi. Vt nimirum tenebras nocti euadamus incolumes. 1025
Ore. Furum enim eſt nox, veritatis vero lux.

Iphi.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙ. Η ΕΝ ΤΑΥΡ.

767

- Χο.* Δεινὴ ἡς ὄργη δαμνῶν ἐπὶ ζῆσιν
Τὸ Τανταλίδαν σπείρειν. Διὸς πόνων τ' αἰεὶ.
Ιφι. Τὸ μὲν ἀποθνήσκω, πρὶν σέθεν ἐλθεῖν, ἔγωγε,
990 „ Ἀργὴν ἤλθω, καὶ σὲ σύζυγον ἰσοδεῖν.
Θέλω δ' ἀπαρτῆσαι, σὲ τε μετὰ σοὶ πόνων.
Νοσσοῦντά τ' οἶκον, ἔχοντά κ' ὠκυνοῦ τί μιν
Θυμὸν ἔμνη πατρὸς ὀδυνῶν ἡλέω.
Σφαγῆς τε γὰρ σῆς καὶ ἀπαιδὸς ἔκαστον ἀνδρῶν,
995 „ Σώσωμι δ' οἶκον, πλὴν ἥδ' ὅπως λάτρω,
Διδοίκαί, καὶ τῶν ἄλλων. ὡς γὰρ αὖ κεναὶ
Κρηττοῦς εὐρηλαίνας ἀγαλμασίν.
Πῶς δ' ἔτι θανόντων; τίς γὰρ ἐνὶ μὲν ἡλῶσιν;
1000 „ Ἀλλ' ἐμὲν ἐν τῷ ὀμοδῶν ἡσυχάζοι,
Ἀγαλμασὶ τ' οἰσὶς, καὶ μὲν ἐπὶ δ' ὀπρὸν μὲν νεώτερος
Ἄξις, τοῖς κινδυνώμεσι γινώσκων.
Τέτρεψέ γ' ἡμεῖς, ἔγωγε μὲν ὀκνηρῶς,
Σὺ δ' ἂν τοῦ πᾶντος ἡμεῖς, ὅς, ὅσον τῶνδε.
1005 „ Οὐ μὲν π' ἐφύγω γὰρ, ἔτι μὲν ἐπὶ θανόντων ἡμεῖς,
„ Σώσωμαι σ' ἔγωγε, Ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐμὲν δὲ μὲν
„ Θανόντων, ποθὲν τὴν γυναικὸς, καὶ τῆς ἡμέρας.
ὄρε. Οὐκ ἂν ἡμεῖς μὲν, καὶ σὺ δ' ἐμὲν ἡμεῖς.
1010 „ Ἀλλ' ἐπὶ κείνης αἰῶνος, κινδυνώμεσι δὲ σοὶ
Καὶ ζῶντος ἡμεῖς, καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.
Ἡμεῖς δὲ γὰρ, ὡς γὰρ καὶ τῶν ἐμὲν ἡμεῖς, πᾶσι,
1015 „ Πρὸς οἶκον, εἰ σὺ καὶ τῶν ἡμεῖς, μὲν ἡμεῖς,
Γινώμεν δ' ἀπορροῖς, εἰ ἀπορροῖς, ὡς γὰρ τῶνδε
Ἀρτέμιδι, πᾶσι δὲ Λοξίας ἡμεῖς, πᾶσι,
Κομισαί μὲν ἀγαλμασὶν, πόλιν μὲν εἰς Παλλάδος,
1020 „ Καὶ σὺ δ' ἀπορροῖς εἰσὶν, ἀπορροῖς ἡμεῖς.
Συνεῖς πᾶσι, εἰς ἐν, ὅσον ἐπὶ ζῶντος ἡμεῖς.
Ιφι. Πῶς οὐκ ἔστιν αὖ, ὡς γὰρ καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς,
1025 „ Λαοῖν δ' ἂν βυλομεθ' αἰ, τῶνδε γὰρ ὅσον
Νοσσοῦντας οἶκον, ἡ γὰρ βυλομεθ' αἰ, πᾶσι.
ὄρε. Ἀρ' οὐ τῶνδε δολοῖς δυνάμει αὖ,
Ιφι. Δεινὸν τὸ δ' εἶπας, ἐμὲν ὀφείναι ἀπὸ λυδίας.
ὄρε. Ἀλλ' εἰ σὺ σὺ, καὶ μὲν, κινδυνώμεσι.
Ιφι. Οὐκ ἂν δυνάμει, καὶ γὰρ ἀπορροῖς ἡμεῖς.
ὄρε. Τί δ' εἰ μὲν καὶ τῶνδε κινδυνώμεσι λυδίας;
1030 „ Ὡς δὲ σὺ οἶκον λαοῖν, ὡς γὰρ ἡμεῖς αὖ.
ὄρε. Κλειπῶν γὰρ ἡμεῖς, τῶνδε δ' ἀληθείας τὸ φῶς.
1035 „ Ἰφι.

Ιφι. Εἶσ' ἐνδοτ' ἰεργὶ φύλακας, ὧς εἰ λήσονται.
ὄρε. Οἱ μοι, διαφύεσθαι πῶς σῶσθαι αὐτὸν;
Ιφι. Ἐχθρὸν δὲ μὲν καὶ κινδύνον ἐξέδωκε μοι.
ὄρε. Ποῖον πῖσος δὲ μὲν καὶ κινδύνον, ὧς καὶ γὰρ μοι.
Ιφι. Ταῖς σῶσθαι αὐτοῖς χρῆσθαι μοι σφισμασιν.
ὄρε. Δεινὴ γὰρ αἰ γυναικὲς δουλοῖσιν τέχνας.
Ιφι. Φονεῖα σε φήσιν μητρὸς ἐξ' Ἀργεὺς μολύνει.
ὄρε. Χρήσθαι καὶ τοῖς ἐμοῖς, εἰ καρδιανέεις.
Ιφι. Ὡς εἰ θέμις γὰρ λέξω μοι γυναικὶ.
ὄρε. Τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; καὶ πῶς οὐκ ἔστι γὰρ.
Ιφι. Οὐ κατὰ τὸν νόμον, τὸν δὲ ὅσων δώσω φόνον.
ὄρε. Τί δὴ ταῖς καλῶν θεῶν ἀρετῇ ἀλλοπεταί;
Ιφι. Πόντος σε πηγάς ἀγνίστου βελήσεται.
ὄρε. Ἐσ' ἐν δόμοισι βρέβρις, ἐφ' ᾧ πεπαισμένον.
Ιφι. Κακὸν ἐνὶ ψυχῇ σου διγνώσκεις ὡς ἐρεῖ.
ὄρε. Ποῖ δὴ ταῖς, πόντος νοτὸν εἶπ' ἐκ δόλων;
Ιφι. Οὐ γὰρ καλὸν οἷον λινοδύτης ἀρετῇ σέθεν.
ὄρε. Σοὶ δὲ τίς ἀλλοτρίων χρῆσθαι οἷον βρέβρις;
Ιφι. Εἰ γὰρ διγνῶσκεις ὅσων ἐσ' ἐμοὶ μέν.
ὄρε. Πυλάδης δὲ ὅς ἐστι καὶ πῶς πεπαισμένον φόνον;
Ιφι. Ταῦτον χρῆσθαι σοὶ λέξεται μοι σφισμασιν.
ὄρε. Ἀλλὰ γὰρ δὲ αὐτὸν, ἢ εἰδέναι δρᾶσθαι πύδεις;
Ιφι. Πείσεται μοι γυναικὶς, εἰ γὰρ αὐτὸν ἀλλοτρίοι σφισμα.
ὄρε. Καὶ μὲν νῦν γὰρ πῶς οὐκ ἔστι πύδεις.
Ιφι. Σοὶ δὲ μὲν χρῆσθαι πύδεις, ὅπως εἴη καλῶς.
ὄρε. Ἐν δὲ μοι γυναικὶ, καὶ δὲ συκέρῳ ψυχῇ πύδεις.
Αἰ. αὐτὸν χρῆσθαι, καὶ δὲ συκέρῳ πύδεις.
Εὐρεσκ'. Ἐχθρὸν τοῖς δώμασιν οἷον οἰκτον γυναικὶ.
Τὰ δὲ ἀλλοτρίοις ἀπαντᾶ συμβαίνει καλῶς.
Ιφι. Ὡς οὐκ ἔστι γυναικὶς, ὡς ὅπως βλέπω,
Καὶ πῶς οὐκ ἔστιν ἐστὶν. ἢ καλῶς ἔχθρῳ,
ἢ μηδὲν εἶναι, καὶ σερρήνην πύδεις,
Φίλῳ τ' ἀδελφῷ, φίλῳ τ' ἐστὶν συγγενῇ.
Καὶ κατὰ τὸν νόμον τῶν δόλων πύδεις, δόλῳ.
Εὐρεσκ'. Γυναικὲς ἐστὶν φίλοφρον ἀλλοτρίων γυναικῶν,
Σώζειν τε καὶ ἡγήσασθαι ἀσφαλισταί.
Σιγήσας ἢ μὲν, καὶ σιωπῇ κινήσας.
Εὐρεσκ'. Καλὸν πῶς γλῶσσος, ὅτ' ὅπως πύδεις.
Ὅπως δὲ, ὡς πῶς μὲν πύδεις φίλῳ τ' ἐστὶν,
ἢ γυναικὶς πύδεις, ἢ γυναικὶν ἔχθρῳ.

Σωφιστ.

Ιφι. Sunt intus sacri custodes, quos non fallemus.
Ore. Hei mihi perimus, quomodo igitur seruabimur?
Ιφι. Videor mihi habere quoddam nouum inuentum.
Ore. Quodnam? mihi tuū cōsiliū impertias, vt & ego sciam.
Ιφι. Vtar tuo furore ad fallendum. [1030
Ore. Mulieres certe sunt ingeniosæ ad excogitandas technas.
Ιφι. Dicam tē venisse matricidam ex Argo.
Ore. Vtere meis malis, si vtile est.
Ιφι. Quod autē tales non fas sit sacrificare deæ, dicām. [1035
Ore. Quam causam prætendens? suspicor enim aliquid.
Ιφι. Nō purum esse te dicam. purū vero factū dedam neci.
Ore. Quomodo vero sic Deæ statua magis capietur?
Ιφι. Maris te fontibus lustrare volo.
Ore. Estne intus statua propter quam huc venimus? [1040
Ιφι. Illud etiā dicā, statuā cupere se lauare vt a te contrecta.
Ore. Vbi nam? maris australe dic ad ostiū. [tā ac pollutam.
Ιφι. Ibi vbi naus tua stat ligata lineis vinculis, i funibus.
Ore. An vero tecum aliquis alius manibus gestabit statuā?
Ιφι. Ego, quia mihi soli licet attingere. [1045
Ore. Pylades vero in quo loco huius cædis a nobis ponetur?
Ιφι. Dicitur eodem, quo tu, manuū piculo pollutus esse.
Ore. Faciesne hæc clamant scienter rege?
Ιφι. Persuaso verbis, non enim possem eum latere.
Ore. Atqui facilis cui sus naus adest. [1050
Ιφι. Reliqua vero tu curabis vt recte fiant.
Ore. Vna re adhuc opus est, vt istæ hæc occultent.
Quam obrem obtestare eas, & sermones persuadentes
Excogita, habet enim vim ad commiserationē mulier.
Reliqua vero, vt spero, bene succedent. [1055
Ιφι. O charissimæ mulieres, ad vos respicio.
Meæ enim res penes vos sitæ sunt, vt vel bene se habe-
Vel nihil sint, & priuer patria, [ant,
Et fratre charo, & cognato charissimo.
Atque hoc quidem primum initium sermonis. [1060
Nos mulieres sum? hinc genus addictū amoris mutuo,
Et ad communes res seruandas sumus fidissimæ.
Tacete nobiscum, & adiuuate nostram
Hanc fugam, egregia res est lingua, cui fides adest.
Videte autem quomodo tres charissimos vna fortuna
Possit aut reducere in patriam, aut occidere.

Ccc

Eg.

17 Μάσας ἡγεμύνει.

Ἀνδροφῆ α'.

- 1 Ὡ πολλὰ δακρύων λιβάδες,
2 Αἱ παρηίδας εἰς ἱμέρας
3 Ἐπὶ σπονδῶν πυρρῶν
4 Οὐλομένων ἐν ναυσὶν ἰδών,
5 Πολυμύων ἐρετμοῖσι, καὶ λόφους.
6 Ζαχρύνουσι δὲ ἑρεπολαῖς
7 Νόστοι βάρβαρον ἡλθόν,
8 Ἐνθα τοῖς ἱλαφοῦσιν
9 Θυσίαι ἀμφίπολον κούραν,
10 Παῖδες ἀγαμέμνονι λατρεῖν
11 Βαμνύς τε μελοθύουσιν
12 Ζηῖσιν, ἅπτεν δὲ γαυρῶν
13 τὸς δυνεμένον ἐν γῇ ἀνέκχουσιν
14 Οὐ καί νιν σὺν τῷ φερόμεν.
15 Μετὰ δὲ δυνεμένον ἴαται.
16 Τὸ γὰρ μετ' αὐτοῦ κακὸς ὄλεθρος,
17 Θναῖς βαρὺς αἰών.

Στρεφῆ β'.

- 1 Καὶ σὲ μὲν πότνι δόρυ ἴαται,
2 Πεντηκοντορεοῖσιν ἄξιν.
3 Στελίζων δ' ὁ κρηρὸς δέσας
4 Κάλαντος ἐρεῖα Πανός,
5 Κώπης ἐπιθαιύξει.
6 Ὁ Φοῖβος δ' ὁ μάλιστα ἔχων
7 Κίλαδον ἐπὶ τὸν λυγρὸν,
8 Αἰδῶν, ἄξει λιποῦσας
9 Εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γαῖαν.
10 Ἐμὲ δ' αὖτε λιποῦσας
11 Βήσῃ ῥοδίας πλάταις.
12 Αἶετα δ' ἰσὶα, σπέρτοι καὶ
13 Πρώων, ὑπερσέλοισιν
14 Εκπέσουσιν πόδα
15 Νεὸς ἀκνυπόμπος.

Ἀνδροφῆ β'.

- 1 Λαμπαρὸν ἵπποδρομον βαίω,
2 Ἐνθ' ὀφθαλμῶν ἔρχεται πύρ.
3 Οἰκίαν δ' ὑπερσέλοισιν
4 Πύρρως ἐν νηυσὶ ἀμφοῖς

1105

1110

1115

1120

1125

1130

1135

1140

5 Ἀν-

17 Colit Mufas.

1105

Antistrophe I.

- 1 O lachrymarum stillæ multæ,
2 Quæ genas in meas
3 Ceciderunt, quando turribus
4 Euerfis incendi naues,
5 Remigio hostium, & hastis.
6 Et per venditionem magno auri precio factam
7 Veni in hanc terram barbaram,
8 Vbi ceruorum interfetricis
9 Deæ, ministræ virgini,
10 Agamemnonis filiæ seruiο,
11 Arasque pecudum mactatarum sacrificiis pingues
12 Quærens, ærurnam perpe-
13 tuo miseram. In necessitate enim
14 Nō laboras, quæ cū ea nutrita, ei, iā pridē assuesfacta es.
15 Mutatur tamen interdum infelicitas.
16 Post enim res secundas infortunium
17 Vitam duram facit hominibus.

1110

1115

1120

1125

1130

1135

1140

Strophe II.

- 1 Te vero ò inclyta, Argiua
2 Nauis quinquaginta remis acta vehet domum.
3 Modulans vero cæra compacta
4 Fistula montani Panos
5 Impellet sono remos.
6 Et Phœbus vates, ciens
7 Strepitum septem fidibus canoræ lyræ.
8 Canens, ducet te, pinguem
9 Atheniensium in terram.
10 Me vero his relicta,
11 Abibis impetuosus remis delata.
12 Ventis autem dabuntur vela, rudentes vero a
13 Prora, supra classicum apparatus
14 Extendent pedem
15 Nauis celeriter euntis.

Antistrophe II.

- 1 Vtinam venirem in pulchrum circum,
2 Quâ solis ardens ignis iter facit.
3 Super autem domesticos thalamos
4 Alas in meis humeris

Ccc 3

5 De-

774 EVRIPIDIS IPHIG. IN TAVR.

- 5 Desinerem agitare.
6 Et stare in choris, ubi etiam
7 Virgo laudatis in nuptiis
8 Ad pedem impellens charæ
9 Matris, æqualium thiasos,
10 Ad certamen gratiarum,
11 Comæ molliis, ac opulentæ
12 Ad certamen incitata, variis
13 Stolis, & cincin-
14 nis ornata,
15 Genas obumbrabam.

Thous.

Vbi nam est custos harum ædium mulier
Græca? an iam initiauit hospites?

Num in callis adytis corpora ardent igni?

Cho. Hæc est, quæ tibi Rex cuncta clare dicet.

Tho. Age, cui hanc transferes ex non mouendis sedibus,
Agamemnonis filia, Deæ statuam brachiiis?

Iphi. O Rex, ibi siste tuū pedē, vbi astat. [*noui moliris animo?*]

Tho. Quid vero noui est, Iphigenia, in opinione tua? quid

Iphi. Abominor, impolluta enim hoc tibi respondeo.

Tho. Quid dicis noui prociui? eloquerē clare.

Iphi. Non mundas has hostias Rex mihi venati estis.

Tho. Quare hoc intellexisti? an dicis quod sic opineris?

Iphi. Statua deæ auertit se a sua sede.

Tho. Vltrone, an vertit eam terræ motus?

Iphi. Vltro, & clausit oculorum aspectum.

Tho. Quæ vero est causa? an pollutio hospitum?

Iphi. Hæc est, & nulla alia, atrociam enim fecerunt.

Tho. Num aliquem barbarū interfecerunt in littore?

Iphi. Venerunt huc domestica cæde polluti.

Tho. Quæ? in desiderium enim sciendi incidimus.

Iphi. Interfecerunt matrem communi ense. [*i. iuncta opes.*]

Tho. O Apollo. Ne inter barbaros quidē quisquā hoc ausus

Iphi. Pulsi sunt ex Græcia omnib. piequētib. eos. [*fuisse.*]

Tho. An igitur propterea portas statuam foras?

Iphi. Sub sanctū atherem, vt amoueam a contagione cædis.

Tho. Quomodo vero deprehendisti piaculum hospitum?

Iphi. Deprehendi postquam deæ statua reuouersa est.

Tho. Sapientē te nutrituit Græcia, quod re tam bene senseris.

Iphi.

EVRIPIDIOY IΦΙ. Η ΕΝ ΤΑΥΡ.

775

- 5 Δ' ἔξαιμι θοάρεα.
6 Χορῆς ὃ γὰρ, ὅτι καὶ
7 Παρθεῖν ὁ δὲ κίμων γάμων
8 Παρθεῖν ὁ δὲ κίμων γάμων
9 Ματρός ἡλικίων θιάσους,
10 Ες ἀμύκας χεῖρτων,
11 Καί τοις ἀνδρῶν πάλαι
12 Ες ἔραν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα
13 Φάρμακα καὶ ποικίλα
14 Μυρταλόων ἀπομύκων,
15 Γένυσιν ἰστιάζον.

I A M B O I.

70. Πρὸς δ' ἡ πυλῶν τῶν δὲ δαμόπιν γυνή

Ἐκκλῆς, ἡ δὲ τῶν ξένων κατηρξάτο;

Αδύποτις ἐν ἀγνοίᾳ σὺ μὲν λάμπει πύλαις

Ἡ δὲ ἐστὶν, ἡ σὺ πάντ' ἀνὰ ξέροις σιφῶν.

Ἐκ πὶ τοῦ μετὰ τὸν ἐξ ἀκινήτων βέλων,

Αγαμέμνονος καὶ, θεῶν ἀγαλμῶν ἐν ὀλίγῃ;

Ἄνδρες, ἐκ αὐτῶν ποῦ δὲ σὺ ἐν πύλαις;

Τί δὲ ἐστὶν Ἰφίγηνα καὶ τὸν ἐν δόμοις;

Απὸ πύλων. ὅστις γὰρ δίδωμι ἔπος τοῦδε.

Τί φερεται ἐν νεοχρῶν; ἐξ αὐτῶν σιφῶν.

Οὐ κατὰ μοῖραν τὰ γὰρ τῶν ἡρώων σιφῶν.

Τί τοῦ κείνου ξαντὸ τοῦ σιφῶν; ἡ δὲ ξαντὸ τοῦ σιφῶν;

Βρίσκει τὸ γὰρ πάλιν ἑδρας ἀπὸ τῶν σιφῶν.

Αὐτὸς μὲν, ἡ νιν σιφῶν ἐστὶν ἡ χροῖς;

Αὐτὸς μὲν, ὅταν δὲ ὁ μὲν τῶν ξένων μῦθος;

Ἡ δὲ αὖτις πύλαις; ἡ τῶν ξένων μῦθος;

Ἡ δὲ, ὅταν ἀλλο. δεινὰ γὰρ διδράκων.

Αλλ' ἡ πύλαις βαρβαρῶν ἀκτῆς ἐπὶ;

Οἰκέων ἡ λῆν τὸν φόνον κατηρξάτο;

Τίς; εἰς ἔργον γὰρ τὸ μὲν πύλαις ἡ λῆν.

Μητέρα κατηρξάτο τὸν καὶ τὸν ἐξ ἱφῶν.

Αποκλῆν, ὅταν ἐν βαρβαρῶν τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ξένων.

Πάσης διὰ μοῖρας ἡ λῆν τῶν ξένων.

Ἡ τῶν ξένων ἐκ πύλων, ὅταν ἀλλο. ἐξ ἱφῶν.

Σιφῶν γὰρ αὖτις, ὅταν ἀλλο. ἐξ ἱφῶν.

Μίσηται δὲ ἱφῶν τῶν ξένων ποῦ τῶν ξένων;

Ἡ λῆν, ὅταν ἀλλο. ἐξ ἱφῶν.

Σιφῶν γὰρ αὖτις, ὅταν ἀλλο. ἐξ ἱφῶν.

Ccc 4

1170

1180

1190

1200

Ιφι. Καὶ νῦν καὶ θέσω δέλεαρ ἢ δὴ μοι φρενῶν.
Θό. Τῶν Ἀργῶν πὶ φίλτρων ἀγέλοντε σσι;
Ιφι. Τὸν μόνον Ορέστην ἰμὸν ἀδελφὸν δύω γυν.
Θό. Ὡς δὴ σφὶ σώσεις ἡδοναὶς ἀγέλοντε;
Ιφι. Καὶ πατέρα γε ζῶν, καὶ καλῶς περ ἄσεν ἰμὸν.
Θό. Σὺ δ' εἰς τὸ πῆρ' ἔξινδρος
εἰς τῶς.

Ιφι. Πᾶσιν γε μισθὸς ἔλαδ', ἢ μὲ ἀπώλεσεν.
Θό. Τί δὴ ταῦτα φράζεαι τῶς ξένοις πέρας;
Ιφι. Τὸν νόμον ἀνέγκη τοῖς ἀσπείροισι σέθεν.
Θό. Οὐκ οὐδ' ἐργῶ χέροντες, ξίφος τε σὴν;
Ιφι. Ἀγροῖς καὶ περὶ τοῖς ἀσπείροις νιν νίψαι θέλω.
Θό. Πηγάσιν ὕδατιν, ἢ θαλασσῇ ὁρώσῃ;
Ιφι. Θάλασσᾳ καλὸν πάντα τῶν ἡρώων κακῶν.
Θό. Ὅσῳ περὶ γυνὴ τῇ ἡδὴ πέσσειν αὐτῇ.
Ιφι. Καὶ τῶν γυν. ἔπειτα μὲν καὶ καλῶς ἔχει.
Θό. Οὐκ οὐδ' ἀσπείροις ἀπὸ τῶν ἐκπύπῃ καλῶν.
Ιφι. Εὐρημάς δ' αὖτ' ἔστιν ἄλλα ἀσπείροις.
Θό. Ἄγ' ἴστα χεῖρας, καὶ φίλῳ παρρησ' ὄρεν.
Ιφι. Ἀγρίστον μοι καὶ τὸ πῆρ' ἔξινδρος βρέσκω.
Θό. Εἰς τὴν καλὴν ἔλαδ' ἐν μὲν περὶ τῶν.
Ιφι. Οὐ γὰρ ποτὶ νιν ἀνέγκω μὲν βάρυν αὐτῇ,
Θό. Δίκης ἢ ὑπέσθαι, καὶ ἀσπείροις.

Τετρακταί.
Ιφι. Οἶδ' αὖτ' ἄ μοι γινώσκω; Θό. σὺν τῇ σημαίνειν
τόδ'.

Ιφι. Διδοῖς τῶς ξένοις ἀσπείροις. Θό. ποῖ δ' ὅτ' ἐκφύγειν αὐτῇ;
Ιφι. Πιστὴν ἔλαδ' οἶδ' ἐν ὅτ' ἐπὶ δισμῶ ἀσπείροις. 1205
Ιφι. Καὶ κρομίζοντων δ' ἐδού τῶς ξένων. Θό. ἔστω τάδε.
Ιφι. Καὶ κρομίζοντες πῶς αὐτῇ ἡλίκ' ἀσπείροις φλογός.
Ιφι. Σὺν τε μοι σύμπηρ' ὁπαδῶν. Θό. οἶδ' ὅμως
πῶς αὐτῇ.

Ιφι. Καὶ πόλιν πέμψον πῖν, ὅς τις σημαίνει. Θό. ποῖας
τίχας;

Ιφι. Ἐν δέ μοις μέμνηται ἀπαιτῶν. Θό. μὴ σιωπῶν φόνος; 1210

Ιφι. Μυστὰ γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐστὶ. Θό. εἰ γὰρ, ὅς τις σημαίνει σὺ,
Μηδὲν εἰς ὅσον ἐλάττειν. Ιφι. οὐ γὰρ κηδεύεις
πόλιν.

Καὶ φίλων δ' οὐδεὶς μέλειται. Θό. ἴσθ' ἔλαξας εἰς
ἐμὴν.

Iphi. Et nunc animum meum delinuerunt illecebra suavi.
Tho. Nunciantes aliquid suaue ex Argis?
Iphi. Orestem meum fratrem vnicum bene valere.
Tho. Videl. vt eos seruares propter voluptatem grati nūciū?
Tho. Et patrem meum viuere, & bene valere. 1185
Iphi. Tu vero ad Deæ cultum procurandum merito ex tem-
plo exiisti.

Tho. Vt quæ oderim vniuersam Graciā, quæ me perdidit.

Iphi. Quid igitur faciemus de hospitibus dic.

Tho. Oportet nos colere legem propositam.

Iphi. Quare ergo nō sunt in prōptu lauacra & cistis tuus? 1190

Tho. Prius volo eos lauare purificatione religiosa.

Iphi. Vtrum aquis fontanis, an marino rore?

Tho. Mare abluit omnium hominum mala.

Iphi. Sanctius igitur Deæ cadent victimæ.

Tho. Et res meæ sic honestius habebunt. 1195

Iphi. Nonne ad ipsum templum fluctus alliditur?

Tho. Est opus solitudine. nam & alia faciemus.

Iphi. Ducito quod vis. Haud enim cupio arcana videre.

Tho. Purificanda est mihi & Deæ statua.

Iphi. Siquidem macula matricidæ polluit eam. 1200

Iphi. Nunquam enim eam sustulisset ex sua sede.

Tho. Iusta res est pietas, & diligentia.

Iphigenia.

Scis quæ mihi nunc fieri debent? Tho. Tuum est hoc
significare.

Iphi. Addas vincula hospitibus. Tho. Quonā tibi effugiāt?

Iphi. Fide Græcia nullā nouit. Tho. Ite ad vincula ministri.

Iphi. Educant autem huc hospites. Tho. Fiet hoc.

Iphi. Tegentes vultus eorum a solis flamma.

Iphi. Adde etiam mihi comites de tuis satellitibus. Tho.
Isti te comitabuntur.

Iphi. Et mitte ciuitati aliquos qui illi significant. Tho.

Quosnam casus? [neci? 1210]

Iphi. Vt omnes maneant domi. Tho. Ne interueniāt huic

Iphi. Hæc enim sunt abomināda. Tho. Vade tu, & edicto.

Ne quis ad horum sacrorum spectaculum propius ac-
cedat. Iphi. Recte curas urbem,

Nullusque magis curat amicorum. Tho. Tu de me
hoc dicis:

Sed

Φίπτε μαντίαν χθόνιον.
Ἐπ' μιν, ἐπ' βρίφος, ἐπ' φίλας
Ἐπιματρεὺς ἀκρίλαισι θρώσκων,
Ἐκάνες ὦ Φοῖβε, μαντείαν δ' ἐπί-
βας ζαΐαν, τρίποδι τ' ἐν χρυσέῃ
Θάσας, ἐν ἀΐδιδεῖ θρόνῳ,
Μαντείας βροῦτ' ἀναφαίνων,
Θισφάτων ἱερῶν ἀδύτων,
Ἵπερ Καστελλας ρείθρων
Γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
Θίμιν δ' ἐπὶ γᾶς ἰὼν πᾶσι δ' ἀπανάσσει,
Ἀποζαΐαν χρηστηρίων νύχτα,
Χθὼν ἐπεκνώσαστο φάσμασιν.
Οἱ πολέσιν μερόπων,
Τὰ τε παρῶν, τὰ τ' ἐπ' ἔθ'·
Ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν,
Ἵπνα κ' ὀνοφειδὸς γᾶς
Εὐνὰς ἔφραζον. γαῖα δὲ
Μαντίαν ἀφείλετο πᾶσαν
Φοῖβον φθίον θροναγός, παρ' ὅπου
Δ' ἐς Ὀλυμπὸν ὁρμηθεὶς ἀνάξ,
Χίρῳ ψεδρὸν ἔλεξε ἐν Διὸς θρόνων,
* * * * *

Πυθίαν δόμων
Χθόνιαν ἀφελῆν
Θιαῖ μύθιν, νυχίης τ' ἐνοπίης.
Γίλασε δ' ὅτι τέχης ἀφαρ ἔβασ,
Πολύχρυσα θελῶν λατρεῖν ἑμὲν.
Ἐπὶ δ' ἔσθσε νόμον,
Παῦσε νυχίης ὀνειρέυς.
Ἀπὸ δ' ἀποσιώων
Νυκτωπὸν ἐξέλε βροτῶν,
Καὶ τιμῶς πάλιν θῆκε Δοξίαν,
Πολυάρεα δ' ἐν ἐνό-
εντι θρόνῳ παρῶν βροῦτ'·
Θισφάτων αἰοιδεύς.

I A M B O I.

ἄγλ. Ὡς φάλαγγες, βῶμοί τ' ἐπιστάται,
Θάσας ἀνάξ γῆς τῆς δὲ, πῶς κυρεῖ βεβῶας;
Καλεῖτ', ἀναπλῖνεντες ἀγρόμεφες πύλας,
Ἐξω

stodit oraculum terrestre, vel, subterraneum.
Adhuc ipsum, adhuc infans, adhuc charæ
In matris vlnis saliens,
Interfecisti ô Phœbe. oracula vero ini-
isti diuina, tripodeque in aureo
Sedes, in mentiri nescio throno,
Oracula mortalibus edens,
Diuinis meis adytis,
Super Castaliæ fluentia,
Vicus, tenens medium terræ locum.
Them in vero Terræ filiam Phæbus inuadens eiecit
Ex diuinis oraculis, ubi nocturna
Terra peperit spectra, filiosq; produxit,
Qui multis mortalium,
Et præterita, & præsentia,
Et quæcunque sunt futura,
In somno, sub obscura terra,
In lectis dicebant. Terra enim
Vaticino priuauerat honore
Phœbū inuidia filiæ ex oraculis ab eo pulsa. Celeri pede
Autem in Olympum contendens Rex,
Manum inanem sibi esse dixit ad Iouis thronum.
Quare orauit ipsum,
Pythiis ex templis
Terrestrem vt auferret
Deæ Telluris iram, nocturna que responsa:
Risit autem Iupiter, quod filius statim ad se venisset,
Opulentos cupiens obtinere cultus,
Postquam autem concussit comam,
Fecit cessare nocturna somnia,
Et imposturam
Nocturnam exemit hominibus:
Et pristinos honores iterum dedit Phœbo.
In celebri autem, & hospitum frequen-
tia claro folio fiduciam hominibus
Oraculorum carminibus suppeditat.
Nuncius.
O æditui, & ararum præsides,
Quo abiit rex huius terræ Thoas?
Accersite aperientes portas firmas,
Extra

782 EVRIPIDIS IPHIG. IN TAVR.

- Extra hanc aulam, dominum terræ.
Cho. Quid vero est? num oportet me non iussam loqui?
Nun. Abierunt euanidi duo adolescentes
Consilio filix Agamemnonis 1290
Fugientes ex hac terra, & venerandam statuam
Aceipientes in sinu naui Græcæ.
Cho. Dicis rem incredibilem: quem autem videre cupis
Regem huius terræ, iam ex templo celeriter abijt.
Nun. Quo? oportet enim eum scire quæ nunc fiunt. 1295
Cho. Nescimus. Quare abi, & persequere ipsum.
Vt cum eum nactus fueris, nuncies ei ista verba.
Nun. Videte, quam perfidiosum sit genus muliebre,
Et vos estis participes horum facinorum.
Cho. Infans: quid enim nobis negotii est cū fuga hospitū?
Nun. Non ibis ad portam regis quam celerime?
Cho. Non, priusquam interpres aliquis dixerit hoc verbū,
Intusne sit, an non princeps huius agri.
Nun. Heus aperite fores, vobis dico qui intus estis,
Et Regi dicite quod ad fores 1305
Adsum, nuncians nouorum pondus malorum.
Tho. Quis circa domum istam deæ excitat clamorem,
Fores pulsans, & terrorem mittens intro?
Nun. Hæ mentitæ sunt, & abegerunt me a domo discentes
Quod extra esses, tu tamen eras domi. 1310
Tho. Quod lucrum expectantes, aut quid venantes?
Nun. Postea dicā quæ ad has pertinent: quæ vero ante pedes
Iam sunt. audi, puella, quæ hic
Aris astabat, sacrisq; præerat, Iphigenia extra hanc terrā
Cum hospitibus abiit, venerandam deæ 1315
Statuam habens, simulatq; enim erant ille expiationes.
Tho. Quid ais? quis status calamitosus eam impulit?
Nun. Vt feruaret Oresten, hoc enim tu miraberis.
Tho. Quem? Num illum Tyndaridis filium?
Nun. Illum, quem consecrauerat deæ ad hanc aram. 1320
Tho. O portēti: quo enim alio grauiore nomine te cōpellē?
Nun. Ne huc veritas tuā mentē, ne hoc animo voluas: sed audi
Et clare considerans, & audiens cogita, [mc.
Qui exercitus insequens venerit eos.
Tho. Dic recte enim mones: nō. n. vicinum nauigātes mare
Fugiat, vt possint effugere meam hastam.

Nun.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙ. Η ΕΝ ΤΑΥΡ.

783

- "Εξω μελάρων τῶνδε κούρην χθονός.
Tho. Τί ἐστιν, εἰς ἧς μὴ καλῶς δὲ εἶπας λέγειν;
αὐτ. Βεβαῖον φεγγῶδι διπλοῦν νεανίαι,
1290
Αἰσχυρομένης περὶ δὲ ἐκ βουλῆς μέγαν
Φύλλοντες ἐκ γῆς τῆςδε, καὶ στυγνὸν βρέλαι
Λαῶντες ἐν κελποῖσιν Ἑλλάδος νεώς.
Tho. Ἀπὸ τῆς εἰπῆς μύθον. ὅν ἐστιν ἰδεῖν θάλασσαν
Ἀνακλῶ χροῶς, φεγγῶδες ἐκ νεοῦ σὺ γῆς.
1295
αὐτ. Ποῖς δὲ ἴδω τὸν εἰδέναι τὰ δρᾶμα.
Tho. Οὐκ ἴσθμι. ἀλλὰ στίχῳ, καὶ διακρίν,
Ὅπου κυρήσας, τὰς ἐλπίδας παρὰ λόγους.
αὐτ. Ὅσῳ τ' ἀπὸ τῆς ὥς γυναικῶν ὁρῶς,
Μετὰ τῇ δ' οὐκ ἔστιν τῶν περὶ κελῶν μέγας.
1300
Tho. Μαίνῃ. τί ἐστὶν ἡμῖν τῇ ξένῳ δρασμοῦ μέγας;
αὐτ. Οὐκ εἰς κρατοῦντων ἀπὸς πύλας ὅσον τῶνδε;
Tho. Οὐ. περὶ γὰρ αὐτὴν τοῦ ποταμοῦ ἐρμηνεύς τὸ δὲ.
Εἴτ' ἐνδοῦ, εἴτ' ἐκ τῆς ἐνδοῦ δόρυ γὰρ χθονός.
αὐτ. Ὡς καλῶς κληῖται, τοῖς ἐνδοῦ λέγεται.
Καὶ δὲ ἀπὸ τῆς σημεῖα, οὐκ ἔστιν ἐν πύλαις
1305
Πάρεμι, καὶ τῶν φόρων ἀνὰ τῶν νεανίαι.
Tho. Τίς ἀμφὶ δῶκε θεῶς τὸ ἐστὶν ἐπὶ πύλαις,
Πύλας ἀρῶν, καὶ φῶς ἐκ πύλας ἔσται;
αὐτ. Ὡς δὲ εἰς τὴν αἰδέ, καὶ μὴ ἀπὸ λαοῦ δόμων.
1310
Ὡς ἐκ τῆς ἡς. οὐδ' ἔστιν οἰκονομῶν ἀρῶν.
Tho. Τί ἀπὸς δὲ καὶ τῶν κείρων, ἡ θηράματα;
αὐτ. Ἀπὸς τῶν τῶνδε σημεῖα, τί ἐστιν ἐν ποταμῷ
Πάρεμι, ἀπὸ τῶν νεανίαι, ἡ ἡμέτερος
Βωμῶν παρὰ τῇ ἱερῇ, ἔξω χθονός
1315
Σὺ γὰρ τῆς ξένῳ δόρυ, στυγνὸν θεῶς
Ἀγαλμ' ἐκ νεοῦ δόρυ ἐστὶν καὶ τῶν νεανίαι.
Tho. Πῶς φῆς; τί πνεῦμα συμφορῶν καὶ τῶν νεανίαι;
αὐτ. Σαφῶς. Ὅριστην. τὰς γὰρ οὐ γυναικῶν.
Tho. Τὸ ποῖον, ἀπὸ τῶν νεανίαι πικρὴ καὶ τῶν νεανίαι;
1320
αὐτ. Ὅν τῶνδε βωμῶν θεῶν καὶ τῶν νεανίαι.
Tho. Ὡς γυναικῶν. πῶς σε μετὶ τῶν νεανίαι πύλαι;
αὐτ. Μὴ γὰρ τῶν νεανίαι πύλαι πύλαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν νεανίαι.
Σαφῶς ἐστὶν ἀπὸ τῶν νεανίαι, ἐκ νεοῦ πύλαι,
Διὰ τῶνδε τῶνδε ξένῳ θηράματα.
1325
Tho. Λέγῃ. Ὡς γὰρ εἰπῆς. Ὡς γὰρ ἀπὸ τῶν νεανίαι πύλαι
Φύλλοντες, ἀπὸ τῶν νεανίαι τῶνδε δόρυ.
αὐτ.

αγ. *Επὶ πρὸς ἀνδρῶν ἡλθὼν ἡλαιοῖσι,*
Οὐ καὶς Ορέστου κρυφίος ἡ ὤρισις ἡμῶν,
Ἡμεῖς μὲν, ὡς σὺ δεσμεύου μεμπέτης ξένων
Ἐχόντας, ἐξείλουσ' ἀποστῆναι παρῶν
Ἀγαμέμνωνι πῦρ, ὡς ἀπορήτοιν φλόγα
Θύεζα, καὶ κατὰ μὲν, ὃν μετὰ γέτο.
Αὐτῇ δ' ὅππῃ δὲ σμ' ἐχούζα τοῖν ξίνοι
Ἐστῆς χερσὶ, καὶ τῇ δ' ἡνυποπύμην.
Ἡρισκὶ μὲν τοῖσσι παρῶν ὁλοῖς, ἀνὰ ξ.
Χερσὶ δ' ἡνυποπύμην πῇ δὲ δοκῇ πλῆθον,
Αὐτὸν δ' ἡνυποπύμην, βάρβαρον
Μέλη μακρὰ καὶ, ὡς φόνον νίξασα δὴ.
Επὶ δ' ὅππῃ ἡμῶν ἡμῶν χερσὶν,
Εἰσῆλθεν ἡμεῖς, καὶ λυγρὸν οἱ ξίνοι,
Καὶ οἰνὸν αὐτῶν, ὁραπύμην τ' οἰκίαν.
Φόβῳ δ' ἡνυποπύμην εἰσάγειν, καὶ ἡμεῖς
Σιγῇ, τέλῃ δ' ὅππῃ αὐτὸν λήγας,
Σπείρειν ἡνυποπύμην, καὶ ὅππῃ ἡμῶν.
Καὶ οἰνὸν ὁραπύμην, ἡνυποπύμην, καὶ ὅππῃ ἡμῶν,
Ταυρὸν καὶ τῇ δ' ὅππῃ ἡμῶν, καὶ ὅππῃ ἡμῶν,
Ναυὶς τε πενήτην τ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάττει
Ἐχόντας, ἐκ δεσμεῶν δ' τὰς νεανίας
Ἐλκυέμεντες περὶ μνήτην ἐστῶντας νεώας.
Κοντοῖς δ' ὅππῃ ἡμῶν, οἱ δ' ὅππῃ ἡμῶν
Ἀγκυράς ἐξαιήσαντες, οἱ δ' ὅππῃ ἡμῶν
Σαυδόντες, ἡνυποπύμην, καὶ ὅππῃ ἡμῶν,
Πόντῳ δ' ὅππῃ ἡμῶν, καὶ ὅππῃ ἡμῶν,
Ἡμεῖς δ' ὅππῃ ἡμῶν, καὶ ὅππῃ ἡμῶν,
Δόλια περὶ ἡμῶν, ἐκ δεσμεῶν δ' ὅππῃ ἡμῶν,
Πρυμνησίαν τε καὶ δ' ὅππῃ ἡμῶν,
Οἰκίας ἐκ δεσμεῶν δ' ὅππῃ ἡμῶν,
Λόγῳ δ' ὅππῃ ἡμῶν, πῇ δ' ὅππῃ ἡμῶν,
Κλείπῃ δ' ὅππῃ ἡμῶν, καὶ ὅππῃ ἡμῶν,
Τίσι δ' ὅππῃ ἡμῶν, καὶ ὅππῃ ἡμῶν
Χηρόντος
Ὁ δ' ἐπ', Ορέστης τῆς δ' ὅππῃ ἡμῶν,
Ἀγαμέμνωνι πῦρ, τῇ δ' ὅππῃ ἡμῶν,
Λαβὼν ἀδελφῶν, ἡνυποπύμην, καὶ ὅππῃ ἡμῶν,
Ἀλλ' ὅππῃ ἡμῶν, ἐκ δεσμεῶν δ' ὅππῃ ἡμῶν,
Καὶ πρὸς σ' ἐπὶ δ' ὅππῃ ἡμῶν, καὶ ὅππῃ ἡμῶν.

1330

1335

1340

1345

1350

1355

1360

1365

1370

Ναυ. *Postquam venimus ad littus marinum,*
Vbi navis Orestis latens erat appulsa,
Nobis quidem, quos tu cū ista misisti vincula hospitū
Tenētes, nutu significavit, ut recederem⁹ procul,
Agamemnonis filia, tanquam arcanum ignem
Sacrificatura, & purificationem, quam apparabat.
Ipsa vero retro vincula tenens hospitum
Ibat manibus, & hæc erant quidem nobis suspecta,
Placebant tamen tuis ministris, ὦ Rex.
Tandē vero (ut nobis aliquid āplius videretur agere)
Vlulavit, & cantavit, barbara
Carmina quærens, quasi cædē iā ablueret, ac expiaret.
Posteaquam autem diu sedimus,
Venit nobis in mentē timere, ne soluti hospites
Interficerent eam, & effugerent.
Metu tamē ne viderem⁹ ea, q̄ nō oportebat videre, se-
Tacite, tandem vero omnibus eadem fuit sententia,
Ire eo, vbi illi essent, etiam si nobis hoc nō cōcederetur.
Ibi vero vidimus Græcæ navis scapham
Remis sublimib. ut alis instructā, & ad impetū cursus
Et nautas quinquaginta q̄ remos in scalmis
Tenebant, & a vinculis adolescentes
Vidimus liberos in puppi navis stantes.
Contis vero proras regebant. Alii vero ad epotidas
Anchoras suspendebant, alii autem per scalas
Properantes, expediebant manibus rudentes.
Marq; cōmittentes hospitam, in navem demiserunt.
Nos vero non parcētes nobis, aut labori, quū vidimus
Dolosas artes, hærebamus hospitæ,
Rudentibusque, non dimittentes illā, & p gubernacula
Auferebamus clavos bene munitæ navis.
Oriebatur autem orationis certamen: Quare mare
traicitis,
Surreptam absportantes ex hoc agro Dea statuat, &
Cuius rei causa? q̄s existens hanc ex hoc agro ut emptā
Ille respondit, Orestes huius frater, ut scias,
Filius Agamemnonis, meam aucho
Sororem nactus, quam amiseram ex ædibus ablatam,
Verum nihilominus retinebamus hospitam, [retur.
Et per vim ipsos cogere conabamur, ut nos ad te seque-

Ddd

Vnde

Vnde saevæ plagæ erant genarum,
Illi enim ferrum non habebant in manibus,
Neque nos. Sed pugnis cum strepitu res gerebatur.
Et manus ab utroque iuvene simul
In latera nostra, & in hepar iniectæ ferebantur, 1370
Ita ut committerentur, & defatigarentur membra.
Nos autem malis notis signati
Fugimus in locum arduum, alii quidem in capite
Habentes cruenta vulnera, alii vero in oculis.
In tumultis vero stantes, cautius, ac tutius. 1375
Pugnabamus, & saxa iaciebamus.
Verum arcebat nos sagittarii, in puppi
Stantes, telis, ut repellerent nos procul.
Tunc autem (magnus enim fluctus impulerat navim
Ad terram: nautæ aut non audebāt humectare pedē.)
Sublatam Orestes in sinistrum humerum,
Progressus in mare, & per scalas saltans,
Collocavit sororem in insigni navī.
Tunc autem quæ de cælo cecidit deæ Iouis filiæ
Statua, ex media naue edidit 1385
Vocem quandam, o terræ Græcæ nautæ navis,
Incumbite remis, fluctusque pulsantes albos facite.
Habemus enim hæc, propter quæ Euxinum pontum
Inter Symplegades nauigauimus.
Illi vero frementes dulcem gemitum, 1390
Percusserunt mare. navis autem donec erat in
Portu, procedebat. penetrans vero per ostium
Repellebatur incidens in vehementem fluctum.
Vehemens enim ventus subito ortus, navis
Pellebat retro rudentes. Hi vero sustinebant impetum,
Repugnantes contra fluctum: rursus autē ad terram
Fluctus refluxus impulit navim. stans autem
Agamemnonis filia coepit precari: O Latonæ filia
Serua me tuam sacrificulam, ut veniam in Græciam
Ex hac terra barbara, & ignosce meo furto, 1400
Amas enim & tu tuum fratrem, o Dea.
Et me quoque consanguineos amare puta.
Nautæ vero puellæ preces exceperūt exclamantes faustū
Pæana, nudos manuum lacertos
Adplicantes ad remos adhibita exhortatione. 1405
Magis

Ὅθεν τὰ δεινὰ πλὴν ἤμαρ τὴν ἡμετέραν.
Κεῖνοί τε γὰρ σιδήρεον σπῆν εἶχον χερσίν,
Ἡμεῖς τε. πυγμῇ δ' ἢ σπῆν ἐγκυβερνήμεναι,
Καὶ κωλύειν ἅμ' ἀμφὸν τοῖν νεανίαισιν ἄμφο
Εἰς πλάγας, καὶ παρὲς ἡπείρου ἡγορηζέσθαι, 1370
Ὡς περ ζυνάπτεται, καὶ στυγερὰ ποικίλιν μέλη,
Δαινοῖς δ' ὁμήγερος εἰς φρεσὶν ἰσχυροῖς,
Εφ' ὧν ἡμῶν παρὲς κρημένον. οἱ μὲν ἐν κρημένῳ
Καὶ ἡμῶν ἐν χερσὶν ἰσχυροῖς. οἱ δ' ἐν ὁμήγερος.
Ὅχι τοῖς δ' ἐπιπλεονέκτες, δόλῳ δ' ἐπὶ πῶς 1375
Εμμενέμεθα, καὶ πῶς ἐπὶ δόλῳ.
Ἀλλ' εἰρήνην ἡμῶν τὸ δόλῳ, πρὸς μὲν ἐπὶ
Σταθῆντες, οἷς, ὡς τ' αὐτὰρ ἰδὼν παρὲς.
Καὶ τὸ δεινὸν γὰρ κλυδωνῶν ἀπὸ τῆς ναυῶν
Πρὸς γὰρ, φέρεται δ' ἡ νεανία τὴν πῶς παρὲς, 1380
Λαβὼν Ορέστης ὡς εἰς ἀπὸ τῆς,
Βαῖς εἰς ἡμετέρας, καὶ πῶς κλημενὸς ἡμετέρας,
Ἐπὶ δ' ἀδελφῶν ἐν τῷ δόλῳ ἡμετέρας.
Τὸ δ' ἐπὶ ἀπὸ τῆς πῶς, τὸ δεινὸν ἡμετέρας
Ἀρμυρῶν, ἡδὲς ἐν μέσῃς ἐφ' ἡμετέρας 1385
Βαῖς γὰρ, ὡς ἡμετέρας. Ἐπὶ δὲς ναυῶν, ἡμετέρας,
Λαβὼν καὶ πῶς, ὡς εἰς ἀπὸ τῆς.
Ἐπὶ δὲς γὰρ, ὡς εἰς ἀπὸ τῆς. Ἐπὶ δὲς πῶς
Συμμετλησάμεν ἡμετέρας εἰς ἀπὸ τῆς.
Οἱ δ' ἐπὶ πῶς ἐν τῷ δόλῳ ἡμετέρας, 1390
Ἐπὶ πῶς ἀπὸ τῆς. ναυῶν δ' εἰς ἀπὸ τῆς.
Λαβὼν, ἐπὶ πῶς ἐπὶ πῶς. Ἐπὶ δὲς πῶς,
Λαβὼν κλυδωνῶν συμμετλησάμεν ἡμετέρας.
Δαινοῖς γὰρ ἐπὶ πῶς ἐπὶ πῶς. ἡμετέρας,
Ὡς πῶς ἀπὸ τῆς πῶς. οἱ δ' ἐπὶ πῶς πῶς, 1395
Πρὸς κύμα λακπύροντες. γὰρ δ' ἐπὶ πῶς
Κλυδωνῶν πῶς πῶς ἡμετέρας. πῶς πῶς
Ἀρμυρῶν πῶς πῶς. ὡς εἰς ἀπὸ τῆς.
Σωσόν με πῶς πῶς ἡμετέρας. πῶς πῶς
Ἐπὶ πῶς πῶς, καὶ πῶς πῶς. ἡμετέρας. 1400
Φιλεῖς δ' ἐπὶ πῶς πῶς πῶς. ἡμετέρας.
Φιλεῖς δ' ἐπὶ πῶς πῶς πῶς. ἡμετέρας.
Ναυῶν δ' ἐπὶ πῶς πῶς πῶς. ἡμετέρας.
Πῶς πῶς πῶς πῶς. ἡμετέρας.
Καὶ πῶς πῶς πῶς πῶς. ἡμετέρας. 1405
Ddd 2

Μάλλον ἢ μάλλον πρὸς πύργου ἤει σκάφος.
Κ' ὅ μιν τις εἰς θάλασσαν ὠρμήθη ποτιν.
Ἄλλοι δ' ἀλκίως ἐξανήκον ἀγκυρας.
Καὶ γὰρ μὲν οὗτος πρὸς διὸν ἀπισταίῃ,
Σοῖ τας ἐκείην σημαίνων αὐτὰς τύχας.
Ἀλλ' ἔρπει, δεσμῶν βέβρυτος λαδῶν χροῖτι.
Εἰ μὴ γὰρ οἱ δὲ μὲν ἄλλοι γυνοῖται,
Οὐκ ἔστιν ἰλπίς τις ἐξέοις σωτηρίας.
Πόντε δ' αὐτάκτωρ, ἰλίων τ' ἐπισκοπῆ,
Σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδης δ' ἐναντίας.
Καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονα γόνον
Σοῖ. Ἐπὶ λείῃ, ὡς οἴκεν, ἐν χροῖτι.
Λαδῶν τ' ἀδελφῶν, ἡ φόνον τὸν Αὐλίδος
Ἀμνημόνιστον θεῶν ἀνέσθουσι.
Ἦ τλῆμεν ἰφίγλεια, συζῶν μετὰ
Θαῦνῃ, πάλιν μελοῦσαι δεσποτῶν χροῖτι.
Ἦ πάντες ἀσπίδος βαρβάρου χροῖτι,
Οὐκ εἰς πύλιν ἐμβαλόντες λυγρῶν,
Παράκποι δρᾶμεν, καὶ κούρῳ νῆος
Ἐκ λυγρῶν δέξειν, σὺν δ' ἐπὶ τῇ θύρῃ
Στασθῶντες, ἀνδρῶν δυνάστες θηρόμεντες.
Οἱ δ' ὠκυπεμποῦς ἔλξει τὴν πόντον πλάτῃ,
Ἦς ἐκ θάλασσης, ἐκ τῇ γῆς ἰπποδύμεναι
Λαδῶντες αὐτῶν, ἡ καὶ τῶν φλοῦ πύργου
Ῥιψομῶν, ἡ σκόλοψι πῆξιν δέμεναι
Ἦς δ' ἐπὶ τῇ θύρῃ, ἰσχυρῶς βυλόμεναι
Γυναικῶν, αὐτῶν λυγρῶν ἀνδρῶν λαδῶν,
Ποινᾶσθαι μετὰ. νῦν δ' ἐπὶ τῶν παρὰ κούρῳ
Σπουδῇ ἔχοντες. ἢ μὲν ἄλλοι ἡσυχῇ.
Ἦ δ' ἐπὶ τῇ θύρῃ, πόντι πορρωμένους, αὐτὰς
Θοῶν, ἀγκυρῶν τῆς Ἀθηναίας λόγους.
Παύσαι δὲ κῶν. Ῥεῦμα τ' ἐξερμῶν τραχέος.
Παρὰ τῇ θύρῃ, πόντι πορρωμένους, αὐτὰς
Δεῦρ' ἢ λ' Ὀρίσης, τῶν τ' Ἐρινύων ῥόλον
Φύλον, ἀδελφῶν τ' Ἀργείων ἐπὶ λυγρῶν.
Ἦ δ' ἐπὶ τῇ θύρῃ, πόντι πορρωμένους, αὐτὰς
Πρὸς μὲν σ' ὅδ' ἡ μὲν μύθος, ὃν δ' ἀποκτείνῃ
Δοκίμῃ Ὀρίσην, πόντι πορρωμένους, αὐτὰς
Ἦ δ' ἐπὶ τῇ θύρῃ, πόντι πορρωμένους, αὐτὰς
Πόντε τῇ θύρῃ, πόντι πορρωμένους, αὐτὰς.

1410

1415

1420

1425

1430

1435

1440

1445

Μαδῶν

Magis autem atq; magis ibat navis versus scopulum:
Et alius quidem in mare pedum saltu ruit.
Alii vero tortas religabant anchoras.
Ego vero statim huc missus sum,
Vt tibi rex significet quomodo illic se res habeant. 1410
Quamobrē vade, vinculis, laqueisq; manu correptis.
Nisi enim mare fiat placidum,
Nulla spes salutis est ho spīribus reliqua.
Rex enim maris curam gerit Ilii.
Venerāduς Neptunus: hostis autē est Pelopidarū. 1415
Et nunc tradet Agamemnonis filium
Tibi, & tuis ciuibus (vt par est) in manus,
Et dabit vt recipias eius sororē, quā eadem in Aulide
Immemorem saluus prodens a Dea deprehenditur.
Oho. O misera Iphigenia, vna cum fratre 1420
Mories, iterum rediens sub manus dominorum.
The. O cuncti ciues huius barbaricæ terræ,
Eia, non equis iniicientes frena,
Ad litus curretis? & eruptiones, fugamq; navis
Græcanicæ excipietis, & adiuuante deā 1425
Festinantes, capietis impios viros?
Alii vero trahetis in mare naues celeres;
Vt mari, & terra, equestribus cōpῆς
Captos ipsos, aut de aspera rupe
Præcipites demus, aut palis ipsorum figamus corpora?
Vos autem horum consiliorum conscias
Mulieres, postea quum ocium nactus fuero,
Puniam: nunc enim in præsentium rerum
Studium intenti, non manebimus quieti.
Min. Quonā, quo manū hāc fugientes insequētē ducis, ὦ Rex
Thoas? Audi huius Mineruæ verba.
Hos desine persequi, & fluctum excitare exercitus.
Fatalibus enim oraculis Apollinis
Huc veni Orestes, iram Erinnydum
Fugiens, & sororē Argos reducturus, 1440
Sic tuamque sacram in meum laturus agnum.
Et hec q dem ad te nostra est oratio. Quē vero occidere
Decreuisti Orestem, marinis interceptū procellis, illum
Iam in meā gratiā Neptunus tutū a periculo fluctuū
Maris facit, eum per maris dorfa tās mittēs remo. 1445

Ddd 3

Tu

Tu vero Orestes audiens mea mandata,
(Audis enim Deæ vocem, licet præfens non adfuit)
Vade accepta statua, & tua sorore.
Et cum veneris Athenas diuinitus conditas,
Est quidam locus in extremis Atticæ
Finibus, vicinus littori Carystio, 1450
Sacer, quem meus populus *nunc* vocat Halas:
Illic extructo templo, colloca statuam
Cognominem Tauricæ Diana, & tuorum laborum,
Quos tulisti oberrans per Græciam, 1455
Agitatus stimulis Erinnydū. Dianā vero ipsam hoies
Posthac celebrabunt Tauricam Deam.
Et hanc legem pone, quando populus celebrabit festū
Tuæ a cædri liberationis, ad moueat ensē
Ad *alicuius* viri ceruicem, & sanguinem eliciat 1460
Propter sanctam deam, vt *debitos* honores habeat.
Te vero ò Iphigenia ad scalas sacras
Brauronias oportet esse ædituam huius deæ,
Vbi etiam sepelietis mortua, & pepulorum
Monumenta tibi ponent, texta serica, 1465
Quæ mulieres in partu animam erumpentes
Reliquerint in ædibus, has aut vt educas ex hac terra
Mulieres Græcæ *in* mando, 1470
Iusto consilio, quia te seruauit,
Et prius in Martio pago paria suffragia [*legere volo,*
Iudicans de tuo parricidio, tibi dedi, ò Orestes, & eodem
Vt posthac in iudiciis vineat, quisq; paria suffragia ha-
Quamobrè educ tuam sororē ex hoc agro, [*buerit.*
O fili Agamemnonis, & tu ne irascaris Thoas.
Tho. Regina Minerva, deorum præceptis 1475
„ Quisq; hæc audiēs, nō parer, is nō recte sētit, non sapit.
Ego igitur Orestī, si auferens statuam deæ
„ Abiit, & eius sorori, non irascor. Quid enim
„ Aduersus potentes Deos certare decet?
Eant cum statua deæ in tuam 1480
Terram, & feliciter statuam *ibi* collocent.
Mittam vero & has in Græciam beatam
Mulieres, quemadmodum mandat tua vox,
Et retinebo exercitū, quæ erā missurus cōtra hospites,
Et nauium remos. Hæc enim quia tibi, ò Dea, placet, *ideo*
„ Laudo.

Μαθὼν δ' Ὀρέστῃς ἐμὸς ἐπιστάλας,
(Κλύεις γὰρ αὐτῶν, καὶ παρὼν ἢ παρών. *ἦ αἶ*)
Κατὰ λαοὺς ἀγέλαστος, συζήσανόν τε σὺν.
Ὅταν δ' Ἀθήνας ἴδῃς ἱερὰ δὴ τοῦς μύλωνας,
1450 Χῶρος πῶς ἐστὶν Ἀττικὸς ἀπὸς ἐχθροῖς
Ὅροις. γαίῃ δὲ διστάδους Καρυστίας,
Ἰερός, Ἀλᾶς γινὼσκῶς ὀνομαζέμενός,
Εὐκωπὴν ταξίας γὰρ, ἱερὸν τε βρέτας,
Εκπύρην τ' Ἀυρεμῆας, πόλιν τε σὺν,
Οὐς ἐξ ἐμῶν καὶ ἀπὸ παλῶν καὶ Ἐχθρῶν,
1455 Οἰστροῖς Ἐριννυῶν. Ἀρτεμὶν δὲ γινὼσκῶς
Τολοῖπὸν ὑμνήσουσι Ταυρεπτόλιν θεῶν.
Νόμον τε γὰρ ἐστὶν ὅτι, ὅθ' ἱερὰ τῇ θεῷ
Τῆς σῆς σφραγὶς ἀποῖν. ἐπιτέλει τὸ εἶδος
1460 Δείρη ἀπὸς αὐτῶν, αἰμῶν τ' ἐξ αὐτῶν
Ὅστις ἐκείνη θεῶν, ὅπως τιμῶς ἐκείνη.
Σὺ δ' ἄμφοσιν ἀνὰ ἱερὰ ἱερά κληρονομῶς
Βραυρωνίας δὲ τῆς δὲ κληρονομῶν θεῶν.
Ὅδ' ἡμεῖς περὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ
1465 Ἀγαμέμνωνι τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ
Ἀγαμέμνωνι τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ
Γαίῃ δὲ διστάδους, ἀπὸς ἐχθροῖς
Καὶ πῶς Ἀρτεμὶν ἐκ παλῶν καὶ Ἐχθρῶν
1470 Κεῖται, Ὀρέστῃς, καὶ ὑμῶν ἐκ παλῶν
Νικῶν, ἱερὸν ἀπὸς ἐχθροῖς καὶ Ἐχθρῶν
Ἀπὸς ἐμῶν καὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ
Ἀγαμέμνωνι τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ
1475 Ἀνασὶς Ἀθῆνας, ὅστις τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ
Ὅστις κλύων ἀπὸς ἐχθροῖς, ὅπως ὅπως φέρει,
Εἰ δ' Ὀρέστῃς, εἰ φέρων βρέτας θεῶν
Βέδης, ἀπὸς ἐχθροῖς, καὶ ὑμῶν καὶ τῇ καὶ τῇ
1480 Πῶς τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ
Ἰπποκλῆς ἐκ παλῶν καὶ Ἐχθρῶν
Γαίῃ δὲ διστάδους, ἀπὸς ἐχθροῖς
Πῶς τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ
Γαίῃ δὲ διστάδους, ἀπὸς ἐχθροῖς
Πῶς τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ
Νηὼν τ' ἐκ παλῶν καὶ Ἐχθρῶν
1485 Ὅστις κλύων ἀπὸς ἐχθροῖς, ὅπως ὅπως φέρει,
Ἄνω.

Αἰνῶ τὸ γὰρ χρεῖός σου πρὸς θεῶν κρατῶν.
 Ἰτ' ὅπρῳ καὶ ναυδοῦσιν τὸν Ἀγαμέμνονα
 Παῖσι' εἰς Ἀθήνας. συμπορῶσά μιν ὅτι ἐγὼ
 Σὺ δὲ γὰρ ἀδελφεὸς τ' ἐμὴς σμενὸν βραβεύει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἰτ' ἐπ' ὀνυχία τῆς σαφομένης
 Μοῖρας, οὐδ' αἰμῶνις ὄντες.
 Αἰὲν ὡς σμυλὴ περὶ τ' ἀθηνάωντος,
 Καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθήνας,
 Δεξιόσθεν ὥπως οἷς σὺ κελεύεις.
 Μάλα γὰρ περὶ πόντον, κένελε πηγαί
 Φέμιν ἀναστὰς διδύμας.
 ὦ μέγα σμυλὴ γένη, τὸν ἱμῶν
 Βίον καὶ κτήχους,
 Καὶ μὴ λήθῃς τεφροῦσθαι.

Εὐριπίδου Ἰφιγένειαν εἰς Ταύρους.

ᾠδὴ β'

IN EVRIPIDEM NOTAE.

AD CL. V.

I. CRATONEM A. GRAFTHHEIM,
 CAESAR. MAIEST. ARCHIATRYM.

PREFATIO.

Quae duo fuerant a nobis in hunc poetam initio promissa, eorum alterum ac posterius quam fieri potuit diligentissime praestitum iam nobis esse, nemo, ut arbitror, harum rerum peritus negare poterit. Etenim cum & cariniorum genera singulis locis indicauerimus, & eorum inter se collationes ostenderit: quid aliud hac in re magno pere possit a nobis requiri, non videmus. Ad alterum igitur ac prius nunc progredimur, ut mendis infinitis clarissimum poetam, quantum fieri nunc potest, liberemus. Et quoniam permultos Euripidis locos iam pridem nos in libris Nouar. Lectionum castigauimus, & enarrauimus: ad eos lectorem in his Notis, quoties erit occasio, remitteremus, ne quis nos de *ἑωτὸν εἰρηκέναι* cum Aeschylō dicat. In prioribus porro septem tragædiis non raro

Laudo. Nam & tua, & Deorum fatalis voluntas vincit.
 Ante oculos autem naui ducentes Agamemnonis
 Filium Athenas. Comitabor autem ipso deo
 Seruans meae sororis venerandam statuum.

Ite propter felicitatem votis praeferam seruantis 1490
 Fati, felices existentes.

Cho. At o veneranda & inter immortales,
 Et inter mortales, Pallas Minerua,
 Faciemus ut tu iubes.
 Admodum enim iucundum, & insperatum 1495
 Nuncium auribus accepi.
 O valde veneranda victoria, meam
 Vitam semper occupa,
 Nec unquam desinas eam coronare.

Finis Iphigenia in Tauris.

ᾠδὴ γ'

* Scholiae Græci nobis veram Euripidis lectionem suppeditant: id quod nunc inter Notas referemus, nunc in contextum, ut apertius, quam de quo dubitari possit, receperimus. Similiter quoque in octo posterioribus tragædiis, quæ sunt ab H. Stephano & I. Brodæo emendata, hæc nos partim in his Notis, cum erunt vera, vel saltem verisimilia, suffragio nostro confirmabimus: partim, quæ extra omnem erant controuersiam, præsertim cum librorum antiquissimorum testimonio niterentur, in contextum itidem retulimus. In reliquis denique tam insignes tot locorum correctiones profereamus, ut, quod initio dixi, nunc repetere iure possim, paucos admodum in tota re literaria scriptores, quibus tantum remedium sit adhibendum, repertum iri. Aliorum quidem ineptas emendationes nunquam refellere libebit, nisi cum id breuiter, ut reliqua cuncta fieri poterit. Tibi porro V. CL. hoc opusculum, licet mole exiguum, fructu tamen & labore permagnum, tuendum committere volumus, ac simul ingentium tuorum de nobis meritorum hanc qualemcunque gratiam reponere. Tu vero, tum qua es eruditione atque doctrina, non difficulter huius operæ patrocinium suscipies: tum, qua es liberalitate atque animi magnitudine, & hæc parua maximi facies. & nos deinceps, tanquam maiores ac gratos cognitos, in tuorum habere numero perges. Vale.

GVILIELMI

G. M. MI. CANTERI
IN EVRIPIDEM NOTÆ.

NOTÆ IN HECYRAM.

- V. 32 Malim *αἰσχροπρεπὴν*.
112 Rectius *ἐν* Scholiastes legit. at nos etiam *ἐν* legendum censuimus.
157 Hæc ita constituenda sunt, *δούλων οὐκ ἐστὶν, σφαλίαν ἀποθεῖν*. quod alios quia latuit, admono.
150 Rectius *ἐρφαυὸν* Scholiastes legit.
207 Malim *σῶς ἄπ*.
225 Rectius longe *ὀρεσσον* Scholiastes. similiter Iphigenia piore dicit Agamemnon, & in Helena Chorus.
247 Videtur legendum *δὴ πῶς*.
263 Emendauimus hunc locum Nouarū Lect. lib. 3. cap. 25.
291 Videtur legendū *τῆς* *ἐλπίδος*.
302 *πῶς*, *πῶς* *ἀέ*. quod rectius est.
315 Malim *μῆτις* similiter in Oreste dicit Electra, *οὐ μὲν γὰρ ἀποσπῶσθαι τῆς μῆτις* *ὀλέθρου*.
399 Emendauimus hunc locum Nouarū lectionum lib. 1. cap. 9.
49 Videtur legendū *αὐτῶν*.
627 Emendauimus hunc locum Nouarū lect. lib. 1. c. 11.
684 Rectius *ἐν* *βακχῶν* Scholiastes legit.
686 Rectius *ἐν* Schol.

- 711 Mali sic interpūgere, *αἰσχροπρεπὴν γὰρ ἐστὶν αἰσχροπρεπὴν*.
784 Videtur legendū *μῆτις*.
88 Videtur *γ* deesse post
888 Similiter in Iphigenia Taurica dicit, *ἀλλ' ὡς γὰρ ἐστὶν*. *τῶν δὲ πρὶν δέλτων* *δίδωμι*, & in Troadibus, *ἀλλ' ὡς γὰρ ἐστὶν*, *ἐν σφαλίαν* *φραυῶν*.
912 Vocabulū *κρινῶν* versus respuit, idq; e glossa fortassis iarepsit.
982 Vocabulū *ἡμῶν* quoq; videtur e glossa sumtum.
996 Videtur legendum *σῶσαι* *νῦν*, quod quidē mendum sæpissime in hoc poeta cernitur.

- 1051 Malim *θυμωρῶν*.
1151 Rectius *ἐξ* Scholiastes alter legit: sunt enim in huius poetæ scholiis duo, quorum quidem alter Paraphrases conscripsit.

- 121 Videtur legendū *κρινῶν*.
1228 Videtur legendū *ὀδὸς*.
1241 quo etiam pacto quēdam in lone locū emendauimus.

NOTÆ IN ORESTEM.

- 1328 *ἐστὶν*, quod rectius est.
133 Videtur legendū *κρινῶν*.
140 Malim *σῶς* vtrobiq;
144 Rectius *πῶς* vtrobiq; que Scholiastes legit.

183 Rectius Chori personam tollit Scholiastes alter, & *ἐξ* cum *σῶς* (sic enim etiam heic legendum videtur) coniungit.

- 291 Videtur legendū *σῶς* *π*.
206 Malim *ἐπ*.
211 Videtur legendū *σῶς* *νῦν*.
280 Emendauimus huic locum Nouarū lect. lib. 1. ca. 9.
284 Malim *ἐπ* *νῦν*.
291 Rectius *μήποτε* Sch.
347 Videtur legendū *πῶς*.
398 Rectius *μῆτις* *ἐστὶν* *ἡ* Scholiastes.

410 Rectius *ἀπὸ πᾶν* *τοῦ* Scholiastes vterque legit.

- 490 Videtur heic quoq; legendum *κρινῶν* *νῦν*.
586 Videtur legendū *2* *ἐλπίδος*. similiter in Hippolyto inquit Phædra, *ἐκ πᾶν γὰρ ἐστὶν αἰσχροπρεπὴν* *μῆτις*.

613 Mali *ἐκ* *ἐν* *σῶς*. neq; aliter videtur Sch. legit.

688 Rectius *αὐτῶν* Sch. legit.

699 Malim, si diuinare licet, *αὐτῶν* *πᾶν* *τῶν* *μῆτις*.

716 Malim *αὐτῶν* *ἡμῶν*.

763 Videtur legendū *αὐτῶν*.

783 Videtur *δ* deesse ante *δὲ* *κρινῶν*. [δινῶν].

804 Videtur legendū *μή* *ν*.

849 Malim *δύο*.

899 Videtur legendū *ἐπ* *τῶν* *δὲ* *ἐλπίδος*.

930 Emendauimus hunc locum Nouarū lect. lib. 1. cap. 9.

1015 Videtur *δ* deesse ante *σῶς* *ἐστὶν*.

1020 Emendauimus & hunc locum ibidem.

1035 Emendauimus & hunc ibidem. [legit.]

1085 Rectius *ἐν* *μῆτις* Schol.

1169 Mali *αὐτῶν* *αὐτῶν* *μῆτις*.

1172 Emendauimus & hunc ibidem. [ibid.]

1186 Emendauimus & hunc locum Nouarū lect. lib. 7. cap. 3.

1277 Malim *αὐτῶν*.

1278 Rectius *ἐν* *ἐλπίδος* Scholiastes legit.

1282 Emendauimus hunc locum Nouarū lect. lib. 2. cap. 7.

1295 Rectius *αὐτῶν* *ἐλπίδος* videtur Scholiastes legere, quæ admodum supra dixit Menelaus, *ἐλπίδος* *ἐλπίδος* *αὐτῶν* *μῆτις*.

1498 Videtur legendum *ἐπ* *τῶν*.

1618 Malim *σῶς*.

1695 Idem & Phœnissarum finis est, & Iphigeniæ posterioris.

NOTÆ IN PHOENISSAS.

175 De duobus ultimis vocabulis alterutrum necessario tollendū venit: equidem posterius malim.

195 Videtur legendū *δύο*.

290 Similiter in Helena dixit, *κλειπρεῖαν* *εἰρημνῶν* *πῶς* *ἐλπίδος* *δουλοῦν* *ἐλπίδος* *Μενελάου* *ἐλπίδος* *μῆτις*. & Ione, *κακῶν* *γὰρ* *ἄρτι* *κῦμα* *ἐπ* *αὐτῶν* *φρενῶν* *πρὸς* *μῆτις* *ἀποσπῶσθαι* *λόγων* *ὕπο* *Σοφώκλους*.

phocles quoque & Aeschylus
hac phraſi ſunt uſi, hic bis, il-
le ſemel.

419 Malim *μετέωρον*, vt &
in Hecub. 779. præterea vi-
detur legendum *η*.

473 Emendaui hunc
locū Nou. Lect. lib. 2. cap. 7.

481 Videtur autē deesse post
αὐδῆς. ſimiliter in Heraclidis
de Iolao dicitur, *νέος μετῆς η*
εν γέροντος αὐδῆς αὐ.

492 Emendaui hūc
locum Nouar. Lect. lib. 3. c. 3.

547 Videtur legendum
βαδίζῃ.

581 Malim *ὑπερδράμῃ* ſi-
militer in Ione dicit Crenſa,
ἢ πῶς τὸ κρείσσον θνητὸς οὐδ'
ὑπερδράμῃ.

591 Videtur legendum *ἔτ'*
ἀγόν. nam huius quidē vocis
priorem etiam Orefte, Sup-
plicibus, & Hercule produxit
Euripides: vt Sophocles Ele-
ſtra Huncigitur poſtremum
locum fruſtra quidam ſuſpe-
ctum habent.

631 Antiqua ſcribendi ra-
tio neglecta fecit, vt *αὐτὸς* pro
πατρὸς poneretur.

669 Rectius *ἀλένης* Sch.
legit.

727 Emendaui hunc
locum Nouar. Lect. lib. 4. c. 1.

732 Videtur legendum
συνήσῃ.

Vide ſup. 751 & 492.

799 Videtur legedū *πῶλον*,
804 Malim *χαλκρομένης*.

877 Videtur leg. *ἀφ' ὅρα*.

88 Emendaui hunc
locum Nouar. Lect. lib. 4. c. 1.

93 Videtur legendum
συνήσῃ.

97 Malim *μελαίαν*, qua
voce Sophocles etiā eſt uſus
Antigona.

976 Emendaui &
hunc locum ibidem.

987 Emendaui &
hunc ibidem.

1169 Emendaui hunc
locum Nouar. Lect. lib. 3. c. 3.

180 Emendaui &
hunc locum ibidem.

1217 Videtur legendum
πῶδας ἢ στωσῶδες.

1271 Videtur legendum
ἔδδ' παρδενδρῶσι.

1349 Malim *ῥῆς ἀδελφῆς*.

1378 Malim *αἰτῶν*.

1390 Emendaui hūc
locum Nouar. Lect. lib. 4. c. 1.

1434 Emendaui hūc
locū Nouar. Lect. lib. 4. c. 19.

1489 Videtur legendum
δαίμονιν.

1503 Emendaui hūc
locum Nouar. Lect. lib. 1. c. 9.

1146 Videtur legendum
πῶς δ' αὖτ' ἔν.

1179 Videtur legendum
πῶν δ' αὖτ' Οἰδίπου λόγον.

1631 Malim *ἐπιδοσαν*.

1735 Emendaui hūc
locum Nouar. Lect. lib. 4. c. 1.

1737 Malim *ἔχουσι*.

1742 Emendaui hūc
locum Nouar. Lect. lib. 1. c. 9.

1750 Videtur legendum,
ἀνδρῶν.

NOTAE IN HIPPO-
LYTUM.
17 Videtur legendū *χλω-
ρον δ' αὖτ' ἔν*.

NOTAE IN MEDEAM.
12 Emendaui hūc
locum Nouar. Lect. lib. 2. c. 21.

4 Affentior M. A. Mureto
reponēti V. Lect. 1. c. 11.

106 Videtur legendum
αἰετῶν.

228 Emendaui hunc
locum Nouar. Lect. lib. 4. c. 11.

258 Vocabulū *ὡς* & verſus
reſpuit, nec Sch. agnoſcit.

491 Videtur *ῶ* deesse post
αἰ. ſimiliter in Ione dicit Se-
nex, *αἰτῶν αὖτ' ἔν* τὸ *καλόν*.

688 Emendaui hunc
locum Nou. Lect. lib. 4. ca. 1.

736 Rectius *μεθῆς αὖ* Sch.
legit, & ſequenti verū *αὖτ'*
μεθῆς.

862 Rectius *φόνου* Scho-
liaſtes legit.

941 Videtur legendum
αἰδῶν γ' εἰ πῶς αἰ.

1160 Videtur legendum
ῥευσσώτε ἥσιν.

1295 Malum *τοῖσι δ'* ſimi-
liter ſub finem Heraclida-
rum dicit, *πῶς δ' αὖτ' ἔν* *ἐχθρὸς*
τοῖσι δ' *ἐχθρὸς*, & ſub
initium Helenæ, *πῶς δ' αὖτ'*
μεθῆς τοῖσι δ' *ἐν δ' αἰετῶν*
ἐχθρῶν.

1415 Idem & Alceſtidis ſi-
nis eſt, & Andromachæ, &
Baccharum, & Helenæ.

NOTAE IN HIPPO-
LYTUM.

17 Videtur legendū *χλω-
ρον δ' αὖτ' ἔν*.

53 28. *πῶς*. præctius eſt.
153 Rectius *πῶς* Sch.

legit.

173 Malim *αὖτ' αἰετῶν*.

276 Affentior P. Victo-
rio *αἰετῶν* reponenti Var. Lect.
lib. 13. c. 17.

355 Malim ſic interpunge-
re, *ῥῶς*. *ἐχθρῶν ἢ μεθῆς*, *ἐχθρῶν*.

&c.

700 Rectius *ἔκτατον*
Scholiaſtes legit.

723 Videtur legendum
ἔκτατον ἢ ἔκτατον.

750 Emendaui hunc
locum Nouar. Lect. lib. 1. c. 13.

872 Malim *αἰετῶν δ'*.

962 Rectius *στ* Sch. legit.

963 Videtur legendum
τοῖς γνησίοις πολέμοις.

971 Rectius *νῦν αὖτ'* Sch.
legit.

106. Videtur legendum
πῶς αἰετῶν ὡς πῶς αἰετῶν.

1167 Videtur *ῥ* deſſe an-
te *στ*.

NOTAE IN ALCESTIN.
38 Malim *αὖτ'*.

197 Malim *τοῖσι δ'*.

409 Verſus hic mutilus
eſt, & quintus præterea deſi-
deratur.

468 Heic quoque quar-
tus verſus deſideratur.

488 Malim *ἐχθρὸν δ'* *ἐχθρὸν*,
173 Malim *ῥῶς* *πῶς* *αἰετῶν*.

798

Si diuinare licet, ma-
lim *ἐπεὶ* quam *καὶ*.

704 Videtur legendum
εἰ δ' ἤμεις καὶ.

741 Emendauimus hūc lo-
cum Nouar. Lect. lib. 8. cap. 5.

794 Videtur legendum
ὅσοι.

791 22. πύλας, quod recti-
us est, atque idem paulo post
repetitur.

890 Malim *πρὸς* ἀλγῶν.

981 Emendauimus hunc
locum Nou. Lect. lib. 4. c. 19.

997 Videtur legendum
τύμης.

1035 Videtur legendum
βήτας.

1147 Malim *πρὸς*.

1153 22. ὅδ' ἔστι, quod rectius est.

1156 Malim *καὶ* *πρὸς*.

NOTAE IN ANDRO-
MACHAM.

16 Videtur 28 deesse post
ἔσθ'.

61 Rectius *εἰς* Sch. legit.

81 Videtur *εἰς* deesse ante
αὐτῶν.

100 Videtur *ὅδ' ἔστι* deesse
ante *εἰδέναι*.

121 Rectius *περὶ* Schol.
legit, aut potius *πρὸς*.

193 Emendauimus hunc
locum Nouar. Lect. lib. 1. c. 17.

219 Emendauimus & hūc
locum ibidem.

326 Malim *αὐτῶν* *παιδῶν*.

438 Emendauimus & hūc
locum ibidem.

446 Malim *βελούτιαν*.

CANTERI

448 Malim *παρὰ* *ἀπὸ*.

719 Rectius *ἐπεὶ* Sch.
legit.

710 Videtur *πρὸς* deesse
ante *οὗτος* similiter in Helena

Menelaus inquit. *ἀρφεύλον* *εἰ-*
σα *δε* *αὐτοῖσι* *τοῖσι* *οὗτος*.

784 Malim *ὁνειδῶς*.

802 Malim *καὶ*.

868 Malim *αὐτῶν*.

883 Si diuinare licet, ma-
lim *αὐτῶν*, quam *αὐτῶν*.

935 Videtur legendum *μὲν*
καὶ.

972 Videtur legendum
τὸν δ' ὁ *ἑλίου* *ὄρεον*.

1026 Videtur *ἰδὲ* deesse
initio secundi versus.

1031 Malim *ὅτε* *καὶ*.

NOTAE IN SUPPLICES.

63 Malim sic interpungere,
ὁσῶς *ἔχ'* *αὐτῶν* *καὶ* *δὲ*.

217 Videtur legendum *καὶ* *ἔστιν*.

351 Malim *καὶ* *ὁδοῦ*.

364 Videtur legendum *αὐτῶν*
καὶ *ὁδοῦ* similem vsurpat
scripturam in Iphigenia pri-
ore, Troianis & Helena.

380 Malim *νέμεον* *αἰεὶ*.

420 Emendauimus hūc
locum Nouar. Lect. lib. 2. c. 17.

426 Videtur legendum
γὰρ.

557 Malim *πάλιν*.

608 Videtur legendum
λαμπαρῶν.

615 Videtur legendum *καὶ*
αὐτῶν *αὐτῶν* *καὶ*.

672 Emendauimus hūc
locum Nouar. Lect. lib. 5. c. 25

IN EVRIPIDEM NOTAE.

799

717 Videtur legendum *καὶ*
ποικιλιζών.

736 Videtur & heic legen-
dū *αὐτῶν* *τοῖσι* *καὶ*.

71 Videtur legendum *εἰπε*
ταῖς *ἐρησιν*.

899 Malim *ἴσως*.

991 Si diuinare licet, ma-
lim *ἀλῖος*, quam *πύλας*.

1009 Videtur legendum
πέλας.

1010 Malim *ἐν* *τῷ* *ἔργῳ*.

1089 Videtur legendum
τεκνῶν.

1098 Videtur legendum
πρὸς *ἰν* *γὰρ* *δὴ* *δ'* *ἔτ'* *αὐτῶν*.

1101 Emendauimus hunc
locum Nouar. Lect. lib. 6. c. 11.

1110 Emendauimus hunc
locum Nouar. Lect. lib. 2. c. 17.

1115 Videtur legendum
φίρεται.

1144 Emendauimus &
hunc locum lib. 2. cap. 17.

NOTAE IN IPHIGENIAM
PRIOREM.

114 Videtur legendum *ὅς*
τῶν *καὶ* *γὰρ*.

186 Malim *ὁρῶμεθα*.

262 Videtur legendum
Λοκρῶν.

367 Emendauimus hunc
locum Nouar. Lect. lib. 6. c. 23.

374 Videtur legendum
ἀρρεντ' αὐτῶν.

435 Malim *πρὸς*.

449 Emendauimus &
hunc locum lib. 6. cap. 25.

451 Videtur legendum
καὶ *ὅδ' ἔστι* *καὶ*.

547 Malim, si diuinare
liceat, *μέλοισιν*.

626 Videtur legendum
τὸ *τῷ* *κηρύδῳ* *sublato* *παιδῶν*.

697 Videtur legendum
ἐχθρῶν.

959 Malim *γάμων*.

984 Videtur legendum
ἀφελῶν.

1071 Malim vna voce *πε-*
ερί *καὶ*.

1078 Videtur legendum
ἐδύμεν.

1117 Malim *πέρ*.

1160 Videtur legendum
ὥς *εἰ* *οἱ* *εἰσὶν* *ταῖς*.

1170 Assentior I. Brodæo
τῷ *χρηστέ* reponenti. similiter
in Troadibus dicit Cassan-
dra, *ὅς* *πρατήρ* *ὅς* *ὁ* *σοφὸς* *ἐχθρῶν*
ὅς *ὁ* *πᾶς* *καὶ* *φίλτατος* *ἄλλοις*.

1249 Emendauimus hūc
locum Nouarum Lect. lib. 6.
cap. 23.

130 Videtur legendum
σώζων.

1391 Videtur legendum
τῷ *τῷ*.

1412 Malim *οἷον*.

1437 Malim *ἀποχρίσας*.

1499 Malim *πρὸς*, quo
vocabulo Troadibus bis,
Bacchis, & Hercule semel
vsus est.

NOTAE IN IPHIGENIAM
POSTERIOREM.

3 Videtur legendum *ἔσθ'*
ὁ *νόμος* *ταῖς* *οἰσὶν* *ἢ* *δὲ* *ταῖς* *γὰρ*.

8 Videtur legendum *βέλους*
εἰ *καὶ*.

300 IN EVRIPIDEM NOTÆ.

62 Malim παρ' ὅσοντι.	1010 Videtur legendum
97 Vide Phœnissl. 492.	ἀξω δ' ὅσοντι, & sequenti
176 Assentior Brodæo 119-	versu ἢ 120.
185 reponenti.	1121 Assentior Brodæo,
215 Videtur legendum ἐπι-	ἐκαστῶν reponenti.
625.	1046 Assentior eidē πόντι
245 Malim ὁπότε.	reponenti.
309 Videtur legendum ἐπὶ	1080 Videtur legendum
καὶ ἐπὶ 120.	1152 Videtur legendum
333 Malim ὁπότε. 120.	1212 Malim πλάζιν
379 Malim ἀποδοτέον.	1259 Videtur legendum
393 Malim 120.	1310 Videtur legendum ἐπὶ 120.
634 Malim εἰς πρὸς βα-	1396 Videtur legendum
λῶν ἐπὶ 120.	1469 Malim ἐξίσωσέ σι.
730 Videtur legendum	1488 Malim ἐκαστῶν.
876 Videtur legendum	
988 Malim 120.	

F I N I S.

